

Kronika
městské části Prahy 5

Zápis
za rok 2007

Rada městské části Praha 5

volební období 2006 - 2010

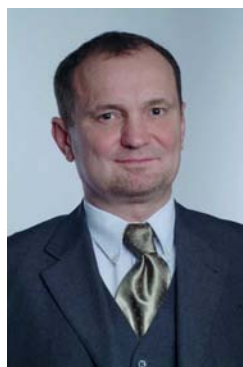
JUDr. Milan Jančík, MBA
starosta

Ing. Petr Horák
1. zástupce
starosty

Mgr. Lucie Vávrová, PhD.
zástupce
starosty

Bc. Jan Smetana
zástupce
starosty

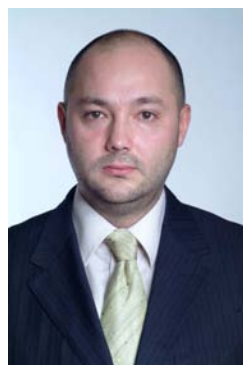
Lukáš Herold
zástupce
starosty

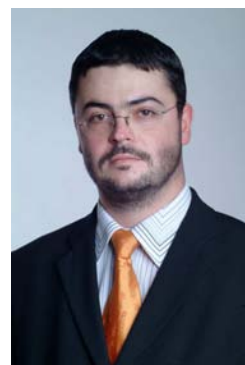
Aleš Kohout
člen rady

Vojtěch Zapletal
člen rady

Michal Tuček
člen rady

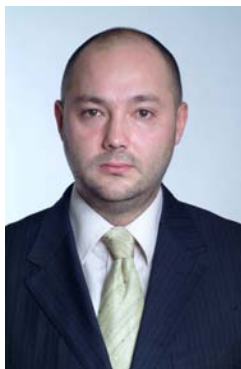

Michal Šesták
člen rady

Předsedový výborů Zastupitelstva MČ Praha 5

volební období 2006 - 2010

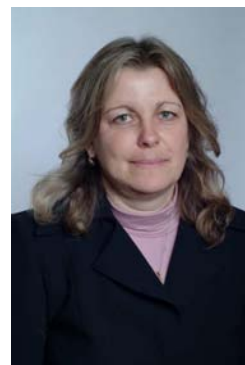
Michal Tuček
Protikorupční
výbor

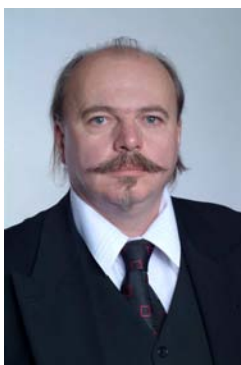
JUDr. Andrea Češková
Finanční
výbor

Ing. Ondřej Velek
Kontrolní
výbor

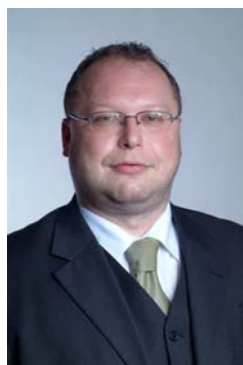
Jitka Matoušková
Výbor pro životní
prostředí

Zdeněk Rygl
Privatizační
výbor

Ing. Jan Matoušek
Bytový
výbor

PhDr. Milan Kudys
Bezpečnostní
výbor

Věnek Fořt
Sociální
výbor

LEDEN

Z radnice

Věž na budově radnice ve Štefánikově ulici

Začátek nového roku 2007

Do nového roku 2007 vstoupila radnice MČ Prahy 5 s novým třiačtyřicetičlenným zastupitelstvem, zvoleným v loňských komunálních volbách, v nichž Občanská demokratická strana (ODS) získala nadpoloviční počet 23 mandátů. Volby do zastupitelstva byly v prvních kolech ohroženy vyrovnaným výsledkem hlasů. Patová situace se zdála být neřešitelnou, neboť jak minulý starosta JUDr. Milan Jančík (ODS), tak i jeho protikandidát Luboš Herold (ODS) získali shodně 21 hlasů: „...rozepře nebyla o idejích, o levicovém či pravicovém náhledu na spravování věcí veřejných, ale o stylu politiky a politické kultuře. Koalice, která nakonec přinesla starostenský post Milanu Jančíkovi za podpory významné většiny zastupitelů, vznikla s vědomím, že neprolomení patu by přineslo nestabilitu na radnici a paralýzu činnosti jejích představitelů. Nezbyvá než věřit, že tento „mix“ přinese prospěch občanům Prahy 5...“, řekl o volbách do Zastupitelstva MČ Prahy 5 v roce 2006 Lukáš Herold, současný místostarosta. Přes úspěšný volební kompromis, který do čela radnice opět potvrdil JUDr. Milana Jančíka, si do

nastávajícího roku 2007 radnice z minulosti nese řadu problémů, jako například napjatou situaci mezi Osmiletým gymnáziem Budánka (OGB) a Tanečním centrem Praha (TCP). Obě školská zařízení totiž sídlí ve společné budově bývalé Základní školy Pod Žvahovem a doposavad neprojevila vzájemnou ochotu se domluvit. Otevřené zůstávají problémy i s revitalizací bývalé dělnické kolonie Budánka nebo s prodejem zbývajících nájemních městských domů. Pozitivní hlasy občanů si naopak radnice získala vyrovnaným finančním rozpočtem, nově otevřeným barrandovským Akvaparkem, vybudovaným za 200 milionů korun, a celkově úspěšnou bytovou privatizací. Předpokládá se, že po jejím dokončení, zůstane městské části jen omezený počet nemovitostí, o které se bude schopna efektivně starat. V roce 2007 se změní i podoba internetových stránek a logo radnice. Spokojenost zůstává s „Pražskou pětkou“ (měsíčník MČ Praha 5), hodnocenou jako nejlepší pražské lokální noviny. Další vývoj na radnici v roce 2007 upřesní „Programové prohlášení Rady městské části Praha 5 na léta 2006 - 2010“, které se připravuje.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Stavební pozemky na Barrandově náleží k nejatraktivnějším

Zastupitelstvo hl. m. Prahy schválilo před koncem loňského roku (2006) zaktualizovanou cenovou mapu stavebních pozemků pro území hl. m. Prahy. Mapa je každoročně inovována podle zákona o oceňování majetku a vydávána formou vyhlášky. V letošním roce (2007) byly doplněny nové ceny stavebních pozemků a došlo k aktualizaci skupin stavebních parcel v souvislosti se změnami účelu jejich využití, včetně stavební vybavenosti. Celková analýza trhu s nemovitostmi potvrzuje trvalý růst cen stavebních míst. Nejvíce se prodávají parcely pro bytovou výstavbu položené mimo městské centrum. K nejžádanějším náleží lokalita Barrandov. Atraktivnost Barrandova již začátkem minulého tisíciletí pochopil stavební podnikatel Václav M. Havel, který na pustém kopci vybudoval moderní funkcionalistickou vilou

čtvrť v hollywoodském duchu. Zájem stoupá i o pozemky ve Slivenci či Lochkově. Dobře se prodávají parcely v Chodově, v Michli, v Modřanech, v Suchdole či v oblasti tzv. „západního města“, v Dolních Chabrech nebo v Ďáblicích. Od roku 1990 je pro Prahu, když se uvolnily stavební předpisy, typický trvalý převis poptávky po výstavbě rodinných domů nad nabídkou vhodných stavebních míst. Jedná se i o trvalý růst cen za jeden metr čtvereční vhodné parcely, jejíž hodnota stoupá, pokud jsou na ní zavedeny potřebné inženýrské sítě. Cenová mapa pozemků je bezplatně přístupná v budově Magistrátu na Mariánském náměstí č. 2, Praha 1. Aktuální informace lze získat na webových stránkách hl. m. Prahy: www.praha-mesto.cz.

Akvapark v Praze 5 se rozšíří o venkovní bazén

Akvapark na Barrandově v Praze 5 se rozšíří. Na ploše, která bude v létě sloužit k slunění návštěvníků, vznikne menší venkovní bazén pro dospělé a pro děti. Dále by tam měla být hřiště na plážový volejbal a dětské hřiště, řekl novinářům starosta Prahy 5 Milan Jančík (ODS). Náklady se podle něho odhadují na čtyři až pět milionů korun. Smíchovskou radnici by rozšíření akvaparku nemělo stát nic. Výstavbu by měl podle Jančíka zaplatit nájemce světa vodních radovánek, bude se však o tom teprve jednat. "Od rozšíření sportovního areálu si slibujeme vyšší návštěvnost i posílení atraktivity lokality," uvedl starosta. Podle předpokladů by měl být venkovní bazén hotov koncem letních prázdnin (2007). Barrandovský akvapark byl pro veřejnost otevřen před Vánocemi roku 2006. Výstavba stála zhruba 205 milionů korun. Návštěvníci zde mohou využít například 25 metrů dlouhý bazén, dva tobogany, sauny, vířivku, restauraci a bar. Svět vodních radovánek na Barrandov přiláká kolem 10.000 lidí měsíčně. "Je to nad očekávání vysoký počet," poznamenal starosta Milan Jančík. V uplynulých letech smíchovská radnice investovala na Barrandově kolem 300 milionů korun. Kromě akvaparku tam vznikla lávka pro pěší přes rušnou ulici K Barrandovu. Nyní se chystá obnova sportoviště školy na Chaplinově náměstí. Ve škole by mohl vzniknout také sál pro promítání filmů a divadelní představení.

Úřední oznámení

Hmotné zajištění pro zdravotně postižené spoluobčany

Od začátku roku 2007 platí nová ustanovení v zákonu o sociálních službách. Jeho hlavním posláním je chránit práva a oprávněné zájmy lidí, kteří jsou oslabeni v jejich prosazování, a to z důvodu věku, zdravotního postižení, nedostatečně podnětného sociálního prostředí nebo krizové životní situace. Nově je občanům závislým na pomoci jiné osoby měsíčně poskytována sociální dávka, která je určena pro zajištění péče o vlastní osobu a soběstačnost, tzv. příspěvek na péči. Příspěvek na péči náleží všem lidem, kteří jsou z důvodu nepříznivého zdravotního stavu na péči o osobu blízkou odkázáni. Příspěvky jsou diferencovány od 3000 Kč až do 11000 Kč, podle stupně bezmocnosti. Příspěvek lze použít pouze na ty výdaje, které souvisejí se zabezpečením pomoci a podpory občanovi, který je sám neschopen se o sebe postarat. Soběstačností se rozumí úkony účastnit se sociálního života, to znamená komunikovat, obstarat si osobní záležitosti, nakládat s penězi a předměty osobní potřeby, uvařit si, vyprat si prádlo a provést si úklid. Novým zákonem bylo Českou správou sociálního zabezpečení ukončeno vyplácení příspěvků na bezmocnost a agenda přešla do péče městských částí. Podle Lucie Vávrové, zástupkyně starosty MČ Praha 5, se na zdejším okrsku jedná zhruba o 1000 lidí. Podle Evy Kalhousové, radní MČ Praha 5, je nový zákon velmi dobrý; domnívá se, že vzniknou nové organizace, které potřebným lidem budou nutné služby nabízet. Samozřejmě, že zneužívání příspěvků se asi radnice nevyhne. Celý problém je v rodině, v komunitě, kde lidé žijí.

Podniky a podnikatelé

Praha 5 vyhlásila podnikatele roku 2006

Ve čtvrtek 25. ledna 2007 se ve vinotéce Zlatý had v Plaské ulici na Smíchově uskutečnilo slavnostní vyhlášení výsledku soutěže uspořádané občanským sdružením Hospodáři a

radnicí MČ Prahy 5 - „Podnikatel Prahy 5“. Trofej vítěze získali manželé Kalašovi za celkovou rekonstrukci paláce Austria, položeném na rohu Štěfánkovy třídy a Kartouzské ulice. Palác Austria prošel náročnou přestavbou, jejímž cílem bylo objektu vrátit původní lesk, proměnit ho v moderní multifunkční centrum a zároveň respektovat jeho historické části, které přežily několik přestaveb v minulosti. Palác Austria byl vybudován v 19. století jako rozlehlý činžovní dům s řadou provozoven. V současnosti jsou v komplexu umístěny bytové jednotky, kanceláře, obchody a restaurace. Slavnostní vyhlášení cen „Podnikatel roku“ uvedl bývalý radní Jan Hlaváček, jeden z duchovních otců sdružení Hospodáři, který řekl: „Já jsem minulé čtyři roky působil jako radní na městské části a před tím jsem podnikal jako živnostník. Řekl jsem si, že musím pro podnikatele něco udělat, protože jsem znal všechny peripetie, kterými živnostník prochází. Začalo to tady u Zlatého hada, a naším cílem bylo přiblížit státní správu podnikatelům na neformálních setkáních...“ Jan Hlaváček na slavnostním zasedání představil svého nástupce ve funkci radního pro živnostenskou problematiku na Praze 5 Aleše Kohouta, který také na vlastní kůži poznal radosti a strasti podnikatelského řemesla.

Doprava

Mosty Prahy 5

Barrandovský most je největším silničním mostem Prahy

V letech 1981-1990 most nesl jméno Antonína Zápotockého, prezidenta ČSR (1953–1957). Od roku 1990 se nazývá Barrandovský most. Spojuje Hlubočepy s Braníkem a je důležitou součástí Jižní spojky na vnitřním pražském okruhu. Má čtyři pruhy v každém směru, je přístupný i chodcům a cyklistům. Zároveň se jedná o nejvytíženější silniční komunikaci v České republice (127 000 vozidel za den). V současnosti přes něj projíždí většina tranzitu ve směru východ–západ včetně spojení dálnice D1 z Brna a dálnice D5 z Plzně. Dopravní zátěž mostu by se měla snížit po dokončení jižní části Pražského okruhu. Ve své době to byla naše největší,

nejširší a nejšikmější mostní stavba. Most je tvořen dvěma samostatnými nosnými konstrukcemi, každá je určena pro jeden směr, stojících však na společných pilířích. Jedná se o trémovou konstrukci z přepjatého betonu, o šesti polích o rozpětí 34, 66 až 72 metrů. Délka mostu je 352 metrů, šířka se pohybuje od 40– 5 metrů a výška nad hladinou Vltavy dosahuje 15 metrů. Na levém břehu most navazuje na stoupající barrandovskou komunikaci, která je pro nepřehlednost a zimní námrazy častou příčinou dopravních nehod, a na chuchelskou

radiálu. Stavba mostu byla zahájena v roce 1978 a uvedena do provozu v roce 1983. Most byl postaven podle návrhu inženýrů Jiřího Hejnice, Pavla Tripla a architekta Karla Filsaka. Přípravné práce začaly v roce 1978. Jižní polovina byla zprovozněna 20. září 1983, severní v roce 1988. Most svírá s řekou ostrý úhel (53 stupňů), protože na barrandovském (západním) vyústění mostu je velmi složité mimoúrovňové křížení, ve kterém se napojují čtyřproudé komunikace z různých směrů (Smíchov, Chuchelská radiála, ulice K Barrandovu). Zvláštností mostu je umělecká výzdoba, mohutné betonové plastiky sochaře Josefa Klimeše. Na pravém břehu je to „Rovnováha“, přezdívaná „Červ dobyvatel“. Na levém břehu jsou umístěny dvě betonové mísy, zvané „Hroší lázeň“ nebo také „Krmítko pro slony“. Od prosince roku 2006 hlídá provoz na komunikaci nový radar. Jedná se již o třináctý sledovaný silniční úsek v Praze, který je součástí systému měření rychlosti zaváděného

Magistrátem ve spolupráci s městskou policií. Data z radarů jsou denně vyhodnocována, a žádný přestupek tak nezůstane bez povšimnutí.

Most na Císařskou louku

Most na Císařskou louku je ocelový příhradový poloparabolický most, postavený v roce 1901 na návodním (jižním) konci Císařského ostrova, u hranice Smíchova a Hlubočep. Umožňuje přístup ze smíchovského břehu na ostrov Císařská louka, který vznikl při vyhloubení smíchovského vorového přístavu. Na ostrov původně vedl i železniční most, který byl později snesen

Branický most

Branický most je železniční most s chodníkem pro pěší, překlenuje údolí Vltavy v jižní části Prahy mezi Malou Chuchlí a Braníkem. Stavba vznikala v letech 1949–1955 a pro železniční dopravu byla zprovozněna 30. května 1964. Myšlenka na železniční obchvat Prahy pro nákladní dopravu se mezi odborníky objevovala již začátkem 20. století. První reálné návrhy předložil Pražské nádražní komisi roku 1920 Josef Kubler, v roce 1923 projekt podpořil Jan Bašta, roku 1927 předložil Miroslav Chlumecký regulační komisi „dispoziční plán budoucích železničních úprav v Praze“, který uvedenou trať zahrnoval. Po druhé světové válce plánovací komise myšlenku nepřála, ale roku 1949 bylo náhle se stavbou mostu započato, aniž by byla dokončena celková koncepce pražské železniční dopravy i projekt trati. Předpokládá se, že ukvapené zahájení výstavby bylo vyvoláno potřebou najít práci pro vzdělance odsunuté do dělnických profesí po únoru roku 1948. Projekt mostu vznikl teprve v době, kdy se část spojky již stavěla. Plány vypracoval Jiří Klimeš ve třech variantách, prováděcí projekt vybrané varianty vytvořili Zbyšek Krušina a Vladislav Valoušek. Přípravné práce byly zahájeny roku 1949, v roce 1952 započala stavba oblouků. V roce 1955 byly úspěšně provedeny zatěžkávací zkoušky, ale železniční doprava na mostě byla zahájena až v sobotu 30. května 1964 při zprovoznění celé železniční jižní spojky. Do té doby most sloužil statickým zkouškám různých typů lokomotiv při různých rychlostech, dynamiky stavebních

konstrukcí apod. Mostní komunikace je součástí tzv. železniční jižní neboli branické spojky (Radotín–Vršovice), určené pro obchvat nákladní dopravy mimo centrum Prahy a původně plánované jako dvojkolejná. Spojka propojuje železniční trať Praha–Plzeň s někdejší místní dráhou Nusle–Modřany. Kromě Vltavy přemostují obě tyto trati i souběžné páteřní pozemní komunikace (ulice Strakonická a Modřanská) a tramvajovou trať do Modřan. Uprostřed západního oblouku je vystavěna odbočka, která měla navazovat na další plánovanou část obchvatu, tunel vedoucí do Hlubočep a Jinonic, od jehož výstavby se nakonec upustilo. S délkou 910 m by stavba mohla být nejdelším železničním dvojkolejným železobetonovým mostem v Evropě. Šířku má 14 metrů s 15 poli a s rozpětím 53,5 metrů, celkové převýšení mezi konci mostu je 6 metrů, celková výška nad hladinou Vltavy pak činí 19 metrů. Chodník pro pěší je umístěn uprostřed mezi kolejemi, je od nich oddělený ploty a je osvětlený. Na mostě je položena pouze jedna kolej, neboť navazující tunel pod Malou Chuchlí byl dokončen pouze jako jednokolejný. Při stavbě tunelu se ukázalo, že skála nemá dostatečnou pevnost pro udržení relativně mělce založeného velkého tunelu, proto byla polovina jeho roury proti mostu provedena jen pro jednu kolej místo plánovaných dvou. Druhá kolej na mostě byla sice původně umístěna, ale pak zase snesena. Lidové označení „Most Intelligence“ získala stavba proto, že na jeho budování pracovala řada příslušníků takzvané „intelligence“ (právníků, filosofů, lékařů a dalších vzdělců), kteří byli v 50. letech 20. století nuceni nastoupit do dělnických a pomocných profesí. V roce 1969 byl jako jeden z mála pražských železničních mostů oficiálně pojmenován, a to jako Branický most. V současné době je mostovka místy narušena, zejména v části zrušené koleje, protože některé betonové díly byly odcizeny vandaly a pravděpodobně naházeny do řeky.

Železniční most

Železniční most (výjimečně uváděný s přívlastkem vyšehradský) propojuje vltavské břehy v Praze u Výtoně (bývalé Podskalí) pod

Vyšehradem a Smíchov. Most není oficiálně pojmenovaný, v mapách je běžně označován podobně jako jiné nepojmenované železniční mosty slovy „železniční most“ (s malým písmenem), v tomto případě je však toto označení vžitě jako neoficiální vlastní jméno. Železniční most patří k pohledu na Vyšehrad podobně jako Karlův most k pohledu na Hradčany. V pořadí po proudu řeky je čtvrtým mostem přes Vltavu na území Prahy. Původní most v těchto místech byl postaven v letech 1871 až 1872 a byl součástí tzv. Pražské spojovací dráhy, propojující nádraží Františka Josefa (nynější Hlavní nádraží) a Západní nádraží (nyní Smíchovské nádraží). Konstrukce byla jednokolejná, most spočíval na třech pilířích. Jednalo se o most příhradový a přímopásový, zhotovený z oceli. Měl pět polí, každé o délce 56,9 m a celkovou délku 196,3 m. Zhotovila ho Harkortova mostovna v Duisburgu. Na konci 19. století již přestal jednokolejný most vyhovovat, proto bylo rozhodnuto o jeho náhradě novou konstrukcí pro dvojkolejnou trať. Stavba proběhla v letech 1900–1901. V říčním korytě byly vybudovány nové pilíře, příhradové nosníky byly smontovány na pomocné konstrukci vedle původního mostu. Vlastní výměna pak proběhla během několikadenní výluky. Současný most je tvořen třemi příhradovými nosníky s rozpětím 69,9 m, široký je 8,1 m. Po obou stranách jsou chodníčky pro pěší. V souvislosti s rozvojem železniční sítě se uvažuje o jeho náhradě novým trojkolejným mostem v poněkud odsunuté poloze tak, aby bylo možno zvýšit poloměry oblouků ve výhybně Praha-Vyšehrad, nový most by měl sloužit i silniční dopravě. Stavba nového mostu zůstává doposud vizí, nicméně územní plán města na rok 2010 s novým přemostěním Vltavy pod Vyšehradem počítá.

Palackého most

Palackého most je pátý most (ve směru toku řeky) a třetí nejstarší dochovaný most přes Vltavu v Praze. Vznikl v letech 1876–1878 podle projektu Bedřicha Münzbergera a Josefa Reitera pro zpřístupnění rychle se rozvíjejícího průmyslového Smíchova. Most je kamenný a má sedm kleneb. Střední o průměru 32 m, po obou stranách pak 30,4 m, 28,8 m a u břehů 27,2 m. Při

jeho stavbě bylo v Praze poprvé použito kesonové založení pilířů, které dodala Ringhofferova továrna na Smíchově. Při stavbě bylo počítáno s tím, že vozovka bude v budoucnu rozšířena. Stalo se tak až po 2. světové válce v letech 1950–1951, kdy se zároveň odstraňovaly škody způsobené leteckým bombardováním Prahy ze 14. února 1945. Pro dopravu byla vozovka tehdy rozšířena z 7,7 m na 10,3 m. Chodníky byly upraveny z 1,5 m na 1,8 m šířky. Celkově byl most zvětšen z 10,7 m na 13,9 m. Jeho délka činí 228,8 metrů. Most byl původně „barevný“: jako nový měl kamenné prvky s národními barvami, které však brzy zanikly působením exhalací. Záhlaví pilířů a klenbové kvádry byly z modré žuly, zábradlí z bílého kararského mramoru a poprsní zdi z červeného pískovce. Dříve se mu říkalo „Kamenný na Smíchov“ nebo „Podskalský“, ale brzy dostal jméno po historiku Františku Palackém. Původně byl osazen monumentálními sochami od Josefa Václava Myslbeka, ale ty byly při leteckém náletu v roce 1945 silně poškozeny. Později byly přemístěny na Vyšehrad. Podle dobových svědectví po mostě chodil směrem na Albertov v letech 1911 a 1912 Albert Einstein, když byl v Praze profesorem na německé univerzitě. Jeho cesta vedla z Lesnické ulice na Smíchově, kde bydlel, do Viničné ulice č. 7, kde přednášel. Mostní komunikace byla několikrát přejmenována. V letech 1878–1940 to byl Palackého most. V době německé okupace 1940–1945 nesl název Mozartův most, od roku 1945 opět až do současnosti se jmenuje Palackého most.

Most na Dětský ostrov

Most na Dětský ostrov byl postaven mezi lety 1933 a 1941 podle projektu Vlastislava Hofmana jako železobetonový oblouk se spolupůsobící mostovkou. Využíval opěry původně zbudované pro plánovaný Jiráskův most, který měl vést z Myslíkovy ulice (viz Jiráskův most). Od úpravy nábreží v roce 1874 původně vedla na Židovský ostrov dřevěná lávka v úrovni dnešní Vodní ulice. Na počátku 20. století byla nahrazena železným příhradovým poloparabolickým můstkem v úrovni Petřínské ulice. Při výstavbě smíchovské plavební komory v letech 1911–

1922 nahradila můstek opět provizorní dřevěná lávka.

Most Legií

Honosný kamenný most postavený poblíž Národního divadla se klene mezi Starým Městem pražským a Újezdem. S oběma břehy Vltavy také propojuje Střelecký ostrov, nad nímž prochází. Most ze žulových kvádrů byl vybudován v letech 1898–1901 podle projektu J. Janů, J. Soukupa a A. Balšánka. Uměleckou výzdobu vytvořili Vilém Amort a Josef Palouš. Plastiky říčních řemesel jsou dílem Gustava Zouly. Stavba je dlouhá 343,5 metrů, má 9 kleneb, a její celková šířka představuje 16 m. Vozovka je široká 10,36 m. Původně most nesl jméno rakouského císaře Františka I., a to podle názvu původního řetězového mostu, který v těchto místech stával od roku 1841 do roku 1898, kdy byl pro technické nedostatky zbořen. V roce 1918 byl most přejmenován na most Legií na počest českých a slovenských legionářů, kteří v období první světové války bojovali na území Ruska, Francie a Itálie proti Německu a Rakousku-Uhersku. České zahraniční vojsko výrazně napomohlo ke vzniku samostatného československého státu v roce 1918. V období německé okupace, v letech 1943 – 1945, byl most přejmenován na Smetanův. V letech 1960–1991 nesl název Most 1. máje, a to na připomenutí první oslavy svátku práce v Praze v roce 1890. Dělnická manifestace se odehrála právě na Střeleckém ostrově. O 1. máji 1890 nadšeně psal novinář Jan Neruda v jeho slavném fejetonu v Národních listech. V současnosti je jedním z nejromantičtějších pražských mostů. Spojuje městské části Prahu 1 a Prahu 5.

Školské a dětské aktivity

Gymnázium Budáňka a Taneční centrum

Vedení radnice Prahy 5 ve snaze uklidnit napětí mezi Osmiletým gymnáziem Budáňka (OGB) a Tanečním centrem Praha (TCP) se na svém zasedání před koncem roku 2006 usneslo, že minimálně do 31. července 2007 ponechá OGB ve stávajících prostorách a nebude konat ve věci výpovědi dané gymnáziu žádné kroky. Jan Smetana a Petr Horák, místostarostové MČ Praha

5, vytvořili pracovní skupinu, složenou i z dalších zástupců městského úřadu, která hledala vhodné existenční řešení pro obě školy, sídlící v areálu Pod Žvahovem č. 5. Dlouholetý spor, do kterého demonstracemi vstupovali i studenti, byl veden o využití školních prostor, které by se měly rozdělit tak, aby byl zajištěn dostatečný rozvoj výuky v tak rozličných typech zařízení, jako je klasické gymnázium a umělecká škola zaměřená na tanec. Radnice situaci hodlala uklidnit uvolněním částky 1,8 milionu Kč na potřebnou rekonstrukci budovy. Věřila, že se tak situace navrátí do normálu.

Kultura

Granty na rok 2007

Rozpočet radnice vyčlenil na granty pro rok 2007 částku 3 miliony korun.

Rada MČ Prahy 5 schválila výběrové řízení na jejich udělování. Výběrové řízení bylo vypsané ve třech oblastech: podpora vzdělávání, volnočasových aktivit a sportu; podpora kultury a umění; finanční podpora vlastníkům nemovitých kulturních památek na jejich obnovu. Formuláře byly k dispozici od 22. 12. 2006 v Informačním středisku. Obálky s poznámkou „Neotvírat“ zájemci museli doručit na radnici do 15. 2. 2007. Výsledky výběrového řízení komise oznámila do 30. 4. 2007 na Odboru školství a kultury ÚMČ Praha 5 a na www.praha.5.cz. Hodnocení žádostí podléhalo splnění řady kritérií, mimo jiné i zvládnutí administrativních podmínek. Výběrová komise však především hodnotila již v minulosti uskutečněné projekty.

Zdravotní a sociální péče

Nový azylový dům vznikne v Hlubočepích

Pro opuštěné matky s dětmi vznikne v Hlubočepích nový azylový dům, spojený s týdenním stacionářem pro seniory, kteří vyžadují péči v době, kdy jejich rodiny pracují. Charitativní centrum Hlubočepy je však určeno především opuštěným ženám a matkám, které s dítětem, případně před porodem, nemají kam jít. Kapacita zařízení dosáhne 33 lůžek. S žadatelkou o ubytování bude na samém

začátku veden osobní pohovor, aby se zjistilo, zda skutečně sociální péči potřebuje. Uzavřená smlouva pak stanoví individuální délku pobytu. Na humanitární projekt přispěl i Magistrát hl. m. Prahy.

Pečovatelka roku je z Prahy 5

Deset nejlepších pečovatelů si dne 6. 12. 2006 z rukou ministra sociálních věcí Petra Nečase v prostorách Novoměstské radnice v Praze 2 převzalo ocenění Pečovatelka roku 2006. Byla mezi nimi i paní Stanislava Cidrychová z Centra sociální a ošetrovatelské pomoci v Praze 5. Odborná porota ocenila ještě dalších osm žen a jednoho muže, které vybrala z více než čtyřiceti nominovaných. Vyhlášení cen již popáté organizovala Diakonie Českobratrské církve

evangelické. Odborným partnerem celé akce byla Česká asociace pečovatelské služby. Cílem prestižního ocenění je upozornit veřejnost na společenskou potřebnost humanitárního povolání, chápaného zpravidla jako životní poslání. Podle odhadu se pečovatelské službě u nás věnuje okolo 4000 až 6000 tisíc lidí. Povolání pečovatele je bohužel doposavad jak společensky, tak finančně stále nedocenené.

Sport a zábava

Akvapark slavil první úspěchy

Dlouhá desetiletí neměli obyvatelé barrandovského sídliště a okolních obcí

dostatečnou příležitost k odpovídající vodní rekreaci. Jediným koupalištěm zde kdysi býval exklusivní plavecký bazén (50 m) pod barrandovskými Terasami, vybudovaný architektem V. Kolátorem v roce 1930. V jeho exteriéru se natáčela řada původních českých filmů, ale ten již svému účelu dávno neslouží. V teplých letních dnech si proto obyvatelé z Barrandova jezdili zaplavat na Císařskou louku, kde využívali koupání ve Vltavě. Navštěvovali i „První pražskou plovárnu“ na smíchovské náplavce, která byla u Vltavy zřízena před několika roky péčí radnice Prahy 5. Otevřením barrandovského Akvaparku zdejší lidé získali nejmodernější kryté plovárenské zařízení v české metropoli. Generální dodavatel, firma Skanska, a. s., se dokázala vypořádat i s náročnými požadavky investora Prahy 5. I přes nepříznivé podmínky minulé zimy výstavba Akvaparku trvala rekordně krátkou dobu, pouhý rok a tři měsíce. Těsně před Vánocemi (2006) tak mohl předat starosta Prahy 5 JUDr. Milan Jančík zdejším občanům pěkný sportovní dárek, kde mimo pětadvaceti metrového plaveckého bazénu jsou skluzavky, tobogany, sauna, restaurační komplex a relaxační centrum. Zkušební provoz plovárny potrvá šest měsíců, teprve potom si bazén převezme do užívání komerční provozovatel.

Bezpečnost občanů

Více policistů do ulic

Přes sedmdesát procent Pražanů by uvítalo, kdyby policie v hlavním městě posílila pěší hlídky. Takový zájem o uniformy v ulicích jinde v republice není. „Zejména se to týká Prahy 1, 5 a 7,“ upřesnil Radek Janůvka ze společnosti Ipsos Tambor, která udělala průzkum, jak jsou Češi spokojeni s prací policie a zda se cítí ve svém kraji bezpečně. Pražané chtějí potkávat také více hlídek v policejních autech - v průzkumu to uvedlo jedenatřicet procent lidí. Hlídky v tramvajích sice zajišťují strážníci, ale podle Janůvky lidé mezi státními policisty nebo strážníky nedělají rozdíly. Praha vybočuje z celostátního průměru ještě v několika dalších faktorech. S policií je v hlavním městě spokojeno

pouze šedesát sedm procent lidí, naopak nespokojených je dvacet pět procent Pražanů. Přitom v celé republice hodnotilo kladně práci policie sedmdesát dva procent Čechů a nespokojených bylo dvacet dva procent. Poslední průzkum veřejného mínění z roku 2004 dopadl pro pražskou policii hůř. Tehdy bylo s její prací spokojeno jen padesát šest procent Pražanů. V celé zemi by pro posílení pěších hlídek bylo 60 % Čechů. 11, 5 % Pražanů se u pražské policie setkal s korupcí. V republice se s korupcí u policie setkal 6 % Čechů. Obyvatelé hlavního města se nejvíce bojí toho, aby jim někdo neukradl auto, nevyloupil byt nebo je nepřepadl při cestě z práce. Velké kauzy (například uprchlý podnikatel Radovan Krejčíř) však na názor Pražanů na práci policie nemají vliv, lidé je vnímají spíše jako informace.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Zpěvák a televizní manažér Aleš Ulm žije na Smíchově

V současnosti pracuje Aleš Ulm jako šéf Centra zábavné tvorby České televize na Kavčích Horách, kdysi sekundoval Pavlu Zedníčkovi při moderování „Kufru“ a s Kateřinou Hrachovcovou moderoval pořad „Věšák“. V dobách, kdy ještě nebyl televizním dramaturgem, věřil, že náleží mezi známé tváře pop-music: „Měl jsem našlápnuto na to, abych se zařadil mezi Gotta a Vondráčkovou,“ tvrdil s humorem. Přestože vystudoval elektronickou průmyslovku, již od mládí směřoval k umění: maloval, na Smíchově navštěvoval lidovou školu umění, kde patřil k nejnadanějším zpěvákům. A vypadalo to docela slibně. Jeho dědeček mu sjednal protekci u významného sbormistra a ten konstatoval, že Ulmův pěvecký projev je na úrovni nějakého třetího ročníku konzervatoře a sliboval mu, že mu v pěvecké kariéře pomůže. Když se Ulm přihlásil do soutěže „Talent“ v roce 1969, něco podobného jako je dnes populární SuperStar, získal jednu z prvních cen: „Jirka Štáidl a Karel Vlach, kteří byli v porotě, za mnou přišli, jestli bych prý nechtěl udělat nějakou desku. Samozřejmě jsem hned kývnul. Jirka napsal přes noc text písničky „Pozdravuj“ a s orchestrem Karla Vlacha jsme ji nahráli. Proдало se jí 100 tisíc

kusů, o čemž se dnešním hvězdám popu jen zdá...“ Zpěvácké úspěchy Aleše Ulma pokračovaly v Německu, což za komunistického režimu byla výsada snad jen pro Karla Gotta nebo Helenu Vondráčkovou. Později zpíval v Rokoku; na soutěži „Kotva“ v roce 1972 vyhrál a na „Lyře“ v roce 1973 se umístil jako „bronzový“. Po vystudování Fakulty žurnalistiky Univerzity Karlovy v 80. letech pracoval v Československé televizi, kde působil jako dramaturg v redakci zábavy. V roce 2002 své štěstí zkusil v TV Prima, od roku 2004 vede Centrum zábavné tvorby České televize. Na svém kontě má pořad „Hry bez hranic“, soutěž o „Poklad Anežky České“, soutěž „Co je to čeština“, zviditelnila ho zábavná talk-show „Věšák“ a slavný „Kufr“, jeho poslední hit je pořad – „Stardance“.

Domovem muzikologa Jiřího Pilky jsou Košíře

Muzikolog Jiří Pilka (narozený v r. 1930) patří k významným propagátorům vážné hudby. Pro Český rozhlas, se kterým spolupracuje dodnes, připravil na osm desítek populárních naučných pořadů. Nedávno vydal své paměti „Výpravy proti času“, kde se vyznal z lásky k hudbě, vždyť původně měl být profesionálním pianistou. Teprve později se věnoval hudební vědě. Jako vášnivý skaut se za komunistického režimu dostal do kriminálu: „Na jedné skautské brigádě v roce 1948,“ vzpomínal, „jsme se seznámili s doktorem Pavlem Křivským, který se s námi, se staršími skauty, kteří si již nehráli na indiány, dohodl, že bychom si mohli udělat takovou malou vysokou, dělal nám přednášky o filozofii, historii, psychologii, a doplňoval nám vědomosti, které se v té době na vysokých školách učit nesměly. Začali jsme se scházet v Praze, říkali jsme si Kruh a PhDr. Křivský to kryl, protože až do svého zatčení pracoval v archivu ministerstva vnitra: byl to takový ilegální skauting...“ Vzdělávací činnost však neunikla Státní tajné bezpečnosti (StB), takže mladý muzikolog Jiří Pilka se dostal na výslechy do Bartolomějské ulice, byl vyloučen ze studia na vysoké škole a nakonec i odsouzen. Jejich učitel, PhDr. Pavel Křivský, však dopadl podstatně hůře, skončil s doživotním rozsudkem v Leopoldově. Martirium Jiřího Pilky neskončilo

ani po jeho rehabilitaci v 60. letech minulého století, mnohokrát byl vyhozen ze zaměstnání. Pod svá křídla ho naštěstí vzal Ochranný svaz autorský, umožnil mu pracovat na volné noze. Podporoval jej i Libor Pešek, v té době šéfdirigent Východočeského státního komorního orchestru v Pardubicích, kam Pilku přijal jako klavíristu, aby se z něj záhy stal provozní pracovník. Vystřídal práci v Divadelním ústavu, v Československé televizi a Českém rozhlase. A v roce 1992 definitivně odešel do penze.

Usedlost Kotlářka (Kotlářka, č. p. 115)

Kulturní památka postavená v místech historicky doložené vinice z 15. století je tvořena dvěma obytnými a čtyřmi hospodářskými budovami se stodolou, které obklopují dva bránou spojené dvory. V polovině 17. století koupil původní usedlost novoměstský kotlář Melichar Werschauer, po němž je usedlost pojmenovaná. Po požáru roku 1840 byla přestavěna ve stylu anglické gotiky, dispoziční řešení z konce 18. století se však nezměnilo. Nedaleko usedlosti stojí budova původního viničního lisu.

Továrna Technoplyn s trafostanicí (Hlubočepská 70)

Továrnu na výrobu kyseliny uhličitě jako suroviny pro výrobu limonád založil Karel Tichý na části pozemku patřícímu keramičce Bárta a Tichý. Stavba, dnes kulturní památka, pochází z roku 1899, přilehlá trafostanice od Františka Libry z roku 1930. V roce 1910 zde byla poprvé v Čechách zahájena výroba kyslíku ze zkapalněného vzduchu na strojích značky Linde. Po roce 1948 byl podnik znárodněn a začleněn pod Technoplyn Praha.

Pražská potrubní pošta má slavnou minulost a nejistou budoucnost

Potrubní poštu vynalezl autor tlakového hrnce Denis Papin. Pouzdra se zásilkami se v potrubí zhruba metr pod zemí pohybují na principu vysavače. Strojovny s dmychadly ženou do potrubí nebo vyčerpávají z potrubí vzduch, který pohání speciální pouzdra se zásilkami. První

městská potrubní pošta byla vybudována v Londýně v roce 1853 a krátce poté následovala další evropská hlavní města Berlín, Paříž a Vídeň. V Praze začala potrubní pošta fungovat 6. srpna 1887. První linka propojila hlavní poštu v Jindřišské ulici s poštovním úřadem na dnešním Malém náměstí na Starém Městě. Zpočátku sloužilo spojení pouze pro vnitřní poštovní potřebu, zejména pro posílání telegramů. Veřejnost mohla poprvé využít nových služeb až 4. března 1899. Rychlý a spolehlivý způsob posílání dokumentů si okamžitě získal popularitu. Levý břeh Vltavy byl propojen s centrálou v Jindřišské ulici a většina velkých průmyslových podniků na Smíchově, v Košířích a Hlubočepch posílala své rychlé zásilky do centra Prahy „potrubím“. Ke zvýšení komfortu uživatelů potrubní pošty byly později po Praze instalovány i zvláštní, barevně odlišené poštovní schránky, které byly zrušeny až v roce 1945. Význam potrubní pošty podtrhovala rovněž skutečnost, že pro ni existovaly zvláštní dopisnice a známky. Období největšího rozkvětu nastalo mezi lety 1927 až 1932. Nově vybudovaná síť měřila již desítky kilometrů a měsíčně jí putovaly desetitisíce zásilek. Kromě státních institucí si přípojky zřizovaly i velké průmyslové podniky, banky či deníky. Potrubní pošta zasáhla mimo jiné i do průběhu květnového povstání v roce 1945, kdy pomáhala zásobovat potravinami obránce obklíčené budovy rozhlasu. V současnosti pražská síť pneumatické pošty měří 55 kilometrů. Má hvězdicový tvar s centrálou na hlavní poště v Jindřišské ulici. Původně propojovala 46 koncových stanic, jejich počet před pěti lety však postupně klesal až na 17 aktivních stanic. Potrubí, které je vybaveno i výhybkami, má vnitřní průměr 65 milimetrů a je položeno přibližně jeden metr pod úrovní terénu. Vltavu potrubní pošta překonává po třech mostech - Legii, Mánesově a Hlávkově. Do pouzdra o délce třiceti centimetrů lze vložit až tříkilogramovou zásilku. Rychlost pohybu kapsle v potrubí lze regulovat podle potřeby. Cestu z centra města na Pražský hrad zásilka urazí přibližně za osm minut. V době, kdy obrazová redakce ČTK neměla ještě vlastní zařízení pro telefonní

příjem, snímky končily na hlavní poště v Jindřišské ulici, odkud se negativy posílaly potrubní poštou do ČTK v Opletalově ulici. Z původní prvorepublikové sítě do dnešních dnů zbyla pouze ústředna a koncové stanice. Ruku v ruce s rozvojem dalších způsobů přenosu informací význam "potrubky" postupně upadal. Ještě v 90. letech minulého století jí však procházelo osm až devět tisíc pouzder se zásilkami. Z provozu síť vyřadily až povodně před pěti lety (2002). Vlastník potrubní pošty, společnost Telefónica, se od té doby snaží najít její smysluplné využití. Nad budoucností pneumatické pošty v Praze se tak vznáší řada otazníků. Možná díky své geniální jednoduchosti ještě leckde funguje, byť ve velmi omezeném rozsahu. Své uplatnění nachází zejména tam, kde je potřeba přenášet originály listin, případně drobné předměty. Toho využívají některé banky a supermarkety k přepravě hotovosti z přepážek, nebo nemocnice k transportu vzorků do laboratoří. Výhody potrubní pošty jsou podle jejího provozovatele zejména v přesnosti a rychlosti doručení. Potrubím je možné dopravovat zásilky o hmotnosti více než tři kilogramy z jednoho konce města na druhý během několika minut, což nesvede žádná kurýrní služba. Před povodněmi platili uživatelé měsíční paušál 4500 korun a 3,20 Kč za jedno odeslané pouzdro se zásilkou. Ještě před 20 lety poštou měsíčně prošlo 9000 zásilek s telegramy a listovními zásilkami. Princip potrubní pošty dnes nalézá uplatnění i v menších systémech než je velkoměsto, protože má řadu nesporných výhod, je levný, spolehlivý a ekologický. Zdá se tedy ideálním řešením pro velké úřady, banky, sklady, supermarkety a nemocnice. Příkladem může být Fakultní nemocnice v Motole, kde mezi jednotlivými odděleními se přepravují potrubní poštou rentgenové snímky, operační dokumenty. Systém je řízen počítačem, páky a ventily nahradily LSD displeje a membránové klávesnice.

Únor

Z radnice

Test Pražského deníku úředníkům prospěl !

Ještě před měsícem (únor 2007) to vypadalo, že si lidé na radnici Prahy 5 musejí pro odpověď na své e-mailové dotazy dojit osobně. Právě tento úřad v lednovém testu Pražského deníku, který zkoumal efektivnost elektronické komunikace s radnicemi, vyhořel – úřad neodpověděl na jediný e-mail. Nyní se zdá, že se situace zlepšila. „Záležitost jsme den poté, co článek vyšel, řešili na radě s tajemníkem. Hříšníky si pozval k sobě a pokáral je,“ uvedl k případu radní Prahy 5 Michal Šesták. Nekomunikující úředníci potrestáni nebyli. Druhý test Pražského deníku v březnu potvrdil, že si pracovníci radnice zřejmě výtky vzali k srdci. Právě před týdnem, stejně jako v polovině ledna, putoval dotaz ohledně příspěvku na péči na e-mail vedoucí informačního centra Lenky Švecové. Ještě ten den od ní přišla na Deníkem vytvořenou adresu vrácenka, že zprávu přeposlala na sociální odbor. Sociální pracovnice se ozvala hned v pondělí s nabídkou, že pokud není tazateli něco jasné, může ji navštívit a vše znovu osobně probrat. Ladem nezůstaly ležet ani další odeslané dotazy.

„Těžko říct, jestli se úředníci opravdu zlepšili, nebo byla minulá pochybení jen náhoda, že se e-mail nedostal na stůl člověku, který se měl problémem zabývat, ale každopádně budeme na úředníky tlačit dál, aby s lidmi komunikovali co nejlépe,“ přislíbil radní Šesták.

Sociální demokraté na radnici Prahy 5

Podle místostarosty MČ Praha 5 Bc. Jana Smetany má současné volební období na radnici Prahy 5 jednu novinku: poprvé po sametové revoluci se sociální demokracie stala na další čtyři léta součástí koalice odpovědné za činnost úřadu Prahy 5. Bc. Jan Smetana spravuje agendu obecního majetku, v současnosti připravuje střednědobý a dlouhodobý plán oprav domů, které zůstanou po privatizaci v majetku městské části. První skupina 73 domů by měla projít rekonstrukcí v následujících čtyřech letech. Jeho cílem je dosažení efektivního hospodaření

s majetkem obce: „Příjmy z privatizace pouze „neprojdáme“, ale jsou používány na nutné investice,“ řekl. Přestože není mužem konfliktů, musí se vyjadřovat např. k zastavení bytové výstavby v oblasti parku Kavalírka, řešení sporů se zástupci škol Osmiletého gymnázia Budánka a Tanečního centra Praha, v sázce je i revitalizace Budánek...

Územní rozhodování a stavební aktivity

Kouzlo smíchovských činžáků

Pátá městská část není jen průmyslovým předměstím Prahy. Na jejím území stojí desítky zajímavých staveb od secesních činžovních domů přes soukromé vily až po usedlosti a továrny. A také pivovar. Na to, že byste si stačili prohlédnout všechny zajímavé stavby během jednoho odpoledne, však zapomeňte. Domy v

Praze 5 včetně Smíchova totiž vyrůstaly v různých etapách. Na rozlehlém území tak vznikly jakési „kolonie“ významných staveb. „Třeba v malostranské části Prahy 5 nedaleko mostu Legií jsou bloky domů, které byly postaveny v historizujícím stylu a mají řadu společných znaků, ačkoliv každý dům stavěl jiný architekt,“ řekl historik architektury Zdeněk Lukeš. Další skupinu již čistě smíchovských domů je možné najít o pár set metrů dál u Jiráskova mostu. „Ty jsou v pozdně secesním stylu a podílel se na nich například slavný architekt Josef Schulz,“ řekl Lukeš. Např. o sochařskou výzdobu domu číslo popisné 126 se navíc postaral sochař Josef Václav Myslbek. Komunisté chtěli domy na nábreží strhnout. Unikátní zástavba na Janáčkově nábreží se tak mohla stát pouhou

vzpomínkou. Přitom domy na smíchovském břehu jsou podle Lukeše honosnější a luxusnější než činžovní domy na protějším Rašínově nábreží. „Devastační plány již byly hotovy. Bourat se mělo také podél celé Štefánikovy ulice,“ popisuje neuskutečněné plány Lukeš. Za své měla vzít také synagoga ve Stroupežnického ulici. Buldozery nakonec srovnaly se zemí část zástavby v okolí Komerční banky na rohu ulic V Botanice a Štefánikovy. „Budova banky je navíc jednoznačně nejnepovedenější stavbou na Smíchově,“ je přesvědčen Zdeněk Lukeš. Dalším místem, které stojí za prohlídku, je nová zástavba u Anděla. „Ta se vcelku povedla, zejména budova Zlatý Anděl,“ míní Lukeš. Smíchov má i unikátní vily. Jednou z nejzajímavějších urbanistických částí je oblast v okolí ulic U Mrázovky, Na Cihlářce, U Malvazinky a Nad Santoškou. „Z hlediska jména architekta, který dům stavěl, je jednoznačně nejceněnější Vila Winternitz v ulici Na Cihlářce od Adolfa Loose,“ vybral jednu ze staveb Lukeš. Pozoruhodné jsou i dvě funkcionalistické vily v ulici U Malvazinky, které postavil Otakar Chodounský, žák slavného architekta Josefa Gočára. František Zelenka je autorem domu Na Cihlářce 14 – místnosti tu jsou v různých úrovních. Za povšimnutí stojí na Smíchově také Národní dům a tržnice na náměstí 14. října, funkcionalistický dům v Zubatého ulici 1, Ženské domovy, Smíchovský pivovar nebo dům Jany a Karla Teigeových v ulici U Šalamounky.

Případ dělnické osady Budánka

O revitalizaci dělnické osady Budánka již toho bylo napsáno mnoho. Přinášíme přehled nejdůležitějších kroků Městské části Praha 5 v této věci, které poskytl zastupitel Ondřej Velek: Prvním doloženým dokladem úřadu v této věci je usnesení Obvodní rady Prahy 5 ze dne 25. 10. 1993, kterým ukládá zástupci starosty JUDr. Václavu Vápeníkovi jednat s orgány Magistrátu hl. m. Prahy (tehdejšího vlastníka) o svěřeni objektů a pozemků v osadě Budánka a Maltézského pivovaru. O dva roky později byl přijat návrh k regeneraci památkových zón na území Prahy 5, kde bylo zároveň schváleno pořadí zařazení památek, které nejsou svěřeny

do majetku Prahy 5, do programu regenerace a záchran. Došlo k rozšíření působnosti pracovní skupiny pro RMPZ Smíchov o další památkové zóny, a to o lokality „Barrandov“ a „Osada Budánka“. Žádost o svěření byla projednána Obvodní radou Prahy 5 v březnu 1996. Jejím předmětem byly pozemkové parcely č. 4547/2, 4547/3, 4509/2, 4547/1, 4532 k. ú. Smíchov se zbytky staveb bez čísel popisných s následným záměrem regenerace uvedené lokality. Schvalovací kolečko bylo ukončeno v únoru 1997. V srpnu téhož roku si radnice nechala zpracovat regulační podmínky pro tuto oblast. V prvních březnových dnech roku 1998 obvodní rada schválila výši nákladů nutných na zabezpečení osady Budánka ve výši 5 mil. Kč. V dubnu pak byly radě předloženy vypracované regulační podmínky a byla jmenována komise ad hoc pro vypracování návrhu nabídky na revitalizaci Budánek. V červenci téhož roku je vyhlášena veřejná obchodní soutěž. Jediným zájemcem se stala firma Metalconsult s. r. o., rada proto veřejnou soutěž ruší. V květnu 1999 rada souhlasila se zpracováním architektonické studie revitalizace studenty architektury University of Colorado at Denver. V únoru 2000 byl odsouhlasen text zadání veřejné zakázky a jmenována komise pro otírání obálek a komise pro posouzení a hodnocení nabídek. V březnu rada vydala souhlas s výsledky výběrového řízení na organizátora akce „Příprava organizace a vyhodnocení výběru investora na revitalizaci osady Budánka“. V prosinci schválila vypracování výkazu výměr a propočty ceny demoličních prací na akci „Asanace lokality Budánka, Praha 5“ firmou RESTIO, s.r.o. za cenu 15.000,- Kč bez DPH. Samotné odstranění staveb kromě č. p. 136, 220, 132, 145 a 137 bylo schváleno v únoru 2001 a provedeno v březnu. O rok později byla schválena zadávací dokumentace pro výběrové řízení na nejvhodnějšího investora na revitalizaci osady Budánka vypracovaná firmou B.I.R.T. Consulting, s. r. o. (v dubnu byl text ještě upraven). Během března 2002 bylo schváleno zajištění zabezpečovacích a demoličních prací u objektů v havarijním stavu firmou Svobodova stavební společnost s. r. o. V dubnu a květnu rada

schválila zadání veřejné zakázky „Asanace lokality Budánka“ a byla vyhlášena veřejná obchodní soutěž na prodej souboru nemovitostí. Výsledky soutěže byly známy v srpnu s tím, že rada nevybrala předloženou nabídku sdružení „Budánka pro budoucnost“ jako nejvýhodnější. K další demolici a zabezpečovacím pracím došlo na konci roku 2003. K dosud poslednímu vyhlášení veřejné obchodní soutěže došlo v září 2006. Realizátorem byla firma PIIS s. r. o. Dne 17. 10. 2006 rada schválila nabídku společnosti GEOSAN ALFA s. r. o. na zpracování koncepce a investora pro rozvoj lokality „Osady Budánka“ a uzavření nájemní smlouvy na pozemky č.parc. 4509/2, 4532/1, 4547/1, 4547/2, 4547/3, 4547/4, 4547/5, 4547/6 v k.ú. Smíchov. Zároveň došlo k odsouhlasení uzavření smlouvy o budoucí smlouvě kupní na tyto pozemky. Nájemní smlouva byla podepsána dne 1. 11. 2006. Dne 18. 1. 2007 pak Zastupitelstvo MČ Praha 5 schválilo uzavření této smlouvy (kupní cena 31 mil. Kč) a vyhradilo si právo schválit technicko-ekonomickou studii, která musí být předložena do 30. 9. 2007, před nabytím účinnosti smlouvy o smlouvě budoucí. Smlouva o uzavření budoucí smlouvy kupní byla podepsána 15. 2. 2007.

Budánka čekají na alternativní projekt

Alternativu k projektu společnosti Geosan alfa, která chce stavět v lokalitě zdevastované dělnické kolonie Budánka, hledá již v těchto dnech neformální pracovní skupina na radnici Prahy 5. Léta chátrající enkláva malých klasicistních domků v tuto chvíli prakticky neexistuje. Na místě někdejší zelené oázy zbyly již jen tři domky a několik ruin. Radnice ví, že situace je neúnosná a je třeba ji řešit. Geosan, který kvůli výhradám památkářů ustoupil od původní verze s několika velkými terasovými domy, má lhůtu až do konce září 2007. Poté musí zastupitelům představit kompletní studii a všechna potřebná povolení. „Prosadili jsme tuto podmínku, takže výběrové řízení fakticky stále běží, až podklady dostaneme, musí zastupitelstvo projekt ještě schválit,“ přiblížil situaci místostarosta Jan Smetana (ČSSD), který vede neformální pracovní

skupinu k lokalitě Budánka. V opačném případě by již měla radnice svázané ruce a Geosan by byl fakticky vlastníkem pozemků. „Chceme jít u takto citlivých projektů cestou komunikace nejen s opozicí, ale i se zástupci občanských sdružení a veřejností,“ dodal Smetana. Přestože nyní radnice musí čekat na studii Geosanu, hovoří se o vytvoření vlastní studie, která by měla zahrnovat čtyři varianty. „Nulová varianta počítá s tím, že bychom zachovali tři až pět původních domků a zbytek lokality upravili jako park, další možností je nějaká citlivá dostavba, opět by zůstalo několik původních domků. Jako třetí zazněla na sezení pracovní skupiny možnost maximální, která odpovídá původnímu projektu, tedy bytové domy terasovitě usazené do svahu,“ přiblížil situaci Smetana. „Musíme zvažovat i možnost, že bychom pozemky pod jednotnými regulačními pravidly rozdělili mezi individuální stavebníky, kteří by si pak každý sám postavil něco jako repliku původních domků,“ doplnil zastupitel Ondřej Velek (SZ). Podle informací Práva je i přes snahu o alternativní studii pravděpodobné, že Geosan od záměru neustoupí a v zastupitelstvu získá dostatečnou politickou podporu. Právě zadání alternativní studie, které chce skupina prosadit, může podle Velka tlačit Geosan ke kvalitnímu projektu. „Pokud firma nakonec zjistí, že se jí výstavba v této lokalitě nevyplatí, můžeme ze studie vycházet a hledat další možnosti, jak lokalitu oživit. Podle zástupců radnice nyní Geosan s Prahou 5 nekomunikuje. „Jejich aktuální studii nám zatím neukázali,“ potvrdil Daniel Ebel (ODS). Podle nedávné prezentace vznikla studie po dohodě s památkáři a zapracování některých připomínek od zástupců radnice i místních aktivistů. „Nově by tak měl projekt více zapadnout do lokality a oživit by jej měla například kavárna či restaurace v některých původních domcích.“

Usedlost Doubková (Bieblova 15) a sady Na Skalce

Součástí usedlosti Santoška bývala i posléze samostatná Doubková. Nedaleko se těžila hlína pro blízkou cihelnu, a proto se oblasti říkávalo Hlinišťata či V Hliništi. Doubková, Santoška,

Václavka, Březinka a další okolní usedlosti patřily od roku 1813 rodině rytíře Doubka (Daubka). Původní patrová raně klasicistní budova s valbovou střechou a výrazným štítem dosud stojí. Kusedlosti patří i barokní socha Jana Nepomuckého v nadživotní velikosti. Protější sady Na Skalce nechal vybudovat Edward Daubek v letech 1891–1894, který je také daroval smíchovské obci. Autorem parkové úpravy s altánem a jezírkem s poloostrovem je architekt František Thomayer. V ulici Na Doubkové (dům č. p. 1249) žili dva významní spisovatelé – v závěru svého života F. X. Šalda a také dekadentní spisovatel, vyznavač okultismu a sběratel památek Emanuel z Lešehradu (Emanuel Lešetický). Sbírka Lešehradeum obsahovala vzácné rukopisy, korespondenci, fotografie a osobní předměty; původně byla vystavena v domě, později byla převezena do Památníku národního písemnictví. Po revoluci v roce 1989 vzniká Společnost Lešehradeum.

Úřední oznámení

Purkmistři, starostové a primátoři sjednocené Prahy

Již přes sedm set sedmdesát let se život obyvatel Prahy odehrává v právním a společenském rámci, který se nazývá městskou obcí, městem. Základem městského zřízení byla měšťanská samospráva. Do 13. století v čele obce stál rychtář, později rozšířenou funkci po jeho boku převzala městská rada, které již nepředsedal rychtář, nýbrž každý měsíc jeden z jejích členů konšelů jako purkmistr. Definitivní oddělení od rychty a zbudování radního domu – radnice (v Praze 1338), bylo dalším důležitým stupněm vývoje městské samosprávy. Vrcholným obdobím pražské samosprávy bylo období od roku 1440 až do roku 1547, kdy vliv českých stavů dominoval nad královskou mocí a Staré Město pražské stálo jako hlava městského stavu v čele mocného svazu svobodných královských měst. Vyjadřovaly to i symboly: „Praga caput regni“ (Praha hlava království) a „Praga mater urbem“ (Praha matka měst). Konec privilegií Prahy učinilo neúspěšné protihabsburské povstání v roce 1547, a to s sebou přineslo trvalá

právní politická omezení, ztrátu řady privilegií a podřízení správy obce pod kontrolu královských hejtmanů. Jisté pozitivní změny přinesly až reformy Marie Terezie a Josefa II., vyvolané Velkou francouzskou revolucí. Proces reforem dospěl na přelomu 18. a 19. století k velmi významně zbyrokratizovanému „regulovanému magistrátu“, tvořenému doživotně jmenovaným purkmistrem a zkoušenými magistrátními rady. Pozitivem se stalo spojení čtyř do té doby samostatných a správně oddělených pražských měst (Starého, Nového, Menšího a Hradčan) v jedno hlavní město Prahu, což uskutečnil císař Josef II. dne 12. února 1784.

Podniky a podnikatelé

Kdo nechal postavit Pražský Semmering?

Železniční trať, nazvanou podle slavné rakouské vysokohorské železnice, nechala v roce 1872 postavit společnost Buštěhradské železnice. Jejím čtvrtinovým podílníkem byl kníže Fürstenberg, který chtěl stavět trať původně sám, neboť navazovala na provoz koňské dráhy, kterou se do Prahy dopravovaly suroviny a dřevo z jeho křivoklátského panství a z rozsáhlých polesí v okolí zámku Lány. I přes císařské privilegium, jež kníže na stavbu obdržel, však místo přestavby koňky došlo k budování zcela nové tratě, která v náročném kopcovitém terénu vyrostla v průběhu dvou let. Pražský Semmering sloužil nejprve nákladní a teprve poté i osobní dopravě. Trasa Pražského Semmeringu je jedinou horskou železnici v našem hlavním městě. Vlak vyjíždějící ze smíchovského nádraží ponejprv projíždí Hlubočepským a Prokopským údolím, která překonává dvěma historickými viadukty o výšce více než 20 metrů, potom stoupá na úpatí Dívčích hradů na Žvahov. Na devíti prvních kilometrech železnice překonává rekordní stoupání 180 metrů výškového převýšení. Vlak zde jezdí dvakrát denně ze severního nástupiště nádraží Praha – Smíchov. Dvacetiminutová vyjížďka patnáctikilometrovou tratí s nezvyklými výhledy na Prahu a její okolí stojí za to.

Byty a bytová politika

V nabídce nových bytových a rodinných domů Praha 5 vede

Pátý městský obvod hl. m. Prahy má nejširší nabídku výstavby nových bytů, bytových a rodinných domů v Praze. Podle katalogu „Developer“ z jara 2007 je si možné na Smíchově a v přilehlých lokalitách zakoupit nové bytové jednotky do vlastnictví např. v Geologické ulici. Výstavba je vedena pod obchodním názvem „Barrandov Hills“. Investorem zástavby je AV-HD partneři, s. r. o. a prodejcem firma HUTS real estate, s. r. o. Žádanými lokalitami Prahy 5 jsou obytné soubory Arboretum, rozkládající se v Beníškově ul., rezidence Lovčenská a Musílkova a souhvězdí Homolka (viladomy v zeleni). Slivenec nabízí rodinné domy pod názvem „Řepkové pole“, investorem je podnik Abbey, s. r. o. a prodejcem firma COMMCO. Značný zájem o novostavby je v samotném centru Smíchova, především v lokalitách rezidence Anděl City a Sacre Coeur. Novostavby nabízejí i Stodůlky (Nová kolonie, II. Etapa, domy E, F) a také na Šafrance mezi ulicemi Smíchovskou a Jeremiášovou, kde vznikl nový rezidenční komplex, jehož prodejcem je Lexxus New Home Center. Nabídka nových bytů je i v blízkém okolí Prahy 5, jako např. ve Zbraslavi (Zahradní čtvrť) nebo ve Zličíně (Neo Zličín).

Doprava

Některé pražské části mají obavy ze zavádění zón placeného stání

Některé radnice, které na podzim 2007 nezavádějí zóny placeného stání, se bojí nárůstu dopravy v městské části. Obavy má například radnice Prahy 10. Sama o nich však zatím neuvažuje, řekl ČTK mluvčí Jan Charvát. Po jejich zavedení ve čtyřech pražských částech je možné, že lidé, kteří je nebudou moci využívat, budou hledat parkování v sousedních čtvrtích. "Připouštíme, že zavedení zón Prahu 8 ovlivní," sdělila ČTK mluvčí této městské části Helena Šmídová. Radnice však v budoucnu s jejich zřízením počítá. "Chceme je jiným stylem, platily

by se pouze základní manipulační poplatky," řekla Šmídová. "Drželi bychom se úplně na minimu," dodala. Osmá městská část také uvažuje o zvýšení počtu parkovacích míst prostřednictvím podzemních garáží. "Měly by vzniknout v rámci rekonstrukce Karlínského náměstí," sdělila mluvčí. Zaplatit by je měly peníze z dotací Evropské unie. Nová podélná i šikmá stání vznikají i v ulicích Prahy 10. V současnosti se upravují některé komunikace ve Strašnicích. Jiné radnice se zvýšení provozu nebojí. "Obavy teď nejsou na místě," řekl ČTK mluvčí Prahy 6 Martin Šalek. Zóny by se však na šestce zavádět měly. "Do konce roku radnice připraví strategii," uvedl Šalek. Také v Praze 6 přibudou nová stání. Už na podzim budou moci řidiči zaparkovat v podzemních garážích v Kafkově ulici. Bude v nich místo pro zhruba 120 vozidel. V plánu je také výstavba odstavného parkoviště v Ruzyni. Podle mluvčího se o parkovišti uvažuje v souvislosti s prodloužením trasy metra. "Možnosti dávají i rekonstrukce ulic, kde se podélné stání mění na kolmé, čímž se zvyšuje kapacita stání," dodal Šalek. Dopadem zón si není jistý předseda dopravní komise Prahy 5 Jaroslav Bartoš. „To bych hádal z křišťálové koule," uvedl. O zavedení zón není v Praze 5 ještě rozhodnuto. „Po prázdninách si nad tím se starostou sedneme," doplnil Bartoš. Nová parkoviště radnice Prahy 5 nechystá. „Zatím to nechtějí lidé ani investoři," vysvětlil předseda. Připomněl, že městská část chtěla vybudovat podzemní i nadzemní garáže na barrandovském sídlišti. Obyvatelé ovšem byli proti. Zóny placeného stání připravuje od října 2007 první, druhá, třetí a sedmá městská část. Nebudou je ovšem moci využít všichni lidé, kteří na jejich území bydlí. Smůlu budou mít například ti, kteří nebudou mít v místě trvalé bydliště. Nájemní smlouva na byt pro vydání parkovací karty nestačí. Podobně na tom budou i jiní lidé. Může nastat třeba případ, kdy majitel vozidla bydlí u partnera, který v zóně trvalé bydliště má. Partner na tento automobil kartu nedostane, i kdyby byl zapsán jako jeho provozovatel. Na kartu nebudou mít nárok ani lidé, kteří budou mít vozidlo půjčené, třeba od rodiny. Místo pro svůj automobil budou v městských částech hledat

lidé, kteří například bydlí za Prahou a v centru pracují. Zaparkovat budou chtít také návštěvníci Prahy.

Cyklisté mohou jezdit kolem Vltavy po náplavce

Pro milovníky cyklistiky a připravil Magistrát hl. m. Prahy příjemnou novinku. Od letošního roku (2007) je možné bezpečně projet napříč Prahou po říční náplavce vedoucí okolo Vltavy. Připravena je cyklotrasa A1 na levém břehu řeky a na pravé straně – trasa A2. Až doposavad cesta podél řeky nebyla příliš pohodlná, protože náplavky byly vydlážděny kostkami značných rozměrů, které umožňovaly snadnější manipulaci při nakládání lodí stavebním materiálem. V současnosti podél Vltavy však vznikl jízdní koridor široký 2, 5 metru, skládající se ze středového pruhu širokého 1, 7 metru, vydlážděného drobnými kostkami, lemovanými hladkými žulovými deskami. Náklady na zprovoznění nábřeží pro cyklisty přišlo pražskou radnici na 13, 3 milionu korun. Celkové práce budou dokončeny až počátkem roku 2008.

Školství a dětské aktivity

Děti mohou putovat krajinou barona Ringhoffer a Josefa Lady

Historie rodiny Ringhofferů začala v Čechách před více než dvěma sty lety. V roce 1769 přišel ze šoproňského komitátu do Prahy mědikovecký mistr František Ringhoffer. Za pět let dosáhl mistrovského glejtu a byl přijat do pražského cechu. Na rohu Platnéřské ulice a Mariánského náměstí na Starém Městě pražském si otevřel dílnu na výrobu pivovarnických pánví a zařízení pro lihovary. Jeho syn Josef pak zřídil v obci Kamenice jižně od Prahy hamr a kovotepeckou manufakturu, později převzal otcovu pražskou živnost, rozšířil výrobu o nové prostory a vytvořil tak podmínky pro podnikatelskou budoucnost svého potomka Františka. Mladý František Ringhoffer náležel k moderním a podnikavým mužům poloviny 19. století, hodně cestoval a sbíral zkušenosti po světě. V roce 1852 koupil na Smíchově pozemky a vybudoval zde základ pozdějších slavných Ringhofferových závodů, známých po celé Evropě výrobou luxusních

salonních železničních vozů. Kromě prosperujícího strojírenského podniku však František směřoval své aktivity i na venkov, do kraje, který objevil jeho otec, do okolí Kamenice, na Velkopopovicko a do Štířína. Odlehlý venkovský svět si oblíbil i slavný rodák z malebných Hrusic: malíř a spisovatel Josef Lada. Oba, jak baron Ringhoffer, tak Lada, proslavili svůj zamilovaný kraj. Jeden pohádkami a vyprávěním o chytrém a mluvícím kocourovi Mikešovi a jeho čtyřnohých kamarádech, o dobrosrdečných hastrmanech a bubácích a v neposlední řadě i postavou dobrého vojáka Švejka, kterého vytvořil podle literární předlohy Jaroslava Haška. Na podnikatelské aktivity Ringhofferů zde dodnes zůstalo mnoho památek, mezi ně patří Velkopopovický pivovar, známý vynikajícím ležákem a zámek ve Štíříně, letním sídlem Ringhofferů, obklopeném rozsáhlým anglickým parkem s golfovým hřištěm. Naučná stezka, nazvaná Krajinou barona Ringhoffera, návštěvníkům ukáže všechny zajímavosti kraje. Na dvacetikilometrové trase (mezi obcemi Dolní Lomnice, Velké Popovice, Štířín, Kamenice, Kostelec u Křížku) je celkem deset naučných zastavení. Ve Velkém Habří se děti dozvědí, odkud čerpá vynikající vodu z vydatných podzemních pramenů pivovar ve Velkých Popovicích. Vodu z Mariánské studánky si dokonce nechal posílat baron Ringhoffer do svého sídla na Smíchov. Deset lesních pramenů se stalo zásobárnou nejkvalitnější vody k výrobě skvělého Velkopopovického Kozla. Páté zastavení školákům představí flóru a faunu v okolí Modřanského a Křivoveského potoka, jejichž tok se zařezává až do sto metrů hlubokých roklí. K architektonickým pozoruhodnostem krajiny náleží zámek ve Štíříně, kde kdysi (15. století) stávala tvrz. Klasicistní podobu zámek získal v letech 1900 – 1905. V současnosti (od roku 1995) celý areál patří Ministerstvu zahraničních věcí ČR. Ze zámeckého parku se stalo prvotřídní devítijamkové golfové hřiště, které spravuje „Dům ATIS“. Sedmé naučné zastavení je v obci Kamenice, kde Ringhofferové provozovali v bývalém mlýně od roku 1890 hamry. Osmé zastavení nás zavede k Zaječímu vrchu, kde stojí

rodinná hrobka Ringhofferů. Odpočívá zde i František Ringhoffer, který v roce 1873 získal od rakouského císaře Františka Josefa I. dědičný šlechtický titul – baron. Putování končí v obci Kostelci u Křížku, kde stojí rotunda s kostelem sv. Martina. Podle legendy ji nechal postavit sv. Vojtěch na památku založení benediktinského mužského kláštera v Břevnově roku 993.

Kultura

Smíchovské centrum pro současné umění – Futura

Od února probíhaly ve Futuře dvě nové expozice; jednak společný projekt trojice výtvarníků: Jiří Černický, Karin Kihlbergová a Reuben Henry, s názvem YOU, jednak se zde realizoval projekt „Punctum“, jehož koncepci vytvořil kurátor Václav Magid. Snahou obou výtvarných přehlídek je najít opětovně cestu k divákovi, neboť samotné soudobé avantgardní umění je mnohdy tak „vzdálené“ světu průměrného konzumenta umění, že zůstává zcela osamocené. Výstava naznačila dlouholetou spolupráci Futury s centrem pro multimediální tvorbu Vivid v britském Birminghamu. K výrazným představitelům expozice YOU náležel především čtyřicetiletý Jiří Černický, který zde představil pět nových prací ze série ABS video, jejich základem jsou záznamy určitých míst, pořízené v reálném čase. Autor je charakterizuje jako „readymade času a prostoru“. Natáčena byla vesměs místa, kde se ve stejnou dobu shromažďuje větší množství osob, např. veřejná prostranství, kterými lidé jen procházejí. Materiál je doplněn tzv. „mentálními titulky“, co si lidé tam asi pravděpodobně myslí, když zde procházejí. Vzniká tak jakýsi obraz „kolektivního vědomí a nevědomí“. V podobném duchu jsou i další vystavená díla, je zde např. snaha přenášet aspekty filmu do reálného života. Výstava Punctum je pak reprezentativní přehlídkou současného českého umění pohyblivých obrazů, které si ovšem nečiní nárok na objektivitu. Obě expozice setrvaly ve Futuře do začátku května 2007.

Klub přátel starého Smíchova

OS Klub přátel starého Smíchova vzniklo na základě registrace MV ČR dne 12. 5. 2005. Sdružení je dobrovolnou zájmovou organizací sdružující zatím fyzické osoby (členy mohou být i právnické osoby) usilující o rozvoj Prahy 5. Navazuje na činnost Klubu Starosmíchováků a přátel starého Smíchova, založeného v roce 1928 a registrovaného od 28. února 1929 podle spolkového zákona z 15. 11. 1867 č. 134/1867 říšského zákoníku o právu spolčovacím ve spolkovém katastru pražského policejního ředitelství a na Klub za starou Prahu jako nejstarší sdružení činné v oblasti kulturního dědictví. Základním posláním Klubu je rozvíjet kulturní, historické a regionální vědomí obyvatel, především na území Městské části Praha 5, pomáhat rozvoji tradičních řemesel a jejich propagaci, podílet se ve spolupráci s orgány státní správy na ochraně a péči o kulturní, historické a přírodní dědictví, vytvořit regionální databanku historických, kulturních, archeologických a literárních památek Prahy 5, vydávat periodické i neperiodické publikace, plakáty a propagační materiály a podílet se na jejich přípravě, iniciovat a podílet se na přípravě specializovaných expozic a výstav, organizovat a rozvíjet propagaci městské části Praha 5, spolupracovat se všemi organizacemi, Zastupitelstvem Městské části Praha 5, sdruženími, spolky, nadacemi a hnutími na území Městské části Praha 5 a ve spolupráci s nimi pomáhat rozvoji občanské společnosti a budovat ekonomickou základnu pro plnění svých záměrů, především vlastní aktivitou. V roce 2006 vstoupilo občanské sdružení Klub přátel starého Smíchova již do druhého roku své existence. „Mnoho se nám tento rok podařilo, k mnohým cílům máme úspěšně nakročeno. Ve spolupráci s Muzeem hl. m. Prahy připravujeme výstavu o Smíchově, v rámci Klubu vznikla pracovní skupina se zaměřením na Malostranský hřbitov, navázali jsme kontakt s Národopisným muzeem. Rodí se též elektronická databáze památek, osobností a kultury na Praze 5 včetně aktuálního regionálního zpravodajství“, řekla Marta Jiroušková, tajemnice klubu. Ke změnám

složení vedení Klubu oproti roku 2005 nedošlo (kromě předání funkce pokladníka).

Složení výboru KPSS:

PhDr. Ladislav Čepička – předseda
František Brabec – místopředseda
Vladimír Novotný – pokladník do 23. 11. 2006
Marta Jiroudková – pokladník od 23. 11. 2006
Marie Hakenová – členka
Mgr. Ľubica Riedlbauchová – členka
PhDr. Hugo Schreiber - člen

Kontrolní a revizní komise:

Ing. Jiří Vejmelka - předseda
Milan Patka - člen
Zuzana Pojerová - členka

Členská základna se v roce 2006 více než zdvojnásobila. K 31. 12. 2006 měl Klub přátel starého Smíchova celkem 56 členů a 30 zájemců o pravidelné zasílání informací o sdružení. Výše členských příspěvků byla na Valné hromadě 28.3. 2006 schválena ve výši 300,- Kč pro ekonomicky aktivní členy a 150,- Kč pro ostatní.

Moravský folklorní ples se konal v Národním domě na Smíchově

V sobotu 24. února 2007 přivítal smíchovský Národní dům folklorní umělecké soubory z různých koutů naší země a ze Slovenska. Sešli se zde tanečníci z Moravy, Brna, Bratislavy, Prušánek a Ratíškovic a osm cimbálových muzik. K tanci hrála hudba Podlužanka z Tvrdomic.

V minulém roce (2006) slavil pražský Moravský ples své padesáté narozeniny. Tradicí náleží k nejstarším a nejpopulárnějším pražským plesům. Předchůdci moravských plesů byly

„moravské věnečky“ , první se konal 1. dubna 1898 na pražském Žofíně. Na pozvánce stálo: „Moravský věneček se chce postavit po bok ostatním reprezentačním plesům v Praze a vystoupit z ústraní, v němž se moravské studentstvo dosud skromně drželo, a prokázat, že Moravané v Praze skutečně reprezentují inteligentní část Pražanů, a že ze společenského hlediska jsou na vysoké úrovni...“ Folklorní akce, přehlídky lidového umění a přednášky organizuje Folklorní sdružení České republiky. Od roku 1990 sdružení vydává tištěný časopis Folklor a informace jsou dostupné i na internetovém portálu www.fos.cz.

Městská zeleň a ekologie

Praha dávných sopek a moří

Četné geologické odkryvy - přírodní i umělé - dokládají, že mořské záplavy a bouřlivá sopečná činnost se v dávné minulosti nevyhýbaly ani území dnešní Prahy. Jen málokterá evropská metropole se může pochlubit tolika geologickými pozoruhodnostmi jako naše hlavní město, kde mnohé lokality související s přítomností pradávných moří a sopek. Řada z nich byla vyhlášena za chráněná území - přírodní památky (PP), přírodní rezervace (PR) a ty nejhodnotnější za národní přírodní památky (NPP). K nejznámějším i nejatraktivnějším patří NPP Barrandovské skály, provázející v délce asi dvou kilometrů levý břeh Vltavy pod pražským Barrandovem. Jejich ústřední partie Barrandova skála nese jméno slavného přírodovědce - paleontologa Joachima Barranda (1799-1883). Z oken vlaku na trati z Prahy do Berouna lze zahlédnout desku s nápisem BARRANDE, umístěnou na skalní stěnu rok po badatelově úmrtí. Při bližší prohlídce zdejších výchozů zaujme především dokonalá ukázka vrás a jiných tektonických poruch v souvrství vápenců, uložených na dně tropického prvohorního (převážně devonského) moře. Jejich vyobrazení nechybí snad v žádné učebnici geologie. Výchozy bělavých vápenců pak provázejí levý svah vltavského údolí za Barrandovským mostem až do „útrob“ Prahy. Chráněny jsou zde například stěny někdejšího kamenolomu v PP

Pod školou a strmý svah u Zlíchova v PP Pod Žvahovem. Obě lokality prosluly výskytem zkamenělin mlžů, hlavonožců, trilobitů a dalších prvohorních živočichů. K oblíbeným výletním místům patří zejména území Přírodního parku Prokopské a Dalejské údolí se spoustou zajímavých míst, pozoruhodných nejen z hlediska přírodovědného (se spoustou chráněných druhů rostlin i živočichů), ale i historického a vlastivědného (pravěké Butovické hradiště). Nejhodnotnější partie byly zahrnuty do PR Prokopské údolí, která je poměrně rozsáhlá (přes 101 ha) a tvoří ji několik samostatných ploch. Na údolních svazích vystupují horniny, jednak uložené na dně staropravohorních moří, jednak „vyprodukované“ tehdejšími sopkami. Součástí vápencových srázů je též nejdokonaleji vyvinutý kras (včetně nepřístupných jeskyní) na území Prahy, do značné míry však porušený dřívější těžbou kamene. Ovšem i některé opuštěné lomy skrývají působivá zákoutí. Příkladem je často navštěvované Hlubočepské jezírko, vyplňující dno lomové jámy na východě Prokopského údolí. Součástí opačných, západních okrajů téhož údolí mezi Novou Vsí a Butovicemi jsou průkazné stopy po dávné sopečné činnosti. V prvohorním útvaru siluru (asi před 430 miliony let) chrčila zdejší „novoveská sopka“ lávu na dno moře a její produkty se vršily i na okolní pevnině. Důkazem toho je členitý hřeben Hemrových skal, připomínající strmý okraj sopečného kráteru. Po tak dlouhé době jde však samozřejmě už jen o podobnost čistě náhodnou. Skromné pozůstatky dávné sopky najdeme dokonce i „v hloubi“ našeho hlavního města. Poměrně výrazným a působivým

příkladem je skalní ostroh s PP Kalvárie v Motole, čnící přímo nad Plzeňskou ulicí v sousedství motolského krematoria. Vrcholek skaliska ze silurské čedičové vyvřeliny (diabazu) zvýrazňuje zdaleka nápadný kříž.

Národní přírodní památka Požáry

Památka se nachází na pravém břehu Dalejského potoka u obce Řeporyje proti Trunečkovu mlýnu. Má rozlohu 3,5 ha a byla zřízena vyhláškou NVP č. 3/1982 Sb. NVP. Geologický profil je mezinárodního významu (stratotyp ludlow-přídol, který byl v roce 1984 vyhlášen Mezinárodním geologickým kongresem v Moskvě jako území mezinárodního významu nejvyššího stupně). Nachází se zde mnoho fosilií, např. plži či na rostlinách bezobratlí. Lom Požár 1 byl opuštěn už před první světovou válkou. Zdejší vápenec byl užíván k pálení vápna, na výrobu cementu a k chemickým a sklářským účelům. Dno lomu je dnes zarostlé náletovými dřevinami (jasan, vrba jíva aj.), dále jsou zde nečetné rostliny skalních stepí s ruderními druhy (vlaštovičník). Vyskytuje se zde 628 druhů motýlů.

Národní přírodní památka U Nového mlýna

Památka byla zřízena vyhláškou NVP č. 3/1982 Sb. NVP. Nachází se na svazích nad železniční tratí na pravém břehu Dalejského potoka mezi zastávkami Holyně a lomem Prastav. Skládá se ze tří částí, oddělených vozovkami místních komunikací. V oblasti se nachází velké množství malých lomů. Výměra činí 12,69 hektarů. Je nalezištěm zkamenělin ramenonožců, mlžů, trilobitů a tentakulitů. Vegetace je tvořena nekvalitním lesním porostem (akát, borovice černá), na jihu jsou stepní trávníky, na severu porosty skalních štěrbin. Žije zde také mnoho bezobratlých živočichů. Zaevidováno zde bylo 964 druhů motýlů.

Zdravotnictví a sociální politika

Nemocnice na Homolce provedla totální endoprotézu čelistního kloubu

Onemocnění čelistního kloubu náleží k závažným problémům medicíny. Na světě

existuje pouze několik nemocničních pracovišť, která jsou schopná provést poměrně unikátní zákrok – totální endoprotézu čelistního kloubu. V loňském roce (2006) byla v Nemocnici na Homolce otevřena specializovaná temporomandibulární poradna, kde se specialisté ORL ve spolupráci se stomatology a stomatochirurgy věnují pacientům s onemocněním čelistního kloubu. Řada nemocných trpí problémy spojenými s poruchou činnosti čelistního kloubu, což v krajním případě znamená, že postižený není schopen přijímat ústy potravu. Mezi faktory, které mohou onemocnění čelistního kloubu způsobit, patří například úrazy, popáleniny, revmatická artritida, ale třeba i obyčejný stres a s tím spojené „zatínání“ zubů. Cesta k uzdravení bývá mnohdy dlouhá, operace, při které se poškozený kloub vyjme a nahradí umělým, je až na úplném konci léčení. V českém prostředí je dostatek kvalifikovaných lékařů, ale operativní zákrok ztěžují především finance, protože jeden kloub má cenu 300 tisíc korun. V současnosti vede nemocnice na Homolce složitá jednání s pojišťovnami o úhradě celkové komplexní léčby.

Veřejně prospěšná činnost

První digitální kartotéka a přehled pohřebišť v ČR

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR zveřejnilo první výsledky dlouholetého výzkumu ve formě přehledu veřejných a neveřejných pohřebišť v ČR. Databáze pomůže úřadům vnést světlo do právně-nájemních vztahů k hrobovým místům, občanům i zahraničním turistům usnadní například dohledání místa odpočinku jejich předků. Výsledný přehled se věnuje celkem 5799 nezrušeným veřejným a neveřejným pohřebišťům, uvádí u nich údaje o katastrálním území, místě určení a provozovateli, dále pak výměru, GPS souřadnice, vlastnické právo k pozemku a provozovatele pohřebiště. Jde o postupně doplňovaný soupis prostor určených k pohřbívání lidských pozůstatků nebo k uložení zpopelněných lidských ostatků, ať už v podobě míst pro hroby a hrobky, úložiště jednotlivých

uren nebo rozptylové, popř. výsypové louky nebo jejich kombinace. Digitální verze je zpřístupněna na webových stránkách ministerstva pro místní rozvoj. Tištěná publikace je již nyní distribuována na krajské úřady, kanceláře informačních služeb a dalším zájemcům. Databáze zahrnuje i takové prostory, kde již uplynuly všechny lhůty, na které byla hrobová místa pronajata včetně tlecí doby od posledního uložení lidských pozůstatků do hrobu. Přehled veřejných a neveřejných pohřebišť v ČR nemá v historii českého pohřebnictví obdoby, celkový počet nezrušených hřbitovů se totiž v České republice doposud pouze kvalifikovaně odhadoval na šest a půl tisíce.

Součástí průzkumu bylo i dohledávání záznamů o vlastnickém právu k pohřebišti - mnohé nemají vyjasněné vlastnické právo, některé patří soukromým osobám, jiné pozemky například nejsou vedeny jako pohřebiště, ačkoliv se na něm pohřebiště nachází. Výsledky ukazují, že 56 % pozemků pohřebišť je v obecním vlastnictví a dalších 34 % ve vlastnictví registrovaných církví a náboženských společností. Díky nově získaným informacím bude možné ujasnit a případně zjednodušit vlastnická práva k pozemkům pohřebišť či vyřešit vlastnická práva zúčastněných subjektů. Již dnes je jasné, že databáze bude vzácným zdrojem dosud chybějících informací pro archeology. Také usnadní zájemcům dohledávání informací o svých předcích, a to i cizincům, kteří české hřbitovy navštěvují často právě za tímto účelem. Velké oblibě se také těší návštěvy starých židovských hřbitovů. Místa mimo pohřebiště, kde jsou pohřbeny ostatky osob, které zahynuly v důsledku aktivní účasti ve vojenské operaci nebo v důsledku válečného zajetí, anebo ostatky osob, které zahynuly v důsledku účasti v odboji nebo vojenské operaci v době války, nebyly do projektu zahrnuty.

Povinnost vést centrální evidenci těchto hrobů a míst má Ministerstvo obrany ČR, vyplývá to pro něj ze zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech. O to více však bylo potřebné zaměřit se na neveřejná pohřebiště, tj. účelová zařízení určená výlučně pro uložení

lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů uzavřených, zejména příbuzenských společenství, řeholních řádů nebo kongregací a příslušníků registrovaných církví nebo náboženských společností, jejichž vnitřní předpisy a obřady neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků na veřejném pohřebišti. Postupným zavedením trvalého a systematického sledování určitých dat o veřejných a neveřejných pohřebištích v obcích bude možné tato data převzít k dalším rozborům. Jedním z hlavních účelů připravované analýzy ministerstva pro místní rozvoj je stanovit poměr mezi obnovou existujících veřejných pohřebišť a mírou jejich nového rozvoje. Cílem je shrnout přínos zásad územního rozvoje (územního plánu) k vytváření podmínek pro předcházení zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby pohřbívání současné generace obyvatel řešeného území a předpokládaným ohrožením podmínek pohřbívání generací budoucích. Výzkum pro Ministerstvo pro místní rozvoj ČR uskutečňuje od roku 2004 katedra pastorálních oborů Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Za doplnění databáze o další pohřebiště a za jakékoliv připomínky předem děkují její autoři, e-mail: databaze@pohrebiste.cz

Do Vltavy se vrací čistá voda

Na celém území Prahy je pitná voda z veřejného vodovodu, kterou dodávají Pražské vodovody a kanalizace, a. s., (PVK) nezávadná a odpovídá parametrům vyhlášky Ministerstva zdravotnictví ČR č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví požadavky na pitnou vodu a rozsah a četnost její kontroly. Důležitým faktorem v dodávkách vody však zůstává cena vody. Cena pitné vody a stočné zůstávaly před listopadem roku 1989 desítky let na stejné úrovni. Rozdíly mezi skutečnými náklady a poplatky byly hrazeny ze státního rozpočtu. V roce 1990 započala ekonomická náprava cen s cílem dosažení reálné ceny. S ohledem na sociální únosnost byly dotace na provoz vodovodů a kanalizací poskytovány až do roku 1994. Od uvedeného termínu již stát vodárenský provoz nedotuje. Dnešní ceny

odrážejí skutečné provozní náklady na výrobu a distribuci pitné vody a odvádění a čištění splašek. Od 1. ledna 2008 bude zatěžovat cenu i zvýšené DPH, které stoupne z 5 % na 9 %. V průměru se pohybuje cena vody v Praze okolo 25 Kč za m krychlový. Otázkou zůstává zda lze pražskou pitnou vodu používat pro kojení ? Současná vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č.252/2004 Sb., která je v souladu s požadavky EU na pitnou vodu, již neurčuje limit dusičnanů pro kojení. Podle této vyhlášky pitná voda s limitem dusičnanů 50 mg/l splňuje požadavky pro pitnou vodu. Z tohoto hlediska je pitná voda v Praze vhodná i pro kojení. Průměr dusičnanů v pražské distribuční síti je sice 28 mg/l, přesto hygienici doporučují vodu z kohoutku naředit kojeneckou vodou. Pražské vodovody a kanalizace, a. s. se starají nejen o pravidelné dodávky pitné vody do pražských domácností a podniků, ale také o to, aby se do Vltavy vracela zpět čistá voda. Situace je taková, že 95 % odpadní vody z hlavního města končí v Ústřední čistírně odpadních vod v Praze Bubenči, v místě, kde je nejnižší nivela města.

Mechanickobiologická čistírna za rok vyčistí 110 milionů metrů krychlových odpadní vody. Svedení kanalizace do jednoho místa v Troji přispívá k celkovému zlepšení kvality vody ve Vltavě. V současnosti již není zdravotně závadné se například koupat na smíchovské náplavce přímo v řece. Na soutoku Vltavy a Berounky byla dokonce naměřena čistota vody odpovídající pstruhovým tokům.

Sport a zábava

110 let uplynulo od založení Sokola Jinonice

Sokol Jinonice si v letošním roce (2007) připomenul 110 let svého založení. Historie zdejší tělovýchovné a vlastenecké organizace se začala psát v roce 1897. V místním hostinci „Na Růžku“ se sešla zakládající valná hromada. Bylo to v době, kdy se Tyršova vize o spojení národního života s tělovýchovnými aktivitami stala všeobecně uznávanou hodnotou. Miroslav Tyrš (1832-1884), estetik a teoretik tělesné výchovy, spoluzakladatel Sokola a od roku 1862 jeho náčelník, razil antické a renesanční ideály o

všestranném rozvoji člověka. Řídil první sokolský slet (1882) a zároveň vytvořil jednotnou sokolskou tělocvičnou soustavu a nezbytně nutné odborné názvosloví; organizoval cvičení mládeže a žen a zajišťoval výchovu cvičitelů. Jako mladoček se aktivně účastnil českého politického života. Ve stejném duchu se nesla i činnost Sokola v Jinonicích a Butovicích, i když měla i své odpůrce. Vlastní založení zdejšího Sokola se proto uskutečnilo až 14. února 1897 v hostinci „U Juristů“ (U Novotných). Jednota měla sedmdesát členů. V roce 1908 byl zřízen výbor pro postavení vlastní tělocvičny. Ženy zde začaly cvičit až v roce 1910. Významným organizačním počinem zdejšího Sokola bylo získání pozemku na stavbu tělocvičny od bratra Václava Balouna, který věnoval Sokolu parcelu zdarma. Nakonec však byl od pražské obce zakoupen pozemek větší, kde se v roce 1923 začalo se stavbou tělocvičny podle návrhu Ing. arch. J. Krále. V roce 1926 byla sokolovna slavnostně otevřena při příležitosti VII. všesokolského sletu. Předznamenání konce ušlechtilých aktivit v duchu ideálů Miroslava Tyrše přinesla 2. světová válka, kdy byl Sokol v roce 1941 zakázán a jeho majetek zabaven. V roce 1945 se v době Pražského povstání stala budova jinonického Sokola sídlem místního vojenského velitelství a právě v ní se soustředily protikupační odbojové síly. Největší vzmach zaznamenal zdejší sokolská organizace v předvečer XI. všesokolského sletu v roce 1948. Tělocvičná organizace soustřeďovala na 480 cvičenců. Po „vítězném únoru“ v roce 1948 začalo pro jinonický Sokol období temna, které trvalo 41 let. „Pražské jaro“ v roce 1968 sice přineslo náznaky zlepšení situace, když se v Letech u Prahy (24. 8. 1968) mělo sejít náčelnictvo Jungmannovy sokolské župy. Ale vstup vojsk Varšavské smlouvy do Československa 21. srpna 1968 obnovu Sokola na dlouhá léta uzavřel. Teprve až 9. dubna 1990 z iniciativy „věrné gardy“ (Alois Šíla, Miloslava Heimová, Jan Čuba) došlo k nové ustavující schůzi obnoveného Sokola Jinonice. V současnosti TJ Sokol Jinonice zajišťuje pravidelná všestranná tělovýchovná cvičení od dorostu až po seniory. Jednota pořádá plesy,

dětské karnevaly, akademie a další společenská a sportovní klání na místní i republikové úrovni.

Nové Letopisy Narnie se točily na Barrandově

V barrandovských filmových ateliérech se od března do června roku 2007 točilo v koprodukcí Walden Media a Walt Disney Picture pokračování dobrodružného filmu „Letopisy Narnie – Princ Kaspián“. Byla to druhá část americké výpravné rodinné ságy o dětech v pohádkové říši, kterou režíroval Andrew Adamson. Podkladem scénáře se stala kniha spisovatele C. S. Lewise. První část filmu (Lev, čarodějnice a skříň) se v roce 2005 také točila v Praze. Děj Prince Kaspiána vypráví o období, kdy v Narnii mezitím uplynulo 1300 let. Děti, které se v prvním díle přestěhovaly z válečného Londýna na venkovské sídlo a ve staré skříni objevily vchod do kouzelného světa, se ocitnou uprostřed mocenských bojů o trůn a korunu. Princ Kaspián se natáčel v ateliérech 6 a 7 a v nových ateliérech Max číslo 8, 9 a 10, kde se před tím se zde realizoval sci-fi film Babylon (hlavní role Vin Diesel a Gérard Depardieu). Kromě České republiky se natáčelo například na Novém Zélandu. V hlavní roli se představila Georgie Henleyová (Lucy), Skandar Keynes (Edmund), William Moseley (Peter) a Anna Popplewellová (Susan). Celkový rozpočet celovečerního snímku přesáhl 100 milionů dolarů. Premiéra filmu se očekává na jaře roku 2008. Ve vztahu k Barrandovu to byl od roku 2004, kdy se zde točil snímek Oliver Twist v režii Romana Polanského, jeho největší filmový projekt.

Rodina, která zvelebila Smíchov a oblíbila si golf

Samotná historie Ringhofferů, kteří si vydobyli výrobou vagonů a tramvají titul baronů, začala v roce 1769, kdy z Müllerdorfu v Rakousku přišel do Prahy kotlářský tovaryš František Ringhoffer. O rok později získal první dílnu a také specializaci – varné pánve pro pivovary. Jeho syn Josef už měl malý závod na výrobu zařízení pro cukrovary a lihovary. Část výroby přestěhoval do Kamenice u Jílového. Slávu rodu Ringhofferů zajistil až Josefův syn František. Zděděnou firmu

přeorientoval na železniční dopravu a podnik přestěhoval ze Starého Města na Smíchov, kde měla firma pro stavbu vagonů více místa. Podnik za jeho vedení vzkvétal, od roku 1867 začal vyrábět také budoucí pýchu celé vagonky – salonní vozy, které dodnes obdivují návštěvníci Národního technického muzea. František se také zasloužil o zvelebení Smíchova, jehož byl dlouhá léta starostou. Smíchovská Ringhofferka se rozvíjela zejména poté, co začala vyrábět tramvaje. Podnik se postupně zařadil mezi největší továrny Rakouska-Uherska. Fabrice se dařilo i za časů Československa. V roce 1923 pohltit podnik Ringhofferů kopřivnickou Tatra, o šest let později ještě vagonku ve Studénce.

Pokud by však v současnosti někdo hledal v pražském telefonním seznamu jméno Ringhoffer, hledal by marně. Marné by však bylo i hledání továrny, kterou tato podnikatelská rodina na Smíchově vybudovala. Na jejím místě vyrostl nový obchodní a administrativní komplex. Přesto je stopa rodiny Ringhofferů v Praze dodnes patrná. Nic na tom nemění fakt, že poslední potomek Ringhofferů – Emanuel – dnes žije v Rakousku. Se strojírenstvím už nemá nic společného. Pracuje jako novinář. „Jsem poslední potomek,“ řekl jediný žijící baron Ringhoffer, který se narodil v roce 1950 ve Vídni. Po studiích se stal redaktorem zahraničního zpravodajství rakouské tiskové agentury APA. On sám už zná slavné časy rodinného průmyslového koncernu jen z vyprávění. „Před druhou světovou válkou pracovalo v koncernu Ringhoffer-Tatra v Praze na Smíchově a v Kopřivnici na 30 tisíc zaměstnanců,“ řekl.

Posledním Ringhofferem ve vedení společnosti byl Hanuš, za první republiky také viceguvernér České národní banky. Jeho rodina však přijala v březnu 1939 německé občanství, někteří členové vstoupili do NSDAP. Celý koncern i veškerý majetek jim proto byl po roce 1945 znárodněn. „Strýc Hanuš zemřel v roce 1946 v Německu, zbytek rodiny odešel do Rakouska,“ popisuje poválečné osudy Emanuel Ringhoffer. Památku však nezanedali Ringhofferové jen v průmyslu, ale také ve sportu. A to ve sportu přímo šlechtickém – v golfu. V roce 1930 zvítězil František Ringhoffer mladší v prvním národním mistrovství ČSR v golfu, jeho otec se stal prvním předsedou Golfového svazu. Ostatně golfový klub v sousedství rodinného sídla, zámku Štiřín, dodnes nese jejich jméno a Emanuel Ringhoffer je jeho čestným členem.

Bezpečnost občanů

Přehled činnosti Městské policie Prahy 5 za rok 2006

Městské policii přibyly v roce 2006 významné pravomoci v souvislosti s platností tzv. „protikuřáckého“ zákona a novely zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tyto nové pravomoci umožnily strážníkům provádět kontroly zákazu a omezení prodeje tabákových výrobků, kontroly zákazu kouření na veřejných místech, kontrolu prodeje a podávání alkoholických nápojů a v oblasti dopravy významným způsobem rozšířily možnost řešení dopravních přestupků, z nichž pravděpodobně nejvýznamnější možností je měření rychlosti vozidel. V roce 2006 sloužilo na Praze 5 v průměru 87 strážníků, a to představuje přibližně 88 % požadovaného počtu. V roce 2006 byla vybudována nová služebna v Krškově ulici na Barrandově, ve které může být umístěno až 20 strážníků.

Přestupky v oblasti veřejného pořádku

V loňském roce byla největší pozornost ze strany Obvodního ředitelství Městské policie věnována veřejnému pořádku, konkrétně pak eliminaci sociálně nepřizpůsobivých občanů v oblasti pěší zóny Anděl, autobusového nádraží Na Knížecí a

v oblasti Smíchovského nádraží. V oblasti veřejného pořádku bylo řešeno 13916 přestupků. Nejčastěji zjišťovanými přečiny bylo znečišťování veřejného prostranství (5834 přestupků), černé skládky (3204 přestupků) a rušení nočního klidu (2775 přestupků). Z ostatních případů pak strážníci řešili 629 přestupků proti majetku a nově téměř 3500 přestupků na úseku alkoholu a toxikomanie, zejména v souvislosti se zákazem kouření na veřejných místech.

Kontroly v oblasti dopravy

V oblasti dopravy strážníci řešili 65346 přestupků. Nejčastěji se jednalo o nesprávné stání a zastavení vozidel a zákaz vjezdu. Strážníci též dohlíželi na přechody u základních škol, a to v průměru na 12 přechodech denně. V roce 2006 bylo zkontrolováno 57792 osob a 17571 vozidel. Při těchto kontrolách bylo nalezeno 40 osob hledaných policií a 26 odcizených vozidel. Při své činnosti strážníci ve 40 případech zajišťovali místo trestného činu a v 34 případech zadrželi pachatele trestného činu přímo na místě.

Prevence

V oblasti prevence se policie zaměřovala především na žáky základních škol. V loňském roce se podílela na organizaci 4 dětských dnů a zorganizovala celou řadu přednášek a besed nad otázkami dopravní výchovy, bezpečného chování a protidrogové problematiky. Pravděpodobně největší akcí pak byl 3. ročník fotbalového turnaje v malé kopané pro žáky základních škol o Pohár starosty MČ Prahy 5 a Obvodního ředitelství Městské policie.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Smíchov plný kostelů

Území páté městské části je taková malá učebnice architektury. Najdete tu vše: nejen továrny, prosklené novostavby nebo honosné domy a vily, ale také řadu církevních staveb - od kapliček až po velký kostel sv. Václava na Smíchově. Procházku za církevními stavbami je možné začít třeba u smíchovské synagogy ve Stroupežnického ulici. Založena byla v roce

1864, v 30. letech ji přestavěli do současné konstruktivistické podoby. Za komunismu sloužila jako sklad brambor, nyní je zrekonstruována a sídlí v ní depozitář Židovského muzea. „Synagoga měla být původně zbourána při velkých demolicích, které komunisté na Smíchově chystali. Naštěstí se jí podařilo zachránit,“ s potěšením řekl historik architektury Zdeněk Lukeš. Na náměstí 14. října se nalézá kostel svatého Václava, který je postaven v neorenesančním stylu. „Je to téměř jediná stavba od architekta Antonína Barvitia, která se dochovala a nebyla vůbec přestavěna,“ vysvětluje Lukeš, čím je kostel jedinečný. Za pozornost nestojí jen samotný kostel, ale také farní budova, k níž byla dostavěna moderní prosklená budova. Od svatováclavského kostela je možné pokračovat na náměstí Kinských a pak vzhůru Holečkovou ulicí. V ní stojí hned dva kostely. Klášter a kostel Sacré Coeur sester Srdce Ježíšova, jehož součástí byl internát pro dívky, a kostel svatého Gabriela. Stěny kostela zdobí bohaté fresky a mozaiky. „Kostel svatého Gabriela byl postaven v takzvaném beuronském stylu, který byl dlouho vysmíváný. Dnes už je brán vážně. V kostele jsou zajímavé bohaté interiéry,“ popisuje Lukeš. Z Holečkovy ulice lze projít Švédskou do ulice Na Hřebenkách a z té pak horním vchodem vejít do Kinského zahrady. Ve svahu zahrady totiž najdete architektonický unikát - dřevěný kostelík svatého Michala, kterému se také přezdívá Karpatský. V roce 1929 sem byl přestěhován přímo ze Zakarpatské Ukrajiny. „Kostelík je jednou z nejpozoruhodnějších církevních staveb na Smíchově,“ míní Lukeš. Dřevěný kostel měl být původně součástí skanzenu, který měl v zahradě vzniknout, a sestěhované stavby měly charakterizovat jednotlivé části Československa. Církevní stavby v Praze 5 se však nenalézají pouze na Smíchově. „Za pozornost stojí kostelíček svatého Filipa a Jakuba na Zlíchově ze 13. století,“ doplňuje Zdeněk Lukeš. V Butovicích zase stojí kostel svatého Vavřince se zachovanou románskou apsidou a ve Slivenci je kostel Všech svatých, kde byly objeveny unikátní středověké malby na skle.

Kostel sv. Gabriela

(Holečkova ul. 8, 10 Praha 5-Smíchov)

Zakladatelkou a mecenáškou kláštera s kostelem sv. Gabriela byla hraběnka Gabriela Sweets-Sporcková, která založila první sídlo benediktinek beuronské kongregace v Praze. Z vděčnosti za podnět a poskytnutí jmění, z něhož byla stavba financována, byl klášter zasvěcen jejímu křesťnému patronovi – archandělu Gabrielovi. Dodnes je tak nazýván i kostel, ačkoliv jeho titul zní Zvěstování Panně Marii. Původní klášterní kostel byl postaven spolu s klášteřem v letech 1888-1891 podle plánů beuronských řádových architektů Gislaina Bethuna a Hidebrandta Hemptina. Sálavá stavba kostela s nízkou boční lodí (zvanou též kaple sv. Benedikta) na jižní straně je ukončena čtvercovým presbytářem s půlkruhovou apsidou. Chrámová loď se otevírá bez stropu přímo do krovu po způsobu starokřesťanských bazilik a dojem starobylosti podtrhují vysoko položená okna. Pod kostelem je trojlodní krypta s devíti poli křížové klenby spočívající na čtyřech polosloupech. Kostel má mohutnou čtyřhrannou třípatrovou věž o výšce 43 m s jehlancovitou střechou a krásný, bohatě zdobený portál v hlavním vchodu, nad nímž jsou sochy sv. Benedikta a sv. Scholastiky a archanděla Gabriela. Nejen architektonické pojetí, ale zejména umělecká výzdoba je unikátní památkou beuronského slohu benediktinských mnichů.

Kostel sv. Vavřince, Praha 5 – Jinonice (Butovice)

Kostel sv. Vavřince náleží k nejstarším stavebním památkám na území celé Prahy 5. Byl zbudován v širokém rozmezí 11. až 13. století. Zasvěcení kostela sv. Vavřinci, světcí, jehož jméno nese v Čechách řada románských kostelů, nasvědčuje o jeho starobylosti. Sv. Vavřinec žil v Římě r. 258. Legenda ho líčí jako modelový příklad mučedníka. Podle pověsti mu prefekt nařídil, aby odevzdal církevní poklady. On shromáždil chudé a nemocné, přivedl je k prefektovi a prohlásil: „Zde jsou poklady církve“. Za trest byl usmrcen opékáním na roštu. Z románské stavby poslední čtvrtiny 11. století se zachovala dvě

půlkruhová špaletová okénka a kvádříkové zdivo východní části lodi. Kostel byl upravován roku 1571 a na konci 18. století, kdy byla přistavěna sakristie a proraženy nové okenní otvory v apsidě. Rozšířena hlavní loď a sjednoceny všechny fasády. Stavebníky kostela byli Albrecht Bryknar z Brukštejna a šlechtická rodina Schwarzenberků. Původní pozdně renesanční zvon financoval majitel jinonicko-butovického statku Albrecht Pfefferkorn Ottopachu, jehož náhrobní deska z roku 1619 se v kostele také nalézá.

Kostel Sacré Coeur (Holečkova 31, Praha 5-Smíchov)

Kostel Sacré Coeur se nachází v místech bývalého konventu a pensionátu dam Srdce Ježíšova u kostela Pána Ježíše. Roku 1872 zakoupila generální představená řeholních panen Srdce Pána Ježíše Josefina Goetz na Smíchově vilu č. p. 103 továrníka Rieda z Riedensteinu. Současně koupila usedlost č. p. 167 a vystavěla zde novou řeholní budovu

s kaplí. Zde byl zřízen výchovný ústav pro dívky ze zámožných rodin dle francouzského vzoru. Dne 30. června 1882 byl položen základní kámen k výstavbě nového chrámu, budovaného podle benediktina P. Ghislenuse Béthuna v novogotickém slohu. Stavbu kostela Sacré Coeuru vedl stavitel Ferdinand Zhengruber. Kostel byl v hrubé stavbě dokončen roku 1884. Drobný neogotický kostel s polygonálním závěrem, opěrnými pilíři a čtyřbokou nízkou romantizující věží zdobí hodnotné nástěnné

malby provedené ve stylu beuronské benediktinské školy.

Kostel Nejsvětější Trojice (Plzeňská ul.)

Jednolodní zádušní podélný kostel s věží v průčelí je pozdně klasicistní stavbou z let 1831–1837. Stojí na místě stejnojmenné kaple zbudované za morové epidemie v letech 1713–1714. Na hlavním oltáři se nachází obraz Nejsvětější Trojice s Posledním soudem od Františka Hořčíčky. Součástí výzdoby kostela je dále obraz sv. Anny (kopie podle Rubense) od Filipa Mazance a obraz sv. Kříže od L. Blankarta. O výstavbu se zasloužilo malostranské Bratrstvo lásky k bližnímu. Zasluhou sbírek při májových slavnostech Vzkříšení se Bratrstvu podařilo získat dostatek prostředků k postavení nového kostela. Mezi dobrodinci byl zejména pasovský biskup, hrabě Leopold Thun Hohenstein, který zemřel na svém nedalekém letním sídle Cibulka a byl zde pohřben. Jeho náhrobek provedený v letech 1830–1831 stojí uprostřed hřbitova a patří k vrcholným dílům sochaře Václava Prachnera.

Arciděkanský kostel sv. Václava (nám. 14. října, Praha 5 - Smíchov)

V roce 1881 byl položen základní kámen ke stavbě nového monumentálního chrámu sv. Václava, který měl nahradit zbořený kostel sv. Filipa a Jakuba na Arbesově náměstí. Stavba si vyžádala zboření levého křídla barokního letohrádku Portheimka, kdysi letního sídla významného barokního architekta K. I. Dientzenhofera. Trojlodní novorenesanční kostel s dvojicí věží v západním průčelí je dílem Antonína Barvitia, stavěli ji v letech 1881–1885 stavitelé Jan Linhart a Václav Milde. Hlavní loď má kazetový dřevěný polychromovaný strop. Střední apsidu zdobí barevná mozaika Krista a českých patronů od Josefa Trenwalda, od něhož jsou i postavy andělů v cípech nad vítězným obloukem. Níže v apsidě jsou čtyři výjevy ze života sv. Václava, malované Františkem Sequensem. V apsidách bočních lodí jsou obrazy od Maxmiliána Pirnera, Zikmunda Rudla a Františka Sequense. Boční lodi končí za apsidami prostory křestní kaple a sakristie. Mramorové

sochy v nikách na věžích, po stranách hlavního oltáře, a bohatý soubor soch na oltáři hlavním i vedlejším jsou dílem Čeňka Vosmíka. V západním průčelí jsou nad vstupy barevné majolikové medailony s podobami sv. Václava, sv. Anežky a Hroznaty od Ludvíka Šimka. Arciděkanský chrám sv. Václava patří zejména uměleckou hodnotou svého interiéru k nejvýznamnějším pražským budovám 2. poloviny 19. století.

Kostel sv. Filipa a Jakuba na Malvazinkách (U Smíchovského hřbitova)

Roku 1891 byl původní kostel sv. Filipa a Jakuba na dnešním Arbesově náměstí zbořen, proto ho nahradil kostel sv. Václava. Materiál ze zbořeného kostela byl převezen na Malvazinka a upotřeben při stavbě nového kostela. Na místě dnešního hřbitova stála v 17. století hospodářská usedlost Malvazinky, kterou postavil (někdy kolem roku 1628, kdy pozemky získal) Tomáš Malvazy – odtud její jméno. Tyto pozemky zakoupila v roce 1875 obec Smíchov, aby na nich postavila nový hřbitov. Hřbitov byl v následujícím roce založen, na sklonku roku 1876 vysvěcen a začal sloužit svému účelu. Později byl několikrát rozšiřován, až dosáhl dnešní rozlohy a stal se čtvrtým nejrozsáhlejším pražským hřbitovem. Návrh hřbitova je dílem Antonína Barvitia. Základní kámen ke stavbě hřbitovního kostela byl položen 13. 9. 1894 a za necelé dva roky poté 28. 5. 1896 byl vysvěcen. Z původní výzdoby starého kostelíka na Arbesově náměstí dodnes zdobí chrám socha Spasitele v jeho průčelí a sochy sv. Filipa a Jakuba na arkádách po stranách stavby. Do nového kostela byly také přeneseny staré zvony z lucemburské či jagellonské doby. Bohoslužby se zde konaly, mimo pohřbů, pouze 3x do roka – v neděli po svátku patronů kostela, o dušičkách a v květnu při májových slavnostech. Pravidelné nedělní bohoslužby zde byly zavedeny teprve na podzim roku 1928. Bohužel byly několikrát na kratší či delší dobu zrušeny. Od nástupu P. Jana Paulyho (pozdějšího prvního smíchovského arciděkana a papežského preláta) na místo faráře chrámu sv. Václava se začala výrazně měnit podoba interiéru baziliky. Dnešní podoba

chrámu pochází z této doby. V roce 1913 byla vymalována apsida. Nástěnné malby jsou od Josefa Scheiwla, Zikmunda Rudla a Bohumila Paši, socha sv. Václava od Ludvíka Šimka.

Kaple Panny Marie Bolestné (bez č. p.)

Kulturní památka stojí pod barrandovskou skálou nedaleko Barrandovského mostu u cyklostezky vedoucí do Zbraslavi. Vznikla v roce 1847 přestavbou ze skladiště střelného prachu francouzských vojáků, kteří pomocí výbušnin lámali skálu na novou silnici na jih Prahy. Po roce 1900 byla kaple upravena v beuronském stylu. Stavba má kruhový půdorys s apsidou a pravoúhlým rizalitem, kterým se do kaple vstupuje. Nad vchodem se nachází mozaika s monogramem Ježíše Krista, písmena Alfa a Omega a nápis Ave Maria Gratis Plena. Interiér je zcela vybydlen. Na stěnách se nacházejí zbytky původní výmalby. Patrný je pouze kříž v centru betonové klenby. Z betonu je také oltář a lavička po celém obvodu kaple. Vlastníkem kaple i nedaleké vyhořelé hospodářské budovy, resp. pozemků, na kterých objekt bez č. p. stojí, je výrobní družstvo UNIMAX.

Kaple sv. Jana Nepomuckého (U Kostela, Radlice)

Drobná barokní kaplička z roku 1722 s obdélníkovým půdorysem má jednoduchou fasádu s lisenovými rámci. V nárožích jsou vloženy štíhlé bílé sloupy. Nad vstupem je oválné okénko a erb z růžového mramoru v rolwerkové kartuši. Valbovou střechu završuje sanktusníková věžička. Před kaplí stávala socha Jana Nepomuckého z poloviny 19. století. Nyní na jejím místě zbyl jen kamenný podstavec. V bezprostřední blízkosti kaple vyrostlo nové sídlo Československé obchodní banky. Vlastníkem je Římskokatolická farnost u kostela sv. Václava v Praze 5.

Kaple Nanebevzetí Panny Marie (Podbělohorská/Plzeňská)

Kulturní památka se nachází u vstupu do parku Klamovka z Plzeňské ulice. Dříve v jejích místech stávala malá kaplička, která byla součástí vinice. V roce 1752 byla kaple přestavěna. Z původní

stavby se stalo kněžiště. Současná podoba má obdélníkový půdorys, apsidu a drobnou sakristii. Fasádu člení lisenové rámce, průčelí ukončené štítem s projmutými křídly je zvýrazněno bosáží. Nad vchodem je kasulové okno a drobné kruhové okénko. Na sedlové střeše se nalézá sanktusníková věžička. Vlastníkem je Římskokatolická farnost u kostela Nejsvětější Trojice Praha - Košíře.

Kaple Nejsvětější Trojice (U Nesypky)

Kaple z roku 1667 byla součástí hospodářské usedlosti Nesypka. Od doby svého vzniku byla několikrát upravena (1732, 1787 a 1824). Centrální stavba se segmentově vystupujícími stěnami mezi nárožními pilastry s čabrákami, v osách stěn segmentově ukončená okna s širokými štukovými šambránami a vrcholovými klenáky. Kapli kryje zvoncovitá střecha s věžičkou. Interiér i exteriér je značně zdevastován. Od roku 1993 je evidována narušená statika budovy. MČ Praha 5 navrhla soukromému vlastníkovi odkup památky již v roce 1997. Jednání nebyla úspěšná. Současným vlastníkem je JUDr. Karel Muzikář.

Kostel sv. Michala (Zahrada Kinských)

Dřevěný pravoslavný kostelíček z druhé poloviny 18. století byl do zahrady Kinských na Smíchově přenesen v roce 1929 z podkarpatských Medvedovců u Mukačeva. Byl zakoupen pro potřeby Národopisného muzea. Samotný přesun provedla firma Zeman ze Smíchova. Kostel má tři věže, z nichž nejvyšší měří 17 metrů. Kostelíček je v dobrém stavu, ale musel být zabezpečen proti vniknutí třetích osob (ve vzdálenosti cca. 20 metrů se nachází „hnízdo“ bezdomovců). V dnešní době se zde konají svatby.

Březen

Z radnice

Peníze z hazardu jdou do zdravotnictví

Rada MČ Praha 5 dne 20. 3. 2007 schválila přijetí části výtěžku z provozování vícemístného sázkového zařízení American Roulette Star 5 za rok 2006, a to ve výši 100 000,- Kč, od společnosti WEKOSA, a.s. se sídlem Praha 6, Bubeneč, Ve Struhách 27/1076, IČ 60197153. Dne 8. 3. 2007 společnost WEKOSA, a.s. předložila, dle výše uvedené dohody o poskytnutí části výtěžku ve výši 100 000,- Kč, uvedenou částku s tím, aby příjemce získané prostředky v plné výši použil na sociální, zdravotní, sportovní, ekologický, kulturní nebo jinak veřejně prospěšný účel a doložil provozovateli jejich konkrétní užití.

Radní schválili návrh společnosti WEKOSA, a.s. na použití výtěžku pro Fakultní nemocnici Motol, a to na nákup motodlahy kolenního a kyčelního kloubu K1 Klasik. Rozhodnutí Rady MČ Praha 5 musí schválit také zastupitelstvo. To se k situaci vyjádří na své řádné schůzi 28. 6. 2007.

První občánek Prahy 5 odměněn

Vítání nově narozených občánků bydlících na území MČ Prahy 5 má dlouholetou tradici. První vítání v letošním roce se uskutečnilo dne 1. března 2007 v obřadní místnosti Úřadu MČ Praha 5 ve Stroupežnické ulici. Uvítáno do občanského života bylo sedmnáct miminek, všechna obdržela jako upomínku zlatý přívěsek. Prvním dítětem narozeným v roce 2007 v našem regionu byl Jiří Padevět, jeho maminka od radnice převzala jako pozornost dar ve výši 5000,- Kč. Rozdělování peněžitých darů již před lety zavedl starosta Milan Jančík. Při letošním obřadu jej zastupoval předseda klubu ODS Herbert Heissler.

Ještě k rozpočtu radnice na rok 2007

Na otázku, zda radní souhlasí s rozpočtem na rok 2007, odpověděli: Bc. Herbert Heissler (ODS): „Ano. Příprava rozpočtu na rok 2007 byl zdoluhavý proces. Rozpočet byl několikrát podrobně probírán v mnoha orgánech MČ Praha

5, zejména pak ve finančním výboru, a tam byl schválen až po projednání v rozšířeném FV. Dokument byl dále projednáván v Radě MČ Praha 5. Rozpočet je vyrovnaný a reflektuje potřeby Prahy 5". Eva Kalousová (nezávislá): „Ano. S rozpočtem souhlasím. Rozpočet je vyrovnaný, tento fakt považuji za důležitý...Jsem s ním spokojena také proto, že pro oblast sociální, životního prostředí, kultury a občanských iniciativ bylo vyčleněno optimální množství finančních prostředků". Aleš Kohout (SNK-ED): „Ano. Rozpočet byl výsledkem kompromisu mezi kluby koalice a souhlasím s ním, je vyrovnaný a odpovídá našim předvolebním proklamacím."

Územní rozhodování a stavební aktivity

Rekonstrukce Paláce Křižík

(Radlická 2, Plzeňská, Kováků. Praha 5 – Smíchov)

Architekti Zdeněk Hölzel a Jan Kerel, autoři nové koncepce paláce Křižík, vytvořili projekt, který dokončuje trend započatý ve 30. letech 20. století. Původní stavbu navrhl architekt Max Spielmann. Již tehdy firma Františka Křižíka, významného českého vynálezce a podnikatele v oboru elektrotechniky (1847-1941), upravila pro výrobu celý blok domů. Areál byl postaven v rozdílných časových obdobích, v rozdílném stylu, s rozdílnou konstrukcí a s rozdílnou funkcí. Komplex byl vícekrát upravován, ale vždy jen ad hoc a postupně degradoval. Architekti rozhodně chtěli dosáhnout dojmu ucelenosti, a to zejména tak, že vytvořili společný jednotící prostor - atrium na místě dvora (či dvorků) . Zda je správné zastřešovat dvory, je příležitostně diskutovanou otázkou, na kterou neexistuje jedna spolehlivě platná odpověď. V paláci Křižík střecha napomáhá několika věcem: díky ní vnitřní fasády nemusí být izolační, do dvora neproniká hluk dopravy z okolních kapacitních komunikací, atrium nabízí zastřešený prostor, pro nějž si architekti přáli kulturní využití. (Poslední předpoklad zatím není naplňován.) Zastřešení dvora vyvolalo další potřebu, a to dorovnat výšky střech. Domy C, D, E, F měly být na lehce ustupujícím půdorysu zvýšeny o

patrovou prosklenou konstrukci. To však památkový ústav nedovolil, takže nakonec jsou tyto nástavby vyzděné. Tato varianta ovšem není o nic menším zásahem do původního vzhledu budov, navíc je toto řešení ve výrazu robustnější a pro úplné laiky nečitelné, a tedy matoucí. Když se řekne a, musí se říci b. „Křižík" měl před rekonstrukcí sice historicky vzniklý, ale vcelku ohyzdny a nepraktický dvůr. Demolicemi a novostavbou (dům G) získal geometrický a impozantní objem. Většina pavlačí je uzavřena tenkým skleněným pláštěm a dispozice za ním je uvolněná. Nové prosklené vnitřní fasády třech křídel paláce jsou nepochybně dominantou atria. Firma Reynaers dodala speciální hliníkové profily, které umožnily zasklení pavlačí zevnitř. Profily jsou velmi subtilní, což dodává fasádním konstrukcím estetickou kvalitu. Parkoviště a většina domovní techniky byly přesunuty do podzemí, parter je zařízen kompromisně zčásti jako víceúčelový sál, zčásti jako zimní zahrada. Tento kompromis podle mě příliš nefunguje. Dominantní stavbou bloku je nesporně pozdně secesní továrna (dům A), s průčelím podle návrhu významného pražského architekta Maxe Spielmanna (1913-1914). Tato výrazná a kvalitní stavba byla rehabilitována a její krása vynikla mimo jiné též citlivou úpravou průčelí podle původních plánů. Bývalé bytové domy s historizujícími fasádami (C, D, E, F) představují běžnou podnikatelskou produkci své doby (1887-1888). Historizující průčelí byla po zevrubných studiích opravena a dvěma fasádám do Plzeňské ulice byla dokonce navracena původní dekorace. Výsledek je velmi přesvědčivý a vypovídá jak o řemeslné zdatnosti štukatérů, tak o oprávněnosti přijatého rozhodnutí. Hlavní vstup do komplexu je proražen domem E až do atria a z ulice ho vyznačuje nová markýza. Palác Křižík skvěle zapadá do souvislosti nově se rozvíjejícího Smíchova. Spolu s vilou továrníka Ringhoffer, bývalou synagogou a Gymnáziem Na Zatlance hraje na tu nostalgičtější notu vedle spousty novostaveb na místě starého industriálního Smíchova, Nouvelovým Zlatým Andělem počínaje. Palác Křižík žije novým životem a dobře funguje. Kolemjdoucí si ani nemusí

uvědomovat, kolik designérského důvtipu a technické a řemeslné práce skrývá ve svých zdech. Architekti vědomě a cíleně dovršili to, o co se sto let snažili všichni jeho uživatelé: ze skupiny poslepovaných domů udělat palác. Investor: SMÍCHOV TERRASSE, s. r. o. Koncepce projektu: AHK architekti, s.r.o., Zdeněk Hölzel, Jan Kerel. Architektonická část: AHK architekti, s.r.o., Zdeněk Hölzel, Jan Kerel, Olga Růžicková, Tereza Vrbová, Dana Krýslová. Stavební část: Building, s. r. o. Ocelové konstrukce zastřešení atria: Excon. Dodavatel Contractor: FCC, a. s., stavbyvedoucí Jáchym Tlapa, František Nekvapil. Zasklené konstrukce (okna, světlík, pavlače): VEKRA. Projekt: červen 2004 – červenec 2005. Stavba Construction: září 2004 – probíhá dodnes.

Podniky a podnikatelé

Všechno je možné tunelovat – Družstvo Hutmanka v Praze 5

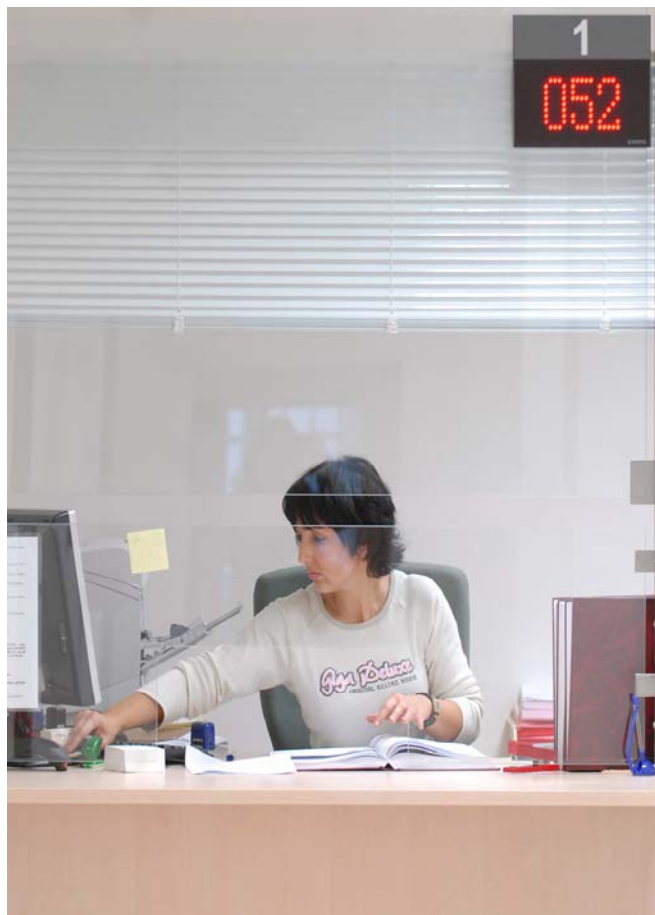
Je samozřejmě mnoho bytových družstev, kde se poctiví členové ubránili náporu rošťáků, ale jsou také taková, kde převládl zločin a kde na tom jsou družstevníci špatně. Patří sem družstvo Hutmanka v Praze 5, také Bytové družstvo Kavčí skála Říčany nebo Bytové družstvo Mladých v Plzni. V tisku se zatím objevily jen kusé zprávy. Všechna bytová družstva dostala po roce 1990 možnost své nemovitosti prodávat a splácet tak dluhy státu. Mnoho lidí tak velmi brzy začalo bydlet, družstva dostávala peníze a s nimi přišlo pokušení. Také nevelké pražské bytové družstvo Hutmanka začalo čile obchodovat se svými nemovitostmi. Bylo toho hodně, co se prodávalo, ale prodej nebyl vždy bez chyb. Družstvo třeba prodalo nedostavěný hotel jistému pánovi, jméno a okolnosti jsou známy, ale pro nás bezpředmětné; pán měl zaplatit třicet devět milionů, vzal si úvěr z banky, ale družstvo se současně stalo ručitelem dluhu. Když pán neplatil (a on neplatil, byl by hloupý), pak družstvo dluh zaplatilo. To není jediný případ, takových bylo mnoho, družstvo se brzy dostalo do platební neschopnosti a exekutoři si v něm začali podávat dveře. Většina transakcí byla právně naprosto dokonalá. Viníci dodnes

chodí po Praze a smějí se na plné kolo. Většina transakcí probíhala bez vědomí a schválení družstevníků. Stanovy družstev to dovozovaly. Proto se ani družstevníci nemohli včas bránit, protože nevěděli, co se děje. Dnes je vidět, že družstvo Hutmanka bylo zkušební laboratoří českého tunelářství. Byla to práce opravdových špiček, podle tisku prý v tom byl účasten i známý Radovan Krejčíř, dnes na „rekreačním“ pobytu na Seychelských ostrovech. V prodejně, kterou mistrovským způsobem získal od Hutmanky na Barrandově, byly nalezeny faktury za 23 milionů korun, které však byly falešné. Někdo na ně vytvořil razítka, asi z vizitek získaných někde na veletrhu. Prodejnu nakonec vlastnil Petr Hrubý, dobrý přítel Radovana Krejčíře, který se nedávno vrátil ze Seychell, a byl v minulých dnech zatčen. Snad se od něj vyšetřovatelé něco o družstvu Hutmanka a jeho vytunelování dozvědí.

Kolem Hutmanky se také pohyboval Milan Šrejber, původně tenista a potom finančník smutné pověsti, známý mrtvého Maďara a Pepy z Hongkongu. Jen jestli Pepa nepocházel přímo z Hutmanky místo z Hongkongu. Spojení s politickou a hospodářskou scénou si Hutmanka zajišťovala levným prodejem bytů poslancům, lidem z pražského magistrátu a dokonce ruský mluvícím kupcům. Nakonec to vše neodnesou ti, kteří si od družstva Hutmanka nemovitosti a byty koupili, ale členové družstva. Jejich byty se tuneláři zaručovali při svých podvodných transakcích. Někteří z družstevníků byli ochotni svou část dluhu zaplatit, aby neztratili bydlení, dokonce se na dluh složili a sešlo se hodně peněz, ale správce konkursní podstaty to nechtěl připustit. Byl by to konec slepice, která snášela zlatá vejce. O družstvu Hutmanka jednala také sněmovna a nejvyšší soud. O sporech se dozvěděl prezident republiky Václav Klaus, který je jedním z družstevníků.

Zajímavou kauzou byl v družstvu prodej nebytových prostor. Skupina podnikatelů se na tyto nebytové prostory, tedy obchody, restaurace a jiné, složila již v roce 1992 a tyto nebytové prostory v některých domech za celkem nepatrnou částku odkoupila. Prý to v té době ještě šlo, dnes to už zákon zakazuje. Po několika letech, konkrétně v roce 2003, je s

mnohonásobným ziskem prodali. Dnes však domy, které patřily družstvu Hutmanka, jsou v dosti zchátralém stavu a potřebují opravu. Majitelé bytů se na tyto opravy skládají, ale nemuseli by, kdyby nebytové prostory patřily k domům a domy by z nich měly zisk. To je také důsledek podivuhodného hospodaření družstva Hutmanka.

Družstvo Hutmanka je však stále ještě ukázkou nespravedlnosti přechodného období mezi socialismem a rozumným společenským zřízením, které snad v naší zemi konečně převládne.

Byty a bytová politika

Zakázky na Praze 5 včetně bytové politiky má prověřit audit

Starosta Prahy 5 Milan Jančík (ODS) nařídil auditorovi prověrky postupu úředníků při zadávání některých zakázek. Požádal také protikorupční výbor, aby v souvislosti se správním řízením na úřadě prověřil či vyloučil

možnou korupci. Radnice také chce prověřit činnost členů samosprávy v souvislosti se společnostmi, které provádí stavební projekty. V minulosti již byly podány stížnosti ohledně některých územních rozhodnutí a stavebních povolení pro společnosti, které realizují projekt stavby domů na soukromém pozemku, např. v ulici Černochova. Dále starosta nařídil prověřit veřejné zakázky ve vztahu k výstavbě domů „Na Pláni“ a revitalizace lokality „Budánka“. Auditor by měl připravit kontrolní zprávu k údržbě obecního majetku, který spravují vybrané firmy. Tajemník úřadu zadal kontrolu dokladové revize účetnictví správních firem, rozšířenou o plán kontrolních výkonů ÚMČ Praha 5 na rok 2007. Starosta Jančík rovněž požádal předsedu protikorupčního výboru za SNK- ED, aby jeho výbor prošetřil, zda v případě správních řízení ve věci „domy Černochova ul.“ a investic na „domy na Pláni“ nedošlo k pochybení. Podle radního Michala Šestáka (ČSSD) bude i Rada prověřovat správnost úředních postupů jednotlivých pracovníků radnice.

Doprava

Na Smíchově nejezdí jen auta

Dokladem, že ani v době motorismu neklesá význam jízdního kola jako dopravního prostředku, předvedl první březnovou sobotu (3. 3. 2007) oddíl Viprahlo, který v Prokopském a Dalejském údolí odstartoval premiérový ročník 1. bodovacího závodu dvojic na horských kolech (MTBO), s originálním názvem VYPrahlý BAJkonur. Hromadný start proběhl v blízkosti kulturní hlubočepské restaurace „Na Cvičáku“. Celá trať byla umístěna do malebného prostředí jihozápadního cípu Prahy, pohybovala se v okolí Řep, Radotína a Chuchle a jezdci museli absolvovat záznamy u devatenácti kontrolních stanic. To dokázalo jen pouhých devět mužských a jedna smíšená dvojice. Jelo se celým Českým krasem i údolím Berounky. V kategorii Mužů získala prvenství dvojice: Žáček-Zaoral SNS Smržovka, v kategorii Smíšené dvojice: Hrdinová- Horák GO&Yacht Club; v kategorii Ženy: Bochenková- Mališová (Burri team).

Školství a dětské aktivity

Stanice přírodovědců láká děti z celé Prahy

Stanice přírodovědců v Drtinově ulici poskytuje dětem i předškolního věku různé druhy nejen přírodovědně zaměřených zájmových kroužků. Nabízí trávení volného času na vlastních akcích - táborech, exkurzích a zájezdech, dále stanice pořádá výstavy, soutěže, výtvarná odpoledne. Pro školy se navíc uskutečňují prohlídky s výkladem a dopolední výukové programy. V areálu se nachází venkovní výběhy a voliéry, skleníky, tropické terárium, alpská zahrada, protkávají ho naučné stezky a doplňuje nové dětské hřiště.

Skautské oddíly na Smíchově vyznávají odkaz Jaroslava Foglara

Ve „foglarovských“ zákoutích starého Smíchova se nalézá jedna ze čtyř kluboven skautského střediska „Hiawatha“. Pod vedením legendárního irokézského indiánského náčelníka Hiawathy zde působí dva oddíly – 156. smíšený oddíl a 56. roverský kmen Kobry. Celoroční činnost zdejších skautů je velmi pestrá a program je přizpůsoben různým věkovým skupinám (světlušky a vlčata 6-10 let, skauti a skautky 10-15 let, roveři a rangers 15 a více let). Klub plně využívá volné dny, svátky a prázdniny na pořádání zálesáckých akcí, letních a zimních táborů a víkendových výprav. Středisko organizuje například oblíbenou bitvu s dřevěnými meči – Válku o Cintru. Členové oddílu jsou vedeni k sociálnímu citění a získávají průpravu v charitativní činnosti. Zapojili se do rozvojové pomoci v podobě sbírky Člověk v tísní a Junáka: Postavme školu v Africe. K jejich důležitým aktivitám náleží obnova kulturního dědictví údolí říčky Desné s obnovou kaple v obci Pekařově, nedaleko klubového tábořiště v Jeseníkách. Program oddílu se opírá o základní skautskou ideu, a to vždy podporovat rozvoj osobnosti dětí a mladých lidí, jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností. Oddíl přijímá po celý rok nové členy a jeho program je na internetových stránkách: www.hiawatha.cz. Svaz skautů a skautek Junák je se svými 44 tisíci členy největším celostátním

občanským sdružením dětí a mládeže ČR.

Kultura

Výstava Ludmily Kaprasové otevřela rekonstruovanou Portheimku

V pondělí 26. března 2007 byla po složitých stavebních opravách nově otevřena smíchovská galerie Portheimka. Provoz byl zahájen vernisáží výstavy akademické malířky Ludmily Kaprasové, jedné z nejvýznamnějších osobností českého textilního umění. Její díla se vyznačují barevnou střídmostí, citem pro materiál a dokonalým ovládnutím různých pletacích technik. Výtvarnice výhradně pracuje s přírodními materiály. Její díla jsou určena především do monumentálních interiérů a jsou součástí řady reprezentačních prostor u nás i v zahraničí. Cílem radnice je vrátit Portheimce její někdejší slávu, především navázat na období, kdy její prostory hostily známou a uznávanou „Galerii D“, v níž se představila řada významných moderních malířů z přelomu 60. – 80. let 20. století. Galerie Portheimka nyní znovu spadá pod odbor kultury zdejší městské části. Podle radního Michala Tučka však barokní budovu čeká další fáze rekonstrukcí, která si vyžádá podle již zpracované projektové dokumentace cca 25 milionů korun.

Do divadla na Strýčka Váňu

Soubor Švandova divadla pod vedením režiséra Michala Langa nastudoval 17. 3. 2007 komedii Antona Pavloviče Čechova - Strýček Váňa, která přesto, že byla napsána před sto deseti lety, je dodnes více než aktuální. Strýček Váňa patří nepochybně k vrcholům Čechovovy tvorby. Odráží se v něm nejen konec jedné epochy a horečného hledání smyslu, ale také čas skepse a tušení stínů nadcházejícího 20. století. Zároveň je hrou, v níž se lámou žánry. Je komedií, ale také takřka absurdním existenciálním dramatem. Život na statku na ruském venkově, který má svůj rytmus a řád, naruší příjezd váženého profesora a jeho krásné mladé ženy. Od té chvíle není nic jako dřív. Snídá se v poledne, obědvá večer, nezřízeně se pije vodka a úroda zatím hnije. Doktor, který sem dříve zajel sotva jednou

za měsíc, je tu div ne denně, strýček Váňa chce spáchat sebevraždu, všichni jsou zoufalí a nešťastně zamilovaní. Hrají: Kamil Halbich, Luboš P. Veselý, Klára Cibulková, Stanislav Šárský a další. Nejbližší reprízy byly 21. a 27. března 2007 od 19. 00 hodin.

Zahájení Febiofestu na Smíchově

Koncem března 2007 se na Smíchově uskutečnil 14. ročník filmového festivalu Febiofest. Filmovou přehlídku založil před čtrnácti lety dokumentarista Fero Fenič. Z malého festivalu, jehož 1. ročník měl rozpočet 200 tisíc korun, se pod jeho vedením stala jedna z největších českých filmových přehlídek. V některých ohledech větší i než Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech. I letos byl Febiofest situován do multiplexu Village Cinemas Anděl. Promítalo se ve všech 12 kinosálech, jejichž moderní vybavení zajišťovalo výjimečnou technickou kvalitu projekce pro všechny formáty, stejně jako dokonalé pohodlí pro diváky. Festival probíhal v několika dalších českých městech a na Slovensku. V Praze se mimo Smíchova konal na dvou dalších místech, v kině Ponrepo (118 míst), určenému pro filmové kopie Českého filmového archivu, a v speciálním video auditoriu (přibližně 100 míst), které se každý rok mění a které nabízí vybrané filmy ve veřejném prostoru jako například nádraží nebo kostel – a to zdarma.

Na Febiofestu se představil film o současné americké společnosti

Na mezinárodní přehlídce filmů Febiofest 2007 se dne 27. 3. 2007 novinářům představila americká režisérka Nina Davenportová. V sobotu diváci v rámci sekce Dokumenty zhlédli její nový film Operace filmař (Operation Filmmaker), který přináší zajímavý pohled na americkou společnost po 11. září 2001. Dokument už zabodoval v diváckém hodnocení filmů na letošním Mezinárodním filmovém festivalu v Rotterdamu. Další projekce se uskutečnila v sídle Filmové a televizní fakulty Akademie múzických umění (FAMU). „Film je vlastně metaforou amerického přístupu k válce, americké naivity a reakce Iráčanů na válku," řekla

při setkání s novináři Davenportová, která se přitom netajila svým odporem k prezidentovi Georgi Bushovi a k válce v Iráku. Snímek dokumentuje střet moderního světa s islámem. Zachycuje příběh iráckého chlapce Muthana, který v Bagdádu studoval film. Po válce v Iráku ho vybrala americká televizní stanice MTV pro svou reportáž. Americký herec a režisér Liev Schreiber ji zahlédl a rozhodl se chlapce pozvat do Prahy na natáčení svého filmu. Kvůli Muthanovi se však celý štáb pohádal a chlapec poté zůstane v Praze. Má problémy s vízem, nemá práci, ale do Bagdádu se kvůli strachu nechce vrátit. Davenportová o mladém Iráčanovi prohlásila, že se vlastně stal jejím malým Irákem. „Bez ohledu na to, kolik jsem se snažila do něho investovat, stejně mě pořád nenáviděl," řekla. Vysvětlila, že se po odjezdu amerického filmového štábu z Prahy musela rozhodnout, zda bude Iráčan dál filmovat, jak upadá do chudoby, nebo se mu bude snažit pomoci.

Nakonec se prý pokusila mu pomoci alespoň při podání žádosti o americké vízum, které však nedostal, a zaplacením kurzu angličtiny v Londýně. Film ještě není zcela hotov. Dodělává se střih a hudba, zcela dokončen by snímek měl být za zhruba dva měsíce. Problémů současné americké společnosti se Davenportová dotkla už ve svém projektu Paralelní linie (Parallel Lines) z roku 2004. Po teroristických útocích v New Yorku a Washingtonu se vydala na cestu napříč Amerikou a při natáčení zachytila osudy jednotlivých postav, které během cestování potkala. Do světa dokumentárního filmu se Davenportová uvedla v roce 1994. Jejím

debutem byl tehdy snímek Hello Photo, který natáčela v Indii. Operace filmař je čtvrtým dokumentem, který režírovala.

Pražský Febiofest skončil

Filmový festival Febiofest byl ve středu 31. března 2007 slavnostně na Smíchově ukončen předáním cen Kristián. Za přínos kinematografii osobně převzal cenu polský herec Daniel Olbrychski, v jehož filmografii nalezneme na 120 titulů, mezi nimiž jsou filmy jako Plechový bubínek, Krajina po bitvě nebo Lazebník sibiřský. Cenu pro nejlepší český hraný, dokumentární a animovaný snímek obdrželo v kategorii hraný film s přehledem drama Roberta Sedláčka Pravidla lži. Za nejlepší dokument byl označen Kupředu levá, kupředu pravá režisérky Lindy Jablonské. Režisérka v něm odhaluje až komickou paralelu mezi odlišnými světy mladých konzervativců a komunistické mládeže. Nejlepším animovaným počinem se stal krátký snímek Michaely Pavlátové, plný barevných milostných hrátek Karneval zvířat. O 14. ročník festivalu byl opět rekordní zájem. Vyprodané byly projekce zejména hollywoodských trháků nebo snímků, které byly k zhlédnutí v soutěži německého Berlinale. Mezi ty patřily například špionážní thriller Roberta De Nira Kauza: CIA, biografie slavné zpěvačky Edith Piaf režiséra Oliviera Dahana, který festival také osobně navštívil, či Marie Antoinetta režisérky Sofie Coppolové, jejíž pohled na život rozmarné šlechtičny pražskou část festivalu včera slavnostně ukončil. Mezi úspěšné oscarové snímky, které zřejmě nepůjdou do české distribuce, patří španělská pohádka pro dospělé Faunův labyrint. Mexický režisér Guillermo Del Toro natočil barvitý metaforický příběh malé dívky, která uniká z tísnivé reality dozvuků občanské války ve Španělsku roku 1944 do podzemní pohádkové říše. Od starého Fauna se dozví, že je znovuzrozenou princeznou a musí splnit tři úkoly, aby se mohla vrátit k nesmrtelným bytostem z podzemí. Toro zobrazil osud dívky a lidí kolem ní s příliš velkým důrazem na tragédii a brutalitu, která by byla pro dětského diváka neúnosná. Film pracuje s téměř hororovým napětím, dokáže pohltnout, děsit,

otrást i dojmout. Z distribučních premiér uvedl Febiofest mimo jiné britsko-dánský snímek Red Road režisérky Andrey Arnoldové. Komorní thriller vypráví o policistce, která jako kamerová operátorka monitoruje celé město a prožívá osudy sledovaných postav. Náhodou narazí na někoho, kdo měl být dosud ve vězení, a je s jejím životem záhadně spjat. Policistka se pouští do vyšetřování a divák se dozvídá čím dál víc. Film je prvním ze série snímků v projektu Larse von Triera Advance Party, které spojuje místo natáčení, skotské Glasgow, postavy, rozpočet i počet natáčecích dnů a technika. Pravděpodobně nejvyhraněnější a nejpůsobivější film Febiofestu přišel z Německa. Tříhodinový snímek Matthiase Glasnera Svobodná vůle s nepříjemnou otevřeností sleduje osud sexuálního devianta Thea, snažícího se utéci od nutkání ubližovat ženám. Název je ironický; podle tvůrců má člověk pro svobodnou vůli jen velmi málo manévrovacího prostoru. Hlavní roli brilantně a odvážně obsadil německý herec Jürgen Vogel. Febiofest putuje z Prahy 5 přes Kladno do Brna, Olomouce, Ostravy a Pardubic. 9. dubna 2007 začíná v Hradci Králové, dále v Ústí nad Labem, Českých Budějovicích a Domažlicích. Poté ho čeká slovenská část. Zakončení proběhne 25. dubna 2007 v Košicích.

Městská zeleň a ekologie

Radlický potok v Praze 5 bude díky nové kanalizaci čistší

Radlický potok v Praze 5 bude díky nové kanalizaci čistší. Pražská vodohospodářská společnost (PVS) opraví a rozšíří sběrač, na který příští rok přepojí celou tamní kanalizační síť. Do stoky budou napojeny i staré výpusti, které vedou do potoka. Modernizace radlické kanalizace bude stát 148 milionů korun. "Veškerá kanalizace v Radlicích je zastaralá. Svěvolně zbudované výpusti z některých budov znečišťují potok. Proto je nezbytné tento dlouhodobě nevyhovující stav změnit," uvedl náměstek primátora Pavel Klega (ODS). Letos dělníci postaví nový kanalizační sběrač v Radlické ulici od křižovatky s Laurovou. Práce

potrvají do konce července 2007. Od března do října příštího roku (2008) bude sběrač vybudován v Radlické od křižovatky s Křížovou ulicí. Po dobu stavebních prací bude provoz v Radlické ulici částečně omezen. Kanalizace se bude stavět společně s opravou a prodloužením tramvajové trati z Laurové ke stanici metra Radlická. "Nově zbudovaný sběrač ponecháme do doby ukončení prací na tramvajové trati zaslepený. Počítáme, že stará kanalizace bude do něj přesměrována zhruba na konci příštího roku," dodal ředitel PVS Otakar Novotný.

Monitory budou hlásit údaje o čistotě vzduchu

Ke zjištění čistoty ovzduší bude obyvatelům Prahy 5 již od dubna 2007 stačit jediný pohled. Smíchovská radnice v těchto dnech kupuje pět plazmových obrazovek, které budou informovat především o stavu životního prostředí. „Celý projekt se o něco zdržel, protože Český hydrometeorologický ústav v tuto chvíli dodává všechny údaje jen ve formě grafů. My chceme hodnoty čistoty vzduchu lidem ukazovat v hezčím hávu. Teď se dohadujeme o tom, jak grafy převést na digitální hodnoty,“ popisoval situaci zástupce starosty Jan Smetana. Kromě toho, že budou obrazovky umístěné na radnici a v nákupním centru Nový Smíchov ukazovat kvalitu vzduchu, bude se podle údajů na nich regulovat i doprava v ulicích. „Pokud se ukáže, že na některých místech jsou limity dlouhodobě překročené, budeme magistrát žádat o částečné uzavírky ulic,“ slíbil Smetana. Měření podle něj pomohou i zbytku centra Prahy. „Zplodiny, které se u nás hromadí, totiž vítr roznáší do okolních čtvrtí. Pokud problém podchytíme na Smíchově, uleví se i dalším městským částem,“ řekl Smetana.

Clean UP aneb Uklidme svět...

Takové je motto ekologické akce, která je součástí mezinárodní kampaně „Clean Up the World!“, v jejímž rámci dobrovolníci na celém světě likvidují černé skládky, čistí parky, chráněná území a pomáhají přírodě od civilizačních nánosů jako celku. Prvního ročníku (1993) se zúčastnili občané osmdesáti států. Myšlenka se zrodila v Austrálii, kdy

k enviromentálním akcím vyzval především mladé lidi Ian Kiernan, když po své plavbě kolem světa zorganizoval úklid 270 km australského pobřeží společně s 40 tisíci dobrovolníky. Záštitu nad dalším konáním ekologických akcí převzal Program OSN pro životní prostředí (UNEP). Koordinátorem ekologické činnosti v České republice je Český svaz ochránců přírody (ČSOP). Na Barrandově se tradičně uklízí ve dvou termínech – jarním a podzimním. Letos se zde sběr odpadů konal 31. března 2007. Zajišťovali ho aktivisté Základní organizace ČSOP „Strom z Barrandova“ a oddíl „Sportík“ pod vedením Maria Gera. Uklízel se především lesík u misijního střediska na sídlišti Barrandov poblíž tramvajové zastávky Poliklinika Barrandov.

Zdravotnictví a sociální politika

Pražské centrum virtuální oftalmochirurgie

Loni v září (2006) bylo v prostorách Centra zrakových vad Fakultní nemocnice v Motole otevřeno Pražské centrum virtuální oftalmochirurgie. Pracoviště je vybaveno dvěma přístroji, které lékařům umožňují nácvik operačních zákroků oka ve virtuální realitě, jedná se o jakési trenažéry pro oční chirurgy. Nacvičuje se zde například léčba diabetické retinopatie laserovou koagulací. Špatně léčená cukrovka (diabetes mellitus) totiž postihuje oční cévky, které se ucpávají, a tím dochází k odumírání sítnice. Dalším onemocněním, které lze chirurgicky léčit, je např. chronický otok sítnice. Podobných onemocnění, která vyžadují operativní řešení, je řada. Na projektu se kromě 2. lékařské fakulty UK, která Pražské centrum virtuální oftalmologie provozuje, podílela také Fakulta biomedicínského inženýrství ČVUT Praha. Významnou pomoc nemocnici poskytla firma Erilens Global, která oba přístroje nejprve do motolské nemocnice zapůjčila a později pomohla sehnat na jejich nákup peníze z Evropských fondů. Náklady na provoz přístrojů nejsou malé, představují milionové částky. Zájem o podobná střediska mají Bulhaři, Maďaři a Rumuni.

Veřejně prospěšná činnost

Staré komíny bojují o život

Areál kdysi slavné pražské strojírny Rustonka bude zbourán, na jeho místě povede silniční průtah Rohanské nábřeží - Voctářova. Součástí bývalé strojírny je i 42 metrů vysoký oktagonální komín, jeden z nejstarších v Praze i v celé ČR. V neděli (25. 11. 2007) jej členové Svazu českých komínářů ověnčili transparentem s nápisem SOS. Komínáři tak chtějí upozornit na skutečnost, že řada hodnotných industriálních památek ustupuje účelovým i ryze komerčním stavbám. Jsou i případy, kdy jsou památky zbourány a na jejich původním místě poté není postaveno nic. Smutným příkladem bylo třeba zboření nevšedního komínu s reservoárem na vodu, který byl v ČKD ve Vysočanech, a měl statut kulturní památky. V neposlední řadě chtěli členové Svazu českých komínářů upozornit na staré tovární komíny jako takové, neboť v mnoha případech se jedná o umělecká díla propracovaná do posledního detailu, nikoliv pouze o strohé funkční stavby. Jenom Praha se letos zbavila hned několika technických staveb. Kromě Rustonky byly v září srovnány se zemí kdysi jedny z největších sladoven v Evropě - sladovny v Podbabě a historicky cenná funkcionalistická etážová výrobní budova Waltrovky v Jinonicích. Jak řekl Martin Vonka ze Svazu českých komínářů, o osudu komína v areálu Rustonky rozhodne stavební úřad Prahy 8 do konce listopadu, podle současného plánu však bude pravděpodobně zbourán. Vonka, který působí na ČVUT, odhaduje, že byl postaven v letech 1850-1860. Jeden z nejstarších pražských památkově chráněných továrních komínů je např. ve zlíčovském lihovaru. Staré tovární komíny jsou povětšinou kvalitní a krásné konstrukce. Mnohé jsou zdobené, střídají se v nich cihly různých barev, mají barevné obruby a vytvářejí kvalitní estetický dojem. Ocelářství, slévárenství, strojírny, cukrovary, pivovary, textilky a další provozy byly, a v některých případech stále jsou, doménou ČR. I když nelze za každou cenu chránit jakoukoli industriální stavbu, vždy by mělo být zváženo, jak továrnu, která již neslouží svému účelu, následně využít,

zda by nemohla proběhnout účelně-estetická konverze, a tak kus historie místa a industriální památku zachovat.

Hřbitov Malvazinky

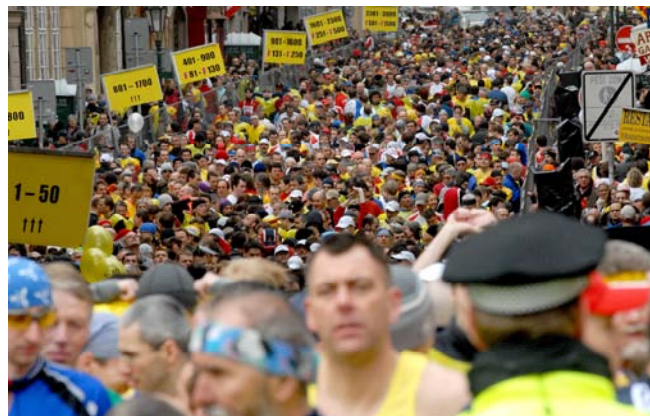
(U Smíchovského hřbitova, Xaveriova)

V sobotu 24. března 2007 uspořádal Klub přátel starého Smíchova již 14. vlastivědnou vycházku. Tentokrát členové klubu navštívili hřbitov na Malvazinkách založený roku 1876 dle návrhu A. Barvitia. O dvacet let později zde byl postaven kostel zasvěcený sv. Filipovi a Jakubovi, který nyní prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Její ukončení je naplánováno na červenec 2007. Další výraznou zdejší dominantou je barokní sloup se slunečními hodinami z roku 1675 přenesený od smíchovského nádraží, resp. od domu č. p. 193 na dřívější Zbraslavské třídě. Sluneční hodiny jsou umístěny na všech stranách čtyřbokého hranolu o rozměrech 42 x 61 cm. Uprostřed každé stěny je obdélníkový výklenek, ve kterém je vytesán jeden člen boží rodiny. Hřbitov je posledním místem odpočinku mnoha slavných osobností, např. Jakuba Arbesa, Jiřího Karáska ze Lvovic, Ondřeje Sekory, Mařenky Zieglerové, prezidenta Antonína Novotného či teologa, spisovatele a smíchovského faráře Jana Paulyho. Bez zajímavosti nejsou ani funerální plastiky vytvořené A. Barvitiem, I. Platzerem, S. Suchardou, J. Štursou či J. V. Myslbekem.

Sport a zábava

Pražský půlmaratón

V deštivém počasí v sobotu 24. března 2007 odstartoval devátý Pražský půlmaratón, kterého se zúčastnilo 5700 sportovců. Závod

s přehledem vyhrál keňský běžec Patrick Ivuti, který tak potvrdil roli hlavního favorita a závod ozdobil traťovým rekordem 1:01:00 hodiny. Kvítězství mu osobně gratuloval starosta MČ Prahy 5 Milan Jančík, jehož městskou částí vede zhruba pětina běžecké trati. Mezi ženami pozlatila svůj půlmaratonský debut Ruska Lilia Šobuchovová, z domácích vytrvalců byl nejlepší (dvanáctý v celkovém pořadí) Pavel Faschingbauer a Petra Kamínková, která skončila sedmá. Na půlmaratón navazuje hlavní maratonský běh, který se bude v Praze realizovat 13. května 2007. Letošní závod se poběží v pořadí jako třináctý a stejnou číslici má i termín konání.

Kde se rychle na Smíchově občerstvit a najíst

Možností je na Smíchově víc než dost. Restaurace s rychlým občerstvením najdeme například v posledním patře obchodního centra Smíchov. Naším tipem je však nedaleká Korunka, kde nabízejí jak klasická jídla, tak saláty a polévky. Jde o dobře prosperující bufet, kde se dá jíst „na stojáka“. Restaurace leží nedaleko Švandova divadla. A kam se dá na Smíchově zajít na pivo? Mezi vyhlášené smíchovské hospody patří Plzeňský restaurant Anděl. Točí plzeňské pivo nepasterizované přímo z tanku. Dvě rozlehlá patra nabízejí dostatek prostoru, kde lze posedět s přáteli, vychutnat výtečně ošetřený ležák Pilsner Urquell, skvěle se najíst nebo si zahrát kuželky - bowling. V letních měsících je zde v provozu i velká zahrádka. Otevřeno mají denně od 11. 00 do 23. 00 hodin. Klasickým zastavením pro milovníky piva jsou však restaurace smíchovského Staropramenu, kde se točí několik druhů exkluzivních piv, včetně ležáků a piv tmavých. Smíchovský Staropramen proslul vynikající hořkou chutí a výbornou vodou, neboť pivovar má vlastní studny, které jsou navrtány do vápencového podloží, které „zásadité“ vodě poskytuje neopakovatelnou chuť.

Bezpečnost občanů

Parky mají být bezpečnější

Parky na území páté městské části by měly být bezpečnější. Radnice Prahy 5 začala s úpravami

veřejné zeleně v jednotlivých parcích, aby se v nich lidé nebáli. Často se zde totiž scházejí narkomani nebo bezdomovci. Navíc v řadě z nich jsou umístěna dětská hřiště, kam děti chodí bez doprovodu rodičů. „První etapa je zaměřena na úpravu míst, jež jsme vytipovali jako nejhorší. Jedná se o keřová patra, která park znehledňují a také skýtají úkryt problematickým osobám,“ sdělil předseda bezpečnostního výboru Prahy 5 Milan Kudrys. Celkem přijde první etapa úpravy zeleně radnici Prahy 5 na zhruba tři sta padesát tisíc korun. Vedení městské části už také provedlo akci, při které strážníci sbírali injekční stříkačky. Mezi nejnebezpečnější místa patří smíchovský park Na Skalce mezi ulicemi Na Skalce a Kováků, kde se často scházejí především narkomani. „V parku Na Skalce chceme prosvětlit keřovou výsadbu ve svahu podél schodů u vstupu do parku a omladit keře,“ uvedl mluvčí Prahy 5 Jan Šlajs. Radnice chce také dohlížet na odklizení černé skládky a odstranit podrosty z náletových dřevin. Další místo, které se dočká úprav, je park Mrázovka. Zastřihávány budou keře podél přístupové cesty do parku z ulice Na Zatlane a ve svahu v jejím okolí tak, aby se v nich nemohli narkomani nebo bezdomovci schovávat, a tak aby byl park a všechna jeho zákoutí dostatečně přehledná. „Ke zvýšení pořádku v této lokalitě tu budou také umístěny dva odpadové koše,“ doplnil Jan Šlajs s tím, že častěji sem budou zajíždět i čistící vozy. V nejbližší době se změn dočkají také další parky v Praze 5. Například v Husových sadech budou kvůli prosvětlení plochy a zvýšení bezpečnosti na dětském hřišti odstraněny keře v bezprostřední blízkosti tamního dětského hřiště. Řada narkomanů se také schází na smíchovském nádraží a v přilehlém parku podél Nádražní ulice. Kolem nádraží se často s drogami i obchoduje. Narkomani a bezdomovci se schovávají v keřích u nádraží. „Dojde tady k likvidaci keřů, do nichž se nepříznivě osoby schovávají. Porost bude snížen a prořezán,“ popsal zásahy zahradní firmy Šlajs. Častěji pak bude sekána tráva a zastřihávány keře v parku Sacre Coeur nedaleko křižovatky Anděl. „Také tady jde především o zprehlednění celé plochy parku,“ doplnil Šlajs.

První etapa je zaměřena na likvidaci míst skýtajících úkryt problematickým osobám.

Od loňského roku se jezdí v Praze 5 opatrněji

Od 1. července 2006 platí zákon č. 411/2005 Sb. O silničním provozu, který novelizoval zákon č. 361/2000 Sb. Změna byla očekávaná s velkým napětím. Sankce, které nový zákon ukládá, se zdály nepředstavitelné. Podle policejních statistik lze však zatím konstatovat jejich účinnost. V obcích se snížila rychlost vozidel na 50 km/hod. a dodržování předpisů se zlepšilo. Snížil se i počet nehod figurujících v policejních statistikách. Vliv na to mělo i povinné hlášení škody: z 20 tisíc na 50 tisíc korun, samozřejmě, když nedojde ke zranění účastníků nehody. Policie celkem řešila 187 408 dopravních nehod, při kterých bylo 27 935 osob zraněno. Statistiky nehod jsou však podstatně lepší. Přesto na silnicích došlo k usmrcení 951 osob. Ale novinkou byla skutečnost, že se úmrtí snížilo pod magickou hranici 1000 osob za rok. Loňský červenec (2006), kdy na silnicích začal nový zákon platit, byl druhým nejnižším měsícem v počtu usmrcených za posledních 36 let. Jiná situace je v Praze, kde pod vlivem stresů se počet dopravních nehod naopak zvýšil. Za rok 2006 jich v Praze policie zaznamenala 34 609, tj. o 1260 více než v roce předchozím. Ze sankcí je nejvíce postihováno řízení vozidla pod vlivem alkoholu, za to peněžitý trest dosahuje až 50 tisíc korun. Ohledně bodového systému pražští řidiči nasbírali v loňském období 64 tisíc bodů.

Jak je to s prodejem alkoholu mladistvým?

Ve středu 14. března 2007 se uskutečnila v restauracích a barech v centrální části Smíchova bezpečnostní akce Obvodního ředitelství Městské policie Praha 5 zaměřená na kontrolu dodržování zákazu prodeje alkoholu mladistvým. Podle radního Milana Kudryse se podobných akcí občas účastní i pracovníci radnice, aby především zhodnotili účinnost podobných preventivních aktivit. Pokud podá mladistvému alkohol zaměstnanec podniku, je to hodnoceno jako přestupek, pokud by to učinil majitel restaurace, jedná se o správní delikt, kde jsou sankce mnohem vyšší. Pokud se vyšší

hladina alkoholu v krvi prokáže u mladistvého zákazníka, je přestupek nahlášen úřadu, který pak vede proti němu kárné řízení.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Strahovský tunel slouží motoristům již deset let

Výstavba Strahovského tunelu v Praze patřila k nejsledovanějším dopravním stavbám v zemi. Zájem budila nejen svým významem pro dopravu a rozsahem prací, ale i dobou realizace. Tunel se totiž budoval 12 let. Otevřen byl před deseti lety - 2. prosince 1997. O stavbě automobilového tunelu pod Strahovem začalo město uvažovat začátkem sedmdesátých let. Stavba byla zahájena v roce 1985, průzkumná štola se však začala razit již v roce 1979. Po rozsáhlých demolicích v okolí Švédské ulice začal Metrostav razit tunel od jihu a zároveň i ze středu směrem k severu. Úplně proražen byl v roce 1991. V roce 1992 muselo být z finančních důvodů tempo výstavby tunelu podstatně zvolněno. Rychleji mohla výstavba pokračovat až po vydání první emise městských obligací v polovině roku 1994. Tunel byl dostavěn v roce 1997, otevřen v listopadu téhož roku. Na výstavbě strahovského tunelu pracovalo v některých chvílích najednou až pět set lidí. Kromě Metrostavu, který byl generálním dodavatelem, se na stavbě podílelo dalších několik desítek firem. Například Vojenské stavby razily polovinu tunelu. Investiční náklady samotného tunelu činily téměř pět miliard korun, další miliardy stály či ještě stát budou související stavby umožňující napojení tunelu na stávající komunikace, především pak mimoúrovňová křižovatka na severní straně portálu (Malovanka). Tunel s denní kapacitou 43000 vozidel je součástí vnitřního pražského okruhu, která spojuje Smíchov s pomezím Břevnova a Střešovic. Na jižní straně na něj navazuje tunel Mrázovka, na opačném konci se v současné době začala budovat soustava tunelů, která by měla být hotova v roce 2011 a měla by umožnit podzemní průjezd přes Letnou a Stromovku až na druhý břeh Vltavy v Troji (tzv. tunelový komplex Blanka). Strahovský tunel je dva kilometry dlouhý, z toho ražená část má délku 1544 metrů a hloubená 460 metrů. Tvoří

jej dva samostatné tubusy s dvěma jízdními pruhy (plánován byl i tubus třetí, realizován však nebyl - v budoucnosti je jeho výstavba možná). Tunel má příčný řez 125 m², podjezdovou výšku 4,8 metru a podélný sklon 3,2 procenta. Tunel patří k nejmodernějším v Česku a je považován i za jeden z nejbezpečnějších. Je vybaven vzduchotechnikou, kamerovým systémem, měřením emisí, požární signalizací i únikovými zónami. Obě tunelové roury jsou hermeticky uzavíratelné, tudíž lze podzemní prostory dočasně využívat i jako obří kryty. Přibližně uprostřed tunelů navazují na obě trouby větrací šachty. Podle informací z roku 2004 stojí provoz a běžná údržba Strahovského tunelu pražskou Technickou správou komunikací (TSK) 22 milionů korun ročně. Stavba Strahovského tunelu svého času vyvolávala řadu protichůdných názorů a emocí. Dílo mělo především ulehčit dopravě v přetížené části metropole, zlepšit životní prostředí, snížit exhalace a hluk. Kritici stavby však poukazovali na skutečnost, že nenavazuje na další komunikace, a tedy sám o sobě historické části neuleví. Proti smíchovskému vyústění tunelu se dlouhou dobu stavěl hygienik hlavního města Prahy, svůj souhlas vydal teprve v září 1995.

Usedlost a dělnická kolonie Mrázovka

Původní usedlost a vinice Mrázovka se nacházely v ulici Ostrovského. V polovině 19. století pozemek získala Pražsko-smíchovská společnost k výrobě strojních cihel a místo dostalo název V Cihelnách. Mrázovkou se od té doby nazývá dělnická osada, lidově označovaná díky terasovitému rozložení jednopatrových dvojdomků jako Betlém. Kolonie dělníků Ringhofferových závodů z roku 1870 měla čtyři prohnuté uličky. Jakub Arbes o kolonii v knize Okolí Smíchova píše: „Na Mrázovce, vlastně na severovýchodní stráni její, vystupuje amfiteatrálně několik řad zdaleka viditelných dělnických domů, tvořících jaksi zvláštní obec v obci.“ Obdobně kolonii popisuje i Jaroslav Vrchlický v básni Betlém ze sbírky Má vlast. Dělnické domky byly zbořeny v 80. letech 20. století.

Starý židovský hřbitov (K Závěrci, Pajerova)

Tato kulturní památka byla založena Židovskou náboženskou obcí v druhé polovině 18. století. Hřbitov se rozkládá na ploše 1531 m², je obehnan kamennou zdí. Nachází se zde 600 náhrobních kamenů s hebrejskými i německými nápisy. Pohřbívalo se zde až do začátku druhé světové války. Na konci 20. století byl terčem vandalů. Je proto uzavřen a přístupný jen po dohodě. Vlastníkem je Židovská obec v Praze.

Hradiště Bučovice

(Jinonice, u Prokopského údolí)

Hradiště Butovice je významnou archeologickou a kulturní památkou. První osídlení je zaznamenáno v pozdní době kamenné – v období řivnáčské kultury, o čemž vypovídají nálezy keramiky a kamenné industrie. Dalšími obyvateli hradiště byli Slované, po kterých se zachovaly zbytky kamenného a hliněného opevnění. Celková osídlená plocha čítala 9 hektarů. I jejich hradiště však na přelomu 9. a 10. století zaniklo.

Dívčí Hrad

Pravěké hradiště s tvrzištěm a zbytky hradu ze 14. století nalezneme na vrchu Děvině nad Zlíchovem. Ze středověkého tvrziště zbyly do současnosti pouze val a příkop. Hrad Děvín byl založen nejspíše Štěpánem z Tetína a zanikl pravděpodobně ve století svého vzniku. O jeho existenci tak svědčí jen terénní reliéfní náznaky. Dispozice hradu byla dvoudílná se čtvercovým jádrem, nádvořím, opevněním, věží a polookrouhlou baštou. Stavebním materiálem byl místní vápenec a cihly.

Paměti vily Neřežínky

Vila Neřežínka (postavená stavební firmou Kavalier v roce 1911 ve stylu secese) se rozkládá na jižních svazích Strahova na adrese Na Hřebínkách 19/1243 v Praze 5. Název usedlosti vznikl ze skutečnosti, že obě manželky Přistoupilové byly sestry, rozené Morávkové, z dávného mlynářského rodu, který mnoho generací obýval mlýn v Neřežíně č. 1 na severním úpatí Brd nedaleko Komárova u Hořovic. Je to jedna z mnohých zdejších

obytných vil, které na jižních slunných svazích Strahova vznikaly od konce 19. století. Nedaleko odtud jsou ulice U Nesypky, Tichá, Švédská, U Plátenice, Pěší, Na Výšinách aj. Zvláštností je, že zdejší rodina Přistoupilů si celá desetiletí vede rodinnou kroniku, zachycující nejen genealogii rodu, ale i místní pozoruhodnosti. Dozvíme se zde nejen o strahovském vodním bohatství, o vzniku vinic a selských usedlostí (Šafránka, Ladronka, Spiritka, Kneislovka, Kotlářka, Skalka, Císařka, Klimentka, Zámečnice, Budánka, Klikovka, Klamovka, Mlynářka, Pernikářka, Fialka, Horní Palata, Plátenice, Nesypka, Hřebenka, Kavalírka aj.), ale zajímavou kapitolu tvoří historický vývoj samotné osady Hřebenka. Je zde zaznamenáno, že komunikačním mezníkem v životě hřebenecké čtvrti byl 1. prosinec 1928, kdy k místní kapliče dorazil první městský autobus. Později sem byla zavedena trolejbusová linka č. 53. V kronice je zachycena i bohatá mozaika lidských osudu, od poklidné první republiky, přes protektorát, komunistické drancování až po současnost. K zajímavostem náleží i popis, jak se nemovitost vytápěla: „...skoro v každém pokoji trůnila kamna na pevné palivo a vinul se nepříliš půvabný kouřovod, který se často ucpával. Nošení uhlí, vynášení popela, zatápění často za špatného komínového tahu, to všechno náleželo k radostem tehdejšího bydlení“. Od roku 1984 zde začala „topná revoluce“, kdy byl po celé čtvrti zaveden zemní plyn. Cenné jsou popisy místní fauny a flory. Z ptáků na zahradě Neřežinky žili: vrabec, zvonek, zvonohlík, drozd, pěnkava, sýkora, pěnice, hýl, dlask, brhlík, stehlík, strakapud, žluna, kvíčala, červenka, rorýs a mnoho jiných. Z nápadnějšího hmyzu se tady nalézal: střevlík velký, roháč, ruměnice, kovářík, zlatohlávek, občas se zaskvěl i otakárek fenyklový, různé mûry, pavouci a mšice. Smutné je, že v posledních desetiletí většina živočichů vymizela. Vilová čtvrť Hřebenka byla také rájem zimních sportů. Před 100 lety vedl hlavní sáňkový „smrták“ od Benešovy vily do Zapovy ulice a ještě před 50 lety od ulice Pod Stadiony dolů ke staré cihelně. Tam se i lyžovalo. Krásná sáňkařská dráha byla na poli mezi Císařskou a Spiritkou, vedla kolmo dolů se svahu, který teď

je už hustě zalesněn (zastavěn). Bruslilo se na Okrouhlíku a Nad Mlynářkou, kde je teď tenisová hala. Z významných a slavných sousedů zde žil spisovatel detektivních románů Emil Vachek, komik a konferenciér Vladimír Dvořák (v civilu a v autobuse absolutně otrávený až nerudný pán, vláčející alespoň dvě nákupní tašky potravin). Též tu sídlila populární zpěvačka Naďa Urbánková, chodila se psíkem a s největšími brýlemi v Evropě, někteří členové hudební skupiny Plavci. Z Mošnovy ulice vycházel na svižné procházky do Kinského sadu známý herec, milovník z filmů s Adinou Mandlovou - Raoul Schránil. Na západním konci Hřebenek bydlel Bedřich Karen a herečka Zdenka Baldová. V ulici Pěší, vedoucí vzhůru ke stadionu, měl vilu písničkář a zpěvák Karel Hašler, po něm tam bydlel Ondřej Sekora. Na sousední parcele o něco výše si postavil domek Karel Hóger. Zvláštní oblíbenost se zde těšila herečka Soňa Škodová, která se vždy nechala svým přednesem strhnout až k slzám. Bydlel zde i lékař František Lobkowicz, po letech se stal velmistrem Řádu Maltézských rytířů. Jeho syn Michal Lobkowicz, geolog, se živě účastnil politického kvasu kolem roku 1989, kdy se po celých Čechách tvořila seskupení Občanského fóra.

Duben

Z radnice

Radnice Prahy 5 rozšíří pravidelný úklid chodníků

Radnice Prahy 5 rozšíří pravidelné čištění chodníků. Úklidové čety se nově objeví na Barrandově, v Hlubočepích, na Žvahově a na Zlíchově. Čistěji by mělo být také například v části Košíř, na Cibulce, v Motole, Jinonicích a v Radlicích. Městskou část to bude stát asi 2,5 milionu korun ročně, řekl místostarosta Petr Horák (ODS). Dosud se pravidelně uklízely pěší zóny a centra Smíchova a Košíř a také částečně Radlic. "Úklid Prahy 5 musí být komplexní. V poslední době jsme zaznamenali hlasy, které volaly po zvýšení četnosti úklidu chodníků," uvedl Horák. Podle starosty Milana Jančíka (ODS) bylo nutné rozšířit čištění i kvůli rostoucímu

počtu obyvatel a návštěvníků Prahy 5. Na Barrandově se bude podle Horáka uklízet každý den. Na ostatních místech se bude postupovat týden po týdnu a budou se střídát místa, kde se nepořádek objeví. Smíchovská radnice zorganizovala před Velikonocemi i velký jarní úklid, při kterém zmizely například černé skládky. Podle místostarosty se odvezlo přes 300 metrů krychlových nepořádku. Na úklid má Praha 5 v rozpočtu celkem 13,5 milionu korun. V částce je zahrnuta řada činností, například úklid psích exkrementů. Následně Rada Městské části Praha 5 schválila harmonogram zadávacího řízení na výběr dodavatele k zajištění úklidu vybraných chodníků na území Smíchova a Košíř. Vítěz výběrového řízení bude některé lokality uklízet pravidelně pětkrát v týdnu a některé sedmkrát v týdnu. „Pravidelný úklid veřejného prostranství bude na základě výsledků výběrového řízení prováděn od nového roku,“ informoval starosta Milan Jančík. Předmětem plnění veřejné zakázky je provádění rajonového čištění veškerých viditelných nečistot z chodníků včetně vyhrabávání odpadů z komunikační zeleně přiléhající k chodníkům, odstraňování psích exkrementů a listů z chodníků a vozovek, včetně ručního metení mezi automobily. Úklid v lokalitách, které jsou předmětem výběrového řízení se týká celkem 86 ulic. Jedná se o plochu 107 305 m² chodníků.

Praha 5 investuje do chodníků miliony

Radnice Prahy 5 investuje do oprav chodníků ve své městské části miliony korun. V letošním roce bylo pro tyto účely v rozpočtu vyhrazeno celkově 10 mil. Kč. Technická správa komunikací přispěje 1,5 milionu korun. „I v letošním roce jsme se rozhodli vzhledem ke stálému vnitřnímu dluhu kvality povrchů komunikací na území MČ Praha 5 se podílet ve spolupráci s Technickou správou komunikací hl. m. Prahy na jejich opravách. Chceme, aby se Praha 5 dále dynamicky rozvíjela,“ informoval starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Po provedení nezbytné koordinace s ostatními správci uličních sítí byly vybrány následující lokality:
nám. Kinských (chodník, okolí kašny)

Preslova
(Matoušova - nám. 14. října - západní chodník)
Werichova
(Trnkovo nám - Wassermannova - jižní chodník)
Erbenova
(Holečkova - slepá část - západní chodník)
Mahenova
(Plzeňská - Holečkova – záp. a vých. chodník)
Ke Smíchovu
(Štěpařská - V Zálesí - severní chodník)
Pod Vidoulí
(Karlštejnská - Šternova - západní chodník)
Butovická (Radlická - Ohradská - jižní chodník)
Výmolova (chodník podél školy pro neslyšící)
Na Hřebenkách (chodník a schody u jeslí)
Spojka mezi sídlištěm Barrandov a Holyní (obytná zóna)
Nad Výšinkou (západní chodník)
Nad Výšinkou (východní chodník)
Na Hřebenkách (severní chodník)
Na Hřebenkách (jižní chodník)
Nad Výšinkou (vozovka)
Na Plzeňce (severní chodník)

Programové prohlášení Rady městské části Praha 5 v letech 2006 – 2010

Praha 5 zveřejnila Programové prohlášení Rady Městské části Praha 5 / 2006 – 2010 (13 témat pro Městskou část Praha 5). V úvodu Prohlášení napsal JUDr. Milan Jančík, MBA, starosta MČ Praha 5, následující: „Po čtyřech letech se na vás opět obracíme s vizemi, jak spravovat městskou část, jaké jsou ty nejzásadnější cíle, které dopomohou k řešení problémů a otázek, které vás pálí. Naší snahou je přidat ještě něco navíc, aby naše městská část byla skutečně dobrou adresou a dobrým místem pro život. Koaliční uskupení stran (ODS, SNK-ED a ČSSD), které vzniklo na základě povolebních koaličních jednání, má jasnou představu, reálné a realistické cíle. Věříme, že jste si všimli změn, které v nedávné minulosti proměňují Prahu 5. Věříme, že jste stejně jako my potěšeni tím, že naše městská část je nejvíce se rozvíjejícím územím Prahy, ale i také ČR. S jistotou dávkou pokory a odpovědnosti si uvědomujeme, že je vždy co zlepšovat. Naše ambice jsou vloženy do tohoto programového prohlášení rady pro léta 2006-2010, které se vám tímto dostalo do ruky.“ Obsah Prohlášení je následující: Rozpočet, finance, řízení a partnerství. Oblast dopravy a dopravních staveb. Oblast bezpečnosti. Oblast životního prostředí. Oblast správy bytů. Oblast školství, výchovy a vzdělávání. Oblast rozvoje území. Oblast investic. Oblast majetku, prodeje a prodeje oprávněným nájemcům. Oblast sociální, sociálních služeb, podpora rodiny a seniorů, zdravotnictví. Oblast kultury a péče o památky. Oblast podnikání. Oblast informatiky a informovanosti. V prohlášení, které má celkem devatenáct stran textu najdou občané nejen odpovědi na základní otázky dalšího rozvoje regionu v následujícím šestiletém období, ale fotografické portréty členů Rady městské části Praha 5 2006–2010. Na poslední straně Prohlášení jsou vyfotografováni: JUDr. Milan Jančík, MBA, starosta; Ing. Petr Horák, I. zástupce starosty; Mgr. Lucie Vávrová, Ph. D., zástupkyně starosty; Lukáš Herold, zástupce starosty; Bc. Jan Smetana, zástupce starosty; Vojtěch Zapletal, radní; Aleš Kohout, radní; Michal Tuček, radní; Michal Šesták, radní; Ing. Jan Matoušek,

předseda Bytového výboru; JUDr. Andrea Češková, předsedkyně Finančního výboru; Ing. Ondřej Velek, předseda Kontrolního výboru; PhDr. Milan Kudrys, předseda Bezpečnostního výboru; Zdeněk Rygl, předseda Privatizačního výboru; Jitka Matoušková, předsedkyně Výboru životního prostředí; Věněk Fořt, předseda Sociálního výboru.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Nová tvář pro obchodní centrum Kamera Barrandov

Počátkem letošního roku byla dokončena rekonstrukce Obchodního centra Kamera Barrandov. Objekt byl vybudován v polovině 80. let minulého století jako součást občanské vybavenosti v té době nově dokončeného sídliště Barrandov. Jeho název, který zůstal zachován i po rekonstrukci novým majitelem, se váže k blízkým filmovým ateliérům. V objektu byly provozovány vinárna, restaurace, řeznictví, čistírna oděvů, prodejna elektro, pošta, spořitelna, fitcentrum se saunou, kulturní středisko, osvobozená domácnost, květiny, knihkupectví, herna, diskotéka, zlatnictví, videopůjčovna, železářství, trafika, sběrna Sazky, papírnictví a obuv. Počátkem roku 2003 se majitelem objektu, který už nevyhovoval požadavkům moderní doby na občanskou vybavenost, stala společnost Ventura. Ta se zhruba před rokem a půl pustila do kompletní rekonstrukce objektu a do proměny celé koncepce jeho dosavadního fungování. V současné době Obchodní centrum Kamera nabízí pivnici, poštu, spořitelnu, oděvy, květinářství, pojišťovnu, cukrárnu, hernu, trafiku, pobočku Komerční banky, drogerii, PC shop, papírnictví, železářství, videopůjčovnu, chovatelské potřeby, dětské oděvy, bowling, restauraci, apartmány a pivnici. Pivnice je určena především pro milovníky čepované plzeňské desítky. V době oběda si tu lze vybrat z nabídky klasických českých jídel. Letním tahákem pro hosty je venkovní zahrádka. Některé z dříve nabízených služeb tak zůstaly zachovány – pobočka České spořitelny a České pošty zůstaly na svých původních místech, papírnictví,

železářství a videopůjčovna byly coby dlouholetí nájemníci přesunuty z obchodního hlediska nepříliš výhodného umístění v prvním patře objektu do nově vytvořené pasáže v přízemí. Pasáž je přístupna jak z Tilleho náměstí, tak z obslužného parkoviště, které je po dobu jedné hodiny pro návštěvníky OC Kamera zdarma. Rozšířením nabídky služeb a novými nájemníky OC Kamera se staly pobočka Komerční banky, drogerie, obchod s chovatelskými potřebami, PC shop, dětské oděvy či trafika, mezi posledními byla otevřena pobočka České pojišťovny a cukrárna Chaplin. Ta si díky své pestré nabídce dortů, zákusků a zmrzlin velmi rychle získala oblibu u obyvatel z okolí – především u maminek s malými dětmi. Před cukrárnou je i venkovní posezení, v průběhu července přibude v cukrárně klimatizace. Součástí nabídky OC Kamera je i stejnojmenná restaurace. V duchu názvu je vybudován i interiér, který obsahuje prvky, jež se tematicky vážou k filmovému průmyslu, který je s Barrandovem již dlouhá léta neodmyslitelně spjat – například hodiny v podobě kované kamery u vchodu do restaurace, obrázky z natáčení starých českých filmů, hollywoodské hvězdy slávy v dlažbě apod. Restaurace nabízí kvalitně ošetřené pilsenské pivo z tanků a českou i mezinárodní kuchyni. Prostřednictvím průmyslových kamer mohou hosté sledovat průběh přípravy objednaných jídel v kuchyni. Součástí nabídky služeb restaurace jsou i čtyři moderní bowlingové dráhy. V blízké budoucnosti se zde plánují také živá hudební vystoupení, venkovní grilování nebo barmanské show. Restaurace je rozdělena na kuřáckou a nekuřáckou část, součástí nekuřácké části je dětský koutek. V prvním poschodí se nachází penzion Kamera Apartments, který nabízí krátkodobé i dlouhodobé ubytování v jedenácti apartmánech rozdělených do tří typů podle velikosti a poskytovaného standardu vybavení. Při rekonstrukci došlo k opravě střechy, zateplení fasády, k výměně výkladů, dlažeb, všech sítí a rozvodů. Změnily se i vnitřní dispozice budovy. Tyto změny bylo možné provést díky tomu, že železobetonový skelet budovy umožňuje zachovat pouze nosné sloupy a veškeré ostatní

příčky odstranit. Díky této konstrukci bylo například možné v přízemí objektu vytvořit místo rozsáhlých skladů pasáž s obchody a v suterénu místo diskotéky a skladových prostor moderní restauraci se čtyřmi bowlingovými drahami. Ohřev teplé vody v budově zajišťují v průběhu celého roku solární panely, spotřebu energie pro vytápění snižují moderní kondenzační kotle, energetickou náročnost vytápění snižují i nové výklady s izolačními skly a zateplená fasáda. Budovu pokryl transparentní nástrík proti sprejerům, které má odradit i kamerový systém. Smyslem instalace kamerového systému není ale jen ochrana fasády objektu před sprejery, majitelé si od nich slibují i zvýšení bezpečnosti uvnitř budovy i v jejím okolí.

Z Tilleho náměstí bude zanedlouho pěší zóna

Velké proměny by se v blízké budoucnosti mělo dočkat barrandovské Tilleho náměstí. Podle vedení radnice páté městské části už nevyhovuje současným potřebám občanů, a proto by se z něho měla stát moderní pěší zóna. „Komplexní návrh modernizace Tilleho náměstí vychází z potřeb moderní pěší zóny,“ popsal chystanou proměnu starosta Milan Jančík. Náměstí by mělo být vydlážděno světlou a tmavou žulovou dlažbou. Ta bude tvořit jednotlivé obrazce, které podle mluvčího radnice Jana Šlajse rozčlení obrovskou plochu na menší části a současně povede chodce určitým směrem. V dolní části náměstí je navržena odpočinková zóna, do níž budou umístěny nové lavičky, kontejnery se zelení a počítá se i se stojany na jízdní kola. Chybět by neměla ani fontána, která prostor oživí. Místní obyvatelé ovšem mrzí, že zde byl zrušen stánkový prodej, na který si zvykli. Podle některých občanů nabízeli trhovci mnohem kvalitnější ovoce a zeleninu, než některé supermarkety. „Také se u stánků netvořily fronty,“ argumentuje Markéta Jiříčková. S rekonstrukcí panelových domů, které barrandovské sídliště především tvoří, ale smíchovská radnice už příliš nepočítá. „Většina panelových domů již není ve vlastnictví městské části,“ argumentuje starosta Jančík. Majitelům

domů současně vzkazuje, že jejich sdružení mají žádat radnici o grant na obnovu panelových domů. To je, jak starosta zdůraznil, jediná možnost, jak opravy financovat. Ujistil, že úřad městské části nemůže podle zákona v žádném případě investovat do cizího majetku.

ČSOB se začala v dubnu stěhovat do Radlic

Dva a půl tisíce bankovních úředníků a čtyři stovky lidí v kantýnách, kadeřnictví či v lékárně budou pracovat v malém městečku, které jako nové sídlo ČSOB pod jednu střechu vtěsnal architekt Josef Pleskot v pražských Radlicích. Největší administrativní objekt v zemi má celkovou plochu 82 tisíc čtverečních metrů. To odpovídá čtyřem administrativním budovám velikosti Danube house u Hlávkova mostu na vltavském nábřeží. Šest pětipodlažních pavilonů, čtyři atria a dva dvory postavila společnost Skanska CZ za dva roky a 2,2 miliardy korun. Spolu s vybavením stálo nové sídlo banky 2,95 miliardy korun. Objekt splňuje ekologická kritéria podle amerického certifikačního systému LEED, polovina ploch bude porostlá zelení. Jen dvě procenta ploch zabírají klasické kanceláře, většina pracovních stolů stojí v otevřených prostorech. Z několika dosavadních míst v Praze se banka bude stěhovat do nového sídla od dubna do června 2007, a to podle pracovních pozic, najednou třeba všichni právníci, pak všichni účetní a tak dál.

Úřední oznámení

Galerii Portheimka řídí úřad

Galerie Portheimka opět spadá pod odbor kultury Městské části Prahy 5. „V současné době probíhají v galerii běžné opravy,“ řekl radní pro kulturu Michal Tuček. Galerie bude otevřena vždy od úterý do neděle od 11.00 do 18.00 hod. Cílem radnice je vrátit galerii Portheimka její někdejší slávu. „V poslední době provoz v galerii v podstatě umíral, akce, které se tam konaly, příliš nekorespondovaly s jejím někdejším významem,“ říká radní Tuček. Probíhají i jednání s dalšími významnými umělci o možnosti vystavování jejich děl v nově otevřené galerii. „V dubnu pokračujeme výstavou a projektem

Muzea hl. m. Prahy s názvem Město za Újezdskou branou. Současně bude v parku Portheimka probíhat několik kulturních akcí spojených s hudbou,“ upozornil radní Tuček. „Do budoucna bychom chtěli vytvořit z Portheimky významnou galerii, která si opět získá své jméno a úctu, kterou si zaslouží. Pokud se toto povede, bude mnohem snazší podpořit projekt týkající se rekonstrukce na její záchranu vzhledem k technickému stavu, ve kterém se nachází,“ dodal. Náklady, které budou potřebné na celkovou rekonstrukci galerie, odhaduje již zpracovaná projektové dokumentace na 25 milionů korun.

Podniky a podnikatelé

O nové čipové kartě

O novou městskou čipovou kartu Opencard požádaly za první dva dny desítky Pražanů. Zatímco žadatelé projekt oceňují, někteří opoziční zastupitelé jsou k němu kritičtí. Například podle Jiřího Witzanyho (SNK ED) se město pouští do podnikatelské činnosti z peněz daňových poplatníků. Projekt by mělo přenechat soukromníkům a nekonkurovat jim. „Rada se nechová pravicově, ale socialisticky podniká v tom či onom,“ řekl dnes ČTK Witzany. Prostřednictvím čipových karet budou moci Pražané využívat různé městské služby, ve zkušebním provozu budou ovšem možnosti jejího využití omezené. Magistrát do projektu zatím vložil 165 milionů korun, zavedení podobného systému v Liberci stálo 20 milionů. „Určitě se mi to zdá předražené,“ poznamenal k tomu Witzany. Celý projekt na něho působil „dost divně a podezřele“. Witzany soudí, že nakonec bude muset mít kartu v podstatě každý Pražan, jinak nebude moci jezdit hromadnou dopravou. A náklady na nutné změny v systému placení jízdného budou podle něho obrovské. Petra Kolínská (Strana zelených) vidí problém v nedostatečné ochraně osobních dat, karta podle ní narušuje soukromí. Navíc platit parkovné podle ní umí i mobilní telefon, což by bylo levnější řešení, protože ho má každý. To, že systém je v Praze výrazně dražší než v Liberci, Kolínskou nepřekvapuje. Systémy v Liberci a v

Praze se podle Tomáše Homoly (SNK ED) nedají vůbec srovnávat. "Je to objemově jiné," řekl. Podle Homoly je myšlenka čipových karet dobrá, chce ovšem počkat na vyhodnocení půlročního zkušebního provozu. Zdá se mu však příliš krátký.

Podle Miroslava Pocheho (ČSSD) je nápad určitě dobrý. Není si však jistý, zda se jej podaří uvést do praxe. Předseda kontrolního výboru zastupitelstva František Hoffman (KSČM) řekl, že systém stál hodně peněz a není přesvědčen o tom, jestli takovou kartu Pražané ocení. Příznivěji hodnotí karty žadatelé, kteří dnes přišli do výdejního centra v paláci Adria v Jungmannově ulici. "Tohle je průkazka, že tu bydlím. Pocit, že sem tímto způsobem patřím, mi dělá dobře," řekla Janka Šiňanská. Pro dalšího žadatele Jiřího Poláčka je karta symbolem, že Praha je otevřené město. Oceňuje, že si ji mohou pořídit i lidé, kteří v Praze nežijí. Poláček by uvítal, aby se s kartou pojily například slevy na vstupném a aby měla co nejširší využití. Většina lidí, kteří dnes před polednem do Adrie přišli, chtěla kartu především kvůli návštěvám knihoven. "Bydlím v Praze, pracuji v Praze, navštěvuji knihovny, parkuji tu, a proto doufám, že kartu co nejvíc využiji," uvedl Petr Pavelka. Kartou Opencard budou moci lidé platit za parkování, v červnu začne sloužit jako čtenářský průkaz do městské knihovny a v červenci pro autorizovaný přístup na portál hlavního města. Postupem času by měla karta nahradit legitimace a kupony na pražskou integrovanou dopravu, měla by sloužit k úhradě jednotlivého jízdného i třeba vstupného do kulturních a sportovních zařízení a do památkových objektů a také k placení obecních poplatků. V Liberci má čipovou kartu zatím přes 50.000 lidí, její využití je však oproti původním představám města stále velmi omezené. Petra Trunečková z klientského centra ČTK řekla, že kartu lze zatím využít pro předplatné v městské dopravě, lze s ní rezervovat vstupenky na sportovní a kulturní akce nebo si rezervovat jízdenku v ČSAD na linku do Prahy. Zhruba 40 firem poskytuje držitelům liberecké karty slevy na služby. Několik škol a místní nemocnice ji používají k úhradě stravného a evidenci docházky. V budoucnu má

karta sloužit jako elektronická peněženka pro zaplacení jízdenky nebo parkovného. Kdy to však bude, nikdo neví.

Byty a bytová politika

Rezidence Anděl City dokončena

V ulici Karla Engliše na Smíchově byl dokončen nový bytový dům v podobě další budovy komplexu Rezidence Anděl City. Stavební celek vhodně doplňuje dvě krajní administrativní budovy a spolu s dalšími novostavbami, které tady vznikly v posledních letech, uzavírá Anděl City celý komplex budov do podoby typického městského bloku s klidnou vnitřní parkovou zahradou. Do komplexu, který připomíná moderní zástavbu v centru švýcarského Curychu, se již stěhují nájemníci. Celkem je prodáno 80 % z celkového počtu 107 bytových jednotek. Nový bytový dům je sedmipatrový, v podzemí jsou garáže, přízemí zaplnily obchody. Výběrem místa i charakterem zástavby jsou byty určeny mladším dynamickým párům, které mají dostatek financí na nadstandardní komfort. Developerem projektu je společnost UBM Bohemia, odnož stejnojmenné rakouské firmy. Ceny bytů se v dané lokalitě centra Smíchova pohybují od 68 do 88 tisíc Kč za metr čtvereční. Vstup do domu je možný pouze pomocí kódovaných klíčů, u každého bytu je nainstalován detektor pohybu. Součástí nadstandardního bydlení jsou balkony, poskytující otevřený prostor směrem nad střechy Smíchova. „Andělské město“ má i další výhodu, rychlý dopravní systém v napojení na Strahovský tunel a další výjezdové komunikace z centra Smíchova ven do volné krajiny.

Privatizace bytového fondu na Praze 5 je úspěšná

V Praze 5 stále pokračuje prodej bytů a bytových domů ve vlastnictví městské části do rukou nových nabyvatelů, většinou oprávněných nájemníků. „Privatizace bytového fondu na Praze 5 běží v nezměněném tempu, prodej bytů oprávněným nájemníkům a celých bytových domů bytovým družstvům se dokončuje,“ potvrdil soudobý ekonomický trend

hospodaření s bytovým fondem radnice místostarosta Prahy 5 Lukáš Herold. V současnosti se realizuje prodej sídliště Dubrovnická a dalších osm domů, v podstatě je dokončen doprodej 22 bytových domů na sídlišti Barrandov. Za období od března 2000 do března 2007 se podařilo zprivatizovat 505 bytových domů s 5704 byty. Z privatizace bylo vyraženo jen 43 domů s 283 bytovými jednotkami, důvodem byl nezájem o jejich odkoupení. Praze 5 ve vlastnictví ještě zbývá 174 bytových domů s 2664 byty. V budoucích letech chce radnice především prodávat domy jako celky, nikoliv jednotlivé byty.

Doprava

Financování autobusu na Žvahov

Rada Městské části Praha 5 schválila financování autobusové linky číslo 128 městské hromadné dopravy vedoucí na Žvahov. A to ve výši 823 540,- Kč. Malokapacitní autobusy obsluhují lokality z Hlubočep na Žvahov a zpět. „Provoz autobusové linky dotuje městská část již od roku 2005. Tato linka je v Praze 5 důležitá a lidé ji potřebují,“ řekl starosta Milan Jančík. Iniciátorem vzniku autobusové linky byla v roce 2005 radnice Prahy 5. Jednání o zavedení autobusů na Žvahov (zajišťování dopravní obsluhy malokapacitními autobusy není součástí hromadné dopravy v Praze) bylo složité, a proto bylo rozhodnuto, že Dopravní podnik hl. m. Prahy zajistí nákup vozů a MČ Praha 5 bude hradit provoz linky.

Železniční stanice Cibulka

Dnes už neexistující nádraží Cibulka bylo součástí Buštěhradské dráhy zprovozněné 3. července 1872. Nacházelo se přibližně v místech dnešní výhybny Praha-Stodůlky. Zpočátku trať sloužila pouze nákladní dopravě. Od 16. září 1872 nádraží sloužilo i osobní přepravě. V roce 1877 zaniklo. U příležitosti zahájení provozu motorových vlaků na této trati byla v roce 1928 zastávka obnovena. Zároveň vzniká i zastávka Cibulka-kolonie situovaná blíže k Jinonicím. V roce 1938 dochází k posunu stanice směrem ke Zličínu a k jejímu přejmenování na Stodůlky.

Zastávka Cibulka-kolonie pak změnila svůj název na Cibulku. V rámci výstavby výhyben Žvahov a Stodůlky byla v roce 1989 zastávka Stodůlky zrušena a při nové výhybně vyrostla nová zastávka nesoucí její jméno, která slouží dosud, stejně jako zastávka na Cibulce.

Železniční stanice Praha-Hlubočepy zastávka

V souvislosti s navýšením počtu vlaků na Pražském Semmeringu v roce 1928 došlo k vybudování 4 nových zastávek určených pro lehké motorové vozy s přívěsem. Pouze zastávka v Hlubočepích, nacházející se u silnice mezi Hlubočepi a Barrandovem, však měla vlastní provoz občerstvení. V roce 1938 zde byl z iniciativy hostinského pivovaru v Braníku zřízen bufet s pěti stoly. Celý objekt byl podsklepen. Podle smlouvy měl do vlastnictví dráhy přejít po dvacetiletém užívání. Zajímavé je, že bufet sloužil zároveň i jako výdejna jízenek. V jeho prostorách totiž stály mechanický označovač jízenek datem (tzv. komposter) a zásobník lepenkových jízenek (tzv. ternion), které hostinský prodával okénkem do čekárny. Provoz bufetu byl ukončen v roce 1956. Po otevření výhybny se zastávkou Praha-Žvahov v roce 1989 byla zrušena celá zastávka.

Praha – Smíchov severní nástupiště

Praha-Smíchov severní nástupiště bylo umístěno nedaleko nádraží patřícího společnosti České západní dráhy (dnešní Smíchovské nádraží). Kvůli jeho výstavbě musela být přeložena Radlická ulice, která tehdy vedla úhlopříčně od Smíchovského akciového pivovaru (dnešní Staropramen) do ulice Křížová. Buštěhradské nádraží na Smíchově se mělo dočkat poměrně výrazné budovy, která by díky své dekorativnosti a reprezentačnímu pojetí mohla konkurovat i významným neželezničním stavbám. Budova se totiž měla stát počáteční zastávkou stěžejní trati společnosti na trase Praha – Karlovy Vary – Cheb. S přijímací budovou se počítalo v blízkosti mlýna s přístupem z Nádražní ulice. Dle plánů se mělo jednat o dvě symetrické jednopatrové stavby, mezi nimiž měly být položeny čtyři dopravní koleje zastřešené železnou konstrukcí. V objektu u Nádražní ulice měl být velkolepý

vstupní vestibul, ze kterého vybíhala dvě jednopatrová arkádová křídla zakončená jednopatrovými pavilony. Vlevo se měla nalézat pošta a podatelna spěšnin, vedle čekárna s restaurací II. a IV. třídy, záchody a dopravní kancelář. Uprostřed se kromě hlavního vestibulu vrátnice nalézala prodejna tabáku, pokladny, podatelna zavazadel a reprezentační místnost. Vpravo byly čekárny II. a I. třídy s restaurací, záchody a restaurační zařízení. Zadní budova byla příjezdová s obyčejnou a dvorní čekárnou, policejní stanicí a samostatnou místností pro dvorního nosiče. K výstavbě však nakonec nedošlo. Byla postavena provizorní přízemní stavba z hrázdného zdiva v sousedství zájezdního hostince U Zlatého jelena. Vlevo se nacházely kanceláře, příjem a výdej zavazadel, uprostřed byl vestibul a vpravo čekárna I. třídy, restaurace spojená s čekárnou II. třídy, kuchyně a severní křídlo uzavírala čekárna pro III. a IV. třídu. Osobní přepravě sloužila pouze jediná kolej. Hlavní skladiště stálo nedaleko tovární zástavby (parního mlýna a plynárny). Další osud celého nádraží je nejasný, budovy byly zřejmě zbourány a přesunuty. Někdy je např. kancelářská budova u skladiště označována za přijímací, ale ani plány nehovoří jasně. Současné nástupiště na Smíchovském nádraží se nachází nedaleko bývalého skladiště soli. V roce 1933 byla část pozemku pronajata Antonínu Hřebíkovi, který zde postavil hostinec, který od 10. 4. 1934 patřil Československým drahám. Lokál sloužil jako čekárna a prodávaly se zde i lístky. Na počátku 60. let byl změněn na dílnu.

Školství a dětské aktivity

Dětský karneval v Národním domě na Smíchově

Městská část Praha 5 každoročně pořádá v dubnu tradiční Dětský karneval, který se v letošním roce uskutečnil dne 14. 4. 2007 v Národním domě na Smíchově. Jednalo se o akci určenou pro všechny děti, kteří chtějí na Prahu 5 přijít. V minulých letech se akce účastnily především romské děti a děti ze sociálně slabých rodin. „Dětský karneval patří k tradičním akcím Prahy 5 a těší se hojně účasti.

Letos chceme přilákat všechny děti, které se chtějí nejen pobavit, ale i si zasoutěžit v klasických karnevalových disciplínách,“ uvedla zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. Pro návštěvníky karnevalu připravily děti ze základních škol na Praze 5 program – pěvecká a recitační vystoupení. Děti ze Základní školy Grafická předvedly romské tance, byly připraveny soutěže např. v recitaci a ve zpěvu.

Vzdělávací procesy s inovací pedagogické práce

Dubnem 2007 skončilo druhé monitorovací období projektu JPD3 - „Vzdělávací procesy s inovací pedagogické práce“, který realizuje městská část Praha 5 v součinnosti se třinácti spolupracujícími školami, jejichž je zřizovatelem. Projekt byl financován Evropským sociálním fondem, státním rozpočtem České republiky a rozpočtem hl. m. Prahy. Řídící tým projektu se pravidelně scházel 1x měsíčně. Vstřícnost ředitelů spolupracujících škol vedla k bezproblémovému vytvoření lektorských skupin. Stěžejním tématem seminářů určených pro management a pedagogy základních škol byla komunikace a týmová spolupráce v realitě jednotlivých škol Prahy 5. Kurs absolvovalo 415 pedagogů v celkem 142 vyučovacích hodinách. Vzhledem k tomu, že tvorba školních vzdělávacích programů (ŠVP) na základních školách je v konečné fázi, lze podněty využít především pro inovaci výuky. Další plánované semináře a pracovní dílny byly zaměřeny na ICT, jazyky a jazykovou komunikaci, kulturu a umění. Pro odborné pracovníky se uskutečnila poradenská činnost a řada konzultací.

Velikonoční výstava kraslic

V Mateřské škole Nad Laurovou 1/1983 se od 2. dubna 2007 do 3. dubna 2007 uskutečnila výstava velikonočních kraslic. Měla připomenout tradiční malování vajíček, které jsou symbolem nového života a jara. Přehlídky se účastnili jak jednotlivci, tak celé rodiny. Návštěvníci pak měli možnost hlasovat o nejkrásnější kraslici a po sečtení hlasů byli vyhlášeni vítězové, jejich kraslice byly fotograficky zdokumentovány a vystaveny. Všichni účastníci získali diplom a malou pozornost.

Kultura

Výstava Smíchov - Město za Újezdskou branou

Muzeum hl. m. Prahy ve spolupráci s MČ Praha 5 připravilo pro pamětníky a ctitele dob minulých výstavu sestavenou z výběru historických fotografií s názvem „Smíchov-Město za Újezdskou branou“. První část výstavy proběhla od 18. dubna 2007 do 16. září 2007 v hlavní budově muzea v Praze na Florenci a druhou část expozice návštěvníci zhlédli ve Vile Portheimce od 26. dubna 2007 do 1. července 2007. Věnovala se stavebním proměnám čtvrti od počátku 19. století do druhé poloviny 20. století. Při vernisáži první části výstavy otevřené v hlavní budově muzea na Florenci kurátor výstavy PhDr. Jan Jungmann řekl: „Až do počátku 19. století byl Smíchov téměř venkovskou krajinou s vinicemi, poli a usedlostmi. Souvislá zástavba byla jen v okolí dnešního Arbesova náměstí s kostelíkem sv. Filipa a Jakuba a podél Štefánikovy a Nádražní třídy. Zásadní změna tvářnosti území přišla s počátky průmyslové výroby. V r. 1814 Aron Prziabram buduje továrnu na výrobu kartounu, v r. 1815 zakládají podobnou továrnu bratři Porgesové. Rychle rostoucí Smíchov byl dne 15. 1. 1838 Ferdinandem V. povýšen na předměstí a od r. 1841 spojen s Prahou řetězovým mostem císaře Františka I. R. 1843 na Smíchově pracovaly kartounky bratří Porgesů z Portheimu, dvě bělidla, Bayerlova továrna na porcelán, Baerenreiterova továrna na cukr, papírna atd. V r. 1845 byl založen v dnešní Nádražní ul. parní mlýn, vznikla i sirkárna v Plzeňské tř. V r. 1849

byla založena Kohoutova továrna na výrobu mlýnských strojů, v r. 1852 Ringhofferovy závody, r. 1856 poblíž dnešních Ženských domovů vyrostla plynárna. Od r. 1862 spojovala Smíchov se světem Česká západní dráha. V 2. polovině 19. století průmyslový rozmach pokračoval: r. 1869 byl založen akcionářský pivovar a r. 1872 vedly na Smíchov dráhy Pražsko-Duchcovská a Buštěhradská, které umožnily zásobování zdejších podniků uhlím. Růstu města napomohla stavba Palackého mostu v l. 1876 - 1878 a zprovoznění koňské tramvaje v r. 1876, která nahradila přepravu omnibusovou. V r. 1897 začala dodávat proud městská elektrárna, od Anděla na Klamovku se rozjela Hlaváčkova elektrická tramvaj. O rok později zakoupilo město Praha síť koňky a začalo připravovat její elektrifikaci. Rozmach průmyslu se projevil i v počtu obyvatel: V r. 1843 měl Smíchov kolem 2500 obyvatel, do r. 1880 se počet obyvatel zdesateronásobil. Smíchov byl tehdy na 4. místě v Čechách co do lidnatosti. V r. 1898 počet domů dosahoval čísla jeden tisíc a počet obyvatel se zvýšil na 50 tisíc. Na naší výstavě přibližujeme stručně historii několika nejvýznamnějších smíchovských podniků, které vtiskly Smíchovu tvář, a jejich výrobky: kartounku, porcelánku, Ringhofferovy závody, které prosluly jako největší výrobce vagonů na světě, továrnu Jana Kohouta, jehož bicykly znala celá Evropa, grafické závody Václav Neubert, z jehož školních atlasů se někteří z nás ještě učili, a pivovar Staropramen, který našťastí funguje dodnes. Stručně je připomenuta i svého času slavná Svátkova továrna na sladová vína. Jedná se skutečně jen o připomenutí, protože zejména historie menších smíchovských podniků a živností je téměř neznámá a zasloužila by si pozornost a zpracování. Rovněž stavební památky z industriální éry si zaslouží naši pozornost a ochranu.“

Při zahájení druhé části expozice v Portheimce 26. dubna 2007 PhDr. Jan Jungmann přivítal návštěvníky následujícími slovy: „Když dovolíte, začnu citátem z autobiografického románu smíchovského spisovatele Jiřího Karáska ze Lvovic „Ztracený ráj“: „Smíchov bylo jen venkovské městečko. Žili v něm drobní, počestní

lidé. Domky byly nízké a za nimi byly zahrádky nebo dvorky, do nichž vcházeli podomní obchodníci, volající zvučně „Okna zasklívat!“, nebo „Dříví drobně štípané, laciné!“, vcházeli tam dráteníci, volající „Drátovat!“, nebo žid s rancem, křičící „Handrlevů! Vnesl tam na chvíli stařeček dýchavičný flašinet a hrál dojemnou melodii „Na hranicích města německého...“ Viktorka znal už všechno a všechno se rok co rok opakovalo. Když se díval mřížovím do Bukvojky na Hlavní třídě, viděl každého léta tytéž hyacinty malinové barvy, jež tam pěstoval zahradník šlechtice z Portheimu. ... Každého chodce na Smíchově znal. Když šel do školy, věděl, koho na náměstí potká u lékárny, koho před kavárnou U tří korunek a koho v Lesíčku. Věděl a cítil, jak je ten Smíchov malý a chudý. A přece jej měl rád, docela silně jej miloval, s jakousi tělesností, jež cítila lásku k akátu přečnívajícímu přes zeď do Kartouzské ulice a ke svatojánské soše.“ Tak popisoval krajinu svého dětství Jiří Karásek ze Lvovic.

Asi 100 let po malém Viktorovi jsem se po Smíchově potuloval já. Nebylo to již malé „venkovské městečko“, ale mnoho z atmosféry Karáskova dětství zůstalo dosud zachováno, včetně onoho akátu v Kartouzské ulici (kde je mu dnes konec). Chodil jsem do školy v Drtinově ulici, kde nám paní učitelka vykládala o Portheimově kartounce a zdejší „bájně“ aleji, která vedla ze zahrady Portheimky až k Vltavě, zemědělské dovednosti (zejména v plení) jsem získal v městské stanici mladých přírodovědců, obklopené tehdy divokými křovisky kolem tzv. kozí stezky, která nám sloužila o přestávkách jako indiánská loviště. Na obávanou fluorizaci zubů jsme chodili do střediska ve Stroupežnického ulice kolem továrny Tatra, před níž se křížovaly koleje tramvaje a železniční vlečky, vedoucí na Smíchovské nádraží. Poněkud tajemný nápis „Mír dalekému i blízkému“ na smíchovské synagoze rozněcoval moji fantazii a dodnes mi zní v uších typické zvuky starých tramvají, zahýbajících kolem domu u Anděla do Plzeňské třídy. A co teprve trolejbusy, kterými jsem jezdil Holečkovou ulicí ke Strahovskému stadionu. Paní průvodčí seděla ve své kukani, před sebou sloupky mincí zabalené v papíru.

Člověk měl slušnou šanci dostat nazpátek omylem nějakou cizí minci nebo korunu se starým znakem a obohatit svou numismatickou sbírku (pakliže ovšem korunku neproměnil v cukrárně U čísla jedna, kde stál kopeček zmrzliny celých 70 haléřů!). Mimoškolní aktivity se odbývaly na Dětském ostrově (kterému jsme neřekli jinak než původním jménem Židák). Pod lávkou projížděly lodě naložené pískem a nás se zmocňovala neodolatelná touha skočit dolů a podniknout dobrodružnou plavbu, nebo alespoň plivnout na cestující některého z osobních parníků. Dalším eldorádem nám byly sklepy starých domů, kde jsme jednou narazili na nápisy označující letecký kryt ještě z války. V jednom takovém sklepě jsem ochutnal první cigaretu, kterýžto koníček mi zůstal dodnes.

Není divu, že s takovouto „odbornou průpravou“ jsem měl ke Smíchovu vždycky blízko, a když mi osud dopřál pracovat v Muzeu hl. m. Prahy, začal jsem se zabývat myšlenkou uspořádat o jeho historii výstavu. Bylo to shodou okolností v době, kdy se rozsáhlé části starého Smíchova začaly propadat do nenávratna. Myšlenka se stala skutkem a dnes Vás mohu pozvat na společnou procházku „Ztraceným rájem“. Začneme od Újezdské brány na hranicích Malé Strany a po hlavní smíchovské třídě se projdeme až pod Zlíchov. Zhlédneme přitom nejdůležitější historické památky, seznámíme se s historickými proměnami ulic a prostranství a zajdeme na návštěvu do Portheimky do rodiny Porgesů z Portheimu, kteří se významně zapsali do dějin Smíchova. Při návratu zpět kolem Vltavy se vrátíme do časů, kdy tu přistávaly vory a parníky a klapaly Šítkovské mlýny. Zhlédneme rovněž symbolicky představení ve slavné smíchovské Aréně a po nábřeží dojdeme až k mostu Legií. Po odpočinku v Kinského zahradě budeme pokračovat v pouti ulicemi od křižovatky Anděl po Plzeňské třídě kolem Ringhofferovy továrny až k Budánkám na hranici Košíř. Další kapitoly jsou věnovány smíchovským živnostníkům a obchodníkům, početným spolkům, společenskému životu a zábavě. Zvláštní pozornost jsem věnoval osobitému světu smíchovských usedlostí, kterých se na Smíchově zachovalo nejvíce ze všech čtvrtí Velké Prahy.

Pouť zakončíme na smíchovské radnici. Další část výstavy, na kterou bych Vás chtěl pozvat, bude otevřena 25. dubna v letohrádku Portheimka a zabývá se dějinami smíchovského průmyslu. Tam budete mít možnost seznámit se s dějinami některých významných průmyslových podniků, které vtiskly Smíchovu charakter na dlouhá desetiletí, jako např. Ringhofferova továrna na vagony, akcionářský pivovar, Kohoutova továrna a další. Na závěr bych rád poděkoval vedení radnice Prahy 5 a p. starostovi Jančíkovi za financování výstavy a všem, kdo se zasloužili o její uskutečnění a pomáhali mi ať už zapůjčením exponátů nebo při vlastní realizaci. Byli to zejména p. arch. Emil Zavadil, pánové Jaroslav a Matěj Bártovi, bez jejichž vzácné ochoty a porozumění by výstava nemohla vzniknout. Dále děkuji realizačnímu týmu z firmy LN design pana Ludka Novotného a produkční výstavy ing. Zdeňce Fabíkové, jakož i všem kolegům z muzea, kteří mi pomáhali, zejména restaurátorům pod vedením dr. Prokopa a zvláště pak Luise Rožátové a Petru Děvěrovi za neochvějnou trpělivost. Děkuji také pí. Miroslavě Přikrylové z Archivu hl. m. Prahy za pomoc při vyhledávání fotografií a p. Alastairu Millarovi za překlad textů do angličtiny. Vřelý dík náleží také institucím, které zapůjčily fotografie a exponáty z vlastních sbírek. Byly to Archiv hlavního města Prahy, Etnologický ústav AV ČR, Historický archiv Dopravního podniku hl. m. Prahy, Krkonošské muzeum Správy KRNP – Památník Zapadlých vlastenců Paseky nad Jizerou, Literární archiv Památníku národního písemnictví, Muzeum městské hromadné dopravy v Praze, Národní galerie Praha, Národní památkový ústav – ústřední pracoviště Praha, Národní muzeum – České muzeum hudby, Národní technické muzeum, Österreichische Nationalbibliothek Wien, Pivovary Staropramen, Poštovní muzeum, Uměleckoprůmyslové muzeum Praha, Útvar rozvoje hl. m. Prahy, VÚKV a. s., Židovské muzeum Praha. Z jednotlivců zapůjčili exponáty nebo jinak pomáhali Jan Arazim, PhDr. Jan Nepomuk Assmann, Andrea Bariaková, Ladislav Bezděk, Jiří Dovrtěl, ing. Pavel Fojtík, Ester Havlová, Eva Henkirchová, Michaela Holznerová, ing. Daniel Horák, Karel Horna, Martin Jelínek,

ing. arch. Petr Krajčí, Dr. Jiří Kramář, Dr. Ludmila Landová, Jiří Podrazil, Miroslava Přikrylová, PhDr. Jarmila Schreiberová, PhDr. Hugo Schreiber, PhDr. Eva Skalická, Tomáš Snopek, Petr Štembera, Petr Štoncner, Libor Vávra, Bc. Jan Vrabec, ing. Karel Zeithammer a další.“

Na Bertramce zazněl Mozart i Beethoven

Mozartův památník v historické vile Bertramce v Praze bude letos v rámci každoroční koncertní sezony dějištěm postupného kompletního uvedení smyčcových kvartetů Wolfganga Amadea Mozarta a Ludwiga van Beethovena. Během projektu se od dubna 2007 do července 2007 má při šestnácti večerech vystřídat řada tuzemských smyčcových kvartet. Prameny nepotvrzují, že by Beethoven, Mozartův mladší současník, Bertramku navštívil, ale v Praze koncertoval a s majitelkou vily sopranistkou Josefínou Duškovou se znal, uvedla ředitelka muzea na Bertramce Lenka Pokorná. Cyklus smyčcových kvartet považuje za ojedinělý a doufá, že rozšíří renomé Bertramky jako místa významného uměleckého dění. Řada lidí si podle ní totiž Mozartův památník spojuje spíše s turistickým provozem. Od počátku 90. let je vlastnictví Bertramky předmětem soudního sporu. Spolek Mozartova obec uzavřel v roce 1986 smlouvu – podle své verze však vynucenou

a pod tlakem – o předání objektu státu. Nyní je jako vlastník vedena Městská část Praha 5 a správu vykonává sdružení Comenius. Spor dosud není uzavřen a brání podle Pokorné větším investicím.

Ivana Lomová představila svůj obraz ve foyeru Švandova divadla

Pokusem o zprostředkování výjimečného zážitku je takzvaná výtvarná zeď ve foyeru Švandova divadla v Praze 5. Tato scéna vždy dvakrát za rok propůjčuje jednu ze stěn některému z významných českých výtvarníků, aby na ploše téměř třikrát pět metrů namaloval obraz inspirovaný buď konkrétní inscenací, či svou vlastní vizí. Šestou v pořadí je Ivana Lomová, jejíž dílo nazvané Vraždy ve Švandově divadle bylo odhaleno v nedělní podvečer 11. 3. 2007. Zeď je součástí foyeru divadla, a tak návštěvníci přilehlé kavárny mohou sledovat vznik originální malby, na níž každý z autorů pracuje s vědomím, že za pouhých šest měsíců její život ukončí vrstva krycí barvy a tah štětce jiného umělce. Zrod a zánik je tak hlavním tématem Výtvarné zdi. Zatím tento projekt hostil práce Tomáše Císařovského, Michala Pěchoučka, Milana Caise, Miloše Gašparce a Jiřího Davida. Ivana Lomová se narodila v roce 1959 a v roce 1983 ukončila studia na Fakultě architektury ČVUT. Od roku 1984 publikovala kresby v novinách a časopisech, ilustrovala více než 25 knih, zejména pro děti a mládež. Napsala a nakreslila comicsový seriál pro děti a pracovala pro kreslený film. Významným tématem této výtvarnice je paměť, vzpomínky, společenské a rodinné rituály, vztahy mezi blízkými lidmi, postoje a očekávání vyplývající z genderových rolí. Reflektuje i samotou a složitost vztahů mezi mužem a ženou. V roce 1994 byla Lomová oceněna za Grafiku roku Středoevropskou galerií a nakladatelstvím. Podílela se na třech ročních výtvarných sympoziích Dílna 01 v Mikulově.

Městská zeleň a ekologie

Výprava za trilobity do Prokopského údolí

Víte, co je trilobit? Samozřejmě že ano. Tohoto vyhynulého živočicha zná u nás asi každý.

Trilobiti jsou takovou českou specialitou. Jejich „moderní“ osud je propojen s naším národním obrozením. Za vše může francouzský inženýr Joachim Barrande. Různé druhy trilobitů popisoval v době, kdy se kromě české kultury emancipovala i česká věda a naši obrozenci se rádi pochlubili něčím specifickým. Právě v blízkém okolí Prahy Barrande nové zkameněliny objevoval. Oblíbil si Prokopské údolí s vápencovými lomy, kde popsal řadu nových druhů. Některým dal česká jména, která tak vpašoval do vědeckých názvů. Například hojnou škebličku pojmenoval latinsky Panenka bohémica, jiné zase pantata či babinka - tu dokonce po matce Jana Nerudy, které tak Barrande říkal. Prokopské údolí je jedním z posledních přírodních unikátů Prahy a dnes ho protíná řada turistických a naučných stezek. Kromě zkamenělin zde můžeme potkat i vzácné živočichy a rostliny. Na důkladné seznámení s tímto územím jeden den nestačí, ale pokud chcete poznat romantickou krajinu, která bývala dnem prvohorního moře, neváhejte. Cestu za trilobity, ale hlavně za hezkou přírodou lze zahájit u stanice metra B Jinonice. Odtud je nejjednodušší vyrazit po žluté přes staré Jinonice kolem kostela svatého Vavřince. Asi po dvou kilometrech se ke žluté, v místě nazvaném Kovářovic mez, připojí naučná stezka Prokopské údolí - Butovickým hradištěm. Zde na Kovářovic mezi sbíral Barrande a jeho lidé zkameněliny. Za naučnou tabulí je vidět mělká jáma, kde dříve kopali. I dnes se tu dají na některých kamenech nalézt zbytky vymřelých živočichů, a to včetně zmíněných panenek. Pokračujeme-li po značkách, po chvíli se dostaneme na plochý prostor na návrší: zde stálo Butovické hradiště. Dodnes se dobře zachoval obranný val táhnoucí se napříč planinou. Cesta pak obchází proti směru hodinových ručiček celé hradiště. Je odsud pěkný výhled. Místo je i botanicky zajímavé, roste zde množství chráněných stepních rostlin. S místními zajímavostmi vás seznámí naučné tabule. Po vycházce Butovickým hradištěm značka míří po úzké kamenité pěšince ostře dolů. Trocha krkolomného klesání a podcházíme železniční trať. Tady se napojíme na hlavní silničku, vedoucí napříč celým

Prokopským údolím. Po ní vede i další naučná stezka Neporyje - Hlubočepy. Vpravo nahoru vede cesta do Řeporyj. Okolo lomu na červený vápenec Opatřilka v Dalejském údolí a k dalším zajímavým lokalitám. Za obcí Holyně, kde se můžeme občerstvit, jsou pak známá naleziště

zkamenělin: lom Mušlovka a Lobolitová stráž se zbytky zkamenělých mořských lilijí. Cesta končí v Řeporyjích, odkud z náměstí jezdí autobusy ke stanicím metra B, můžete jít také na nedaleké nádraží a zpátky jet motorovým vláčkem celým Dalejským a Prokopským údolím až na Smíchov. Kratší a méně náročná je cesta dolů do Hlubočep. Po kvalitní asfaltce mineme Prokopský lom a také místo, kde kdysi stával kostelík sv. Prokopa, po kterém dostalo údolí jméno. Ten, i s kopcem, na kterém stál, zmizel právě v lomu. Po dalších několika stech metrech bychom neměli minout po levé straně odbočku k Jezírku. Upozorní nás na ni naučná tabule číslo 15. Asi po padesáti metrech stojíme na „pláži“ Jezírka, vzniklého zatopením vápencového

lomu. Romantické místo s křišťálovou vodou sloužilo dříve k natáčení mnoha televizních klipů. Dnes už voda bohužel tak čistá není, objevily se zde labutě, které návštěvníci krmí tak pečlivě, že je celé jezírko zaneřáděné zbytky housek a chleba. Od Jezírka se vrátíme zpět na asfaltovou silničku a pokračujeme v původním směru. Po chvíli již vidíme siluetu viaduktu Pražského Semmeringu - tratě ze Smíchova na Zličín. Před ním se můžeme občerstvit ve stánku po levé straně. Mají zde klasické výletnické menu, zvláště výborné klobásy z místní udírny. Chcete-li pořádný oběd, jděte ještě asi půl kilometru do Hlubočep. Tady naše „prokopská silnička“ končí na hlavní silnici. Asi dvacet metrů vpravo je Besední restaurace, kde vaří opravdu výborně a levně. Zároveň z hlavní silnice jezdí i městský autobus na Smíchov. Pokud se vám v restauraci obnoví síly, můžete se ještě vydat nahoru na Dívčí hrady. Výšlap určitě stojí za to. Z návrší nad Vltavou je jeden z nejhezčích výhledů na Prahu. Zábavné je i z výšky sledovat auta na Barrandovském mostě a přilehlých dálničních křižovatkách. Prokopské údolí se táhne od Nových Butovic do Hlubočep. Asi dvě stě metrů nad Klukovickým koupalištěm se k němu připojuje Dalejské údolí, to pak stoupá zvolna do Řeporyj. Délka obou údolí je asi osm kilometrů, celková délka turistických tras je však několikanásobná.

Lesy hl. m. Prahy hospodaří i na Praze 5

Lesy na území hl. m. Prahy tvoří zhruba 9 % z celkové výměry rekreačních katastrů, tj. cca 4890 ha. Jsou to lesy se zvláštním určením, kde je zdůrazněna především odpočinková funkce. Z hlediska návštěvnosti je nejvytíženější lokalitou lesopark Hostivař, který splňuje všechny požadavky na rekreační les, především je rychle dostupný z největších pražských sídlišť (Jižní Město, Horní Měcholupy, Košík). Mezi velmi navštěvované lokality patří Kunratický a Michelský les, Ďáblický háj, Obora Hvězda a Divoká Šárka, jejíž porosty však trpí nedalekým letištěm Ruzyně. Mezi Pražany je velký zájem o oblast Prokopského a Dalejského údolí s přilehlými lesíky a o rozsáhlý komplex anglického parku v okolí usedlosti Cibulka.

Milovníci golfu navštěvují nejraději park v Motole, částečně poškozený vichřicemi v minulých letech. Zcela zvláštní ochranný režim má Petřín a přilehlá Kinského zahrada, odkud jsou nejkrásnější výhledy na Prahu a smíchovskou kotlinu. Ve všech uvedených lesních lokalitách musí probíhat kácení přestárých a cizopasníky napadených dřevin, ale i odpovídající zalesňování. Celková lesní hospodaření probíhá zhruba v desetiletých cyklech a jeho cílem je mimo jiné zlepšit skladbu dřevin, které zde rostou.

Zdravotnictví a sociální politika

Stanice v Jinonicích nepřijímala zvířata

Téměř měsíc (2. 4. 2007) nepřijímala nemocné živočichy jinonická Záchránná stanice pro divoká a exotická zvířata. O jejím dalším osudu se bude rozhodovat již tento týden. Inspektoři zde provedli kontrolu Městské veterinární správy, rozhodovali o tom, zda stanice splnila všechny jejich požadavky a může opět fungovat. Nad stávající situací se sejdou také zástupci Pražského spolku ochránců zvířat a Magistrátu hlavního města Prahy. Předběžné opatření Městské veterinární správy, které následovalo po její namátkové a neohlášené kontrole, platí od 7. března 2007. Za přítomnosti dvou inspektorů z veterinární správy a jednoho z České inspekce životního prostředí proběhla 22. února 2007. „Podnět ke kontrole jsme dostali od jednoho občanského sdružení,“ řekl ředitel pražského inspektorátu České inspekce životního prostředí Pavel Martan. Další podrobnosti však inspekce neuvedla, protože se záchranou stanicí zahájila správní řízení. Podle vrchního inspektora péče o pohodu zvířat a veterinární ekologii Karla Dvořáka neohlášená náátková kontrola odhalila nedostatky v péči o zvířata, tedy například v čistotě nebo kapacitě klecí a voliér. „Pokud budou odstraněny, opatření zrušíme,“ potvrdil Dvořák. Jednat o útulku bude i Pražský spolek ochránců zvířat, který 10. dubna 2007 na internetu zveřejnil výzvu, pod níž se zatím podepsalo na 100 lidí. „Chceme, aby současná vedoucí zůstala ve své funkci a do stanice byla zavedena voda, elektřina i kanalizace,“ shrnula

požadavky za spolek Eva Vrbová. Podle provozovatelky stanice Věry Aladsazové – Příbylové přišla kontrola v době, kdy byla nemocná a měsíc bez výpomoci. „Jako nápravu jsme měli vybudovat například přístřešek pro čápy. Ten již stojí, jenže ptáci se ho bojí,“ dodala provozovatelka. Podle ní je kontrola součástí neshod s bývalými zaměstnanci, které vyvrcholily v týdnech od konce října do 12. prosince 2006, kdy pracovně pobývala v Thajsku. V té době se o útulek starala její zástupkyně. „V těchto týdnech vznikly i zinscenované fotografie, které následně vyšly v tisku,“ sdělila Příbylová. Žena, která Příbylovou zastupovala, její manžel ani syn již v záchrané stanici nepracují.

Veřejně prospěšná činnost

Radnice Prahy 5 opět chystá cyklus komorních koncertů

Radnice Prahy 5 opět chystá cyklus komorních koncertů. V Národním domě na Smíchově a v kostele svatého Václava zazní díla Vítězslava Nováka, Richarda Strausse, George Bizeta, Ludwiga van Beethovena a dalších skladatelů. První ze čtyř koncertů bude začátkem května, další se uskuteční v září, v listopadu a v prosinci, řekli novinářům zástupci smíchovské radnice. "Jsem velmi rád, že se tu myšlenka usadila," řekl novinářům dirigent Leoš Svárovský. Pod jeho taktovkou budou hrát Pražská komorní filharmonie a Komorní filharmonie Pardubice. Listopadový koncert Komorní filharmonie Teplice bude pod taktovkou Kanadana Charlese Olivieri-Munroeho. Dirigent podotkl, že pozoroval velký stavební rozvoj Smíchova. "Je dobré, že i kultura má takový krásný Národní dům," řekl. V uplynulých dvou letech byl o koncerty značný zájem, pravidelně na ně chodilo kolem 400 posluchačů. Příští rok by radnice chtěla pozvat i interprety ze zahraničí."

Barrandov připravuje kulturní boom, slibuje lidem radnice

Multifunkční kulturní centrum s kinem, zábavní centrum kulturního dění s westernovým městečkem, divadlo, skateboardové hřiště, venkovní koupaliště v areálu akvaparku. Právě

tak vypadá podle vedení radnice páté městské části budoucnost Barrandova, jehož obyvatelé si ponejvíce stěžují právě na nedostatečné kulturní vyžití. Plány však zadrhávají na jednání o pozemcích. Vlastníky jsou jak soukromníci, tak i magistrát. „Na Chaplinově náměstí bychom rádi otevřeli divadlo. Vše však záleží na jednáních s majitelem pozemku, budovy a blízkého obchodního centra,“ nastínil záměr radní pro kulturu Michal Tuček. Kromě divadla by na Barrandově mělo stát i kino, které by zároveň sloužilo jako multifunkční kulturní centrum. „V první řadě se radnice snaží najít privátního investora a vhodnou lokalitu,“ uvedl k plánu starosta Prahy 5 Milan Jančík. Doplnil, že v případě, že se ani jedno ze jmenovaných nepodaří nalézt, začne městská část hledat vhodné místo ve svých prostorách. Na pomezí mezi Jinonicemi a Barrandovem by také mělo podle radního Tučka vzniknout zábavně kulturní centrum: „V úvahách jsou různé projekty, jedním z nich je i westernové městečko,“ přiblížil Tuček. Pozemky jsou však hlavního města, a tak by se celá investice protáhla o čas, kdy by radnice musela žádat o jejich svěření. Podporu hlavního města ale Praha 5 má: „Když místní radní přijde s dobrým nápadem, tak se o tom můžeme bavit,“ reagoval pražský radní pro kulturu Milan Richter. Mladší obyvatelé Barrandova by mohl potěšit návrh starosty Jančíka, který by chtěl zrekonstruovat sportoviště u Základní školy na Chaplinově náměstí. „Počítáme se vznikem skateboardového hřiště. Prostory by měly být zpřístupněny veřejnosti,“ řekl starosta Jančík a dodal, že za tímto účelem by v místě také mělo být vybudováno parkoviště pro návštěvníky.

Nové komunitní centrum vzniklo v Praze 5

Praha 5 celkově rekonstruovala budovu pro vznik Komunitního centra – Centra volnočasových aktivit (Grafická 13). Vznikly zde prostory pro zájmovou činnost (pohybové aktivity, společenskou činnost a malá scéna v podkroví). „Komunitní centrum je v Praze 5 důležitým prvkem v oblasti prevence sociálně-patologických jevů. Vznikem tohoto kontaktního místa dodržíme slib veřejnosti. Komunitní centrum obsahuje divadélko, učebny i baletní sál,“ uvedl starosta Milan Jančík. V rámci

rekonstrukce bylo opraveno také sociální zázemí, kanceláře, prádelna a sušárna. Nově jsou řešeny a upraveny fasády domu dle původní – nalezené dokumentace. Vyměněna jsou všechna okna za historicky vhodná, doplněna původní šambrány, znovu otevřena větrací okna do podkroví. Upraven byl také parter domu a nově vybudován i vstup do objektu včetně nezbytného přilehlého okolí. Komunitní centrum je přístupné také bezbariérově. „Kapacita komunitního centra je padesát dětí a bude fungovat v pracovních dnech. Očekáváme, že bude maximálně využíván dětmi z Prahy 5,“ informovala zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. Rekonstrukce objektu Grafická 13 (vedle MŠ Holečkova) hradila městská část ze svého rozpočtu ve výši 8 a půl milionu korun. Nové návštěvníky přivítá komunitní centrum do konce června letošního roku. Spravovat jej bude ZŠ Grafická.

Sport a zábava

Akvapark na Barrandově se rozšíří

Nejdéle do začátku letních prázdnin (2007) se barrandovský akvapark rozroste i do venkovních prostor. Vedení páté městské části počítá s tím, že by návštěvníkům nové části tohoto sportovně relaxačního centra měly sloužit už o letních prázdninách. Výstavba podle nich potrvá odhadem dva měsíce a stát by měla čtyři až pět milionů korun. Vodomilové se mají nač těšit. Kromě plaveckého bazénu by ve venkovních prostorách mělo stát i dětské brouzdaliště, v jehož blízkosti bude oddychová zóna s herními prvky a pískovištěm pro nejmenší návštěvníky.

Počítá se též s otevřením hřiště pro plážový volejbal a loukou, kde se bude možné opalovat. V současné době akvapark nabízí 25 metrů dlouhý plavecký bazén, dětské brouzdaliště, vířivé bazény, parní komoru, dva tobogány a saunu. V areálu je i restaurace. Otevřeno je každý den od 6 do 22 hodin, vstupné za hodinu a půl je 99 korun, za tři hodiny pak 180 korun. Každé pondělí je vstupné po 12. hodině sníženo na 50 korun. V minulých týdnech byl akvapark označen jako Bazén roku 2006. „Měsíčně ho navštíví deset tisíc lidí. Tak velký ohlas jsme ani neočekávali,“ uvedl starosta Prahy 5 Milan Jančík. Slavnostně bylo barrandovské koupaliště otevřeno před vánočními svátky. V ten den začal v akvaparku zkušební provoz, který by měl trvat ještě přibližně dva měsíce. Původně se sice počítalo, že komplex bude otevřen už v říjnu 2006, kvůli loňské dlouhé zimě se však výstavba opozdila. Smíchovská radnice do celého projektu investovala více než 200 milionů korun. Barrandovské koupaliště je prvním pražským akvaparkem, následovat ho má komplex, který už několik let a s přestávkami vzniká v Čestlicích. S projektem Vodního světa také počítá Praha 11. Areál by měl stát na Chodově naproti Základní škole Donovalská.

Barrandovský akvapark získal cenu za atrakce

Akvapark stojící u Wassermannovy ulice je sice v provozu teprve čtvrt roku, ale už získal jedno významné ocenění – stal se Bazénem roku 2006. Vyhrál v soutěži, do které se mohly hlásit plavecké areály nově postavené či opravené. Akvapark uspěl především proto, že je úplně nový. „Architekt tak měl mnohem větší prostor uplatnit svoje nápady než u dvou konkurenčních bazénů, kde se jednalo o rekonstrukci a modernizaci již stojících hal,“ vysvětluje člen poroty Martin Chmelík. Plusové body akvapark sesbíral za divokou řeku a další atrakce. „Lidé se v dnešní době chtějí totiž i bavit, nejen si zasportovat,“ podotýká Chmelík. Barrandovský akvapark předstihl v soutěži plavecký areál v Hranicích a krytý bazén v Ústí nad Orlicí. Porota mu dala 719 bodů z 990 možných. „Ocenění nás samozřejmě těší, je vidět, že se tu lidem líbí,“ libuje si vedoucí provozu Pavla Farníková.

Návštěvníci si u vchodu do areálu mohou prohlédnout plaketu, která bude vítězství připomínat. Z ceny má radost i smíchovská radnice, která stavbu plaveckého areálu z větší části platila. „Vítězství dokazuje, že peníze vynaložené na podobné projekty jsou smysluplně použité. Dokládá to i návštěvnost akvaparku, do kterého chodí každý měsíc kolem deseti tisíc lidí,“ upozorňuje na úspěchy bazénu starosta Prahy 5 Milan Jančík.

Bezpečnost občanů

Praha 5 umožňuje kvalitnější výkon trestu formou obecně prospěšných prací (OPP)

Trest OPP je druhou nejtěžší sankcí, kterou je možno uložit za předpokladu, že jde o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, jestliže vzhledem k povaze spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele uložení jiného trestu k dosažení účelu trestu není třeba. Trest obecně prospěšných prací může soud uložit ve výměře od 50 do 400 hodin. Odsouzený za tyto hodiny nepobírá žádnou mzdu. Trest OPP se v Praze 5 začal vykonávat v roce 1997, kdy byli Obvodním soudem pro Prahu 5 přiděleni první klienti. „Ze začátku jsme nabízeli pouze 18 pracovních míst pro takto odsouzené. Nyní se situace dramaticky zlepšila. V roce 2006 jsme obsloužili 67 klientů. Systém, který jsme vymysleli společně s OS pro Prahu 5 a Mediační a probační službou, je nejlepší v celé Praze,“ řekl zástupce starosty MČ Praha 5 Jan Smetana. V roce 2001 zahájila svoji činnost Probační a mediační služba a došlo tak k rozdělení kompetencí ve vztahu k OPP. Probační a mediační služba s klientem práci předjednávala, dala návrh na umístění klienta, OS vydal příslušné usnesení a městská část proškolila klienta o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a požární ochraně, dojednala podrobný rozpis práce, kontrolovala výkon a podávala informace Probační službě i OS. Tento systém, platící dodnes, byl později posílen o větší pravomoci MČ Praha 5. „Dohodli jsme se s Obvodním soudem pro Prahu 5, že nechá v naší kompetenci, kam klienta umístíme, což nám

zaručuje značnou flexibilitu v reakci na potřebnost umístění klienta," uvedl starosta Milan Jančík. Stále se hledá cesta, jak zlepšit spolupráci MČ Praha 5, Probační a mediační služby a OS, aby výkon trestu OPP pomohl při odlehčení přetíženému vězeňství a výchovně působil na pachatele. Postupně se MČ Praha 5 za značného úsilí podařilo zajistit a rozšířit nabídku vhodných pracovních příležitostí pro výkon tohoto trestu. Odsouzení pracují ve školách, uklízí ulice nebo se starají o veřejné osvětlení či zeleň. „Jsme schopni umístit až 90 odsouzených k obecně prospěšným pracím najednou, což v plném nasazení znamená pro MČ Praha 5 až zhruba 200 000 hodin práce," dodal Milan Jančík.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Na Smíchově dobíjím baterky, říká Klára Nademlýnská

Nejslavnější česká módní návrhářka, jejíž oblečení nosí přední české celebrity, se sice v Praze 5 nenarodila, postupně se z ní však stala patriotka. A to i přesto, že sedm let žila a pracovala jako modelistka střihů v Paříži. „Přistěhovala jsem se na Smíchov s rodiči, když jsem byla ještě malá holka. To mi bylo asi šest let," vzpomíná na první setkání se Smíchovem Klára Nademlýnská. Od té doby žije stále ve stejném rodinném domě se zahradou. Na bydlení v Praze 5 se jí nejvíc líbí klid a dobrá dostupnost do centra Prahy. „Mám v centru butik. Když tam potřebuji jet, nemám problém se do centra rychle dostat. Zároveň je na Smíchově krásný klid. Nemám vlastně ani důvod, proč se stěhovat jinam," dodává návrhářka, která má v okolí domu navíc dva parky, kam chodí na procházky se synem a se psem. „Kdybych měla víc času, určitě bych se více věnovala zahrádce. Přesto mě to občas chytne a jdu hrabat listí," usmívá se autorka originálních modelů i netradiční konfekce. Smíchov je pro návrhářku zejména místem odpočinku, pracovníě totiž neustále pendluje mezi Prahou a Paříží. „Doma většinou relaxuji a dobíjím baterky, inspiraci čerpám spíš v Paříži, která je směsicí kultur a děje se tam víc profesních událostí. Praha je malá a

ideální pro rodinný život," rozvažuje nad rozdíly dvou metropolí návrhářka. V Praze 5 je však i podle ní co zlepšovat. A není toho málo. „Dost mi vadí, že kvůli výstavbě různých paneláků a obchodních budov mizí spousta zeleně," vyjmenovává Klára Nademlýnská, která se před dvěma lety dokonce zapojila do boje za záchranu parku nedaleko Nikolajky, kde měly být postaveny dva obytné domy. Zlepšit by se podle ní mohla také doprava. „Občas stojím v zácpě v Kartouzské. To se však bohužel jen tak nezlepší. Ulice Smíchova jsou malé a tolik aut se do nich prostě nevejde."

Les lahví utrejchu

U zrodu smíchovského „lihotvůrce" stála dvojice bystrých podnikatelů - Samuel Fischl a Adolf Rosenbaum. Dnes již nefunkční lihovar Zlíchov vznikl v roce 1879 jako továrna na líh a potaš Fischl & Rosenbaum na místě menšího lihovaru v objektu čp. 52, jenž zde stál od roku 1836 jako majetek firmy M. Fischl a synové a působil jako dceřiný lihovar hlavního provozu u Veselí nad Lužnicí. Nová továrna byla postavena na kapacitu výroby 80 hl/24 hod. a velice záhy si vydobyla důstojné postavení v městské průmyslové sféře. Na přelomu 19. a 20. století se zlíchovská lihová liheň s průměrnou roční výrobou 28 070 hl alkoholu dokonce stala třetím největším ze sedmi průmyslových lihovarů v pražském obvodu. Líh se vyráběl z melasy, přičemž melasové výpalky takto vzniklé se dále zpracovávaly v potašově na draselné soli. Blízkost proslulé Inwaldovy sklárny znamenala bleskově rychlé odbytiště. Nekonečné množství lahví s opojným spiritusem se v mocných vlnách řinulo do světa. Kolem roku 1900 měl podnik přes 120 zaměstnanců a vyvážel své výrobky přes přístavní města Terst a Hamburk i do zámoří. Očividné úspěchy firmy se však setkávaly s velikou nevolí, lidská závist a zřejmě i skutečnost, že oba majitelé byli židovského původu (v tehdy panující všelidové antisemitské náladě to znamenalo citelnou nevýhodu), daly vzniknout neopodstatněným, štvavým pomluvám i četné veřejné kritice, která hledala důvody k diskreditaci lihovaru prakticky kdekoli. Jedním z příkladů byla opakovaná snaha uzavřít

lihovar kvůli vypouštění exhalací, o čemž vypovídá dobový tisk výmluvnou zprávou ve Vinohradských novinách ze dne 22. 8. 1900: „Zlíchovský lihovar smrdí. Akce povolaných činitelů k vyvlastnění továrny na spiritus na Zlíchově nepotkává se dle všeho se žádoucím zdarem. Sporná záležitost tato vleče se již po léta bez pozitivního výsledku. Jediná vymoženost jest prý nařízení daně místodržitelství firmě Rosenbaum & Fischl, jako majitelce zmíněné továrny, že má prý při výrobě používat komínů s přístrojem na spalování kouře. Jak to s tím ‚spalováním kouře‘ vypadá, o tom může se každý přesvědčit, má-li totiž chuť a ocelové plíce, aby se smrdutým kouřem nezadusil. Na několik hodin cesty otravuje se tu denně vzduch. Nejvíce tím trpí obce přes řeku ležící, hlavně Podolí-Dvorce, Braník, Hodkovičky a i Nusle v horní části své. Obmezení výroby v dotčené továrně není vhodný prostředek, poněvadž zápach z továrny vycházející byl by stejný. Jediným opatřením prospěšným jest zastavení výroby vůbec.“ V roce 1907 byl lihovar přestavěn na kapacitu 120 hl/24 hod. Do téhož roku spadá dnešní podoba ústředního objektu areálu – rafinerie lihu s trojicí vysokých oken s obloukovým nápražím. Pozoruhodností průmyslového areálu bylo vybavení lihovaru množstvím nádrží na melasu a na líc, z nichž největší válcové tanky, rozesté venku pod širým nebem, měly objem 20 000 hl melasy a blízký kruhový lihový tank čítal 10 000 hl lihu. Na konci 30. let 20. století se v areálu firmy na Zlíchově nalézala kromě lihovaru i denaturovna, rafinerie, výroba bezvodého lihu, svobodné skladiště, mísírna liho-benzinové směsi, potašárna a mrazárna. Dekretem prezidenta republiky z roku 1945 v rámci zákona O znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského a vládním nařízením ze dne 9. dubna 1946, kterým se vydával statut národních podniků potravinářských, byl podnik znárodněn. Vznikl tak podnik s úřednický příkladným názvem Československý průmysl lihovarský a drožděrenský, n. p. (4. 9. 1946), pod něž spadaly další průmyslové objekty. Jedním z nich byly Pražské závody lihovarské, n. p., se závody lihovar Zlíchov a rafinerie Meziměstí. V roce 1957

byla část tehdy již nefunkční potašovny přestavena na octárnu. Co do kapacity výroby patřila octárna po roce 1960 k předním evropským producentům. V 90. letech 20. století se zde vyráběly tři druhy octa a jedenáct druhů lihovin. Výroba octa a lihu byla ukončena v roce 2000, a s tím zmizely i tradiční značky destilátů, jako byl například fernet Černý švihák či vodka Zlatý anděl. Z celého nyní chátrajícího areálu se měl stát komplex zahrnující kancelářské prostory, kulturní zařízení, obchody a byty. Projekt, jenž navrhl Zlatý lihovar, a. s., byl však pozastaven. Lokalita však i nadále zůstává v zájmu investorů, je tedy zřejmé, že bývalý průmyslový areál – v jakékoli formě znovu ožije.

V ohrožení jsou desítky pražských památek

Pražské památky navštíví každý rok miliony turistů – procházejí Hradem, obdivují malostranské paláce nebo Karlův most. Ve stínu těchto světoznámých skvostů, které jsou ozdobou turistických průvodců, zůstávají objekty, které se pravidelně objevují na seznamu ohrožených památek. Ten vydává Národní památkový ústav. Na černé listině se objevují starobylé domy na Starém Městě, třeba ten na roku Křižovnické a Kaprovy ulice nebo známý Sixtův dům na Staroměstském náměstí. Ten už je léta rozestavěný a zatím marně čeká, až z něj bude hotel. Stopy času jsou patrné na zbytcích městských hradeb i na areálu Invalidovny. „K nejohroženějším patří řada památek mimo centrum města, třeba usedlosti Kajetánka a Cibulka,“ řekl ředitel pražského pracoviště Národního památkového ústavu Michael Zachař. Na seznamu figurují i relativně mladé památky – třeba krásná secesní budova vyšehradského nádraží. V současnosti je v Praze více než 2 000 nemovitých památek a podle odhadů jich chátrá několik desítek. Některým se však podařilo se z „černé listiny“ památkářů dostat. Příkladem může být bývalý klášter voršilek na Hradčanech, na jehož věži se objevilo lešení. Velkou ostudou byl i nedaleký Schwarzenberský a Salmovský palác přímo v sousedství Pražského hradu. První z paláců je už opraven a oprava druhého se chystá. „Podařilo se nám dořešit některé majetkové nároky a na jaře příštího roku

bychom chtěli začít rekonstrukci tohoto objektu," potvrzuje Petra Jungwirthová, mluvčí Národní galerie, které oba paláce patří. Úřady by měly být přičetnější, vlastníci domů vzdělanější, říká Michael Zachař z Národního památkového ústavu Praha. V Praze stojí přes dva tisíce památkových objektů, některé však dělají městu ostudu. „Zchátralé stavby nacházíme v centru i mimo památkovou rezervaci," říká ředitel pražského pracoviště Národního památkového ústavu Michael Zachař. Kolik je v Praze památek? Národních kulturních památek je přes dvacet a nemovitých kulturních památek přes dva tisíce. O ty pečujeme naše pracoviště. Přibývá jich? Stále někdo navrhuje další stavby a ministerstvo kultury samozřejmě vyhláší nové památky.

Stačí si vzpomenout na nedávnou debatu kolem obchodního domu Máj. Jak jsou na tom pražské památky? Chátrají, nebo nechátrají? Čas je vládcem všeho a chátrání je přirozenou součástí života památek. Naším úkolem je to chátrání udržovat v patřičných mezích. Každý to vnímá jinak – někdo má rád nablýskané fasády, někdo když omítka trochu opadává. Je v metropoli hodně památek, kterým hrozí, že zaniknou? Takové se bohužel objevují pořád. Na tisíce objektů máme několik desítek skutečně ohrožených památek. Ale je to tak, že ohrožovat

je může i špatně opravený okap. Klempíř udělá špatně žlab a voda teče po fasádě. Když se to neopraví hned, tak za rok bude ta fasáda mokrá a úplně zbytečně. Jsou na tom památky v Praze lépe než jinde v České republice? Já si myslím, že určitě. Mimo Prahu nechátrají jen menší objekty, ale i velké památkové areály – hrady, zámky, kláštery, stačí si udělat výlet. V Praze je rozhodně lepší situace než v ostatních regionech. A je v Praze lepší situace než v zahraničí? Srovnajte Prahu s jinými evropskými městy. Myslím si, že situace je stejná, někdy možná i lepší. Kritici památkové péče často hovoří o tom, že zvenku jsou pražské památky v pořádku, ale zevnitř jsou nenávratně zničené – vybourané a přestavěné. Já bych byl liberálnější. Myslím si, že změny nese odlišný způsob dnešního života. U významných památek je však potřeba postupovat zcela jinak. Jiná je samozřejmě situace, když někdo plánuje přestavbu renesančního paláce na byty, a jiná jestliže hodláme přestavovat standardní objekt z 19. století. Co by se ještě mohlo zlepšit v památkové péči? Určitě by se měla zlepšit komunikace mezi úřady a vlastníky památek. Úřady by měly být rozumnější, přičetnější a vlastníci objektů vzdělanější. Bohužel klesá povědomí o památkových hodnotách. Ale nejste jediný, kdo se stará o památky v metropoli. O národní kulturní památky, jako je třeba Karlův most, se stará ústřední pracoviště, o Pražský hrad zase Správa Pražského hradu, která má od Gottwaldových dob výjimku, že Hrad si památkové záležitosti vyřizuje sám. Chátrající památkové skvosty Prahy:

Nádraží Vyšehrad

Vyšehradské nádraží vzniklo na přelomu let 1904 a 1905. Objednalo si ho tehdejší C. a k. ředitelství státních drah. Plány vznikly v roce 1904 a autorem nové, secesní budovy byl Antonín Balšánek. Ten v Praze navrhl například Městské muzeum nebo Obecní dům. Provoz na nádraží ukončila změna předpisů v 60. letech minulého století. Pak začala památka chátrat, nepomohla ani oprava v 80. letech, která stav nádraží spíš zhoršila. V posledních letech se České dráhy snažily budovu několikrát prodat či pronajmout, zatím bezvysledně.

Usedlost Cibulka

Nynější podobu empírového záměčku získala usedlost v první třetině 19. století, kdy si ji na luxusní sídlo nechal přestavět biskup Leopold Thun-Hohenstein. K usedlosti přiléhal romantický areál s řadou cenných děl od významných umělců počátku 19. století a také rozhledna a umělá zřícenina. Usedlost po smrti biskupa Thuna vyhořela a začala upadat v zapomnění. Nyní je v žalostném stavu. Stala se útočištěm bezdomovců a narkomanů. Budovy jsou majetkem firmy, která nemá na opravu peníze. Praha 5 vlastní pouze přilehlý park, který začala opravovat.

Automat Svět

Palác, který ve 30. letech minulého století vybudoval stavitel František Havlena, nese název po majiteli Janu Světovi. V suterénu byl biograf Svět, později Dukla, v přízemí bufet, v prvním patře knihovna, restaurace a kavárna s terasou, v horních patrech byty. Dům, který v díle Bohumila Hrabala vešel do dějin české literatury, patří už devět let italské společnosti Crispino nemovitosti, která slíbila, že celý objekt opraví. Budova má základy pod úrovní hladiny spodní vody – ve vaně z olova. Ta však v minulých letech praskla a spodní část stavby byla zatopena.

Květen

Z radnice

Praha 5 má nové logo

Nové logo má přispět k lepší identifikaci občanů s městskou částí. Vzešlo ze soutěže návrhů studentů Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze. Radní vybírali (22. 5. 2007) ze 17 nápadů. Značka vychází z tvaru číslice pět. Ta je podle profesora školy Rostislava Vaňka stylizována tak, aby vytvářela přátelskou tvář s laskavým úsměvem. "Nyní jsme na začátku a musíme stejně dobře zvládnout i použití loga v praxi", uvedl starosta Milan Jančík. Nové logo má přispět k lepší identifikaci občanů s městskou částí. Postupně se začne objevovat na tiskových

materiálech radnice, úředních dokumentech, obálkách, pozvánkách a blahopřáních. Prostřednictvím loga by měli lidé poznat, za co radnice zodpovídá. Zatím používala jenom svůj znak a prapor. Ty si nyní bude šetřit pro slavnostní příležitosti." Znak je navíc příliš složitý, každodenní použití vyžaduje podle radnice něco jednoduchého. Autorem vítězného návrhu je student Libor Jelínek, který také uspěl v soutěži na logo Městské knihovny v Praze nebo Českých radiokomunikací. Úspěšné návrhy si mohli obyvatelé prohlédnout od 5. do 15. června 2007 ve výstavní síni městské části. Nedávno si nové logo vybrala také radnice Prahy 7. Na vítězné značce dominuje číslo sedm, které doplňuje symbol kotvy nebo úsměvu.

Květinový ples v Obecním domě na Smíchově

V pátek 18. května 2007 od 19,00 hod. pořádala Praha 5 v Národním domě na Smíchově již 3. ročník Květinového plesu. Vstup byl zdarma po předložení vstupenky, kterou si zájemci mohli

vyzvednout v Informačním středisku, Štefánikova 13,15. Pokud nedorazili v úředních hodinách, po kontaktu na tel.: 257 000 514 jim byly vstupenky rezervovány v obálce na jméno. Večer moderoval Vladimír Hron, zazpívala Ilona Csáková, hrál Big Band Českého rozhlasu pod vedením Václava Kozla. Předtančení provedl herec Václav Vydra. V sálech byl připraven bohatý program se spoustou známých umělců, ochutnávka českých lihovin, prezentace kosmetické firmy Oriflame a spousta dalších

překvapení. Ples byl pojat ve stylu swingové éry 30. let minulého století.

Zastupitelstvo Prahy 5 v přímém přenosu

Zasedání Zastupitelstva Městské části Praha 5 bude vysíláno v přímém přenosu na internetu. Radní páté městské části schválili uzavření smlouvy s firmou Astro Capital s.r.o., která pro úřad bude přenos zajišťovat. „Chceme, aby Praha 5 byla co nejotevřenější. Lidé uvidí jednání svých volených zástupců v nejvyšším orgánu městské části,“ uvedl starosta Prahy 5 Milan Jančík. Nejbližší zastupitelstvo je plánováno na měsíc červen. Lidé budou moci prostřednictvím webových stránek www.praha5.cz on-line sledovat jednání zastupitelstva. Rozhodnutí o vysílání přenosů je výsledkem dohody koaličních stran. „Jednání zastupitelstva budou archivována jeden rok. Každý tak bude moci i zpětně posoudit práci každého jednotlivce v zastupitelstvu. Do budoucna chceme, aby se záznamy vysílaly také na televizi 24cz,“ dodal radní Michal Šesták.

Územní rozhodování a stavební aktivity

V Praze 5 Na Zatlane vyrostly nové luxusní byty

Na pražském Smíchově byl v ulici Na Zatlane nedaleko centra Nový Anděl dokončen nový rezidenční projekt Zatlanka Hill, který svým obyvatelům nabídne nadstandardní bydlení v dynamicky se rozvíjející části města. Sedmipodlažní novostavba se 46 bytovými jednotkami a třemi nebytovými prostory v přízemí byla projektována s důrazem na maximální kvalitu a pohodlí bydlení. Zvláštní pozornost byla věnována celkovému vnitřnímu vybavení i propracovanosti detailů. Od listopadu 2005 do února 2007 provedla stavbu společnost Skanska CZ. Investorem projektu je společnost Business International Activities. V blízkosti pulzujícího centra Anděl tak vznikla klidná rezidenční zóna, která díky své výjimečné poloze nabízí nejen vynikající dostupnost obchodů, škol, zábavy a služeb, ale i široké možnosti aktivního odpočinku a skvělou obslužnost městskou dopravou i automobilem. „Obytný

dům Zatlanka Hill vyrostl v proluce na místě, kde stávala jedna z typických menších smíchovských továren, které v 90. letech začaly ustupovat moderní zástavbě,“ uvedl stavbyvedoucí Divize Technologie společnosti Skanska Miloš Dubský.

Smíchovu pomůže kolektor pod Vltavou

Rozvodna na pražském Smíchově by za tři roky nemusela pokrýt požadovaný odběr elektrické energie. Pátá městská část se dynamicky rozvíjí a za posledních sedm let se spotřeba energie zdvojnásobila. Aby se Smíchov mohl dále bez problémů rozšiřovat a v roce 2009 nedošlo k energetické krizi, rozhodlo se hl. m. Praha dovést na levý břeh nejen dostatek energie, ale i další inženýrské sítě. Prahu 2 spojí se Smíchovem podtunelováním Vltavy kolektor - v hlavním městě jedna z nejzajímavějších a technicky velmi náročných staveb posledních let. Smíchov se každým rokem mění, moderní výstavba a celkový rozvoj této lokality s sebou přináší vysoké nároky na dodávky elektrické energie. Také fungování soustav vodovodů a plynovodů na obou březích jako samostatných celků je pro případ havárií neefektivní a neekonomické. Za několik let by vzhledem k rozmachu informačních technologií nestačily ani sítě sdělovací. „Kolektor představuje pro Smíchov komplexní řešení jeho budoucnosti. Oba břehy řeky strategicky propojí nejen elektrickými kabely, ale kapacita tunelu zvládne také vodní a plynové soustavy a případné jiné sítě. Další rozvoj Smíchova očekáváme především kolem komunikace Radlická a v oblasti Smíchovského nádraží. Kolektor bude hotov do roku 2009. Stavebnímu rozmachu tu tedy nic nebrání,“ vysvětlil důvody ražby tunelu pro inženýrské sítě náměstek pražského primátora Pavel Klega, pod kterého rozvoj a správa kolektorové sítě spadá. Rozšířením stávající kolektorové sítě se podle něj navíc zvýší variabilita tras inženýrských sítí. Praha tak bude schopna lépe zvládnout případné havárie a výpadky sítí jejich rychlým vzájemným přepojováním. „Propojení inženýrských sítí pomocí kolektoru je v daných podmínkách urbanizovaného, silně dopravně zatíženého celku nejrozumnějším řešením, které umožní tyto sítě snadno kontrolovat, opravovat

a pokládat v časovém sledu momentálních potřeb města, aniž by tyto činnosti znepríjemňovaly život obyvatel," dodal náměstek Klega. Hloubkový tunel povede z náměstí I. P. Pavlova pod náměstím Palackého a ze Zítkových sadů podejde Vltavu jižně od Palackého mostu. Na smíchovské straně pak bude pokračovat pod ulicemi Na Bělidle, Nádražní a Plzeňská po křižovatku ulic Plzeňská a Kováků do koncové jámy v ulici Na Zatance. Odbočkou z Karlova náměstí do Vodičkovy ulice se navíc spojí s dalším kolektorem. „Délka nového přivaděče je plánována na 2,2 kilometru, úsek vedený pod Vltavou bude přitom měřit cca 460 metrů. Razit budeme ve skalním podloží, v hloubce 32 metrů. S otevřenými výkopy počítáme jen u kolektorových šachet, kterých na trasu umístíme celkem osm. Projekt se dotýká nejen území, jímž trasa kolektoru přímo prochází, ale všech částí Prahy, jež budou provázány se sítěmi vedenými v kolektoru," upřesnil Otakar Čapek, generální ředitel městské akciové společnosti Kolektory Praha. Také Pražská energetika, a.s. (PRE) se problému Smíchova intenzivně věnuje. Jako aktuální řešení zvolila rychlou výstavbu nouzového kabelovodu též pod Vltavou. Ten by měl propojit smíchovskou rozvodnu se sítí 110 kV na pravém břehu Vltavy. Po dokončení nového městského kolektoru jej PRE využije především pro kabelové propojení smíchovské rozvodny se zařízením v Holešovicích a pro další kabely trafostanic na obou březích Vltavy

Úřední oznámení

Výpisy z obchodního rejstříku

Úřad městské části Praha 5 začal občanům a právnickým osobám poskytovat ověřené výpisy z obchodního rejstříku. Ty lze společně s výpisy z katastru nemovitostí získat na oddělení ověřování pravosti podpisů a listin odboru občansko-správního v přízemí budovy Úřadu městské části Praha 5 na náměstí 14. října č. 4. Správní poplatek za ověřené výpisy stanoví zák. č. 634/2004, O správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto právního předpisu pak klient zaplatí za každou i započatou ověřenou stránku výpisu 50,-Kč {viz

rejstřík k sazebníku - položka 3, písm. d}. „Není tedy pravdou, jak se mylně objevilo v jednom televizním publicistickém pořadu, že jednotlivé úřady si mohou poplatky stanovit odlišně. Každý zájemce je předem informován z kolika stran se bude konkrétní ověřený výpis skládat, tedy i o celkové výši správního poplatku, který bude muset uhradit," řekl zástupce starosty MČ Praha 5 Jan Smetana. Zároveň dodal, že od Ministerstva vnitra ČR úřad obdržel příslib, že bude brzy moci ověřené výpisy poskytovat v programu Czech Point, který je doposud nahrazován složitějším způsobem, nicméně tuto cestu úřad zvolil v zájmu občanů mít k těmto službám co nejrychlejší přístup.

Podniky a podnikatelé

Podnikatelské centrum otevřeno

Ve čtvrtek 26. dubna 2007 po 19. hodině zahájilo provoz Podnikatelské centrum, které sídlí na náměstí 14. října v Praze 5. Vybudování centra bylo společným dílem sdružení Hospodáři a radnice Prahy 5. Na slavnostním otevření proto nemohli chybět členové sdružení Hospodáři, zástupci radnice – starosta Prahy 5 Milan Jančík, radní pro živnostenskou problematiku Aleš Kohout a jeho předchůdce na pozici radního pro živnostenskou problematiku a jeden ze zakladatelů sdružení Hospodáři Jan Hlaváček - předseda Obvodní hospodářské komory Praha 5 a zároveň zástupitel Prahy 5 Herbert Heissler, objevil se tu i předseda Hospodářské komory Praha Petr Kužel. Otevření podnikatelského centra bylo výsledkem poměrně dlouhého úsilí všech zúčastněných. „Rád bych touto cestou poděkoval všem, kteří se spolu s námi snaží pomáhat začínajícím podnikatelům například formou poradenství a všem, kteří se snaží zlepšit podnikatelské prostředí," uvedl ředitel Podnikatelského centra Michal Buják. „Jsem rád, že jsme našli podporu u partnerů, jako je Česká spořitelna či nakladatelství Grada, u různých odborníků – např. právníků a daňových poradců, těším se i z toho, že nám vychází vstříc i jednotlivé odbory úřadů. Dík patří i lidem, kteří pomáhali se zřízením centra," dodal. Cílem centra je zvýšení informovanosti českých

podnikatelů o podmínkách a možnostech podnikání a pomoc začínajícím živnostníkům. Kromě této osvěty si klade podnikatelské centrum za úkol také zlepšit komunikaci mezi podnikateli, státní správou a samosprávou a vytváření korektního a úspěšného obchodního prostředí. Podnikatel, který zavítá do prostor centra, zde najde informace o všem, co je nutné k založení živnosti či firmy včetně potřebných formulářů, informace o podmínkách k podnikání v jakémkoli oboru, přehled právních norem a vyhlášek, informace o možnostech čerpání národních i evropských grantů a mnoho dalšího. Dostane se mu tu i bezplatného základního právního poradenství a dalších služeb (např. zprostředkování přímých kontaktů na jednotlivé úřady či možnosti zapůjčit si knihy z Knihovny podnikatele). Centrum chystá také nabídku vzdělávacích seminářů, místním podnikatelům také nabízí možnost využít za manipulační poplatek prostor centra pro pořádání vlastních akcí.“ Další informace lze nalézt na stránkách www.podnikatelskecentrum.cz.

Byty a bytová politika

Ve Waltrovce se bude bydlet

Praha našla řešení pro další ze svých brownfieldů - jinonický areál bývalé továrny na letecké motory Walter. Proti jiným podobným průmyslovým areálům v širším centru hlavního města, jaké se nacházejí v Karlíně, Vysočanech nebo Libni, má jinonická Waltrovka tu výhodu, že objekt nestačil zchátrat. Průmysl se sem už sice nevrátí, místo něj vznikne rezidenční městská čtvrť, ale část původní architektury bude zachována. Ani strojírenský průmysl odsud nezmizí docela. Nad lesnatými svahy od Jinonic směrem ke Smíchovu během příštích pěti až sedmi let vyvstane nová městská čtvrť s obytnými budovami, vilovými domy, s obchody, parkem, restauracemi, odpočinkovými prostory, s náměstím a promenádou pod alejí vzrostlých lip. Alespoň tak si developerská a realitní společnost Red Group představuje budoucnost areálu strojírenského podniku Walter, který se zde nyní rozkládá na ploše 21 hektarů. Pro průmyslové využití, nebo třeba jako logistický areál, jsou jinonické pozemky příliš cenné, příliš

blízko městskému centru a pro nákladní dopravu ne zrovna ideálně umístěné. „Je to nádherné místo uprostřed přirozeně rezidenční čtvrti Jinonice, na kterou chceme navázat souborem obytných a rodinných domů a vil,“ vysvětluje Colin Glover, ředitel pro development skupiny Red Group. „Zachováme však jedinečný genius loci, architektonické dědictví i tradici českého strojírenství, které se k tomuto místu váží,“ slibuje investor. Průmyslový areál založil Josef Walter v roce 1911. O dvanáct let později se tu začaly vyrábět letecké motory, kterých zde od té doby vzniklo více než 37 000 kusů. Ve čtyřicátých letech byla firma znárodněna jako Motorlet, ale výroba leteckých motorů pokračovala. V roce 1995 se společnost vrátila k původnímu jménu Walter, a.s. V rámci interní restrukturalizace nabídla jinonický areál k prodeji. „O koupi se zajímala řada firem. Některé chtěly pozemky, jiné zase jen vybrané objekty. My jsme chtěli koupit všechno,“ říká C. Glover. Red Group koupila jinonickou Waltrovku v roce 2005. Koncem loňského roku zakoupila pro firmu Walter Engines nový provoz v Letovu Letňany a souhlasila s pomocí přesunout výrobu do těchto nových, technicky vhodnějších a nákladově pro Walter výhodnějších prostor. Mezitím vznikaly v Red Group první návrhy využití areálu. Podle nich má být zachována přirozená osa celého areálu, tvořená vzrostlou lipovou alejí, na jejímž jižním konci se tyčí funkcionalistická hlavní správní budova bývalé Waltrovky, včetně kanceláří zakladatele firmy Josefa Waltera. „Je to architektonicky cenná, robustní stavba, která bude tvořit určitou dominantu jižního průčelí areálu,“ charakterizuje objekt Colin Glover. Zachováno zůstane rovněž muzeum českého letectví s expozicemi odkazujícími ke strojírenským tradicím České republiky. Investor již navázal spolupráci s Národním technickým muzeem. Red Group samotná si jeden z bývalých továrních objektů rekonstruovala jako své nové sídlo a uvažuje, že i tato budova by zůstala stát. „Jsme nyní na samém začátku. To, co tu vidíte, jsou první návrhy, první design nové městské čtvrti,“ krotí C. Glover představivost povzbuzovanou podmanivými vizualizacemi. Městská část Praha

5, kam spadají Jinonice, nemá uzavřený územní plán a samotná Red Group celý realizační proces teprve začíná rozjíždět. Zahajuje marketingovou kampaň, prezentuje záměry a získává pro projekt bankovní domy i budoucí uživatele nových objektů. V první řadě bude zapotřebí zbavit areál starých ekologických zátěží. Nejsou nijak závažné, nicméně bývala tu galvanovna, těžké strojírenství, pracovalo se tu s ropnými látkami a mazivy. Podle žebříčku sestaveného deníkem Mladá fronta Dnes byl Walter donedávna pátým největším znečišťovatelem ovzduší v hlavním městě. Likvidaci znečištění by měl hradit stát, Red Group již jedná v té věci s ministerstvem financí. Zdravé životní prostředí se má stát stěžejní výhodou budoucí rezidenční čtvrti. Investor nachází také politickou podporu u magistrátu hlavního města, který je řešení brownfieldů podobným stylem nakloněn. „Zahájení prací na komplexním odstranění ekologické zátěže z celého areálu a následnou přeměnu oblasti v moderní, městskou čtvrť, příjemnou pro život, a to i po stránce vizuální, považuji za úspěch,“ řekl Pavel Klega, náměstek primátora hlavního města. Nicméně představa Red Group o budoucí městské čtvrti je chytlavá. Projekt by měl začít rekonstrukcí původních budov bývalých filmových ateliérů z první republiky, kde kdysi vznikaly němé filmy. Projekt má název Foja. Vzniknou tu ateliérové byty, restaurační zařízení, komerční prostory a hotel. Měla by to být vlajková loď projektu Waltrovka, takové zajímavé, živé místo s veřejnými prostory a s byty vhodnými pro určitý styl bydlení. Jižní fronta budov se využije pro kancelářské a komerční účely. Bude fungovat jako akustická bariéra, která oddělí rekreační a rezidenční oblasti od hustého automobilového provozu v ulici Radlická. V této části areálu se také nachází historická administrativní budova, za níž vznikne centrální náměstí. Nynější lipová alej si ponechá funkci jedné z hlavních komunikačních os a spojí centrální náměstí s rezidenční částí a také jižní vstup do areálu, ke kterému povede přímá pěší komunikace od stanice metra, se vstupem severním, kde zůstane zachována autobusová smyčka. Alej se změní v živý bulvár roubený obchody, umístěnými v parterech bytových

domů s ozeleněnými vnitrobloky. Chybět nebudou fitness a wellness centrum, dětská školka a jesle, dětské hřiště ani služby. Za frontou obytných budov se zástavba rozvolní do parkových a rekreačních ploch, společných i soukromých zahrad, mezi nimiž budou stát solitérní obytné budovy o čtyřech až pěti podlažích. Na návrší v jihovýchodní části areálu mají stát vily a rodinné domky umístěné uprostřed vlastních zahrad. Z nich bude ojedinělý panoramatický výhled do okolí. Parkování má být řešeno podzemními garážovými stáními. Tato část bude přístupná samostatným vjezdem z Peroutkovy ulice. Park uprostřed zástavby a jihovýchodní návrší se plynule propojí s okolními zelenými plochami vrchu Vidoule. V objektech se má v co největší míře využívat obnovitelných energetických zdrojů. Podle Glovera by se Waltrovka měla stát jedním z nejekologičtějších způsobů bydlení ve městě. Waltrovka je zatím největší projekt společnosti Red Group. Celkové náklady jsou nyní odhadovány k 10 miliardám korun. Společnost nepatří mezi obrovské developerské a stavební koncerny, nicméně není na tuzemském trhu nováčkem, vybudovala si velmi dobré renomé i solidní kapitál. Začínala v České republice před 15 lety a zaměřila se na rekonstrukce starších objektů a revitalizace brownfieldů. Má bohaté zkušenosti s realitním trhem. Rekonstruované nemovitosti kupuje, zůstává jejich vlastníkem a zajišťuje jejich správu. Mezi její doposud nejvýznamnější developerské počiny se řadí kancelářské a hotelové centrum The Orchard v centru Ostravy, průmyslový park pro automobilové společnosti ve Staré Boleslavi nebo kancelářský a technologický park Nagano na pražském Nákladovém nádraží. Firma rovněž připravuje přestavbu brněnského paláce Padowetz na hotel a rekonstrukci hotelu Hermitage v Praze. Ani Waltrovka není projektována jako „rychlé peníze“. Red Group počítá, že stavební práce v areálu by měly začít v roce 2009, první budovy by měly být hotovy o rok později. „Kdybychom celý areál postavili za sedm let, kdyby se podařilo jej dokončit do roku 2012, bylo by to fantastické,“ říká Colin Glover. Vládní agentura

CzechInvest plánuje revitalizaci všech brownfieldů během příštích 20 let.

Za dobrou adresu na Andělu se platí

Až po vás bude chtít prodávající za nový byt pouhé statisíce, nedivte se. Chce je totiž v eurech, nikoliv v českých korunách. Kdo chce bydlet v novém bytě na Andělu, většinou tuší, že za dobrou adresu a ještě nový byt zaplatí až několiknásobek ceny, kterou by vydal za bydlení na panelovém sídlišti. Nový sedmipatrový bytový dům rezidence Anděl City v ulici Karla Engliše, který patří do komplexu stejnojmenného multifunkčního areálu, byl dokončen nedávno a zatím se podařilo prodat 80 procent ze 107 bytů, do kterých se lidé mohou rovnou stěhovat. Tedy pokud jsou připraveni na to, že za byt se dá platit pouze v eurech, protože ceny v českých korunách jsou jen orientační. Například byt 3+kk stojí téměř 350 tisíc euro, tedy kolem deseti milionů korun. Manažerka marketingu UBM Bohemia Lenka Kocourková uvedla, že investor využil výhodnějšího financování projektu v zahraničí, „Proto je povinován své bance vybírat od klientů eura,“ sdělila. Mít adresu v novém bytě na Andělu není levné, naopak, jde o jedno z nejdražších bydlení, jaké je v hlavním městě možné získat – v přepočtu na výměru se ceny pohybují od 68 tisíc do 88 tisíc korun za metr čtvereční. Průměrná cena metru čtverečního je přitom v Praze do 40 tisíc korun za čtvereční metr. Odborníci na trh s nemovitostmi se shodují, že ceny v eurech ještě běžné v Praze nejsou. „Zatím se ceny v eurech uvádějí pouze u luxusnějších developerských projektů. Nicméně tento trend je stále silnější,“ řekl jednatel společnosti Maxima Reality David Černík. Potvrzuje to i makléř z realitní kanceláře Sting Michal Kurcik. „V eurech se bude platit tím častěji, čím se bude blížit termín přístupu k euru,“ soudí Kurcik. Oba makléři mají zkušenost, že cizincům platba v eurech nevadí, zatímco Čechům naopak. Tomu však Kocourková oponuje. „Byty si kupují Češi stejně jako cizinci,“ řekla. Developerská společnost UBM Bohemia, která bytový dům Anděl City postavila, byty v nové rezidenci nejen prodává, ale také

pronajímá. Dlouhodobý pronájem minimálně na dva roky firma nabízí ve velkých čtyřpokojových bytech od pátého patra nahoru. Za 2300 eur měsíčně, přičemž v této ceně nejsou zahrnuty poplatky za provoz, má nájemník z terasy výhled na Vyšehrad, Strahov nebo Malvazinky. Bytový dům uzavírá celý komplex Anděl City do typického městského bloku. Téměř všechny byty mají balkony, v nejvyšších dvou patrech velké terasy. Přízemí domu je vyhrazeno pro obchody a kanceláře. „Byty v Rezidenci Anděl City jsou určeny pro ty, kteří mají rádi komfort,“ řekla Lenka Kocourková. Byty mají zabezpečovací systém, protihlukovou ochranu i detektory pohybu. Celý dům je pod stálou kontrolou kamerového systému a vstup do něj je možný jen prostřednictvím kódovaných klíčů. Blízko nového bytového domu se nacházejí obchodní centra Zlatý Anděl a Nový Smíchov se supermarketem i dvě multikina. Jedno z nich – Village Cinemas – se nachází přímo v areálu Anděl City. Na metro je to ani ne pět minut. Do Švandova divadla, stejně jako na Bertramku, se dá dojít procházkou nebo zajet kousek tramvají. „Zájem o byty projevují také ti, kdo v blízkosti rezidence pracují a díky tomu mají možnost do práce chodit pěšky,“ dodala Kocourková. Nabízené lokality: Komplex Anděl city (UBM Bohemia). Začátek stavby: 1997 (kancelářské budovy). Dokončení: 2007 (bytový dům) Komplex zahrnuje: kancelářské budovy, multikino Village Cinemas hotely Andel's a Angelo Rezidenci Anděl City. Rezidence Anděl city (Anděl – Karla Engliše) 1. patro 2+kk: 83,1 m2 plocha bytu + 5,98 m2 plocha balkonu 214 278 eur (bez DPH) / 5 999 784 Kč (bez DPH) 5. patro 3+kk: 124,24 m2 plocha bytu + 6,81 m2 plocha balkonu 358 555 eur (bez DPH) / 10 039 535 Kč (bez DPH). Na Bělidle – půdní byty (Smíchov – Na Bělidle) 4. patro 4+kk: 143 m2 plocha bytu 7 699 000 Kč, 5. patro 4+kk: 143 m2 plocha bytu 7 950 000 Kč. Bytový dům Hřebenky Z (Smíchov – Na hřebenkách) 2. patro 3+kk: 107,4 m2 plocha bytu + 18 m2 plocha terasy 7 852 000 Kč (bez DPH) 6. patro 3+kk: 99,9 m2 plocha bytu + 7,5 m2 plocha terasy 9 687 000 Kč (bez DPH). Zatlanka hill (Anděl – Na Zatlance) 1. patro 2+kk:

76,00 m2 plocha bytu – bez terasy a sklepu 5 700 000 Kč (bez DPH) 4. patro 2+kk: 71,30 m2 plocha bytu + terasa 5,18 m2 6 184 200 Kč (bez DPH). Residence Sacre coeur (Hřebenky – Švédská) 4+kk: 140 m2 plocha bytu + balkon 5,4 m2 + 52 m2 terasa 11 406 000 Kč (bez DPH). Viladům Klimentka (Smíchov – Ke Klimentce) přízemí 3+kk: 90 m2 plocha bytu + 9,49 m2 plocha terasy + 2 m2 plocha sklepa + garážové stání 6 030 000 Kč (bez DPH) 3. a 4. patro 4+kk (mezonet): 130 m2 plocha bytu + 46 m2 plocha terasy + 4 m2 plocha sklepa + 2x garážové stání 9 980 000 Kč (bez DPH).

Praha 5 prodá nebytový prostor na Arbesově náměstí

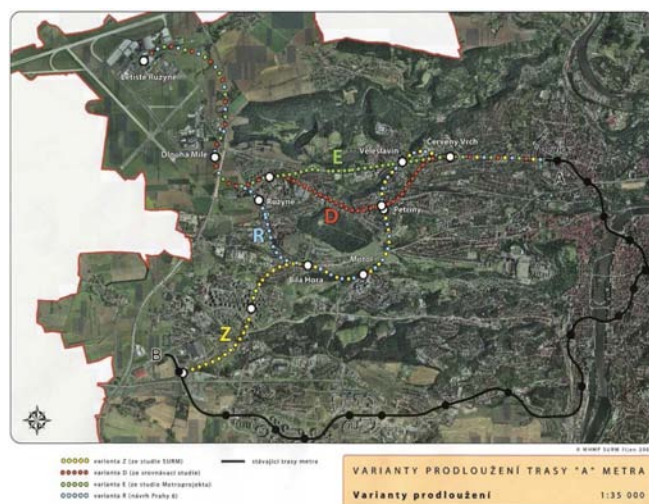
Rada Městské části Praha 5 dne 29. května 2007 schválila záměr prodeje nebytového prostoru o velikosti 113,1 m2 v bytovém domě č.p. 314, Arbesovo nám. 10 za minimální nabídkovou cenu 1.490.000,- Kč. Rada souhlasila se záměrem prodeje po projednání v Privatizačním výboru Zastupitelstva městské části Praha 5, které jednomyslně souhlasilo s podmínkami prodeje. Prostor byl dosud využíván jako kanceláře.

Doprava

V Motole se lidé těší na metro

Stanice podzemky se zatím ani nezačala stavět, ale budoucí obyvatelé s ní již počítají. Developerům, kteří se rozhodli stavět v Motole, nahrává fakt, že je tam naplánováno prodloužení trasy A. Přitom termín zahájení je nejistý. U severního vstupu do areálu motolské nemocnice by měla vzniknout stanice Motol. Mezi lidmi kolují zaručené zprávy, že stavět by se mělo začít kolem roku 2010. Ale pražský magistrát zatím o konkrétním datu nic neví. „Prim teď hraje schválení změny územního plánu. A dokud není změněn územní plán, nelze na dotčených územích cokoli provádět,“ uvedl Rudolf Dobiáš, mediální asistent z PR oddělení magistrátu. Potvrdil, že v Motole stanice bude, ale je předčasné mluvit o tom, kdy se začne stavět. „Rozhodně zatím nepadlo žádné stavební povolení,“ dodal. Pro ty, kteří chtějí v Motole bydlet, je metro jedním z největších lákadel. „Chceme se přestěhovat do Motola, protože

nové byty se staví u starší vilové zástavby a navíc tudy povede metro,“ uvedla šestatřicetiletá Pražanka Veronika Čížková. Motol pak podle ní nebude mít chybu. „Bude tam skvělá doprava, nemocnice na dosah a do centra kousek,“ vysvětluje, proč si hodlá koupit nový byt právě tam. „Metro jistě také moc pomůže těm lidem, kteří každý den jezdí do nemocnice,“ soudí starousedlice Věra Kostková. V Motole staví

developerské společnosti několik projektů. Často je slovo Motol přímo v jejich názvu. Například bytový dům U Motolské hrušky, který bude dokončen ještě letos. Nebo projekt Nad Motolským hájem. Tři domy v tomto projektu postaví v ulici Za Mototechnou developerská společnost Daramis Group podle architektonického návrhu společností EuroStavokonsult a Znoj Goren Architekt. V první etapě, která začne do dvou měsíců, by měly vzniknout tři bytové domy se sto deseti byty od velikosti 1+kk do 4+kk. Ve druhé etapě vzniknou další tři domy. Celý areál by měl být dokončen do poloviny roku 2008.

Připravuje se také kompletní přestavba dělnické kolonie Budánka nad Plzeňskou ulicí. Společnost Geosan Alfa tam hodlá postavit bytové domy se sedmdesáti byty. Stavět by se mohlo začít v roce 2009. Již dokončeným souborem v Motole je Homolka na jižním svahu motolského kopce. „Jedná se o areál členěný do čtyř bytových domů, ve kterých je celkem 218 bytů,“ uvedla PR manažerka stavební společnosti Geosan Group Vlasta Končelová.

Co nabízí Motol: dvě nemocnice, přírodní

památku Skalka, park Košíře – Motol, park Poštovka, golfové hřiště, motolské rybníky, koupaliště, cvičiště psů.

Na rekonstrukci chodníků poskytla radnice 10 milionů

Podle radního Vojtěcha Zapletala se letos proinvestuje na údržbu pěších komunikací v oblasti Prahy 5 okolo 10 milionů korun. Podobným způsobem v minulosti vznikla pěší zóna Anděl, která si vyžádala prostředky ve výši 80 milionů korun. Na investicích se podílí i Magistrát hl. m. Prahy, který je vlastníkem některých komunikací. Snahou investorů zůstává, aby prostředky vložené do oprav byly skutečně dlouhodobé, aby se vyloučila možnost, že po nákladných rekonstrukcích se na daném místě nebude znovu kopat. Kromě rekonstrukcí komunikací se radnice dlouhodobě zabývá i možnostmi zlepšování parkování. Došlo k dohodě o možnosti využívání 200 parkovacích míst pro obyvatele Smíchova v objektu OC Nový Smíchov, dalších 50 míst vzniklo v rámci úprav ve Zborovské ulici. Připravuje se výhledová studie s firmou M. O. Z. konsult, která stanoví rozmístění nových parkovacích kapacit v centru Smíchova a na Barrandově.

Školství a dětské aktivity

Praha 5 vypsal záměr pronájmu objektu Pod Žvahovem 5

Rada Městské části Praha 5 schválila záměr pronájmu objektu Pod Žvahovem 5/463, katastrální území Hlubočepy, pro potřeby MČ Praha 5 a HMP v oblasti školství či obdobnému zařízení v sociální oblasti. Spolu se záměrem bylo odsouhlaseno podání výpovědi nájemní smlouvy s Osmiletým gymnáziem Budánka o.p.s. Výpovědní lhůta je 12 měsíců. Praha 5 dlouho usilovala o dohodu s Osmiletým gymnáziem Budánka a Tanečním centrem Praha, avšak ta se neukázala být reálná. Do objektu Pod Žvahovem 5/463 je nutná investice zhruba 18 milionů korun, aby obě školská zařízení mohla fungovat a byly splněny hygienické limity. Tato investice však není zahrnuta v rozpočtu městské části, nepočítá se s ní a ani školy neprokázaly, že na ni

mají finanční krytí. V případě úvěru ze strany škol, by MČ Praha 5 musela být garantem investice u bankovního domu, protože cizí subjekt úvěrem nemůže investovat do cizího majetku.

Odměny ředitelům školských zařízení v Praze 5

Rada MČ Praha 5 na svém zasedání dne 22. 5. 2007 schválila odměny pro dvacet devět ředitelů mateřských, základních škol a Kulturního klubu Poštovka v celkové částce 407 700 Kč za I. pololetí školního roku 2006/2007. „Cílem odměn je motivace ředitelů v činnostech, které školu rozvíjejí a modernizují. Obecně lze říci, že ředitelé škol dostávají manažerskou odměnu. Peníze nejsou přidělovány plošně ve stejné výši, ale komise rozhoduje podle jasných kritérií,“ říká zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. Kritéria pro stanovení odměn se řídí "Pravidly pro stanovení platových náležitostí ředitelů základních a mateřských škol zřizovaných MČ Praha 5". Výše odměny ředitele/ky ZŠ mohla dosáhnout maximální 30 000 tis. Kč, ředitelky MŠ maximální výše 20 000 Kč např. za:

- koncepční dokumenty školy
- významné vzdělávací aktivity v rámci ŠvP
- hospodaření s příspěvkem, s fondy, s účelově vázanými prostředky
- s jinými zdroji financování - granty, dary
- podíl na vnitřní optimalizaci sítě škol
- výsledky kontrolní činnosti
- spolupráce s MČ P5 a s Odborem školství a kultury
- povinnosti vyplývající se zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon atd.

U Kulturního klubu Poštovka hodnocení ředitelky vycházelo z posouzení hospodaření s příspěvkem MČ Praha 5 a plnění úkolů vzhledem ke zřizovateli.

Dětské divadelní studio Prahy 5 oslavilo 15 let trvání

Premiérou pohádky Naše Baruna oslavilo 10. června 2007 ve Švandově divadle 15 let své existence Dětské divadelní studio Prahy 5 (DDS). Zároveň představilo kompaktní desku a DVD, které k jubileu vyšly; obsahují ukázky z inscenací, které členové studia připravili. Dětské studio

vzniklo v září 1992 jako součást tehdejšího Divadla Labyrint na Smíchově. Tento kulturněvýchovný program pro děti realizovali herci divadla a studenti Divadelní fakulty ve spolupráci s dramaturgyní Vlastou Gallerovou a režisérem Karlem Křížem. Cítili potřebu ukázat dětem, že existují i jiné než materiální hodnoty, a vychovat tak nové divadelní diváky, návštěvníky koncertů, galerií i čtenáře poezie. Za dobu svého působení v Labyrintu uvedlo Dětské studio přes 20 premiér. K nejúspěšnějším patřila koláž z Prévertových textů nazvaná Jsme, jací jsme - společný projekt dětí a herců smíchovské scény. Když bylo v květnu 1998 Divadlo Labyrint zrušeno, přešlo studio pod správu Nadace umění pro zdraví. V říjnu téhož roku získalo zkušebnu od Úřadu Městské části Prahy 5 v nebytových prostorech ve Švédské ulici 35, kde působí dodnes. Členové Dětského divadelního studia pak účinkovali v klubu Lávká, zúčastnili se celostátní přehlídky poezie Šrámkova Sobotka, vystupovali v Divadle v Celetné, v Památníku národního písemnictví a uspořádali dobročinná představení ve prospěch Diagnostického ústavu v Dobříšovicích. V roce 2000 získala jejich pohádka Dvě Rozárky II. cenu v celostátní literární soutěži o původní pohádku. Od roku 2003 hrají ve Švandově divadle na Smíchově, v jehož studiovém prostoru uvedli přes 15 premiér. Představili se i na festivalech Mezi ploty v Praze a Plzni či na Bezručově Opavě. Cílem DDS byla a je výchovná práce s dětmi, probuzení jejich aktivity v době převážně pasivně přijímané kultury, povzbuzení fantazie, hravosti a přirozené dětské kreativity. Děti procházejí během školního roku dramatickou, estetickou, hudební, výtvarnou a pohybovou výchovou. V roce 2005 vznikl v rámci studia Klub lektorů a přátel KLAP, jehož členové vytváří s dětmi divadelní představení. Stejnomený soubor nazkoušel Hrubínovu pohádku Kráska a Zvíře a komedii bratří Čapků Ze života hmyzu.

Kultura

Výstava fotografií Antonína Hubschmanna

Výstava česko-slovenského a kanadského fotografa Antonína Hubschmanna, žijícího v Kanadě a pracujícího pro prestižní

mezinárodní zeměpisný magazín National Geographic, proběhla od 7. 5. 2007 do 25. 8. 2007 v Kulturním klubu Poštovka, Zahradníčkova 1118/2. Otevřeno bylo po - čt od 14.00 hod. do 18.00 hod.

Bomby, prachy a láska! Žádná »bomba«

Italský specialista na commedii dell'arte Antonio Fava nastudoval v pražském Švandově divadle inscenaci Bomby, prachy a láska! Pokusil se v ní rozvinout a aktualizovat takřka pět set let starou jevištní formu a její klasické postupy. Pro herce bezpochyby zajímavá a zábavná zkušenost, méně už pro diváky v sále. Na sklonku loňského roku uspořádal Fava ve smíchovském divadle workshop a z improvizovaných akcí a dialogů seskládal scénář komedie. Ustálené principy commedie dell'arte v ní zároveň dodržuje i popírá. Zcela v duchu žánru přivádí na jeviště pevně dané typy bařtipánů, jak je reprezentují Dottore a Pantalone, a jejich mladých potomků, naivních milenců Isabelly a Flavia, jimž se do cesty staví přetěžké překážky. Nechybí ani dílem vychytralí, dílem hloupí sluhové Colombina a Zezza, Pulcinella, Arlecchino a Pedrolino. Většina postav vystupuje v maskách zdůrazňujících fyzické nedostatky, zbývající mají tváře pokryty nánosy líčidel. Co představení oproti zlatému věku commedie dell'arte opomíjí, to je pevně rozvinutá zápleтка a dodržování metody improvizace, neboť, jak se zdá, až na pár nepodstatných detailů herci pracují s fixovaným textem. Pokusy o aktualizování »dell'artovských« schémat sem ovšem vnáší křiklavou nespořádanost a působí jako zbytečná úlitba mladému divákovi, pro nějž by asi dle mínění autora byla stylová čistota nestravitelná. Je očividné, že spolupráce s Favou přispěla k obohacení herecké techniky ansámblu, jenom neměla překročit hranice workshopu. Jako celovečerní podívaná »Bomby« neobstojí.

Futura našla slepá místa

Soukromá galerie Futura už několik let prakticky supluje činnost veřejných výstavních institucí. Zatímco v Národní galerii ve Veletržním paláci vystavuje »generál« (Milan Knížák) zkosnatělé umění svých věrných (a pokud jde o mladé

umění, nakupuje především práce svých vlastních studentů), vstupuje smíchovská Futura neúnavně do nejistých vod současného umění se snahou objevovat nové přístupy a současně mapovat šíři místního i světového uměleckého diskurzu. Výstava Punctum, která byla přístupná až do 6. května 2007, je zatím posledním příkladem tohoto přístupu. Václav Magid, který je kurátorem jmenované přehlídky, je sám aktivním umělcem, má ale tolik vkusu, že vlastní díla do výstavy nezařadil. Expozice je založena výhradně na médiu videa. To s sebou nese drobnou obtíž, jíž je diktát času. U sochy nebo obrazu můžete strávit kolik času chcete a kolik potřebujete pro kvalitní zážitek. Dobu, kterou strávíte u videa, vám určuje jeho autor. Pokud je na takové výstavě autorů dvacet, je třeba si pro její prohlídku vymezit delší čas. Magid naštěstí shromáždil na výstavě práce, jejichž délka většinou nepřesahuje pět minut. Kurátor postavil celou výstavu na konceptu předního postmoderního myslitele Rolanda Barthesa (1915 – 1980), který v souvislosti s fotografickým uměním mluví o tzv. punctu, slepém poli fotografie, jež celý snímek zvýznamňuje, zasahuje vnímatele, zraňuje jej. Punctum leží mimo ústřední záměr umělce. Je něčím, co je ve fotografii navíc. Magid podobným způsobem přistupoval k videím a snažil se vystopovat tyto často náhodné prvky, aby své objevy předložil divákům. Klasifikace puncta je nicméně subjektivní, takže není jisté, zda divák to, co Magid za punctum považuje, ve videu najde. Takový přístup kurátora je do jisté míry alibismem, protože dopředu diskvalifikuje jakoukoli kritiku, co se týče výběru prací, s výjimkou těžko vyvratitelného názoru „toto se mi nelíbí“. Punctu u Barthesa totiž předchází tzv. studium, snaha vnímatele vycházet vstříc záměrům autora, rozumět jeho jazyku. Punctum samo je „pouhou“ subjektivní nadstavbou. Norský umělec Jesper Alvaer je nejryzejším příkladem vrstvení významů a zpochybňování role autora. Alvaer vyrazil spolu s kamarádkou na skálu nad norským fjordem se záměrem natočit video. V duchu překážek, které si rád sám klade, si zavázal oči a nechal se kolegyní navigovat při natáčení. Autor tak poprvé užíval svůj

videozáznam až jako reprezentaci reality. V duchu barthesovské smrti autora tak dobrovolně sestoupil na úroveň všech ostatních diváků – skutečných tvůrců významů čteného textu. Důležitou skutečností a snad oním punctem je fakt, že chybou expozice do poloviny filmu není v záběru vidět nic než bílá plocha, slyšíme pouze hlasy obou aktérů. Můžeme si tedy pouze představovat, co se „mimo záběr“ dělo. Magid v textu k výstavě hovoří o vědomém přivolávání takových náhod. Video Zbyňka Baladrána se už ve svém názvu Model věže konstruktivismu odvolává na modernistickou snahu postihnout komplexně svět. Téma obrázkových knih, jejichž vrstvením onu věž vytváří, sahají od techniky přes umění až po přípravu dezertů, vždy jde však o knihy odborné, kterým jde o racionální popis světa. Knihy stejně jako fotografie v nich otištěné jsou opět připomenutím nekonečného množství realit, které se skrze reprezentace vynořují. Jednoduché video Slávy Sobotovičové ukazuje banální scénku z kuchyně, která je však paralelně natáčena dvěma kamerami – jednou statickou a druhou ovládanou samotnou autorkou. Stejně paralelně zaznívá ve videu teskná lidová píseň – z úst autorky a její sestry, kterou v záběru vidíme. Dochází zde k prolínání dokumentárního a inscenovaného, stejně jako k prolínání prezentovaného a reprezentovaného. Video Jana Šerých sice zdánlivě vypadává z koncepce výstavy, protože k jeho vytvoření nebyla použita kamera. I tak se zde přesto jedná o záznam – tentokrát myšlenek autora, které jsou sdělovány prostřednictvím čtyřadvaceti souběžných streamů animovaného textu. Práce Ondřeje Brodyho a Kristofera Paetaua je klasickou ukázkou citace již existujícího (a v tomto případě jednoho z nejvíce citovaných uměleckých děl). Pornografický remake Manetovy Snídaně v trávě aktualizuje míru potenciálu pohoršení, která se za těch sto třicet let přirozeně posunula. Úsměvná historka s cenzorským zásahem ředitele Galerie hlavního města Prahy Karla Srpa, který dílo před několika měsíci zakázal ve „své“ instituci vystavit, aniž by jej viděl, dokazuje, že také byrokraté mají někdy smysl pro postmoderní návraty. Výstava

Punctum představuje také práce Michala Pěchoučka, Marka Thera, Daniely Baráčkové, Radima Labudy a dalších autorů a je doplněna pozoruhodným projektem Jiřího Černického v prvním patře galerie. Punctum. Galerie Futura, Holečkova 49, Praha 5. Otevřeno středa až neděle od 11 - 18. Výstava trvala do 6. 5. 2007

Městská zeleň a ekologie

Ovocný sad na Cibulce

V rámci celkové renovace parku Cibulka, který se nachází v Městské části Praha 5 - Košířích, je v současné době realizována rovněž obnova sadu pod Čínským pavilónem. Zbytky dlouhodobě neudržovaného a zarůstajícího ovocného sadu procházejí komplexní rekultivací včetně obnovy louky. V ovocném sadu budou zastoupeny například třešně, odrůdy jablek a hrušní. Celkem bude vysázeno na osmdesát stromů. Obnova parku na Cibulce byla zahájena již v roce 2000, kdy odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. města Prahy nechal zpracovat dokumentaci na rekonstrukci stavebních prvků a sochařské výzdoby. Dokončením restaurátorských prací v roce 2005 byla uzavřena první část celkové obnovy parku a zároveň bylo zahájeno ožívání vodohospodářských prvků v celém areálu. Celková rekonstrukce jezírka pod Dianou na Cibulce byla dokončena v červnu 2006. Součástí byla i oprava studánky nad tratí. V čem je park Cibulka jedinečný? Hlavní město skrývá řadu zajímavých zákoutí, o nichž často vědí pouze obyvatelé příslušných čtvrtí. Jedno takové leží mezi Motolem a Jinonicemi. Stačí ujít pár kroků, abyste vešli do parku Cibulka, kde na vás čeká několik staveb. Pomineme-li pár dřevěných altánků, pak jde o Čínský pavilon a zejména Hradní věž uměle vytvořené zříceniny, která dnes slouží jako rozhledna. Pokud jste štíhlejší postavy, pak můžete s klidem vystoupat necelých 80 schodů na vyhlídkovou plošinu, odkud se rozprostírá výhled na Motol, charakterizovaný nepřehlédnutelnou nemocnicí, na sídliště Řepy a severovýchodně na Strahov s radiokomunikační věží. Vzhledem k faktu, že okolí věže obklopuje řada vzrostlých stromů, pak nejlepší výhled je v období vegetačního klidu.

Nicméně i v ostatních měsících je na co se dívat. Jen se musíte přenést přes skutečnost, že ohoz „vyzdobili“ sprejeři. Za prohlídku stojí i okolní park. Především jsou zde plastiky, jako je sousoší Diana, Zeus, Kronos a sv. Jan Nepomucký. Návštěvník se může zastavit i v Čínském pavilonu, na němž se už sice také projevuje vandalismus, nicméně stále dokáže potěšit.

Zdravotnictví a sociální politika

Den zdraví s Prahou 5

Městská část Praha 5 a Centrum sociální a ošetrovatelské pomoci Praha 5 pořádaly ve spolupráci s farmaceutickou firmou Pfizer „Den zdraví“, který se uskutečnil 31. 5. 2007 od 13.00 do 17.00 hodin v prostorách dvorany Radnice MČ Praha 5, Štefánikova 13-15. „Jedná se o tradiční akci, která je každoročně očekávána a hojně navštěvována. Lidé zdravotní prevenci mají rádi a vítají ji s povděkem,“ řekla zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. Poslední květnový den si zde lidé mohli nechat zdarma udělat tyto zdravotnické úkony:

stanovení hladiny cholesterolu v krvi, měření krevního tlaku, měření množství tělesného tuku v organizmu. „Jsme přesvědčeni, že tato činnost by měla být automaticky realizována, alespoň jedenkrát ročně, na každém úřadu v celé Praze i republice. V konečném důsledku systém ušetří náklady na zdravotní péči i čas pacienta, kdy jeho léčba může být podstatně kratší a levnější,“ vyjádřil důvody podpory projektu starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Lidé mohli dále využít: výživové poradenství, poradnu odvykání kouření, informace o prevenci HIV/AIDS a ostatních sexuálně přenosných onemocnění, prevenci nádorového onemocnění prsu u žen – instruktáž k samovyšetření a zdarma získat zdravotně-osvětové materiály.

Japonská ikebana pomohla zrakově postiženým

Ve dnech 24.–26. května 2007 se v Paláci Austria ve Štefánikově ulici na Smíchově uskutečnila charitativní akce, výstava japonské ikebany. Ve všedních dnech byla výstava přístupná od 10. 00 hod. do 18. 00 hod., v sobotu 26. května 2007 od 10. 00 hod. do 17. 00 hod. Záštitu nad výstavou

převzalo Ministerstvo kultury ČR a Velvyslanectví Japonska v ČR. Výtěžek ze vstupného byl věnován Konzervatoři Jana Deyla pro zrakově postižené a organizaci DOM, pomáhající chovancům dětských domovů, vstupujících do profesionálního života. Návštěvníci se na výstavě naučili nejen instalovat tradiční japonskou květinovou výzdobu, ale měli možnost pochopit, co to jsou japonské skládačky a hlavolamy z papíru a osvojit si základy ostrovního čajového obřadu. Na představení tradičního japonského divadla Kyiogen si však museli připlatit samostatné vstupné ve výši 150 Kč. Na výstavě se podílela řada institucí, mimo jiné i Lions Club Praha Hartig. Lions Clubs International je největší celosvětově působící dobrovolnické humanitární hnutí, rozšířené v 193 zemích světa. Krédo klubu je jednoduché: pomáhat potřebným lidem ve svém okolí.

Veřejně prospěšná činnost

Pamětní deska štábního strážmistra Jaromíra Hnátky obnovena

Pražské květnové povstání v roce 1945 vzniklo jako bezprostřední reakce na šestiletou německou okupaci. Když se psal 6. květen 1945 bojovalo se nejen ve středu města, ale i na Smíchově. Spontánního zápasu o svobodu se účastnili vojáci, policisté a příslušníci dalších českých ozbrojených složek, ale na barikádách, které vyrostly v ulicích Prahy, bojovali i obyčejní lidé. Celkem se jednalo asi o 4000 osob, které bránili devastaci města ustupující německou armádou i vraždění civilistů elitními jednotkami SS. Mezi účastníky povstání náležel také štábní strážmistr Jaromír Hnátek, který v okamžiku, kdy vezl zbraně z kasáren na Újezdě, kde sídlilo vládní vojsko, na Žižkov, byl mezi Újezdem a Plaskou ulicí zastřelen. Svému kamarádovi stačil jen sdělit: „Postarej se o mé děti!“ V 60. letech byla na místě jeho smrti umístěna pamětní deska, která suše konstatovala, že zde položil život v jednatřiceti letech. V 90. letech pamětní desku některý z vandalů odcizil, pravděpodobně skončila ve sběrných surovinách. Deska byla na původním místě slavnostně znovu instalována 6. května 2007.

Studio Farma v jeskyni pozve do Prahy výjimečné umělce

Po šesti letech existence a hostování na několika kontinentech přivede mezinárodní divadelní studio Farma v jeskyni do Prahy výjimečné světové umělce, jejichž výraz se pohybuje na hranici divadla a jiných uměleckých žánrů. Od 27. do 31. května 2007 je představilo na festivalu Farma 2007 s podtitulem Mezi kulturami/Mezi divadlem a jiným žánrem, jehož dějištěm bylo smíchovské Švandovo divadlo, experimentální prostor Preslova 9 a okolí Prahy 5. Ředitel přehlídky a umělecký šéf studia Viliam Dočolomanský upozornil, že festival zahájí česká premiéra souboru fenomenálního synchronizovaného bubnování z Jižní Koreje, nazvaného Dulsori. Akce jeho členů vychází z kultury farmářů korejského venkova, kteří svými nástroji napodobovali zvuky přírody. "I mezi dalšími programy budou atraktivní vystoupení umělců pohybujících se na rozhraní různých žánrů. Jde o tvorbu, která komunikuje přímo, bez vysvětlování a beze slov. Například žánry mezi tancem a fyzickým divadlem v případě Charlotty Öfverholmové ze Švédska či mezi vokální performancí a hudbou, jak to prezentuje Mariana Sadovská z Ukrajiny a Německa," řekl Dočolomanský. Záštitu festivalu propůjčili exprezident Václav Havel a primátor Pavel Bém. Domácí soubor předvede svůj současný repertoár s překvapeními v podobě obnovené premiéry cenami ověřené inscenace Sclavi/Emigrantova píseň, a to v mezinárodním obsazení s účastí korejského interpreta Jun Wan Kima. Dále inscenaci Čekárna a také světové premiéry miniatur hereček Hany Varadzinové a Elišky Vavříkové. „Poprvé v Česku se představí skandinávská divadelní laboratoř režiséra Eugenia Barby Odin Teatret z Dánska," dodal ředitel přehlídky. Farma v jeskyni má i letos řadu pozvání do zahraničí. Hned po festivalu bude reprezentovat Česko na Wiener Festwochen a na přehlídce Euroscéna v Lipsku. "Pojedeme i do Brazílie, Spojených států, Koreje a Velké Británie," dodal. Podle ředitele Švandova divadla Daniela Hrbka se pražský mezinárodní festival bude zčásti odehrávat v prostoru Preslova 9, který smíchovská scéna využívá. "V posledních

dvou letech se stal 'tréninkovým centrem' a zázemím souboru Farma v jeskyni i dalších skupin pohybového a fyzického divadla. Farma 2007 je prvním větším pokusem o oživení tohoto prostoru za účasti veřejnosti," řekl.

Radnice Prahy 5 pomohla v krizi

Městská část Praha 5 dnes reagovala na kritickou situaci, která vznikla v rodině jedenaosmdesátileté obyvatelky Boženy Šlechtové, na základě požáru bytu v ulici Na Neklaně č. 30. „Úlohou městské části je být tu pro obyvatele a pomáhat. Zhodnotili jsme situaci paní Šlechtové a nabídli pomocnou ruku formou poskytnutí přístřeší, než se opraví její vyhořelý byt," řekl starosta Prahy 5 Milan Jančík. Městská část rodině poskytla přístřeší na dobu od 27. 5. 2007 do 31. 8. 2007. Přístřeším se rozumí provizorium, tedy nikoli nově přidělený byt.

Sport a zábava

Netradiční cyklistický závod

Předsedkyně Výboru pro životní prostředí Prahy 5 Jitka Matoušková odstartovala 8. května 2007 netradiční cyklistický závod, jehož cílem bylo ukázat, kde všude vedou na území MČ Praha 5 cyklostezky. Jezdci vyrazili od Anděla, pokračovali Nádražní ulicí sběrem na Hlubočepy a do Prokopského údolí. V přírodním prostředí se soutěžilo o řadu cen, navíc každý účastník obdržel dárkovou tašku s upomínkovými předměty. Za radnici v sedlech kol jeli radní Aleš Kohout a člen zastupitelstva Herbert Heissler.

13. Mezinárodní pražský maraton

Mezinárodní pražský maraton, pořádaný pod názvem Volkswagen Maraton Praha, se tuto neděli běžel již potřinácté. Vítězem se stal třiatřicetiletý Portugalec Hélder Ornelas, zlatému vytrvalci se výkonem 2:11:49 hodiny podařilo sesadit nadvládu afrických borců. Pro fanoušky z Pyrenejského poloostrova byla radost dvojnásobná, pro bronzovou medaili si doběhl Ornelasův krajan Paul Tomeš. Organizátoři proto slíbili, že letos uspořádají v mnohém inovovaný závod. Kombinace jmen pozvaných atletů a změny v trase byly pro diváky rozhodně

atraktivní. Maraton se letos běžel na inovované trati. Místo startu a cíle sice zůstalo tradiční, trať se však běžela ve třech různě velkých smyčkách. "Trasa je situována do historického centra," popisoval změny předseda organizačního výboru závodu Carlo Capalbo. Diváci si v pěkných kulisách Starého Města přijdou na své.

Podstatnou část trasy probíhali běžci dvakrát, Pařížskou ulicí třikrát a kolem hotelu Intercontinental čtyřikrát. Ideálním místem pro sledování závodu bylo okolí Čechova mostu, kde borci běželi celkem pětkrát - ihned po startu a potom na 4., 12., 33. a 42. km. "Letos jsme vynechali úsek na Zbraslav a zpět," vysvětlil Capalbo. "Na té silnici vždycky hodně foukalo a běh byl jednotvárný. V ulicích staré Prahy si jej diváci i běžci více užijí." Pro pražský maraton se letos podařilo sestavit nejsilnější startovní pole za posledních šest let. "Přijelo několik závodníků s osobními rekordy pod dvě hodiny deset minut, takže můžeme očekávat kvalitní závod," pochlubil se šéf. Největším favoritem závodu byl Keňan Joseph Riri. O přední příčky budou určitě usilovat jeho krajané Daniel Cheribo, Thomas Chemiteim, Enock Mitei a Stephen Kibiwott. Z evropské špičky potvrdili účast Oleksandr Kuzin z Ukrajiny, Italové Danilo Goffi a Roberto Barbi či Helder Ornelas z Portugalska, který nakonec závod vyhrál. Mezi ženami startovala obhájkyně loňského vítězství Alina Ivanovová z Ruska, soupeřkami jí byla krajanka Larissa Zousková, Polka Malgorzata Sobanská i Afričanky Jennifer Lingakwiangová z Keni a Measso Arsediová z

Etiopie. Pražský maraton se současně běžel jako mistrovství České republiky. "Lepší prostředí a atmosféru bychom určitě pro český šampionát jinde nezátkali," připustil František Fojt, ředitel Českého atletického svazu. Na startu byli i obhájci loňských titulů, Pavel Faschingbauer a Ivana Martinová. "Domnívám se, že Martinová by měla titul obhájit, favoritem bude i Pavel, i když ten bude mít zdatného soka v Janu Bláhovi," zatipoval si Fojt. Maratonu se zúčastní celkem šedesát pět českých atletů, z toho třináct žen. Kromě mistrovského titulu jim bude motivací i možnost splnění limitu pro účast na MS v Ósace. "Pražská trať má veškeré akreditace od IAAF, takže účast v Japonsku bude opravdu v sázce," řekl Fojt. Limity jsou pro muže 2.15 hod., pro ženy 2.35 hod. "V ženách zřejmě může splnit limit opět jen Martinová, mezi muži si letenku na mistrovství mohou zajistit především právě Faschingbauer s Bláhou," uzavřel Fojt. Pražský maraton není jen o jednom závodě. Také letos organizátoři připravili celou řadu doprovodných programů, některé z nich zbrusu nové. "Připravili jsme vlastně jakýsi maratonský víkend," zve všechny milovníky aktivního pohybu Capalbo. "Součástí celého víkendu byly městský závod, závod na in-line bruslích, juniorský maraton, rodinný závod, procházka pro zdraví pro ty, kteří neholdují běhu, nově je součástí maratonského víkendu také běh pro konto Paraple, spojený tradičně se jménem Zdeňka Svěráka," vyjmenoval některé z doprovodných aktivit. Maraton běželo zhruba čtyři tisíce závodníků, s ostatními programy byla očekávána účast přibližně dvanácti až patnácti tisíc účastníků.

Kam na Smíchově zajít za sportem?

Horolezeckou stěnu na Smíchově najdete v areálu bývalé továrny Škoda naftové motory (ulice Křížová 6), jen několik desítek metrů od budovy České správy sociálního zabezpečení. Centrum se může pochlubit stěnou o výšce 14 metrů. Součástí komplexu je i hospůdka pro asi 50 lidí. Vstupné, které je časově neomezené, stojí pro dospělé 90 korun do 17:00 hodin, od pěti pak zaplatíte 110 korun. Centrum též nabízí kurzy nebo zapůjčení výstroje. Protáhnout si tělo nebo relaxovat lze i v soláriu. Takové možnosti nabízí jak velké sportovní centrum

Factory Pro, tak třeba malé centrum Squash Arbes. Najdete zde tři squashové kurty, menší posilovnu, solárium a saunu. Jste-li ve squashi začátečníci, nevadí. Sportovcům zde nabídnou trenéra pro jednoho nebo dva hráče.

Veslařský klub Smíchov oslavil osmdesátiny

Myšlenka na jeho vznik se datuje rokem 1926, kdy se skupina Sokola Smíchov II rozhodla založit vlastní veslařský odbor a objednala si gigovou čtyřku u fy. Heidtmann v Hamburku. Oficiální ustavení klubu bylo vyhlášeno 28. září 1927, v den zasvěcený sv. Václavovi, patronovi české země. Vše se odehrálo na letním cvičišti u Železničního mostu. Krátce nato, 2. října téhož roku, smíchovští Sokolové pokřtili jménem Otakar svou první loď. Zakládací listina dnešního veslařského klubu VK Smíchov nese datum 29. 9. 1927, kdy byl definitivně ustaven veslařský odbor Sokola Smíchov II, se sídlem u Železničního mostu v Praze 5. V roce 1929 následovalo vybudování loděnice Sokolského odboru vodních sportů v Praze na Zlíchově, stojící v místě loděnice dnešní. Do roku 1939 se činnost zaměřovala na rekreační veslování na Vltavě. Nacisté zlikvidovali nejen Sokol, ale všechny závodní aktivity. Teprve v obtížných poválečných letech 1945-1946 se činnost klubu obnovila, a to pod názvem Sokol Zlíchov Tatra. Vedení se ujal prvorepublikový reprezentant na skifu Julius Bernard. V roce 1955 přebírá objekt loděnice TJ Tatra Smíchov, která v roce 1969 započala s její přestavbou. V roce 1973 je loděnice dobudována a řada zdejších sportovců zasahuje do mezinárodních závodů a odnáší si z různých mistrovství Evropy a světa a také z olympijských her (skifař Jaroslav Hellebrand) řadu medailí. Po „sametové revoluci“ v 90. letech minulého století se zde vytváří nová tělovýchovná organizace SK Smíchov, od roku 2001 je veslařský klub samostatným právním subjektem s názvem „Veslařský klub Smíchov“. Disponuje třistačlennou členskou základnou a 150 veslařskými loděmi, je to největší veslařský klub republiky. Mezi významné osobnosti klubu patřili mimo jiné i Milan Maleninský (předseda klubu v 50. a 80. letech), Magdalena Šarbochová (předsedkyně v 90. letech a členka mezinárodní

veslařské federace FISA) a Jiří Ulč, dlouhodobý trenér státních reprezentačních posádek.

Bezpečnost občanů

Na mobilních policejních stanovištích najdete radu i pomoc

Mobilní stanoviště pražské městské policie jsou Pražanům i návštěvníkům metropole k dispozici během hlavní turistické sezony v nejnavštěvovanějších částech Prahy. Strážníci ve spolupráci s jazykově vybavenými studenty jsou schopni poradit s orientací v metropoli či poskytnout pomoc obětem trestných činů. „Mobilní stanoviště jako službu městské policie nejen Pražanům ale především zahraničním návštěvníkům metropole jsme zavedli už v roce 2001. Jazykově vybavení studenti středních a vysokých škol tak formou studentských brigád spolupracují se strážníky při poskytování informací zahraničním návštěvníkům,“ upozornil náměstek pražského primátora Rudolf Blažek. „Strážníci mají také k dispozici propagační materiály týkající se prevence kriminality, které informují například o riziku pouliční směny peněz či varují před kapesními krádežemi, ale také poskytují řadu praktických rad pro turisty. Jsou připraveni poskytnout pomoc obětem trestných činů či poradit s řešením přestupků,“ řekl ředitel pražské městské policie Vladimír Kotrouš.

Bílá vozidla s modrými pruhy a nápisem Městské policie hl. m. Prahy jsou každý den na Václavském, Staroměstském, Vítězném a Kinského náměstích a ve Stroupežnického ulici. Dalších pět mobilních stanovišť je využíváno podle momentální potřeby na území ostatních městských částí. „V místech nejvyšší koncentrace turistů a tam, kde dochází k nejčastějšímu narušování veřejného pořádku, jsou navíc posíleny běžné hlídky strážníků. Jedná se hlavně o centrum a Královskou cestu. Současně na území Prahy 1 působí specializovaná autohlídka zaměřená na výskyt pouliční kriminality, která průběžně vyhodnocuje bezpečnostní situaci,“ dodal náměstek primátora Rudolf Blažek.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Starosta Milan Jančík představil v Listech hl. m. Prahy - Prahu 5

Listy hl. m. Prahy přinášely seriál, ve kterém čtenáře postupně seznamovaly s jednotlivými městskými částmi. Co zajímavého spojuje městské části Prahy? V neposlední řadě je to náš pravidelný seriál, který jednotlivé obvody mapuje očima jejich starostů. V květnovém čísle Listů byly zařazeny odpovědi v podání starosty Městské části Praha 5 - JUDr. Milana Jančíka: 1) Co je nejvýraznějším rysem charakterizujícím vaši městskou část? 2) S jakými největšími problémy se musíte ve vašem obvodu potýkat? 3) Jaké jsou nejdůležitější projekty ve vašem obvodu a co mají přinést občanům? Odpovědi:

1)Praha 5 je moderní i historická část hlavního města, která se rozvíjí a žije. Praha 5 je domovem pro osmdesát tisíc lidí. Praha 5 si zachovává své osobité kouzlo. Praha 5 je místo, kam se lidé rádi vracejí. V Praze 5 jsou krásné parky, památky i moderní stavby, a přesto naleznete místa, jako třeba na nábreží, kde si říční břeh zachovává

původní ráz a Vltava tu tvoří nádherné scenérie. Praha 5 je dobrým místem pro život, práci i odpočinek.

2) Určitě vám neřeknu novinku, že největším problémem života občanů v Praze 5 je bezesporu doprava. To je problém celého města a bez součinnosti Magistrátu a ostatních městských částí ho nikdy nevyřešíme. Vize a plány jsou a nyní je důležité je ve shodě prosadit. My se v Praze 5 snažíme zvýhodňovat chodce. Úprava pěší zóny u Anděla nebo lávka na Barrandově jsou jen příklady z mnoha našich hmatatelných úspěchů. Dalším problémem je také bezpečnost, zatím se nám nedaří úplně řešit problém bezdomovců. Je to nešvar současnosti, který je rovněž systémový. A i v této problematice úzce spolupracujeme s hlavním městem Prahou a neziskovými organizacemi. Hledáme i nestandardní metody prostřednictvím bezpečnostní agentury, která hlídá pěší zónu Anděl a pomáhá oběma policiím v dodržování pořádku. Kvůli bezdomovcům pravidelně iniciujeme setkávání s občany a podnikateli z dotčených lokalit Prahy 5.

3) Praha 5 plánuje několik velkých investic na svém území. Dokončujeme rekonstrukce základních a mateřských škol tak, aby naše děti vyrůstaly ve zdravém prostředí, v prostředí, které odpovídá současným potřebám a nutnostem. Jednou z největších investičních akcí v této oblasti je bezesporu projekt Zlepšení ovzduší Prahy 5. V rámci této akce chceme za podpory Evropské unie opravit 73 domů. Chceme zvednout kvalitu bydlení, energetické využití domů, tepelné a konstrukční prvky apod. Nyní čekáme na rozhodnutí Evropské komise. V lokalitě Barrandova plánuje MČ Praha 5 realizaci venkovního bazénu v rámci Akvaparku Barrandov. Na Chaplinově náměstí dojde v areálu základní školy k rekonstrukci existujících sportovních ploch včetně skateboardového hřiště. Tyto plochy plánujeme také zpřístupnit veřejnosti a za tím účelem bude vybudováno parkoviště pro návštěvníky. Tilleho náměstí: MČ Praha 5 chce v blízké budoucnosti změnit tvář tohoto náměstí, protože to je nutnost.

Současná podoba nevyhovuje a radnice chce změnu pro své obyvatele. Komplexní návrh modernizace Tilleho náměstí vychází z potřeb moderní pěší zóny. Je navržena žulová světlá a tmavá dlažba vyskládaná do různých obrazců, které mají za úkol rozčlenit obrovskou plochu a současně vést chodce určitým směrem. Ve spodní části Tilleho náměstí je navržena odpočinková zóna. Tato zóna je řešena pomocí laviček a kontejnerů se zelení. S rozvojem cyklistiky na našem území počítáme i se stojany na kola. Náměstí by měla oživit také mimo jiné fontána. MČ Praha 5 plánuje na sídlišti Barrandov vybudovat kulturní multifunkční centrum - kino, divadlo, koncerty. V první řadě se radnice snaží najít privátního investora a také vhodnou lokalitu. V případě, že se nepodaří investora a vhodnou lokalitu nalézt, bude tuto problematiku řešit sama MČ Praha 5 ve svých prostorách.

Herec a hudebník Ondřej Havelka žije na Smíchově

Narodil se v herecké rodině (10. 10. 1954) jako syn hudebního skladatele Svatopluka Havelky, jeho matkou je herečka Libuše Havelková. Absolvoval herectví na DAMU, později v Brně režii na JAMU. Hrál v Ypsilonce, brzy se prosadil jako filmový a televizní herec. Po sametové revoluci pracoval i jako scénárista a režisér v televizi. Od studentských let se věnuje interpretaci jazzové a populární hudby 20. a 30. let minulého století jako zpěvák, tanečník a stepař. V roce 1995 si založil vlastní swingový bigband Melody Makers. Mezi jeho sportovní koníčky náleží golf. Již deset let bydlí na Smíchově, kam ho, podle jeho slov, zavedly různé životní kolotoče: „Smíchov mám rád, vyhovuje mi po všech stránkách. Je pravda, že se hodně změnil, hlavně v okolí Anděla, to se stalo skutečně dalším centrem Prahy. To vše má svá pozitiva, ale nese to s sebou i negativní efekty. Hodně se tu staví, není, kde zaparkovat, je tu velký provoz. Život se tady zkomplikoval...“ Jinak si umělec neztěžuje, tvrdí, že Smíchov, jak to odpovídá již názvem, je „veselá čtvrť“.

Letohrádek Kinských

(č. p. 98, Holečkova 2, Smíchov)

Hodnotný letohrádek Kinských v překrásné zahradě byl zbudován na pozemcích dvora a vinic někdejšího cisterciáckého kláštera v Plasích, zničeného husity. Rozparcelováním vzniklo několik samostatných vinic a zahrad (Brabcová, Štikovna, Peldřimovka, Plaska a Mouřenínka). Postupně zpustly a převážně křovinatému místu pod pískovcovými svahy se říkalo Vrabcovna. Stálo tu i několik obydlí a při nich malé zelinářské zahrady. Roku 1799 pozemky odkoupila právě ovdovělá Rosa Kinská s úmyslem scelit pozemky a vybudovat zde ovocný sad. Její syn Rudolf Kinský rozlohu parcely ještě rozšířil a roku 1826 začal s velkolepým přebudováním sadu v pěstěný park. V letech 1827-1831 zde nechal vystavět reprezentativní empírový letohrádek. Jedná se o slohově čistou patrovou budovu s dvojím poschodím, boční přístavky jsou přízemní. Na úrovni patra je terasa, do níž vede vchod s iónskými sloupy. Antikizující podobu letohrádku dotvářejí i čtyři dórské sloupy v hlavním východním průčelí. Na schodišti bývaly instalovány sochy Psyché (dnes v zimní zahradě paláce Kinských ve Vídni) a Vlasty od Emanuela Maxe (dnes na zámku v Chocni). Autorem projektu byl arch. J. Koch, který projektoval i hospodářskou budovu v dolní části parku zvanou Švýcárna, při níž stály i stáje. Detaily stavby rozpracoval E. Kozlík. Park o rozloze cca 17 hektarů s rybníčky a vodopádem, skleníky a zelinářskou zahradou byl nedílnou součástí letohrádku. Návrh na jeho uspořádání vypracoval F. Höhnelt, po něm pokračoval v jeho práci B. Wünscher. Definitivní podobu získal park až roku 1860. Park tvoří dvě části: spodní s letohrádkem a Švýcárnou, pohledově orientovanou směrem ke Staroměstskému náměstí a paláci Kinských, a stromovitá partie ve svazích orientovaná na Hladovou zeď, oddělující park Kinských od zahrady Nebozítek. Technickou zajímavostí je vyrazení několika štol pro přívod vody z horních částí Petřína. Nejdelší je štola Železitá, která má délku sto metrů. Nejlepší vodu přivádí štola Zámecká, určená výhradně pro potřeby letohrádku. Voda ze štoly

V kaštánkách vedla ke koňským stájím. Později prodával Karel Kinský přebytečnou vodu klášteru sv. Gabriela, kterému odprodal i jihozápadní část zahrady. Zde byl také zbudován ústav pro hluchoněmé. Rudolf Kinský si svého nového sídla věru neužil. Byl totiž jako dvorský rada přeložen do Vídně, kde už roku 1835 předčasně zemřel. Vdova Vilemína Kinská se sem vrátila a s ní i šlechtický lesk. Pobýval zde svého času i korunní princ Rudolf či arcivévoda Ferdinand. Postupem času však rod Kinských ztrácel o místo zájem a r. 1901 vážně uvažoval o parcelaci pozemku na výstavbu vil a činžovních domů. Po složitých jednáních letohrádek se zahradou koupila pražská obec spolu s obcí smíchovskou za 919 500 Kč. Zařízení interiéru letohrádku bylo odvezeno do Kinského paláce v Praze a na rodové zámky Heřmanův Městec, Choceň a Česká Kamenice. V r. 1902 byly do vily umístěny sbírky sebrané u příležitosti Národopisné výstavy r. 1895 a záhy sem přešlo národopisné oddělení Národního muzea, které zde sídlí dodnes. Pro lepší přístupnost tohoto muzea byla proražena Hladová zeď, a propojeny tak sady Kinského s Petřinskými sady. U vchodu do zahrady stál provizorní secesní pavilon spolku Mánes od arch. Jana Kotěry, zřízený u příležitosti výstavy děl Auguste Rodina (1902). Později byl přenesen na Kavalírku, kde už přeměněný na filmový atelier vyhořel. Pavilon působil, včetně dřevěné konstrukce štítu, jako veskrze přírodní stavba. O něco výše byla zahradní restaurace a dále malá ZOO, kde byl chován daněk, kolouch, pávi, bažanti, koroptve, kachny a tehdy vzácná labuť. V r. 1914 byl do parku umístěn pomník se Štursovou sochou a urnou herečky Hany Kvapilové. Z r. 1928 je socha mladého nahého děvčete zvaná Čtrnáctiletá od Karla Dvořáka. Jednoho opilce socha dokonce inspirovala k sexuálnímu obtěžování. V prosinci 1993 byla socha v hodnotě 750 000 Kč odcizena a odprodána do starožitnictví za 35 000 Kč. Transakce se však odehrála za skryté asistence policie a socha je dnes uložena v depozitáři Galerie hl. m. Prahy. R. 1929 byl do horní partie zahrady přenesen dřevěný barokní kostelík sv. Michala z 2. pol. 17. století. Roubená stavba má tři věže, z nichž hlavní je vysoká přes 17 metrů.

Tyčí se nad prostorem vyhrazeným pro ženy, zvaný "babinec". V ose za hlavní věží následují další dvě věže umístěné nad kostelní lodí a kněžištěm. Věže jsou polychromovány symbolickými rusínskými barvami bílou, zelenou a červenou. Kostelík stál původně v Loučkách u Mukačeva. Z důvodu neúrody ho obec prodala Medvedovcům, odkud byla stavba převezena na čtyřech speciálně upravených vagonech do Prahy. Na přesné sestavení dohlížel osobně farář z Medvedovců. Společně se zvoničkou z Dolních Bojanovic je pozůstatkem neuskutečného záměru vybudovat v Praze cosi jako skanzen lidové architektury. R. 1939 byla k jednomu z jezírek přenesena z Kamy barokní socha Herkula v boji s hydrou. Neznámý vandal mu však urazil kyj i s rukama. V dalším jezírku je plastika lachtana od J. Laudy z r. 1953. Dnes už naštěstí málokdo pozná, že letohrádku ještě nedávno hrozil zánik. Roku 1986 bylo uzavřeno muzeum a trvalo plných devatenáct let, než bylo znovu otevřeno. Po pádu komunismu si město vyžádalo letohrádek od státu v restituci, ale na nákladnou rekonstrukci nenalezlo prostředky. Po celá 90. léta proto jen chátral až se ocitl v havarijním stavu. Trámy a krovy napadla dřevomorka, interiéry byly poškozeny plísní, spodní vody pronikly do základů budovy. Celý podmáčený svah parku se dal do pohybu. Nejprve se začala hroutit ohradní zeď při Holečkově ulici, později popraskaly parkové cesty, tehdy nevhodně asfaltované. Až v roce 1999 byl letohrádek převeden do vlastnictví Národního muzea, jehož zřizovatelem je stát, a tak bylo vyčleněno více než 100 milionů Kč na nákladnou rekonstrukci. K novému životu se letohrádek Kinských pod označením Musaion nadechl oficiálně v říjnu 2005.

Červen

Z radnice

Setkání starostů Prahy 1, 2, 4 a 5

Setkání starostů Městských částí Praha 1, 2, 4 a 5, které se uskutečnilo dne 7. 6. 2007 od 14.00 do 16.00 hodin. Místem setkání byla loď Európe, která kotvila v přístavišti Na Františku, Praha 1. Loď vyplula ve 13.55 hodin. Tématem

společného jednání byly následující okruhy otázek:

- deregulace nájemného, problematika kompenzačních fondů
- úspěšnost městských částí při čerpání ze strukturálních fondů EU
- preventivní programy k HIV na ZŠ
- problematika lidí bez domova

Občerstvení a materiály byly na místě zajištěny. Součástí programu byl i briefing se zástupci médií. Na lodi došlo na hranici městských částí k podpisu společného dokumentu, který vzešel z jednání.

Rozbor hospodaření a závěrečný účet MČ Praha 5 za rok 2006

Rada MČ Praha 5 schválila (12. 6. 2007) výsledky hospodaření za rok 2006 v hlavní činnosti:

Celkem příjmy	812.759.775,28 Kč
Celkem výdaje	799.046.265,58 Kč
Přebytek hospodaření:	13.713.509,70 Kč
Městská část Praha 5 hospodařila v hlavní činnosti s přebytkem přes 13,7 milionu korun. Hospodaření bylo přezkoumáno auditorem v souladu se zákonem č. 420/2004 Sb., O přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazů obcí, a auditorskými směrnici Komory auditorů České republiky. Rada schvalovala také výsledky hospodaření zdaňované činnosti za rok 2006:	
Celkem náklady:	350.706.497,95 Kč
Celkem výnosy:	561.118.732,57 Kč
Zisk:	210.412.234,62 Kč
Přezkoumání hospodaření zahrnovalo ověření údajů o plnění příjmů a výdajů rozpočtu a o	

ostatních peněžních operacích včetně údajů o použití peněžních fondů, údajů o nákladech a výdajích podnikatelské činnosti a údajů o peněžních operacích týkajících se cizích a sdružených peněžních prostředků. Předmětem přezkoumávání bylo rovněž nakládání a hospodaření s majetkem ve vlastnictví MČ Praha 5, zadávání a uskutečňování veřejných zakázek. Při přezkoumání bylo rovněž ověřováno dodržování povinností uložených zákonem č. 250/2000 Sb., O rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, a dalšími právními předpisy upravujícími finanční hospodaření MČ Praha 5, soulad vedení účetnictví se zákonem č. 563/1991 Sb., O účetnictví, a právními předpisy vydanými k jeho provedení a soulad hospodaření s finančními prostředky ve srovnání s rozpočtem. Při přezkoumání hospodaření MČ Praha 5 nebyly zjištěny nedostatky. Závěrečná zpráva auditora Ing. Jaroslava Vošty (odpovědný auditor, číslo osvědčení 1042) zněla: „Hospodaření městské části v hlavní činnosti skončilo přebytkem ve výši 13,7 mil. Kč, což je důsledkem plnění příjmů na 100% a realizací výdajů na 97%. Ve zdaňované činnosti nebylo dosaženo plánovaných výkonů hlavně v důsledku nižších výnosů z prodeje majetku. Celkově lze hodnotit hospodaření městské části dobře a je možno konstatovat, že za rok 2006 došlo k dalšímu zlepšení životních podmínek občanů městské části.“

Zastupitelé Prahy 5 projednali darovací smlouvu kostelu sv. Václava

Zastupitelstvo MČ Praha 5 projednalo návrh znění darovací smlouvy na poskytnutí grantu na obnovu kostela sv. Václava na Smíchově Římskokatolické farnosti u kostela sv. Václava. „S vlastníky nemovitých kulturních památek se neseписují standardní grantové smlouvy. Každá smlouva se vždy specifikuje na daný grant. Přejeme si, aby byla obnova kostela dokončena“, informoval starosta Prahy 5 Milan Jančík. Římskokatolická farnost u kostela sv. Václava se v případě schválení smlouvy zaváže použít finanční příspěvek přiznaný MČ Praha 5 k dokončení renovace vstupního portálu a restaurování vchodových dveří. Znění smlouvy

bylo odsouhlaseno Radou MČ Praha 5 č. usnesení 17/568/2007 ze dne 24. 4. 2007. Příspěvek ve výši 120 000,- Kč a účel použití byl schválen Zastupitelstvem MČ Praha 5 dne 22. 3. 2007 č. usnesení 5/39/2007.

Praha 5 nabídne další obecní domy k prodeji

Zastupitelstvo Městské části Praha 5 schválilo seznam 42 domů, určených k prodeji stávajícím nájemníkům. 33 domů bude nabídnuto k prodeji jako celek právníckým osobám, založeným z oprávněných nájemců bytů. 9 domů bude prodáváno po bytech dle zákona 72/1994 Sb. „O prodeje nájemníkům byl na naší městské části velký zájem a privatizace probíhala opravdu úspěšně. Věřím, že i v souvislosti se zvyšováním nájemného obyvatelé MČ, kterých se to týká, využijí nabídku bydlet ve svém,“ informoval zástupce starosty MČ Praha 5 Lukáš Herold s tím, že Praze 5 by mělo zůstat v budoucnu něco mezi 2000 a 2500 byty jako tzv. „rodinné stříbro“. „Městská část nemůže prodat všechny byty, nicméně je naším zájmem si nechat jen nezbytně nutný počet bytových domů,“ dodává. Cena nemovitostí bude stanovena dle znaleckých posudků a za tržní hodnotu. Prodej bude probíhat dle schválených pravidel a při rychlém jednání bude možné uplatnit 20 % slevu z kupní ceny. „Tato pravidla se nám osvědčila, není důvod je měnit. Sleva 20 % až do výše 200.000 Euro jak nám umožňuje EU jsou pro budoucí nabyvatele velmi motivující,“ uvedl Herold.

Seznam domů určených k prodeji jako celek:

Erbenova 794
Grafická 865
Ke Kotlářce 1146, 1147
Ke Koulce 462
Na Neklaně 1958
Plzeňská 187, 381, 441, 470, 796, 2272, 2273, 2577
Slávy Horníka 508
Štěpařská 969, 970, 971, 972
U Mrázovky 2661, 2662, 2663
U Nikolajky 174
U Paliarky 956
U Poštovky 1148, 1149
U Santošky 849

Vrchlického 479, 482, 483, 504, 493a, 493b
Zastupitelstvo schválilo také záměr prodeje devíti domů po bytech dle zákona 72/1994 Sb, a to oprávněným nájemcům. Byty budou oceněny znalcem na tržní hodnotu obsazeného bytu. Zde bude vyplácena při rychlém jednání 10% sleva. Nebytové prostory u těchto domů bude městská část prodávat samostatně

Seznam domů určených k prodeji po bytech:

Mahelova 164, 294

Musílkova 967

Zprávy z radnice

Rada MČ Praha 5 schválila výrobu 600 ks stolních a 600 ks nástěnných kalendářů Prahy 5 na rok 2008. Vítězem výběrového řízení se stala firma Leonardo s. r. o. Tématem je historie a současnost Prahy 5. Varianty kalendářů budou radě předloženy v listopadu 2007. Celé léto bude v Galerii Portheimka probíhat výstava fotografa a malíře Vladimíra Obra. Otevřeno bude úterý – neděle od 10,00 do 18,00 hod. Vernisáž se uskuteční 9. 7. 2007. Rada MČ Praha 5 schválila na svém úterním (19. 6. 2007) zasedání nákup techniky pro městskou policii. Jedná se o 9 ks počítačů, příslušenství a tiskárnu.

Jak vidí smíchovské léto radní pro kulturu a památkovou péči Michal Šesták

Praha 5 má nové logo, které vytvořili studenti pražské UMPRUM, mile se usmívá, a tak navazuje na jedno z vysvětlení názvu naší čtvrti, že Smíchov vznikl od slova „smáti se“. Pro letní měsíce jsme připravili řadu kulturních a uměleckých akcí, určitě se v létě život na Praze 5 nezastaví. Sám se nejvíc těším na festival „Za vodou“, který proběhne v rámci několika víkendů v prostorách Galerie Portheimka. Přehlídka divadla a hudby má společné téma: „Žena a změna“. Hlavním bodem programu bude česká premiéra hry americké autorky Eve Enslerové: Tělo.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Pražské centrum prodáno za 1,2 miliardy korun

Kancelářské centrum na Novém Smíchově v Praze, zvané Smíchov Gate, změnilo majitele. Za

1,2 miliardy korun ho koupil lucemburský realitní fond. Kupcem se stala společnost PBW II Real Estate Fund, která se zaměřuje na nemovitosti po celé střední Evropě. Komplexu se zbavila developerská společnost Premiumred ze skupiny Volksbank Group. Stavaři dokončili kancelářskou budovu v roce 2006. Místo si zde pronajaly společnosti jako stavebníci Hochtief VSB, farmaceutická firma Astra Zeneca, Deutsche Leasing, Hudson Global Resources či francouzská Ségécé, vlastníci některá obchodní centra v Česku. Budova se nachází jen pár metrů od jednoho z nejnavštěvovanějších nákupních center v tuzemsku - Nového Smíchova na Andělu. „Věříme, že získaný majetek prokáže, že má excelentní potenciál pro růst nájmu,“ uvedl Artur Mokrzycki, který v lucemburském fondu dohlíží na oblast střední Evropy. Kromě toho PBW II Real Estate Fund patří například kanceláře a obchody Myslbek v centru Prahy nebo International Business Center v pražském Karlíně.

Od košířské galerky ke smíchovské honoraci

Projekt dělnické kolonie Budáňka zaměstnává mysl radních i obyvatel Prahy už hodně dlouho. Ani zařazení tohoto jedinečného dokladu domkářského bydlení na periferii do seznamu památek v roce 1991 nezabránilo chátrání. Paradoxně úplnému zdevastování zabránili squaťři, kteří se zde usídlili už začátkem 90. let. Nyní svitla záře nad pochmurnou kolonií, protože podle projektu Jaroslava Slavíčka zde vyroste nová rezidenční čtvrť. Zatím neutěšená historie osady Budáňka na západním okraji původních Košíř a v blízkosti Motolského potoka začala na úsvitu 19. století. V té době byly Košíře i širší území Smíchova jedinečným přírodním areálem s výstavnými usedlostmi a vinicemi. Společnou rukou vybudovali Budáňka nádeníci z okolních vinic, dělníci z nedalekého pískovcového lomu a košířská galerka jako sociální protiváhu movitých usedlostí. V souvislosti s industrializací Smíchova se proměnila sociální skladba Budáňek, ale domkářský charakter si uchoval tento soubor po celou dobu své existence. Budáňka byly ve své době obávanou čtvrtí, kam nebylo radno vkročit

ani za bílého dne, natož pak v noci. Smíchovský patriot Jakub Arbes umístil do Budánek ostré hochy z romaneta Můj přítel vrah. Ani v posledních předrevolučních desetiletích neztratily Budánka nic ze své svěží šerosvitné až thrillerové atmosféry. Bydlel zde písničkář Sváťa Karásek a v jednom z baráků si zřídila zkušebnu i kapela Plastic People of the Universe. Patrně právě tato undergroundová image nezvladatelné čtvrti vedla stranické orgány k plánu vybudovat v lokalitě Budánka výškovou panelovou výstavbu pro zaměstnance ministerstva vnitra. V roce 1988 byli původní majitelé domů násilně vyvlastňováni a pod silným tlakem nakonec odešli (až na skalního a jediného nevyvlastněného Ludvíka Hradílka). Bohémskou atmosféru pražské Greenwich Village se už nepodařilo obnovit, ač zde byly snahy, například ze strany americké menšiny, učinit z Budánek uměleckou kolonii. Několikrát vypsaná soutěž nepřinesla kýžené výsledky také proto, že dlouho nebyly vyjasněny majetkové poměry. Po letech sporů o to, zda zachovat, či zrušit památkový režim, se nakonec asanovalo šest objektů a u zbylých se učinila statická opatření k zamezení zhroucení staveb. Nakonec nechtěnou a odříkanou lokalitu o výměře 9 261 m² získala společnost Geosan Alfa ve veřejné soutěži. Odhadované náklady na projekt, jímž byl pověřen architekt Jaroslav Slaviček, činí zhruba půl miliardy korun. Podle autora projektu navazuje jeho studie na urbanismus této části Smíchova, to znamená na blokovou zástavbu, která přechází se zdvihem terénu do polouzavřených bloků až k jednotlivým domům ve stráni. Rastr zástavby by měl být nepravidelný, aby navazoval na původní rostlý živelný způsob zastavění. Jaroslav Slaviček hodlá respektovat také původní komunikační síť a půdorysy dnes již stržených domků řešením parteru a dlažby. Původnímu charakteru by mělo být podle architekta Slavička podřízeno i měřítko bytových domů s kapacitou padesáti až sedmdesáti bytů. Dosud je v jednání, v jakém rozsahu bude původní zástavba Budánek začleněna do novostaveb, ale vyřešena už je otázka, zda vůbec. Projekt by měl do anonymizovaného a zdevastovaného území

vnést nejen noblesní rezidenční funkci s terasami, ale také by měl přispět k revitalizaci přírodních komponent území, k čemuž patří i odkrytí zatrubněného Motolského potoka. Celou zástavbou by měla prostupovat zeleň, včetně zatravněných střech garáží. Severozápadní cíp pozemku bude mít parkovou úpravu a bude sloužit širší veřejnosti. Územní rozhodnutí by mělo být vydáno v roce 2008 a stavební povolení v roce 2009. Kolaudace celého areálu by měla proběhnout zhruba v roce 2010 nebo 2011.

Úřední oznámení

„Informační centrum Praha 5 o. p. s.“

Zastupitelstvo Městské části Praha 5 na svém červnovém zasedání schválilo založení obecně prospěšné společnosti Informační centrum Praha 5. Podnětem k založení obecně prospěšné společnosti je zájem Úřadu městské části Praha 5 o zlepšení informovanosti obyvatel a návštěvníků MČ Praha 5, turistů a podnikatelů. Záměr vybudovat informační centrum vyplývá již z přijatého programového prohlášení Rady MČ Praha 5. „Chceme, aby Praha 5 byla moderní, dynamická a informovala o své činnosti a také o projektech či programech, které připravuje, podporuje, nebo je na území městské části chystají jiné subjekty“ informoval starosta Prahy 5 Milan Jančík. K tomuto účelu bude společnost poskytovat obecně prospěšné služby ve prospěch městské části formou vytváření, zpracování, řízení a rozvíjení projektů, které informovanost zlepšují. Tyto služby budou poskytovány za stejných podmínek právnickým a fyzickým osobám, příspěvkovým organizacím, jakož i orgánům státní správy, působícím zejm. v oblasti informatiky, turistického ruchu, kultury, sportu, vzdělání, životního prostředí, sociálních služeb, evropské integrace, bezpečnosti, integrace zdravotně postižených a národnostních menšin, protidrogové prevence, rozvoje občanské společnosti, výstavby a územního rozvoje, dopravy a dalším subjektům, které projeví zájem o tyto služby. „Informační centrum Praha 5 bude v plné míře akceptovat zásady moderního řízení v duchu efektivní

veřejné správy. Obecně prospěšná společnost je velmi úspěšnou právní formou organizace při získávání grantů, které budou součástí vícezdrojového financování nákladů na svou činnost," řekl radní pro PR a média Michal Šesták. Koncepte informačního centra vychází z potřeb městské části v rámci moderního řízení toků informací a moderních služeb pro občany, návštěvníky, turisty i podnikatele. Bude přinášet jednak nové služby, které v současné době městské části chybí, ale bude rovněž propojovat stávající informační toky, propagovat již fungující služby a celkově tak napomáhat vytváření synergických efektů v oblasti využívání informací a služeb.

Vyznamenání Zlatou medailí exprezidenta České republiky Václava Havla

Slavnostní akt vyznamenání uskutečnila Nadace grófa Széchenyiho. Vyznamenání se uděluje významným světovým osobnostem za zásluhy v boji za svobodu, demokracii a celoživotní směřování v oblasti kulturního a politického života Evropy. Předání medaile Václavu Havlovi se uskutečnilo dne 26. července 2007 v Praze 5 ve vile Portheimka, Reinerův sál, Štefánikova 12 (od 18. 00 hodin). Projev přednesl spisovatel a bývalý ministr kultury Maďarské republiky Gábor Görgey.

Podniky a podnikatelé

Praha 5 bude moci prodat další část Ženských domovů

Radnice Praha 5 bude moci prodat v soutěži další část Ženských domovů v Radlické a Ostrovského ulici. Zájemci budou muset nabídnout nejméně 174 milionů korun, jak stanoví znalecký posudek. S postupem souhlasilo městské zastupitelstvo. Někteří členové sboru však záměr kritizovali. Tvrdili, že budovy jsou vhodné k sociálnímu bydlení. "Byl to symbol pomoci ženám, které byly v tísní," uvedl Karel Klíma (ČSSD). Podle zastupitele Milana Macka (KSČM) nemá radnice stále zpracovanou koncepci, jak bude zacházet s lidmi v nouzi. "Ženské domovy k tomu mohly sloužit. Není důvod prodávat budovy, aby Praha 5 získala peníze," tvrdil Macek. Podobně se

vyjádřila i Eva Tylová (Strana zelených). Pavel Plichta z odboru obchodních aktivit Prahy 5 uvedl, že jedním z důvodů prodeje je údajně nevýhodná smlouva na správu budovy z roku 1993. Navíc je nutné budovu dále opravovat. S přestavbou původně bytového domu na nebytový podle Plichty počítala už původní smlouva. Nyní je tam jen 15 malých bytů. "Nový nabyvatel bude mít povinnost doložit, jakým způsobem by se o nájemnice postaral," zdůraznil Plichta. Podle primátorova náměstka Pavla Klegy (ODS) Magistrát uvedl, že smíchovská radnice bude muset zohlednit ve své bytové politice důsledky prodeje Ženských domovů. Totéž dnes potvrdili i zastupitelé, kteří o záležitosti jednali na žádost opozičních klubů ČSSD a KSČM.

Vývojové centrum firmy Skype na Smíchově

Firma Skype, tvůrce stejnojmenného internetového komunikátoru, potvrdila, že v Praze otevře vývojové centrum. To by mělo do konce letošního roku zaměstnat třicet odborníků ovládajících různé programovací jazyky. „Čeští programátoři patří mezi nejlepší na světě," tvrdí Philippe Bernard, šéf pražského Skypu. Vývojové středisko sídlící v Paláci Křížák na Smíchově má úzce spolupracovat s vývojářskou centrálou Skypu, která sídlí v estonském Tallinnu a zaměstnává tři stovky lidí. Skype má vývojové kapacity i ve Švédsku, Brazílii a jihovýchodní Asii, žádná z kanceláří však nedosahuje velikosti zamýšleného pražského zastoupení. Manažeři firmy do budoucna nevyklučují rozšíření týmu. „Skype existuje jen tři roky a využívá jej už téměř 200 milionů lidí. Vývoj je tak rychlý, že konkrétní prognózy nelze činit," tvrdí Zuzana Michalová, jež Skype mediálně zastupuje. Firma zatím neprozradila, jakému konkrétnímu vývoji se bude pražské centrum věnovat, nicméně zaměření prý nebude lokální, ale má se týkat globálních projektů. Čeští programátoři se budou podílet na vývoji nové verze programu nebo na rozšíření funkcionality služby, jako je Skype Fine, která umožňuje uživatelům sdílet zkušenosti a postřehy ze zajímavých míst.

Radlická mlékárna patřila k největším

Radlická mlékárna kdysi zaujímala v rámci pražské metropole výsostné postavení. Mléčnými výrobky zásobovala nejen Prahu, ale část zboží putovalo na export. Elitní mlékárnu dnes bohužel připomíná jen jeden arkýř z původní průmyslové budovy. Došlo k celkové rekonstrukci areálu a nové komerční využití naznačuje, že po rozpadu koncernového podniku Laktos v roce 1990, kdy se Radlická mlékárna stala samostatným podnikem, aby za dva roky byla proměněna na akciovou společnost, se zde již výroby mléčných pochoutek nedočkáme. Samotná kronika radlického mléka počala rokem 1872; stalo se tak dva roky po založení nejstarší mlékárny při císařském velkostatku v Hostivících. Zakladatelem Parní mlékárny správy statku Radlice byl Karel Kirschner, jenž zakoupil od správy schwarzenberského panství se sídlem v Jinonicích jednu budovu statku a přestavěl ji na mlékárenský provoz. Syn zakladatele mlékárny (Karl Otto Kirchner) dne 22. I. 1895 podal k C. k. okresnímu hejtmanství na Smíchově podání o povolení stavby nové mlékárny na pozemku smíchovského městského katastru, který se nalézal proti železniční stanici Smíchov. Novostavba získala číslo popisné 896 a její zpracovatelská kapacita činila 30 tisíc litrů mléka denně. V roce 1900 zde byla za pomoci RNDr. Georga Zirnema vyvinuta nová technologie zahušťování mléka. Firma změnila název na Anglo-rakouskou společnost pro kondenzování mléka Kirschner-Zirn. Jako jediná mlékárna v českých zemích vyráběla mléčný cukr. Postupně otevřela pobočky ve Vídni, Březnici u Příbrami, v Hodonicích a dvě ve Francii. Tehdejší název zněl: Akciová společnost pro průmysl mléčný v Praze. Koně a auta rozváželi zboží po okolí. Rozšíření odbytu vyžadovalo modernizovat stavbu, jednotlivé budovy byly propojeny podzemními chodbami. Byla zde zřízena úprava mléka, sýrárna a tvarohárna. Ze smetany se vyráběla šlehačka. Mléčný tuk zde byl zpracováván co nejšetrnější cestou. Objevily se zde i nové produkty: polévkové tresti ILSA, Lacido (kysané mléko v nízké teplotě), ROKA (trvanlivá smetana

v tubách), ale prvenství mělo JOVO, ovocný jogurt, který se jako první u nás objevil na trhu v roce 1933. Znárodnění po roce 1948 vytvořilo nový mlékárenský gigant, smíchal Radlickou, Trojskou, Vysočanskou, Nuselskou a Hostovickou mlékárnu do jednoho mamutího národního koncernu, s ředitelstvím v Bílkově ulici v Praze 1. Přes postupnou modernizaci, kterou radlický mlékárenský podnik procházel, ztratila mlékárna své výsostné postavení na trhu, až po „sametové revoluci“ zcela zanikla.

Byty a bytová politika

Deregulace nájemného

Hlavní město Praha vlastní 10 384 bytů téměř po celém území města. Nejvíce takových bytů najdeme na velkých sídlištích na Černém Mostě, Barrandově, ve Stodůlkách a na Jižním Městě. Regulované nájemné, tedy nájemné, jehož horní hranici stanovuje zákon, platí nájemníci přibližně v 5100 bytech patřících hl. m. Praze. V majetku jednotlivých městských částí je v současné době odhadem přibližně 70 000 bytů. Hlavní město Praha bude zvyšovat regulované nájemné v obecních bytech nesvěřených městským částem v období od 1. června 2007 do 31. prosince 2009

(tedy v prvních 3 letech deregulace) v maximální výši umožněné zákonem č. 107/2006 Sb., O jednostranném zvyšování nájemného z bytu. Deregulace nájemného se týká přibližně 5100 bytů. Městské části postupují v podstatě stejným způsobem s tím, že se může lišit počáteční datum zvyšování nájemného. Tak zvané „věčně usměrněné“ nájemné, to je nájemné v bytech postavených s pomocí dotace ze státního

rozpočtu nebo státních fondů na výstavbu nájemních bytů, se dnes pohybuje v rozmezí 50–80 korun za metr čtvereční. „Zvyšováním nájemného odstraníme současné rozdíly ve výši nájemného „věcně usměrněného“ a regulovaného,“ řekl ředitel bytového odboru Vladimír Dykast. V tabulce Zvyšování nájemného ve vybraných pražských lokalitách jsou zobrazeny příklady růstu nájemného v lokalitách, ve kterých se nachází nejvíce bytů nesvěřených statutem hl. m. Prahy městským částem. „Pro poslední rok zvyšování, tedy rok 2010, ve kterém se předpokládá nejvyšší reálný nárůst nájemného, vypracujeme metodiku rozlišení zvýšení nájemného zohledňující přesněji kvalitu bytů a domů a rozdíly v atraktivitě bydlení v jednotlivých lokalitách hl. m. Prahy. Při stanovení zvyšování nájemného zohledníme především kvalitu životního prostředí, dopravní zatížení, technický stav domů atd.,“ uvedl radní pro sociální politiku Jiří Janeček. V současné době připravuje hlavní město Praha projekt transformace bytového fondu. Součástí tohoto projektu je také řešení dalšího postupu při prodeji bytového fondu, který vlastní město. „Není možné předjímat, zda bude tento projekt v konečné fázi realizován a zda bude jeho součástí prodej bytů,“ uvedl Vladimír Dykast.

Doprava

Most císaře Františka I.

Řetězový most císaře Františka I. stával přibližně v místech dnešního Mostu Legií. Byl postaven jako druhý trvalý most přes Vltavu v letech 1839–1841 a jeho dokončením se zásadně zlepšila dopravní situace mezi Smíchovem a Starým Městem pražským. Projekt a stavbu řídila Akciová společnost ku stavbě řetězového mostu v Praze v čele s předsedou Josefem Matyášem Thunem a protektorem, nejvyšším pražským purkrabím hrabětem Karlem Chotkem. Autorem projektu, jehož příprava trvala pouhých 7 měsíců, byl c. k. inženýr Bedřich Schnirch (1791–1868). Stavbu provedl podnik loďaře - rytíře Vojtěcha Lanny. Litinu dodaly železářny hraběte Stadiona z Chlumce u Třeboně, železné závěsy c.

k. dvorní kovářský mistr Kozlík z Prahy. Celková délka mostu byla 412, 74 m, šířka mezi zábradlími 9 m, z čehož bylo 6 m vozovky a chodníky po 1, 5 m. Most se skládal ze dvou dílů oddělených zděným pilířem na Střeleckém ostrově. Na pilíři bylo obytné stavení s klenutým průchodem, byl zde i sestup na Střelecký ostrov. Každý z dílů měl dvě věže, na nichž byla ve výšce 10, 5 m uložena ložiska mostních řetězů. Věže stály na pilířích umístěných na dřevěných rostech, z nichž každý stál na 156 pilotech. Mostní řetězy byly upevněny v pobřežních opěrách a na pilíři na ostrově. Délka článku řetězu činila 3,16 m a byla tvořena z obdélníkových želez o rozměrech 10, 52 x 1, 54 cm. Byly umístěny v rovinách mostního zábradlí vždy po čtyřech v každém průčelí vždy ve dvou řadách nad sebou. Celá mostovka byla dřevěná, z trámů o rozměrech 26 na 37 cm. Díky nízké dřevěné podlaze nemohla po mostě jezdit městská dráha, a tak cestující museli před mostem vystoupit, most přejít pěšky a nasednout na druhém konci. Zábradlí mělo tvar příhradového nosníku s 3,36 m dlouhými příhradami na způsob ondřejových křížů. Bylo vysoké 95 cm a přispívalo k podélnému ztužení celé mostní konstrukce. Rozpětí mostních polí byla u obou dílů stejná – střední pole 132 m, krajní po 33, 3 m. První zatěžkávací zkouška byla provedena 2. 11. 1841 v 10, 00 hod., kdy bylo přes most hnáno 150 kusů skotu, druhá proběhla o den později. Josef Matyáš Thun vjel na most v kočáru v čele povozů (osmispřežní o váze 330 vídeňských centů, dvou šestispřeží o váze 200 vídeňských centů, 3 čtyřspřeží po 150 centech a 2 dvojspřeží po 50 centech). O most se však bylo třeba starat – zejména o dotahování šroubů a podložek diagonál zábradlí. K tomu však nedocházelo a vynořily se pochybnosti o spolehlivosti mostu. Při projektování se také nepočítalo se zatížením spojeným s dopravou železničních vagónů z Ringhofferovy továrny, přepravovaných po mostě na valnících k budově celnice na Náměstí Republiky. Váha valníků byla 5 tun. Jindy se tedy přepravovaly například stroje, kotle aj. Přeprava se děla v noci za úplného zastavení ostatní dopravy. V roce 1857 měl být po mostě převezen nový vůz dvojnásobné hmotnosti – most se prohnul a

rozkýval tak, až vznikla panika, že se zřítí. Od té doby byl používán Karlův most. Od roku 1871 se používal nový most – Železniční. V roce 1870 C. k. místodržitelství v Praze omezilo maximální zatížení na 4 t a nařídilo do 10 let provést přestavbu mostu, k níž nedošlo. V roce 1885 kupuje od akciové společnosti most pražská obec, a to s právem vybírat mostné do roku 2004. Obec pak vypsala veřejnou soutěž na nový most (kamenný nebo železný). Současně byl postaven v roce 1898 prozatímní dřevěný most, na který byla v červenci téhož roku převedena veřejná doprava.

Školství a dětské aktivity

Školky v Praze 5 mají stále ještě volná místa

Mateřské školy v Praze 5 mají stále ještě volná místa. Šest zařízení může po ukončení zápisů na příští školní rok (2008) přijmout další tři desítky dětí. Veřejnost o tom 20. 6. 2007 informoval mluvčí páté městské části Jan Šlajs. Děti mohou v mateřských školách trávit celý den nebo půl dne. Do zařízení mohou docházet také nepravidelně. "Přednostně však uspokojíme celodenní a pravidelné navštěvování našich mateřských škol," řekla zástupkyně starosty Lucie Vávrová. Celková kapacita školek v Praze 5 je 1668 míst. Rodiče mohou své ratolesti stále ještě přihlásit do mateřských školek Hlubočeská, U Krtečka, Grafická, Radlická a Slunéčko. V příštích letech chtějí některé pražské radnice ve školách kapacitu zvýšit. Přípravují se tak na mírné zvýšení porodnosti. Například v Praze 6 přibude v následujících dvou letech 160 míst. Městské části nestaví nové školky, ale rekonstruují a otvírají nová oddělení ve stávajících zařízeních nebo v základních školách. V Praze 8 například otvírají nové třídy, které sloužily jako tělocvičny.

Fakultní základní škola Barrandov oslavovala patnácté výročí svého vzniku

Fakultní základní škola Barrandov II (FZŠ Barrandov) oslavila v letošním roce (2007) 15. výročí svého založení. Oslavy se konaly pod názvem: „Vracíme se do minulého století“, a program byl rozložen po celém druhé pololetí.

Akce vyvrcholily 6. června 2007 v místní Galerii Barrandov, kde byla otevřena výstava „Vracíme se do minulého století...“, připomínající výběrem exponátů doby našich babiček a dědečků. Na výstavě se podílely především žáci školy. Součástí oslav byl i sportovní den vedený v duchu módy počátků 20. století. Učitelé zahráli a zazpívali Hašlerovy staropražské písničky, v koutě zahrady byla otevřena prvorepubliková kavárna a jiné atrakce. Hosty slavnostního programu byla i delegace z radnice v čele se starostou Milanem Jančíkem, dále místostarostkou Lucií Vávrovou a vedoucí odboru školství a kultury Dagmar Drmotovou.

Atmosféru dotvrzovaly dobové kostýmy. Škola, zaměřená na jazyky, estetiku a sport, tak pestrým a nápaditým programem oslav potvrdila, že se nalézá nedaleko pražského „města snů“, filmového studia Barrandova. FZŠ Barrandov II se řadí počtem žáků (1050) k největším základním školám Prahy 5.

Kultura

Knihovna Na Skalce v Praze 5 zůstane

Městská část Praha 5 rozhodla o finančním příspěvku 250 tisíc Kč na provoz veřejné knihovny Na Skalce. Ředitelství Městské knihovny v Praze totiž informovalo dopisem radního pro kulturu MČ Praha 5 o nadměrných nákladech na provoz knihovny a o uvažované optimalizaci sítě knihoven, která by se pravděpodobně dotkla tohoto tradičního poskytovatele knihovnických a informačních

služeb. „Rozhodli jsme se podpořit tuto veřejnou službu. Knihovna Na Skalce se zaměřuje především na děti, mládež a seniory, kteří tvoří více než polovinu čtenářů a má v Praze 5 své stálé místo,“ sdělil starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Knihovna Na Skalce je v prostoru soukromého majitele. Městská knihovna v Praze konstatovala, že náklady na provoz této pobočky jsou pro její rozpočet nadměrně zatěžující. S ohledem na vysokou návštěvnost knihovny se Rada Městské části Praha 5 rozhodla finančně tento subjekt podpořit a částečně stabilizovat. „Knihovna plní funkci nejen výpůjčitele knih, ale také se jedná o komunikační centrum, které by v této lokalitě v Praze 5 nacházelo jen těžko náhradu,“ dodal radní pro kulturu MČ Praha 5 Michal Tuček. V letošním roce se ke dni 31. 5. 2007 konalo v knihovně Na Skalce mimo jiné 37 akcí s účastí 453 osob.

Léto začíná na Smíchově

Večer 13. 6. 2007 začalo ve Švandově divadle v Praze léto. Není to omyl v kalendáři, ale zahájení čtvrtého ročníku festivalu „Léto hereckých osobností“, který od 14. 6. do 16. 9. 2007 pořádá ve Švandově divadle na Smíchově a na Letní scéně na Vyšehradě Studio Dva. Divadelní festival otevřela česká premiéra hry francouzských autorů Jeana Della a Géralda Sibleyrase Půldruhé hodiny zpoždění, v níž Daniela Kolářová a Milan Lasica vytvoří manželský pár, který po třiceti letech zatouží po sexuální renesanci a vymetení stereotypů ze svého života. Hru nastudoval režisér Patrik Hartl. Na Letní scéně Vyšehrad bude mít 9. července premiéru hra chorvatského dramatika Mira Gavrana Vše o ženách, kterou nastudovala režisérka a herečka Jana Janěková s Annou Šiškovou, Janou Krausovou a Jitkou Schneiderovou. „Z mého ženského pohledu to hra o ženách zas až tak moc není, ale co může také dramatik - muž o ženách vědět... Přesto je to text, který diváka pobaví, dojde i přivede k zamyšlení,“ řekla o Gavranově hře Janěková. Kromě nových premiér se budou hrát i divácky oblíbené inscenace z minulých ročníků - Klára a Bára s Ivanou Chýlkovou a Evou Holubovou, Na konci duhy s Hanou Maciuchovou v roli Královny

swingu Judy Garlandové, tato herečka je spolu s Ladislavem Frejem protagonistkou i Albeeho psychodramatu Kdo se bojí Virginie Woolfové?, stejně jako Ivana Chýlková s Kryštofem Hádkem tvoří dvojici inscenace Absolvent. Hrát se bude i Otevřené manželství s Janou Krausovou a Karlem Rodenem a monodrama Jašek s Annou Šiškovou. Podzimní část festivalu slibuje opět překvapení v podobě hostů ze Slovenska. Vstupenky na Léto hereckých osobností 2007 byly v prodeji v pokladně Švandova divadla a v sítích Ticketpro, Ticketportal a Ticketart, rezervace vstupenek byla možná na adrese www.stu.diodva.cz nebo www.svandovo.divadlo.cz.

Švandovo divadlo zakončilo sezonu Periferií

Ve středu 13. června 2007 proběhlo ve Švandově divadle poslední představení souboru Švandova divadla v této sezoně. Jde o hru českého autora Františka Langera PERIFERIE v hlavních rolích s Janou Strykovou a Viktorem Limrem. Po představení byly v kavárně Švandova divadla slavnostně za účasti herců zavřeny dveře za uplynulou sezonou. Hned následující den – 14. června 2007 – začala přehlídka Léto hereckých osobností 2007 premiérou hry Půldruhé hodiny zpoždění s Milanem Lasicou a Danielou Kolářovou. Soubor Švandova divadla chystá po prázdninové pauze dvě premiéry. První bude hra jihoafrické autorky Rezy De Wet s názvem MISSING (Pohřešované) v režii člena souboru Švandova divadla Ivana Řezáče. Z herců se představí Kristýna Frejová, Jana Stryková, Jarka Kopecká a Robert Jaškóv. Premiéra je plánována na začátek října 2007. Na konci října bude mít premiéru Machiavelliho MANDRAGORA v režii Daniela Hrbka ve Velkém sále divadla.

Městská zeleň a ekologie

Z pražských koupališť je voda nejčistší v Motole

Z pražských koupališť je voda nejčistší v motolských rybnících. Lidé se v Motole mohou bez obav koupat, voda je nezávadná. Naopak v Džbánu je stále zákaz koupání. V Hostivaři a Lhotce je voda také nezávadná, ale zakalená. O

něco horší kvalita vody je v Šeberáku. U vnímavých jedinců by se mohly vyskytnout zdravotní potíže. Pozor by si měli na koupání v uvedených lokalitách dát zejména lidé se sníženou imunitou, alergici, těhotné ženy a malé děti. Čím menší dítě, tím je citlivější. Ani na Šeberáku by návštěvníci neměli zapomenout na sprchu. Při chladnějším počasí by se kvalita vody však mohla zlepšit. Záleží na konkrétních organismech, které ve vodě převládají. Aktuální údaje o kvalitě vody pražských koupališť je možné sledovat na internetových stránkách pražské hygienické stanice na adrese www.hygpaha.cz.

Přírodní park Košíře–Motol

Málokdo si při jízdě po rušné Plzeňské ulici uvědomí, že přírodní plochy v jejím okolí tvoří další pražský přírodní park, který se tak ze všech pražských přírodních parků nejvíce přibližuje k centru Prahy. Jde o přírodní park Košíře – Motol, který je pojmenován po městských čtvrtích, kterých se dotýká. Přírodní park Košíře – Motol obsahuje jednak chráněná území, která vytvořila sama příroda, jednak rozsáhlý areál, který je dílem lidského snažení. V prvním případě jde o přírodní památky, z nichž celku dominuje Vidoule, vyhlášená v roce 1988 na ploše 6,7 ha. Jde o výraznou tabulovou horu, tvořenou horizontálně uloženými křídovými vrstvami a oddělující Motol od Jinonic. Dalším takřka nepřehlédnutelným útvarem je přírodní památka Kalvárie v Motole. Nalézá se přímo u Plzeňské ulice, těsně pod krematoriem. V těchto místech bývala soutěska, kterou zde vytvořil Motolský potok, a skalní útvar nad ní je právě Kalvárie, zakončená z dále viditelným křížem. Celé území bohužel značně poznamenalo rozšíření Plzeňské ulice. Přírodní památka Skalka se nachází na křižovatce ulic Plzeňské a Pod Kotlářkou. Na ploše 9,8 ha jsou zde tzv. koží hřbety, tvořené ordovickými horninami a narušené dřívější lomovou těžbou. Pokud se týká lidských výtvarů, které jsou součástí tohoto přírodního parku, jde o park krematoria v Motole, ale především o rozsáhlý anglický park Cibulka, který vznikl v letech 1815 až 1824 na pozemcích stejnojmenné usedlosti. Majitel,

pasovský biskup Leopold Leonard Thun z Hohensteinu, zde využil přirozených dispozic místa, které doplnil o řadu doprovodných staveb. Dodnes je možné navštívit rozhlednu, připomínající romantickou hradní zříceninu, případně projít Dantovým peklem, tedy zbytky takto pojmenované jeskyně se sochou nazvanou Škrtič. Stromořadí dubů zimních pak vede k čínskému pavilonu. Park Cibulka dlouhá léta chátral tak jako sama usedlost. V poslední době však město začalo s obnovou areálu, což dokazuje například zcela opravené jezírko pod sochou Diany.

Praha 5 rozdělí finanční prostředky na ekologické projekty

Zastupitelstvo MČ Praha 5 bude projednávat schválení rozdělení 300 tisíc korun českých na granty pro rok 2007 v oblasti životního prostředí s názvem "Místo pro život a ekologické programy". V grantovém řízení byly vypsány níže uvedené okruhy: Výsadba a péče o zeleň (péče o neudržované plochy, vzrostlou zeleň, výsadba stromů apod.) Podpora ekologické výchovy na území MČ Praha 5. Ochrana zvířat (podpora nevýdělečných organizací pečujících o odložená, zraněná či handikepovaná zvířata) v celkové výši 300 00 Kč. Celkem podalo žádost o grant pro r. 2007 dvanáct žadatelů. Výbor pro životní prostředí rozhodl na své páté schůzce dne 24. 4. 2007 takto: S předloženým návrhem na rozdělení grantů pro r. 2007 souhlasí. Usnesení RMČ Praha 5 ze dne 15. 5. 2007 č. 18/600/2007 RMČ Praha 5 souhlasí s přidělením grantů „Místo pro život a ekologické programy“ pro r. 2007.

Žadatelé:

Český rybářský svaz	8 000 Kč
Mateřská škola se speciálními třídami DUHA	25 000 Kč
Spolek přátel koček a jiných zvířat	15 000 Kč
Julie Mihalová	37 000 Kč
Mateřská škola Praha 5 – Barrandov	40 000 Kč
Gymnázium Praha 5, Nad Kavalírkou 1	45 000 Kč
Dům dětí a mládeže	90 000 Kč
Sdružení na ochranu zvířat v krajní nouzi	40 000 Kč
Celkem:	300 000 Kč

Zdravotnictví a sociální politika

Praha 5 bude vyplácet některé dávky poukázkami

Od 1. září 2007 začne Úřad městské části Praha 5 vyplácet některé dávky, na které mají klienti ze zákona nárok formou poukázek a nikoli již jen formou finančních prostředků. Jedná se především o dávky pomoci v hmotné nouzi, kterou klienti velmi výrazně zneužívali. Podle zkušeností úřadu si lidé nakupovali alkohol a tabákové výrobky a nikoli oblečení nebo potraviny. Dávky byly zneužívány. „Pomoc ze strany veřejné instituce má jasný účel. Mnohokrát se však stalo, že došlo k její zneužití. Nový systém je transparentní a účelný. Tato forma podpory lidem v nouzi pomůže více,“ uvedl starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Praha 5 bude vyplácet některé dávky formou poukázek, které bude možné uplatnit v řetězcích Tesco a Albert. S těmito dvěma subjekty má smluvní vztah společnost, od které úřad bude poukázky nakupovat. Výhodou poukázek je to, že se musí vyčerpat v plné výši nominální hodnoty a není možné na ně vracet peníze. ÚMČ Praha 5 vnímá také pozitivně, že dodavatel poukázek má smlouvy s takto velkými řetězci, protože by nemělo docházet ke směně poukázek za finanční hotovost, jako se tomu dělo jinde, když se podobný systém zaváděl. Poukázkový systém by měl být efektivní, tedy plnit účel toho, k čemu je dávka, vyplácena a lidé si budou moci pořídit potraviny, oblečení, obuv a drogistické zboží. Systém u dávek v hmotné nouzi zavedl úřad plošně pro všechny žadatele.

Komunitní plánování sociálních služeb

Dne 26. 6. 2007 se od 18:00 hodin v budově Radnice Prahy 5 uskutečnilo Veřejné setkání občanů Prahy 5 nad projektem Komunitního plánování sociálních služeb. Záměr komunitního plánování je pomocí otevřeného dialogu objednatelů, poskytovatelů a uživatelů sociálních služeb vytvořit síť kvalitně fungujících sociálních služeb a podporovat projekty a programy, které odpovídají skutečným potřebám cílových skupin, např. seniorů, Romů, handikepovaných, dětí, rodičů a dalších občanů

Městské části Praha 5. Projekt sociálních služeb je spolufinancován Evropskou unií z Evropského sociálního fondu v rámci operačního programu Rozvoj lidských zdrojů a vládou České republiky. Realizuje se na základě veřejné zakázky. Cílem projektu je zajistit metodicky jednotný přístup k plánování sociálních služeb.

Hlubočepům obvodní lékař zůstává

Městská část Praha 5 dementovala článek Mladé fronty Dnes, který informoval o tom, že v Hlubočepích nebude praktický lékař Ivo Ezechiáš. Usnesení z 21. zasedání Rady Městské části Praha 5 hovoří o opaku. Radní MČ Praha 5 schválili pronájem nebytového prostoru Hlubočepská 33/2, Praha 5 za cenu 1.000,- Kč/m2/rok žadateli MUDr. Ivo Ezechiášovi za účelem provozování praxe praktického lékaře. „V konečném důsledku to pro obyvatele Hlubočep znamená, že se pan doktor přestěhuje o pár metrů vedle, než ordinuje dnes. Nedovedu si představit, že bychom zrušili v místě praktického lékaře. Jsem rozladěna z nepravdivých spekulací, které se objevily v tisku,“ řekla zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. Nebytový prostor na adrese Hlubočepská 33/2 byl v roce 2002 na náklady MČ Praha 5 zrekonstruován v celkové výši 1,728.527,- Kč. Do výběrového řízení na uvedený nebytový prostor se přihlásili tři zájemci. Pouze jediný z nich byl lékař. Zbýlé dvě nabídky obsahovaly činnost – masér a rehabilitace nebo kancelář prodejní firmy sportovního zboží. Všichni nabídli stejnou výši nájemného, avšak prioritou Prahy 5 bylo zachování provozu ordinace praktického lékaře.

Veřejně prospěšná činnost

Dny evropského dědictví 2007

O víkendu 8. a 9. září 2007 se na území Prahy 5 uskutečnila kulturní akce Dny evropského dědictví. Veřejnost bude mít tak jako každý rok možnost navštívit jinak nepřístupné památky, případně si projít známá místa s průvodcem. Otevřeny byl kostel sv. Václava (doprovodný program na kůru a ukázky hraní na varhany), kostel sv. Gabriela, kostel Sacré-Coeur, kostel sv. Michala v Zahradě Kinských, kostel sv. Filipa a

Jakuba na Zlíchově, kostel sv. Vavřince, zahrada Kinských (s průvodcem), Malostranský hřbitov vč. kostela Nejsvětější Trojice, hřbitov Malvazinky, zahradní architektura usedlosti Klamovka, usedlost Bertramka aj.

Festival United Islands of Prague letos zdarma

Letošní, již čtvrtý ročník multižánrového hudebního festivalu United Islands of Prague 2007 se odehrával od 21. do 23. června 2007. Akce, která se koná na mnoha místech světa, je známá tím, že přináší hudbu do všech koutů měst. První festivalový večer proběhl ve znamení Svátku hudby, který oslavili lidé například také v Paříži, Londýně nebo v Kostarice. Festival United Islands of Prague ve spolupráci s Francouzským institutem otevřel zdarma Pražanům i návštěvníkům hlavního města dveře mnoha klubů a kulturních institucí. Na zhruba dvaceti místech tak vystoupilo během jednoho večera kolem 60 účinkujících. Příznivci hudby měli možnost korzovat mezi několika kluby, nebo si vybrat jediné místo, na kterém Svátek hudby oslaví, a to například Lucerna Music Bar, Francouzský institut, klub Vagon, Rock Café, Futurum, Deltu, Retro nebo Gross. V sobotu 23. června vyrostlo v centru metropole šest hlavních hudebních scén – rocková, etnofolková, jazzová, hiphopová, scéna s pěveckými sbory a scéna pro vítěze soutěže United Islands of talents. V rámci venkovního programu vystoupilo přes 23 kapel z 13 zemí světa, které obsadilo nejen území Dětského, Střeleckého a Slovanského ostrova. Festival letos také poprvé vystoupil z pražských ostrovů do okolních ulic a nábřeží. Hlavní tepnou této pomyslné kulturní republiky se stalo

Janáčkovo nábřeží. Jako noční scéna sloužila budova Mánesu. Festival v bohatém doprovodném programu nabídnul mimo jiné výstavu fotografií Ivana Prokopa, malování a další program pro děti i jejich rodiče a také sportovní zónu. Pro návštěvníky byla připravena pestrá ochutnávka vín a pív. Nejúspěšnější kapely pak vystoupily v rámci Filter Talent Stage. Festival United Islands of Prague 2007 proběhl za podpory hlavního města Prahy a Ministerstva kultury ČR. Záštitu nad ním převzali pražský primátor Pavel Bém, náměstek ministra zahraničních věcí pro dvoustranné vztahy Tomáš Pojar a poslanec Evropského parlamentu Jan Zahradil.

Sport a zábava

Pražské Primátorky vyhrála opět Dukla

Letos se jel již 94. ročník prestižních pražských Primátorek. Hlavní závod opět vyhrála Dukla Praha (10. 6. 2007), tedy již po osmadvacáté. Z veslařského trůnu se jí nepodařilo sesadit ani zkušené posádce z Cambridge, ani výběr ruských olympioniků. Vítězná posádka osmiveslice, jejímž veslovodem byl Ondřej Synek, (bronzový skifař z loňského mistrovství světa) a kormidelníkem Oldřich Hejduška trať zajela v čase 5:43,69 minuty. Tím porazila i mistry světa ze sousedního Německa, kteří se Primátorek letos také účastnili. Vítězové si odnesli fantastickou cenu, která byla pro vítěze poprvé vysána - částku 5 tisíc EUR.

Praha 5 podpoří paraolympijskou plavkyni

Praha 5 finančně podpoří členku paralympijského týmu Adélu Kolínskou. Plavkyně se pro možnost kvalifikace na Letní paralympijské hry v Pekingu musí zúčastnit alespoň jednoho mezinárodního závodu konaného mimo republiku, na kterém je možnost absolvovat klasifikaci do plaveckých tříd. Finanční spoluúčast na celoroční přípravu představuje pro slečnu Kolínskou částku 22.000,- Kč, účast na Asijských hrách je podmíněna zaplacením částky 80.000,- Kč, která zahrnuje veškeré náklady. Adéla Kolínská žije od narození na Smíchově. V letošním roce dokončila

Gymnázium Nad Kavalírkou a byla přijata na Přírodovědeckou fakultu University Karlovy. Od svých šesti let reprezentovala sportovní klub ZŠHP Praha. Ve třinácti letech jí byla diagnostikována rakovina stehenní kosti, kvůli které podstoupila roční léčbu chemoterapií, během které proběhlo několik operací nohy. Po roce nádor metastazoval nejen do nohy ale také do plic, následně jí byl odebrán plicní lalok a noha sešroubována. V září 2005 lékaři zjistili zlomeninu stehenní kosti a byla nutná amputace nohy. Mezi tím se dostala do plaveckého klubu SK Kontakt Praha, který se specializuje na osoby s tělesným postižením. Mezi své dosavadní úspěchy řadí druhé místo na 100 m motýlek na Otevřeném mistrovství republiky konaném v Brně.

Dělnická tělovýchovná jednota Santoška

Budovy Dělnické tělovýchovné jednoty Santoška (DTJ) leží v překrásné lokalitě poblíž parku Santoška. Areál i sociální zámezí sportoviště prošlo rozsáhlou rekonstrukcí a nabízí plný komfort pro všechny, kteří milují sport. Na Santošce se lze věnovat tenisu, nohejbalu, volejbalu, házené, streetballu, badmintonu, k dispozici je kuželník a místo pro petanque. Táborníkům se nabízí krásné ohniště a kuchyně pro přípravu občerstvení. Zvláštností zdejší sportovní organizace je podle poslankyně Ing. Gabriely Kalábkové (PSP ČR) práce s dětmi, především pořádání dětských dnů, což využívají i chovanci Dětského domova z nedalekých Klánovic. DTJ fungují pod hlavičkou Svazu dělnických tělovýchovných jednot, v Praze působí např. v Jinonicích a Velké Chuchli.

Bezpečnost občanů

Klid na Andělu ohlídá policie i agentura

Okolí křižovatky Anděl se na jedné straně stává dalším městským centrem, ale na straně druhé zůstává místem, kde se scházejí přes den i v noci lidé bez domova. Oblast proto hlídá bezpečnostní agentura spolu s městskou i státní policií, což by mělo bezpečí na Andělu posílit. „Tento problém má většina evropských metropolí a nikde neexistuje univerzální řešení,“ řekl mluvčí radnice Prahy 5 Jan Šlajs. Není totiž

možné posedávající bezdomovce jen tak vykázat – veřejná prostranství mají už ve svém názvu zakotven status nezávislosti, a proto není možné poslat z nich pryč někoho, kdo nijak neporušuje zákony. „I když třeba jejich zápach není okolí příjemný,“ řekl Jan Šlajs. Bezdomovci podle něho nepatří mezi vítané návštěvníky Prahy 5. Místní radnice v případě lidí bez domova podporuje spíše systémová celoměstská řešení. Ze svých grantových prostředků přispívá na nestátní neziskové organizace, které bezdomovcům rovněž pomáhají alespoň částečně zlepšit životní situaci. Přispívá také na terénní programy pro lidi bez domova s cílem zapojit je do běžného občanského života. „A velmi úzce spolupracuje s městskou policií,“ doplnil mluvčí.

Úřad MČ Praha 5 ve věci Agentury Prahy 5 spolupracuje s Policií ČR

Vedení MČ a Úřad městské části Praha 5 prostřednictvím tajemníka úřadu Karla Čudy, jako i v obdobných případech v minulosti, vyvíjela maximální součinnost s Policií ČR a bez průtahů poskytuje vyžádané dokumenty, které se týkají činnosti Agentury Praha 5 a.s. „Jsme přesvědčeni, že činnost Agentury Praha 5 je vůči městské části v pořádku. Agentura plní své povinnosti a převedla po započtení pohledávek dle smlouvy finanční prostředky na účet městské části,“ řekl předseda Bytového výboru ZMČ Praha 5 Jan Matoušek, který je odpovědným zástupcem MČ Praha 5 za Agenturu Praha 5 a.s., vůči Zastupitelstvu MČ Praha 5.

Samotná činnost Policie ČR probíhá na korektní a profesionální bázi. Praha 5 prošetření případů vítá, protože je přesvědčena, že činnost agentury je v pořádku. (Pozn. v březnu bylo schváleno již druhé vzájemné započtení pohledávek, včetně následné úhrady finančních prostředků, které schválilo Zastupitelstvo MČ Praha 5 - Celkem přišlo z titulu postoupených pohledávek na účet městské části dosud 17,6 milionu korun.). Starosta Milan Jančík svým vstupem do problematiky kolem Agentury Praha 5 vyjádřil nespokojenost s tempem možných změn, postupů, průtahů a zmatků. Navrhl radě městské části přijmout Dohodu o

narovnání ohledně postoupení pohledávek, o ukončení Mandátní smlouvy a o ukončení Smlouvy o spolupráci mezi MČ Praha 5 a Agenturou Praha 5 a.s. Tuto dohodu radní jednomyslně hlasy přítomných schválili. Fakticky to znamená, že výběr nájemného od neplatičů Agenturou Praha 5 trvá do 31. 12. 2007 a na budoucí způsob vymáhání dlužného nájemného bude připraveno výběrové řízení. Cílem těchto opatření je v co nejkratší době vyjasnit veškeré případné pochybnosti a zajistit co nejsrozumitelnější, nejtransparentnější a nejefektivnější vymáhání pohledávek od neplatičů nájemného, kteří dlouhodobým neplněním svých závazků blokuji finanční prostředky, které by Městská část Praha 5 potřebovala investovat do oprav a údržby bytového fondu.

Praha 5 investuje do městské policie

Praha 5 poskytne ke zkvalitnění činnosti Městské policie Praha na území MČ Praha 5 nepeněžitý dar Městské policii Praha, Obvodnímu ředitelství Praha 5 - výpočetní techniku. Ředitel Obvodního ředitelství Praha 5, Městské policie hl. m. Prahy Mgr., Zdeněk Hejna se obrátil na městskou část s prosbou o nepeněžitý dar - výpočetní techniku, infrakabinu Dyntar a úložnu klíčů pro potřeby služeben a strážníků na území Prahy 5. Jedná se zatím o nákup výpočetní techniky v celkové částce 264 340,- Kč včetně DPH s tím, že infrakabina Dyntar a úložna klíčů bude řešena dodatečně. V rozpočtu Prahy 5 na rok 2007 byla na podporu Městské policie a Policie ČR s působností na Praze 5 schválena finanční částka 1 200 000,- Kč. Poskytnutí nepeněžitého

daru bylo projednáno v bezpečnostním výboru dne 4. 6. 2007, výbor vyjádřil souhlas s poskytnutím výše uvedeného nepeněžitého daru. Rada projednala poskytnutí nepeněžitého daru dne 19. 6. 2007 a souhlasí s poskytnutím nepeněžitého daru do výše 264 340,- Kč včetně DPH. S návrhem musí vyjádřit souhlas také zastupitelstvo.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Přírodní památka Ctirad (U Dívčích hradů)

Přírodní památka Ctirad se nachází na severním okraji návrší Děvín. Má výměru 6,44 hektarů. Za přírodní památku byla prohlášena vyhláškou č. 5/1988 Sb. NVP. V zářezu silnice leží významné odkryvy v motolském, předolském a kopaninském souvrství siluru. V opuštěném lomu pod železnicí vystupují i vápence spodního devonu, který se zde od 19. století těžil. Je zde naleziště trilobitů, hlavonožců, mlžů, graptolitů aj. Na okraji chráněného území se nacházel lom Bílá skála, kde Joachim Barrande našel při procházce první trilobity a hlavonožce. A právě zde vyrůstaly generace mladých geologů a paleontologů. Zdejší zkameněliny jsou uloženy v řadě světových muzeí. Vegetaci tvoří náhradní společenstva skal a strmých strání, šíří se zde však křoviny. V lokalitě je zaevidováno 612 druhů motýlů.

Další centrum Prahy

Když se v polovině devadesátých let začalo na Andělu stavět ve velkém, málokdo tušil, že se Smíchov změní v další živé centrum Prahy, v němž dnes žije šestatřicet tisíc obyvatel. Smíchov se během deseti let proměnil ze staré průmyslové čtvrti v nové centrum plné kanceláří, hotelů, multikin, obchodů a moderních bytových domů. Nikdo už by v něm nenašel průmyslovou čtvrť zvanou „stokomínový Manchester“, protože staré tovární haly z devatenáctého století ustoupily moderním stavbám. „Smíchov se stal místem, kam lidé jezdí za zábavou, nákupy, kde chtějí bydlet,“ komentoval proměnu mluvčí Prahy 5 Jan Šlajs. Podle něho se díky modernizaci městské části zvýšila životní úroveň, a proto se na Smíchov

stěhuje stále více lidí. „Dnes už ve čtvrti žije šestatřicet tisíc obyvatel a stále přibývají další,“ doplnil mluvčí. Nový začátek pro Anděl, a tím vlastně i celý Smíchov, znamenal rok 1996. Tehdy developerská společnost ING Real Estate vykoupila od hlavního města Prahy pozemek nad stanicí metra Anděl a vybudovala tam během čtyř let komerční komplex Zlatý Anděl, který navrhl francouzský architekt Jean Nouvel. Také původní zastaralý vestibul metra, v jehož betonové mase se skrývalo především nepříliš vábné rychlé občerstvení, nahradil nový. Stavba Zlatého Anděla skončila v roce 2000. A o rok později byl otevřen Nový Smíchov, moderní nákupní centrum, které vyrostlo na místě bývalé Ringhofferovy továrny. Dodnes si někteří lidé myslí, že stavebníci mohli být ke starým halám přívětivější. „Určitě mohlo zůstat mnohem víc, než malé torzo jedné ze stěn,“ tvrdí například předsedkyně Klubu za starou Prahu Kateřina Bečková. Zbytek stěny dnes po pravé straně lemuje Plzeňskou ulici před křižovatkou s Radlickou. Akademický architekt Vladimír Štulc si naopak myslí, že v případě Smíchova byla plošná asanace a nová výstavba vhodná. „Navíc proběhla poměrně na vysoké úrovni,“ zhodnotil architekt. Podle něj se díky přestavbě ze čtvrti stalo „solitérní město samostatného výrazu, tak jako v 19. století například Vinohrady“, zatímco tovární areály dělaly ze Smíchova periferii. Jen pár set metrů od výstupu ze stanice metra Anděl postavila developerská společnost UBM Bohemia v ulici Karla Engliše rezidenci Anděl City. Byty se v ní dají nejen koupit, ale i dlouhodobě pronajmout. „Byty budou vyhovovat lidem s aktivním životním stylem, kteří mají rádi pohodlí a jsou rádi v centru dění,“ řekla manažerka marketingu a prodeje UBM Bohemia Lenka Kocourková. V přízemí domu jsou obchody a kanceláře. Ostatně, s kancelářskými budovami v multifunkčním objektu Anděl City stejnojmenná rezidence přímo sousedí. Naproti novému bytovému domu od roku 2003 stojí dva první zdejší administrativní komplexy zvané Anděl Park a Anděl Media Centrum. Ani historické budovy na celkové proměně Smíchova neprodělaly, protože právě díky němu se dočkaly opravy. Řeč

je třeba o budově smíchovské synagogy na rohu ulic Plzeňské a Ladislava Stroupežnického. Rekonstrukcí prošla také secesní Ringhofferova vila kousek od vjezdu do tunelu Mrázovka. Další projekty se teprve chystají, například radikální přestavba Smíchovského nádraží. Jeho revitalizace je společným podnikem Českých drah a společnosti Sekyra Group. Projekt předpokládá, že na vlakovou dopravu bezprostředně naváže metro, tramvaje, městské a příměstské autobusy. Přestavba se proto netýká jen samotného nádraží, ale celého území, které je obklopuje. Půjde zřejmě o největší projekt podobného ražení v Česku. Kolem nádraží by měly vyrůst také kanceláře, obchody, hotely i bytové domy včetně množství parkovacích míst. Stavět by se mělo začít mezi roky 2012 a 2015. Historické tovární haly před pár lety ustoupily moderní stavbě nákupního centra. Zůstala z nich jen kulisa. Malý kousek původní fasády. Předsedkyně Klubu za starou Prahu Kateřina Bečková si myslí, že z bývalé Ringhofferovy továrny mohlo zůstat víc. Poškodily některé zásahy do původního vzhledu zbytečně Smíchov? „Ano. Před lety jsme kritizovali, jakým způsobem bylo naloženo s budovami bývalé Ringhofferovy továrny, na jejímž místě nyní stojí obchodní centrum Nový Anděl. Určitě z ní mohlo zbýt mnohem víc než malé torzo jedné ze stěn směřující do Plzeňské třídy. Tato stěna je navíc pouze dekorací a kulisou.“ Dala by se vůbec stará továrna využít pro potřeby obchodního centra? „Určitě přímo z ní mohly být obchody. Vždyť šlo o veliké haly, které by se daly lehce přeměnit na obchodní centrum. Součástí továrny byla i významná secesní vila. Také ta se nyní mezi kancelářskými budovami trochu ztrácí. Máte pravdu. Je zcela obklopena novostavbami a není téměř vidět. Na druhou stranu je dobře, že tam zůstala stát. Hrozí starému Smíchovu kvůli moderní výstavbě ještě nějaká další nebezpečí? Nebezpečí hrozí například hlavní Štefánikově ulici, kde stojí celá řada historických domů – klasicistních a dalších cenných budov – z 19. století. Je důležité, aby tyto stavby nepodlehly modernizaci natolik, že by z nich zůstaly pouhé fasády, za nimiž by vznikly ryze moderní objekty. Podobné

tendence se totiž v Praze již dlouho projevují.“ Váš klub často vystupuje proti moderním stavbám v metropoli. Jak ale obecně hodnotíte proměny Smíchova? „Musím říci, že když se to vezme v globálním pohledu, změny Smíchova hodnotíme kladně. Do této předměstské čtvrti se v posledních letech vrátil život a toto místo se stává téměř velkoměstskou tepnou. To je určitě pro význam Smíchova dobře. Které historicky cenné stavbě poslední roky vyloženě prospěly? Určitě nově rekonstruované smíchovské synagoze. O tom není sporu.“

Smíchovský numismatik Petr Šimek

Petr Šimek bydlí v obyčejném činžáku nedaleko Ženských domovů na Smíchově a jeho velkou vášní je sbírání platidel. Má například kompletní sbírku mincí z Indie a bankovek z Afriky. Sběratelství se věnuje od dětství a dnes, ve svých šestadvaceti letech, patří k našim nejuznávanějším numismatikům. Vzhledem k tomu, že sbírá i platné peníze z různých exotických zemí, musí mít přehled o tom, jaký je třeba kurz nepálské rupie či nigerijské nairy: „Je to potřeba, aby se člověk nenechal zlákat třeba hezkou bankovkou a nezaplatil za ni pětinasobek její skutečné hodnoty, to by byla hloupost,“ říká. V ohledu stanovení parit mu hodně pomáhá internet, dříve musel kupovat Financial Times za 95 korun, aby se ve finančnictví orientoval. Podle jeho názorů počet sběratelů v poslední době klesá, vidí to například v úbytku členů České společnosti přátel drobné plastiky, kde jich bylo před deseti lety jednou tolik než dnes. Životním cílem Petra Šimka však není sběratelství jakou zhodnocování vložených investic. Peníze sbírá, protože ho to baví, ale také si může udělat komplexnější úsudek o světě. Aby se mohl věnovat svému koníčku a studovat při tom ještě vysokou školu, vzdal se manažerské kariéry, a raději pracuje jako magistrátní úředník, kde má víc klidu. Má však i silně vyvinuté sociální citění, věnuje se pomocí konkrétního občanského sdružení sociální pomoci Africe, např. rozjížděl stavbu základní školy v Čadu. Zkouší však hrát i na burze, s kamarádem investoval nějaké menší peníze do akcií, ale nemyslí si, že na podobných aktivitách

zbohatne. Jako sběratel má názor: „... pokud se mu podaří nějakou sbírku kompletovat, je lepší ji prodat, a vrhnout se na něco jiného, než si ji brát do hrobu, aby ji pak příbuzní prodali náhodnému zájemci pod cenou“.

Červenec

Z radnice

Praha 5 popřála Pražanům hezké léto

Rada MČ Praha 5 schválila realizaci reklamní kampaně s názvem „K létu patří úsměv“, a to za účelem propagace nového loga městské části. „Reklamní kampaň proběhla v červenci 2007 a Praha 5 tak chtěla touto cestou popřát občanům příjemné léto a seznámit je s novou podobou svého loga,“ informoval nás radní pro PR a média Michal Šesták. Městská část Praha 5 věří a očekává, že touto akcí nové logo nejlépe vejde do povědomí občanů.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Smíchovské nádraží čekají změny

Smíchovské nádraží by se mělo brzy změnit. Vzniknou zde nové komerční plochy, kanceláře i byty. Zatím je nádraží pouze omšelým přestupním železničním uzlem mezi příměstskými i mezinárodními vlaky, autobusy, tramvajemi a metrem. Stojí tu však také architektonicky a historicky zajímavé budovy. O konečné podobě celého projektu se bude teprve rozhodovat. Investorem, který tu chce utratit přes 10 miliard korun, je Smíchov Station Development, společný podnik Českých drah a Sekyra Group. „Funkční využití je jasné, řešíme, v jakém poměru budou zastoupeny byty, kanceláře a obchody,“ řekl Právu Radek Polák, mluvčí Sekyra Group. Předčasné jsou podle něho úvahy o tom, jestli budou některé objekty zbourány a kolik nových domů bude postaveno. Rozhodnuto prý ještě není ani to, zda bude budova nádraží z poloviny minulého století rekonstruována, nebo přestavěna. „Hala smíchovského nádraží je stavba koncepčně, architektonicky i řemeslně velmi kvalitní. Je na ní znát meziválečná architektonická i stavitelská tradice a praxe,“ řekl Právu Jan Kněžínek, ředitel

odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu magistrátu. „Určitě ji chceme zachovat,“ dodal. Již v roce 2000 podali pražští památkáři návrh na prohlášení hlavní budovy i nástupišť a historických provozních a skladových budov včetně objektů bývalého buštěhradského nádraží kulturní památkou. Ministerstvo kultury jej však v roce 2005 neschválilo. „Na hlavní budově jim vadilo hlavně propojení se stanicí metra, k němuž došlo v osmdesátých letech,“ řekl Právu Jan Outrata z Národního památkového ústavu. Pro celé území je již zpracována urbanistická studie, která vznikla na základě zadání útvaru rozvoje hl. m. Prahy. „Rada páté městské části o ní bude jednat 14. srpna 2007,“ řekl Jan Šlajs, mluvčí Prahy 5. „Zveřejnit ji ale zatím nemůžeme,“ dodal. Pokud by se na smíchovském nádraží opravdu mělo v letech 2012 až 2015 stavět, musí být nejprve změněn územní plán, což může trvat až dva roky. „Nyní je na těchto pozemcích stavební uzávěra,“ pokračoval Šlajs. V rámci projektu Smíchov City možná dojde i k přesunu autobusového nádraží Na Knížecí. „Chceme autobusové nádraží přiblížit železniční stanici Praha - Smíchov. Meziměstské a příměstské autobusové linky by odjížděly z prostoru západně od vlakového nádraží směrem k místu, kde tunel Mrázovka ústí na Radlickou,“ uvedl Polák.

Nové Košíře - urbanistická studie

Snaha revitalizovat frekventovanou lokalitu vymezenou ulicemi Plzeňská, Jinonická, Starokošířská a Vrchlického vedla Prahu 5 k přijetí urbanistické studie, která by mohla dát impuls k obnově dané oblasti. Stejně jako příliv investic do centrální části Smíchova vytvořil multiplikační efekt obnovy, lze předpokládat, že nové projekty pomohou sehrát podobnou roli i v této lokalitě. Urbanistická studie by měla vtisknout této oblasti daný strukturní charakter. Navržené objekty nejsou finální představou, vyjadřují spíše jen možné objemové poměry. Reálné stavby budou muset respektovat stávající limity využití ploch dané územním plánem, dopravními normami a hygienickými podmínkami. Projekt se snaží zcelit a sjednotit proluky a volné neefektivně využívané pozemky.

Centrem dostavby bude okolí budovy Základní školy Plzeňská čp. 39/117, kde je možné vybudovat prostory pro kulturní vyžití a odpočinek s návazností na dobudované obytné budovy s obchodními prostory včetně ozelenění. Namísto chaotického a urbanisticky nedotčeného prostředí viz např. Hlaváčkova ulice nabízí urbanistická studie vytvoření prostoru s podobnými instalacemi jako v jiných modernizovaných částech Prahy. Praha 5 na základě zveřejněného záměru pronajala některé své pozemky firmě RS development s.r.o. za účelem využití k investiční výstavbě a k činností s touto výstavbou souvisejícím. O další pozemky pro dobudování plánovaných objektů pořádala hl. m. Prahu.

Úřední oznámení

TSK uvolní budovu na Štefánikově ulici

Budova pražského magistrátu v ulici Řásnovka č. 8 v Praze 1, která byla uvolněna v rámci stěhování úředníků do Škodova paláce, bude pronajata Technické správě komunikací hl. m. Prahy (TSK). Rozhodla o tom v úterý městská rada s tím, že v rámci výběrového řízení najde vhodného nájemce pro dosavadní objekt TSK ve Štefánikově ulici na Smíchově. Městská firma bude mít dům v Řásnovce pronajatý na 20 let za zhruba 1,6 miliónu korun ročně. Věc má v kompetenci ředitel magistrátu Martin Trnka, na kterého také padají kritiky za sestěhování úředníků do dlouhodobě pronajatého Škodova paláce. Ukázalo se, že nebude tak snadné pronajmout či ve prospěch veřejnosti využít řadu objektů, které úředníci opustili. Kvůli tomu se pražští politici k problému nechtějí příliš vyjadřovat. Shodují se sice na tom, že je dobré budovu pro městskou firmu využít, ale ne již na tom, zda by bylo výhodnější pronajmout lukrativní dům v centru nebo nynější objekt TSK na Smíchově. Podle jedné opoziční zastupitelky by objekt v Řásnovce šel pronajmout lépe, otázkou by ale bylo jeho další využití a zda by nebyla přestavba, například na hotel, příliš nákladná. Další ze zastupitelů, tentokrát z tábora ODS, zase viděl ve smíchovské budově jasně silnější tržní potenciál. „Je to též lukrativní dům,

navíc má oproti Řásnovce výhodnější pozici, také se nemusí nijak výrazně upravovat," řekl Právu. Sám Trnka se podle informací k výběrovému kroku rozhodl po dohodě s TSK i s politiky, vedení správy komunikací podle zdroje blízkého jednání má o přestěhování do Řásnovky zájem.

Otevírací doba Městské knihovny na Smíchově
Městská knihovna v Praze, pobočka Smíchov, nám. 14. října 83/15, Praha 5, má následující otevírací hodiny: úterý až pátek 9.00–19.00 hod. a sobota 9.00–15.00 hod. Od 3. 7. do 25. 8. 2007 se v knihovně uskutečnila výstava dětských kreseb a uměleckých předmětů z republiky Čad v otevíracích dnech knihovny. Ve dnech 6. 8.–11. 8. 2007 byla knihovna uzavřena. Z důvodu letních prázdnin došlo ke změně provozní doby knihovny takto: Pondělí - zavřeno, Úterý 9. 00 – 19. 00 hodin, Střed 12. 00 – 19. 00 hodin, Čtvrtek 12. 00 – 19. 00 hodin, Pátek 9. 00 – 15. 00 hodin, Sobota - zavřeno. Zároveň se prodloužila výpůjční doba knih. Z provozních důvodů byla knihovna zcela uzavřená od 7. do 10. července 2007. Výše uvedené změny byly platné od 2. července do 1. září 2007.

Podniky a podnikatelé

Bezplatná poradna pro podnikatele

Podnikatelské centrum v Preslově ulici v Praze 5 poskytuje zájemcům v každém čísle Pražské pětky odpovědi na dotazy týkající se obchodního života, podnikání a živností. Stačí jen vyplnit formulář a předat jej osobně do informačního centra nebo své otázky zaslat na www.podnikatelskecentrum.cz/kategorie/poradna-propodnikatele.html nebo volat telefonicky na číslo: 226200995. Otázky jsou nejrůznějšího druhu, někoho např. zajímá, jak postupovat při fakturaci se zahraničním partnerem, jiní se dotazují, co dělat, když chce manželka začít podnikat, kde získat živnostenský list, nebo kde sehnat vhodné prostory k podnikání. Informační centrum pro podnikatele však neřeší pouze odbornou ekonomickou problematiku, ale ve svých prostorách uskutečňuje i podnikatelská setkání a výstavy. K nejúspěšnějším patřila

prodejní výstava Bereniky a Patrika Saudkových s názvem „Andělé Káji Saudka“, která se zde konala od 11. do 14. září 2007.

Doprava

Rekonstrukce tramvajových kolejí na Palackého náměstí

Od 17. července 2007 začne na křižovatce na Palackého náměstí kompletní rekonstrukce tramvajové trati, která spojuje centrum s Podolím a Smíchovem. Během prací, které skončí 31. října 2007, se odtud například k Andělu dostanete pouze metrem. „Po opravě budou moci tramvaje odbočovat i směrem k Mánesu, a to jak od Moráně, tak i od Smíchova,“ uvedl vedoucí realizace Jan Zemánek ze společnosti Skanska. Díky použití tlumících pryžových prvků pod kolejnicovými pásy a asfaltovému povrchu namísto dlažebních kostek, dojde k výraznému zmírnění hluku v prostoru křižovatky. Změnu doznají i stávající tramvajové zastávky na Palackého náměstí a Rašínově nábřeží. Ty budou v rámci rekonstrukce prodlouženy a upraveny. Vzniknou zde bezbariérové přístupy i moderní přístřešky pro cestující. Oba břehy Vltavy začne spojoval už od úterý další lodní přívoz. Až do konce října bude plavit cestující mezi Lihovarem na Smíchově a Veslařským ostrovem, kde bude nástupiště u lávky na Podolské nábřeží. Přívoz bude v provozu celotýdenně se třicetiminutovými intervaly do 22.05 hod., v pracovní dny od šesti hodin a v nepracovní dny od sedmi hodin. Blíží informace a podrobnosti lze získat na telefonu 739 000 022 nebo na internetových stránkách www.ropid.cz. Na přívozu budou platit přestupní jízdenky za dvacet korun či legitimace MHD. Mládež platí polovic a děti do 6 let, kočárky, zavazadla a psi se vezou zadarmo.

Školství a dětské aktivity

Primátor Pavel Bém kritizoval Prahu 5 kvůli gymnáziu Budáňka

Primátor hl. m. Prahy Pavel Bém (ODS) kritizoval vedení radnice Prahy 5 kvůli výpovědi Osmiletého gymnázia Budáňka ze školního

areálu Pod Žvahovem. Bude se snažit škole pomoci. Město bude hledat jinou volnou a vhodnou budovu, kterou by škola mohla dostat do pronájmu. Bém o osudu gymnázia jednal s předsedou jeho školské rady Karolem Hrádelou. Gymnázium dostalo od radnice výpověď už loni kvůli údajnému nezaplacení nájemného. Areál mělo opustit do listopadu. Proti tomu protestovali studenti gymnázia a jejich rodiče, a to i demonstracemi. Radní pak posunuli termín výpovědi na konec letošního července (2007). Nedávno ale padla nová výpověď. "To, co udělala radnice Prahy 5 a starosta Milan Jančík, považuji za chybu," citoval dnes Béma magistrát. "Jsem ráda, že se do problému vložil pan primátor a v rámci optimalizace sítě městských škol se pokusí najít odpovídající prostory. Co však považuji za důležité, je, aby se jednání vedla konstruktivně a za také účasti zástupců Prahy 5," sdělila radní páté městské části Lucie Vávrová (ODS). Škola údajně nemusí být v areálu Pod Žvahovem, mohla by působit i na jiném, dopravně dostupném místě. Potřebovala by nejméně 21 učeben, tělocvičnu, klubovnu a další obvyklé zázemí. „Jsem připraven na všechny nadstandardní kroky, které by vedly k řešení a pomoci škole," řekl Bém. Vhodné prostory budou hledat zástupci školy i města. Pracovníci magistrátního školského odboru kvůli tomu osloví radnice. Zjistí, zda při rušení škol některá z nich nemá vhodnou budovu k pronájmu. Radnice Prahy 5 sdělila, že starosta Milan Jančík (ODS) oslovil další pražské starosty s žádostí o pomoc již dříve. Připomněla, že výpovědní lhůta pro gymnázium je roční. Bém prověří i případnou možnost, zda by gymnázium nemohlo zůstat ve žvahovském areálu. Radnice tvrdila, že důvodem nové výpovědi bylo 18 milionů korun, které by musela do budovy investovat. Zástupci gymnázia uváděli, že peníze by radnice vynaložit nemusela, pokud by v areálu nepůsobilo Taneční centrum Praha, jak si prý radnice přála. "Informujeme Prahu 5, že hlavní město je připraveno uvažovat i o finanční spoluúčasti na nutné investice, pokud jsou skutečně nezbytné k tomu, aby gymnázium mohlo v objektu Pod Žvahovem dále fungovat," dodal primátor. Radnice Prahy 5 chce podle

svého mluvčího Jana Šlajse areál nabídnout Střední škole Dopravního podniku hlavního města Prahy. Škola v budoucnu skončí nájemní smlouva v Motole, dodal.

Oprava sportovišť Prahy 5

Rada MČ Praha 5 na svém červencovém (2007) zasedání schválila rekonstrukci hřiště na míčové hry v ulici Na Habrové. V současné době je hřiště bez zpevněného podkladu, pouze s travním porostem, místy chybějícím. Technický stav již nevyhovuje požadavkům na moderní sportoviště a zaběhnutým evropským standardům jak velikostí, tak nárokům na čistotu prostředí. Občané si stěžovali na prašnost, nerovnost, vystupující kameny z podloží, porušené a zničené síť. Chybí zde také lavičky. Při rekonstrukci vznikne sportovní hřiště na malou kopanou o výměře 15 x 30 metrů. Pro jeho umístění bude nutné odstranit povrch stávajícího hřiště a upravit povrch pro potřeby dodávky nového povrchu DEMO SERVICE. Ten bude uložen na šterkodrtové podloží. Na hřišti bude osazeno 8 laviček. Rekonstrukce sportovních ploch je plánována i u ZŠ Chaplinovo nám. a u tělocvičny ZŠ Nepomucká.

Kultura

Festival „Za vodou“ oživil o víkendech smíchovskou Portheimku

Česká premiéra hry americké autorky Eve Enslerové Tělo v podání Intimního divadla Dáši Bláhové zahájila 7. července 2007 v Praze Festival „Za vodou“. Organizátoři jím chtěli o červencových víkendech oživit smíchovskou vilu Portheimka. "Chceme představit netradiční

projekty, využít neformální atmosféry a zpestřit letní kulturní nabídku v Praze. Dramaturgie chce v každém ročníku upozornit na dominantní téma doby a společnosti. Letos jsme zvolili téma 'Žena a změna', protože považujeme otázky partnerství a mezilidských vztahů obecně za klíč k moudrému a spokojenému životu lidí v moderní době," řekla jménem pořadatelů Vendula Čiháková. Toto téma chápou jako existenciální, nikoli feministické či antifeministické. A v tom smyslu také univerzální, obecně přijatelné a srozumitelné. Americká autorka Eve Enslerová je známá svým úspěšným projektem *Monology vagíny*, který je na pražských jevištích přítomen už téměř pět let a na kontě má na 250 repríz. *Monology vagíny*, stejně jako *Tělo*, nastudovala režisérka Irena Žantovská. Spolu s překladatelkou, herečkou a producentkou představení Dášou Bláhovou. V inscenaci účinkují Jitka Asterová a Michaela Sajlerová. Text se zaměřuje na reflexi a sebereflexi moderní ženské identity. Inscenace *Tělo* mělo reprízu v sobotu 14. července 2007. O den později se v Portheimce představilo Činoherní studio z Ústí nad Labem s inscenací hry Dey Loherové nazvanou *Tetování*. Zabývá se tématem sexuálního obtěžování uvnitř rodiny a je označována za něžnou hru o hrozných věcech. V kontrastu k problémům, které jsou v textu obsaženy, totiž používá poetický jazyk. Další víkend nabídne 20. července 2007 folk a bluegrassovou skupinu Blue Gate s Terezou Terčovou, v sobotu taneční večer a poslední víkend sefardskou hudbu Jany Lewitové a Vladimíra Merty a divadelní představení *Tango Perverzo*.

Výstava Vladimíra Obra

Výstava malíře, fotografa a multimediálního umělce Vladimíra Obra se konala v Galerii Portheimka od 10. 7. do 26. 8. 2007, út. - ne: 11. 00 – 18. 00 hod. Vladimír Obr je držitelem několika prestižních cen (mj. evropská cena Franze Kafky, cena Františka Kupky, cena za visual art v Itálii a ocenění za Digital art v Japonsku). Autor se umělecké tvorbě věnuje od 70. let 20. století a na svém kontě má okolo stovky samostatných výstav. Expozice nabídla

průřez jeho celým dílem. Vernisáž se uskutečnila dne 9. 7. 2007 od 18.00 hod.

Prázdniny pro Mozarta

Zatímco některé kulturní instituce mají letní prázdniny, koncertní sezona Bertramky je v plném proudu. Proslulé zahradní koncerty pod rozsochatými zelenými velikány jsou každoročně důstojným zakončením letní procházky pražskými zákoutími, kde se zastavil čas. Za slunečného počasí se romantický parčík Bertramky mění v příslovečně živou koncertní síň. „Pravidelná setkání nad dílem Mozartovým, jakož i dalších geniů hudby se v průběhu léta konaly každou sobotu od 19 hodin,“ oznámila nám ředitelka Bertramky Lenka Pokorná. „Cyklus v zahradě zahájilo 7. července 2007 vystoupení sopranistky Markéty Mátlové, hoboisty Jana Thuriho a klavíristy a varhaníka Jana Kalfuse. Na programu měli Mozartovy písně, árie, ale například i hoboiovou sonátu od Josefa Myslivečka,“ poodhalila ředitelka dramaturgickou skladbu letních koncertů. „Repertoár dalšího zahradního koncertu 14. července 2007 předneslo České dechové kvinteto. Kromě poutavého Adagia pro hoboj a dechové nástroje budete mít možnost slyšet velmi oblíbený Rejchův dechový kvintet A dur,“ pokračovala. Pravidelné sobotní koncerty na zahradě Bertramky i nadále doplňovaly komorní koncerty v koncertním sále od 17 hodin. Beethovenovy a Mozartovy smyčcové kvartety uvedlo v tomto měsíci Zemlinského kvarteto, Kocianovo kvarteto a Heroldovo kvarteto. Další z interpretů měl v Mozartově památníku dokonce premiéru. „Poprvé na Bertramce vystoupilo Brahms Trio Prague, jehož členem je mimo jiné sólohornista České filharmonie Ondřej Vrabec. Koncert se uskutečnil 24. července,“ řekla Lenka Pokorná. „V pestrém programu trio zahrálo úpravu jednoho Mozartova Koncertu pro lesní roh a klavír, Beethovenovu Sonátu pro housle a Brahmsovo Trio pro housle, lesní roh a klavír,“ upřesnila. První polovinu koncertního léta na Bertramce zakončil houslový recitál Adély Štajnochrové, členky klavírního tria Artemis, za klavírního doprovodu Davida Kalhouse. Na

tomto koncertu 31. července 2007 v 17. 00 hodin zazněly skladby Mozarta, Janáčka a Schumanna.

Léto hereckých osobností 2007

Na konci června odstartovalo Studio Dva další ročník letní divadelní přehlídky, která nabízí světoznámá dramata, reprízy úspěšných her z minulých přehlídek i dvě světové premiéry: francouzskou konverzační komedii Půldruhé hodiny zpoždění (Jean Dell a Gérald Sibleyras) a svěží, rytmicou veselohru s hudbou 60. let Miro Gavrana s názvem Vše o ženách. Představení se v průběhu léta uskutečnila na dvou scénách – hlavní část ve smíchovském Švandově divadle, ta druhá v letním amfiteátru na Vyšehradě. Začátky představení byly v 19.00 hod. ve Švandově divadle a ve 20.30 hod. na Vyšehradě. Program: st 4. 7. Otevřené manželství (Švandovo divadlo), ne 8. 7. Na konci duhy (Švandovo divadlo), po 9. 7. Na konci duhy (Švandovo divadlo), po 9. 7. Vše o ženách (Vyšehrad, premiéra), út 10. 7. Absolvent, út 10. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), st 11. 7. Absolvent (Švandovo divadlo), st 11. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), čt 12. 7. Absolvent (Švandovo divadlo), čt 12. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), so 14. 7. Na konci duhy (Švandovo divadlo), ne 15. 7. Na konci duhy (Švandovo divadlo), ne 15. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), po 16. 7. Kdo se bojí Virginie Woolfové? (Švandovo divadlo), po 16. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), út 17. 7. Kdo se bojí Virginie Woolfové? (Švandovo divadlo), út 17. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), st 18. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), čt 19. 7. Kdo se bojí Virginie Woolfové? (Švandovo divadlo), čt 19. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), so 21. 7. Vše o ženách (Vyšehrad), ne 22. 7. Vše o ženách (Vyšehrad).

Paměť samoty a dvorců

První část dvoudílného seriálu Paměť samoty a dvorců s podtitulem Samoty Zikmunda Reacha odvysílala Česká televize v sobotu (14. 7. 2007). Pátrání po paměti zaniklých usedlostí očima lidí, kteří jsou dnes s těmito místy svázáni, režíroval Josef Císařovský. Dokument otevřel album 68 starých fotografií z počátku dvacátého století. Jeho autor, antikvář, knihkupec učebními pomůckami a fotograf Zikmund Reach, je vydal pod názvem "Samoty a dvorce na Smíchově a v

Košířích". Tyto černobílé fotografie jsou konfrontovány s dnešní podobou stejných míst: zahrada a vila Turbová, kde žil a pracoval Jiří Trnka, Bertramka, kde komponoval W. A. Mozart, Cibulka, kde kníže a biskup Thun vytvořil pozoruhodné architektonické dílo, Šmukýřka, Šalamounka, Žežulářka, Pernikářka a mnoho dalších míst, která Reach fotografoval. Reachovy fotografie vyprávějí mlčenlivé příběhy, které se postupně ukládaly do genia loci smíchovských a košířských dvorců. Dokument se pokouší řadit různá fakta a fragmenty do nových souvislostí, pracuje s velkým množstvím historických map, dobových stavebních plánů, indikačních skic stabilního katastru a dalších archivních materiálů. Obrazové zpracování rozsáhlého faktografického materiálu ukázalo, že tajemství a osudy, uložené v jednom starém albu černobílých fotografií, nenápadně žijí dál i v naší současnosti. Druhý díl pamětí s podtitulem Fiktivní deník Zikmunda Reacha odvysílala Česká televize v sobotu 21. července 2007 od 22, 05 hod. na kanále ČT 2. Reprízu pak v neděli od 10,00 hod. Dokument byl postaven na dialogu dvou vnitřních hlasů: Zikmunda Reacha a vypravěče ze současnosti. Je založen na konfrontaci dvou lidských příběhů, vyprávěných ve dvou různých časových rovinách, které se navzájem posunují a doplňují. Proplétání cest a hledání obou vypravěčů ukazuje, že minulé události nikdy nejsou záležitostí odbytou jednou provždy, ale že se do našeho života vrací ve stále nových podobách. Zatímco nejstarší vrstva příběhu vycházela z historicky ověřených fakt, vypravěč ze současnosti balancoval na pomezí reality a snu: série Reachových fotografií se mu na monitoru počítače mění ve zvláštní naléhavé poselství. Oba vypravěči pátrali po smyslu a významu zvláštního díla hraběte Thuna na pražské usedlosti Cibulka a jejich osudy ukázaly, že překročí-li se v přístupu ke světu určitá mez, mění se nejen lidský charakter, ale i skutečnost sama.

Letní festival Hudba na ostrově „Střelák 07“ pokračuje

Letní festival Střelák připravil pro vyprahlé obyvatele a návštěvníky Prahy další hudební lahůdku. Ve čtvrtek 19. července 2007 se na

Střeleckém ostrově představilo duo violoncellistek TARA FUKI, které doprovodila mladá jazzová krev Vertigo Quintet. Koncert začal v 19. 30 v areálu Letního kina na Střeleckém ostrově. Obě violoncellistky se hudbě věnují od mládí (konzervatoř, studium muzikologie, různé hudební projekty), ale až jejich společným setkáním v Brně v roce 2000 vzniklo duo Tara Fuki. Hudba Tara Fuki je naprosto svébytná (své kořeny má ve společných improvizacích, které jsou postupně hlouběji propracovávány), křehce dynamická a výrazově nesmírně bohatá. Obohacená o otisky různých hudebních stylů s příchutí dálek, vytváří originální krasohled ženského nitra. Subtilních, křehkých písní se střídavým aranžmá přitom dosahuje dvojice Andrea Konstankiewicz a Dorota Blahutová jen za použití jednoho druhu akustického nástroje a zpěvu zajímavých polských textů.

Od svého vzniku slaví Tara Fuki koncertní úspěchy po celé Evropě (ČR, Slovensko, Francie, Německo, Itálie, Rakousko, Švédsko, Polsko, Rusko, Ukrajina, Jugoslávie, Rumunsko, Holandsko, Anglie atd.) a ve Střední Americe. Za svou hudbu obdržely dvě ocenění české Akademie hudby v kategoriích "Alternativní hudba-World music" a "Objev roku" za rok 2001. Obě umělkyně žijí ve Francii, a tak je jejich pražský koncert mimořádnou akcí. Tara Fuki se do Čech vrátily po delší pauze. Naposledy je bylo možno slyšet ve vyprodaném Švandově divadle. Večer zakončil ve 22. 00 jihokorejský film Čas. Film pojednává o mileneckém páru, kde dívka najednou začne pochybovat o lásce svého přítele a neváhá podstoupit dokonce plastickou operaci obličeje a úplně pozměnit svůj vzhled, aby byla pro něj pořád atraktivní a neokoukaná. KIM Ki-duk se zabýval opět svým oblíbeným tématem mezilidských vztahů, lásky a lidské přirozenosti, které vyhroťte tentokrát až k tématu změny fyzické podoby (pro zajímavost - v Koreji podstupuje plastickou operaci až polovina mladých lidí ve věku kolem 20 let).

Městská zeleň a ekologie

Parky a zahrady Prahy 5

V Praze 5 je přibližně pětasedesát hektarů pozemků, na kterých se rozkládá městská zeleň. Z toho dvacet hektarů připadá na historické parky. Jedním z nich je Kinského zahrada, která leží na jižní a jihovýchodní straně Petřína. Dvaadvacet hektarů velké pozemky koupila v roce 1828 Růžena Kinská a její syn Rudolf tu pak založil zahradu. V roce 1831 byl postaven letohrádek, kam se můžete zajít podívat na stálou expozici folkloru. Pozoruhodností zahrady je dřevěný řeckokatolický kostel svatého Michala, který sem byl převezen v roce 1929 z Ukrajiny. „Dřevěný kostelík je jednou z nejpozoruhodnějších staveb na Smíchově,“ říká historik architektury Zdeněk Lukeš. Procházka parkem však nemusí znamenat pouze loudání se po cestách prokládané vysedáváním na lavičkách či poleháváním na trávniku. Například v motolském parku Cibulka lze vylézt na nejstarší pražskou rozhlednu a podívat se z výšky třinácti metrů na Motol, Petřín nebo Strahov. Při procházce parkem, který zatím čeká na rekonstrukci, se můžete pokochat také pohledem na řadu plastik, které areál zdobí. Stojí tu sousoší Diana, Zeus a Kronos. Za pozornost stojí také Čínský pavilon nebo starobylá usedlost přestavěná v 19. století na zámek. Plný historie je rovněž park Santoška, který se rozkládá na ploše téměř šesti hektarů v ulici Nad Santoškou. Barokní usedlost Santoška, která dala celému parku jméno, byla postavena v roce 1719. V té době ovšem odpočinková zóna ještě nebyla zdaleka přístupná veřejnosti. To se stalo teprve v roce 1907, kdy celý pozemek zakoupila obec Smíchov a otevřela park lidem. V té době se rovněž rodinná vila, která tu stála, přeměnila na restauraci s hudebním pavilonem. Některé barokní prvky v parčíku zůstaly dodnes. Původní je například vstupní brána do barokní zahrady s ozdobnými plastikami nahých dětí na pilířích nebo sousoší Flory a plastika Amora. V bývalé klášterní zahradě Sacre Coeur mimo členitého terénu nalezneme velké množství vzrostlých stromů. Zároveň zde vznikla dvě hřiště, která jsou propojena dvanáctimetrovou kovovou

skluzavkou. K procházkám láká také park Klamovka. Ten se rozkládá v Košířích mezi ulicemi Plzeňská a Podbělohorská. Kdysi chátrající park už má za sebou rekonstrukci. Opraveny jsou opěrné zdi, rostou tu nové stromy a zrekonstruován byl i neogotický altán. Mezi vysokými stromy pak vzniklo odpočinkové místo s pískovištěm.

Parky v Praze 5:

Cibulka

Klamovka

Kinského zahrada

Park Sacre Coeur

Park Santoška

Vrch Mrázovka

Sady Na Skalce

Husovy sady

Předpolí Dětského ostrova

Dientzenhoferovy sady

Park Portheimka

Náměstí 14. října

Císařská louka

Park Kavalírka

Největší pražský park čeká obnova

Někdejší největší pražský park v Motole známý jako Cibulka se bude obnovovat. Na společném místním šetření ve středu 18. července 2007 to podrobně popisovali místním obyvatelům a aktivistům ochrany přírody pražský radní Petr Štěpánek (SZ) a místostarosta Prahy 5 Jan Smetana (ČSSD). Právě on před časem založil k tématu obnovy parku pracovní skupinu, do níž se přihlásili i místní aktivisté. Ti měli obavy z

původně plánovaného projektu, který počítal s masivním kácením. „Mám z toho pocit, že nás spíše radní jen chlácholí, bylo tam řečeno hodně uklidňujících informací, ale nic není podloženo,“ řekl Jan Trnec, který se šetření zúčastnil za občanské sdružení Lesopark Cibulka. „Budeme chtít, aby nám zaručili na papíře, že byl skutečně shozen ze stolu původní projekt, podle kterého se měly kompletně kácet smrky a celý les se měl dost drasticky změnit na park,“ dodal aktivista. Nynější plánované zásahy do lesoparku popisoval přímo na místě Karel Ondroušek, magistrátní architekt z odboru ochrany prostředí. „Jednotlivé stavební prvky budeme čistit a obnovovat, v blízkosti vstupu, v místě původních vodních ploch, založíme nízkou sypanou hráz, aby tam mohl vzniknout přírodní mokřad, kácet se bude jen velmi málo podle lesnického hospodářského plánu, zachovány budou staré duby, které se nechají až do přirozeného konce,“ vysvětlil. Sporná část lesa s uměle vysazenou smrkovou monokulturou, místo níž město původně plánovalo rekreační louku, bude vyměněna. „Smrk zvláště v monokultuře je tu de facto nemocný, nepatří sem, kácet se ale nebude, bude se pouze prořezávat a nahrazovat jinými druhy, je to ale záležitost na dvacet i více let,“ řekl radní pro životní prostředí Petr Štěpánek (SZ).

Zdravotnictví a sociální politika

V Kartouzské má být domov seniorů

Rozsáhlá rekonstrukce čeká polikliniku v Kartouzské ulici. Společnost Medifin, která má prostory v pronájmu, plánuje výstavbu nového pavilonu s ordinacemi a zároveň domu pro seniory. Městská část by v něm podle starosty Prahy 5 Milana Jančíka (ODS) měla získat 30 procent lůžek. Lékařům budou nabídnuty nové smlouvy, podle kterých by platili nájemné 2100 korun za metr čtvereční. V souvislosti s rekonstrukcí včera zastupitelstvo Prahy 5 schválilo záměr prodat pozemky pod poliklinikou společnosti Medifin. „O samotné smlouvě se bude rozhodovat až koncem června, toto je zatím smlouva o smlouvě budoucí,“ informoval starosta Milan Jančík. Společnost by

podle smlouvy získala pozemky za 16,3 milionu korun s tím, že může získat slevu za vložené prostředky do rekonstrukce. Prodej ostře kritizoval například zastupitel Ondřej Gál (ODS), který se zmínil o tom, že by se radnice mohla prodejem dopustit trestného činu kvůli špatně provedené veřejné soutěži.

Veřejně prospěšná činnost

Zajištění nemovité kulturní památky Sala Terrena Na Popelce

Rada městské části vybrala realizátora zakázky na statické zajištění nemovité kulturní památky Sala Terrena, Na Popelce 12. Sala Terrena je pozůstatkem barokní usedlosti z konce 18. století. Má oválný půdorys a zvlněné průčelí, které je členěno na pilastry a slepé arkády. Interiér je zaklenut cihlovou klenbou s lunetami. Památka je ve velmi špatném stavu. Její střechu pokrývají náletové dřeviny. Realizátorem oprav se stala firma Gema Art Group, která kromě statického zajištění objektu provede i havarijní sanaci a udržovací práce, které budou spočívat zejména v odstranění náletových dřevin, rubové izolaci klenby, odhalení rubu klenby lunety s otvorem, podepření výdřevou, doklenutí destruovaných konstrukcí, provedení spodní části zdiva z opuky a vyšší části z mrazuvzdorných cihel, vyspárování a opravení méně poškozeného zdiva, přezdění konce opěrných zdí, posunutí pěší komunikace směrem od objektu, odvodnění stavby oddrenážováním aj. Cena úprav činí 2.074.749,52 Kč.

Restaurování sochy sv. Václava v Musílkově ulici

Rada MČ Praha 5 schválila smlouvu o dílo se sochařským ateliérem Školy restaurování sochařských děl AVU v Praze na opravu sochy sv. Václava v Musílkově ulici za cenu 168.000,- Kč. Autorem sochy z roku 1905, která je nemovitou kulturní památkou zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek, je František Hnátek. Socha sv. Václava je v současné době ve velmi špatném stavu, a to díky svému umístění v blízkosti zdroje znečištění i narušení

kořenovým systémem nedaleko stojícího stromu. Její povrch je pokryt tenkou tmavou krustou a zelenými povlaky mikroorganismů. Lokálně se vyskytuje úbytek sochařské modelace až do hloubky 2 cm a nevhodné doplňky. Soše chybí palec pravé ruky. Poškozen je i reliéf písma. Záměr zrestaurování sochy byl schválen v březnu 2007 při splnění podmínky Magistrátu hl. m. Prahy, že bude současně zbudován i betonový základ. Stav kamene ve spodní části podstavce dokládá intenzivní vztlínání půdní vlhkosti do kamenného materiálu. Tento proces výrazně narušuje strukturu kamene, a proto je vybudování nového podkladového soklu nezbytné. Zakázku vybudování betonového základu provede stavební firma MOZAIK za cenu 32.000,- Kč.

Sport a zábava

Na Smíchov za zábavou

Smíchov už dávno není jen čtvrtí továrních hal. V posledních letech se pátá městská část změnila na místo, kam se z celé Prahy sjíždějí milovníci nákupů i zábavy. Na své si tu přijdou sportovci i filmoví nadšenci. Zajímavým lákadlem se může pochlubit restaurace Lokalblok na náměstí 14. října. V suterénu baru je totiž umělá lezecká stěna. „Ráda sem zaskočím, je tu příjemné posezení. A i když si na lezení po stěně sama netroufnu, ráda se podívám na ty odvážlivce, kteří to zkusí,“ usmívá se studentka Tereza Vyhnařová. Jak se tam dostat? Tramvají číslo 6, 9, 12 a 20 do zastávky Arbesovo náměstí, odtud pěšky směrem na Anděl Služby: Restaurace s vlastní horolezeckou stěnou. Vstupné do 15 hodin: dospělí 60 Kč, děti 40 Kč; od 15 hod: dospělí 80 Kč, děti 40 Kč Otevírací doba: lezecká stěna po–pá. 12. 00–22. 00 hod., so–ne 14. 00–22. 00 hod. Restaurace: po–pá 12. 00–00. 01 hod., so–ne 16. 00–00. 01 hod. Šplhat lze i na umělé horolezecké stěně v Křížové ulici. Na Smíchově najdete dokonce i písčnou říční pláž. I když koupání ve Vltavě je jen pro odvážné. Opalovat se tu však můžete bez obav. Milovníci pohybu se mohou zúčastnit jedné z mnoha sportovních akcí, které tu o prázdninách probíhají. Například už 4. srpna 2007 se tu v

písku o ceny utkají majitelé pétanquových koulí. Podrobný program a další informace jsou vystaveny na adrese www.prazskaplaz.cz. Pokud se bez koupele v čisté vodě neobejdete, můžete zajet tramvají třeba na Barrandov do zdejšího akvaparku. K Akvaparku Barrandov ve Wassermannově ulici se lze dostat autem z Barrandovského mostu směrem na Plzeň, tramvajemi č. 12, 13, 14 nebo 20 ze Smíchovského nádraží na konečnou. Plavecký areál ve Wassermannově ulici připravil pro návštěvníky na léto speciální víkendové akce a už za pár dní se tu otevřou nové venkovní bazény, které sem před dvěma týdny dopravily vzduchem vrtulníky. Zaplavat si lze i v bazénu SK Motorlet v Radlicích nebo na přírodním koupališti v Motole, i když v druhém jmenovaném případě počítejte s tím, že tu voda nebude čistá jako v bazénu. A jestli raději trávíte volný čas s kelímkem coly a hrstí plnou popcornu, můžete zajít na nejnovější filmové hity do multikin v bezprostřední blízkosti Andělu. Přímo v nákupním centru denně promítá multiplex Palace Cinemas, jen o pár kroků dál je ve dvoře vchod do Village Cinemas. Vstupenky si lze dopředu rezervovat po internetu.

Tradiční Svatoprokopská pouť

V neděli 8. 7. 2007 se po svátku sv. Prokopa, patrona české země, již po třinácté (tj. po obnovení staleté tradice v 90. letech minulého století) sešli v Prokopském údolí poutníci, aby uctili památku světce, jehož jméno je spojeno se Sázavským klášteřem, kde žila staroslovanská komunita, ale i s Prokopským údolím, kde dle legendy mnich meditoval ve vápencové jeskyni. Sv. Prokop (asi 975–1053) se rozhodl stát mnichem, vstoupil do kláštera a odtud odešel do Posázaví, kde žil jako poustevník. Činil zázraky a kolem jeho poustevny vyrostl Sázavský klášter, který se stal důležitým centrem slovanské liturgie. V Prokopském údolí mu byl zasvěcen v barokní době kostelík sv. Prokopa, který však musel ustoupit těžbě vápence. Při letošním setkání poutníci mohli vyslechnout koncert Musici Gaudeans. Na staré dobré časy si zavzpomínali na výstavě, připomínající letitou

poutní tradici. Nabízelo se zde i perníkářské zboží Jindřišky Dvořákové, umělecké perníkářky, která ovládá taje výroby sladkého medového pečiva. Pouť se konala ve spolupráci s farním společenstvím při kostele sv. Filipa a Jakuba, uspořádala ji Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí, jak nám potvrdila Kateřina Markéta Matoušková.

Bezpečnost občanů

Nové prostory pro Městskou policii Prahy 5

Počátkem července 2007 byly po desetiměsíční rekonstrukci otevřeny nové prostory Obvodního ředitelství Městské policie Praha 5 v Holečkově ulici, kde dříve sídlilo Gymnázium Budánka. Do nových kanceláří se ze Štefánkovy ulice přestěhovala i služebna zdejší městské policie. Po opravách vznikla v Holečkově ulici služebna nového typu, nabízející dokonalé zázemí pro výkon bezpečnostní služby. Vedle kvalitního hygienického zázemí je zde pro potřeby policejního sboru i posilovna. S novým úřadem je spokojen i ředitel Městské policie na Praze 5 Zdeněk Hejna, který mimo jiné zdůraznil, že nový objekt vyřešil i palčivý problém s parkováním policejních vozů. Klid a pořádek na Praze 5 celkem zajišťuje 93 strážníků. Nová stanice má bezbariérový přístup a vlastní kamerový systém. Rekonstrukce objektu byla nákladná, pohltila 27 milionů korun. Prostory jsou koncipovány pro 130 policistů a úředníků. Podle předsedy Bezpečnostního výboru MČ Praha 5 Milana Kudryse přispívá Praha 5 na provoz zdejší policie roční částkou půl milionu korun.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Usedlost Klikovka (č. p. 118, U Klikovky 4)

Raně barokní usedlost si na místě staršího hospodářského dvora nechal jako své letní venkovské sídlo r. 1643 postavit Johann Christof Alsterle. Pocházel z českobudějovického měšťanského rodu Alsterlů z Astfeldu. Za záchranu říšských klenotů před švédskými vojsky ho císař Ferdinand II. povýšil do rytířského stavu, a stal se pak sekretářem německé expedice české místodržitelské kanceláře. Po

něm zdědil r. 1689 Alsterlischer Hof, s rozlohou 34 ha největší dvůr v tehdejší jinonické jurisdikci, jeho synovec Maxmilián Wenzl Alsterle z Astfeldu. Nové jméno Klikovka vzniklo díky staroměstskému měšťanu a zemskému mlynáři Václavovi Klikovi, který usedlost vlastnil v letech 1758-1767. V dalších letech se zde vystřídalo několik vlastníků, např. přísedící zemského soudu Franz Wenzl Hartmann von Löwenbrunn, Franz Adam Janovský z Janovic, Josef hrabě Nostic-Rieneck a majitel Konopiště Franz Josef hrabě z Vrtby. Významným vlastníkem Klikovky v první polovině 19. století byl obchodník Johann Josef Hawranek, kterému patřily i okolní usedlosti Ladronka, Skalka, Zámečnice a Klimentka. Na konci 19. století vlastnila tyto usedlosti lékařská rodina Rennerů. Rozsáhlý hospodářský dvůr se rozkládal mezi dnešními ulicemi Podbělohorská a Nad Budánkami. Původní obytná část usedlosti měla podobu dvou budov do písmene L s neuzavřeným dvorem. Fasáda byla klasicistní, nad vchodem byl vikýř. Usedlost dále tvořila velká zahrada, stará studna a hospodářská stavení - zděné stáje, prasečnick, stodoly, kůlny a sýpka. Jediný dochovaný objekt celé usedlosti je podle mnohých zdrojů označován právě za bývalou sýpku, ač již v 19. století upravenou k bytovým účelům. Současná majitelka Klikovky však pochybuje, že by budova někdy sloužila k hospodářským účelům a tuto informaci považuje za opisovaný omyl. Domnívá se, že vnitřní dispozice a jednotlivé prvky v interiéru svědčí o tom, že se jednalo od počátku o obytný objekt. I přes klasicistní úpravy (okna, hodiny ve štítě) si budova zachovala svůj barokní ráz. Je krytá sedlovou střechou, ve vysokých trojúhelníkových štítech jsou nízká obdélná okna. V roce 1997 začala postupná rekonstrukce tohoto již zchátralého objektu. Na obnovu přispěl i Magistrát hl. m. Prahy, který podpořil opravu střechy a v r. 2005 poskytl grant na opravu fasády a oken. Ostatní budovy byly i přes památkovou ochranu (od r. 1964) v r. 1971 zbořeny kvůli nové výstavbě. Od 50. let 20. století až do její demolice využíval Klikovku jako státní statek Zemědělský podnik hl. m. Prahy.

Paví vrch

Paví vrch je opředen mnoha tajemstvími, navíc i geologové prokázali, že jeho podzemím prochází celá spleť dnes již převážně zaniklých podzemních prostor. Některé z nich sloužily jako vinné sklepy pro zdejší vinice. Rozsáhlé sklepy začínají na úpatí, u domu Brantová (č. p. 184). V roce 1918 došlo k propadu, svědci pak tvrdili, že z domu vedou chodby na všechny světové strany. Průzkum však proveden nebyl. Jiné sklepy a chodby byly zjištěny v roce 1937 při kopání základů činžovního domu. Dělník se propadl do chodby, která se po 20 metrech sbíhala s dalšími čtyřmi chodbami. Následně bylo zjištěno, že jedna z chodeb vyúsťuje do malého domku před vrcholem Pavího vrchu. Podle terénních znaků zde zřejmě stávala tvrz. Zdá se, že sem vedla i chodba z Vyšehradu. Je však možné, že odtud vedly chodby do hradu, který kdysi stával na Skalce.

Srpen

Z radnice

Z jednání Rady MČ Praha 5

Rada MČ Praha 5 na svém 29. zasedání souhlasila s nákupem výpočetní techniky pro Obvodní ředitelství Policie ČR Praha II do výše 490.000,- Kč. Výpočetní techniku však radnice městské policii darovala již v letošním červnu. Současný nákup bude představovat 7 ks rack serverů, 7 ks černobílých a 2 ks barevných tiskáren, 12 ks scannerů a doplnění materiálu pro stávající servery ACER Altos. Dar ještě musí schválit zastupitelstvo městské části, které zasedne 13. 9. 2007. Na konci srpna se uskuteční také bezpečnostní akce zaměřená proti aplikaci drog v parcích v majetku Prahy 5. Pro Fakultní nemocnici Motol zakoupí radnice Prahy 5 multiparametrový kapnometrický modul k monitorovacímu systému na JIP. Jedná se o měřicí modul k lůžkovému monitoru životních funkcí pacienta na JIP chirurgické kliniky. Zařízení umožní sledovat u nemocných hladinu CO₂, tlak krve invazivní metodou a teplotu. Přístroj je nedílnou součástí péče o pacienty v kritickém zdravotním stavu. Cena přístroje

představuje 79.720,- Kč. Ulice Na Bělidle se možná již brzy zazelená. Rada městské části v rámci akce Strom do každé ulice schválila záměr výsadby stromořadí. Konkrétně se jedná o 25 kusů okrasných hrušní (*Pyrus calleryana* – bezplodá odrůda), tedy stromu s menší korunou. Výsadbu lze provést pouze při současném snížení počtu parkovacích stání o 10 míst. Prováděcí projekt bude dále konzultován s jednotlivými správci sítí technické infrastruktury.

Radní schválili zadání veřejné zakázky malého rozsahu na výběr firmy pro zajištění komplexní realizace prodeje bytových a nebytových jednotek v devíti domech určených k prodeji nájemníkům. Celkem by tak mělo být prodáno 160 bytových a 23 nebytových jednotek v domech Mahelova 2 a 4, Musílkova 2, Plzeňská 49, Pod školou 2, 3, 4, a 5 a U Šalamounky (Na Cihlářce) 2 (32). Osloveny byly firmy mající zkušenosti s privatizací bytového fondu městské části – firmy Centra, RK Sever, RAK CZ a Liga servis, která tuto činnost pro Prahu 5 dosud neprováděla. Komise pro posuzování nabídek se sejde 2. 10. 2007. Radnice také naposledy nabídne oprávněným nájemníkům k odprodeji bytové jednotky, o které nebyl z jejich strany v první vlně privatizace projev zájem, a to za tržní ceny. Jedná se převážně o nemovitosti v oblasti sídliště Barrandov.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Rekonstrukce Paláce Křižík na Smíchově

Architekti Zdeněk Hölzel a Jan Kerel, autoři nové koncepce paláce Křižík, vytvořili projekt, který dokončuje trend započatý ve 30. letech 20. století. Rozlehlý stavební areál se nalézá mezi ulicemi Radlická, Plzeňská a Kováků na Smíchově. Již tehdy firma Františka Křižíka, významného českého vynálezce a podnikatele v oboru elektrotechniky (1847-1941), upravila pro výrobu celý blok domů rozdílné doby vzniku, postavených v rozdílném stylu, s rozdílnou konstrukcí a s rozdílnou funkcí. Komplex byl vícekrát upravován, ale vždy jen ad hoc a postupně degradoval. Architekti rozhodně chtěli dosáhnout dojmu ucelenosti, a to zejména tak,

že vytvořili společný jednotící prostor - atrium na místě dvora (či dvorků). Zda je správné zastřešovat dvory, je příležitostně diskutovanou otázkou, na kterou neexistuje jedna spolehlivě platná odpověď. V paláci Křižík střecha napomáhá několika věcem: díky ní vnitřní fasády nemusí být izolační, do dvora neproniká hluk dopravy z okolních kapacitních komunikací, atrium nabízí zastřešený prostor, pro nějž si architekti přáli kulturní využití. (Poslední předpoklad zatím není naplňován.) Zastřešení dvora vyvolalo další potřebu, a to dorovnat výšky střech. Domy C, D, E, F měly být na lehce ustupujícím půdorysu zvýšeny o patrovou prosklenou konstrukci. To však památkový ústav nedovolil, takže nakonec jsou tyto nástavby vyzděné. Tato varianta ovšem není o nic menším zásahem do původního vzhledu budov, navíc je toto řešení ve výrazu robustnější a pro úplné laiky nečitelné, a tedy matoucí. Když se řekne a, musí se říci b. "Křižík" měl před rekonstrukcí sice historicky vzniklý, ale vcelku ohyzdý a nepraktický dvůr. Demolicemi a novostavbou (dům G) získal geometrický a impozantní objem. Většina pavlačí je uzavřena tenkým skleněným pláštěm a dispozice za ním je uvolněná. Nové prosklené vnitřní fasády třech křídel paláce jsou nepochybně dominantou atrií. Firma Reynaers dodala speciální hliníkové profily, které umožnily zasklení pavlačí zevnitř. profily jsou velmi subtilní, což dodává fasádním konstrukcím estetickou kvalitu. Parkoviště a většina domovní techniky byly přesunuty do podzemí, parter je zařízen kompromisně zčásti jako víceúčelový sál, zčásti jako zimní zahrada. Tento kompromis podle mě příliš nefunguje. Dominantní stavbou bloku je nesporně pozdně secesní továrna (dům A), s průčelím podle návrhu významného pražského architekta Maxe Spielmanna (1913-14). Tato výrazná a kvalitní stavba byla rehabilitována a její krása vynikla mimo jiné též citlivou úpravou průčelí podle původních plánů. Bývalé bytové domy s historizujícími fasádami (C, D, E, F) představují běžnou podnikatelskou produkci své doby (1887-1888). Historizující průčelí byla po zevrubných studiích opravena a dvěma fasádám do Plzeňské ulice byla dokonce navracena

původní dekorace. Výsledek je velmi přesvědčivý a vypovídá jak o řemeslné zdatnosti štukatérů, tak o oprávněnosti přijatého rozhodnutí. Hlavní vstup do komplexu je proražen domem E až do atria a z ulice ho vyznačuje nová markýza. Palác Křížík skvěle zapadá do souvislostí nově se rozvíjejícího Smíchova. Spolu s vilou továrníka Ringhofferů, bývalou synagogou a Gymnáziem Na Zatlance hraje na tu nostalgičtější notu vedle spousty novostaveb na místě starého industriálního Smíchova, Nouvelovým Zlatým Andělem počínaje. Palác Křížík žije novým životem a dobře funguje. Kolemjdoucí si ani nemusí uvědomovat, kolik designérského důvtipu a technické a řemeslné práce skrývá ve svých zdech. Architekti vědomě a cíleně dovršili to, o co se sto let snažili všichni jeho uživatelé: ze skupiny poslepovaných domů udělat palác. Investor: SMÍCHOV TERRASSE, s. r. o. Koncepce projektu Project conception: AHK architekti, s.r.o., Zdeněk Hölzel, Jan Kerel. Architektonická část Architecture: AHK architekti, s.r.o., Zdeněk Hölzel, Jan Kerel, Olga Růžicková, Tereza Vrbová, Dana Krýslová. Stavební část Construction: Building, s. r. o. Ocelové konstrukce zastřešení atria: Excon. Dodavatel Contractor: FCC, a. s., stavbyvedoucí Jáchym Tlapa, František Nekvapil. Zasklené konstrukce (okna, světlík, pavlače): VEKRA. Projekt: červen 2004 – červenec 2005. Stavba začala v září 2004 a probíhá dodnes.

Úřední oznámení

Zápisy do prvních tříd v základních školách v Praze 5

Rada MČ Praha 5 schválila termíny zápisů dětí do 1. tříd základních škol zřizovaných MČ Praha 5 pro školní rok 2008/2009 a konání dnů otevřených dveří. Zápisy na všech 13 základních školách proběhnou v termínu od 15. 1. do 15. 2. 2008:

ZŠ a MŠ Barrandov

18. 1. 2008 15. 00-18. 00 hod.
19. 1. 2008 9. 00-12. 00 hod.
- den otevřených dveří: 20. 12. 2007 a 9. 1. 2008 od 8 do 15 hod.

FZŠ Barrandov II

15. a 16. 1. 2008 14. 00-18.00 hod.
6. 2. 2008 14. 00-18. 00 hod.
- den otevřených dveří: 12. 12. 2007 od 10 do 16 hod.

FZŠ Drtinova (Příjem žádostí do 23. 11. 2007)

8. 1. 2008 (písemná část) v čase dle pozvánky
15. 1. 2008 (ústní část) 13. 00 - 18. 00 hod.
- den otevřených dveří: (byl 14. 11. 2007)

ZŠ a MŠ Grafická

16. 1. 2008 14. 00-18. 00 hod.
- den otevřených dveří: 9. 1. 2008

ZŠ Kořenského

17. a 18.1.2008 14.00-18.00 hod.
- den otevřených dveří: 22.11.2007 a 10.1.2008 od 8 do 12 a od 16 do 18 hod.

ZŠ Nepomucká

16. a 17. 1. 2008 13. 00-18. 00 hod.
- den otevřených dveří: 18.12. 2007 – spojeno s Vánočním koncertem

ZŠ Plzeňská

16. a 17. 1. 2008 14. 00-18. 00 hod.
- den otevřených dveří :
11. 12. 2007 od 8. 30 do 11. 30 a od 14 do 17 hod.

ZŠ Pobělohorská

16. a 17. 1. 2008 od 13. 00 hod.
- den otevřených dveří: 10. 1. 2008

ZŠ a MŠ Radlická

16. 1. 2008 14.00-18. 00 hod.
- den otevřených dveří: 3. 12. 2007 od 8 do 12 hod. a 16. 1. 2008 od 8 do 18 hod.

ZŠ a MŠ U Santošky

21. a 22. 1. 2008 14. 00-17. 00 hod.
- den otevřených dveří: 15. 1. 2008 od 14 do 17 hod., jinak kdykoliv po tel. domluvě

ZŠ a MŠ Tyršova

6. a 7. 2. 2008 13. 00-18. 00 hod.
- den otevřených dveří: 11. 12. 2007 od 8 do 14 hod.

ZŠ Waldorfská

19. 1. 2008 I. část pro rodiče od 9. 00 hod.
do 15. 2. 2008 II. část pro rodiče i s dítětem - dle dohody

- den otevřených dveří: 19. 1. 2008 od 9 hod.

ZŠ Weberova

16. a 17. 1. 2008 13. 00-17. 00 hod.

- den otevřených dveří: 1. 12. 2007 od 9 do 16 hod.

Podniky a podnikatelé

Kámen přichází opět do módy

Nedaleko metra Anděl, na adrese Nádražní 1272/15, v těsné blízkosti pěší zóny, je možné si zakoupit výrobky z kamene. Specializovaný obchod s názvem „Český pískovec“ nabízí květiníky, koryta, zahradní sezení, okrasné kameny jako výtvarné solitéry, fontány, anglickou dlažbu, otevřená topeniště, desky na venkovní stoly, celé opěrné zdi, komíny nebo klenutí do sklepů. Podle vedoucího Ing. Bohuslava Vaculy zde zákazník nalezne kompletní kamenický sortiment vyrobený z tvrdého královédvorského pískovce. V minulosti proslaveného stavebního a sochařského materiálu, z něhož byly vytesány mnohá historicky a umělecky cenná sousoší a sochy. Mezi zákazníky patří i obce, velvyslanectví, úřad vlády a zahradnické firmy, které upravují zahrady na klíč.

Byty a bytová politika

V obecních bytech Prahy 5 se zvýší nájemné od září 2007

V obecních bytech Prahy 5 se zvýší regulované nájemné od září 2007. Radnice však tento rok nevyužije plnou výši zdražení, kterou umožňuje zákon. Nájem vzroste o devět desetin maxima. Horní hranici předpisu o deregulaci využije městská část v následujících dvou letech, a to vždy od ledna, informoval nás mluvčí radnice Prahy 5 Jan Šlajs. V Hlubočepích, Jinonicích, Košířích, Motole, v Radlicích a na Smíchově se nájemné u bytů první kategorie zvýší ze 37 korun za metr čtvereční a měsíc na 42,7 koruny. Na Malé Straně budou lidé platit měsíčně zhruba 43,5 koruny za metr čtvereční. „Zdražení nájemného se dotkne asi 2200 domácností“, uvedl Šlajs. Smíchovská radnice si nechá vypracovat sociální a demografickou analýzu obyvatel. Bude sloužit jako podklad pro

případnou pomoc lidem, kteří by na vyšší nájem neměli. Sociálně slabé rodiny by podle informací radnice mohly získat slevy. Nájemné zvýší, nebo už zvýšily v tomto roce patrně všechny pražské radnice. Některé z nich o deregulaci rozhodly již loni. Obyvatelé platí v těchto městských částech více peněz za bydlení už od ledna, jak umožňuje zákon. V magistrátních bytech vzroste nájemné poprvé v červnu 2007. Radní rozhodli, že první tři roky využijí nejvyšší možnou míru zdražení danou zákonem. V dalším roce bude město patrně zvyšovat nájemy podle lokality, čímž by se měla rozlišit cenou kvalita bydlení.

Doprava

Placené parkování v ulicích zřejmě zavede i Praha 5

Placené parkování v ulicích zavede s největší pravděpodobností i radnice Prahy 5. Nejprve zpracuje dopravní průzkumy. Budou se zabývat vlivem rozšíření zón placeného stání do širšího centra metropole na pátou městskou část. V Praze 5 by mohl být systém zprovozněn ještě v tomto volebním období, řekl místostarosta Petr Horák (ODS). Zóny zatím fungují v první a druhé městské části. V nejbližší době by je měla zavést i Praha 3 a 7. Zástupci radnic okolních městských částí se obávají toho, že vzroste počet řidičů, kteří budou chtít zaparkovat u nich. Placené stání chce brzy zavést v Karlíně radnice Prahy 8. O placených zónách uvažuje také šestá městská část a nevylučuje je ani radnice Prahy 10. Vedení smíchovské radnice říká, že placené parkování v ulicích "bude nuceno zavést". Podle místostarosty Horáka však nechce postupovat unáhleně.

Prodloužení tramvajových tratí

Tramvaje dojedou v rámci hlavního města zas o něco dále než nyní. Ve středu 22. 8. 2007 totiž odstartovala stavba nové tramvajové trati v Praze, a to není v hlavním městě příliš častý jev. K poslednímu prodloužení sítě došlo totiž už před čtyřmi lety, kdy byly zavedeny tramvaje na Barrandov. Nová trať je ale podstatně skromnější než ta barrandovská. Měří jen něco přes kilometr a týká se jen jediné linky. A to tramvaje číslo 6, kterou zavedou nové koleje z její dosavadní smíchovské konečné v ulici Laurová ke stanici metra B Radlická. Pro běžného Pražana tedy skoro nepozorovatelný jev. Pro dopravní podnik však řešení dlouhodobého problému. V ulici Laurová totiž tramvaj končila takzvanou úvratí. To znamená, že šestka do boční Laurové vlastně couvala z hlavní ulice, aby z malé uličky opět vyjela v opačném směru. To by se mělo stát minulostí na podzim příštího roku, kdy má být nová trať hotova. Pražský dopravní podnik, který zahájil výstavbu nové tramvajové tratě v Radlické ulici v Praze 5 potvrdil, že: „...stavbu zdrželo to, že dodavatel neměl všechny potřebné dokumenty,“ řekl ČTK Miroslav Toman z Ogilvy Public Relation. Ty už však pražský magistrát dostal. Stavba má být dokončena na podzim roku 2008 a její celkové náklady se budou pohybovat kolem 120 milionů korun. Nová tramvajová trať bude mít délku 1,1 kilometru a tři zastávky. Laurovou posunou stavebníci za křižovatku s ulicí K Vodojemu, nově vzniknou zastávky Radlická škola a Radlická s jednokolejnou smyčkou na Radlickém náměstí. Dopravní podnik zároveň zrekonstruuje úsek mezi zastávkami Křížová a Laurová a vybuduje zde novou zastávku Braunova. Zmodernizuje i kolejiště na křižovatce ulic Radlická a Za Ženskými domovy.

Školství a dětské aktivity

Radnice Prahy 5 vybuduje nové dětské hřiště

Děti z páté pražské části budou mít nové hřiště. Radnice ho vybuduje mezi ulicemi Pod Žvahovem a Nad Pomníkem. Zaplatí za něj zhruba 1,4 milionu korun. Kronikáře o tom

informoval mluvčí Prahy 5 Jan Šlajs. V Praze 5 mohou rodiče využívat téměř šest desítek hřišť. "V lokalitě Zlíchov a Žvahov není pro místní v současné době k dispozici žádné dětské hřiště a tento stav jsme chtěli změnit. Naším rozhodnutím jsme také vyhověli maminkám, které o hřiště v dané lokalitě usilovaly," informoval veřejnost zástupce starosty této městské části Petr Horák. Nejbližší hřiště pro děti je v současnosti na Barrandově, nebo v centru Smíchova. Maminky s dětmi tedy musely na hřiště dojíždět veřejnou dopravou. Nové hřiště poskytne dětem pískoviště, prolézačky, skluzavky a houpačky ve tvaru zvířat. Malí fotbalisté budou moci využívat i minihřiště na kopanou. JPD 3 na základních školách Městské části Praha 5 pokračuje

Rada MČ Praha 5 projednala na svém 29. zasedání dne 14. 8. 2007 třetí monitorovací zprávu projektu JPD3 „Vzdělávací procesy s inovací pedagogické práce“, za období od 1. 5. 2007 do 31. 7. 2007. Projekt je financován Evropským sociálním fondem, státním rozpočtem České republiky a rozpočtem hlavního města Prahy. V měsíci květnu a červnu (2007) se pedagogové ZŠ MČ Praha 5 vzdělávali v kurzech a seminářích: „Komunikace“ a „Týmová spolupráce v realitě jednotlivých škol MČ Praha 5“ (dokončení), „Zkušenosti se ŠVP v oblasti Jazyk a jazyková komunikace“, „Co dobrého může přinést ICT do vyučování matematiky a přírodovědných předmětů“, „Klíčové kompetence a průřezová témata – jazyky“. V rámci projektu JPD 3 bylo v období 1. 5. 2007 – 31. 7. 2007 odpřednášeno 64 hodin s účastí 238 pedagogů. Byly uskutečněny první konzultace: „Autoevaluační procesy“ a „ICT ve vyučování matematiky a přírodovědných předmětů“. Využito bylo zkušeností ze ZŠ a MŠ Chaplinovo nám. (partner projektu). Tato ZŠ vyučovala podle vlastního ŠVP již ve školním roce 2006/07. Členové řídicího týmu se scházeli pravidelně: zhodnotili druhé monitorovací období, informovali o stavu projektu ředitele spolupracujících škol, projednávali s lektory podklady pro další vzdělávací akce. Dne 21. 6. 2007 se řídicí tým sešel s lektorkami. Byla zhodnocena příprava vzdělávacích akcí na druhé

pololetí 2007 včetně konzultací a poradenské činnosti. Důraz byl kladen na organizační přípravu 1. konference. Všem aktérům podílejícím se na realizaci projektu – lektorům, členům řídicího týmu, managementu spolupracujících škol - patří poděkování. Odměnou pro ně bude zájem a velká účast na dalších vypsanych vzdělávacích akcích ve školním roce 2007/08.

Loutkové divadlo Nazdárek

Významnou a tradiční součástí TJ Sokol I Smíchov je Loutkové divadélko „Nazdárek“, pravidelná představení se pro děti konají vždy jednou v měsíci v neděli odpoledne. Tělocvičná jednota Sokol I Smíchov je jednota s dlouholetou tradicí. Založená byla v roce 1868. Prostory na cvičení jsou nejen v budově sokolovny na Plzeňské ulici, ale i na velmi atraktivním místě na kopci Mrázovka, kde se nachází letní cvičiště TJ SIS.

Kultura

Ulicemi Smíchova prošel průvod tanečníků samby

Koncem srpna a počátkem září (2007) se Smíchov změnil ze čtvrti nákupů na čtvrť hudby a tance. V páteční podvečer 31. 8. 2007 tu totiž vypuknul třetí ročník Pražského karnevalu, na němž se kromě tanečníků z celého světa představili i akrobaté na chůdách nebo bojovníci předvádějící brazilskou capoieru. Program začal ve smíchovském parku Portheimka, kde převzala Královna festivalu Lejla Abbasová klíče od páteční městské části. Také tu vystoupily brazilské tanečnice a instruktoři samby. Večer zakončilo party na 1. pražské pláži. Milovníci exotických masek a žhavých brazilských rytmů si však na své přišli hlavně o den později, kdy do smíchovských ulic po obědě vyrazil průvod tanečníků a alegorických vozů. „Součástí programu byli i soutěže o nejlepší masky nebo nejoriginálnější alegorický vůz. Přihlásit se mohl každý, třeba i s ozdobeným kočárkem nebo trabantem,“ vysvětlovala organizaci produkční festivalu Vendula Čiháková. Vítězové se mohli pokochat hodinami salsy a samby u

profesionálních tanečních instruktorů zdarma. V sobotu 1. 9. 2007 ve dvě hodiny odpoledne vyšel průvod z náměstí 14. října, kam se po průchodu Smíchovem opět vrátil. „Na alegorických vozech tančili tanečníci od nás, ale i z Kuby nebo Ekvádoru za doprovodu bubeníků, žonglérů nebo akrobatů na chůdách. Vyzrálé umění předvedli i capoieristi,“ řekla produkční festivalu. Na závěr se oslavy přesunuly na břeh Vltavy, kde zahráli dýdžejové z Latinské Ameriky. Na 1. pražské pláži se vrcholem festivalového večera stal ohňostroj.

Spisovatel Arnošt Lustig vystupoval ve vinárně u Zlatého hada.

Ve vinárně Zlatý had vystupoval Arnošt Lustig, spisovatel, publicista, scénárista a profesor literatury, kterého uvedla Václava Říhová. Spisovatel zde mimo jiné četl své literární texty a vyprávěl o životě a umění. Byla to již druhá literární sešlost ve vinárně u Zlatého hada v Plaské 4. Uskutečnila se v pondělí 13. srpna 2007 od 20. 00 hod. Vstup byl volný.

Ad honorem Mozart II.

Hudebnímu festivalu pro mladé mozartovské pěvce, který začal 7. 8. 2007, je jeden rok. Z myšlenky, která se nikoli náhodou zrodila při loňských celoevropských oslavách Mozartova významného výročí, byla přes čtená úskalí zorganizována akce, již se nakonec zúčastnilo 17 soutěžících (ve věku do 35 let) nejen z Čech, ale i ze Slovenska, Německa, Korey a Spojených států amerických, což dalo všem zúčastněným jedinečnou možnost mezinárodní konfrontace.

Velikáni pod taktovkou velikána

Městská část Praha 5 uspořádala v Národním domě na Smíchově již tradiční koncert vážné hudby. Uskutečnil se v úterý 25. 9. 2007 od 19.30 hod. Vystoupila v něm Komorní filharmonie Pardubice pod taktovkou Leoše Svárovského a na programu zazněly skladby Ludwiga van Beethovena (předehra Egmont, op. 84), Václava Trojana (Symfonietta armoniosa) a Felixe Mendelssohna-Bartholdyho (Symfonie č. 3 a moll Skotská op. 56). Vstup byl pro obyvatele Prahy 5 zdarma.

Městská zeleň a ekologie

Radnice Prahy 5 měří kvalitu ovzduší

Radnice Prahy 5 kontroluje znečištění ovzduší ve své městské části. Data z měření se zapisují do grafu, který lidé vidí zobrazený na monitorech v některých budovách. "Jedná se o projekt, který je v rámci České republiky ojedinělý," uvedl v tiskové zprávě mluvčí Prahy 5 Jan Šlajs. "V případě, že dlouhodobě, zvláště na podzim, bude docházet k překračování hygienických limitů, budeme po Odboru dopravy a životního prostředí magistrátu požadovat přiměřená opatření, aby nežádoucí stav znečištění klesl a občané nebyli zatěžováni exhalacemi," sdělil zástupce starosty Jan Smetana. Obrazovky jsou umístěny na úřadě ve Štefánikově ulici a na náměstí 14. října. Lidé si kvalitu ovzduší mohou zkontrolovat i v poliklinice v Krškově ulici. Radnice hodlá instalovat zařízení u vchodu do Obchodního centra Nový Smíchov. "Městská část plánuje využít obrazovky také k informování o dění v Praze 5," řekl starosta Milan Jančík.

Pražské potoky

Botič a Rokytka zná asi každý. Ale co taková Cibulka, Chvalka či Vrutice? Jen málokdo ví, že hlavním městem protéká 55 potoků! Pro magistrát to znamená 220 kilometrů starostí a výdajů. I letos na jejich údržbu padnou desítky milionů korun. "V první polovině roku dá město na potoky 35 milionů. Obnovy se dočká Baňský, Košíkovský, Chodovecký, Dalejský, Lysolajský či Krutecký potok," řekl Dan Frantík z magistrátního odboru ochrany prostředí. To všechno budou akce "jen" za sta tisíce korun. "Na tocích chceme vyřezat a pročistit zarostlá koryta, vyhubit plevel, zlikvidovat skládky nebo zpevnit břehy a jezy," vysvětlil Dan Frantík. Asi největší, zhruba sedmimilionová injekce, prý čeká na Motolský potok. "Rádi bychom upravili tamní ošklivé betonové koryto," řekl Frantík. Dalším velkým projektem bude výstavba devíti měřidel průtoku na Botiči nad hostivařskou přehradou, které poslouží při povodních. "Zlepší se i protipovodňová ochrana u potoka mezi Pražskou ulicí a Kozinským nábřežím," doplnil Frantík.

Usedost Turbová (č. p. 1066, Jinonická ul.)

Na místě středověké vinice Urbanka si roku 1756 šlechtic František Xaver Turba, královský rada České komory, zřídil terasovitou zahradu. Ve svahu přestavěl původní viniční domek a přidal novou barokní usedlost. Na počátku 19. století byly pozemky Turbové rozšířeny o sousední vinici Kuliška. Podobu usedlosti pak zásadně ovlivnil stavitel a smíchovský starosta Josef Linhart, který podle plánů Barvitia stavěl i smíchovskou baziliku sv. Václava. Přebudoval zahradní domek a původní Turbovu usedlost při hlavní bráně prakticky strhl a nahradil novou pseudobarokní vilou. Ta se vyznačuje charakteristickou věží a mansardovou střechou s vikýři. Průčelí obrácené do svahu je členěné verandou s dřevěnými vyřezávanými prvky. Budova je patrová, v obou nadzemních podlažích je byt o pěti místnostech a kuchyni. Ve svahu dnešní Jinonické ulice přibýly dvě hospodářské budovy. K usedlosti dále patřily stáje, špýchar, holubník, kurník a kůlny, později ještě dílny. Plochu někdejšího rybníčku nahradil v novější době tenisový kurt. Členitý terén bývalých vinic dal vzniknout krásné terasovité zahradě s řadou poetických zákoutí, barokních schodišť a bran s několika pískovcovými sochami. Zahrada je osázena především ovocnými stromy, nechybí však ani další okrasné dřeviny, z nichž za zmínku stojí tis, starý kolem 300 let, a krátká kaštanová alej. V horních partiích je pak jehličnatý lesík. Za první republiky se na Turbové usadila rodina Jindřicha Šafařoviče, který se oženil s dcerou majitele. Známý právník a prvorepublikový senátor sem vnesl pravý společenský lesk, který pohasl až na konci 50. let. Turbovou svou návštěvou poctila řada vynikajících osobností kulturního a politického života. Mezi pravidelné hosty patřil kancléř prezidenta Beneše Jaromír Smutný, literární kritik Arne Novák, lékař a univerzitní profesor Jaroslav Jedlička, cestovatelé Josef Kořenský a Enrique Stanko Vráz, herečka Růžena Nasková a samozřejmě Šafařovičův bratr Jaroslav, ředitel Národního divadla a pravý gentleman. Intimně pohádková atmosféra vily se zahradou každému z hostů bezpečně

učarovala. Této atmosféře naplno podlehl také nejslavnější obyvatel Turbové malíř a loutkař Jiří Trnka. Do volného bytu v přízemí se nastěhoval s rodinou na podzim roku 1939 a zůstal zde do roku 1958. Majitelku Martu Šafařovičovou přemlouval, aby mu Turbovou prodala, ale stará slečna vzorně a s láskou pečující o zahradu o tom nechtěla slyšet. Trnka, přezdívaný ve světě jako Disney východu, zde ve svém ateliéru vytvořil svá stěžejní díla, z nichž asi nejslavnějším je Zahrada. K příběhu o skupině chlapců a kocourovi ho inspirovala právě poetická zahrada na Turbovce. Přímo zde se také točily exteriéry loutkového filmu Císařův slavík. Trnka byl velmi pracovitý a do noci svítila okna jeho ateliéru tajuplným svitem modrých žárovek, které kvůli barvám používal. Docházelo sem procesí dalších osobností - divadelník Jiří Frejka, režisér Martin Frič, herci Zdeněk Štěpánek a Jan Werich, scenárista Jiří Brdečka, básníci František Hrubín a Vítězslav Nezval a další. Trnkovy děti zde prožily pohádkové dětství. Po léta ani netušily, že se jejich rodiče rozvedli a otec se paralelně věnuje své nové rodině. Trnka dál totiž tvořil v Košířích a až na konci 50. let koupil dvě vily pro své dvě rodiny v Podolí a na Kampě, kam se odstěhoval. Majitelka byla za komunistického režimu jako buržoazní dcera perzekvována. Byla přestěhována do zahradního domku bez přívodu vody a plynu, zatímco do vily byli nastěhováni noví nájemci. Práci sháněla s obtížemi a výdělek nestačil na udržování tak rozsáhlé usedlosti. Turbová začala chátrat. Roku 1976 byla donucena vilu prodat obci. Plánovalo se tu totiž zřízení mateřské školy. Nutnost nákladné rekonstrukce však komunisty odradila, a tak předali objekt Socialistickému svazu mládeže. V hospodářských budovách působilo družstvo Moděva vyrábějící stany. Na počátku 90. let se sem hodlala nastěhovat taneční škola, která začala s chaotickými úpravami. Po uplatnění restitučního nároku a následném prodeji Turbové roku 1993 tu mělo být zřízeno kulturní středisko a španělské obchodní zastupitelství. Na zalesněných pozemcích měly být dostavěny rodinné domy podle architektonického návrhu architekta Jiřího

Trnky ml., aby bylo možné pokrýt vysoké náklady na rekonstrukci. Nový majitel však zemřel a spolu s ním byly pohřbeny i veškeré plány. Během dědického sporu Turbová nadále trestuhodně chátrala a stala se domovem squatterů. Vše však bohužel nasvědčuje tomu, že do budoucna půjde spíše o lukrativní pozemek, než o záchranu starodávné památky. Novým vlastníkem je firma Praturb s. r. o., jejímž 100% vlastníkem je FROWILPEX INVESTMENTS CORP z Panamských ostrovů.

Zdravotnictví a sociální politika

V Nemocnici Na Homolce mají špičkovou technologii pro kardiologii

V červnu 2007 bylo v Nemocnici na Homolce otevřeno Centrum navigované srdeční katetrizace, které disponuje dvěma unikátními systémy: magnetickou srdeční navigací Niobe a mechanickou srdeční navigací Sensei. Zařízení nemocnici přišlo na 80 milionů korun, které uhradila převážně z vlastních zdrojů. Nová zařízení umožňují provádět celé spektrum intervenčních kardiologických výkonů s využitím magnetického pole o velmi nízké intenzitě. Na světě pracuje celkem asi 50 podobných systémů, v Evropě je jich na operačních sálech instalována asi dvacítky. První zákrok s využitím Niobe byl Na Homolce proveden 8. června 2007. Zákrok podstoupil 74letý nemocný, který trpěl srdeční arytmií řadu let a veškerá medikamentózní léčba selhávala. Celý operační systém řídí lékaři na dálku pomocí jediného joystiku.

Veřejně prospěšná činnost

Praha 5 provedla bezpečnostní akci v místních parcích

Městská část Praha 5 ve spolupráci s protidrogovým koordinátorem a Městskou policií OŘ Praha 5 provedla dne 29. 8. 2007 od 8.30 hodin ve čtrnácti parcích Městské části Prahy 5 bezpečnostní akci zaměřenou na sběr injekčních stříkaček a jehel po uživatelích drog. Informace a výsledky byly zveřejněny po skončení akce.

Za kulturou do „krytu“

Sekce Krytové divadlo – tento pojem asi mnoha lidem nic neříká. Jeho význam pochopí pořádně, až když se vydají hledat divadlo Orfeus. Poté, co divadlo najdete č. p. 76 v Plzeňské ulici a zazvoníte, přijde vám otevřít vesnický mladík či vykleštěný cestovatel z pralesa (podle toho, co se zrovna dnes hraje). Jste nasměrováni do sklepa, kde již čeká hraběnka, aby těm, co jsou zde poprvé, podala instrukce a vysvětlila, na jakou výzdobu se zaměřit, případně co vtipného nepřehlédnout. Uvaděčka stojící u dalších dveří, za zvuku gongu ohlásí váš příchod a jméno ostatním hostům, již čekajícím na kulturní zážitek při víně v literárním salonku. Představit se jim přitom můžete, jak chcete, takže jsou zde často slyšet jména dosti neobvyklá. Tak toto je divadlo Orfeus. Nachází se nedaleko stanice metra Anděl a funguje v různých podobách již od poloviny šedesátých let. Velí mu principál Radim Vašínský a paní principálová Irena Hýsková. Vstupné se neplatí, po skončení představení však procházíte kolem žebraček, které se ještě před chvílí zdály být obyčejnými herečkami, a jistě jim nějakou tu almužnu do klobouku přihodíte. Každou středu se zde konají literární večery, k slyšení jsou například básně Egona Bondyho, Jana Skácela, beatnická poezie či čínský klasik Li-po, pátky jsou potom věnovány dramatu. Samotné hry nebývají příliš dlouhé. To však neomezuje délku představení, neboť jsou prokládána nejrůznějšími scénkami a skeči, při nichž se diváci nezdírkou popadají za břicho. Z projevu herců lze navíc tušit, že se na představení baví přinejmenším tak jako vy. Zážitek je zesílen komorní atmosférou, která panuje v divadle z důvodů jeho „nepatrných rozměrů“. Zatím nejnovější premiéra, něžný horor *Vrať mi má játra*, je samotnými divadelníky charakterizována jako „příšerný večer plný cizoložstva, nájemných i normálních vrahů, nevinných i vinných obětí, zprzněných panen a viselců, kostlivců z hrobu lezoucích, volně se vznášejících předmětů, hrůzných básní i otřesných písní, vyvedených v barvách i blikavém osvětlení“. Za zhlédnutí stojí i ostatní kousky z divadelního repertoáru – například

jednoaktovka Jacquesa Préverta *Roura k Rouře* pasuje představení *Kleštěnec z pralesa*. Divadlo Orfeus vám neposkytne jen představení, na které jste přišli. Podle slov principála jeho členové „bojují za zvýšení IQ českého národa, aby se s ním nedalo tak snadno orat“... a tak se vám zde dostane nejrůznějších letáček s moudrými výroky, během představení jsou vám pak objasněny všechny souvislosti ohledně autorů. Těžko posoudit, nakolik jsou pravdivé a kde již začíná naplno pracovat lidská fantazie. Pokud někoho kultura příliš vyčerpává, může doplnit o přestávce energii v místním bufetu ve formě zelňačky „zcela splňující idiotské normy EU“. Při její konzumaci v literárním salonku si uvědomíte, že si spíše než v divadle připadáte jako na návštěvě u známých. A v tom zřejmě spočívá Orfeův půvab. Příležitost setkat se s divadelníky máte nejen během školního roku, o prázdninách vystupují na různých festivalech (např. loni byli na festivalu *Mezi ploty*). V létě totiž nezahálejí a putují po vlasti. Z tohoto putování podává principál hlášení, která najdete spolu s kontaktem a popisem, jak divadlo najít, na internetových stránkách <http://www.orfeus.cz//>.

Sport a zábava

Radnice Prahy 5 nedotuje akci pivovarů

Dne 23. 8. 2007 otiskla *Mladá fronta Dnes* velmi zavádějící článek (autorem byl redaktor Aleš Berný), jehož úkolem bylo nejspíš poškodit MČ Praha 5. Článek se týkal Festivalu piva a hudby. Jednou ze zásadních nepravdivých informací bylo, že Praha 5 poskytla pořadateli grant. Redaktor tuto větu vtiskl do úst radnímu pro kulturu MČ Praha 5. V žádném případě se nejednalo o grant, ale o příspěvek, který je součástí hlavního schváleného rozpočtu MČ Praha 5 pro rok 2007. O chabé profesionalitě novináře hovořila také mylná informace o prezentaci čtyřiceti soukromých pivovarů. Jednoduchým ověřením na veřejně přístupných portálech, např. www.festivalpivaahudby.cz jsme zjistili, že na akci se bude prezentovat dvacet značek piva, ale od jednoho výrobce, a to od Pivovaru Staropramen a.s., Praha 5. Také bylo

uvedeno špatné datum konání akce. Správný termín byl 14.-15. 9. 2007. „Jedná se o první ročník kulturní akce, která přiláká do Prahy 5 návštěvníky. Připravený je bohatý kulturní program na více scénách. Jsem překvapen, jaká témata volí opozice v boji proti vedení radnice. Jejich slovník a vyjádření mi silně připomínají minulou dobu,“ řekl k věci radní pro kulturu MČ Praha 5 Michal Tuček. Zároveň dodal, že je úsměvné srovnávat festival v hlavním městě s festivalem v Táboře. „Jsem nerad, že Tábor nemá takové možnosti k podpoře kultury a umění, avšak to pro mne neznamena, že Praha 5 přestane být kulturním lídrem na levé straně Vltavy v Praze,“ dodal Tuček. Finanční prostředky, které jsou v rozpočtu zapojeny na krytí podobných akcí, jako např. Festival piva a hudby, Dětský den, Smíchovské léto – Klamoklání, Sousedská, Pražský karneval nebo Febiofest, jsou částečným odvodem výtěžku z výherních hracích přístrojů. Silně zavádějící informace zveřejnila Mf Dnes také o připravovaném „Klamoklání“, programu na Klamovce v rámci Dnů Evropského kulturního dědictví. Tento projekt pořádala Městská část Praha 5, která si najala na uspořádání akce profesionální agenturu. Obvinění zastupitele MČ Praha 5 pana Herberta Heisslera z toho, že soubor, jehož je členem, dostal nějaké finanční prostředky, jsou nepravdivá. „Kolega Heissler je členem souboru, který bude v rámci programu vystupovat. Avšak vystupuje bez nároku na honorář. Uvedená částka 550 tisíc korun jsou prostředky na celkovou organizaci akce, která je pro veřejnost zdarma přístupná a zahrnuje velice pestré nabídky víkendového vyžití, a to ve dnech 8. a 9. září 2007“, vysvětlil chybnou informaci radní Michal Tuček.

Bezpečnost občanů

Bezpečnostní akce v parcích MČ Praha 5 přinesla výsledky

Městská část Praha 5 ve spolupráci s protidrogovým koordinátorem a Městskou policií OŘ Praha 5 provedla na konci srpna ve čtrnácti parcích městské části bezpečnostní akci

zaměřenou na kontrolu těchto lokalit z hlediska výskytu injekčních stříkaček a jehel po uživatelích drog. „V rámci bezpečnostní akce bylo odstraněno 26 kusů použitých injekčních stříkaček. Nejvíce jich bylo v parku Na Skalce. Zde bude zvýšen dohled městské policie a terénních pracovníků,“ informoval starosta Milan Jančík. Součinnostní bezpečnostní akce, která nesla název „Čistá a bezpečná zeleň“ se uskutečnila v parcích Mrázovka, Na Skalce, Santoška, Husovy sady, Klamovka, u Smíchovského nádraží, u hřbitova Malvazinky, Sacré Coeur, náměstí 14.října, Porthheimka, Arbesovo náměstí, náměstí Kinských, předpolí

Dětského ostrova a v Dienzehoferových sadech. „Zjištěné skutečnosti z jednotlivých lokalit se odrazí na řešení bezpečnosti návštěvníků parků, především dětí. V některých lokalitách budeme jednat v součinnosti s odborem městské zeleně o úpravách křovin, doporučíme rozšíření kamerového systému, nebo zvýšíme četnost odpadkových košů,“ sdělil předseda Bezpečnostního výboru ZMČ Praha 5 Milan Kudrys. Dalšími opatřeními budou také oprava a doplnění veřejného osvětlení v Husových sadech a lokalitě ulice Drtinova č.p. 1a. Praha 5 bude také více kontrolovat činnost streetworkerů, kteří pracují s drogově závislými, a to především v lokalitě parku Na Skalce. Bezpečnostní akce budou v Praze 5 probíhat minimálně desetkrát v roce

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Podle Ondřeje Neffa se Smíchov změnil k lepšímu

Známý český spisovatel sci-fi literatury a internetový novinář Ondřej Neff bydlel na Smíchově třicet pět let a odstěhoval se odtud teprve nedávno.

„Často se sem ale vracím, protože tu bydlí moje děti a taky tu mám vnučku,“ říká zakladatel internetového deníku Neviditelný pes. Smíchov se podle něj od začátku sedmdesátých let změnil k nepoznání. „Když jsme se do domu poblíž zámku Nikolajka přistěhovali, byl Smíchov jen škaredá, zanedbaná čtvrť. Nebyla to žádná romantika, ale prostě jen špína,“ vzpomíná Neff.

Proto je publicista ze změn, kterými Praha 5 v posledních letech prochází, nadšený. „Z oblasti kolem Anděla se stalo takové nové centrum Prahy. Zatímco to historické je spíš takovým skanzenem pro turisty, Smíchov je centrum pro lidi, kde to žije,“ myslí si spisovatel. A odmítá názory těch, kterým nový Anděl nevoní. „Hypermarkety se sice nemusí líbit každému, ale kromě nich je tu přece spousta kaváren nebo několik knihkupectví,“ domnívá se Neff. Změnil se i kopec Mrázovka, kde publicista dlouhou řadu let žil. „Jsou tu nová hřiště i parky, kam můžete vyrazit,“ pochvaluje si. I tak jsou však na Smíchově věci, které se spisovateli ani trochu nelíbí. „Strašně mě štve, že se nepodařilo zachránit kolonii Budánka. Nechápu, jak je možné, že se nepovedlo realizovat žádný projekt na záchranu domků. Je to prostě skandál,“ rozčiluje se Neff.

Podobně ho trápí i postupně se rozpadající usedlost Cibulka. „V sedmdesátých letech tam ještě bydleli lidé, teď se to všechno rozpadá. A přitom by z Cibulky klidně mohlo být velvyslanectví nebo rezidence,“ zlobí se spisovatel.

I přes tyto výhrady se však podle Neffa metropole mění stále k lepšímu. „Rozvoj Prahy je úžasný a stává se z ní sebevědomá metropole evropského formátu,“ tvrdí.

Moderní kanceláře a secesní Ringhofferova vila

Odborníci na historické stavby by si přáli, aby v zámku baronky Ringhofferové (při Kartouzské ul. čp. 20, Smíchov) bylo muzeum. Zatím jsou tam kanceláře, stejně jako ve vedlejší moderní budově. Ringhofferova vila a Smíchov Gate se staly sousedy. Administrativní centrum Smíchov Gate, otevřené loni v říjnu jako další z obchodních center na Andělu, se od těch ostatních liší. Najdete ho mezi ulicemi Plzeňská, Kartouzská a Radlická v těsném sousedství vily továrníka Ringhoffera, která je na seznamu nemovitých kulturních památek. Moderní centrum vychází svým tvarem secesnímu domu z 19. století vstříc, ale odborníkům na historické stavby se stejně toto soužití příliš nezdá. Už jen proto, že z vily by měli nejraději muzeum, zatím slouží jako kanceláře. „Ringhofferova vila má sympatické rysy secesní architektury. Ale nyní je utopená,“ soudí akademický architekt Vladimír Štulc. Podle něho ji člověk nemá odkud vnímat. „Nemá žádné odstupy a okolí je minimalizované takovým způsobem, že to dům potlačuje,“ je přesvědčen architekt. I on však ví, že jiné řešení asi neexistovalo. „Těžko to kritizovat. Vila určitě není pro normální bydlení. Viděl bych tam ale například muzejní využití,“ uvedl Štulc. Stejný pocit má i předsedkyně Klubu Za starou Prahu Kateřina Bečková. Vila je podle ní zcela obklopena novostavbami a není téměř vidět. „Na druhou stranu je však dobře, že tam zůstala,“ potvrzuje Bečková. Vila má pohnutou historii. Zástupce developerské společnosti Immoconsult Czechia, která postavila Smíchov Gate, řekl, že smyslem projektu nebylo vzácnou secesní vilu, která byla součástí bývalé Ringhofferovy továrny, zastínit. Naopak. Původně klasicistní budova podle architektonického návrhu Osvalda Polívky (architekt později Prahu obohatil například o Obecní dům na náměstí Republiky v Praze 1) se proměnila v kancelářské sídlo, ale tím byla zachráněna. Vždyť secesní dům byl po zbourání Ringhofferovy továrny v polovině devadesátých let minulého století téměř zničen. Památku zasáhl tehdy i požár, který ji připravil o část střechy.

Továrna Hydroxygen (č. p. 418, Hlubočepská)

Postavit továrnu v lese, a to v lese chráněném, rozlehlém, jehož historie na dně strmých úbočích sahá až do pravěku, mohlo se jevit jako donebevolající neúcta k přírodě. Hlubočepská továrna Hydroxygen v dolní části Prokopského údolí však díky architektonickému umu Františka Alberta Libry a skutečnosti, že kromě svářecího plynu acetylenu (tzv. dissous plynu) vyráběla kyslík, stala se symbolickým chráněncem i zprostředkovatelem čistého ovzduší. Tvůrčí oblast architekta Františka A. Libry byla takřka nezměrná a průmyslové stavby nebyly v jeho plánech a návrzích jevem ojedinělým. Naopak. Vedle peněžních ústavů a staveb pro bydlení představují výraznou část jeho díla a navíc patří k vrcholům meziválečného funkcionalismu vůbec. O Librově osobní přízni k architektonickému průmyslovému fenoménu svědčí i jeho stať Architekt a průmyslové stavby, kterou v roce 1940 otiskl časopis Architektura. Článek je z hlediska uváděných principů dodnes aktuální a vyzařuje z něj nadčasová moudrost autora: „...jest přímo morální povinností architektů, aby v každém případě, kdy budou přizváni k spolupráci na některé průmyslové stavbě, postupovali s hlubokým vědomím práce skoro bych řekl průkopnické, po velmi důkladném prostudování daného problému a s nejprísnejší poctivostí po stránce dispoziční, konstruktivní a v největší míře rozpočtové, aby prokázali, že spolupráce architektů znamená i v tomto odvětví pro stavebníka kladný přínos.“ František A. Libra šel sám příkladem – při navrhování průmyslových staveb uvažoval v širším sociálním kontextu. Byla pro něj důležitá jednak plynulost provozu (firmě AGA, jejíž vysočanský objekt na výrobu technických plynů stavěl ve stejném čase jako továrnu Hydroxygen, dokonce přeorganizoval výrobní linku, aby byla méně ztrátová), jednak důstojnost pracovního prostředí pro člověka, neboť tušil, že mnohý prožije v továrních prostorách podstatnou část svého života. „Oblast sociální nelze ve stavbě vyjádřit matematickými formulkami neb výpočty, jest to otázka hlubokého chápání potřeb člověka, jeho životních radostí a strastí a dobré řešení sociální stránky stavby jest otázkou

vřelého vztahu člověka k člověku bez ohledu na třídní rozdíly.“ Podle Libry musí tento aspekt sledovat všechny složky stavby, „byť by byly na úkor hospodárnosti ve smyslu podnikatelském“. Továrna Hydroxygen byla postavena v pražských Hlubočepích roku 1939. Libra ji situoval do ústí Prokopského údolí tak citlivě, že pranic nerušila malebnost okolní krajiny. Architekt navrhoval i přestavbu sousední továrny Technoplyn – z tohoto záměru však byla realizována jen trafostanice.

Továrna Hydroxygen sestávala z přízemní haly se světlíky a převýšeného dvoupatrového prostoru v severní části, kde byl umístěn vyvíječ s plynojemem a technologická galerie. Jako surovina se používal karbid (sloučenina uhlíku s vápníkem), který reakcí s vodou ve vyvíječích tvoří acetylen. Ten se vymýval a přes odlučovač vody přecházel do plynojemu. Plyn nebylo možné v tomto stavu ještě použít – byl vysoušen a čištěn ve vysušovací nádobě a čističích. Čistý plyn pak byl převáděn do kompresoru a stlačený se posílal potrubím přes rozdělovač k jednotlivým plnicím rampám umístěným v hale. Zde se ocelové lahve plnily přírodnými trubkami zvláštní hmotou prosáklou acetonem. Při nižších teplotách se daly naplnit větším množstvím plynu, proto se chladily vodou. Na prostor plnárny, která měla speciální asfaltovou podlahu a byla osvětlená světlíky navazoval sklad lahví s rampou pro expedici. V objektu se nacházel i vodojem a šatny zaměstnanců. V březnu roku 1942 byl k druhému patru přistaven nový sklad materiálu. Místnost je nad skladem čistící hmoty a odtud tam také vedlo schodiště. Stavitelem byl architekt Karel Pelíšek. Svému původnímu účelu sloužila továrna do roku 1948, kdy byl provoz zastaven. Od té doby budova postupně chátrala. Čas od času byla využívána jako sklad sousedního Technoplynu a v oné době byly provedeny některé menší úpravy, např. probourání nového hlavního vstupu do plnárny lahví nebo stavba přístavku v jihovýchodní části objektu. V roce 1982 byl na Hydroxygen a okolní objekty vydán demoliční výměr. Z iniciativy občanů a Sekce ochrany průmyslového dědictví byl podán návrh na zapsání továrny Hydroxygen do seznamu kulturních památek, k čemuž došlo

roku 1989. V letech 1999–2000 proběhla adaptace objektu pro firmu PROMI, v. o. s., která je výrobcem samolepicích materiálů. Autory tohoto projektu byli architekti František Prajer a Karel Hron. V objektu se nedochovalo žádné technické vybavení. V současné době slouží technická památka administrativním účelům.

Září

Z radnice

Starosta Milan Jančík otevřel nové komunitní centrum

Starosta Milan Jančík otevřel dne 19.9.2007 nově zrekonstruovanou budovu komunitního centra MČ Praha 5. Praha 5 celkově rekonstruovala budovu v Holečkově ulici pro vznik Komunitního centra – Centra volnočasových aktivit. Vznikly zde prostory pro zájmovou činnost (pohybové aktivity, společenskou činnost a malá scéna v podkroví). „Kapacita komunitního centra je padesát dětí a bude fungovat v pracovních dnech. Vytvořili jsme projekt, který si klade za cíl nabídnout veřejnosti volnočasové aktivity, které budou v duchu Jana Ámose Komenského, tedy na principu školy hrou. Komunitní centrum obsahuje divadélko, učebny i baletní sál. Zájemci

zde naleznou i klubovou činnost. V centru města podobný dům s takto koncipovanou činností jen těžko lidé naleznou ,“ řekl Milan Jančík. V rámci rekonstrukce bylo opraveno také sociální zázemí, kanceláře, prádelna a sušárna. Nově jsou řešeny a upraveny fasády domu dle původní – nalezené dokumentace. Vyměněna jsou všechna

okna za historicky vhodná, doplněny původní šambrány, znovuotevřena větrací okna do podkroví. Upraven byl také parter domu a nově vybudován i vstup do objektu včetně nezbytného přilehlého okolí. Komunitní centrum je přístupné také bezbariérově. Rekonstrukce objektu vedle MŠ Holečkova hradila městská část ze svého rozpočtu ve výši osm a půl milionu korun. Spravovat jej bude ZŠ Grafická.

Výměna pozemků za penzion na horách se zatím odkládá

Radnice Prahy 5 zatím nebude schvalovat návrh na výměnu pozemků v Jinonicích za penzion ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších. Předpokládalo se, že se o transakci bude jednat na nejbližším zasedání zastupitelů. Vedení městské části k ní však ještě nemá všechny potřebné podklady, řekl starosta Milan Jančík (ODS). Záměr na výměnu nemovitostí zpochybňují opoziční zastupitelé. Lukáš Budín (Strana zelených) už dříve hovořil o možném tunelu. Poukázal na to, že radnice vlastní rekreační chatu v Lenoře na Šumavě. "Nejedná se o žádný tunel. Je to snaha získat kvalitní rekreační zařízení," zdůraznil starosta. Radnice o tom prý uvažuje už delší dobu. Podle vedení městské části by penzion Alpina sloužil zejména školám a seniorům. Je údajně na dobrém místě ve vyhlášeném středisku. Kolik by ale stál pobyt žáků a důchodců a jaká by byla komerční cena, se teprve počítá. "Není cílem, aby byl poloprázdný," poznamenal Milan Jančík.

V potřebných dokumentech podle starosty chybí souhlas manželky jednoho ze spoluvlastníků, z katastru nemovitostí dosud nebylo vymazáno jedno věcné břemeno. "Máme dostatek času návrh na směnu připravit," uvedl. Radnice prý nechce zařízení získat za každou cenu, soudí však, že transakce by byla výhodná.

Krátké zprávy z radnice

Radní Prahy 5 na základě výsledku hodnocení nabídek v jednacím řízení vybrali dodavatele výpočetní techniky pro základní školy. Vítězem se stala firma SITT s nabídkovou cenou 2.151540 Kč vč. DPH. ZŠ Barrandov dostane 20 ks

osobních počítačů, dataprojektor a 3 tiskárny. Další obdarovanou školou je FZŠ Barrandov II s 25 ks osobních počítačů s 25 LCD monitory a dataprojektorem. Zkrátka nepřijdou ani ZŠ Nepomucká s 8 LCD monitory, 9 osobními počítači, elektronickou tabulí a dataprojektorem. Poslední obdarovanou školou je ZŠ Pobělohorská, která dostane 10 notebooků, transportní vozík, dataprojektor, WiFi router a ozvučení. Radní při zasedání také schválili finanční příspěvek pro Museum hl. m. Prahy na vydání publikace k výstavě Smíchov – město za Újezdskou bránou, která probíhala v létě v letohrádku Portheimka a v Museu hl. m. Prahy na Florenci. Publikace bude obsahovat přes 600 historických fotografií a dobových dokumentů Smíchova z 19. a 20. století. MČ Praha 5 obdrží 592 ks této publikace z celkového nákladu 2000 ks. Odbor obchodních aktivit nabízí k pronájmu 2 nebytové prostory, a to garáž v ulici Na Hutmance o výměře 15 m² za minimální cenu 700,- Kč/m²/rok. Dále jsou nabízeny prostory v domě Elišky Peškové 17 o výměře 124 m² za minimální cenu 1.500,- Kč/m²/rok. Uzávěrky a další podrobnosti jsou vystaveny na Úřední desce Prahy 5. Hlavní město Praha vyhlásilo celoměstské programy podpory vzdělávání na rok 2008 určené školám, občanským sdružením, o. p. s., církvím aj. vzdělávacím a výchovným institucím. Dále bylo vyhlášeno grantové řízení na podporu projektů ke zlepšení stavu životního prostředí v hl. m. Praze pro rok 2008 (s ukončením realizace v roce 2009).

Svatováclavské slavnosti

Praha 5 ve spolupráci s Obvodní hospodářskou komorou Praha 1 a 5 připravila na volné dny od 28. do 30. září 2007 již tradiční Svatováclavské slavnosti. Připraveny byly ukázky uměleckých řemesel a bohaté občerstvení – pečené sele, klobásy, smíchovský puclík, trdlo, perníky, víno, pivo, medovina aj.

Program: 28. 9. 2007

10. 00 hod. – zahájení slavností (v parku mezi kostelem sv. Václava a Portheimkou)

11. 00 hod. – mše v kostele sv. Václava za účasti starosty a představitelů partnerských měst

14. 00 hod. – koncert Vladimíra Hrona s kapelou na Nám. 14. října

14. 30 hod. – příjezd družiny sv. Václava, předání symbolického klíče starosty sv. Václavovi

14. 45 hod. – oficiální zahájení slavností starostou a zahraničními hosty

15. 00 hod. - pokračování koncertu

V následujících dnech se představily umělecké skupiny:

Hudební skupina Rebel, Skupiny historického a scénického šermu Kadeti, Rotyka, Ordures a taneční skupina Vampyrus Juvenilis.

Praha 5 chce zavést protikorupční linku

Rada Městské části Praha 5 schválila záměr (13. 9. 2007) zavedení protikorupční linky. Jedná se o projekt, který připravil Protikorupční výbor ZMČ Praha 5. „Schválení záměru v konečném důsledku znamená možnost zahájit oficiální jednání s případnými dodavateli služby, jednání s advokátní kanceláří o způsobu provozu a vyhodnocování případných podnětů. Definitivní rozhodnutí o zřízení je teprve před námi,“ řekl radní a předseda protikorupčního výboru ZMČ Michal Tuček. Základním úkolem protikorupční linky je vytvořit komunikační kanál pro sběr podnětů možného korupčního nebo jinak závadného jednání. V navržené variantě počítá projekt s vyhodnocováním podnětů prostřednictvím externí právní kanceláře. Konečná varianta projektu musí představit také finanční náročnost na rozpočet radnice. Protikorupční linka nenahrazuje zákonnou povinnost každého občana podezření ze spáchání trestného činu ohlásit. Pro občany je to další možnost kontroly úřadu.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Praha 5 řeší lokalitu Smíchovského nádraží

V polovině srpna projednávala Rada Městské části Praha 5 návrh Urbanistické studie Nádraží Smíchov. Po dlouhé diskusi vzali radní návrh zadání Urbanistické studie Nádraží Smíchov, kterou zpracoval Útvar rozvoje města, na vědomí. Radní zároveň vzali na vědomí koncept urbanistické studie jako podkladu k podnětu na

změnu územního plánu. „Proces změny územního plánu budeme bedlivě sledovat. V tuto chvíli jsme projednávali koncept, který v žádném případě nemá definitivní podobu,“ řekl starosta Milan Jančík. Materiál, který radní projednávali, řešil prostorové rozmístění, komunikační vztahy, kde mají být umístěny parkovací plochy, kde občanská vybavenost atd. MČ Praha 5 toto vnímá jako ověřovací studii a dále očekává úzkou spolupráci urbanistů a architektů při přípravě projektu.

Smíchovské nádraží čekají změny, budou tu i byty

V následujících letech projde smíchovské nádraží rozsáhlou rekonstrukcí a modernizací. Na uvolněných plochách následně vzniknou byty, obchody nebo kanceláře. Projekt už se pomalu dává do pohybu. „V létě (2007) vzala rada Prahy 5 na vědomí rozvojovou studii, v tuto chvíli už dokumenty prohlíží magistrátní úředníci, kteří mají pravomoc změnit územní plán tak, aby se mohlo nádraží začít měnit,“ přibližuje současnou situaci místostarosta Petr Horák.

Podle jeho slov se na novou podobu celého areálu už brzy budou moci podívat i místní občané. Veřejná prezentace by se totiž měla konat ještě letos. I tak je ke změně podoby nádraží ještě hodně daleko. „Pokud půjde všechno dobře, mohla by příští rok (2008) padnout první územní rozhodnutí a hotová by měla být i projektová dokumentace. Přípravné práce by se měly rozběhnout v horizontu dvou až tří let a první nové stavby by mohly být hotové za čtyři nebo pět let,“ popisuje ideální postup prací Petr Horák. Z nového smíchovského nádraží možná vyjedou také autobusy. Projekt si podle odhadů vyžádá kolem 15 miliard korun. A kromě vlaků možná budou z nového smíchovského nádraží vyjíždět i autobusové linky, které v současnosti nabírají cestující na nádraží Na Knížecí. „V tuto chvíli počítáme s tím, že projekt propojí jednotlivé druhy dopravy do jednoho místa,“ potvrzuje mluvčí společného projektu Sekyra Group a Českých drah Radek Polák a dodává, že přípravy celého projektu jsou výjimečně náročné nejen

kvůli hledání optimálního řešení dopravní situace, ale i kvůli rozsáhlosti celého areálu. Celkem tu vznikne okolo tří set padesáti tisíc metrů čtverečních ploch využitelných jako kanceláře, obchody, ale i jako hotely nebo nové byty. Myšleno je samozřejmě i na dostatek parkovacích míst, aby řidiči nemuseli složitě hledat místo pro svá auta. „Opraveny budou i Nádražní ulice, Radlická a Za Ženskými domovy,“ upřesnil mluvčí. Smíchovské nádraží by po rekonstrukci mělo konečně přestat být azylem pro příležitostné uživatele drog, a kolemjdoucí si tak konečně přestanou na areál ukazovat prstem. „Lidé sem přijedou, nakoupí si od dealerů drogy a pak odtud zase jedou dál,“ popsal situaci na nádraží před prázdninami protidrogový koordinátor Prahy 5 Jaroslav Karhánek.

Úřední oznámení

Radniční listy se dočkají speciálního zákona

Desítky milionů korun z kapes daňových poplatníků utratí ročně pražské radnice za svou propagaci. Pražské radnice vydají každoročně na tzv. radniční listy desítky milionů korun. Podle odborníků však čtenářům tato radniční periodika přináší nejen v Praze, ale i v celé ČR jen propagaci názorů těch, kteří na radnicích vládnou. Jiné pohledy v listech prakticky nenajdete. Přestože jsou na místní periodika vydávány v rámci ČR stovky milionů korun z peněz daňových poplatníků, neexistuje žádná zákonná regulace, která by radnice donutila, aby obsah periodik sloužil spíše občanům, než starostům a radním,“ řekl Deníku poslanec za Stranu zelených Přemysl Rabas. Vysvětlil tak, proč se podílí na tvorbě zákona, který bude věnován radničním listům, ale nejen jim. „Kromě toho by se zákon měl týkat i dalších forem sdělování informací, jako jsou například internetové stránky obcí,“ doplnil poslanec Rabas. K podílu na tvorbě zákona ho vedly výsledky studie občanského sdružení Oživení ve spolupráci s Otevřenou společností a Iuridicum Remedium. Podle závěrů studie jsou v radničních a krajských listech zastoupeny jiné, než názory vedení radnice a krajů pouze na 2,6

% plochy vyhrazené politice. Přičemž k radnicím nesouhlasné názory se objevily jen u 27 % čísel. To znamená, že tyto noviny jsou cenzurovány a dvě třetiny vydavatelů polemiku vůbec nepřipouštějí. Radniční periodika spolknou 400 milionů. Studie analyzovala 500 čísel na 7187 tiskových stranách, vždy po pěti číslech u každého z jednoho sta různých listů všech krajů, vybraných měst a obcí v ČR. Čísla z období duben až říjen 2006 musela být zároveň dostupná na webových stránkách. Výběr obcí odpovídá statistickému vzorku ČR. „Novela by měla být nástrojem, který radnicím zabrání, aby si z novin udělaly hláskou troubu,“ řekl další z protagonistů návrhu zmiňovaného zákona, senátor Josef Novotný (SNK-ED). Z dostupných informací podle něj vyplývá, že „celkové náklady na vydávání periodik samospráv jsou v ČR asi 400 milionů korun, což je více, než kolik strany vydají na reklamní kampaně.“

Praha 5 podpořila projekty protidrogové prevence na školách

Dne 27. září 2007 Praha 5 schválila rozdělení finančních prostředků z účelové dotace Magistrátu hl. m. Prahy na projekty primární protidrogové prevence na školách zřizovaných MČ Praha 5. Pro městskou část budou tyto programy realizovat dvě občanská sdružení, a to Filia a ANIMA. „Přidělili jsme finanční prostředky na základní preventivní protidrogové programy, které svou kvalitou oceňují i rodiče dětí, které naše školy navštěvují. Projekty tohoto typu chceme podporovat i v dalších letech,“ informovala zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. MČ Praha 5 přidělila finanční prostředky mezi níže uvedené projekty pro jednotlivá školská zařízení: Zdravý způsob života a prevence závislosti v předškolním věku MČ Praha 5 – Barrandov, Tréglova ulice a Peškova ulice. Primární prevence na ZŠ Pobělohorská, Praha 5. Primární prevence na ZŠ Plzeňská, Praha 5. Celkem bylo rozděleno 70 tisíc korun českých. Projekty před jednáním Rady Městské části Praha 5 projednala a doporučila ke schválení i Protidrogová komise RMČ Praha 5.

Podniky a podnikatelé

Tradice podnikání na Praze 5

Od 8. do 12. října 2007 se na pěší zóně Anděl uskutečnila výstava „Tradice podnikání na Praze 5“. Cílem akce bylo představit zdejším obyvatelům, ale nejen jim, průmyslovou minulost Smíchova a nejbližšího okolí a dále také poskytnout informace o službách nově zřízeného Podnikatelského centra a připravovaného Informačního centra o. p. s. Na osmnácti výstavních panelech byly připraveny fotografie průmyslových podniků (minulost a současnost), byly zde představeny aktivity Podnikatelského centra a OS Hospodáři a pravidla soutěže Podnikatel Prahy 5 pro roku 2007. Dále se ve stanu nacházel informační koutek s formuláři poradny pro podnikatele, hlasovacími lístky na soutěž Podnikatel Prahy 5 roku 2007, přihlášky do fotosoutěže Podnikavý Smíchov včera a dnes a na workshop Alana Pajera a Filipa Singera (zápisné 100,- Kč), s letáky Podnikatelského centra, mapami Prahy 5 a informacemi o předplatném na časopis Hospodář. Na LCD obrazovce se uskutečnila opakovaná projekce filmu o drobných podnikatelích na Praze 5, prezentace výstavy Podnikatelského centra a příp. partnerské spoty. Výstava byla veřejnosti přístupná od pondělí 8. 10. do pátku 12. 10. 2007, vždy od 10.00 hod. do 19.00 hod. Důležitým výstupem akce byla anketa na téma: Jaké služby ve svém okolí postrádáte?, která měla zmapovat potřeby obyvatel Prahy 5. Tyto informace by mohl ÚMČ Praha 5 využít při nakládání se svým majetkem. K výstavě byl vydán II. ročník Smíchovského listu (k dispozici zdarma), obsahujícího retroinzeráty o výstavě, o Podnikatelském centru včetně jeho programu na listopad aj. Dále byly vydány 2 druhy pohlednic „Podnikavý Smíchov“ (minulost a současnost) včetně log pořadatelů a výročního razítka výstavy. Doprovodný program proběhl ve čtvrtek 11. 10. 2007 v Podnikatelském centru. Zahrnoval workshop Alana Pajera (Fotografování zahraničních delegací) a Filipa Singera (Fotožurnalistika v extrémních podmínkách). Na místě byly další informační panely veřejnosti zdarma přístupné od 10,00 –

17,00 hod. Dále se uskutečnila slavnostní vyhlášení soutěže Podnikatel Prahy 5 roku 2007, vyhlášení fotosoutěže na téma Podnikavý Smíchov včera a dnes, autogramiáda nakladatelství Grada, aj.

Waltrovka se rozjela a třídí papír

Levý vltavský břeh má od září 2007 třídící linku papíru. Jelikož ji Pražské služby instalovaly do jinonického areálu společnosti Walter, nese po ní i jméno. Waltrovka je schopná denně zpracovat až 78 tun papírového odpadu. „Odškrtačíme si tady plnění programového prohlášení,“ konstatoval radní pro životní prostředí Petr Štěpánek a ocenil rychlost Pražských služeb, s jakou ji uvedly do provozu. Také smíchovská radnice si počín pochvaluje, protože se tak sníží dopravní zatížení čtvrti. „Smíchov sloužil jako koridor pro přepravu papíru z jihozápadního města,“ konstatoval místostarosta Petr Horák. Papír se dosud musel totiž vozit do jediné třídící linky, která je v Praze 9. Ředitel Pražských služeb Patrik Roman tvrdí, že o zavedení Waltrovky se zasloužili především Pražané, kteří si uvědomili, že je třeba odpady třídit. Důkazem je roční dvanáctiprocentní nárůst u papíru. „Věřím, že to bude pokračovat, o vytríděný a slisovaný papír je stále rostoucí zájem. Navíc jedna tuna papíru znamená úsporu 17 vzrostlých stromů,“ řekl Roman. Obě linky mají roční kapacitu 51 tisíc tun. „Zachráníme tak 867 tisíc stromů, což je neuvěřitelných 1238 hektarů lesa,“ dodal. Technologie linky je určena na dotřídění papíru a kartonu. Ve dvousměnném provozu ji obsluhuje dvanáct lidí.

Byty a bytová politika

Deregulace nájmu v Praze 5 začne pravděpodobně v září

Postupná deregulace nájemného v bytech městské části Praha 5 začne pravděpodobně v září roku 2007. Předcházet jí bude sociologická studie, která ukáže, jací lidé v bytech bydlí a jaké jsou jejich finanční možnosti. Sociálně potřebným město nabídne dočasnou podporu, o její formě se teprve rozhodne, řekl starosta městské části Milan Jančík (ODS). Praze 5 nyní

patří celkem 2200 bytů, přičemž dluhy na nájemném dosáhly do roku 2004 zhruba 63 milionů korun. Město postoupilo pohledávky Agentuře Praha 5, která vymohla 29 milionů. Z toho 60 procent putovalo do městské pokladny, zbytek si ponechala agentura. Prostory k bydlení se mají upravit v Nových Košířích, kde budou do pěti let postaveny nové byty, univerzitní centrum, multifunkční dům, obchody a služebna policie. Starosta Jančík počítá s investicí kolem 2,5 až tří miliard korun.

Doprava

Tramvaje se na Palackého náměstí vrátí až ve středu

Na Palackého náměstí v Praze se vrátí tramvaje ve středu 24. října 2007. Je to o týden dřív, než se původně předpokládalo. ČTK o tom dnes informoval Dopravní podnik hlavního města Prahy. Velká výluka kvůli opravě tramvajové křižovatky tam začala zhruba v polovině července 2007. Po obvyklých trasách budou od středy jezdit linky číslo 3, 4, 10, 14, 16, 17, 52 a 54. Tramvaj číslo 6 bude opět jezdit jen na Kubánské náměstí a linka číslo 20 bude znovu jezdit na Sídliště Barrandov, nebo na Smíchovské nádraží. Tramvaj číslo 24 bude ukončena v zastávce Nádraží Strašnice. Obnoven bude provoz linek číslo 7 a 21, naopak přestane jezdit zvláštní tramvaj číslo 37. S obnovením provozu tramvají pojedou po jiné trase autobus číslo 176, ale pouze ve směru na Strahov. Bude jezdit přes Palackého náměstí, zastavovat má ve stanicích tramvají. Dělníci křižovatku na náměstí celkově opravili, přibýly tam například dva kolejové oblouky. Tramvaje budou moci nově odbočovat směrem k Mánesu od Moráně i od Smíchova. Dlažbu na křižovatce nahradil asfalt, trať byla odhlučněna. Prodloužily se zastávky na náměstí a na Rašínově nábřeží, navíc mají bezbariérový přístup. Cestující budou moci využívat nové přístřešky.

Pražská horská železnice

Semmering je rakouská železniční trať, která vede stejnojmenným horským sedlem mezi spolkovými zeměmi Dolní Rakousy a Štýrsko v

nadmořské výšce 980 metrů. Rakouská horská železnice propůjčila název takzvané Buštěhradské dráhy, respektive její devítikilometrové pražské části. V nádherné krajině Prokopského údolí trať překonává na 9 kilometrech výškový rozdíl 180 metrů pomocí dvojitého přemostění viadukty vysokými 22 a 20 metrů (chráněné technické památky). Stavba Buštěhradské dráhy a její odbočné trati Hostivice-Smíchov začala v červenci 1868 dle návrhu Viléma Asta. Stavěna byla firmou Schön & Wesely. Proti výstavbě se zvedla vlna protestů, mj. kvůli demolici oblíbeného smíchovského hostince U Zlatého jelena. Trať provozovala do roku 1922 společnost Buštěhradské dráhy, v roce 1923 je zestátněna. Původně byly na trati jen dvě stanice – Jinonice a Řepy a jedna zastávka – Cibulka. Od roku 1928 vlak stavěl i na Hlubočepy – zastávka, Kovářka a o deset let později i ve Stodůlkách. V roce 1989 byla do provozu uvedena zastávka Žvahov. Trať číslo 122, místy hluboko zařínutá do svahu pod hradem Děvín, zde v prudkém oblouku svižně stoupá od Smíchovského nádraží kolem vrchu Zlíchov; proto je také nazývána „jedinou horskou železnicí Prahy“. Výjimečné trati náleží i vlastní nádražíčko v zadní části smíchovského nádraží, označené jako Praha-Smíchov severní nástupiště. Koleje vedoucí od Semmeringu zde nejsou v přímém propojení s ostatními tratěmi. Pražský Semmering vznikl v letech 1868 až 1872 jako náhrada kapacitně už nedostačující koňky na dopravu kladenského uhlí a dřeva z lánských lesů. V současnosti se uvažuje o zrušení této minimálně využívané tratě, neboť je zde provoz osobních vlaků velmi řídký. Pro výletníky by to však byla škoda. Projížďka několika málo soupravami, jejichž houkání rozhání horolezce šplhající přímo z kolejí na skály Prokopského údolí, totiž nabízí nevšední pohledy na pravý břeh vltavské kotliny a východní horizont města. V roce 2002 zažil Pražský Semmering krátký comeback. Při ničujících povodních, které ochromily dopravu po celé Praze, po jeho travou zarůstajících kolejích projížděla odkloněná nákladní doprava a pendlovaly osobní spoje mezi oběma vltavskými břehy jako náhrada za trasu metra B.

Ohlédnutí do historie tramvajové trati do Radlic

Historie zdejších tratí se začala psát v roce 1912, a proto je počítáme do poslední skupiny pražských tramvajových tratí postavených těsně před vypuknutím první světové války. Proč množné číslo - tratí? Vyjdeme-li z historické stavební dokumentace, jejíž označení traťových úseků a stabilní drážní staničení (kilometrůž) platily až do sklonku 60. let 20. století, zjistíme, že úsek Plzeňská - Křížová byl označován jako tzv. stavební trať »Plzeňská třída - Radlice« (ačkoliv na katastr Radlic vůbec nezasahoval), zatímco samostatný úsek od Křížové k radlické škole byl pojmenován »Smíchov - Radlice«. Tím však není výčet zdejších tratí úplný. Současně s tratí Smíchov - Radlice byla postavena dnes již neexistující odbočka na Santošku (stavební trať Vinohradská třída - Santoška). Později vznikla také tzv. »spojovací kolej v Radlické ulici«, čili trať v dnešní ulici Za Ženskými domovy. Pro přehlednost musíme na tomto místě uvést, že ulice Za Ženskými domovy původně patřila k Radlické, zatímco zbývající část dnešní Radlické směrem k Plzeňské nesla dlouho jméno Divišova. Ulice Ostrovského se jmenovala Vinohradská. Dodejme ještě, že v bloku, kde dnes stojí Ženské domovy, byla původně smíchovská plynárna a jeden z plynojemů stál i v prostoru dalšího dnešního bloku směrem ke Klicperově ulici. Projekty tratí Plzeňská třída - Radlice a Vinohradská třída - Santoška, vypracované pražskými Elektrickými podniky na žádost tehdy samostatného města Smíchova a obce Radlice. Záhy, už 29. října, se začalo se stavbou tratě od Plzeňské třídy, a když práce dospěly k plynárně, pokračovalo se směrem k Santošce. Stavbu této odbočné tratě se podařilo dokončit do prosince, i když ji několikrát narušily mrazy. Kladení kolejí v Radlické se zdrželo současným budováním vodovodního řadu a silné mrazy v zimním období byly příčinou, že stavba nemohla být v roce 1912 dokončena. S pracemi se pokračovalo až na sklonku zimy a stavba byla hotova v březnu. Dne 21. března 1913 vykonaly nadřízené úřady předběžnou revizi, na základě které bylo možné výjimečně zahájit na obou

nových tratích pravidelný provoz už 23. března, ačkoliv obvyklá technicko-policejní zkouška byla provedena až dodatečně 10. dubna. Tento postup byl u novostaveb velmi nezvyklý. Zatímco podoba ulice na Santošku se od roku 1913 dodnes vlastně vůbec nezměnila, Radlická ulice od plynárny (tj. Ženských domovů) ke Křížové ulici byla v roce 1913 podstatně užší a byla v jiné niveletě (o něco níž). Radlická ulice byla v uvedeném úseku široká jen 11 m, z toho vozovka 8 m, čili jen o trochu více než má dnes průměrně široké samostatné tramvajové těleso. V Divišově ulici byl prostor omezen stromořadím na obou stranách ulice. Trať Plzeňská třída - Radlice začínala dvukolejným obloukem z Plzeňské ve směru od Anděla a jako dvukolejná pokračovala až k prvním domům asi 80 m před křižovatkou s Křížovou. Pak končila pravá kolej ve směru staničení (tj. od centra) levou výhybkou v km 0,965 a jednokolejná trať pokračovala ještě 220 m do Křížové ulice a končila přibližně na úrovni dnešní ulice Nad Koulkou. Před konečnou byla 77 m dlouhá výhybna, závěrečný jednokolejný úsek měřil 50 m. Stavební délka celé tratě byla 1,270 km, z toho 228 m jednokolejně. Na trati byly zřízeny stanice Divišova ulice, Vinohradská ulice, Radlická třída (podle potřeby), Zahradní ulice (dnešní Bieblova), Křížová ulice a Koulka (používáme dobovou terminologii označování zastavovacích míst, tj. stanice). Hned na počátku Divišovy ulice byl do tratě vložen levý přejezd. V km 0,275 trať křížovala odbočku železniční vlečky normálního rozchodu do Ringhofferovy továrny, která vedla Klicperovou ulicí. Kromě této vlečky vedl asi 125 m od Plzeňské třídy pod Divišovou ulicí tunel, který propojoval dvě části Ringhofferovy továrny. Byl široký 6,60 m a vysoký 2,5 m a byly jím vedeny jedna kolej normálního a jedna úzkého rozchodu a chodník pro pěší. Co se po kolejích přepravovalo, zatím není zcela jasné, protože světlost tunelu nedovolovala jízdu celých vozů (nejsou k dispozici ani informace o zániku tunelu, vykazován je ještě před druhou světovou válkou). V km 0,327 odbočovala trať na Santošku. Provoz na jednokolejném úseku byl řízen světelnou signalizací. Vzhledem ke

směrovým poměrům byly zřízeny dva dvoustranně viditelné »semafony«, jeden před zastávkou Křížová a druhý u dnešní ulice Pod Barvířkou. Zajímavé je, že výhybna před Koulkou byla bez stanice a sloužila jen k potřebnému míjení protijedoucích vlaků, případně k manipulaci s vlečnými vozy, pokud na konečnou dojížděly. Poměrně brzy došlo na radlické trati k první stavební úpravě. Uskutečnilo se částečné rozšíření Radlické ulice podél areálu nádraží tak, že byl zavezen zdejší příkop a současně byla zvýšena niveleta ulice až o půl metru. Přestavba ulice proběhla za tramvajového provozu, i když s částečným omezením spočívajícím v dočasné výluce levé koleje ve směru z centra. Poprvé přitom byly v Praze použity povrchové výhybky z plochých kolejnic, které se pokládaly přímo na vozovku. Od 1. prosince 1914 byl zaveden jednokolejný provoz v úseku od plynárny k Zahradní ulici a od 22. prosince v úseku Zahradní ulice - Křížová. Normální provoz byl obnoven 25. února 1915. V blíže neurčeném období začaly být ve stanici Divišova odpojovány vlečné vozy linky na Koulku. K tomu účelu byl využíván dosavadní kolejový přejezd. Protože však takové uspořádání kolejí vedlo k občasnému zablokování komunikace (vlečný vůz stál hned za odbočením do Plzeňské třídy, což ohrožovalo provoz i ve směru do Košíř), rozhodlo vedení EP vybudovat na počátku Divišovy ulice třetí kolej v délce 90 m. Byla položena u východního chodníku a sloužila k objíždění odstavených vozů (připomínáme, že v té době se jezdilo vlevo). Stávající přejezd byl přitom přeložen o 25 m jižněji. Třetí kolej měla nakonec větší využití především pro sklonově nepříznivou trať na Santošku. Nové kolejové zařízení bylo předáno do pravidelného provozu 18. června 1923. Další zlepšení dopravy do Radlic přineslo zřízení dvou kolejí v úseku Křížová - Koulka. Se stavbou druhé koleje bylo započato 23. července 1925. Od 7. srpna byl napojením krátké druhé koleje na konci trati vytvořen v konečné stanici přejezd a druhá kolej v hlavním úseku byla uvedena do provozu 12. srpna 1925. V konečné stanici se obracelo na přejezdu, takže jedna kolej mohla být v případě

potřeby využita i k odstavení vozu. Pravidelný provoz na Koulku skončil už v roce 1927, když byla postavena nová trať před radlickou školu (viz Smíchov - Radlice), tentokrát již opravdu zasahující na katastr Radlic. Přesto byl koncový úsek původní tratě mezi stanicemi Křížová a Koulka i nadále spojen výhybkami s ostatní kolejovou sítí; o alespoň občasné využití nejsou žádné informace. K 31. prosinci 1932 byl oficiálně v evidenci Elektrických podniků statisticky zrušen. Teprve 29. prosince 1934 požádaly EP ministerstvo železnic o souhlas se zrušením úseku, přičemž bylo konstatováno, že »levostranné výhybky byly již při výměně sjetých kolejových oblouků z úsporných důvodů zrušeny«. Komicky působí byrokratický přístup ministerstva, které žádost Elektrických podniků vrátilo s odůvodněním, že ve výkresové dokumentaci předložené k žádosti jsou zakresleny symetrické výhybky namísto levých, o nichž se píše v textu. I když výhybky už fyzicky neexistovaly, dalo ministerstvo souhlas se zrušením trati až poté, co Elektrické podniky uvedly žádost a dokumentaci do souladu.

Vraťme se však k trati Smíchov - Radlice. Projekt nového úseku byl vypracován v roce 1926 a 24. listopadu téhož roku se začalo se stavbou. Trať začínala v km 1,083 trati Plzeňská třída - Radlice a vedla dvoukolejně Radlickou ulicí až přibližně 100 m za křižovatku s ulicí Na Laurové. Od této křižovatky dál se ulice tehdy jmenovala Havlíčkova. Mezi km 0,619 a 0,774 pokračovala jako trať jednokolejná, protože šířka komunikace mezi opěrnou zídou nezastavěné severní straně a většinou přízemními domky této části města se pohybovala jen kolem 8 m včetně chodníku. Provoz tramvají byl řízen světelnou signalizací (jeden semafor v místě viditelném z obou konců jednokolejky). K dobové charakteristice Radlické ulice v době vzniku tratě ovšem dodejme, že byla užší v celém průběhu. Hned za prvním domem na křižovatce s Křížovou ulicí se její šířka změnila z 19 m na 11 m (včetně chodníků) a po její severní straně byl dál až na konec jednokolejky jen jediný dům (čp. 184). Koleje většinou vedly blíž k severnímu chodníku, a to s ohledem na zamýšlené rozšiřování ulice. Závěrečný úsek tratě byl v délce 128 m opět

dvoukolejný. Stavební délka tratě byla 0,902 km. Před radlickou školou byla vybudována jednokolejná smyčka dlouhá 198 m. Ve smyčce bylo zřízeno manipulační kolejové propojení v délce 49 m. Šlo vlastně o atypický levý přejezd. Využíval se především tehdy, když vložený sólo motorový vůz potřeboval předjet pravidelný vlak stojící ve smyčce. Provoz na nové trati byl zahájen 16. června 1927. Jako první tudy projížděla linka d-15. V roce 1928 se v Radlické ulici kladlo nové vodovodní potrubí. Z toho důvodu byla v km 0,138 trati Smíchov - Radlice (mezi dnešními ulicemi Ke Koulce a Pod Brentovou) vložena pravá povrchová výhybka a levá kolej ve směru z centra byla až po pravidelnou jednokolejku po dobu prací vyloučena z provozu. Pro takto vzniklý 636 m dlouhý jednokolejný úsek musel být zřízen ještě jeden provizorní semafor, spojený se stávajícím. Provoz na provizorní výhybce byl zahájen 23. května 1928 a trval do 26. června včetně. Ještě před zrušením provozu na Koulku proběhly stavební úpravy na počátku tratě Plzeňská třída - Radlice. Ve dnech 4. až 16. května 1931 byla rekonstruována křižovatka Divišovy a Plzeňské a položením oblouků směrem do Košíř zde vznikl úplný kolejový trojúhelník. Radlická trať tak získala přímé spojení s košířskou vozovnou. Do té doby musely vyjíždějící a zatahující vozy obracet na přejezdu u Anděla. V roce 1931 byla také prodloužena třetí kolej v Divišově ulici o 12 m jižním směrem, což svědčí o potřebě odstavovat zde další vlečný vůz. Když byl od 1. prosince 1938 trvale zastaven tramvajový provoz na Koulku, pozbyla třetí kolej v Divišově ulici smysl a byla administrativně zrušena. Odstraněna byla až v létě 1939 při větší rekonstrukci tratě. Práce probíhaly od 30. června do 10. srpna 1939 v devíti nočních výlukách. V té době už existovala nová spojovací trať do Nádražní třídy, která tak byla v nočních hodinách během výluk poprvé (dočasně) využita i v provozu s cestujícími. Přitom nevadilo, že do dnešní ulice Za Ženskými domovy tehdy neexistovaly ani oblouky od Anděla, ani od Radlic (trať sloužila jen manipulačnímu spojení nové vozovny Motol s oblastí smíchovského nádraží a Hlubočep).

V roce 1940 proběhla rekonstrukce smyčky v Radlicích. Krátká výluka pro její kompletní přestavbu trvala jen od 18. listopadu (8.00 hod.) do 19. listopadu (17.00 hod.) a tramvaje během ní dojížděly až na radlický konec jednokolejky. Při obrácení vlaků pomáhal na počátku dvoukolejky manipulovat s vlečným vozem pomocný motorový vůz. Při rekonstrukci byl zrušen přejezd a v jižní odjezdové části smyčky byla zřízena předjízdna kolej. Trať Smíchov - Radlice byla při přestavbě administrativně zkrácena o 7 m. Nová stavební délka smyčky byla 212 m, předjízdna kolej měřila 97 m. Mnoho dalších let se na stavebních tratích Plzeňská třída - Radlice a Smíchov - Radlice nic zásadního nedělo. Jedinou výjimkou bylo zřejmě odstranění křížení s vlečkou v Klicperově ulici, která se již v roce 1939 uváděla bez provozu. Kdy skutečně byla křižovatka vyjmuta, zatím není známo. Část vlečkových kolejí ležela v Klicperově ulici ještě v 70. letech. Zásadní změnu přinesl počátek 70. let. Vzrůstající automobilový provoz si vynutil nejen rozšíření Radlické ulice od Klicperovy ulice po Křížovou, ale i zásadní rekonstrukci celé komunikace včetně inženýrských sítí od Plzeňské. Ani tramvajová trať nevyhovovala intenzivnímu provozu nových a těžších tramvají řady T. Výluka tratě trvala přes dva roky! Výluka začala 5. července 1971. Linka d-7 byla odkloněna ke smíchovskému nádraží a d-18 k Lihovaru. Probíhající práce v úseku Plzeňská - Křížová měly za následek, že zde nemohla být zřízena náhradní doprava. Dočasná autobusová linka a-X18 jezdila zpočátku pravidelně jen v úseku Radlice - Křížová, teprve od 4. srpna byla prodloužena Křížovou ulicí k Lihovaru. Pro mnohé obyvatele bylo zřejmě rychlejší použít pěšího přechodu přes lávku nad smíchovským nádražím. Vyloučení tramvajového provozu do Radlic znamenalo také nesnáze s vyjížděním a zatahováním tramvají z vozovny Motol do Nádražní třídy, k čemuž stále byla určena jen trať v ulici Za Ženskými domovy, nyní také neprůjezdná. Proto se první den vyjíždělo i zatahovalo přes smyčku u Podolské vodárny, ale pro technické potíže bylo dodatečně rozhodnuto využívat smyčku ve Dvorcích. Pro případné manipulační obrácení

vlaků bylo možné použít kolejový trojúhelník Na Knížecí (křižovatka Nádražní - Za Ženskými domovy).

Stavební práce se nejdříve soustředily na úsek Plzeňská - Ženské domovy, kde byly koleje položeny už v závěru roku 1971 a od 14. prosince bylo možné manipulační jízdy alespoň při ranním vyjíždění provádět opět v obvyklé trase.

Protože k 17. lednu 1972 došlo k některým trvalým změnám v linkovém vedení a z Radlic formálně zmizela d-18, byla i náhradní autobusová linka přečíslována na a-X14 podle nové linky, která do Radlic nyní formálně příslušela.

Během roku 1972 práce opět pokročily a od 2. října musely ranní vlaky z Motola do Nádražní opět vyjíždět až přes smyčku Dvorce. V listopadu byla zahájena také rekonstrukce zbývající části tramvajové tratě v úseku Křížová - Radlice. Linka a-X14 byla od 27. listopadu 1972 vedena komplikovaně přilehlými ulicemi. Od 18. prosince 1972 byl opět povolen částečný manipulační provoz v severní části Radlické a v ulici Za Ženskými domovy, ale jen při ranním vyjíždění a večerním zatahování. Mimo tuto dobu zde byly veškeré jízdy i nadále zakázány, a tak se dopolední zátahy a polední výjezdy uskutečňovaly přímo z/do zastávky Anděl. Od 8. ledna 1973 byl povolen v úseku Plzeňská - Ženské domovy - Na Knížecí obousměrný manipulační provoz (pro výjezdy a zátahy), zatím stále bez cestujících a od 18. května 1973 i s cestujícími. Protože už byly dokončeny z větší části povrchy vozovek v rozšířené části Radlické, byla k 21. květnu 1973 zrušena a-X14 a dál jezdila v úseku Anděl - Ženské domovy - Křížová jen linka a-X6. Provoz na rekonstruované trati byl obnoven 3. července 1973 a do Radlic od té doby jezdily linky d-6 a 14. Novinkou byl dvoukolejný trojúhelník u Ženských domovů, který významně rozšířil manipulační možnosti v této oblasti. Trať byla mezi Klicperovou ulicí a Křížovou »nenápadně« mírně posunuta východním směrem do nové osy a opatřena živичným krytem. Dalších deset roků byl v této části Prahy opět relativní tramvajový klid. Výstavba sídliště Jihozápadního Města ovšem

znamenalala potřebu nové kapacitní komunikace, což mělo za následek nezbytné zastavení provozu na koncovém úseku tratě mezi zastávkami Laurová a Radlice (původně se počítalo dokonce s úplným zrušením celé trati). Provoz na převážně jednokolejním úseku kradlické škoře byl zastaven od 1. listopadu 1983. Na Laurově byl zřízen jednokolejný vratný trojúhelník. I když šlo o jednoduché kolejové zařízení bez náročného pokládání pražců, trvala jeho stavba ve srovnání s podobnými akcemi v dřívějších dobách neuvěřitelně dlouho - tři týdny. Teprve 21. listopadu 1983 se zde začalo jezdit. Další vývoj tratě do Radlic již většina z nás pamatuje, byl také v minulých letech průběžně dokumentován v ročenkách Pražská městská doprava. Připomeňme jen nejvýznamnější stavební změnu posledních let, kterou byla rekonstrukce úseku Ženské domovy - Křížová metodou velkoplošných panelů BKV (3. září až 12. října 1990) a nedávná přestavba trojúhelníku na Plzeňské. Dopravní úpravy na Smíchově, výstavba Strahovského tunelu a tunelu Mrázovka znamenaly od roku 1997 opakované částečné omezení tramvajového provozu v úseku Plzeňská - Ženské domovy. Dnes, i když byla provedena náročná rekonstrukce tohoto úseku, se zde nejedí ani manipulačně, protože při místním šetření dne 18. října 2001 byla trať označena za nezpůsobilou provozu (!). Trolejové vedení je v současné době na obou koncích tohoto úseku přerušeno. Od 2. října 2001 je tedy zastaven tramvajový provoz nejen v úseku Ženské domovy - Radlice (a nahrazen autobusovou linkou a-X14), ale i na trati v ulici Za Ženskými domovy. Jak ukázaly nejbližší následující týdny, mohly tramvaje Radlickou ulicí jezdit ještě déle. Teprve v závěru roku bylo na krátké části trati v blízkosti Křížové ulice odstraněno trolejové vedení. Předpokládá se, že po dokončení výstavby nové křižovatky Křížová u vyústění tunelu Mrázovka na nové návazné pokračování dopravního okruhu se tramvaje do Radlic vrátí. Pod vlivem přestavby komunikací bude trať umístěna částečně v nové ose a navíc by se tramvaje měly vrátit i před starou radlickou školu a dojíždět na novou koncovou smyčku u stanice metra Radlická. Kdy (a zda opravdu) se

tak stane, ukáží následující měsíce. Nedílnou součástí historie smíchovských tratí je i stavební trať Vinohradská třída - Santoška. Jak již bylo uvedeno, byla projektována, stavěna i zprovozněna současně s tratí Plzeňská třída - Radlice, v jejímž km 0,327 začínala. Celá trať s výjimkou krátkého jednadvacetimetrového koncového úseku byla dvoukolejná. Dosahovala celkové stavební délky 0,473 km a končila mírným obloukem před vchodem do parku Santoška v místě, kde začíná ulice Na Václavce. Kromě konečné stanice na ní byla ještě stanice Na Zatlance. Trať se vyznačovala poměrně značným sklonem, který podle dobové technické dokumentace dosahoval v závěrečných 167 m hodnoty 64,19 promile (dříve publikované údaje o sklonu nebyly přesné). Přesto se v počátečním období na Santošku jezdilo i s vlečnými vozy, což ale při manipulaci na konečné znamenalo velké problémy. V té době se obracelo »vypichováním«. To znamenalo, že v konečné stanici čekal volný vlečný vůz (dovezený manipulačně nebo předchozí soupravou), který si nový vlak připojil před sebe a zatlačil na jednokolejný úsek, přičemž na konci dvoukolejky odpojil svůj vlek, který čekal opět na následující spoj. Jak u motorového vozu, tak u odpojeného vlečného vozu musela být vždy obsazena průvodčím ruční brzda na straně spádu. Vcelku poklidná, čtvrtstoletí trvající historie tramvajové tratě na Santošku se vyznačuje především několika nerealizovanými projekty. Ještě před dokončením trati, na počátku roku 1913, začala jednat společnost Ringhoffer s Elektrickými podniky o možnosti kolejového propojení svého tehdejšího detašovaného pracoviště na Zatlance s ostatními částmi závodu prostřednictvím tratě elektrické dráhy. Elektrické podniky na začátku následujícího roku dokončily projekt potřebných spojovacích kolejí. Jednalo se o kolejový oblouk ze stávající železniční vlečky v Klicperově ulici, napojený do pravé tramvajové koleje trati Plzeňská třída - Radlice, a hned za výhybkou měl následovat levý přejezd. Úsek ve Vinohradské ulici (dnešní Ostrovského) měly »Ringhofferovy nákladní vlaky« pojíždět po kolejích tramvajové

tratě Vinohradská třída - Santoška. Mezi ulicemi Na Skalce a U Santošky byl navržen pravý přejezd, za kterým následovala pravá výhybka a 40 m dlouhý spojovací oblouk do továrního dvora, kde měl navázat na zdejší vlečkovou kolej. Není však jasné, zda v té době v areálu Zatlanka už nějaké manipulační kolejiště normálního rozchodu existovalo, nebo zda šlo teprve o úmysl takové koleje zřídit. Ať tak, či onak, k realizaci projektu z neznámých důvodů nikdy nedošlo.

V náročné terénu vznikající vilová i činžovní zástavba nad Santoškou přímo volala po vhodném spojení veřejnou dopravou, protože už pouhá chůze v těchto místech je dost namáhavá. Není tedy divu, že se brzy vyskytly i náměty na prodloužení tramvajové tratě od Santošky. Podrobný projekt byl dokončen v roce 1924 a 2. října 1924 se na místě sešli účastníci politické pochůzky, aby ho projednali. Během jednání se kupodivu nevyskytly zásadní námítky a stavba byla úředně povolena, i když sklon tratě u Václavky dosahoval až 95,8 promile. Devět set metrů dlouhá trať, převážně dvoukolejná (s výjimkou třicetimetového koncového úseku), měla končit až na Malvazinkách na počátku jinonické silnice (dnešní Peroutkovy ulice). Předpokládalo se, že do provozu bude uvedena už v prvním pololetí následujícího roku. Těsně před zahájením stavby se však objevily bezpečnostní námítky (dochovalo se jen torzo informací, takže není zatím zřejmé, kdo je vyslovil) a z realizace tratě Santoška - Malvazinky nakonec po vyhodnocení všech rizik opravdu sešlo. Dopravu do této části hlavního města nakonec vyřešily autobusy Elektrických podniků. O silné frekvenci jistě svědčí i skutečnost, že když začaly 1. srpna 1926 na Malvazinky jezdit (a-E od Anděla), zůstal v úseku na Santošku souběžně zachován i nadále tramvajový provoz, a to dokonce i poté, co 13. srpna 1928 v této oblasti přibyla i druhá autobusová linka (a-J). Nelze však vyloučit, že právě zavedení autobusové linky na Malvazinky znamenalo definitivní zánik jízd vlečných tramvajových vozů na Santošku a jejich odpojování na třetí koleji v Divišově ulici. Je to však zatím jen domněnka. Konečná v zatáčce na Santošce při

sílicím automobilovém provozu na sklonku 20. let přestávala být bezpečnou. I když zde nedošlo k žádné nehodě, začaly Elektrické podniky uvažovat o vhodné úpravě obratiště. Dne 30. října 1930 byl při politické pochůzce schválen projekt velké jednokolejné smyčky vedené ulicemi Na Březince a U Nikolajky, na které měla být zřízena nová stanice Březinka. Celkem tu mělo být položeno 641 m nové jednokolejné tratě. Stávající koncový úsek k Santošce se měl zrušit. Z neznámých důvodů se ani tato stavba neuskutečnila. Stejně tak nebyl realizován ani nedatovaný projekt (snad o něco mladší než předchozí) přeložení konečné do ulice Na Březince do nového koncového km 0,400. Mělo jít o dvoukolejnou odbočku dlouhou 114 m (z toho 18 m jednokolejně) s levým přejezdem pro zlepšení, respektive opětovné umožnění manipulace s vlečnými vozy. Tramvajový provoz na Santošku byl nakonec trvale zastaven od 1. prosince 1938, aby bylo možné včas rekonstruovat komunikaci pro připravovaný trolejbusový provoz k jinonické Waltrovce. Koleje byly brzy odpojeny a sneseny v době od 31. července do 28. srpna 1939.

V roce 1919, v době, kdy se připravovalo vytvoření Velké Prahy, připravily Elektrické podniky »Program pro budoucí síť elektrických drah v hlav. městě Praze a okolí«. Mezi návrhy nových tratí nechyběly ani tratě Santoška - Malvazinky - Jinonice (vyžadující stavbu nových komunikací), Koulka - Radlice - Butovice (v zásadě vedoucí dnešní Radlickou a odbočující za jinonickým nádražím do Butovic) a propojených krátkou manipulační spojkou navrženou přibližně dnešní ulicí Na Hutmance. V oblasti Farkáně, na severní straně komunikace, měla být postavena vozovna. O obou tratích se uvažovalo ještě na začátku 30. let, především o větvi vedené z Radlic. Realizace byla odkládána pro řídké osídlení podél zamýšlené trasy, ale také pro předpokládané náročné terénní práce.

Školství a dětské aktivity

Protesty studentů za zachování Osmiletého gymnázia Budánka v Praze 5 se nekonaly

Studenti Osmiletého gymnázia Budánka dne 27. září 2007 zrušili shromáždění na podporu zachování své školy v dosavadních prostorách, kterou plánovali na pátek na náměstí 14. října v Praze 5. Smíchovská radnice dala gymnáziu už několikrát výpověď z budovy Pod Žvahovem. Studenti ohledně zrušení demonstrace vyšli vstříc žádosti zastupitelů za opoziční Stranu zelených, vedení školy a správní a školské rady o celkové uklidnění situace. O zklidnění situace informoval na webových stránkách gymnázia předseda studentské rady Štěpán Weber. Shromáždění se mělo konat ve stejnou dobu, kdy se konaly v Praze 5 Svatováclavské slavnosti. Vedení radnice na ně pozvala zástupce partnerských měst ze zahraničí. Program je pro ně připraven mimo jiné ve vile Portheimka a v kostele svatého Václava na náměstí.

Strana zelených v souvislosti s plánovaným shromážděním a slavnostmi za účasti zástupců partnerských měst uvedla, že se obává možného poškození jména Prahy 5 v zahraničí. "Vyzýváme i vedení gymnázia, aby se snažilo svým vlivem přesvědčit studenty k neúčasti na plánovaném shromáždění a zabránilo tak dramatizování situace, která se dle našeho názoru dá vyřešit smírnou cestou," napsali Zelení v dopise primátoru Pavlu Bémovi, který již dříve přislíbil gymnáziu pomoc. Zelení Béma vyzvali, aby slib splnil. Vedení Městské části Prahy 5 obvinili z poskytování nesprávných informací ve věci vedení sporu gymnázia s Tanečním centrem Praha. Gymnázium dostalo od radnice výpověď už loni (2006) kvůli údajnému nezaplacení nájemného. Areál mělo opustit do listopadu. Proti tomu protestovali studenti gymnázia a jejich rodiče. Radní pak posunuli termín výpovědi na konec letošního července. Potom schválili novou výpověď s roční lhůtou. Jejím důvodem bylo 18 milionů korun, které by musela radnice Prahy 5 v krátké době do budovy investovat. Zástupci gymnázia uváděli, že peníze by vynaložit nemusela, pokud by v areálu nepůsobilo i Taneční centrum Praha.

V budoucnosti miní Praha 5 školní areál nabídnout Střední škole Dopravního podniku hlavního města Prahy.

Praha 5 vybuduje další dětské hřiště

Praha 5 vybuduje dětské hřiště u objektu Mateřské školy Holečkova 38. Jedná se o padesáté osmé dětské hřiště, které bude na území této městské části. „Hřiště poskytne prostor venkovních her pro cca 60 dětí mateřské školky. Od září letošního roku bude hřiště v provozu,“ informoval starosta Prahy 5 Milan Jančík. Cílem je montáž nových herních prvků, úprava terénu a porostů, a tím zlepšení podmínek pro využití prostoru mateřskou školkou. Mezi herní prvky, kterými bude hřiště vybaveno, patří pružinovka brouček, sumec nebo aeroplán. Dětské hřiště bude obsahovat také pískoviště, pirátskou jeskyni, rybářskou baštu, dalekohled a lavičky. Rekreační plocha bude odpovídat současným platným normám, především ČSN DIN 18 916 a bude splňovat požadavky ve všech dalších souvisejících normách a předpisech v platném znění.

Co vlastně mají umět gymnazisté?

Soudobí gymnazisté se toho ve škole učí mnoho. Přesto jim chybí některé základní znalosti a hlavně dovednosti. Které? Na to odpovídali učitelé z vysokých škol, ale i lidé z praxe. Ředitelka pražského Gymnázia Na Zatlance v Praze 5 Jitka Kmentová byla postavena před závažný úkol, stejně jako ředitelé ostatních škol. Dostala více volnosti, ale zároveň i zodpovědnosti za to, jak bude vypadat

budoucí výuka. Proto si položila zásadní otázku: Víme přesně, co dnes lidé od gymnázií očekávají? A uspořádala panelovou diskusi, na niž pozvala zástupce těch, jimž střední školy své absolventy dodávají - lidi z vysokých škol a také z několika firem, které mají s přijímáním středoškoláků zkušenosti. Přítomni byli i studenti a učitelé gymnázia. Pokud čekali, že účastníci diskuse budou mít na maturanty vysoké nároky, byli překvapeni. Ukázalo se, že například profesor Petr Kulháněk z Českého vysokého učení technického by byl spokojen, kdyby maturanti, kteří přicházejí na vysokou školu, uměli napsat alespoň odstavec textu bez chyby. Podle jeho zkušeností totiž zdaleka ne všichni jsou takového výkonu mocni. Zajímavé však bylo, že nikdo z panelistů výslovně nežádal, aby absolventi středních škol měli více vědomostí nebo hlubší znalosti než dosud. Naopak uznávali, že se toho gymnazisté učí až příliš mnoho. Zato se objevily, například ze strany praxe, jiné požadavky: aby maturanti měli pojem o komunikaci a o psychologii, o práci v týmu, aby byli schopni „stručně říct, co chtějí“ a pohovořit například se zákazníkem „ještě o něčem jiném než o produktu, který chtějí prodat“. Jen tak mimochodem se ukázalo, že dva ze tří přítomných ředitelů firem si při svém mimořádném úspěchu vystačili s maturitou. Jak zde vysvětlili, prostě proto, že úspěch není jen záležitostí dlouhého vysedávání v lavicích.

Některé školy v Praze 5 dostanou novou výpočetní techniku

Některé základní školy v Praze 5 dostanou od místní radnice novou výpočetní techniku. Úřad za ni zaplatí zhruba 2, 2 milionu korun, informoval veřejnost mluvčí smíchovské radnice Jan Šlajs. K nakupovanému vybavení patří 54 počítačů, deset přenosných počítačů, monitory, tiskárny, dataprojektory a programové vybavení. "Výpočetní techniku jsme nakoupili na základě požadavků škol," uvedla místostarostka Lucie Vávrová (ODS). Vybavení dostanou čtyři školy. Na novou výpočetní techniku se mohou těšit žáci Základních škol Barrandov, Nepomucká a Podbělohorská a Fakultní základní školy Barrandov II.

Kultura

Program Dnů evropského dědictví 2007 v Praze 5 ve dnech 8.–9. září 2007

V rámci Dnů evropského dědictví se pro veřejnost v Praze 5 konaly následující programové aktivity:

Sobota 8. září:

Vycházka „Zahrada Kinských a její památky“, s průvodcem 12. 00 – 13. 30 hod. (součástí vycházky je prohlídka kostelíka sv. Michala). Letohrádek Kinských s programem: Řemesla a lidová kultura, folklorní vystoupení, Prohlídka Národopisného muzea (13. 30 – 15. 00 hod.). Kostel sv. Václava (otevřen 9. 00 – 12. 00 hod.). Prohlídka kostela sv. Gabriela (otevřen 9. 00 – 17.00 hod.), s průvodcem – beuronské umění 10. 00 a 11. 30 hod. Kostel Sacré Coeur (otevřen 9. 00 - 14. 00), prohlídka s průvodcem 13. 30 (pouze dle provozních možností). Kostel sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově - samostatné prohlídky (13. 00 – 17. 00). Kostel sv. Vavřince v Jinonicích - samostatné prohlídky (10. 00 – 12. 00 hod.).

Neděle 9. září:

Malostranský hřbitov (otevřen 9. 00 – 16. 30 hod.), prohlídka s průvodcem 9. 00 a 11. 30 hod. Kostel Nejsvětější Trojice (otevřen 9. 00 – 10. 30 hod., 14. 00 – 16. 30 hod.), prohlídka s průvodcem v rámci prohlídky Malostranského hřbitova.

Usedlost Bertramka (otevřena 12. 00 – 18. 00 hod.), prohlídka s průvodcem 13. 00 a 15. 00 hod., koncert s pěveckým vystoupením „Koncert plný hudby a zpěvu“ (Zdena Kloubová – soprán, Martin Bárta – baryton, Václav Luks – klavír, dílo W. A. Mozarta, Leoše Janáčka) v 17. 00 hod. Vycházka Hřbitov Malvazinky s kostelem sv. Filipa a Jakuba, otevřen 8. 00 – 19. 00 hod., prohlídka s průvodcem 14. 00 – 15. 00 hod. Altán Klamovka (otevřen 14. 00 – 18. 00 hod.) - výstavní síň Syndikátu výtvarných umělců, fotografie. Vystoupení ZUŠ Na Popelce v parku u Portheimky, pohádka J. Čapka O tlustém pradědečkovi a loupežnících, od 11. 30 hod. Po oba dny 8.– 9. září 2007 „Klamoklání“ v parku Klamovka – scénický a historický šerm, ukázky historických řemesel, program i pro děti,

soutěže, kejklíři atd., sobota 8. 9. od 10. 00 do 22. 00 hod., neděle 9. 9. od 10. 00 do 19. 00 hod.

Smíchovská komorní filharmonie uskutečnila 8. září od 16,00 hod. v kostele sv. Gabriela koncert

Orchestr byl založen 1. 9. 2004 jako hudební těleso, které bude prezentovat práci základních uměleckých škol, ale také poukáže na jejich význam pro obohacení kulturního a společenského života v dané oblasti a přispěje k hudební vzdělanosti mládeže i dospělých v Praze 5. Těleso se v počátcích skládalo ze žáků Základních uměleckých škol (ZUŠ), později bylo rozšířeno o jejich pedagogy a amatérské muzikanty z regionu. Ke spolupráci s orchestrem se připojil záhy po založení také dětský pěvecký sbor Pegas. Své síly v tomto projektu spojily ZUŠ Štefánkova, ZUŠ Music Art Barrandov a II. Fakultní základní škola Barrandov. Ředitelé těchto subjektů za podpory Prahy 5 dali impuls a vytvořili podmínky pro vznik Smíchovské komorní filharmonie (SKF) – orchestru s vlastním sborem. Orchestr se po necelém půlroce představil jako dominantní součást Velkého sboru a orchestru Sdružení soukromých škol Čech, Moravy a Slezska v Rudolfinu na slavnostním Vánočním koncertu 15. 12. 2004 u příležitosti 10. výročí existence soukromého školství v České republice. Svůj první samostatný koncert uskutečnila Smíchovská komorní filharmonie s dětským pěveckým sborem Pegas dne 15. 6. 2005 v Lichtenštejnském paláci v sále Bohuslava Martinů, kde provedla díla W. A. Mozarta a Giuseppe Torelliho. Orchestr reprezentoval Prahu 5 i v Laser Hall brněnského Bobycentra na vánočním mistrovském koncertu pořádaném Sdružením soukromých škol Čech, Moravy a Slezska. Koncert se konal pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje a měl obrovský ohlas. Premiéra tohoto koncertu byla zároveň benefičním koncertem konaným dne 6. 12. 2005 ve II. FZŠ Barrandov. Koncert navštívilo více než 200 diváků a záštitu převzal starosta Prahy 5 Milan Jančík. V roce 2006 se soubor aktivně zúčastnil oslav 250. výročí narození hudebního génia W. A. Mozarta. Dokladem toho je koncert v Lichtenštejnském paláci uskutečněný dne 14.

6. 2006 v sále Bohuslava Martinů. V loňském roce orchestr vystoupil v rámci Dnů evropského dědictví 2006. SKF připravuje velký koncert z díla Ludwiga van Beethovena k 180. výročí skladatelova úmrtí. Orchestr plánuje také účinkování v zahraničí. Program koncertu 8. 9. 2007:

W. A. Mozart – Exsultate Jubilate (Jana Koucká – Bínová, soprán).
L. van Beethoven – Romance F – dur pro housle (Gabriela Kubátová, housle). J. S. Bach – Sarabanda (Ladislava Vondráčková, cembalo). W. A. Mozart – Andante C – dur (Šárka Umanová, flétna). G. F. Händel – Ombra mai fu (Robert Pošvám, fagot). J. S. Bach – Air ze suity D dur (Šárka Umanová, flétna).

Bertramka předvedla koncert plný hudby a zpěvu

Další koncert v rámci Dnů evropského dědictví se uskutečnil 9. září 2007 od 17. 00 hod. na Bertramce. V podání Zdeny Koubové (soprán), Martina Bárty (baryton) a Václava Lukse (klavír) zazněly následující skladby: W. A. Mozart – Daphne, deine Rowenwangen, K. 52, Leoš Janáček – Láska, W. A. Mozart – Als Luise die Briefe, K. 520, Leoš Janáček – Lavečka, W. A. Mozart – Warnung, K. 433, Leoš Janáček – Jablůčko, W. A. Mozart – Un moto di gioia, K. 576, Leoš Janáček – Koníčky milého, W. A. Mozart – Árie Papageny z opery Kouzelná flétna, Duet Papageny a Papageny z opery Kouzelná flétna, Árie Zuznaky z opery Fišarova svatba, Duet hraběte a Zuzanky z opery Fišarova svatba, Árie Dona Giovanniho, Duet Zerliny a Dona Giovanniho. Zuzana Kloubová patří k předním českým pěvkyním. Nastudovala více než dvě desítky stěžejních rolí koloraturního a lyricko-koloraturního oboru. Pravidelně hostuje na zahraničních operních a koncertních pódii (Německo, Francie, Itálie, Velká Británie, USA aj.). Spolupracuje s významnými dirigenty (Mackerras, Baudo, Delogu, Masur, Bělohlávek) a hudebními tělesy (FOK, Pražská komorní filharmonie, Liverpool Philharmonic Orchestra, MDR Orchestr Leipzig, BBC Orchestra London atd.). Repertoár Zdeny Koubové je velmi široký, od písní po kantáty a oratoria. Pro nahrávací

společnosti Supraphon, Unicorn, Decca aj. natočila více než 20 CD. Je zvána na domácí i zahraniční hudební festivaly, například v Praze, Brně, Milánu, Edinburgu, Villachu, Meranu ... V roce 2004 debutovala na prestižním BBC Proms Concert v londýnské Royal Albert Hall. Od roku 1996 vystupuje pravidelně v Japonsku, kde ji posluchači znají jako Susannu a Donu Elviru v Mozartových operách, ale také jako sólistku Pražské komorní filharmonie a vánočních koncertů s varhanami. Odborná kritika vyzdvihuje především její muzikálnost, temperament a přirozený projev. Oceňuje její pěveckou techniku i výrazný herecký talent.

Literární sešlost ve francouzském duchu

Vinárna Zlatý had v Plaské ulici, Praha 5 pořádá každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci Literární sešlost se zajímavým programem. Program začíná vždy od 20 hodin. V pondělí 10. září 2007 se zde uskutečnil večer ve francouzském duchu s básníkem, písničkářem, překladatelem a prezidentem českého Pen klubu Jiřím Dědečkem.

Městská zeleň a ekologie

Prokopské údolí

Pražské Prokopské údolí patří mezi největší a nejnavštěvovanější přírodní rezervace na území hlavního města. „Bohužel i mezi ty, které jsou nejvíce postiženy vandaly“, řekl Petr Slavík z magistrátního odboru městské zeleně. Před čtvrtstoletím bylo údolí, které nejprve představovalo oblíbené místo víkendových procházek a sportovních akcí, vyhlášeno přírodní rezervací. Hlavním důvodem byla ochrana míst, jež mají značný geologický význam. Zřejmě byla i snaha udržet v údolí podmínky pro chráněné rostliny a živočichy. Otisky ve zdejších horninách jsou dokladem pravěkého života. V údolí jsou unikátní paleontologická naleziště, o něž se v 19. století zajímal francouzský geolog a paleontolog Joachim Barrande. Svými výzkumy prvohor, které shrnul v rozsáhlé vědecké práci, proslavil české země v geologických vědách po celém světě. Přírodní rezervace Prokopské údolí má

rozlohu 101,5 hektaru. Více než čtyřicet procent pokrývá les, pětinu skalní stepi a teplomilné trávníky. Je zde především vápenec a několik lokalit je vulkanického původu. Pozornost archeologů budí butovické hradiště, kde je doloženo slovanské osídlení v prvním tisíciletí. Celé údolí bylo soustavně osídleno již dávno před naším letopočtem. Prokopské údolí během minulého století hodně změnila zemědělská činnost a hlavně intenzivní těžba vápence. Obojí ustalo v polovině 20. století. Za své vzala prostorná jeskyně a poustevna. V 60. letech byl zbořen i barokní kostel zasvěcený sv. Prokopovi. Rozsáhlým plochám chybělo pravidelné kosení a spásání trávy hospodářskými zvířaty. Město se rozhodlo napodobit původní podmínky. Určilo místa, která pravidelně spásají ovce a kozy. Péče o rezervaci stojí Prahu ročně několik set tisíc korun. S údržbou a odstraňováním vandalských činů jí vydatně pomáhají občanská sdružení. „Příští rok město vybuduje v údolí další větev naučné stezky, která povede přes butovické hradiště“, řekl Petr Slavík. Naučnou stezku, která prochází údolím, lidé soustavně ničí, poškozují značení chráněného území i drobné vybavení rezervace. Přírodní prostředí narušují i neukáznění cyklisté na horských kolech. Město spolu s městskou policií pořádá nárazově dny

zvýšeného dohledu. Nad vybranými částmi mají strážníci zvýšený dohled po celý rok. Na Dalejskou skálu v Prokopském údolí se letos po padesáti letech vrátil velký dřevěný kříž, připomínající zakladatele Sázavského kláštera sv. Prokopa, který zde podle legend kdysi žil. Z jeskyně, kterou obýval v dobrovolné samotě, podle pověsti křížem vyhnal ďábla. Prokop (asi

985 až 1053) byl jedním z prvních Čechů, které papež svatořečil. Od události letos uplynulo 800 let. Na území hlavního města je 87 zvláště chráněných území, ve správě odboru městské zeleně jich je 76. Několik chráněných lokalit má statut národních přírodních památek a spadají pod ministerstvo životního prostředí.

Jezírko v Prokopském údolí

Jediné jezírko ve vápencovém lomu na území pražských přírodních rezervací je v Prokopském údolí. Nemá žádný název. Nikdo mu neřekne jinak než "jezírko". Před první světovou válkou zde probíhala intenzivní těžba vápence. Někdy kolem roku 1910 došlo při těžbě k zatopení této lokality. V literatuře se uvádí, že k němu došlo během několika minut, takže dělníci sotva stačili opustit pracoviště a pobrat náradí. Tento týden prozkoumávali dno jezírka potápěči, kteří vyvrátili zprávy, podle kterých je jezírko hluboké přes deset metrů. V nejhlubším místě naměřili jen tři metry. Pod hladinou objevili i velkou železnou konstrukci připomínající část kolotoče. Na dně je určité množství sedimentů, ovšem jeho množství není příliš velké. Potápěči odebrali vzorky, které jsou v současné době umístěny v laboratoři. Nic nenasvědčuje tomu, že by zde byl někdy v minulosti nějaký toxický odpad. V jezírku se nesmí koupat. I proto tu má klid ke hnízdění pár handicapovaných labutí. Lidé z magistrátu počítají s tím, že veškerý odpad, který potápěči na dně jezírka našli, vyloví letos na podzim.

Zdravotnictví a sociální politika

Polovinu klientů centra pro drogově závislé Stage 5 tvoří Romové

Zhruba polovinu klientů kontaktního centra pro drogově závislé Stage 5 v pražských Košířích tvoří Romové. Vedoucí centra Petra Zappová považuje za velký úspěch, že se podařilo oslovit romské uživatele drog. Upozorňuje však na komplikace, které provázejí jejich další léčbu. Léčebná zařízení totiž podle ní často nejsou připravená na romské pacienty a některá jejich specifika. Pracovníci Stage 5 se setkávají s tím, že drogy, nejčastěji heroin, berou mezi Romy celé

rodiny. V některých lokalitách je závislostí zasažená nebo ohrožená i širší komunita. Motivace k léčbě jednotlivce je velmi nízká, protože to znamená opustit rodinu a komunitu. I když se některý z Romů rozhodne podstoupit léčbu a uspěje, vrací se zpátky k nadále drogově závislé rodině a nedaří se mu abstinovat. Komplikace spočívají i v samotné léčbě. Podle Zappové jsou léčebná zařízení uzpůsobena spíše většinové společnosti a ne všichni zdravotníci znají specifika romské komunity. Ředitelka sdružení protidrogové léčby a prevence Sananim Martina Richterová - Těmínová si myslí, že pro Romy bývá problémem přísnější režim léčeben, například pravidlo omezených návštěv ze strany rodiny. Problém však nelze zobecňovat na rozdíly mezi romskou a neromskou populací. Těmínová upozorňuje na to, že drogově závislí Romové, kteří vyšli z dětských domovů, se léčbě přizpůsobují mnohem snáze, protože jim nedělá potíže přizpůsobit se ústavnímu režimu. Velkým přínosem jsou podle Těmínové romští terénní pracovníci. Sananim zaměstnává dva. „Mají velkou autoritu u Romů, pomáhají jim zvládat závislost, ale i řešit rodinné či sociální problémy," řekla Těmínová. Například je doprovázejí při návštěvě praktického lékaře. „Ti lidé jsou dvakrát stigmatizováni - jsou Romové a navíc drogově závislí - takže ne všichni lékaři jsou ochotni je přijmout v ordinaci," řekla Těmínová. Pražští Romové užívají často opiáty, nejčastěji heroin nebo subutex. Například na jižní Moravě je problémem romské komunity toluen. Podle Těmínové jsou rozdíly mezi komunitami na různých místech. V každé se bere látka, která je v místě lépe dostupná. V Praze jsou tři kontaktní centra poskytující výměnu stříkaček a poradenství - Stage 5 provozované sdružením PROGRESSIVE, které dnes slaví jeden rok od založení, Sananim a Drop-In. Jak říká Petra Zappová, každé "káčko" má trochu jinou klientelu a zaměření. Stage 5 je specifická třeba tím, že se v jeho prostorách nesmí kouřit nebo být se psem. Košířské K-centrum plánuje rozšířit kapacitu budovy i poskytované služby. Klienti budou moci například využívat internet nebo přijít na filmová promítání. V Česku je přibližně 30. 000 problémových uživatelů drog, většinou

injekčních. V Praze převládají závislí na opiátech, zejména heroinu a subutexu. V celé ČR je pak nejčastější drogou pervitin.

Rodiče předškoláků v Praze 5 vybojovali kompromis

Ke kompromisu s vedením Prahy 5 nakonec dospěli (5. 10. 2007) rodiče předškoláků z Mateřské školy a jeslí v Tréglově ulici na sídlišti Barrandov. Rodiče, mezi nimiž je například i opoziční zastupitel této městské části, komunista Milan Macek, byli pobouřeni nedávno zveřejněným záměrem provoz zařízení zprivatizovat. To radním Prahy 5 doporučila koncem září komise pro výchovu a vzdělávání, která je poradním orgánem rady. Na schůzce s rodiči, která se nesla v bouřlivé atmosféře, starosta Milan Jančík (ODS) záměr obhajoval s tím, že podobně jako jinde by provoz přešel na soukromý subjekt, budova by však radnici zůstala. „Měsíční školné v podobném zařízení v Úvalech se pohybuje okolo tří až čtyř tisíc korun,“ zmínil například Jančík.

Právě to je však pro většinu rodičů problém, nyní totiž platí jen 700 korun za měsíc. Někteří rodiče se navíc i přes starostovy sliby obávají, že bude školka zrušena, údajně proto, že má někdo zájem o budovu. Radnice se však proti spekulacím ohradila a s rodiči se dohodla na další schůzce, která má proběhnout do dvou měsíců. „Kromě odkladu rozhodnutí o budoucnosti školky prohlašujeme, že Praha 5 chce činnost v budově zachovat, avšak jinou právní formou. Shromáždíme proto informace o populační prognóze, počtu dětí na Barrandově a případně, jaké školné jsou rodiče ochotni platit. Objekt každopádně zůstane v majetku obce,“ shrnul příslib vedení Prahy 5 mluvčí Jan Šlajs.

Praha 5 schválila záměr rozšíření defibrilátorů

Praha 5 schválila záměr realizace projektu „Srdce v bezpečí v Praze 5“, který by měl být proveden ve spolupráci s firmou Medtronic s.r.o. „Cílem připravovaného projektu na území městské části Praha 5 je zajistit, že i v případě náhlé zástavy srdce bude zaškolená osoba schopna zachránit cenné minuty, které mohou znamenat život,“ informovala zástupkyně starosty MČ Praha 5

Lucie Vávrová. Umístěním přenosného defibrilačního přístroje na vybraných místech a proškolením osob tak dojde k minimalizaci rizik, že náhlá zástava oběhu bude mít smrtelné následky nebo následky snižující kvalitu života postiženého.

Objekty, kde by měl být defibrilátor umístěn jsou: Akvapark Barrandov, Knihovna, nám. 14.října, Úřad městské části Praha 5, Poliklinika Kartouzská, Poliklinika Barrandov. Projekt podle vedení Městské části Praha 5 zvyšuje kvalitu, dostupnost a možnost laické pomoci pro přežití při náhlé zástavě oběhu. Projekt by měl být realizován do konce roku 2007.

Veřejně prospěšná činnost

Praha 5 se zapojí do měsíce neziskového sektoru

Městská část Praha 5 se zapojila do kampaně 30 dní pro neziskový sektor. V Praze 5 bude projekt probíhat jeden týden, a to od 1. 10. do 6. 10. 2007 na pěší zóně Anděl, kde bude umístěn informační stan pro prezentaci jednotlivých nestátních neziskových organizací. Bude vytištěna společná informační brožura s obsahem stručného představení jednotlivých organizací a kontaktů. Další informační materiály si budou rozdávat samy prezentující organizace. „Akce probíhá v rámci kampaně 30 dní pro neziskový sektor, kdy Praha 5 bude mít jeden týden. Některé velké organizace, které sídlí v Praze 5 oslaví letos významné výročí založení, např: Společnost člověk v tísní při České televizi a ADRA slaví 15 let od založení, OSN oslaví 60 let,“ řekla koordinátorka MČ Praha 5 pro neziskový sektor Jitka Matoušková. Součástí týdne neziskového sektoru bude i přednáška, které se aktivně zúčastní ředitelka UNICEF v ČR Pavla Gomba. Zájemci o pomoc rozvojovým zemím budou moci také zakoupit od UNICEFu předměty určené pro získání finančních prostředků. „Prezentace činnosti různých nestátních neziskových organizací na jednom místě je významným informačním impulsem směrem k veřejnosti. Organizace si připravily zajímavý program, např. sdružení Berkat bude představovat tradiční kuchyně ze

zemí uprchlíků," informoval starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Rozpis NNO V Informačním stanu a patroni jednotlivých dnů - výběr: 1.10. Dům OSN – IC OSN, Český výbor pro Unicef –garant: starosta MČ P5 Milan Jančík, radní hl.m. Prahy Jiří Janeček. 2.10. Člověk v tísni, Progressive – garant: předseda Sociálního výboru Věněk Fořt. 3.10. Český helsinský výbor, Bílý kruh bezpečí – garant: zástupkyně starosty Lucie Vávrová. 4.10. proFem – gita – Fórum 50% - garant: zástupkyně starosty Lucie Vávrová. 5.10. ADRA – garant: starosta MČ P5 Milan Jančík. 6.10. Romano Dives, Atinghanoi – garant: předsedkyně Etnické komise Eva Kalousová a předseda bezpečnostního výboru ZMČ P5 Milan Kudys. „Do projektu ještě zapojíme další organizace, které s naší městskou částí dlouhodobě spolupracují," dodala Matoušková. Projekt týden neziskového sektoru v Praze 5 zaštil radní hl. m. Prahy Jiří Janeček a starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Generálním partnerem projektu 30 dní pro neziskový sektor je Československá obchodní banka a.s.

Týden knihoven

Pro letošní Týden knihoven zvolili organizátoři mnohoznačné motto "Knihovnická bašta". Některé knihovny tak nabídnou návštěvníkům program v podobě chutného menu, jiné budou stavět středověká opevnění. Akce potrvá do 7. října 2007. "Neorientujeme se jen na fyzické požitky... (Knihovnická bašta) může také symbolizovat knihovnu jako pevnost, kterou je potřeba dobýt nebo udržet," řekl dnes

novinářům ředitel Knihovnického institutu Národní knihovny Vít Richter. Zatímco tedy Městská knihovna v Liberci prezentuje návštěvníkům na internetu program akcí v podobě jídelního lístku, Krajská knihovna v Karlových Varech se čtenářům otevře pod heslem "Chci být vaší baštou". Tamní

zaměstnanci tím chtějí čtenářům poskytnout "opevnění" proti úskalím života. Celý Týden knihoven byl zahájen veřejným čtením v 99 českých knihovnách. V Praze se čtení uskutečnilo pod názvem "O Praze nad Prahou" a zaměstnanci knihoven přečetli texty spjaté s pražskou tematikou na celkem jedenácti věžích včetně Prašné brány nebo žižkovského vysílače. Ve čtvrtek 4. října 2007 předá v Zrcadlové kapli Klementina v Praze Ministr kultury ČR Václav Jehlička Národní knihovně ČR dva dekrety, jimiž se dvě unikátní sbírky Národní knihovny ČR, soubor středověkých rukopisů české reformace a kolekce ruských, ukrajinských a běloruských periodik z let 1918 až 1945, přiřadí do registru Paměť světa, například po bok archivu filmů švédského režiséra Ingmara Bergmana nebo souboru vědeckých textů. Předávat se bude také tradiční cena Knihovna roku, která se každoročně uděluje jako ohodnocení zásluh o rozvoj knihovnictví. České knihovny připravily pro své čtenáře množství doprovodných programů v podobě výstav, přednášek, besed se zajímavými osobnostmi i vzdělávacích akcí. Některé knihovny také tradičně udělí amnestie výpůjček nebo poskytnou bezplatnou registraci novým zájemcům. Pořadatelé chtějí tento rok akcí propagovat především využívání elektronických zdrojů a samozřejmě zvýšit návštěvnost knihoven a zájem o četbu. Program knihovny Smíchov (nám. 14. října): Středa: 11. 00 – 12. 00 hod. - spisovatelka a redaktorka "Pevnosti" Petra Neomillnerová, 15. 00 – 16. 00 - Maelström: Soumrak Bohů - dobytí Mexika 16. 00 – 17. 00 hod. - Maelström: Úvod do Role-playing games, 17. 30 – 19. 00 hod. - spisovatelé Františka Vrbenská a Leonard Medek, od 14. 00 hod. po zbytek odpoledne bude probíhat výtvarná dílna pod vedením malíře Jakuba D. Kočího.

Čtvrtek: 11. 00 – 12. 00 hpd. - šéfredaktor časopisu Ikarie Vlado Ríša, 15. 00 – 16. 00 hod. - Maelström: Mytologie a život Mayů, 17. 30 hod. – 19. 00 hod. - spisovatel Miroslav Žamboch, od 15. 00 do 18. 00 bude probíhat herní odpoledne s Palubou - deskové i logické hry rozličných druhů ve velkém počtu pro všechny věkové kategorie.

Pátek: 11. 00 – 12. 00 hod. - prezident českého fandomu Zdeněk Rampas, 16. 00- 17. 00 hod. - spisovatelka Lucie Lukačovičová, 17. 00 – 19. 00 hod. - literární SF a F workshop.

Sociální projekty na Praze 5

Rada MČ Praha 5 souhlasila se zábořem veřejného prostranství pro občanské sdružení FOKUS Praha za účelem konání kulturně humanitární akce „Týdny pro duševní zdraví“ na pěší zóně Anděl ve dnech 10. 9. – 14. 9. 2007. Smyslem akce bylo pokoušet se o změnu přístupu veřejnosti k lidem s duševní nemocí, bořit myšlenkové stereotypy, ukázat takové lidi v pozitivním světle – jejich kreativitu, „jiné“ vidění světa, odstraňovat tabu, informovat veřejnost o způsobech péče, o prevenci duševních onemocnění i o aktivitách organizací působících v sociálně zdravotní oblasti, upozorňovat na potřebu zlepšit systém psychiatrické péče. Rada také schválila konání akce 30 dní pro neziskový sektor v říjnu 2007. V sociální oblasti vzala rada dále na vědomí rozšíření služeb CNP Drop in o. p. s. o chráněné bydlení pro maximálně čtyři klienty centra následné péče na maximální dobu 3 měsíců s cílem napomoci začlenění osob léčících se z drogové závislosti do běžného života. Projekt bude realizován z dotace MHMP. Další podpořený projekt s názvem NON STOP 24, navržený občanským sdružením Progressive, spočívá v instalaci a provozu dvou speciálních výdejních automatů, kde bude možné po 24 hodin denně zakoupit injekční set. Jeho obsah je variabilní. Automat by mohl vydávat set s inzulinou+alkoholovou desinfekcí nebo set se stříkačkou 2mm + nasazovací jehlou. Dále by mohl být doplněn např. o kondom. Vedle automatu, který je napájen baterií, a je tudíž nezávislý na zdroji energie a snadno přemístitelný, bude umístěn bezpečnostní kontejner na použité jehly. Dále budou připojeny informace o terénních programech a kontakty na léčebná zařízení. Cílem projektu je minimalizovat obchod s jehlami na drogové scéně a poskytnout uživatelům drog, diabetikům a jiné populaci snadný a levný přístup k čisté injekční stříkačce. Jako nejlepší

lokalita pro umístění automatů se v současné době jeví Kartouzská ulice a Smíchovské nádraží. V zahraničí se automaty využívají například v Německu, Francii, USA, Kanadě či Austrálii. V ČR se jedná o pilotní projekt.

Potěmkinova knihovna, aneb jak se Pražané dívají na výstavbu nové Národní knihovny?

Když jsem v tom víru debat o miliardách pro Chobotnici narazil na článek o tom, že městská část Prahy 5 už nehodlá dále dotovat osmi tisíci měsíčně provoz Krytového divadla Radima Vašinky, hned mě napadlo, že za prachy na blob by Vašinka mohl hrát „Máme doma veverku, má červenou prdelku“, „Kleštěnce z pralesa“ a recitovat Bondyho „Zbytky eposu“ celých dvacet tisíc let. Představa barda, dotací donuceného skandovat Skácela do skonání věků publiku zmutovaných švábů, může někomu připadat podivná, ne však bardu samotnému. Už recitoval horšímu obecenstvu. Poté, co v létě předčítal poezii při akci Národního divadla Bouda Bondy, napsal do svých zápisků: „Miluji úvodní větu z Bondyho Poslední legendy: ‚Jednou seděl Bondy v kavárně a pozoroval oblohu.‘ Dříve to tu a tam občas zašumělo při této větě vět. Dnes - nic. Ale možná i proto, že dnes už nejsou kavárny, kde by si člověk mohl sednout a pozorovat oblohu. Dnes možná ani lidé nedovedou si sednout a pozorovat oblohu.“ Souvislost je nasnadě. Můžeme nastokrát vkládat svou víru v odvahu, modernost a kulturnost českého národa do jediné budovy, ale copak nás byť letmý pohled kolem - na architekturu, která nás obklopuje, na české knihy v knihkupectvích, na filmy v kinech, na radní na radnicích, na neustálé diskuse o tom, zda to umění tak potřebujeme, abychom si na něj museli připlácet - neusvědčuje z toho, že Knihovna je víc dcerou zbožného přání nežli symbolem toho, jací jsme? Copak lze stlačit velkorysost do jediné parcely na Letné a doufat, že exploduje velkým třeskem, že ozáří českou kotlinu a vzbudí v nás všech ambice a touhy, jaké jsme dosud neměli? Že změni vztah Čechů k umění? I já bych se rád dmul pýchou při pohledu na chobotnici plnou knih, tyčící se nad Prahou. Pyšná kulturní stavba musí vycházet z kultury národa, velkolepost nelze nařídit, vyvzdorovat,

oktrojovat, importovat a ani postavit. Musí vyrůst, musí být viditelnou špičkou ledovce kultivovaného národa. Ale kdo začne stavět chrám poezii, aniž by ho zajímalo, zda ji bude někdo recitovat, vybuduje sarkofág. Knihovna potřebuje čas. Před generací Stavitelů knihoven musí přijít generace Těch, pro které není devadesát tisíc za rok poezie zbytečné marnění peněz (dvě stě tisíc na taneční večer mexického tance „Pod sombrery“ je pro Prahu 5 tak akorát). A jak vidno, i k této úrovni osvícení se teprve musíme dopracovat. Bohužel budeme muset začít u knih, ne u knihoven, u drobných a ne u miliard. U sebe. Jednou z prvních věcí - myslím - by mohlo být dávat hlasy ve volbách jen těm, kdo umějí pozorovat oblohu.

Týden neziskového sektoru na pěší zóně Anděl

Na pěší zóně Anděl se ve dnech 1. - 6. 10. 2007 uskuteční Týden neziskového sektoru. Radnice přispěje na technické zabezpečení akce částkou 145.000,- Kč. Jejím účastníky budou dům OSN (1. 10.), Člověk v tísni a o. s. Progressive (2. 10.), Český helsinský výbor a Bílý kruh bezpečí (3. 10.), proFem-Agentura Gita-Fórum50% (4. 10.), společnost Adra (5. 10.) a sdružení Romano Dives a Atinghanoi. Dům OSN, resp. informační centrum Spojených národů sídlí od roku 2001 na Náměstí Kinských. Kromě veřejné knihovny centrum pořádá i semináře pro seniory zaměřené na užívání počítače, kterými již prošlo několik set lidí zejména z Prahy 5. V nejbližší době se také uskuteční globální akce proti chudobě Postavme se chudobě. Minulého ročníku se zúčastnilo 85 zemí světa.

Do Týdne nevládních organizací se zapojí i organizace Člověk v tísni, slavící letos 15. výročí svého vzniku. S Prahou 5 je spojena zejména sociálními programy probíhajícími už 7 let. Poskytuje zde terénní sociální práci mezi dlouhodobě znevýhodněnými osobami formou asistence při jejich kontaktu s okolím, dále poskytuje poradenství v různých životních situacích i pomoc při hledání a udržení pracovního místa. Od letošního roku se organizace zaměřuje i na vzdělávání v rodinách, spočívající v doučování dětí a v pozitivním ovlivňování rodinného prostředí. Český

helsinský výbor vznikl ještě před roku 1989 z podnětu signatářů Charty 77. Důvodem jeho založení je upozorňování na problém porušování lidských práv a svobod. V současné době je důraz kladen zejména na sledování a aktivní pomoc v problematice vězeňství. Na Týdnu neziskových organizací představí dva projekty. První, který odstartoval v červnu 2007, se nazývá „Děti odsouzených rodičů, posílení práv a postavení“. Tímto projektem se snaží podpořit vazby v rodině, aby děti netrpěly, že jejich rodiče jsou ve vězení. Druhý projekt, který

představí, se nazývá Monitoring internetového extremismu. ProFem se zaměřuje na problematiku domácího násilí a spolupracuje s Policií ČR např. na přípravě příručky pro policisty o tom, jak jednat s oběťmi domácího násilí. Další projekty se týkají diskriminace na trhu práce, rekvalifikačních projektů pro oběti domácího násilí, pro ženy nad 50 let a dále např. kursy na posílení sebevědomí. Druhou organizací je občanské sdružení Fórum 50 %. Je to organizace, která se snaží o prosazení rovného zastoupení mužů a žen v rozhodovacích procesech. Organizace se zabývá jak vzdělávací činností v této oblasti, tak lobbingem i prováděním praktických zácviků pro političky a vydáváním publikací. Třetí organizací je informační a tisková agentura Gita. Provozuje webový server www.gita.cz, který je jak agenturním servisním portálem pro média, tak i veřejným otevřeným webovým serverem. Zabýváme se otázkami rovných příležitostí pro ženy a muže a také slouží jako určitý informační kanál pro skupiny opomíjené v běžném

mediálním zpravodajství a neziskový sektor. Adra sídlí na Praze 5 a letos oslavila 15. výročí od svého vzniku. Kromě šedesáti domácích a mezinárodních projektů uskutečňuje také vzdělávací projekty na školách. Pořádá i školení pro pracovníky jiných neziskových organizací zaměřené na získávání prostředků z veřejných rozpočtů. Dobrá spolupráce se osvědčila zejména při povodních v roce 2002. Na pěší zóně se Adra představí 5. října 2007.

Sport a zábava

Sportovní den Prahy 5

Městská část Praha 5 uspořádá v pátek 14. 9. 2007 od 9.00 hodin v prostorách Akvaparku Barrandov sportovní den Prahy 5 aneb „O pohár starosty MČ Praha 5“ pro žáky základních škol. Desetičlenná družstva ze třinácti základních škol se mezi sebou utkaly v pěti disciplínách. Družstva jsou rovnoměrně složena z žáků 1. a 2. stupně. Vítězná škola získá pohár starosty a věčné ceny. Každý soutěžící dostane pamětní diplom a dárkovou tašku. „Cílem turnaje škol je nejen sportovní vyžití, ale také výuka formou hry v oblasti první pomoci nebo záchrany tonoucího,“ informovala zástupkyně starosty Prahy 5 Lucie Vávrová. Děti se utkají v disciplínách: jízda na tobogánu, plavání na čas, štafeta v plavání, první pomoc a záchrana tonoucího.

Nálet sněhobílých čepic

Happy Beer Days aneb Festival piva a hudby – tak se jmenuje zářijová akce, při níž se Císařská louka stala doslova a do písmene pivovarským rájem. Na několika hektarech mohli znalci i pouzí příznivci pivní kultury ochutnat takřka dvě desítky značek českých a moravských pivovarů. A poněvadž k pivu patří i čilý ruch, přizvali organizátoři bezpočet kapel, které císařský pivoráj ve dnech 14. a 15. září 2007 náležitě doplnily. Za tímto účelem byly zhotoveny tři scény: rocková, folk & country scéna a dětská scéna, která nabídla program a atrakce pro nejmenší. Mezi skupinami se objevili např. Kryštof, Jaksi Taxi, Ready Kirken, Olympic, Žlutý pes, Děda Mládek Illegal band, Nová Sekce,

Kamelot, Honza Nedvěd a další. Program festivalu byl doplněn o nejrůznější atrakce, jako byly vyhlídkové lety v horkovzdušném balonu, soutěže, rodeo bizon. Přesun na Císařskou louku zajišťovala kyvadlová autobusová doprava ze stanice metra Smíchovské nádraží, kyvadlová paroplavba z Výtoně až na Císařskou louku přímo ke vstupu do festivalového areálu či převozem od Golfového centra Erpet.

Giancarlo Fisichella: Monopost mu létal po Smíchově

V pondělí 24. září 2007 se před obchodním centrem na Smíchově v Praze naskytla kolemjdoucím nezvyklá podívaná. Létala zde helikoptéra s 600 kilogramů vážícím monopostem F1, který posléze umístila na střechu pizzerie Colosseum. Do Prahy totiž zavítal italský jezdec týmu ING Renault F1 Giancarlo Fisichella (34) a pózoval fotografům, ale bez auta by prý nebylo to pravé ořechové. V hlavním městě se však příliš neohrál. Navíc přiletěl s téměř dvouhodinovým zpožděním, zaviněným zrušeným letem společnosti Alitalia. Stihl alespoň padesátiminutovou tiskovku s českými novináři a zavítal za dětmi na onkologickou kliniku Fakultní nemocnice v Praze 5 - Motole, ze které zamířil zpět na letiště.

Bezpečnost občanů

Nebezpečné tramvajové přechody na Barrandově

Bude mít hrůzný příběh Anetky (11 let), kterou na pražském Barrandově předloni přejela tramvaj, pokračování? Kousek od místa, kde dívka zemřela, je totiž podobně nebezpečný úsek. A léta nikomu nevadí - tedy až na hrůzou jímané rodiče. Tramvajová trať vedoucí na barrandovské sídliště byla pýchou páté městské části až do předloňského června. Tehdy tramvaj číslo 14, jedoucí z centra, přejela na přechodu pro chodce ve stanici Poliklinika Barrandov dívku, která se snažila doběhnout tramvaj jedoucí opačným směrem. Přestože na nepřehledný a nezabezpečený úsek trati dávno před neštěstím upozorňovali sami řidiči tramvají, úřady zjednaly nápravu až po Anetčině smrti.

Zdejší obyvatelé teď navíc říkají: nebezpečných míst je tady řada a nikoho to nezajímá! Upozorňují zejména na zhruba dvacetimetrový úsek u zastávky K Barrandovu. Jen pár metrů nad koridorem s tramvajovou tratí je totiž parkoviště, na které rodiče denně přivázejí děti ze škol a školek. Na rozdíl od většiny tratí tu z neznámého důvodu chybí vysoké hrazení oddělující koleje od okolí. „Stačí, aby se některé dítě třeba rozběhlo za míčem a vletí přímo pod tramvaj. Nechápu, proč právě v tomhle kritickém úseku není kolem trati zábrana, když všude jinde je,“ zlobí se maminka dvou kluků Gabriela Došková (35). „Trať je odhlučňovaná a tramvaj tu vyjíždí ze zatáčky, takže není do poslední chvíle slyšet, ani vidět, dítě by prostě nemělo šanci,“ přidává se její kamarádka Dita Sváčková, rovněž maminka dvou dětí. Pražský dopravní podnik prý o problému neví. „Žádnou stížnost jsme nedostali, ale situaci prověříme,“ slíbil mluvčí podniku Ondřej Pečený.

Pražský primátor a předseda ODS Prahy Pavel Bém v Impulsech Václava Moravce se zmínil také o situaci v ODS v Praze 5
Radio Impuls:

Vy navíc v pražské ODS máte i jisté spory, protože oponenti starosty Milana Jančíka z Prahy 5 se žalobou domáhají toho, aby soud zrušil usnesení květnového oblastního sněmu občanských demokratů, protože na něm bylo zvoleno nové vedení ODS v páté městské části, co si myslíte o této žalobě kvůli květnovému sněmu ODS na Praze 5? „Tak, je to lokální problém Prahy 5, který má své historické kořeny, pokud nezačneme rozmotávat to klubíčko právě ke kořenům, tak ten spor vlastně nepochopíme, tam historicky došlo k několika sněmům, které si vždycky navolily své vedení, ale pokaždé to byly sněmy, které byly reprezentovány jednou skupinou, podruhé tou antagonistickou skupinou ...“ Poškozuje žaloba ODS? „Jinými slovy, každá z těch skupin, každá z těch znesvářených stran má pocit, že ona vládne ODS na Praze 5 a vyřešil to nějakým způsobem smíří výbor, ale k prospěchu jedné strany, což se samozřejmě nelíbí té druhé, proto se domáhá žaloby nebo rozhodnutí a změny toho

rozhodnutí soudem. Já říkám, je to legitimní proces, mají na to právo, že to není dobré pro ODS na Praze 5, ani pro pražskou ODS, to je stoprocentně jisté, že to vůbec nepřispívá k nějakému definitivnímu vyřešení tohoto sporu, no to už je nad slunce jasné a že Praha 5 bude jednou z oblastí, kterou já se budu jako nový předseda pražské ODS prostě muset zabývat, to je stoprocentně jasné.“ Jaké kroky podniknete k tomu, aby se definitivně vyřešil spor na Praze 5, když už je podána žaloba kvůli květnovému sněmu?

„No tak, já si pamatuji na to, kdy spor vznikal nebo vlastně to už bylo několikrát pokračování toho sporu. Období těsně před městskými pražskými volbami, kde prostě proti sobě stály dvě znesvářené skupiny a jedna pomlouvala druhou a bylo zřejmé, že prostě pokud nedojde k nějaké dohodě, no tak ODS na Praze 5 prohraje volby, takže jsem se do té situace vložil, obě znesvářené skupiny jsem posadil k jednomu stolu, měli jsme jakési konkláve, 12 hodin jsme strávili v nočních hodinách v jedné nejmenované pražské restauraci a na konci nad ránem, asi v půl šesté, obě znesvářené skupiny podepsaly svoji vlastní krev v přeneseném slova smyslu dohodu. I já jsem tu dohodu podepsal, pro mě ta dohoda je prostě svatá, já když podepíšu nějakou dohodu, tak ji plním a ta dohoda je věcí těchto dvou stran, tedy s mojí rolí účasti jako soudce a já budu chtít po obou stranách, aby tuto dohodu plnily.“ Co v té dohodě je?

„Nezlobte se. V té dohodě je v zásadě vydefinován algoritmus, vzorec spolupráce mezi těmito dvěma znesvářenými skupinami tak, aby to bylo ku prospěchu Prahy 5 a ku prospěchu Prahy a já prostě tvrdím, že politik musí umět nejenom dohody držet, ale musí je také umět plnit a musí také umět čas od času ustoupit, čili já skutečně budu chtít po obou stranách, aby každá částečně prostě ze svých pozic ustoupila.“ Je ta žaloba dnešní skupiny členů ODS Prahy 5 proti tomu květnovému sněmu porušením té dohody, kterou jste uzavřeli? „No, my jsme se nebavili o domáhání se legitimacy nějakého rozhodnutí soudní cestou, to já bych nechtěl zpochybňovat, samozřejmě mě

vůbec nenapadlo, že by to mohlo dojít tak strašně daleko, ale určitě se budeme bavit o tom, jestli náhodou prostě tento krok dnes není v rozporu s tím, co obě strany podepsaly.“

Policie ČR děkuje městské části Praha 5 za spolupráci

Praha 5 obdržela 3. října 2007 poděkování od Politice České republiky, Služby kriminální policie a vyšetřování za výbornou spolupráci při odhalování a vyšetřování zvláště závažné trestné činnosti. Policie ocenila práci referentů oddělení sociálněprávní ochrany dětí Sociálního odboru ÚMČ Praha 5 při řešení případu „Malý princ“. Bylo konstatováno, že jejich péče o ohrožené děti je příkladná.

Exhibicionista v parku

Z výtržnictví byl obviněn 25letý cizinec, který se v pondělí 15. října 2007 před 14. hodinou sexuálně ukájel v parku mezi ulicemi Plzeňská a Pobělohorská v Praze 5. Exhibicionista pohoršoval matky s dětmi, které tu tou dobou parkem korzovaly. Podle mluvčí Pražské policejní správy Ivy Knolové se cizinec dopustil hrubé neslušnosti. „Protože nemá trvalé bydliště v Praze a ani zaměstnání, byl dán podnět k návrhu na uvalení vazby,“ uvedla mluvčí policejní správy Knolová.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Továrna Walter (č. p. 329, Jinonická ul.)

V roce 1898 si strojní zámečník Josef Walter otevřel na Smíchově ve Smetanově ulici dílnu. Opravoval v ní váhy a jízdní kola, která později i vyráběl. Roku 1901 se dílna přestěhovala do Kinského ulice a začal zde pracovat i bratr Josefa Waltera Antonín Walter. J. Walter se zde začal zabývat konstrukcí motorového kola a po dvou letech vyvinul spolehlivý stroj s jednoválcovým motorem. Roku 1903 mu za něj byla na hospodářské výstavě udělena stříbrná medaile Průmyslové jednoty pražské. Roku 1905 vznikla v ulici Na Zatlance nová dílna s konstrukční kanceláří, kde Walter sestrojil motocykl s dvouválcovým motorem a nově řešeným způsobem zapalování válců. Jeho stroje měly už

tehdy velkou oblibu - svou technickou kvalitou potvrzovaly i svými mnohými vítězstvími na motocyklových závodech. Od roku 1909 se Walter zabýval výrobou automobilů a levné dvou až čtyř sedadlové tříkolky. Protože Walter nemohl jen s vlastním kapitálem podnik rozšířit, vytvořil roku 1911 společnost s firmou Breifeld-Daněk v Karlíně. Pro neshody byla ale záhy zrušena a vznikla Walter spol. s r. o. Ta na pozemku v Jinonicích vybudovala v roce 1913 nový závod se slévárnou, karosárnou, smaltovnou, lakovnou a brzdící stanicí. Stavbu provedla fa. A. Šimka. Následující rok ale továrnu značně poškodil požár. Waltrovka v té době vyráběla zejména automobily WIII (vzorem byl vůz Renault), WII, WI. Výroba motocyklů se pozastavila. Za první světové války sloužil podnik válečné výrobě. V roce 1919 vznikla Akciová továrna automobilů Josef Walter a spol. Ředitelem se stal ing. Novák, později V. Kumpera a J. Walter ztrácel v podniku vliv. Nakonec z něho odešel a v Košířích založil novou továrnu na ozubená kola. Waltrovka se v té době opět zaměřila na výrobu automobilů a od roku 1923 i leteckých motorů - zpočátku licenčních BMW, potom hvězdicových vlastní konstrukce (Walter 60nz), dále motorů W 120nz, Mars, Gamma, Bora, Castor, Polux, Jupiter a licenčních Bristol a Gnome-Rhone. Nová pětipodlažní železobetonová skeletová budova vznikala v Jinonicích roku 1929. Realizovala ji Českomoravská stavební společnost. V suterénu se nacházel sklad odlitků sériové výroby, v přízemí sklad a expedice hotových součástí. V patrech výrobní šásí pro osobní i nákladní automobily, montovna motorů, převodových skříní, náprav a řízení, montovny leteckých motorů a sklady. Objekt prosklený velkými plochami oken působí velmi strohým dojmem. Roku 1937 vznikla přístavba kancelářské budovy s ředitelstvím a moderními výstavními prostory. Továrna se rozšiřovala i za války, kdy se ve výrobě opět podííčila válečným potřebám. Po válce byl podnik znárodněn a přejmenován na Motorlet vyrábějící letecké motory. Dnes továrna opět nese jméno svého zakladatele a specializuje se na generální opravy leteckých

motorů. Waltrovka patří mezi významné industriální areály v Praze.

Smíchovská elektrárna

(č. p. 952, ul. Svornosti č. 19)

Smíchovská elektrárna postavená dle návrhu Františka Šafránka zahájila provoz v září 1897, tedy ještě dříve než v Praze, a proto jeho rozvodná síť byla až do roku 1930 stejnosměrná. V roce 1909 byla přistavěna poschodová část včetně dvou podlaží administrativní budovy dle návrhu Karla Hajného. V roce 1926 byla administrativní budova opět navýšena a změněna na obytnou dle návrhu architekta Vahaly. Od roku 1930 sloužila budova jako tramvajová měnárna. Kotle vytápěly okolní obytné domy až do 70. let 20. století. Dnes dům patří Pražské energetice.

Vodojem a čerpací stanice Na Václavce

Čerpací stanici smíchovské vodárny postavil v letech 1903–1904 stavitel Jindřich Gabler. Jedná se o přízemní domek se štítovým průčelím a cihelnými prvky. Technologii a střešní konstrukci dodala firma Ringhoffer. Vodojem s čerpací stanicí byl součástí smíchovské vodárny. Po zahájení zásobování Prahy vodou z nádrže Želivka byla stanice odstavena. Nyní je užívána jako skladiště.

Technická památka v budově České správy sociálního zabezpečení

V budově České správy sociálního zabezpečení (Křížíkova ul. 1292/25) v Praze 5 je jeden z technických unikátů Prahy - památkově chráněná strojová evidence obyvatel. Dodnes nejen funkční, ale i skutečně fungující zařízení, které nemá obdoby nejen u nás. Obří strojovou evidenci totiž používá Česká správa sociálního zabezpečení k archivování evidenčních listů i v současném světě digitálního zpracovávání dat. Od roku 2002 je toto mamutí zařízení národní technickou památkou. Hostivařská firma Podhajský a spol. ji zkonstruovala před dvaasedmdesáti lety. Tato strojová evidence obsahuje devět tisíc třímetrových zásuvek. Had z nich vytvořený by měřil dvacet sedm kilometrů, bezpečně by se tak doplzl ze Smíchova třeba

do Mníšku pod Brdy. Česká správa sociálního zabezpečení má v památkově chráněné strojové evidenci přes sedmdesát milionů dokumentů.

Radlická mlékárna a její garáže (č. p. 62, Nádražní ul. č. 32 a č. p. 948, ul. Přístavní)

Zakladatelem tehdejší Parní mlékárny správy statku Radlice byl Karl Kirschner, který je koupil roku 1872. Jeho syn Oto vystavěl v roce 1893 novou mlékárnu naproti Smíchovskému nádraží. V roce 1900 Kirschner společně s přírodovědcem Georgem Zirnem vyvinuli novou technologii kondenzování mléka. V roce 1906 zakládají Anglikontinentální akciovou společnost. Mlékárna expanduje do zahraničí (Vídeň, Francie,...). V roce 1912 byla zprovozněna nová výrobní hala. Její konstrukci tvořil progresivní ocelový skelet, což umožňovalo nepřerušovaný technologický tok. Po znárodnění patří mlékárna do národního podniku Pražské mlékárny, později do koncernu Laktos. V roce 1992 zde byla výroba zastavena a budova přestavěna. Původní zůstal jen charakteristický arkýř. Vlastníkem stavby je CZECH BUSINESS EXPLORERS s.r.o. K mlékárně patřili od roku 1925 garáže umístěné v nově adaptované a rozšířené bývalé konírně Josefa Kozlíka. Jejich autorem je Alois Zima. Zároveň byly užívány i jako opravná a sklad. Po připojení vedlejšího pozemku ve 30. letech zde vyrůstají dvě ocelové haly se světlíkem ve hřebeni střechy. Areál dosud slouží autoservisu. Vlastníkem je Agip Česká republika, s.r.o.

Plavební komora na Hořejším nábřeží

Výstavba zdymadla u Dětského (dříve Židovského) ostrova byla započata v roce 1911, dokončena však byla až o jedenáct let později. Autorem je František Sander, stavebníkem firma František Schön a synové. Hlavním stylovým prvkem Sanderova architektonického řešení je kyklopské kamenné zdivo, kombinované s geometrizovanými prvky z umělého kamene. Dominantu tvoří sousoší s plastikou alegorie Vltavy a jejích přítoků od Josefa Pekárka z roku 1916.

Vozovna Smíchov (č. p. 504, ul. Na Valentince 4 – tř. Svornosti 9)

Vozovnu koněspřežky z roku 1893 nahradila v roce 1914 nová vozovna pro elektrické tramvaje podle jednotného projektu Ing. Záruby-Pfeffermanna (stejně stavby byly v Košířích, Střešovicích a Strašnicích). Měla sedm kolejí a kapacita činila až 45 vozů. V roce 1937 byl provoz převeden do Motola. V letech 1939 – 1947 byla budova adaptována na trolejbusový provoz. Od roku 1972 je zde Střední odborná škola dopravní. Vlastníkem Dopravní podnik hl. m. Prahy.

Vozovna Košíře (č. p. 772, ul. Vrchlického 94, ul. Plzeňská 137, ul. Pod Klamovkou 4)

Vozovna Košíře byla první z celkem 4 vozoven dle jednotného plánu Josefa Záruby – Pfeffermanna. Postavena byla v roce 1902. Tvoří jí trojlodí s patnácti kolejemi pro 45 vozů. Střešní konstrukce je dřevěná se dvěma středními sloupy. V roce 1937 byl provoz převeden do Motola a vozovna sloužila k odstavení vyřazených tramvají a trolejbusů. Stejně jako ve smíchovské vozovně i zde nyní sídlí Střední odborné učiliště dopravní. Vlastníkem Dopravní podnik hl. m. Prahy.

Továrna na čokoládu Triga (č. p. 535, Jindřicha Plachty 16)

V roce 1928 založil Václav Semecký s podílíky v přízemí a suterénu svého domu na Smíchově továrnu na čokoládu a cukrovinky s obchodní značkou Triga. Od roku 1954 je továrna sídlem laboratoří pro kontrolu potravinářských výrobků. Vlastníkem je Ing. Jiří Semecký.

Bečková cihelna (ul. Pod Kotlářkou)

Sedmatřicet menších cihelen se ve 20. letech 20. století sdružilo do společnosti Prodejní kancelář cihel, která zajišťovala dodávky výrobků přímo na staveniště. Jednou z nich byla i cihelna Josefa Bečky, která své výrobky označovala iniciálami JB v oválu. Fungovala až do druhé světové války. Dnes na jejím místě stojí jiná průmyslová budova.

Továrna přesné mechaniky a optiky Srb a Štys (č. p. 208, ul. Musílkova č. 5)

V roce 1919 založili mechanici Jaroslav Srb a Josef Štys v prostorách bývalého košířského sanatoria mechanickou dílnu. Podnik se postupně rozšířil i do části zrušené školy na Kavalírce (1926). V roce 1934–1937 byla přistavěna další dvě patra a nové pavilony. V objektu se nacházelo výpočtové oddělení, optické laboratoře, vyráběly se optické a speciální přístroje pro geodézii a lékařství. Za druhé světové války podnik sloužil k vojenským účelům, po znárodnění byl přejmenován na národní podnik Meopta Košíře. Současným vlastníkem je firma Central Group.

Tiskárna Václav Pešl (č. p. 487, ul. Lovčenská 6)

Autorem stavby tiskárny a přilehlého obytného domu z roku 1931 je Jan Písecký, rytíř z Kranichfeldu. Zasklený balkon na střešní terase administrativní části budovy umožňoval kontrolu dodávek do dvora. Pak objekt sloužil jako sklad. V roce 2007 se na pozemku staví nová budova určená k bydlení. Vlastníkem je A-TRIO Residence a. s.

Továrny na portlandský cement Barta & Tichý (č. p. 72 a 83, ul. Hlubočepská)

Novou továrnu na staviva nechal v letech 1875–1878 vybudovat výrobce cementu Ferdinand Bárta se svým společníkem Karlem Tichým. Továrna vyráběla keramické roury a dlaždice ze zdejšího jílu. Pece na pálení vápna z Prokopského lomu stály blízko Klukovic a byly spojeny vlečkou k hlubočepskému nádraží. V roce 1920 se firma spojila s továrnou Maxe Hergeta pod názvem Prastav a začala těžit kámen ve Slivenci. Na Zlíchově vznikla továrna na zpracování mramoru. Těžba vápence skončila v roce 1968.

Říjen

Z radnice

Rada MČ Praha 5 plní své programové prohlášení

Rada městské části Praha 5 projednávala koncem října 2007 materiál, který hodnotí plnění schváleného „Programového prohlášení Rady Městské části Praha 5 pro volební období 2006-2010. „Rada na svém jednání vyjádřila spokojenost s tempem plnění programového prohlášení. Dobrých výsledků se těší všechny kapitoly prohlášení i když některé body jsou ještě před námi. Velký úspěch byl zaznamenán například v tlaku na zavedení metra k nemocnici Motol. Kladně byl hodnocen také zdárný průběh oprav školských zařízení, rozvoj a provoz bezplatného internetu pro občany nebo příprava cyklostezek v Praze 5“ informoval starosta Milan Jančík. „RMČ Praha 5 zhodnotila kladně také snahu rozšíření sítě služeben Policie ČR do oblasti Košíře - Motol, kde je intenzivně jednáno s developery o možnosti umístění služebny.“ Radní hodnotili i rozšíření úklidu a oprav chodníků a parků a také realizaci projektu Strom do každé ulice – Zborovská. V oblasti školství došlo k výrazné profilaci jednotlivých základních i mateřských škol, které veřejnosti představili své vzdělávací programy. V MŠ i ZŠ MČ Praha 5 jsou vytvořeny velmi dobré podmínky pro začlenění handicapovaných dětí nejen do běžných tříd, ale i provozováním speciálních tříd. MČ Praha 5 po provedení protipovodňových opatření připravuje regeneraci vltavského nábreží jako důležitého městského prostoru pro denní relaxaci. V území je prověřováno vedení cyklistické trasy. Tyto záměry jsou sledovány i při projednávání projektů v daném území (např. letní pláž, sportovní hřiště se zázemím, Hotel Smíchovské nábreží). Na úrovni dokumentace k územnímu řízení je příprava obytného souboru Na pláni. Je vytipována, realizována a zpracovávána řada projektů – Studie Peroutkova (s využitím pro sociální péči, bydlení a volnočasové aktivity), rekonstrukce venkovních sportovišť ZŠ Chaplinova, studie řešení okolí Raudnitzova domu v Hlubočepích apod. Rada MČ Praha 5

konstatovala, že v nastaveném tempu je schválené programové prohlášení možné v maximální možné míře realizovat.“

Úřad Prahy 5 nabídne nové přepážkové pracoviště

Nejdéle od poloviny prosince letošního roku (2007) nabídne Úřad městské části Praha 5 nové přepážkové pracoviště ve Štefánikově ulici č. 13-15. Do prostor po Městské policii bude přestěhováno oddělení, které má na starosti ověřování listin a podpisů. V budově nám. 14. října č. 4 tato služba již nebude. Úřad si od tohoto přesunu pracoviště slibuje soustředění občansko-správních činností do jedné budovy a také rozšíření komfortu pro občany a větší množství přepážek odpovídajících standardům v Evropské unii. Vznikne také nová víceúčelová zasedací místnost dle momentálních potřeb ÚMČ Praha 5 (projednávání přestupků / zasedací místnost / výstavní síň / ...). Spolu s přebudováním části prostor radnice bude opravena a nově natřena také fasáda radnice ve Štefánikově ulici. Celkové náklady přestavby činí zhruba 12 milionů korun českých.

Oslavy 28. října v Praze 5

28. říjen 1918 je významným dnem moderních česko-slovenských i českých dějin. Před 85 lety se staly události, které nadlouho ovlivnily a stále ovlivňují osudy obyvatel tehdejšího Československa i dnešní České republiky. MČ Praha 5 oslavila tento významný den vesele i vážně. Průvod v dobových kostýmech provázela hudba a uskutečnilo se slavnostní odhalení pamětní desky věnované prvnímu československému prezidentovi T. G. Masarykovi. Deska byla umístěna v Holečkově (dříve Karlově) ulici čp. 419/21, kam se Masaryk z Vídně přestěhoval na podzim 1882, když byl jmenován mimořádným profesorem filozofie na právě konstituované české části Karlo-Ferdinandovy univerzity. Masarykovi v domě prožili půldruhého roku. Občanům narozeným v roce vzniku republiky (1918) a starších 100 let byly v rámci oslav 28. října předány pamětní medaile. Celé oslavy probíhaly v prvorepublikovém duchu – městská rada byla

oděná do kostýmů (oblek, buřinky, cvikr, cibule) stejně jako politici ve dvacátých letech.

Program oslav:

Ve 14. 00 hod. odhalení pamětní desky T. G. M. (Holečkova 21) za účasti členů klubu vojenské historie, v legionářských uniformách, hudební vystoupení skupiny Šlapeto.

14. 30 – 15. 00 hod. Průvod. Průvodu se zúčastnili kostýmovaní radní, kteří nesli transparenty s nápisy, které korespondovaly se vznikem republiky. Průvod se ubíral na náměstí 14.října.

15. 00 hod. Náměstí 14.října. Slavnostní vyvrcholení průvodu s koncertem skupiny Šlapeto.

15. 30 hod. předání medailí pamětníkům. Občané Prahy 5 narození v roce 1918 (cca 72 osob) a občané Prahy 5, kteří se letos dožívají 100 let (5 osob) převzali z rukou starosty pamětní medaile.

16. 20 hod. koncert hudební skupiny Sestry Havelkovy.

V 17. 00 hodin byly oslavy ukončeny.

Granty na kulturu v roce 2007

O složité situaci v rozdělování grantů na kulturu svědčí následující řádky. I když je nelze považovat za objektivní, určitě přinášejí podněty k zamyšlení, jak dál v oblasti grantové kulturní politiky v budoucnosti postupovat: „Praha 5 letos v kulturní oblasti vyhověla 28 žadatelům ze čtyřiceti. Měla k dispozici částku 1, 5 milionu korun a na kontě jí ještě zbylo 294 tisíc. Granty se rozdělovaly, aniž by byla jasná kritéria, nikde není k dispozici tiskový výstup, v němž by bylo

uveдено, kdo a proč rozhodoval. Nikdo se nemusí zodpovídat, takže MČ Praha 5 bez uzardění finančně podporuje komerční aktivity jako například hudební a reklamní agentury nebo akce umělecky sporné, případně jedná nesystémově: v podobném ranku jedno sdružení podpoří, druhé nikoliv (zejména pokud jde o amatérské taneční soubory). Podle jakého klíče se tak děje, nelze rozšifrovat. Krytové divadlo Orfeus není jediné postižené, i když by jej v oblasti divadla měla MČ Praha 5 považovat za vývěsní štít, podobně jako Praha 1 Divadlo v Řeznické. Dotaci nedostalo ani Dětské studio Švandova divadla, rovněž řadu let pracující v pátém obvodu, ani nevýdělečná nadace špičkových sochařů Janouškových, která na "pěťce" buduje unikátní sbírku určenou veřejnosti. Zato ale 180 000 korun na pódium a honoráře hudební skupiny obdržela agentura T. Tichý, která pro Prahu 5 pořádá i pивní slavnosti. Nebo jiná komerční akce, hudebně-taneční Večer pod sombrery, obdržela 70 tisíc, vstupenky na toto plesání stojí na osobu 250 korun... Městská část má jistě dobrý vzor ve velké radnici. Ta tento týden odblokovala rozdělování grantů, které zastavila kvůli žalobě Petra Kratochvíla z Ta Fantastiky. Ten žaloval stát za poškozování svých podnikatelských zájmů v souvislosti s fungováním grantového systému v Praze. Radnice tedy přišla s pozoruhodnou koncepcí kulturní politiky. Nová pravidla stanoví, že se budou dotace rozdělovat nikoliv podle hodnocení odborníků, neboť to je prý subjektivní. Určovat bude divák (nepochybně subjektivitou nedotčený), neboť jedním z kritérií budou prodané vstupenky, dále pak ohlas díla v zahraničí. A pokud je umělci přes pětatřicet let, ať se také na nic netěší, jelikož nositeli alternativních proudů v kultuře jsou jen ti do pětatřiceti. Toto jsou prý jasná a průhledná a také objektivně měřitelná pravidla..."

Na Andělu se podepisovala petice proti olympiádě

Petici za konání referenda k pořádání olympijských her v Praze v roce 2016 zorganizovali 1. října 2007 na Andělu starostové menších měst a obcí. Olympiáda by totiž podle

jejich názoru znamenala značné snížení finančních prostředků přerozdělovaných státem do obcí. Občané by proto měli mít právo rozhodnout o této otázce v přímém hlasování. „Vlastní náklady na olympijské hry byly vyčísleny na 135 miliard korun a roční rozpočet všech měst a obcí činí 115 miliard. Je tedy jasné, že dotační tituly by byly kráceny,“ vyčíslil místostarosta Vysokého Pole na Zlínsku Stanislav Polčák (SNK-ED). Stejnou obavu vyjádřil i starosta středočeského Chotětova Ladislav Šifta (ODS). „Pořádáním olympiády přijdou malé obce určitě o část prostředků. Ale jsme pro referendum. Ať občané třeba rozhodnou, že olympiádu chtějí, ovšem musí si přitom uvědomit, že se tím ukrojí z našeho koláče a budou chybět prostředky určené na rozvoj obce,“ varoval Šifta. „Udělejme nejdříve základní věci, ať nemusíme chodit na suché toalety, ale nedělejme ze sebe lordy, když na to není,“ argumentoval starosta Suchomast Štěpán Josef (KSČM). Petici přitom na místě podpořili i další starostové napříč politickým spektrem, například nezávislí Vojtěch Krauz z Mečeříte a Václav Fišer ze Žehuně či další zástupce ODS Rudolf Čížek, který stojí v čele obce Zlonice. Starostové přitom většinou nejsou principiálně proti pořádání olympijských her v Praze, ale toto úsilí by se mělo podle jejich názoru odložit. „V pozdějším termínu by to mohlo mít význam, ale v tomto termínu jsem skeptik,“ shrnul Polčák. Petici starostové směřují k pražskému zastupitelstvu, které by podle jejího znění mělo iniciovat návrh ústavního zákona o konání celostátního referenda. „Získáme-li tisíc podpisů, což není problém, pak se tím zastupitelstvo bude muset zabývat. K petici navíc poskytneme i návrh znění příslušného zákona,“ uvedl Stanislav Polčák. On i Šifta přitom poukázali na vyjádření pražského primátora Pavla Béma (ODS), které podle jejich slov nevyznělo proti konání celostátního referenda. Primátorova mediální poradkyně Mirka Kreuzerová však pouze odkázala na jeho spíše záporný názor z minulého týdne. „Když nějaké referendum, tak celorepublikové, ale to má řešit pouze věci státní, jako je vstup ČR do NATO nebo do Evropské unie,“ uvedl tehdy primátor Bém.

Územní rozhodování a stavební aktivity

Změní demolice Barrandov?

Památkáři hlavního města povolili historicky první zásah do památkové zóny ve vilové čtvrti na Barrandově. A lidé se začali bouřit. Magistrát svým rozhodnutím posvětil demolici vily ze 40. let minulého století v ulici Pod Ateliéry a povolil výstavbu nového čtyřpatrového obytného domu. Bytovka zničí čtvrt, kterou stavěl Václav M. Havel. Podle místních obyvatel nový dům poničí charakter čtvrti, která je památkovou zónou a na jejíž výstavbě se podílel otec exprezidenta Václav Havel. Sepsali petici, kterou zaslali na magistrát, a oslovili památkovou inspekci ministerstva kultury i ombudsmana Otakara Motejla.

„Výstavba domu se zcela vymyká charakteru vilové zástavby a necitlivě zasahuje do jejího architektonického uspořádání,“ prohlásil Libor Ulovec, jeden z místních obyvatel, který proti výstavbě protestuje. Jeho slova potvrdil architekt Zdeněk Lukeš: „Charakter zástavby na Barrandově je daný, nedovedu si představit, že by tu vyrostl čtyřpatrový dům.“ Magistrát své rozhodnutí brání: postup odboru kultury a památkové péče byl prý správný. „Věc byla prošetřena, vše je v pořádku,“ uvedl šéf magistrátních památkářů Jan Kněžínek, který je pod dokumentem schvalujícím výstavbu podepsán. Podle Kněžíňky demolice vily a výstavba nového domu neodporuje pravidlům při ochraně památek.

Nový bytový dům je podle obyvatel příliš velký – zabere čtyřikrát víc prostoru než historická vila, čímž bude rovněž poničena zahrada. Zatímco vila stojí na 109 metrech čtverečních, bytovka zabere podle plánů přibližně 470 metrů a střecha tu původní přesáhne o 3,9 metru. S obyvateli souhlasí ministerstvo kultury. „Výrazně by byl atakován dálkový pohled od Braníku,“ píše ve své zprávě Jiří Varhaník, ředitel památkové inspekce ministerstva.

Lidé také upozorňují, že se výstavbou nového domu zhorší dopravní situace v okolí. Už teď sem kromě místních obyvatel míří stovky lidí do televizních a filmových ateliérů. „U nového domu přibude až padesát parkovacích míst. Do

okolních ulic se auta prostě nevejdou," je přesvědčen Norbert Rieger, další z nespokojených obyvatel. V budově by mělo být 13 bytů, osm bude větších než sto metrů čtverečních. Vyjádření firmy Casta Invest, která dům postaví, se včera nepodařilo získat. Proti je polovina zastupitelů. Do sporu by se měla vložit ještě radnice Prahy 5. „Ta to má teď v rukou," řekl Norbert Rieger.

Jak se představitelé Prahy 5 rozhodnou, není jasné. „Proti výstavbě se staví zhruba polovina zastupitelů," uvedl místostarosta Prahy 5 Petr Horák. Podle něho bude důležité vyjádření komise regenerace Prahy 5. „Její stanovisko ovlivní naše rozhodování," dodal Horák. Podobně je na tom i vila na adrese Skalní 19, která však v sobotu 20. 10. 2007 vyhořela.

Developerská společnost prosazuje bytový projekt panelákového typu v památkové zóně!

Občanské sdružení „Odborníci a občané pro revitalizaci památkové zóny Budáňka a okolí" se obrací na veřejnost o pomoc při záchraně ojedinělé památky lokality Budáňka na území Prahy 5. Vyzýváme zastupitele Prahy 5, aby se začali chovat jako zodpovědní správci svěřené lokality. Osada Budáňka je pro svou atmosféru a unikátnost celku prohlášena památkovou zónou a má zůstat přirozenou součástí životního prostředí Košíř. Posláním památkových zón je zachovat a trvale chránit kulturně historické a urbanisticko-architektonické hodnoty vybraných částí území hlavního města Prahy. Vyzýváme také Magistrát hlavního města Prahy, aby se, jako majitel chráněné lokality Budáňka, spoluodpovědný za její současný havarijný stav, začal o svůj majetek starat a respektoval při tom stanovisko poradního Sboru expertů vlastního kulturního odboru, které zničení památkové zóny jednoznačně odmítlo. Stavby, které na Budáňkách byly zničeny či úřadem strženy, už nelze vrátit. Lze však ještě zachránit charakter památkově chráněné osady. Při její obnově je možné zachovat měřítko a objem staveb, odpovídající podmínkám památkové zóny, okolní zástavbě, názorům občanů žijících v lokalitě a jejím okolí i názorům odborníků. Zahájili jsme proto podpisovou akci na podporu

takového projektu na revitalizaci Budánek, který by respektoval zákon a hodnoty, kvůli kterým byly za památku prohlášeny.

Praha udělala další krok k výstavbě metra k letišti

Pražský magistrát postoupil o další krok k prodloužení trasy A metra z Dejvické směrem k letišti. Zastupitelé schválili (25. 10. 2007) koncept změny územního plánu. Samotná výstavba by mohla podle odhadů začít na přelomu let 2009 a 2010. Na ruzyňské letišti by lidé měli mít možnost jet metrem o osm let později. "Cílem změny územního plánu je celkové zlepšení kvality dopravní obsluhy severozápadní části Prahy, zpřístupnění ruzyňského letiště a zároveň motolské nemocnice," uvedl radní Martin Langmajer (ODS). Územní plán by měl být upraven do roka, pracuje se na dokumentaci pro schvalovací řízení.

Proti výstavbě prodloužení linky A na letiště je Strana zelených. "Z hodnocení vyplývá, že spojení letiště a centra rychlodráhou je výhodnější a levnější o více než 20 miliard korun. Náklady na provoz jsou u rychlodráhy nižší o 200 milionů korun ročně," řekla Zuzana Drhová (SZ). Podle Petry Kolínské (SZ) by metro mělo končit v Motole, jinak se budou zbytečně plýtvat peníze. "Je celoevropský unikát, že Strana zelených protestuje proti metru," řekl radní Radovan Šteiner (ODS). Otázka podle něho nestojí tak, zda stavět metro, nebo rychlodráhu. Oba systémy jsou potřebné, zdůraznil. Územní plán s rychlodráhou počítá, je to investice státu, podotkl. Metro podle Šteinera dopravně uleví například Evropské ulici, po které nyní proudí řada automobilů ze Středočeského kraje. První etapa podzemní dráhy povede na Petřiny nebo do Motola, a to ze stavebních i finančních důvodů. Na Dlouhé Míli pak vznikne autobusový terminál a záchytné parkoviště pro automobily. Prodloužení linky A bude stát odhadem 40 miliard korun. Cestující budou moci na trase dlouhé 14 kilometrů využívat stanice Červený Vrch, Veleslavín, Petřiny, Motol, Bílá Hora, Dědina, Dlouhá Míle, Letiště Ruzyně a nově Staré Letiště. Praha bude chtít na výstavbu příspěvek z

Evropské unie. V tomto rozpočtovém období, do roku 2013, by mohl být asi sedm miliard korun.

Úřední oznámení

Před čtyřiceti lety se Praha se rozšířila

Před 40 lety, 30. listopadu 1967, byl vydán zákon o hlavním městě Praze, na základě kterého se od 1. ledna 1968 připojilo k území metropole 21 obcí Středočeského kraje. Rozloha metropole se tak zvětšila o více než 100 km². Největší plošné rozšíření o zhruba 200 km čtverečních na současných 496,88 km² zažila Praha v roce 1975. Přehled zvětšování území hlavního města Prahy od sloučení čtyř pražských měst v jeden samostatný celek: 12. února 1784 - v jeden samostatný celek - byla spojena dosavadní čtyři samostatná pražská města - Staré Město, Nové Město, Malá Strana a Hradčany; vzniklo Královské hlavní město Praha se čtyřmi obvody, rozlohou 143 ha a 76.000 obyvateli. 27. dubna 1850 - byla k Praze připojena pátá čtvrť - Židovské Město, přejmenované na Josefov. Dne 26. září 1883 - šestou pražskou čtvrtí se stal Vyšehrad. 18. listopadu 1884 - Holešovice a Bubny se staly sedmou pražskou čtvrtí. 16. dubna 1901 - bylo uzákoněno připojení Libně; Libeň (Praha VIII) byla slavnostně připojena v září 1901; Praha měla 21 km² a asi 233.000 obyvatel. 1. ledna 1922 - vstoupil v platnost zákon o vytvoření Velké Prahy, k Praze bylo připojeno 38 okolních obcí nebo jejich částí: Bohnice, Braník, Břevnov, Bubeneč, Dejvice, Hloubětín, Hlubočepy, Hodkovičky, Hostivař (bez osad Milíčov a Háje), Hrdlořezy, Malá Chuchle, Jinonice, Karlín, Kobylisy, Košíře, Krč, Liboc, Malešice, Michle, Motol, Nusle, Podolí, Prosek, Radlice, Sedlec, Smíchov, Strašnice, Střešovice, Střížkov, Troja, Veleslavín, Královské Vinohrady, Vokovice, Vršovice, Vysočany, Záběhlice, Zátíší (část obce Modřany) a Žižkov; Praha získala oficiální název Hlavní město Praha, měla rozlohu 171,64 km², 676.000 obyvatel a členila se na 19 obvodů. 1. dubna 1949 - území Prahy nově rozděleno na 16 správních městských obvodů. 1. července 1960 - k Praze byly připojeny Ruzyně, osada Čimice a části Dolních Chaběr, Ďáblic, Háje, Holyně, Kunratic, Lysolaj, Nebušic (Jenerálka), Petrovic, Přední Kopaniny a Řeporyj;

Praha měla rozlohu 188 km² a byla rozdělena na deset správních obvodů. V roce 1961 přesáhla milion obyvatel (1,005.823 obyvatel). 1. ledna 1968 - do Prahy bylo začleněno 21 obcí z okresu Praha-východ a Praha-západ: Čakovice, Dolní Chabry, Dolní Měcholupy, Ďáblice, Háje, Horní Měcholupy, Chodov, Kbely, Kunratice, Kyje, Lahovice, Letňany, Libuš, Lysolaje, Modřany, Nebušice, Petrovice, Řepy, Suchdol, Štěboholy, Velká Chuchle; Praha se rozrostla na 293 km² a v roce 1970 měla 1,079.526 obyvatel. 1970 - k Praze bylo připojeno území ruzyňského letiště o rozloze sedm km². 1. července 1975 - k Praze bylo připojeno dalších 30 obcí: Benice, Březiněves, Dolní Počernice, Dubeč, Horní Počernice, Cholutice, Klánovice, Koloděje, Kolovraty, Královice, Křeslice, Lipence, Lochkov, Nedvězí, Písnice, Přední Kopanina (část), Radotín, Řeporyje, Satalice, Slivenec, Stodůlky, Šeberov, Třebonice, Uhřetěves, Újezd nad Lesy, Újezd u Průhonic, Vínohrad, Zbraslav, Zličín; největší plošné rozšíření Prahy o 199,4 km² na 496,88 km², počet obyvatel se zvýšil zhruba o 60.000. 1. ledna 1995 - Praha má 15 správních obvodů (byly zřízeny městské části Praha 11 - 15), kromě nich bylo výkonem státní správy pověřeno dalších deset úřadů městských částí. Od 1. července 2001 - Prahu tvoří 112 katastrálních území, členění se na 57 městských částí, které spravuje 22 správních obvodů s rozšířenými kompetencemi (Praha 1 až 22).

Podniky a podnikatelé

Praha 5 fotografická

Městská část Praha 5, Hospodáři Praha a Podnikatelské centrum vyhlásilo soutěž pro amatérské fotografy nazvanou „Praha 5 včera a dnes“. Soutěž probíhala od 3. září, uzávěrka byla 3. října letošního roku (2007). Vyhlášení vítězů soutěže proběhlo v rámci výstavy Tradice podnikání na Smíchově, která byla k vidění od 8. do 12. října 2007 na pěší zóně Anděl. Pravidla pro účast v soutěži byla jednoduchá: Rozpoznejte, kde jsou ve skutečnosti budovy vyobrazené na historických fotografiích. Navštivte místo, které jste identifikovali. Pokuste se pořídit barevný snímek ze stejných úhlů jako na historické fotografii. Na stránce

„www.podnikatelskecentrum.cz/soutez“ vyplňte soutěžní lístek a nahrajte soubor(y). Soutěže se mohla zúčastnit každá fyzická osoba s trvalým bydlištěm na území Prahy, která v době trvání soutěže zaslala soutěžní snímek a uvedla svou platnou e-mailovou adresu, telefon a své jméno. Každý soutěžící mohl zaslat vždy jednu fotografii k jednomu hledanému místu, tedy maximálně pět fotografií. Podmínkou účasti v soutěži bylo zaslání soutěžních fotografií v max. velikosti 2MB (minimální rozlišení 1024x768 pixelů). Nejpovednější díla účastníků soutěže byla ke shlédnutí nejen na výstavě Tradice podnikání na Smíchově na Andělu, ale i během workshopů vedených zkušenými fotografy-profesionály, které probíhaly během výstavy ve čtvrtek 11. října 2007 v Podnikatelském centru. Workshop s názvem „Specifika fotografování osobností a státních návštěv“ vedl Alan Pajer, workshop „Fotožurnalistika v extrémních podmínkách – fotografie z bývalých republik SSSR“ fotoreportér Pražské pětky Filip Singer, workshop „Fotografování v podmořském světě“ Karel Černoch a workshop „Fotografujeme přírodu – unikátní snímky ze skalních útesů z Utahu“ Karel Neumann. Všichni zmínění byli zároveň spolu s radním Alešem Kohoutem členy komise, která vybrala vítěze fotografické soutěže. Patnáct nejlepších soutěžících obdrželo vstupenku na workshop, prvních deset k ní dostalo i vstupenku na World Press Photo a knihu nakladatelství Grada, první tři pak ještě návrh publikaci Slavné osobnosti Prahy 5 a Památky Prahy 5. Hlavní vítěz se pak kromě všech zmíněných odměn mohl těšit i digitálním fotoaparátem Olympus.

Výstava „Tradice podnikání v Praze 5“ podruhé na Andělu

Městská část Praha 5 již podruhé představila veřejnosti historii průmyslu a obchodu v městské části. Výstava se uskutečnila na pěší zóně Anděl a v Podnikatelském centru (Preslova ul.č. 5) ve dnech 8. – 12.října 2007.

„Cílem akce bylo představit obyvatelům, ale nejen jim, průmyslovou minulost Smíchova a nejbližšího okolí a dále také poskytnout informace o službách Podnikatelského centra.

Pro návštěvníky akce byl připraven i historický film o podnikání v Praze 5,“ informoval radní MČ Praha 5 Aleš Kohout. Na osmnácti výstavních panelech umístěných ve stanu na pěší zóně Anděl byly připraveny fotografie průmyslových podniků (minulost a současnost), představeny Podnikatelské centrum a OS Hospodáři a pravidla soutěže Podnikatel Prahy 5 roku 2007. Dále se ve stanu nacházel informační koutek s formuláři poradny pro podnikatele, hlasovacími lístky na Podnikatele Prahy 5 roku 2007, přihláškami do fotosoutěže a na workshopy. Na LCD obrazovce se uskutečnila opakovaná projekce filmu o drobných podnikatelích na Praze 5, prezentace výstavy, Podnikatelského centra. Výstava byla veřejnosti přístupná od pondělí 8. 10. do pátku 12. 10. 2007 vždy od 10. 00 hod. do 19. 00 hodin. Důležitým výstupem akce byla anketa na téma: Jaké služby ve svém okolí postrádáte?, která by měla zmapovat potřeby obyvatel Prahy 5. K výstavě byl vydán II. ročník Smíchovského listu (zdarma), obsahujícího retroinzeráty o výstavě, Podnikatelském centru včetně jeho programu na listopad. Finálovým dnem byl pátek 12. 10. 2007, kdy se uskutečnilo slavnostní vyhlášení soutěže Podnikatel Prahy 5 roku 2007, vyhlášení fotosoutěže na téma Praha 5, autogramiáda nakladatelství Grada, spanilá jízda historických vozů a ukázky starých řemesel (kovář, čistič bot...).

Stačí málo a celý Smíchov zhasne

Jedna jediná havárie na energetické síti, která přivádí elektřinu na Smíchov, může zavinit obrovský chaos. „Smíchov jako jediná čtvrt v Praze totiž nemá záložní zdroj zásobování energií. V případě havárie by se rozsáhlé oblasti ocitly bez proudu,“ potvrdil náměstek primátora Pavel Klega. Zatímco v jiných částech metropole, kde jsou sítě propojené, trvají výpadky jen pár minut nebo si jich Pražané vůbec nevšimnou, Smíchov by byl potmě klidně i několik hodin či dokonce dnů. Podle toho, jak by byla závada velká. Stačilo by například, aby vyhořela slivenecká rozvodna, která Smíchov elektřinou zásobuje. Jak vedení města, tak i energetici se však dušují, že pravděpodobnost tak rozsáhlé

závady je minimální. „Vždycky jsou nějaké možnosti, jak havárii řešit. Smíchov by mohl být zásobován méně silovými kabely ze Zličína nebo Butovic,” uklidňuje mluvčí Pražské energetiky Petr Holubec. Smíchov však má i jiný problém. Za posledních 15 let totiž čtvrť prošla mohutným rozvojem. Vyrostly zde obrovské administrativní a obchodní komplexy, kina a restaurace. Na to elektrická síť nebyla připravena a nyní je na hranici své kapacity. Moderní kanceláře a obchody nahradily staré továrny. Jenže kvůli tomu kolabuje síť elektřiny. Žádná jiná pražská čtvrť neprošla po roce 1989 tak obrovskou proměnou jako Smíchov. Z tovární čtvrti se zanedbanými činžáky se během několika let stalo druhé živé centrum metropole, vyhledávané místo zábavy, kultury i obchodu, kde navíc našlo zaměstnání několik tisíc Pražanů. Místo továrních komínů se zde dnes tyčí do výše supermoderní administrativní budovy, jsou zde hotely, multikina, stovky obchodů a desítky restaurací.

S tím však nepočítala stárnoucí energetická síť. „Smíchov je specifický tým, že prošel obrovským rozvojem, čímž výrazně stouply nároky na dodávky elektrické energie. Zatímco vodovodní a kanalizační infrastruktura ještě rezervy měla, elektrická síť už nikoli,” uvedl náměstek primátora Pavel Klega. Stávající síť, jež je podle Klegy na hranici své kapacity, je dnes zastaralá a nespolehlivá. Což je znát hlavně v letních parných dnech, kdy ve většině budov běží klimatizace na plné obrátky a spotřeba elektřiny prudce stoupá. Obchodní centrum Nový Smíchov se 150 obchody a více než dvacítkou restaurací spotřebuje tolik energie jako menší město. Zatímco tovární haly měly většinou vlastní kotelny na plyn nebo uhlí, dnes se topí jen elektřinou. „K přetížení ještě nedošlo. Stále jsou tam nějaké rezervy, ale už zde není možné stavět další budovy. To by síť nezvládla. Nedopustíme, aby zde někdo postavil objekt, který pak způsobí nestabilitu sítě,” odůvodnil Klega. Proto se přestala vydávat stavební povolení na další administrativní budovy. Město nechce riskovat, že by síť zkolabovala. Zatímco kancelářské budovy, hotely a obchodní domy mají zpravidla vlastní náhradní generátory, lidé v

okolních obytných domech by zůstali potmě. Existuje jediná možnost, jak Smíchov zachránit – postavit kolektor pod Vltavou, který čtvrť propojí s Novým Městem. „Tím by se levobřežní a pravobřežní sítě propojily a zvýšila by se spolehlivost dodávek elektrické energie na obou březích Vltavy,” podotkl Petr Holubec, mluvčí Pražské energetiky, která první přišla s plánem vybudovat pod řekou tunel a v něm vést kabel. Vedení města považuje toto řešení za nejelegantnější, protože prý není možné vést nad městem dráty vysokého napětí. A to i přesto, že náklady na výstavbu kolektoru se mohou vyšplhat na několik miliard korun. Tunel od Karlova náměstí po ulici Na Zatlance by přišel zhruba na 1,8 miliardy korun. „Chceme se na výstavbě podílet a pak kolektor pronajímat provozovatelům sítí,” plánuje Klega. Pod Vltavou by mohly vést telefonní či datové kabely, ale také plynové a vodovodní trubky. Město by za pronájem utržilo zhruba 40 milionů korun ročně. Se stavbou by se mohlo začít v roce 2008 nebo 2009 a dva roky nato už by se na Smíchově mohly začít stavět další nové budovy.

Hledá se Podnikatel Prahy 5

Občanské sdružení Hospodáři vyhlašuje již druhý ročník soutěže o nejlepšího podnikatele působícího na území Prahy 5. V roce 2006 se do užšího výběru poroty dostali manželé Kalašovi za rekonstrukci a zprovoznění paláce Austria, Robert Sekera, majitel firmy RS Development, za projekt Nové Košíře, Vladimír Křištof (Three Brothers) za rekonstrukci rozsáhlé usedlosti v Hlubočepích. Trofej pro vítěze nakonec získali manželé Kalašovi za rekonstrukci paláce Austria. Kdo vyjde jako vítěz letos? Stejně jako loni se mohou soutěže zúčastnit fyzické (podnikatel se živnostenským oprávněním nebo koncesní listinou) a právnické osoby (vlastník nebo manažer společnosti s min. 20 % vlastnickým podílem), které mají sídlo nebo provozovnu na území Prahy 5. Podnikatelé se mohou přihlásit sami, do soutěže se však může zapojit i široká veřejnost – „svého” oblíbeného podnikatele může nominovat kdokoli. Stačí poslat svůj tip na e-mailovou adresu podnikatelp5@hospodari.cz nebo vyplněním nominačního lístku, který je k

dispozici na recepci Podnikatelského centra (Preslova ul. č. 5, Praha 5). E-mailová nominace musí obsahovat název nominované společnosti nebo fyzické osoby s adresou a předmětem podnikání a celé jméno odesílatele nominace, včetně jeho kontaktní adresy a telefonního čísla. Slavnostní vyhlášení vítěze Podnikatele Prahy 5 roku 2007 proběhne v rámci Dne podnikatelů, který Hospodáři plánují na 20. prosince 2007. V rámci slavnostního vyhlášení soutěže proběhne také losování deseti výherců, kteří zasílali své nominace. O své výhře budou vyrozuměni telefonicky. O vítězi rozhodne už týden před

vyhlášením výsledků porota složená ze zástupců sdružení Hospodáři, Obvodní hospodářské komory Praha 5, představitelů radnice a dále ze zástupců partnerů soutěže. Vybírat z nominovaných se bude podle dosažených úspěchů v oboru, podle počtu nominací a podle přínosu pro městskou část Praha 5. Výsledky budou zveřejněny v časopise Hospodář, v měsíčníku Pražská pětka a na internetových stránkách sdružení Hospodáři, MČ Praha 5 a na Podnikatelském portálu. Partnery soutěže jsou Česká spořitelna, a.s., nakladatelství Grada a Podnikatelský portál.

Radnice na svých novinách nešetří

Patnáct pražských radnic vydá na periodika informující o dění v městské části odhadem 24 milionů ročně. Pokud si radnice vydávají noviny samy, mají stoprocentní výdělek z inzerce. Ten například u Prahy 2 činí zhruba 15 procent z vynaložených peněz. V Praze 13 loni zisk z inzerce převýšil náklady na výrobu novin, sdělil mluvčí radnice Samuel Truschka. Vynaložené

finance samozřejmě závisí na tom, v jaké kvalitě je periodikum vydáváno. Například Praha 5, a nejen ona, pojala radniční listy jako plnobarevný časopis, což cenu za výrobu zvyšuje. Jinde zase jsou listy vydávány ne jednou, ale dvakrát měsíčně. Samostatnou kapitolou je Magistrát hlavního města Prahy. Jeho mluvčí Jiří Wolf pro Czech Business Weekly uvedl, že magistrát platí firmě Tardus za výrobu, distribuci a za stálé členy redakce Listů Hlavního města Prahy dva miliony korun měsíčně, a Tardus magistrátu každý měsíc zase pošle 250 000 korun z tržeb za reklamu.

Exportní cena DHL

Soutěž „Exportní cena DHL“ bude letos (2007) udělena již podesáté. Pořádá ji již tradičně společnost DHL Express ve spolupráci s vládní agenturou CzechTrade. Toto prestižní ocenění se uděluje malým a středně velkým exportním firmám v České republice. Letošní ročník je navíc rozšířen o specializovaný seminář Exportního klubu CzechTrade s názvem „Využití logistiky pro úspěšný export“, který se uskutečnil ve čtvrtek 15. 11. 2007 dopoledne ve Švandově divadle na pražském Smíchově.

Byty a bytová politika

Praha 5 zvýší nájemné v obecních bytech postupně

Praha 5 zvýší nájemné v obecních bytech postupně. Rozhodli o tom radní na svém zasedání. Od 1. 9. 2007 dojde ke zvýšení nájemného o 90% možného zvýšení měsíčního nájemného. V následujících dvou letech, vždy od 1. ledna, o maximum možného. Zvýšení se týká zhruba 2200 domácností. „V koaličním programovém prohlášení Rady MČ Praha 5 jsme se dohodli na postupném zvyšování nájmu. Necháme vypracovat socio-demografickou analýzu obyvatel bydlících v Praze 5 s ohledem na přípravu případné pomoci potřebným,“ informoval starosta Milan Jančík. Radnici Prahy 5 ze socio-demografické analýzy mimo jiné zajímá obvyklá cena bydlení v jednotlivých lokalitách městské části, chce posoudit kvalitu a komfort bydlení. Výsledky studie budou jedním z parametrů pro případné nastavení slev pro

sociálně slabé rodiny. Jednostranné zvýšení nájemného bude provedeno v době od 1. 9.

	Nyní	zvýšené
byty bez snížené kvality (dříve I. kategorie)	37,07	42,71
byty bez snížené kvality (dříve II. kategorie)	27,79	34,42
byty se sníženou kvalitou (dříve III. kategorie)	21,60	27,74
byty se sníženou kvalitou (dříve IV. kategorie)	15,44	21,56

2007 do 31. 12. 2007 ve výši 90 % sazeb podle cenového předpisu MMR. Podle výpočtů, které provedl zdejší Odbor správy bytů, se sazby dosavadního regulovaného nájemného zvýší u jednotlivých skupin bytů od 1. září 2007 následujícím způsobem:

(ceny jsou uvedeny v korunách českých)

Jedná se o sazby pro kat. území Hlubočepy, Jinonice, Košíře, Motol, Radlice a Smíchov za m² měsíčně. Zákon č. 107/2006 Sb. již nezařazuje byty do 4 kategorií, nýbrž je dělí na byty se sníženou kvalitou a bez snížené kvality. Bytem se sníženou kvalitou je byt bez ústředního vytápění a s částečným nebo společným základním příslušenstvím, nebo byt bez ústředního vytápění a bez základního příslušenství, nebo byt s ústředním vytápěním bez základního příslušenství.

Pro kat. území Malá Strana platí následující sazby:

	Nyní	zvýšené
byty bez snížené kvality (dříve I. kategorie)	37,07	43,47
byty bez snížené kvality (dříve II. kategorie)	27,79	35,04
byty se sníženou kvalitou (dříve III. kategorie)	21,60	28,22
byty se sníženou kvalitou (dříve IV. kategorie)	15,44	21,94

(ceny jsou uvedeny v korunách českých)

Doprava

O hrazeném stání uvažuje i Praha 5

Projekt zón placeného stání se plánuje v návaznosti na Prahu 1, kde systém funguje již od roku 1996. Zde je soustředěn na Staré Město, Nové Město a Josefov. „Rozšíření na Malou Stranu a Hradčany plánujeme od září 2007,“ říká radní pro dopravu Karel Koželuh (SNK-ED). Sousedící městské části, tedy Prahy 2, 3, 5 a 7, se v průběhu let staly odstavnými parkovišti pro lidi dojíždějící do centra metropole. „Smyslem placených zón bude v praxi mimo jiné i to, že řidič z jiné části Prahy přijede, nezaparkuje a odjede pryč. V ideálním případě přistě použije MHD,“ vysvětluje ředitel odboru dopravy magistrátu Jan Heroudek. Analýzy podle Heroudka připravuje už i Praha 5, která s centrální metropolí také sousedí. Podobně přemýšlí i vedení Prahy 6. „Momentálně si necháváme vypracovat dopravní studii, která by nám měla říct, jestli budou pro nás placené zóny vhodné nebo ne,“ uvedl mluvčí Martin Šalek. Podle Jana Heroudka zvolí vyčkávací taktiku i další městské části. „Mohly by se připojit s ohledem na úspěšnost projektů v Praze 2, 3 a 7,“ míní. Zóny placeného stání měl pražský magistrát ve svých plánech už před dvěma lety. Ze záměru sešlo, teď se k němu město vrací. Jestli se ho podaří zrealizovat již na podzim, bude záležet hlavně na rychlosti průběhu výběrového řízení dodavatele projektu.

Placené stání v okolních čtvrtích komplikuje život řidičů v Praze 5

Podle starosty Prahy 5 Milana Jančíka komplikuje říjnové (2007) zavedení placeného stání v okolních pražských čtvrtí (Praha 1, 2) dopravní situaci na Praze 5. Domnívám se, řekl starosta: „...že z centrální části Smíchova a Újezdu se stane oblast atakovaná řidiči, kteří budou chtít v centru Smíchova a v přilehlém okolí zaparkovat. Chci ubezpečit všechny, že udělám s kolegy maximum, aby se parkování v Praze nestalo noční můrou místních občanů. Nyní je více než jasné, že obě policie v Praze 5

budou muset daleko více dohlížet na dodržování všech pravidel. Úřad si nechal zpracovat studii, která možné dopady zkoumá. Studie bude také jedním z podkladů pro nalezení řešení, které bude rada městské části schvalovat. Jsem si jist, že změna v Praze 5 bude vzhledem k nové situaci nevyhnutelná. O všech krocích bude radnice včas informovat v měsíčníku Pražská pětka a na internetových stránkách...”

Komunisté se domnívají, že si lidé sáhnou hlouběji do kapsy

Ještě tři týdny před výrazným zdražením jízdenek v pražské MHD, kde například cena přestupní jízdenky vzroste ze dvaceti na 26 korun, dopadne na bedra lidí dojíždějících za prací další rána. Od 9. prosince 2007, kdy budou platit nové jízdní řády, totiž zdraží i České dráhy. A to v průměru o sedm procent. Přitom do Prahy dojíždí za prací okolo sta tisíc lidí z Kladna, Berouna, Benešova, Kolína, Mělníka a dalších míst ve Středočeském kraji. Nejvíce na to doplatí pravidelní cestující. Například při cestě na vzdálenost 20 kilometrů bude cestujícího stát jízdenka 31 korun, o tři koruny více než dosud. A na dálkových tratích se jízdné může prodražit i o desítky korun. O výhodách za tzv. „věrnost“ si lidé mohou nechat zdát jak v pražské MHD, tak při cestování na železnici. V Praze například celoroční jízdenka podraží z 4150 na 4750 korun. Obdobně však dopadnou i ti, kdo využívají tzv. zákaznickou kartu na železnici. Tu si lidé v dobré víře, že ušetří, zakoupili na tři roky dopředu s tím, že budou mít slevu na jízdném 40 procent. Příští rok to bude jen čtvrtina. Obdobně to vypadá s tzv. kilometrickou bankou, která z 1400 korun podraží na 1600. Celkové zdražení jízdného zdůvodňují ČD růstem cen nafty, elektrické energie i zvýšením sazby DPH z pěti na devět procent, které prosadila v rámci reformy veřejných financí vládní koalice. I proto plánují ČD dokonce další navýšení cen jízdného v roce 2008 o další zhruba čtyři procenta. Zrušena budou dosavadní pásma pro výpočet základního jízdného. To se bude počítat, stejně jako slevy, ze skutečného počtu ujetých kilometrů. Na nový tarifní systém však většina cestujících doplatí.

Přitom Českým drahám v tomto roce výrazně vzrostly tržby, a to o 400 milionů v osobní a 650 milionů v nákladní dopravě oproti loňsku. Právě nákladní doprava je však zřejmě hlavním důvodem, proč železnice podraží. Od počátku prosince 2007 se od osobní přepravy oddělí velmi zisková nákladní doprava, dotující většinou tu osobní, do samostatné společnosti. »Zdraží vlastní pořad, tím nemají čas plnit sliby až 15 let staré, tedy nové zastávky, průjezdní linky, napojení na letiště, rekonstrukce tratí a nádraží. Vybrané peníze stačí sotva na předražené stavby koridorů,« řekl pražský zastupitel Petr Zajíček (KSČM). Starostové okrajových čtvrtí Prahy se už nyní obávají, že lidé začnou do Prahy dojíždět za prací v ještě větší míře auty. Takzvaná P+R parkoviště už nyní ještě před sedmou ráno praskají ve švech. Míst je tam totiž opravdu poskrovnu. Už dnes se lidé skládají na benzin nebo naftu a jedou raději do hlavního města společně autem. Zdražování železnice a pražské MHD bude mít logický důsledek. Lidé nejen z Prahy, ale z celých Čech budou radši kroužit kolem dokola, aby našli místo k zaparkování. Po městských částech Praha 2, 3 a 7, jež zavedly parkovací místa na většině území, evidentně k témuž kroku přistoupí Praha 5 a 10, zřejmě i Praha 6. Svým způsobem se jim těžko lze divit. Otázkou ovšem zůstává, o kolik stovek nebo tisícovek bude muset město zaplatit více tabulkových míst na strážnících, aby aspoň sem tam někdo nepovolené parkování v placených zónách kontroloval. Komu se budou změny líbit, jsou nekuřáci a pejskaři. Nikde v prostoru Českých drah, tedy nejen ve vlacích, ale dokonce ani na peronech, se nebude smět kouřit pod sankcí pětistovky. Pejskové budou moci cestovat celý den naprosto kamkoli za dvacet korun. Zruší se rovněž příplatek za rychlíkové spoje. Rozdíl je to však poměrně pochybný, protože rychlíky mívají takové zpoždění, že je pomalu rychlejší jet vlakem, který staví v každých Kotěhůlkách. Přesvědčila se o tom reportérka Haló novin, když o víkendu putovala na okresní konferenci KSČM v Kolíně. Směrem tam jel nádherný Elefant City - čisto a klimatizace, ovšem cesta trvala hodinu a čtyřicet minut, přičemž jeden z vagonů byl z nepochopitelných důvodů vyhrazen cestujícím

první třídy. Nebyla tam ani noha. Zpátky v neděli brzy ráno byl sice výběr ze tří vlaků, ovšem například rychlík z Moravy nabral dvacet minut zpoždění. Jedno kupé obsadil bezdomovec páchnoucí tak strašně, že tam radši nevlezla ani průvodčí. A těžko se jí divit. Co by asi tak zmohla?

Mezi domky jezdí 1000 aut za hodinu

Špína, prach a hluk. Tak to skoro osm týdnů vypadalo v Pechlátově ulici v Praze 5. Proč? Vedla tudy objížďka z rozkopané Radlické ulice. Po silnici, která není takovému množství aut přizpůsobená, a mezi staletými domy, jejichž statika je ohrožena! Jenže... Lidé si sice stěžují, ale je vůbec možné takovou situaci vyřešit »normálně«? Odklon přes Plzeňskou by způsobil totální kolaps! Obyvatelé čtvrti, kudy objížďka vedla, byli zoufalí. Za hodinu tu napočítali bezmála tisíc aut, výjimkou nejsou ani kamiony. „Je tady strašně moc prachu, mému synovi se rapidně zhoršila alergie. A ten hluk je taky strašný. V noci se nevyspíme,“ řekla nám jedna z maminek. Odklonění dopravy začalo 22. srpna 2007 s tím, že bude pouze dočasné, protože silnice není přizpůsobená takovému množství

aut. Od 1. října 2007 měla vést objížďka přes Plzeňskou. Místní už sepsali petici proti objížďce. A jak se k tomu staví magistrát? „Samozřejmě reakce těch lidí chápeme. Část Radlické zjednosměrníme a druhý směr odvedeme do Plzeňské ulice. Je to otázka dní,“ řekl ředitel Odboru dopravy Jan Heroudek. Ale je odvedení do Plzeňské nejlepší řešení? „Samozřejmě cesta

Pechlátovou ulicí je nejkratší možnou trasou do centra, ale snažíme se najít řešení bez nepříjemných dopadů pro místní,“ řekl Heroudek. Plzeňská je přitom už teď »natřískaná« auty, protože do centra tudy míří většina aut ze západní části Prahy. I když podle Heroudka je silnice velkokapacitní a navíc mohou řidiči do centra zvolit delší variantu. Omezení v Radlické budou trvat zhruba do jara 2008.

Školství a dětské aktivity

Základní škola bude topit teplem z kanalizace

Domácnosti i firmy vypouštějí do kanalizace množství teplé vody. Právě toto teplo bude využívat k vytápění Základní umělecká škola Na Popelce v Praze 5. Pilotní projekt bude financovat magistrát, za instalaci tepelného čerpadla zaplatí 2,9 milionů korun. Novinářům to dnes řekl radní Petr Štěpánek (Strana zelených). „Je to pilotní projekt, neočekáváme žádnou zázračnou návratnost,“ uvedl Štěpánek. Podobná čerpadla jsou podle něj schopná pracovat i s vodou, která má čtyři stupně Celsia. V kanalizaci je však voda teplejší, ani v zimě v metropoli neklesá pod sedm stupňů. Nejčastěji se pohybuje v rozmezí 11 - 20 stupňů Celsia. Tepelné čerpadlo se umístí do kanalizační sítě a čerpá z něj energii. Ta se získává v podstatě zadarmo, jsou zde pouze vstupní náklady na pořízení zařízení. Množství získaného tepla je podle Štěpánka závislé na průměru roury. Zařízení je také nutné umístit dostatečně hluboko, aby byl zajištěn stálý průtok vody. Do konce roku by měly být roury na místě. Kdy bude škola pomocí ekologického zařízení vytápěna, záleží i na její rekonstrukci. Teplo získané z vody, kterou lidé vypouští například po koupání, praní nebo mytí nádobí, ale škole stačit nebude. Pokud venkovní teploty klesnou pod mínus jeden stupeň Celsia, ve škole se začne topit plynem. „Je jednoznačně jisté, že se ušetří. Kolik to bude, zatím nevíme,“ dodal Štěpánek. Na monitorování celého projektu Štěpánek uvažuje o spolupráci s některou z vysokých škol. Magistrát se nápadem inspiroval ve Vídni.

V Praze ovšem zařízení vylepšili o umístění výměníku do vodivé hmoty. Teplo tak bude rozváděno rovnoměrně.

Kultura

V říjnu zahájila na Smíchově provoz Meet Factory

Nové centrum pro současné umění bylo otevřeno v Praze na Smíchově. Prostor Meet Factory zamýšlejí jeho pořadatelé jako místo setkávání jednotlivých uměleckých oblastí: výtvarného umění, hudby, divadla, filmu, tance a dalších. Jeho součástí budou i rezidenční pobyty pro zahraniční umělce, po vzoru podobných zařízení v zahraničí, která jsou pevnou součástí mezinárodní výtvarné scény. ČTK o tom informovala Klára Vomáčková z obecně prospěšné společnosti Meet Factory. Projekt připravili sochař David Černý s muzikantem Davidem Kollerem a režisérkou Alicí Nellis. Ateliér bude mít v Meet Factory kromě Černého třeba výtvarník Krištof Kintera, Koller do prostoru přestěhuje své nahrávací studio. V Meet Factory má mimo jiné vzniknout první studio v ČR specializované na nahrávání rapu, multimediální dílnu plánuje otevřít úspěšná divadelní skupina TOW, která vytváří výrazové prostředky za pomoci nových technologií. Zchátralou budovu v ulici Ke Sklárně na Smíchově pronajalo společnosti Meet Factory město. Budova je jedním ze starých drážních objektů, které Praha vykoupila při stavbě městského okruhu od Barrandovského mostu k ulici Radlické. Většinu z nich zbourala. Zůstal jen třípodlažní dům, který byl zchátralý. Pražské radní ze tří zájemců o pronájem přesvědčil ten, jehož těžištěm je mezinárodní ateliérový rezidenční program, který umožní umělcům pracovat po dobu tří až 12 měsíců v zařízených ateliérech. Informace o programu lze najít na internetové adrese www.meetfactory.cz. Umělci budou mít k dispozici i dílnu se základním technickým vybavením a v opraveném objektu budou moci vystavovat, zvát si hosty i veřejnost. Podobná zařízení a programy mají Stockholm, Berlín, New York a další města a považují je mimo umělecké hodnoty i za mimořádně atraktivní způsob své reklamy. Meet Factory měla před časem

vzniknout na jiném místě, v prostorách bývalé továrny na Pražskou šunku v Holešovicích. Po povodních v roce 2002 však byl tehdy opuštěný prostor továrny ještě více poničen a skupina lidí, která tehdy projekt plánovala, od něj ustoupila. V továrně nakonec vznikl komplex bytů, obchodů a kanceláří, který má být otevřen na podzim a jenž nese název M Factory.

Machiavelliho Mandragora měla premiéru ve Švandově divadle

Za komedii o tom, co se může stát, když pod prudkým italským sluncem začnou řádit hormony, označuje dramaturgyně Martina Kinská Machiavelliho Mandragoru. Dne 28. října 2007 večer měla hra premiéru v režii Daniela Hrbka ve Švandově divadle v Praze 5. Na scéně Petra Masopusta se objevili Tomáš Pavelka, Martin Sitta, Stanislav Šárský, Jaroslav Šmíd, Apolena Veldová, Eva Leimbergerová, Milan Kačmarčík a Blanka Popková. Příběh hry je jednoduchý. Kallimach šlí po krásné Lukrécii a udělá cokoli, aby s ní strávil alespoň jedinou vášnivou noc. Ta je však vdaná za pana Mikulu a k tomu navýsost počestná. Pan Mikula šlí po dětech. A udělá cokoli, aby měl vbrzku dědice. Ostatní šlí po penězích. A udělají kupodivu cokoli. Mandragora byla napsána mezi lety 1512 a 1520, poprvé vytištěna byla v roce 1524. Autor ji tvořil v době, kdy byl nucen žít v exilu. Příběh je údajně založen na skutečné události z roku 1504. Hra byla uvedena v roce 1525 v Benátkách a revidována Machiavellim v roce 1526. Je uznávanou satirickou divadelní hrou, patřící k žánru takzvané commedia erudita, neboli "vzdělaná komedie". Podle Hrbka padla volba na tuto klasickou komedii především kvůli žánru, a také proto, že v ní jsou role rovnoměrně rozloženy. Původní text byl výrazně zkrácen. Úprava se prý soustředila na jasné vymezení situací a ponechání dostatečného prostoru herecké improvizaci. Režisér si přizval Petra Masopusta, který navrhl terasovitou scénu s mnoha dveřmi a průchody. Podobně jako samotná hra si tak i scéna pohrává s motivy hravosti, propletenosti a nejrůznějších možných cestíček k vytyčenému cíli. O výraznou zvukovou stránku se postarala hudba Martina Horáčka,

jehož inspirovaly nejrůznější druhy tradiční italské (včetně sicilské) hudby. Hrbek už Mandragoru inscenoval před deseti lety se souborem CD 94. Tehdy to však podle něj byla spíše variace na tuto komedii. "Tehdejší inscenace byla úspěšná především u mladého publika a dosáhla celkem 112 repríz. Když jsem se rozhodoval, zda dobrodružství s Mandragorou podstoupím ještě jednou, hrál rozhodující roli fakt, že hra má v souboru Švandova divadla své ideální představitele," uvedl režisér.

Fotoobrázky Evy Pilarové

Eva Pilarová vystavuje své fotoobrázky od 17. 10. 2007 v Galerii U anděla (Na Bělidle 31, Praha 5-Smíchov). Známa zpěvačka už několik let vášnivě fotografuje, ale to, co už několikrát vystavila, nejsou pouhé fotografické záběry. Autorka snímky počítačově zpracovává, takže vznikají nové, působivé a poetické artefakty. Proto je nazývá podle svého „fotoobrázky“. Výstava prací Evy Pilarové potrvá v Galerii U anděla do 8. listopadu 2007.

Mike McCartney v Praze 5

Dalšího mimořádného hosta si do zítřejší (17. 10. 2007) talk-show Scénické rozhovory, které se pravidelně konají ve Studiu Švandova divadla, pozval její dramaturg David Hrbek. V palbě otázek se ocitne mladší bratr bývalého Beatla Paula McCartneyho - Mike. Mike McCartney je fotograf, knižní redaktor, autor fotografických publikací i pohádek pro děti a kulturní komisař města Liverpoolu pro rok 2008. V roce 2000 jej měsíčník Q Magazine vyhlásil nejlepším rockovým fotografem všech dob a celosvětová stanice MTV ve spolupráci s BBC o jeho fotografiích natočila celovečerní dokument. Jeho práce jsou ve sbírkách mnoha světových muzeí a galerií, mimo jiné v prestižní Smithsonian Institution ve Washingtonu či v National Portrait Gallery v Londýně. Podle Barbory Mertlové ze Švandova divadla se bude v připravované talk-show mluvit o McCartneyho kariéře fotografa, o jeho kabaretní skupině Scaffold, která bývala velmi populární v Británii v šedesátých letech, a samozřejmě o

Beatles, které v době jejich vzniku fotografoval. V průběhu večera prý nebude nouze o překvapení. „Jedním z exkluzivních příspěvků, který se podařilo připravit speciálně pro Scénické rozhovory, je osmiminutový videozáznam s ikonou současné hudební scény Bobem Geldofem, který je osobním přítelem Mikea McCartneyho,“ uvedla Mertlová. Rozhovor Davida Hrbka s McCartneym bude podle ní tlumočit do češtiny Dana Hábová. Dalšími hosty Scénických rozhovorů budou Ivo Lukačević, zakladatel portálu Seznam.cz a vizionář (14. 11. 2007) a architekt, herec, spisovatel, člen Divadla Sklep a spoluvůrce cyklu Šumná města David Vávra (11. 12. 2007).

Smíchov již počtvrté hostil Festival autorského šansonu

Ženskému fenoménu v české hudbě i jeho přesahům do kultur dalších národů se věnoval Festival autorského šansonu, který se uskutečnil ve čtvrtek 11. října 2007 ve Švandově divadle na pražském Smíchově. "Zásadní změna v letošním ročníku je v tom, že jsem sáhl po ženách a zároveň jsem ubral na klasice," řekl Jakub Zahradník, který festival letos pořádal již počtvrté. Na pódiu se vystřídaly zpěvačky a hudebnice Dagmar Andrtová Voňková, Sung Feng-jün, Vesna Vašková - Cáceresová, Szidi Tobiasová, duo zpívajících violoncellistek Tara Fuki, Sylvie Krobová a Jana Rychterová. Posluchači uslyšeli písně nejen v češtině, ale i ve slovenštině, chorvatštině, portugalské nebo čínštině. Jednotlivé umělkyně uváděl herec Jaroslav Dušek. "Takto zvolenou programovou skladbou reflektujeme skutečnost, že v šansonu, jako v mnoha oblastech lidské činnosti, se prosazují stále více ženy," uvedl Zahradník. Součástí programu byl rovněž křest nového CD nazvaného Pouť přes vyhnanství s archivními nahrávkami, které Zahradník před čtyřmi lety natočil s letos tragicky zesnulou zpěvačkou Pavlou Kapitánovou. Pořadatelé festivalu plánují v příštích letech vydat ve spolupráci s Městskou částí Praha 5 sérii nahrávek z jednotlivých ročníků festivalu. Pořadatel festivalu Zahradník na festival pozval umělce, kteří podle jeho názoru hrají šanson a kteří se k tomuto žánru

rovněž sami hlásí. Ne vždy se mu však oslovené interprety na přehlídce podaří získat. "Chtěl jsem jednu slavnou zpěvačku, ale její finanční požadavky byly tak veliké, že bych ani ji samotnou nezaplatil," dodal. Festival autorského šansonu se v Praze koná pravidelně od roku 2004, jeho dějištěm jsou střídavě Švandovo divadlo a Národní dům na Smíchově.

Švandovo divadlo uvedlo premiéru jihoafrické dramaticky

Švandovo divadlo v Praze 5 uvedlo 7. října 2007 v české premiéře poetický thriller nejvýznamnější současné jihoafrické dramaticky Rezy de Wettové s názvem Pohřešované. Inscenaci nastudoval v komorním prostoru suterénního studia herec Ivan Řezáč jako svůj druhý režijní projekt na své domovské scéně. Na jeviště se v ní vrátila po mateřské dovolené Kristýna Frejová. Vedle ní se objevili hostující Jarka Kopecká a dále Jana Sommer Stryková a Robert Jašków. Hru přeložil dramaturg Julek Neumann, výpravu a kostýmy měl na starosti Petr Kolínský, hudbu složil Jan Hrubý. Příběh Pohřešované se odehrává na samotě za městečkem někde v Jižní Africe, kde se dějí divné věci. Panovačná matka a její dospívající dcera se živí tím, že šijí pytle a plní je hnojem, který jim přivážejí farmáři z okolí. Na půdě už sedm let přechází otec, který se nahoře zamkl, když ho ožebračila hospodářská krize 30. let. Jedinou komunikaci obstarává košík s jídlem, které mu posílají nahoru, a kýbl s výkaly putující dolů. V chudém stavení hledá u žen útočiště vyděšená sousedka, protože se jedná o noc výroční: už dvakrát touto dobou z města záhadně zmizela mladá dívka. Policejní konstábl chce vyděšené ženy v izolovaném domku ochránit. Je nevidomý, ale všechny ostatní smysly má dokonale vytríbené. "Poetický thriller se neustále pohybuje mezi realitou a touhou, mezi normálním životem a tajemstvím. Není jen napínavou detektivkou, ale zároveň i meditací o pravdě a lži, o vidění a slepotě, o svobodě a vězení," charakterizoval text Neumann. Reza de Wettová vstoupila jako autorka do divadla roku 1986. Za trilogii Pohřešované, Mirákl a Přejít získala autorka prestižní Hertogovu cenu za

drama. V České republice byly zatím z jejího díla uvedeny jen Tři sestry II ve zlínském divadle. V listopadu se zde uskuteční přehlídka petrohradského divadla s názvem Petěrburská sezona v Praze a v polovině prosince bude mít premiéru Její pastorkyňa Gabriely Preissové v režii Michala Langa. Do konce sezony bude uvedena ještě Lermontovova Maškaráda, kterou nastuduje Radovan Lipus. Malá scéna bude v březnu patřit české premiéře hry Magdaleny Frydrychové Dorotka.

Městská zeleň a ekologie

Šrotozemšťané opět útočí!

V rámci osvěty v oblasti recyklace vysloužilých elektrospotřebičů přichystala společnost Asekol ve dnech 18. až 22. září 2007 happening, který se pod názvem „Nakrmte Šrotozemšťana 2007“ uskutečnil v Praze 5. Sochy z elektrošrotu v podobě prehistorických ještěřů se už v průběhu června a září stavěly v deseti krajských městech a celkovým vítězem letošního ročníku se stal olomoucký brachiosaurus Šrotík Botík. „Třídění odpadů je nezbytností. Kromě plastů, papíru či nápojových kartonů, jež lidé třídí již delší dobu, se na scénu dostávají i další komodity, například bioodpad či elektrozařízení. A právě na problematiku odběru elektrozařízení chceme akcí upozornit,“ řekl Jan Vrba, jednatel Asekolu, který se zabývá sběrem a recyklací elektrošrotu. Akce měla přesvědčit občany, že takový odpad nepatří do popelnic, nýbrž do sběrného dvora, kam by toho mělo putovat více. V současnosti se elektroodpadu vybere kolem dvou kilogramů na obyvatele ročně, přitom ale ČR musí dle směrnice Evropské komise vybírat do konce roku 2008 nejméně dvojnásobek.

Z Radlic zmizí skládka stavebního materiálu

Skládka stavebního materiálu v Radlicích na území bývalé cihelny by měla zmizet. Rozhodla o tom rada páté městské části. Podle radnice provozovatel skládky často porušoval provozní řád. Nekropil skládkový materiál a umístil jej na jiný pozemek, než na který měl povolení odpad svážet. Odbor dopravy a ochrany životního prostředí Prahy 5 pak zahájil šetření, kdy byla

celá skládka podrobně zmapována a zaměřena kompetentní geodetickou společností.

„Na základě zjištěných informací bylo konstatováno mnohonásobné překračování povoleného množství skládkové suti,“ uvedl mluvčí Prahy 5 Jan Šlajs. Zástupce starosty Prahy 5 Petr Horák už podnikl první kroky k odstranění skládky. „V oficiálním dopise požádal ministra životního prostředí Martina Bursíka, aby se s případem seznámil, rozhodl o ukončení provozu skládky a následně se spolu s radnicí zasadil o obnově území,“ dodal Šlajs.

Zdravotnictví a sociální politika

Narkomani se srocují Na Knížecí

Drogy u Anděla? Vždycky tady byly a vždycky tady budou, tvrdí odborníci. Teď se však narkomani přestěhovali do okolí autobusového nádraží Na Knížecí. Lidé upozorňují například na to, že v parcích na Smíchově a na zdejších dětských hřištích se nyní povalují stříkačky. „A nejen to. Několikrát jsem byl svědkem i různých bitek uživatelů drog,“ popisuje ředitel hotelu Akcent Marek Čermák. Narkomani a bezdomovci vyhledávají podle protidrogového koordinátora Prahy 5 Jaroslava Karháňka místa dopravních uzlů MHD, kde jsou obchody a kde se srocují lidé. Stejná situace je i na jiných místech v metropoli – na Národní třídě, u Národního muzea, na Florenci, Floře, na Vltavské nebo na hlavním nádraží. Na druhou stranu je podle Karháňka jistá výhoda, že se tito lidé nikde neschovávají. „Terénní pracovníci je nemusí nikde hledat a mohou je kontaktovat přímo na místě a pomoci jim,“ řekl Karhánek. Mluvčí Prahy 5 Jan Šlajs se však domnívá, že situace v oblasti drogově závislých u Anděla se v současné době mírně zlepšuje – právě díky spolupráci s terénními pracovníky. „Udělali jsme bezpečnostní akci v parcích a vzhledem k jejím výsledkům necháme upravit některé parkové plochy, doplníme odpadkové koše a budeme požadovat větší aktivitu strážníků,“ upřesnil Šlajs. Podle Karháňka je situace jako taková jen těžko řešitelná. „Pokud narkomany vypudíme z jednoho místa, pouze se přesunou o kus dál,“ tvrdí Karhánek. Dříve je lidé vídali hlavně u

Anděla před Teskem. Teď se však již nějakou dobu pravidelně scházejí u výstupu z metra před hotelem Akcent. Na ulice odhazují krabičky od subutexu a drogy si na lžičkách připravují přímo před kolemjdoucími. „Někdy tady bývá až dvacet pět lidí, lezou nám do hotelu a na záchody, kde si vyplachují stříkačky,“ stěžuje si majitel hotelu Akcent Ondřej Šťastný. Opakovaně tak musí volat na narkomany policisty. „Jenomže to k ničemu není. Když policii zavoláme, tak sice přijede, ale feťáci se sem stejně vrátí. A policisté tady údajně nemohou být pořád, což dost dobře nechápu, protože pokuty za špatné odbočování tady pořád vybírat mohou,“ podotkl Šťastný. Ochranka hlídá před hotelem v krizových hodinách. Podle ředitelky policejního ředitelství Prahy II Zdeňky Brotánkové však policisté posílají hlídky na místo pravidelně. „Samozřejmě záleží na situaci, pokud například nemusíme poslat policisty jinam,“ řekla Brotánková. Spolupráci s policisty i strážníky si pochvaluje protidrogový koordinátor Prahy 5 Jaroslav Karhánek. „Funguje to nyní velmi dobře. A myslím si, že se tady dokonce situace velmi zlepšila. Policisté spolupracují s terénními pracovníky, takže pak můžeme na problémové lidi působit jak preventivně, tak represivně,“ řekl Karhánek. Hotel Akcent si nicméně musel pořídit vlastní ochranku. „Již tři měsíce tady máme svoje lidi, kteří před hotelem hlídají v krizových hodinách. Náklady nám tím samozřejmě vzrostly,“ upozornil ředitel hotelu Marek Čermák. Narkomani však nevádí jen jim. Stačí popojít od metra o pár ulic výš do parku Na Skalce. „Scházejí se tady pořád, hlavně když je teplo. Já osobně se jich nebojím, ale vadí mi, že si tady na hřišti hrají děti a přitom se tam často válejí stříkačky,“ upozornil starší pán, který bydlí v blízkosti parku. Rodiče dětí o problému vědí. „Raději chodím kousek na Santošku, kde hřiště hlídá správce, tam si narkomani netroufnou chodit, takže se tam nebojím,“ myslí si maminka tříleté holčičky. Někteří lidé v okolí parku Na Skalce dokonce zvažují, že si zřídí vlastní domobranu. „Narkomani mají svou stálou trasu. Pravidelně nám chodí i do domů. Bratr tu má malé dítě,

proto zvažuje s ostatními lidmi v domě, že se budou nějak bránit vlastními silami,” řekl Marek Čermák.

Veřejně prospěšná činnost

Zastupitelstvo schválilo 10 milionů na chodníkový program

Zastupitelstvo MČ Praha 5 již v polovině roku schválilo poskytnutí částky 10 milionů korun z rozpočtu městské části pro rok 2007 pro Technickou správu komunikací (TSK) na opravy komunikací a spolufinancování oprav chodníků na území MČ Praha 5. TSK přispěje 1,5 milionu. „I v letošním roce jsme se rozhodli vzhledem ke stálému vnitřnímu dluhu kvality povrchů komunikací na území Prahy 5 se podílet ve spolupráci s Technickou správou komunikací hl. m. Prahy na jejich opravách. Chceme, aby se Praha 5 dále dynamicky rozvíjela,” informoval starosta Milan Jančík. Po provedení nezbytné koordinace s ostatními správci sítí byly vybrány následující lokality: nám. Kinských (chodník, okolí kašny), Preslova (Matoušova - nám. 14. října - západní chodník), Werichova (Trnkovo nám - Wassermannova - jižní chodník), Erbenova

(Holečkova - slepá část - západní chodník), Mahenova (Plzeňská - Holečkova - západní a východní chodník), Ke Smíchovu (Štěpařská - V Zálesí - severní chodník), Pod Vidoulí (Karlštejnská - Šternova - západní chodník), Butovická (Radlická - Ohradská - jižní chodník), Výmolova (chodník podél školy pro neslyšící), Na Hřebenkách (chodník a schody u jeslí), Spojka mezi sídlištěm Barrandov a Holyní (obytná zóna), Nad Výšinkou (západní chodník), Nad Výšinkou (východní chodník), Na Hřebenkách (severní

chodník), Na Hřebenkách (jižní chodník), Nad Výšinkou (vozovka), Na Plzeňce (severní chodník). Práce mají být dokončeny do ledna roku 2007.

Náměstí 14. října v novém ještě letos

Denně kolem náměstí 14. října projedou tisícovky lidí v tramvajích a projdou tu houfy chodců. Již brzy ho nemusí poznat – prostor před kostelem sv. Václava čekají změny. Mít před dominantou městské části nedůstojné náměstí nemůže potěšit žádnou radnici. Výjimkou není ani vedení úřadu Prahy 5, které chce již v nejbližších týdnech zkrášlit prostranství před kostelem sv. Václava na náměstí 14. října tak, aby se k němu více hodilo a odpovídalo minulosti. „Teď je na některých částech asfalt, přitom tam dříve vedla cesta. Proto asfalt zmizí a nahradí ho klasická pražská dlažba uspořádaná podobně, jako tomu je na okolních chodnících,” přibližuje jednu ze změn architekt Jakub Cajthaml, který na projektu revitalizace náměstí s radnicí spolupracuje. Kromě toho se prodlouží stromořadí, které by mělo přirozeně oddělit prostor před kostelem od vily Portheimka. Nové lavičky a více zeleně. Tím samozřejmě změny ještě nekončí. „Chceme před kostel přidat například lavičky a zvětšit plochy zeleně,” vyjmenovává další záměry místostarosta Petr Horák a dodává, že práce začnou co nevidět. „Rozhodně chceme všechno stihnout ještě letos. Sázet stromy v zimě je přece hloupost,” řekl Horák. Podle jeho slov měly práce začít už o velkých prázdninách a místní už teď měli chodit kolem hezčího náměstí. Došlo však ke zdržení při jednání s památkáři a zástupci římskokatolické farnosti. Změna prostranství před kostelem sv. Václava však nebude poslední. „V budoucnu chceme vyřešit celou plochu náměstí naráz včetně parku za kostelem, který už revitalizací prošel,” slibuje místostarosta Horák. „Každá změna může náměstí jedině prospět. Aspoň to tu pěkně prokoukne a snad odtud zmizí i podivné existence, které tu občas potkávám,” doufá Jaroslav Fiala, který nedaleko odtud pracuje. Smíchovská radnice bude v následujících letech měnit i jiná místa než náměstí v centrální části Prahy 5. „Na příští rok

plánujeme revitalizaci Tilleho náměstí na Barrandově, které chceme proměnit v odpočinkovou zónu pro každého," nastiňuje změny Horák. Práce se rozběhnou velice brzy, rozhodně je chceme stihnout ještě do konce tohoto roku (2007).

Praha 5 vyhlásila soutěž „Talent roku 2007“

Soutěž vznikla na základě tradičních koncertů velkých těles, které se těší přízni veřejnosti. Praha 5 chce touto soutěží vyjádřit jednoznačnou podporu vážné hudbě. Ročník 2007 není soutěž ve standardním pojetí, ale přehlídka talentovaných dětí z Prahy 5 a dětí z našich partnerských měst. Zodpovědnost za kvalitní výkon dětí mají ředitelé hudebních škol. Užší výběr provede dramaturgická rada soutěže „Talent roku 2007“ pod vedením dirigenta Leoše Svárovského. „Hlavní přínos vidí Praha 5 v nabídnutí možnosti dětem hrát s profesionálním orchestrem pod vedením světoznámého dirigenta," informoval zástupce starosty MČ Praha 5 Lukáš Herold. Odměnou za účast v soutěži bude vystoupení s Pražskou komorní filharmonií na koncertě v Národním domě na Smíchově. Je to příležitost, která je neopakovatelná a je zážitkem na celý život. Na slavnostní večer budou pozváni rodiče dětí a jejich rodinní příslušníci a veřejnost. Večer bude mít slavnostní ráz a mladí hudebníci si odnesou upomínkové předměty, malý dárek. Pokud se koncert povede a bude o něj zájem u veřejnosti a mladých hudebníků, vyhlásíme na příští rok regulérní soutěž, ze které porota vybere vítěze, a ten dostane titul „Talent roku“.

Centrum zábavy na levém břehu Vltavy

Na výpravu nazpět časem s hypnotickým rytmem ambientní hudby a poblíkáváním starých projektorů se mohli vydat diváci v neděli 14. 10. 2007 v pražském Švandově divadle. V rámci festivalu Struny podzimu tu uviděli rozšířenou verzi projektu Ekran mladé české umělecké skupiny Handa Gote research & development, která se zabývá konceptuálními projekty na pomezí divadla, tance a hudby. Tvůrci využili například diapozitivy a staré »osmičkové« filmy, které sbírali po bazarech

několik let. Skupina se vymyká i svým obsazením: vedle tanečnice Veroniky Švábové v ní působí sound designér a hudebník Tomáš Procházka, dále univerzální technolog - od světél až po autíčko na vysílačku - Jakub Hybler a výtvarník Robert Smolík. Součástí skupiny je i hudební skupina B4

Bezplatný internet se šíří dál

V české metropoli nyní funguje 125 míst, kde se lze bezplatně připojit k internetu pomocí technologie WiFi. Tak husté pokrytí nemá žádné jiné město v republice. Další místa vzniknou v dohledné době. Bezdrátové připojení k internetu zdarma poskytuje Praha 8, 5 nebo 13. Další je chystají. WiFi zdarma nabízejí i některé e-kavárny. Komerční provozovatelé z toho nadšení nejsou. Podle Petra Harny ze společnosti Harna.cz je problém v tom, že lidé si přečtou o bezplatném internetu a pak se diví, že tuto službu někdo poskytuje za peníze. „Lidé si pak mohou myslet, že ti, kteří jim ho chtějí prodávat, jsou zloději," řekl Harna. Bezplatné připojení však má své nevýhody. Takový bezdrátový internet je pomalejší a lidé takto nemohou využívat celou škálu internetových služeb. Většinou se takto mohou spojit s úřady. Praha 13 původně plánovala další rozšiřování sítě. Nakonec možná zvolí jinou cestu. „Zvažujeme, zda se nepřipojíme k projektu Bezdrátová Praha, který připravuje magistrát," řekl mluvčí Prahy 13 Samuel Truschka. Zájem o internet s rychlostí 128 kB za sekundu lidé v Praze 13 podle něj mají. Mluvčí to odvozuje i z toho, že pokud je v síti porucha, telefonuje na radnici velké množství uživatelů. Radnice Prahy 8 umožňuje pomalejší připojení. Lidé stahují rychlostí 64 kB za sekundu, nemohou přes internet telefonovat nebo používat ICQ. Zájem o internet podle mluvčí Heleny Šmídové lidé mají. „Je to ale pořád v záběhu," dodala. Praha 5 je bezdrátově připojena na celém území. „Někde je ale pokrytí slabší," připustil mluvčí úřadu Jan Šlajs. Denně se připojí zhruba 18 tisíc lidí.

Sport a zábava

Smíchov - nejvyhledávanější místo zábavy...

Smíchov kdysi nejvíc proslavil zdejší pivovar a bývalá slavná Ringhofferova továrna na výrobu železničních vagónů. V současné době jde o jedno z nejvyhledávanějších míst zábavy, nakupování, bydlení i práce v Praze. Smíchov, který koncem devatenáctého století patřil počtem obyvatel k největším městům v Čechách, léta doplácel na svůj statut pražského předměstí. Povýšen byl na město až v roce 1904. Za nejpravděpodobnější dobu vzniku názvu Smíchov se považuje panování Karla IV. V roce 1386 došlo k rozparcelování zdejších pozemků a v okolí vznikla osada, do které přicházelo obyvatelstvo z různých míst země, čímž docházelo k jeho „smíchání“. Název Smíchov je poprvé doložen v r. 1402. V polovině 17. st. zde po ničivé 30leté válce zůstal stát jediný dům. Výhodné místo nedaleko od Prahy začala využívat šlechta ke stavbě letohrádků (nejznámější postavili Slavatové) a viničních usedlostí (nejznámější je pojmenována po Františkovi z Bertrámu a proslavena pobyty Wolfganga Amadea Mozarta). V polovině 18. století zde vznikla Porgesova kartounka. Postupně přibývaly chemické továrny, přádelna, továrna na mlýnské stroje, cukrovar a Waltrovka, strojírenský podnik proslavený nejen výrobou osobních automobilů, ale především leteckých motorů. Ve 20. století se Smíchov zvolna měnil na další obchodní a zábavní centrum hlavního města. Do konce roku by měla mít radnice Prahy 5 zpracován celkový plán výstavby nových stezek a tras pro cyklisty v této městské části, řekl dnes (18. října 2007) místostarosta Petr Horák (ODS). Nyní jsou v Praze 5 jen dvě. Jedna vede Prokopským údolím, druhá Nádražní a Štefánikovou ulicí. Celkový plán bude podle Horáka výhledem budování stezek a tras pro cyklisty na dalších deset let tak, aby v Praze 5 vznikla jejich síť. "Konečná podoba cyklistických tras vzejde z veřejné i odborné diskuse," uvedl starosta Milan Jančík (ODS). Definitivní studie by měla být hotova na jaře příštího roku. Cesta Prokopským údolím je začleněna do mezinárodního systému tras pro cyklisty.

Naopak trasa v Nádražní a Štefánikově ulici je podle Horáka kvůli hustému automobilovému provozu nešťastná. Do budoucna ji má nahradit stezka Zborovskou ulicí a dále po vltavské náplavce přes Císařský ostrov dál proti proudu Vltavy.

Karate vyžaduje soustředění mysli

Karate - oblíbené východní bojové umění beze zbraně prošlo v průběhu 20. století zásadní modernizací, na jejím konci se z tradičně pojímaného boje oddělila nová odnož zvaná – moderní sportovní karate (MSK). Důraz je kladen nejen na klasický sportovní výcvik, ale i na umění soustředěné mysli a precizně provedených pohybů těla. V listopadu 2007 se uskutečnilo celorepublikové seštedření novodobých karatistů v tělocvičně Sokola I. Smíchov, kde působí oddíl MSK Praha pod vedením Miloslava Motla. Seminář pro začátečníky, kteří se na Smíchov sjeli z celé republiky, vedl zkušený mistr, Miloslav Zezulka, nositel IV. Danu.

Bezpečnost občanů

Romové žijí všude po městě, ghetta zmizela

Hlavní město je výjimečné, co se týká romské menšiny. V jiných velkých městech bydlí v ghettech, ta pražská však úplně vymizela. Romové se rozprchli po městě, usídlili se na Smíchově, v Libni, Vysočanech. Tady už žijí spíše jednotlivě. Romské ghetto poznáte poměrně snadno – otlučená fasáda, rozbitá okna, vylámané dveře domů, které jsou izolované od ostatní zástavby. Je jedno, jestli jste zrovna v Ostravě, nebo v Mostě. Jen Praha je v tomhle trochu jiná, ghetta odtud totiž zmizela. Zatímco jinde v republice vládne snaha sestěhovat Romy na jedno místo (ve Vsetíně je nedávno deportovali do bytů vyrobených z kontejnerů), v Praze takové lokality nevznikají už delší dobu. Důvodů je víc. „Jednak bytová politika hlavního města, ale i situace na trhu s byty,“ říká sociální antropolog Jan Smotek. Romské rodiny se stěhují z „tradičních“ čtvrtí, jako byl Karlín nebo Žižkov, kvůli neustále se zvyšujícím nájmům. „Rodiny odcházejí buď zcela mimo území Prahy, kde je levněji, nebo se různě sestěhovávají k

příbuzným z jiných městských částí. Proto pak také dochází k přeplnění bytů, kde žije vlastně několik rodin pohromadě," vysvětluje Smotek. Přestože dřívější ghetta zanikla, existují lokality, kde žije více romských rodin pohromadě. „To, co můžeme vidět třeba v Ostravě nebo Pardubicích, v Praze není, přesto je tu ale tendence soustředit Romy na jedno místo," potvrzuje výkonná ředitelka sdružení Athinganoi Gabriela Hrabaňová. Mezi taková místa patří Smíchov, Žižkov, Libeň nebo Vysočany. Ale také oblast na hranici Hloubětína a Černého Mostu. Žijí tady převážně starousedlíci, ale ne pohromadě. Když sociolog Ivan Gabal sbíral podklady pro svou analýzu romských ghet, zjistil, že Romové jsou roztroušeni po celém území jednotlivých městských částí. Bydlí v holobytech, ubytovnách nebo bytech čtvrté kategorie, ale také v panelových bytech v bezvadném stavu. „To je případ domů v Praze 5 nebo 9," upřesnil sociolog Smotek. Na zániku čtvrtí, kterým se Pražané vyhýbali a často je nazývali „Bronx", se podepsala kromě privatizace obecních domů také katastrofální povodeň, která postihla Prahu před necelými čtyřmi lety. „Po povodni v roce 2002 se některé romské rodiny přesunuly do méně postižené čtvrti, než byla třeba Libeň," uvedl Gabal ve své analýze. Sociologovy závěry potvrzují i obyvatelé Karlína. „Po záplavách se řada Romů odstěhovala. S těmi, co zůstali, problémy nejsou. Pamatuji si však na dobu, když jsem byl dítě – s Romy jsme si nehráli. Kradli nám totiž hračky," vzpomíná Jan Krátký. Prakticky všechny městské části, kam se nastěhovalo více romských rodin, bojují s větší kriminalitou. Objevují se tu krádeže, obchodování s drogami a prostituce – i s tímto zjištěním přišel Gabal. „Vyloučenost totiž souvisí se sociálním propadem, který s sebou nese různé druhy kriminality," vysvětluje Hrabaňová. Rozdíl mezi Prahou a ostatními městy v České republice potom vidí rovněž v několika dalších faktorech, vesměs pozitivních. „V hlavním městě je mnohem větší začleněnost romské komunity do většinové společnosti, Romové zde mají větší možnost dostat se ke kvalitnějšímu vzdělání a mají mnohdy lepší podmínky k bydlení," vyjmenovává Hrabaňová. V Praze navíc na rozdíl

od zbytku republiky také fungují takzvaní romští koordinátoři a poradci, kteří Romům pomáhají při jednání na úřadech nebo s majiteli domů a vyjednávají jim pomoc právníků. „Moc nám pomohla občanská sdružení a koordinátoři, kteří nám zařídili právníky a pomohli s papírováním a vyřizováním bydlení," řekl Ondřej Badža, Praha 5.

V Plzeňské ulici se srazila tramvaj se sanitkou, jeden zraněný

V Plzeňské ulici v Praze 5 se 30. října 2007 dopoledne srazila tramvaj se sanitkou soukromého dopravce. Čtyřiapadesátiletému muži, kterého převážela sanitka, se při nehodě roztrhla operační rána a záchranná služba ho musela převézt do Nemocnice Na Homolce, řekla mluvčí pražské záchranné služby Jiřina Ernestová. Příčina nehody se zatím vyšetřuje. Podle serveru Nova.cz nehodu zavinil řidič sanitky, který údajně jel bezdůvodně a bez zapnutého výstražného znamení po kolejích tramvaje. Předjížděl tramvaj a v protisměru se srazil s další tramvají. Policejní mluvčí však tyto informace odmítla potvrdit s tím, že se nehoda ještě vyšetřuje. Sanitní vůz nepatří pod pražskou záchrannou službu, řekla její mluvčí. Od 1. října 2007 totiž službu dopravy nemocných a raněných lidí, jejichž stav není akutní, záchranná služba hlavního města už nezajišťuje. Podle dispečinku Dopravního podniku byl na trati téměř půl hodiny přerušen provoz.

Hasiči evakovali pět lidí z rodinného domu

Špatné odvětrání oxidu uhelnatého bylo příčinou včerejšího výjezdu hasičů do ulice Nad Palatou na Smíchově. Ve středu 24. října 2007 bylo z jednoho ze zdejších rodinných domů krátce po 21. 00 hod. evakuováno pět lidí. Podle vyjádření policejní mluvčí Ivy Knolové bylo jedno dítě po zásahu převezeno do nemocnice s podezřením na přiotrávení oxidem uhelnatým.

Nehoda hasičů brzdila dopravu

Anděl a okolí ochromila 8. 10. 2007 dopoledne nehoda hasičského vozu s vysokozdvížnou plošinou. Auto se převrátilo na chodník v levotočivé zatáčce v Kartouzské ulici, když spěchalo na nácík evakuace v Nemocnici Na

Homolce. Při nehodě byla zraněna pouze tříčlenná posádka auta, po chodníku naštěstí právě nikdo nešel. Tři zranění hasiče odvezli záchranáři na traumatologii Fakultní nemocnice v Motole. Jednoho z nich museli předtím jeho kolegové ze zdemolovaného vozu vyprostit pneumatickými nůžkami. Jejich zranění jsou středně těžká, dva byli už odpoledne propuštěni do domácího léčení. Nehoda zkomplikovala dopravu na celém Smíchově. Policisté i městští strážníci ji odkláněli přes pěší zónu okolo nákupního střediska Nový Smíchov, kudy běžně směřují pouze tramvaje. Hasiči se mezitím pokoušeli zpět na kola postavit na boku ležící havarované auto. To jim umožnil až speciální jeřáb. Cvičení v Nemocnici Na Homolce se i přes nehodu zdařilo. Hasiči simulovali evakuaci z oken polikliniky v případě ohrožení bombovým útokem. „Evakovali jsme 46 pacientů za necelou hodinu od příjezdu,“ uvedl velitel zásahu Václav Kratochvíl.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Výlet do Českého ráje k prameni Kořenského (13. 10. 2007)

Komunitní centrum Cesta při ZŠ Kořenského pozvalo zájemce na akci „Výlet k prameni Kořenského“. Pramen Kořenského (pojmenovaný podle slavného smíchovského cestovatele Josefa Kořenského) je v Českém ráji nedaleko Hrubé skály. Výletníci se dopravovali vlakem do Turnova, kde přestoupili na další spoj do lázní Sedmihorek. Tam byl začátek zhruba 5 km okruhu, jehož náplní bylo kromě pobytu v přírodě několik zastávek na hry. Na program spolupracovali vedoucí z turistického oddílu Upírci. Cena jízdného vlakem byla 100,- Kč, pro cestu MHD měly děti 2 jízdenky za sedm Kč. S sebou si vezly pití, jídlo na celý den a pláštěnku. Délka trasy i hry byly zaměřeny na školní děti, ale zvládli ji i předškoláci, takže se jednalo o ideální program pro celou rodinu na sobotní den. Pro žáky, kteří se akce zúčastnili bez rodičů, byl zajištěn doprovod. Sraz byl v 8. 20 hod. u vchodu do školy, případně v 8. 50 hod. na Hlavním nádraží Praha u pokladen. Zpět se cestovatelé vrátili v 18. 40 na Hlavní nádraží.

Kostel sv. Vavřince v Jinonicích

Kostel sv. Vavřince je jednolodní sakrální stavba s obdélnou lodí, apsidou a západní předsíní. Jedná se o jedinou zachovanou památku z prastaré osady, zmiňované již roku 1088. Z románské stavby poslední čtvrtiny 11. století zbyla dvě půlkruhová špaletová okénka a kvádřikové zdivo východní části lodi. Kostel byl upravován roku 1571 a na konci 18. století, kdy byla přistavěna sakristie a proraženy nové okenní otvory v apsidě. Dnešní podoba je dílem pseudorománské přestavby z roku 1894, při které byla výrazně prodloužena hlavní loď a sjednoceny všechny fasády. Umělá jeskyně Na Vidouli v Jinonicích je vytesaná přímo nad indiciemi existence chodby, která odtud pokračuje až na jinonický hřbitov s kostelem sv. Vavřince. Podařilo se dokonce sehnat svědka, který ve 40. letech 20. století vstoupil do podzemní chodby přímo pod kostelem. Chodba podle něj směřovala ze hřbitova do blízkého lomu s bývalým koupalištěm směrem k Prokopskému údolí. Další chodba spojuje hřbitov s Dalejským mlýnem. Zvony jsou zavěšeny v samostatně stojící zvonici. Zvon z roku 1574 od Brikcího z Cinperku v Praze na Novém městě má průměr 88 cm, výšku 70 cm a hmotnost 500 kg. Koruna má šest uch s šikmým náběhem, mezi nimiž jsou žebírka. Základ je trychtýřovitý, přehrnutý do strany, okraj nerovný. Na horním okraji je linka, lišta, reliéfní pás sestavený z obdélných plaketek s podobenstvími a výjevy z Nového zákona. Po celém obvodu zvonu se opakuje pět námětů: milosrdný Samaritán – obrácení sv. Pavla – žebrák – hostina – vzkříšení Lazara. Pod ním je lišta, tenká a silná linka, na níž je zavěšen pás akantových listů. Dále je zde velmi plastická dvojice erbů.

Ředitelka Galerie hl. m. Prahy Petra Hoftichová žije na Smíchově

U smíchovského Anděla se narodila a žije tu celý život. Ředitelka Galerie hlavního města Petra Hoftichová má tak proměny Smíchova doslova na dlani.

„Změny jsou samozřejmě pozitivní i negativní. Celá čtvrť změnila svůj charakter a některé

typické prvky bohužel zanikly," popisuje situaci Petra Hoftichová. Ředitelku mrzí například to, že ještě za minulého režimu zmizela mozaika Anděla, která je nyní doslova ukryta u vchodu do pizzerie, kde ji nikdo nenajde. „A k tomu není celá, je částečně ořezaná," dodává. Vzhledu Smíchova prý nepřidává ani to, že se lidé

nezaobírají minulostí. „Vztah k ní mizí. Na Arbesově náměstí stál Filipojakubský kostel, který byl zbourán. Na jeho místě zůstával dlouhá léta jeho půdorys. Nyní zmizel i ten a je tam fontána," vypráví Petra Hoftichová. Jedním ze zmizelých symbolů Smíchova je podle ředitelky také Ringhofferova továrna. „Kdyby byly oživeny tovární haly, bylo by to bývalo lepší," je přesvědčena. Ne vše se podle Hoftichové změnilo k horšímu. „Přímo u Anděla se třeba zklidnila doprava, což je dobře. Pěší zóna je fajn, jen je plná bezdomovců a narkomanů," říká ředitelka.

Aktualizovaný seznam památek v Praze 5

Na internetové stránce Národního památkového ústavu je seznam tuzemských nejhroženějších nemovitých kulturních památek. Seznam je otevřený, památkáři jej průběžně doplňují a zároveň žádají veřejnost, aby je o dalších památkách, které mohou být ohroženy, informovala. Seznam je na adrese <http://monumnet.npu.cz/ohr/hledani.php>, kde se nachází také především přehled nemovitých chráněných kulturních památek.

Historické čtvrti Prahy 5:

Smíchov, Košíře, Motol, Jinonice, Butovice, Zlíchov, Radlice, Hlubočepy, Barrandov

Usedlosti Prahy 5:

Oblast Smíchova ležící těsně za branami Prahy patřila v minulosti k oblíbeným výletním cílům vyšších vrstev, které si zde také z původních hospodářských dvorců a vinic začínají budovat svá letní sídla. Informace o usedlostech naleznete v následujícím článku.

Domy a vily:

Loosova vila, Národní dům na Smíchově, Stará smíchovská radnice, Švandovo divadlo, Zámeček baronky Ringhofferové, Schulzovy činžovní domy, Dům U Karla IV., Dům U Otakara II, Dům U Řetězového mostu, Činžovní domy na Janáčkově nábřeží, Obytné domy Borovská, Barrandovské vily; Kordova vlastní vila a jiné domy; Vila Karla Míšehe; Dvojvila U Tenisu; Terasy Barrandov; Barrandovské vily; Vily v ulici U Mrázovky; Ženské domovy; Dům Zubatého 1; Rodinný dům Pod Děvínem; Raudnitzův dům; Vila Slovanka; Újezd 15; Bývalý hotel U arcivévodky Štěpána; Činžovní dům Vltavská 2;; Zahradní pavilonek Zapova 20; Vila Na Hřebenkách 12; Pickova vila U Mrázovky 7; Dům Karla a Jany Teigových; Zlatý Anděl; Veslařský klub; Hotel Anděl's; Portheimka Center; Anděl Media Centrum; Ústředí ČSOB;

Industriální památky:

Malostranská vodárenská věž, Dětský ostrov, Horův mlýn, Maltézský mlýn, Schwarzenberský sklad dřeva, Tiskárna Neubert, Tiskárna Svoboda; Zámecký vodovod Vidouce, Filmové ateliéry Barrandov, Vodárenská věž Tetín, Bývalý křížovnický pivovar, Krematorium Motol, Štolový kryt, Trafostanice s opěrnou zdí a schodištěm, Vodojem a čerpací stanice Na Václavce, Tiskárna Melantrich, Strojová kartotéka České správy sociálního zabezpečení, Smíchovská tržnice, Tiskárna Václav Pešl.

Továrny na Praze 5:

Pivovary Staropramen, Palác Křižík, Waltrovka, Parostrojní pivovar v Košířích, Lihovar Zlíchov, Sklárna Inwald, Továrna Hydroxygen, Továrna Technoplyn s trafostanicí, Smíchovská elektrárna, Ringhofferovy závody, Továrna na barvení kůží Hillebrant, Karel Pašek – továrna na čerpadla, Radlická mlékárna a její garáže, Továrna na čokoládu Triga, Bečkova cihelna, Továrna přesné mechaniky a optiky Srb a Štys, Továrny na portlandský cement Barta & Tichý

Dopravní stavby:

Pražská horská železnice, Tramvajová trať do Radlic, Nádraží Praha-Smíchov, Železniční stanice Cibulka, Železniční stanice Praha-Hlubočepy, zastávka Praha – Smíchov severní nástupiště, Železniční stanice Praha-Jinonice; Smíchovský přístav; Motolská vozovna; Silniční tunel Mrázovka; Tramvajová trať Hlubočepy-Barrandov; Vozovna elektrických drah; Plavební komora Hořejší nábreží, Smíchovská vozovna; Košířská vozovna, Nájemní garáže bratrů Hozákových, Smíchovské mosty:

Barrandovský most, Jiráskův most, Most Legií, Palackého most, Železniční most, Řetězový most Františka I.

Sakrální památky:

Hřbitov Malvazinky, Kostel sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově, Kostel sv. Filipa a Jakuba na Malvazinkách, Kostel sv. Filipa a Jakuba na Arbesově náměstí, Kostel sv. Vavřince v Jinonicích, Kostel sv. Václava na Smíchově, Kostel Nejsvětější Trojice, Kostel sv. Gabriela, Kostel Sacré Coeur, Malostranský hřbitov, Smíchovská synagoga, Kostel sv. Jana Nepomuckého, Kaple Panny Marie Bolestné, Kaple sv. Jana Nepomuckého, Kaple Nanebevzetí Panny Marie, Kaple Nejsvětější Trojice, Kostel sv. Michala, Starý židovský hřbitov, Nový židovský hřbitov (Peroutkova), Kostelík sv. Prokopa

Přírodní památky:

Prokopské údolí, Přírodní park Košíře – Motol, Přírodní park Radotínské údolí, Hradiště Bučovice, Dívčí hrady, Přírodní památka Ctirad, Přírodní památka Opatřila, Národní přírodní památka Požáry, Národní přírodní památka U nového mlýna- Paví vrch

Pamětní desky:

Karel Hašler (Na Zlíchově 33); Antonín Jaroslav Puchmajer (Na Vidouli 1); Josef Zítek (Janáčkovo nábreží 53); Joachim Barrande (Vítězná 15); Antonín Balšánek (Újezd 9); Jan Václav Stich – Giovanni Punto (Malostranský hřbitov); Oběti a osobnosti (kostel sv. Václava); Zakladatelské desky (kostel sv. Václava); Oběti 2. sv. války (Preslova 12); Pražský soukromý ústav pro hluchoněmé (Holečkova 4); Josef Holeček (Holečkova 6); Sbor Čs. Církve husitské (Na

Václavce 1); Oběti 2. sv. války z řada zaměstnanců Tatry Smíchov (Plzeňská 6); Milan Rastislav Štefánik (Štefánikova 13); Školní budova-historické desky (Na Bělidle 34); Rajko Daskalov (Holečkova 13); Milada Horáková (Zapova 3); František Křížík (Radlická 2); Jiří Wolker (Na Celné 4); Jaroslav Hašek (Na Hřebenkách 1); Jindřich Vančura (Holečkova 22); Jakub Arbes (Švédská 27); Karel Poláček (Švédská 27); Albert Einstein (Lesnická 7); Ferdinand Peroutka (Matoušova 5); Milan Hodža (Zapova 7); Betty Karpíšková (Na Šumavě 3); Ludvík Očenášek (Pod Klikovkou 2); František Langer (Preslova 5); Fráňa Šrámek (Fráni Šrámka 15); Tomáš Garrigue Masaryk (Holečkova 21)

Pozoruhodná kniha: Industriál - paměť - východiska

Velkorysá publikace představuje známé i neznámé poklady průmyslové architektury. Staré továrny, pivovary, cukrovary, čističky, vodárny a vodárenské věže, důlní stavby, nádražní objekty, opuštěné haly, sýpky a skladiště – to je svět industriální architektury. Má své prazvláštní kouzlo, kterému nepodlehne asi jen hodně okoralá duše. Valná většina těchto objektů však dávno ztratila svou původní funkci. Mnohé stavby byly už zničeny nebo jsou dnes ruinami, které čekají na svou definitivní zkázu. Přitom se na návrzích těchto staveb často podíleli naši nejlepší architekti, jen se to moc neví. I tvůrce Národního divadla Josef Zítek navrhl pivovar a statek, propagátor moderny Jan Kotěra zase vodárenské věže a přečerpávací stanice, autor areálu pod pražskými Emauzy Bohumil Hübschmann zase továrnu na dusíkaté látky v Ostravě nebo pekárny a mlýny v Praze-Hostivaři a Holešovicích. Jaroslav Fagner – člen Devětsilu a příslušník avantgardy - byl autorem moderního areálu elektrárny v Kolíně s kdysi nejvyšším komínem v Evropě, zatímco Plečnikův a Kotěrovův žák František Lydie Gahura proslul jako autor průmyslových staveb Baťova Zlína. A tak by se dalo pokračovat – továrny byly pro kvalitní architekty skvělou příležitostí a dostávaly často kabát středověkých hradů nebo francouzských zámků. Jindy naopak přiznávaly svou funkci a nechávaly vyniknout krásu

neomítaného zdiva nebo nýtovaných konstrukcí či surového betonového skeletu. Výzkumné centrum pro ochranu průmyslového dědictví bylo před lety založeno při ČVUT. Shromažďuje dokumenty o starých továrnách, vede jejich evidenci, pořádá semináře, výstavy, mezinárodní sympózia i romantické expedice, vydává odborné knihy, katalogy a průvodce a především pomáhá hledat pro opuštěné objekty vhodné využití. V mnoha případech se to nepodaří a řada zajímavých staveb stále zbytečně mizí, ač by se při troše dobré vůle dalo najít nosné téma. Tím mohou být třeba tržnice nebo kanceláře, ale stále častěji i tzv. lofts – luxusní bydlení. V tomto smyslu je řada dobrých příkladů využití v Praze – především v Karlíně, na Smíchově a v Holešovicích. V Karlíně je to např. stará kotelná při Pernerově ulici, dílo bratří Rixiů z přelomu XIX. a XX. století, které transformoval významný architekt Claudio Silvestrin na kancelářské prostory, nebo bývalá tovární hala, do níž vestavěl slavný Katalánc Ricardo Bofill hig-tech stavbu – Corso Karlín. V Holešovicích dochází postupně k adaptaci bývalého pivovaru, připravuje se přestavba Hübschmannových mlýnů a Králíčkovy sýpky nebo konstruktivistických přístavních skladů Františka Bartoše (architekti CMC). A v Poupětově ulici se dokončuje velkorysý areál pro novou galerii DOX podle projektu Ivana Kroupy. Na Smíchově se pak nejnověji našlo využití pro secesní Křížíkovu továrnu (arch. Hölzel a Kerel). Obdobné příklady známe i z Brna, Olomouce nebo Ostravy a Liberce. Nyní vychází kniha, která řadu těchto a ještě mnoho dalších staveb představuje skutečně velkorysým způsobem. Nezvyklý podélný formát A4 dává vyniknout skvělým fotografiím Pavla Friče, který znovu potvrzuje, jak precizně dovede zachytit nejen stavby a detaily, ale i atmosféru starých továren. Výběr je samozřejmě omezen, ale najdeme tu ty nejdůležitější areály i zcela zapomenuté objekty, většina z nich však zatím na své využití a nový život čeká (bohužel jsou některé již v takovém stádiu rozkladu, že je zřejmé, že se asi dříve rozpadnou). Každou z vybraných staveb doprovázejí fundované texty autorů, kteří se tematice věnují ve výše zmíněném centru už

léta, ať jako teoretici (Dvořáková a Fragner), nebo také jako autoři rekonstrukcí a pedagogové (Šenberger). Autoři: Eva Dvořáková, Benjamin Fragner, Tomáš Šenberger, Fotografie Pavel Frič, grafická úprava Miroslav Kloss. Titanic/Grada, Praha 2007, 240 stran, anglické résumé.

Svatá Ája se přestěhovala z Radlic

Když v poslední stanici tramvaje před smíchovským nádražím pohlédneme na Nádražní ulici, spatříme v čísle 1573/60 stát v nice neobvyklou barokní sochu. Jde o sv. Áju. Tato světice, také nazývaná Aya, Agial z Hennegau zemřela v Monsuv dnešní Belgii 18. dubna kolem roku 708. Byla manželkou hennegavského hraběte Hildulfa, ale později vstoupila do kláštera k benediktinkám. Socha je mírně nakročená a nachýlená. Jejím autorem nebyl v roce 1770 nikdo menší než František Ignác Platzer. Původně stávala v kapli v Radlické ulici, ale odsud – neznámo proč – se přestěhovala do těchto míst.

Do této polohy v ohradní zdi, kde vynikly její čisté formy art deco, ji zakomponoval architekt a stavitel Richard Goldreich, když budoval v roce 1926 nájemní garáže pro firmu Garage Albert Hoják bratrů Hojákových.

Původně se jednalo o provizorní stavbu, ale v roce 1935 došlo dokonce k potřebným vnitřním úpravám. Od 60. let minulého století objekt patřil pražské záchranné službě. Dnes je včetně sochy citlivě opraven. Socha je už ovšem kopií, kterou v umělém kameni udělal Jan Vokolek. Originál je uložen v Galerii hl. m. Prahy. Kdysi bývala nedaleko nádraží i boží muka, která dnes najdete na Malvazinkách. Zůstal jen kříž na rohu domu u železničního viaduktu.

Slavatovská zahrada (Kořenského)

Slavatovská zahrada neboli Krásná zahrada s letohrádkem se rozkládala přibližně mezi dnešními ulicemi Kořenského a Pavla Švandy ze Semčic. Vybudována byla v letech 1673–1689 v místech vinice kartouzského kláštera. Založil jí hrabě Jan Jiří Jáchym Slavata, císařský tajný rada a nejvyšší zemský sudí, vnuk místodržícího Slavaty. Do barokního parku se vstupovalo

Medvědí bránou, mohutným kamenným portálem s erby. Římsové včetně štítonošů (dva medvědi – slavatovské erbovní figury) bylo z kamene. Brána byla po zániku zahrady přemístěna do Kinského zahrady a následně do Lapidária Národního muzea. Zahradu koupil v roce 1814 jako letní sídlo podnikatel Aron Przibram a zřídil tu kartounku (továrna na barvení a potisk látek), která zanikla v roce 1890. Jediným pozůstatkem z původní zahrady je tzv. Medvědí fontána z roku 1689, vytesaná od pražského dvorního sochaře Jeronýma Kohla. Po zboření letohrádku byla fontána přenesena před Justiční palác (dříve Albrechtovy a Štefánkovy kasárna). Roku 1894 přešla fontána darem do majetku města Smíchova. Po roce 1945 byla fontána nahrazena sovětským tankem č. 23 a umístěna na nám. 14. října (dříve Svatováclavské náměstí).

Ringhofferovy závody (Plzeňská ulice č. 8)

František Ringhoffer založil továrnu na železniční vagony, parní stroje, kotle, zařízení pro pivovary, mlýny a pily v roce 1852. Areál se postupně rozrůstal na dvě strojírny, kovárny, soustružny s kotelnou a strojovnou, montovny vagonů, strojírny pivovarských strojů, slévárny, kotlární, kancelářské budovy, vrátnici, plynárny, vlečky a vilu baronky Ringhofferové. V šedesátých letech už továrna produkovala 3500 vagonů ročně a rozrostla se i na pozemky v dnešní Křížové ulici. V závodě Tylovka ve Stroupežnického ulici se od roku 1870 montovaly vagony a byla zde truhlářská dílna a nýtovna. Na kopci Mrázovka vzniká dnes už neexistující dělnická kolonie. V roce 1810 byla postavena vlečka na Smíchovské nádraží. Před první světovou válkou se hlavním produktem továrny stala kolejová vozidla. Po znárodnění byla továrna přejmenována na národní podnik Vagonka TATRA – Smíchov, později se stává součástí ČKD. Byla největším výrobcem tramvají na světě, vozy řady T se staly takřka výhradním tramvajovým prostředkem východního bloku. Na místě továrny dnes stojí obchodní centrum Nový Smíchov. Po továrně zůstalo jen průčelí tovární haly a vila baronky Ringhofferové.

Továrna na barvení kůží Hillebrant (č. p. 472, ulice Pod Barvířkou 47)

První plány na přízemní Hillebrantovu barvírnu pocházejí z roku 1879, na jejich pozměňovacím projektu je podepsán Emanuel Farkač. Roku 1891 bylo pro nového majitele postaveno další poschodí na návrh Františka Hrušky. Před první světovou válkou byla výroba ukončena. Továrna byla předělána na výrobu polévkových kostek a koření pod značkou ALO, která fungovala do 40. let. Po válce zde sídlil národní podnik Škodovy závody a ČKD Naftové motory. Dnes se zde nacházejí kanceláře.

Továrna na čerpadla Karel Pašek (č. p. 617, ulice Pod Brentovou 9)

Slévárnu nechal postavit Oktavián Milde roku 1886 u stavitele Josefa Linharta. O 21 let později ji koupil Karel Pašek za účelem výroby čerpadel, pump a motorů. Přistavěl k ní ještě montážní provoz dle architekta Karla Pudlaře. Ve třicátých letech se uskutečnila další přestavba a to pro výrobu čistících prostředků firmy A. Šamánek. Autorem přestavby byl Zdeněk Jeřábek. Objekt slévárny se zachoval dodnes.

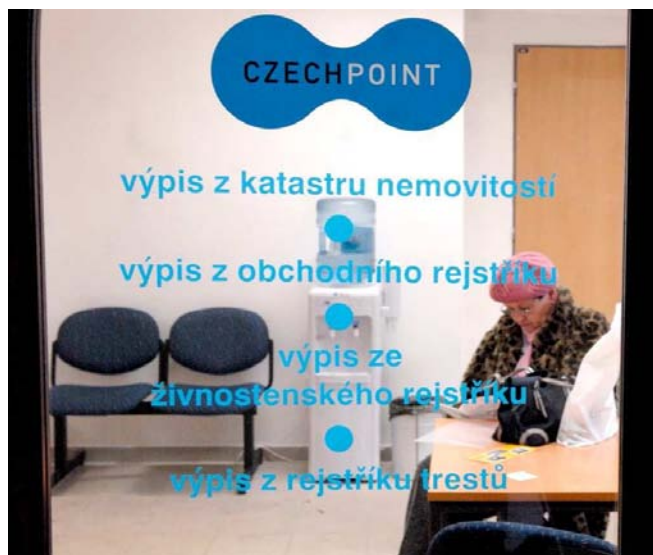
Listopad

Z radnice

Zahájení provozu vládního projektu Czech POINT

Dne 30. 11. 2007 zahájili provoz vládního projektu Czech POINT (Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál) starosta MČ Praha 5 Milan Jančík a zástupce starosty Jan Smetana v budově úřadu na náměstí 14. října č. 4 pro veřejnost. Projekt vychází ze zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, který uložil pověřeným úřadům povinnost vydávat občanům a institucím ověřené výpisy z veřejných a neveřejných informačních systémů veřejné správy, vedených v elektronické podobě. Cílem je tedy garantovaná služba pro komunikaci se státem prostřednictvím jednoho místa (v praxi obíhají data, ne občan). Přestože Úřad městské části Praha 5 nepatřil mezi 35 vybraných městských úřadů v celé ČR, kde byl

program pilotně instalován, začal v průběhu roku 2007 na základě vlastní iniciativy vydávat klientům ověřené výpisy z katastru nemovitostí a z obchodního rejstříku, čehož dosáhl poměrně komplikovanou smluvní cestou.

S přechodem na projekt Czech POINT nyní dosáhne i na ověřené výpisy ze živnostenského rejstříku. Ministerstvo vnitra ČR předpokládá, že od ledna 2008 bude možné vydávat i ověřené výpisy z rejstříku trestů. Do konce roku 2008 se uvažuje s náběhem do agendy přijímání obecných podání občanů (tzv. automatická konverze písemností), resp. i výpisů z bodového systému řidičů. Jsme rádi, že Úřad městské části Praha 5 bude poskytovat klientům služby ve vyšší kvalitě. K tomu přistoupí i zvýšení jejich pohodlí, protože oddělení ověřování listin a podpisů odboru občansko-správního Úřadu Městské části Praha 5, které tuto agendu zajišťuje, se v lednu 2008 přestěhuje z budovy nám. 14. října č. 4 do budovy Štefánikova 13-15, tedy na pracoviště, které již plně odpovídá nárokům na poskytování služeb v té nejvyšší kvalitě.

Duhové opozici Na Praze 5 došla trpělivost

Takzvané „duhové opozici“ složené z některých členů ODS, ČSSD, nezávislých a komunistů, došla trpělivost z neochoty starosty Milana Jančíka (ODS) svolat řádné zastupitelstvo. Naposledy se totiž uskutečnilo 13. září 2007 a další bylo plánováno až na prosinec. Opozice tedy nyní požádala starostu o svolání mimořádného

zastupitelstva k řešení závažných problémů na radnici Prahy 5. Starosta Milan Jančík musel svolat zastupitelstvo do 14 dnů. »Pod tuto žádost jsme se pochopitelně podepsali také,« řekl zastupitel Prahy 5 Milan Macek. Opoziční zastupitelé zejména trvali na tom, aby se zrušil záměr směny obecních pozemků poblíž metra v Jinonicích za hotel Alpina ve Špindlerově Mlýně. Za další urgentní bod považovali také vzetí zpět neoprávněné žaloby na vyklizení objektu Pod Žvahovem, kde působí gymnázium Budáňka. Trvají rovněž na tom, aby zastupitelstvo projednalo skutečnosti poukazující na nezákonnost připravovaného prodeje části pozemků a nemovitostí v areálu Polikliniky Kartouzská. Také jim vadí, že by se mateřská školka v Tréglově ulici měla privatizovat. Naopak požadují, aby Praha 5 ukončila smlouvu se společností Geosan Alfa týkající se budoucího prodeje osady Budáňka, a to pro nesplnění podmínek schválených 18. 1. 2007, ze strany Geosan Alfa, s.r.o. V neposlední míře také opoziční zastupitelé chtěli prosadit změny Jednacího řádu zastupitelstva městské části Praha 5, zaměřené zejména na ustanovení, která jsou v rozporu se zákonem o hlavním městě Praze. Opozičníci nehodlají nadále ustupovat v otázce interpelací a trvají na tom, aby byly v zákonné lhůtě zodpovězeny.

Vánoční trhy budou opět na Smíchově

Pátá pražská městská část se do vánočního přizdobí měsíc před Štědrým dnem – 24. listopadu 2007, kdy budou u Anděla zahájeny již tradiční vánoční trhy. Potrvají do 23. prosince 2007. V den otevření trhů bude slavnostně rozsvícen i vánoční strom, který zde bude stát až do 6. ledna 2008. Od 24. listopadu 2007 do 23. prosince 2007 najdou lidé na Smíchově celkem 31 stánků se zbožím s vánoční tematikou. O šest dní později se k trhům přidá také kulturní program. „Výzdoba v ulicích Štefánikova, Zborovská, Lamačova a náměstích 14. října a Tilleho bude nainstalovaná od 5. prosince 2007. Celkem na Smíchově bude stát 31 stánků, z nichž jeden bude určen pro charitativní účely, nabídne zboží s vánoční tematikou. Nebudou chybět výrobky tradičních řemesel. „Těším se na

stánek s dřevěnými hlavolamy. Loni jsem tam koupil dárky pro děti z celé naší rozvětvené rodiny," uvedl čtyřiašedesátiletý Lubomír Kadlečík z Barrandova. Kromě stavebnic a dřevěných hraček bude možné na trhu koupit tradiční ozdoby, ručně pletené doplňky, vlněné i hedvábné šály či parfémy. Každé odpoledne od 30. listopadu 2007 je připraven hudební program. Vystoupí například Petr Muk, František Nedvěd, Jitka Zelenková, Tomáš Savka nebo Petra Černocká. Zahrají Schovanky, Rangers,

Smíchov věnuje Athénám traktor

Finanční dar ve výši 400 tisíc poskytne Praha 5 své partnerské městské části Athén - Aigio. Peníze poputují do Řecka na pořízení speciálního traktoru, který pomůže odstraňovat následky ničivých požárů. Ty trápily řeckou metropoli v letošním srpnu.

Gymnázium Budáňka vyhrálo svůj soudní spor s radnicí Prahy 5

Radnice Prahy 5 neuspěla v jedné části soudního sporu o vyklizení Gymnázia pro nadané děti Budáňka. Starostovi Milanu Jančíkovi, který je pod výpovědí podepsán, se prozatím nepodařilo školu vystěhovat. Gymnázium Budáňka mělo podle žaloby Prahy 5 hrubě porušit smlouvu tím, že neplatilo řádně nájem. Soud dospěl k opačnému názoru. Magda Kindlová, ředitelka Gymnázia Budáňka k případu řekla: "Atmosféra byla určitě vypjatá, protože nám šlo o to, jestli tady budeme, nebo jestli během školního roku se budeme stěhovat." Podle Tomáše Kaplana, žalobce, právního zástupce MČ Prahy 5: „Bylo mnoho důkazů, které jsme navrhovali a nebyly provedeny. Výsledky osob a dalších listin a nebylo nám vyhověno.“ K situaci se vyjádřil i Jan Šlajs, mluvčí MČ Prahy 5: „Městská část Prahy 5 plně respektuje dnešní rozhodnutí obvodního soudu. Starosta Milan Jančík nebude doporučovat orgánům městské části, aby bylo podáno odvolání..." Kauza Gymnázium Budáňka tímto nekončí. Rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 není výhodou ani pro jednu ze stran, upozornil soudce. Existují totiž ještě další dvě výpovědi z nájmu. Na to reagoval Karol Hrádela, předseda školské rady Gymnázia

Maxim Turbulenc a mnoho dalších. Občanské sdružení Květinka pořádá 3. prosince 2007 v rámci trhů charitativní akci na pomoc dětem a mladým lidem se získaným handicapem – většinou po úrazech a po nemoci. Cílem sdružení je ulehčit co největšímu počtu žádajících „návrat do života“ bez zbytečných byrokratických komplikací. „Náklady na montáž, provoz, demontáž, uskladnění představují 430 tisíc korun," informoval mluvčí radnice Prahy 5 Jan Šlajs.

Budáňka: „Připadá nám prostě absurdní, že gymnázium dostane výpověď poté, co předloží znalecké posudky na zhodnocení budovy několika miliony korun." Diskusi uzavřel Jan Šlajs, mluvčí MČ Prahy 5: „My chceme, aby budova sloužila dále školským, tedy vzdělávacím účelům. Bude na to vypsáno výběrové řízení." Zatímco gymnázium Budáňka stále neví, jestli pro něj primátor Pavel Bém najde nový prostor, jak přislíbil, Taneční centrum, která sídlí ve stejném objektu existenční problémy s vystěhováním prozatím neřeší. Od radnice žádnou výpověď nedostala. S ředitelkou gymnázia se chce sejít starosta Milan Jančík a jednat s ní osobně o dohodě.

Územní rozhodování a stavební aktivity

V bývalé Waltrovce vyroste nová čtvrť za miliardy

V chátrajícím továrním areálu budou za několik let bydlet i nakupovat tisíce lidí

Už za pět let se zanedbaný průmyslový areál Waltrovky v Jinonicích změní v místo, kde se zabydlí čtyři tisíce lidí. Společnost Red Group, která Waltrovku přestavuje, chce do projektu v následujících letech investovat až deset miliard korun. Pokud se nevyskytnou komplikace, tovární haly a bývalá filmová studia se stanou místem k bydlení, nákupům i práce. „V areálu chceme postavit více než tisíc domů a vilek, které pojmu podle našich odhadů čtyři tisíce obyvatel. V kancelářských budovách, které budou zároveň sloužit jako protihluková bariéra, najdou práci až tři tisíce lidí," přibližuje projekt Lucie Formandlová z tiskového oddělení společnosti Red Group. Kompletní rekonstrukce

Waltrovky uleví i pražskému ovzduší. „Jinonický areál patřil mezi největší znečišťovatele vzduchu v Praze. Během přeměny lokality ustanou škodlivé emise z továrny, což oblasti uleví,“ řekl náměstek primátora Pavel Klega. „Ekologie je v našem projektu velmi důležitá, chceme stavět co nejšetrněji. Budovy proto budeme vytápět čistě, na některé chceme namontovat solární panely,“ potvrzuje Klegova slova Formandlová. V „nové“ Waltrovce bude muzeum i hotel. Továrna na letecké motory, jichž se tu za osmdesát let vyrobilo téměř čtyřicet tisíc, se po skončení přestavby otevře lidem z okolí. Ti tu najdou řadu služeb.

„Na hlavní obchodní promenádě budou restaurace, bary i obchody. Počítáme i s otevřením muzea o historii areálu i značky Walter a s výstavbou hotelu,“ vypočítává Formandlová. Kromě toho tu samozřejmě nebudou chybět velké zelené plochy nebo dětská hřiště. Rodiče malých dětí tu najdou dokonce školku.

Aby byl přístup do nové čtvrti co nejsnazší, postaví dělníci buď krytou lávku, nebo podzemní chodbu, která Waltrovku spojí s blízkou stanicí metra. Proměny se bývalé zdejší filmové ateliéry. Stavební práce začnou s největší pravděpodobností již příští rok. První přijdou na řadu bývalé filmové ateliéry, v nichž ještě před otevřením Barrandova vznikaly němé filmy. Proměna dvacetihektarového areálu by měla skončit za tři až pět let a bude stát kolem deseti miliard korun. „Nová Waltrovka se mi moc líbí a mohla by Jinonice více přiblížit centru,“ myslí si Petra Bezděková, která kolem často prochází.

V Praze 5 se změny již dočkala tovární hala firmy Škoda u vjezdu do Zlíhovského tunelu. Vznikly tu tzv. lofity, které jsou charakteristické velkou výměrou a vysokými stropy a také tím, že kromě bydlení slouží i k práci.

„Já tento projekt pozoruji už dlouho a mám radost, že továrna takhle prokoukla. Výsledný dojem bohužel kazí nádražní budova na druhé straně silnice, která je hodně zchátralá,“ myslí si Stanislav Procházka, jenž kolem často projíždí. Proměnou už prošel také areál vagonky na Smíchově, který v polovině devadesátých let

ustoupil obchodům a kancelářím. Oblast Nového Smíchova kolem Anděla od té doby láká desetitisíce lidí denně. „Investoři přinesli do Prahy 5 miliardy korun a celou oblast výrazně oživil. Negativ bylo minimum,“ vzpomíná senátor Miroslav Škaloud, který byl v té době na smíchovské radnici místostarostou. Podobné proměny starých továren jsou běžné i jinde. „Je to logické – těžký průmysl už není tak rozšířený a tradiční centra měst jsou přeplněná,“ vysvětluje přestavby průmyslových zón architekt Zdeněk Lukeš.

Změny demolice Barrandov?

Památkáři hlavního města povolili historicky první zásah do památkové zóny ve vilové čtvrti na Barrandově. A lidé se začali bouřit. Magistrát svým rozhodnutím (v říjnu 2007) posvětil demolici vily ze 40. let minulého století v ulici Pod Ateliéry a povolil výstavbu nového čtyřpatrového obytného domu. Bytovka zničí čtvrť, kterou stavěl Václav M. Havel. Podle místních obyvatel nový dům změny charakter čtvrti, která je památkovou zónou a na jejíž výstavbě se podílel otec exprezidenta Václava Havla. Místní nespokojenci sepsali petici, kterou zaslali na magistrát, a oslovili památkovou inspekci ministerstva kultury i ombudsmana Otakara Motejla. „Výstavba domu se zcela vymyká charakteru zdejší funkcionalistické vilové zástavby z 30. let a necitlivě zasahuje do jejího architektonického uspořádání,“ prohlásil Libor Ulovec, jeden z místních obyvatel, který proti výstavbě protestuje. Jeho slova potvrdil architekt Zdeněk Lukeš: „Charakter zástavby na Barrandově je daný, nedovedu si představit, že by tu vyrostl čtyřpatrový dům.“ Magistrát své rozhodnutí brání: postup odboru kultury a památkové péče byl prý správný. „Věc byla prošetřena, vše je v pořádku,“ uvedl šéf magistrátních památkářů Jan Kněžínek, který je pod dokumentem schvalujícím výstavbu podepsán. Podle Kněžíňky demolice vily a výstavba nového domu neodporuje pravidlům při ochraně památek. Nový bytový dům je podle obyvatel příliš velký – zabere čtyřikrát víc prostoru než historická vila, čímž bude rovněž poničena zahrada. Zatímco vila stojí na 109

metrech čtverečních, bytovka zabere podle plánů přibližně 470 metrů a střecha tu původní přesáhne o 3,9 metru. S obyvateli souhlasí ministerstvo kultury. „Výrazně by byl atakován dálkový pohled od Braníku,“ píše ve své zprávě Jiří Varhaník, ředitel Památkové inspekce ministerstva. Lidé také upozorňují, že se výstavbou nového domu zhorší dopravní situace v okolí. Už teď sem kromě místních obyvatel míří stovky lidí do televizních a filmových ateliérů. „U nového domu přibude až padesát parkovacích míst. Do okolních ulic se auta prostě nevejdou,“ je přesvědčen Norbert Rieger, další z nespokojených obyvatel. V budově by mělo být 13 bytů, osm bude větších než sto metrů čtverečních. Vyjádření firmy Casta Invest, která dům postaví, se včera nepodařilo získat. Do sporu by se měla vložit ještě radnice Prahy 5. „Ta to má teď v rukou,“ řekl Norbert Rieger. Jak se představitelé Prahy 5 rozhodnou, není jasné. „Proti výstavbě se staví zhruba polovina zastupitelů,“ uvedl místostarosta Petr Horák. Podle něho bude důležité vyjádření komise regenerace Prahy 5. „Její stanovisko ovlivní naše rozhodování,“ dodal Horák. Podobně je na tom i vila na adrese Skalní 19, která však v sobotu 20. 10. 2007 vyhořela. Dne 23. 10. 2007 proběhlo jednání na odboru památkové péče Ministerstva kultury ČR. JUDr. Karmazín a JUDr. Novotný potvrdili, že celý spis bude na základě pokynu veřejného ochránce práv postoupen k dalšímu správnímu řízení rozkladové komisi MK ČR.

V Radlicích vyroste „Louvre“

Nedaleko nového ústředí ČSOB a stanice metra Radlická, v Kutvirtově ulici, roste nová administrativní budova. Autoři ji pokřtili podle slavné pařížské galerie - Louvre. Jde o první budovu rozsáhlejšího stavebního projektu s názvem Mayfield Galleries, v jehož rámci by postupně měla na okrajích Radlického údolí být postavena trojice menších kancelářských objektů, nesoucích názvy po světových galeriích. Druhá budova by se měla jmenovat Ermitáž, třetí možná ponese jméno Prado. Objekty budou rozmístěny na svazích Radlického údolí a vytvoří jakýsi panoramatický celek. Stavebním materiálem se stane železobetonový skelet

prostoupený sklem. V listopadu roku 2007 by – Louvre, budova ve tvaru „rohlíku“, měla být pod střechou. V současnosti je hotová suterénní deska a vztyčují se nosné sloupy, které ponesou nadzemní části. Administrativní paláce, které vyrostou poblíž ČSOB, nabídnou zhruba 13 tisíc metrů čtverečních převážně komerčních a obchodních ploch. Mohly by být hotovy někdy kolem roku 2010.

Úřední oznámení

Soud rozhodl o platnosti výpovědi

Dnešního dne 28.11.2007 proběhlo jednání u Obvodního soudu pro Prahu 5 ve věci žaloby o vyklizení objektu Pod Žvahovem 5/463, kterou podala Městská část Praha 5 proti Osmiletému gymnáziu Budáňka, o. p. s. Obvodním soudem pro Prahu 5 bylo rozhodnuto, že výpověď nájemní smlouvy ze dne 30. 8. 2006 byla neplatná. „Doporučím radě městské části, aby se proti rozhodnutí neodvolávala,“ sdělil starosta MČ Praha 5 Milan Jančík. Radnice si byla od počátku vědoma toho, že platnost této výpovědi ze dne 30. 8. 2006 byla sporná a její platnost je pouze otázkou právního výkladu. O platnosti výpovědi mohlo být rozhodnuto pouze nezávislým soudem a z tohoto důvodu byla také žaloba na vyklizení podávána. Při vědomí výše uvedené skutečnosti vypověděla Městská část Praha 5 nájemní smlouvu uzavřenou dne 31. 8. 2005 s Osmiletým gymnáziem Budáňka, o. p. s. opakovaně, a to řádnou výpovědí ze dne 29. 6. 2007. Městská část Praha 5 plně respektuje dnešní rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5, kterým bylo určeno, že výpověď ze dne 30. 8. 2006 je neplatná.

Podniky a podnikatelé

Nemístná kritika vládní reformy?

Senátor RNDr. Miroslav Škaloud (ODS) je zastáncem nezbytných ekonomických opatření, které mají v průběhu několika let ozdravit českou ekonomiku. Podle jeho slov narážel reformní ekonomický návrh Topolánkova vládního kabinetu na kritiku zleva a zprava. Liberálně ladění ekonomové si přáli razantnější změny, výraznější zjednodušení a krácení daní i výdajů státního rozpočtu. Naproti tomu opozice

reformu kritizovala jako asociální. ČSSD (Česká strana sociálně demokratická) je především nespokojená se sociálním a zdravotním pojištěním. Lidé, kteří mají hrubou mzdu 80 tisíc Kč a více, totiž na pojistném zaplatí „jen“ 38 tisíc měsíčně, zatímco dosud se pojistné zvyšovalo i nad tuto částku. Dalším terčem kritiky je snižování daní podnikům. Sazba daně z příjmu právnických osob se bude postupně snižovat až na 19 %. Podle opozice (levé) to přispěje k dalšímu schodku státního rozpočtu. ODS (Občanská demokratická strana) se však domnívá, že snížení daní všem podnikatelům bude spravedlivější než politika ČSSD, která pomocí investičních pobídek zvýhodňovala vybrané podniky. Situace je o to horší, že bez zásahu současné vlády by rozpočet na příští rok skončil deficitem kolem 150 miliard a v roce 2009 by už vláda neměla o čem rozhodovat, protože by tz. mandatorní výdaje, které vláda musí vydat bez ohledu na okolnosti, pokryly celý rozpočet. Kabinet by tak neměl žádné prostředky na společensky nutné projekty.

První nemovitost pro Realitii

Společnost Nationwide Holding a.s., jediný akcionář investiční společnosti Realtia, zajistila pro 1. nemovitostní OPF REALTIA první nemovitostní investici. Dceřiná společnost firmy Nationwide Holding a.s. koupila 67 % nemovitostní společnosti vlastníci komplex Palác Anděl na pražském Smíchově od jejího developera UBM. Palác Anděl s čistým ročním provozním příjmem převyšujícím 2,8 milionu Eur, více než 14 tisíce metry čtverečními pronajimatelných kancelářských a obchodních ploch a 120 parkovacími místy bude první nemovitostní investicí, která se stane součástí portfolia 1. nemovitostního OPF REALTIA. Palác Anděl se sestává ze čtyř moderních multifunkčních budov rozmístěnými mezi ulicemi Stroupežnického, Plzeňská, Radlická a ze čtvrté strany sousedí s moderním náměstím Piazza Domino. V tomto především kancelářském komplexu mají své prostory mnohé významné nadnárodní společnosti, ING Bank, Toyota Tsusho, Scandinavian Tobacco, BPP, PORR, UBM, IVAX a TEVA. V přízemí

komplexu jsou dalšími nájemci provozovány úspěšné restaurace (JetSet, SushiPoint) a obchodní jednotky (A3 Sport). Palác Anděl je součástí nového městského bloku známého jako Anděl City. Ten zahrnuje rovněž další kancelářské a obchodní prostory, luxusní hotely, byty a multikino. Centrální oblast Smíchova je jednou z nejdynamičtěji se rozvíjejících oblastí Prahy a je příkladem výjimečně úspěšné přeměny původně průmyslové městské části v obchodně prosperující lokalitu. Spolu s centrem Prahy 1 se jedná o jednu z nejlukrativnějších lokalit z hlediska investic. „Věřím, že jsme jako první investici pro 1. nemovitostní OPF REALTIA zajistili jeden z obchodně nejúspěšnějších a nejkvalitnějších nemovitostních komplexů v Praze. Při výběru investic se vždy primárně soustředíme na sílu lokality. Oblast Anděl v Praze 5 vnímáme z investičního hlediska jako nejlepší mikrolokalitu Prahy, a to díky její kombinaci špičkového urbanismu, moderní dopravní infrastruktury a do budoucna omezené nabídky nových kancelářských či obchodních prostor. Kritérium síly lokality se zatím ve střední Evropě projevuje jen v omezené míře. V posledních dvou letech ale jasně vidíme, že lokalita v kombinaci s kvalitou produkuje výrazně vyšší zhodnocení než průměr trhu. To, co platí na rozvinutých nemovitostních trzích po desetiletí, se jasně projevuje i u nás,“ řekl Radim Bajgar, člen představenstva investiční společnosti Realtia. Realtia investiční společnost, a.s. je správcem 1. nemovitostního OPF REALTIA, speciálního fondu nemovitostí. Společnost získala povolení České národní banky k vytvoření fondu dle zákona o kolektivním investování dne 20. srpna 2007. To nabylo právní moci dne 6. září 2007. Investiční společnost Realtia disponuje týmem expertů s dlouholetými zkušenostmi a špičkovými výsledky v oblasti investic do nemovitostí a obhospodařování podílových fondů. Nabízí jak drobným investorům, tak velkým institucím vysoce profesionální přístup a velmi kvalitní správu majetku. Obchodní politiku a provoz Realtie má na starosti Martin Sankot, člen představenstva. Specialisty na transakce s nemovitostmi jsou členové představenstva

Radim Bajgar a Sebastien Dejanovski, kteří stojí za úspěchem společnosti Czech and Slovak Investment Advisors s.r.o. Tato společnost je předním asset manažerem nemovitostních aktiv pro institucionální investory v České republice a na Slovensku. Sebastien Dejanovski a Radim Bajgar v minulosti na těchto trzích realizovali nemovitostní transakce v hodnotě kolem 500 miliónů EUR.

Byty a bytová politika

V Motole a na Barrandově vzniknou nové byty

Až třicet šest zbrusu nových bytů by mělo vzniknout v domech v Zahradníčkově ulici v Motole. V ulici Lumiérů na Barrandově by pak ve stávajících domech mělo vzniknout sedmáct bytů. Koncem listopadu 2007 o tom rozhodla rada Prahy 5. Výběrové řízení na stavební firmu, která byty postaví, se uskuteční v roce 2008.

V Košířích se staví byty pro náročné

Přes sto bytů, jedenatřicet řadových domů a čtyři luxusní vily chce investor postavit v komplexu Arboretum v Praze 5 v Košířích. Majitelé se do nich nastěhují v létě roku 2008. Arboretum patří k největším projektům bytové výstavby, které se v Praze právě rozjíždějí. Čtvrť se stovkami bytů má např. brzy vyrůst také v nedalekých Jinonicích, dalších téměř tisíc se jich staví na Jarově v Zeleném městě. Stavební boom zažívá také Praha 3, na hranici Žižkova a Vinohrad roste na šestnácti hektarech zřejmě největší rezidenční areál Central Park Praha. Dvě stovky bytů začne letos stavět italská stavební společnost AR. MA v Hloubětíně u Rokytky. Rezidenční projekt Arboretum nabídne luxusní bydlení za nadprůměrné ceny. Nejvíce bytů, o velikosti 1+kk až 4+kk, vznikne ve třech velkých obytných domech. Vily, kde je možné zařídit si vnitřní bazén, budou mít rozlohu až 248 metrů čtverečních. Jeden metr obytné plochy se bude prodávat za 42 až 60 tisíc korun. V ceně je zahrnuto nadstandardní vybavení včetně kuchyní a spotřebičů. Investoři lákají zákazníky na atraktivní polohu čtvrti nedaleko Smíchova, kde je jedinečný výhled na Prahu a velký podíl zelených ploch. „Očekáváme, že Arboretum

osloví náročné klienty, které zajímají nejen estetické vlastnosti stavby, ale i to, jaký má vliv na životní prostředí,” říká manažer projektu Petr Mašek z divize pozemního stavitelství společnosti Skanska. Podle architektonického návrhu Petra Suskeho budou tak na nových objektech využity přírodní materiály, kámen i dřevo. Podle šéfa investorské firmy Ikano Properties Michala Horejše je o nové bydlení v Košířích už předem velký zájem, lidé si rezervovali nebo již zakoupili třetinu budoucích bytů.

Nájemníky prý stresuje vymahačská agentura?

Ačkoli Městskou část Praha 5 v létě v souvislosti s činností Agentury Praha 5 prošetřuje protikorupční policie, řada nájemníků bytových i nebytových prostor se právě v souvislosti s uvedenou vymahačskou agenturou dostala v posledních týdnech roku 2007 do stresu. Firmu a ani její personální pozadí nikdo pořádně nezná. Smlouvu s agenturou přitom městská část hbitě zrušila několik minut předtím, než do budovy radnice v létě vtrhla policie. Celé měsíce předtím smlouvu shodně interpelovali opoziční zastupitelé, opakovaně také komunistický zastupitel Milan Macek. Ten ve své interpelaci upozornil na možný trestný čin Agentury Praha 5 v souvislosti s vymáháním pohledávek. Přesto právě v listopadu 2007 dostávají nájemníci, kteří prokazatelně a řádně městské části nájemné platí, výhružné dopisy. Jde například o nájemníky z Bezděchovy nebo Lamačovy ulice. Ti musejí podnikat martýrium na správní firmu Centra, aby jim vydala potvrzení o tom, že nájemné řádně uhradili. Řada lidí chce prý proto městskou část zažalovat, neboť to považují za útok na svou bezúhonnou pověst.

Doprava

Metro A má vést zatím jenom do Motola

Prodloužení trasy A pražského metra je zatím jisté pouze do Motola. Minulý týden to vyplynulo z jednání dopravního výboru zastupitelstva hl. m. Prahy. Výstavba nové trasy je rozfázována a v první etapě bude metro končit v Motole.

O postupu a zejména o směru další výstavby chce pak opozice ještě jednat, neboť tvrdí, že zamýšlené pokračování je zbytečné. Za své by tak mohl vzít záměr primátora Pavla Béma, který slibuje prodloužení metra až na ruzyňské letiště. „Po dostavbě „Áčka“ do Motola (v roce 2014) nebude nutné trasu metra dále prodlužovat směrem na letiště. Je celkem jasné, že v té době už bude cestujícím sloužit odbočka buštěhradské dráhy, která spojí ruzyňské letiště s Libocí, Dejvicemi, Hradčanskou a Masarykovým nádražím,” tvrdil Petr Zajíček (KSČM), místopředseda výboru dopravy městského zastupitelstva. Také podle zastupitele Jiřího Witzanyho (SNK ED) bude zbytečné investovat dalších dvacet miliard korun do prodloužení trasy metra, která by byla vlastně paralelní s trasou rychlodráhy. „Myslím, že teď se mluví o tom, že metro povede na letiště. Je to zaznamenané i v územním plánu, ale později se dá přednost dostavbě trasy D směrem do Písnice. Tam je spojení špatné, respektive žádné,” předpokládal jiný vývoj Witzany. Na rychlodráze, která povede z Kladna až do centra metropole, totiž neoblomně trvá vedení Středočeského kraje. V červenci 2004 totiž pražský primátor Pavel Bém podepsal se středočeským hejtmanem Petrem Bendlem a ministrem dopravy Milanem Šimonovským Memorandum o spolupráci v železniční dopravě na území Prahy a Středočeského kraje. V něm signatáři za jednu z priorit uvedli právě modernizaci zmíněné vlakové trati. Primátor, který před několika měsíci slavnostně pokračování trasy A i s nákresy jednotlivých stanic představil, ale jakékoli změny odmítá. „Metro povede až na letiště,” stojí za svým. Rychlodráha je reálným projektem na trase mezi Kladnem a terminálem Dlouhá míle. „V části pražské by měla rychlodráha vzniknout za předpokladu respektování všech požadavků Prahy 6 a města,” nastínil Bém.

Před 35 lety zmizely z Prahy trolejbusy

Pražské trolejbusy mají neslavné výročí. Je to přesně 35 let, co v hlavním městě dojezdily. Poslední trolejbus vyjel v roce 1972 na lince 51 ze stanice Stadion jih do Vršovic. Trolejbusy

přitom křižovaly Prahu celých 36 let! První trolejbusová trať vznikla v roce 1936 na trati Sv. Matěj – Vozovna Střešovice. Byla dlouhá 3,5 km a projet z jedné konečné na druhou trvalo pouhých 13 minut. Poté, co se tento způsob dopravy osvědčil, byly další linky zavedeny směrem od smíchovského Anděla do Jinonic. Kvůli postupnému rozšiřování autobusového a tramvajového vozového parku trolejbusy ale ustoupily, až v roce 1972 zcela zmizely z pražských ulic. Dodnes ale trolejbusy jezdí například v Brně, Pardubicích, Českých Budějovicích, Plzni nebo Zlíně.

Školství a dětské aktivity

Waldorfská škola v Jinonicích: Projekt v harmonii s přírodou

Jak prosadit zajímavý projekt s netradičními rysy dřevěné stavby v české krajině? To je otázka, která je bytostně spojena s osobností prof. arch. Martina Rajniše, který má se spoluautory na svém kontě celou řadu nekonvenčních architektonických děl. Respekt k přírodě, přírodním materiálům a zákonitostem, hledání souladu a splynutí s okolním prostředím a krajinou - to je nejvěrnější filozofický výraz pro projekt Waldorfské školy v Praze 5 - Jinonicích. Jde o příklad určitého souznění představ architekta a investora. Ne vždy se to však podaří. Nonkonformní profesionální postoj architekta Martina Rajniše dost často naráží na nepochopení úřadů, ale i samotných stavebníků. "V případě Waldorfského gymnázia jsem chtěl navrhnout školu, která by děti maximálně inspirovala k myšlení o světě, o svobodě. K tomu se mi nabízí jako nejvhodnější využití kamene, dřeva a skla, prostoru, zeleně a světla. Vzniká tak struktura, která se hodně odlišuje od běžných budov. Podobné prostředí působí na vnímání dětí pozitivně, což ještě podtrhuje možnost úpravy dispozic a vytvoření různých nových situací," uvedl profesor Rajniš. Budovy tvoří kamenné zdi v terasovitě uspořádaném svahu, doplněné dřevěnou konstrukcí, a zakrytí jednolitou skleněnou střechou, ustupující jen pronikání zeleně (dává šanci pohrát si se světelnými toky). Tento řád jen mírně narušuje

svérázná věž astronomie. Je to cesta ke struktuře, která nechá navzájem prostoupit konstrukce i rostliny, přírodní elementy. Je to koncepce velmi proměnlivé, přizpůsobivé stavby, která v širokém spektru dovoluje uživateli měnit parametry, rozměry, tvar, světlo, výhledy, vybavení. Důležité je však také hledisko ekonomické - nízké náklady. V konceptu Waldorfské školy se setkává několik záměrů. Základní struktura stavby je složena z pěti přízemních pavilonů, které jsou umístěny stupňovitě na mírném svahu, skloněném k severu. Do areálu se vstupuje v prostoru mezi nejnižší umístěnými pavilony a odtud pokračuje systém ramp. Dřevěné konstrukce školy se prolínají s přírodou. Mezi pavilony jsou navrženy lineární zahrady zapojené do systému zeleně obklopující celou školu. Stavby jsou navrženy ze dvou kontrastních materiálů - lehké dřevěné rámové konstrukce a hmotných kamenných dělicích stěn. Plášť stavby včetně zastřešení tvoří transparentní sklo. Střecha probíhá souvisle v mírném spádu, rovnoběžně se svahem. Nad lineárními zahradami probíhají jen dřevěné rámy, skla jsou pouze nad pavilony. Celá stavba je stíněna soustavou pěti vodorovných polí dřevěných lamelových žaluziových systémů, plochy žaluzií jsou nastavitelné. Každá místnost školy se může proměňovat díky posuvným deskám na stropě i stěnách, jimiž lze případně prostor zcela uzavřít. Systém je velmi adaptabilní: pole dřevěné konstrukce mohou být doplňovány tzv. Shadow Boxy, výplňovými konstrukcemi (plochými či nábytkovými dílci). Uvnitř každé třídy je ve výši tří metrů zatahovací vodorovné stínění stropu. Před stěnami je navržena mobilní závěsová plocha (tkaninová nebo v podobě dřevěné rolety). Pod skleněnou střechou lze nechat popínat rostliny. Průhledy transparentním pláštěm vedou vždy do zeleně. Atmosféra prostoru se proměňuje během dne i delšího období, rovněž tak pomocí systémů stínění, doplňování, vykrývání apod. Od vstupu v prostoru mezi dvěma nejnižší umístěnými pavilony začíná hlavní komunikační hala školy. Zleva v pavilonu I ji lemují sály knihovny, hudební učebny a eurytmie, na vzdálenějším konci pak vyvýšené kanceláře vedení školy a

sborovna. Po pravé straně se v mírném spádu sestupuje k šatnám a sociálnímu zázemí, jež jsou zapuštěny ve svahu pod pavilonem II. V podélné ose stavby je umístěna chodba se systémem ramp a schodů, umožňujícím bezproblémový pohyb mezi stoupajícími úrovněmi zdravým i handicapovaným uživatelům. Na tuto páteř jsou zavěšeny vedlejší chody s učebnami v systému dvojtaktu, vždy s venkovní terasou a lineární zahradou - krajinou. Množství odpočívadel a zákoutí vytváří různorodý prostor pro setkávání o přestávkách mezi vyučováním. Vzestupně jsou umístěny: pavilon II s učebnami 2. stupně, pavilon III s učebnami lycea, pavilon IV s ateliéry a dílnami a nejvýše na svahu je pavilon V s tělocvičnou a jídelnou (tělocvična se zázemím je zapuštěna pod úroveň terénu, ovšem s doplněním o anglický dvorek a přímý přístup na venkovní hřiště). Koncepce nové waldorfské školy v sobě skrývá širší potenciál. Prolnutím stavby a krajinářské zahrady symbolicky ohraničuje současné zastavěné území obce a stává se vstupní bránou k zelenému pásu parkových a oddechových ploch. A nejen to. Přibližuje též vizi kultury stavění třetího tisíciletí. Prof. arch. Martin Rajniš (1944) vystudoval Fakultu architektury ČVUT v Praze, mimo jiné absolvoval postgraduální studium na Akademii výtvarných umění u prof. Cubra apod. V roce 1986 založil DA studio. Je spoluzakladatelem České komory architektů a několika dalších společností. Se spoluautory postavil např. OD Máj na Národní třídě, pavilon na Světové výstavě ve Vancouveru, sérii administrativních budov i rodinných domů a vil, podílel se na projektu OC Smíchov. Nyní působí v architektonickém studiu E-M.R.A.K. Ve své současné tvorbě hodně využívá zkušenosti z cest po světě a navrhuje dřevostavby s vlastním systémem spojů a skládání, v nichž uplatňuje motto svobodné tvorby a sepětí s přírodou.

Kultura

Činnost Klubu přátel starého Smíchova v roce 2007

Klub přátel starého Smíchova se v roce 2007 zaměřil zejména na tvorbu regionálního webu,

pořádání vlastivědných vycházek a koncertů vážené hudby. V lednu 2007 byly spuštěny webové stránky Klubu přátel na adrese www.praha-smichov.cz. Jsou pojaty jako čistě regionální informační portál. Obsahují Aktuální zprávy z radnice i z tisku nejen o Praze 5, ale i o různých zajímavých celopražských projektech a akcích. Nachází se zde Kalendář akcí, kde čtenáři kromě událostí pořádaných MČ Praha 5 naleznou i akce škol, knihoven, PIS a jiných regionálních institucí. V rubrice Památky se nacházejí informace o historii jednotlivých čtvrtí Prahy 5, usedlostech, domech a vilách, industriálních památkách a továrnách, dopravních stavbách, mostech, sakrálních a přírodních památkách a pamětních deskách. V rubrice Osobnosti Prahy 5 jsou na pokračování zveřejňovány životopisy slavných rodáků a místních umělců, které vyšly v knize Slavné osobnosti v dějinách Prahy 5: Příběhy nevšedních životů vydané v roce 2006 nakladatelstvím Perseus pod patronací Klubu přátel starého Smíchova. V rubrice Kultura se nalézají regionální kulturní instituce. Důležitou součástí je i Fotogalerie a Dokumenty Klubu. Na odkazech Publikace (knihy o Praze 5) a Knihovna (možnost vypůjčení v chystané knihovně) se dosud pracuje. Vzhledem k zájmu čtenářů a ke zpřehlednění rubriky Památky, je v příštím roce uvažováno o vzniku interaktivní mapy památek. V dalších letech by bylo možné tuto mapu rozšířit i o historii jednotlivých domů. Vlastivědné vycházky se konaly po celé období roku 2007. Tématem první vycházky, která se uskutečnila v lednu, byly staré Jinonice. Navštívili jsme např. jinonický zámek: základ panského dvora – jinonické tvrze, vznikl v roce 1620 za rytíře Albrechta Pfefferkorna. Po rytířově smrti se majitelem stává „vítěz bitvy na Bílé Hoře“ – Pavel Michna z Vacínova. Po tomto rodu sem přicházejí Schwarzenberkové. Ani jeden z majitelů tvrze zde ovšem nesídlil a tak dvorec postupně chátral. Teprve roku 1684, kdy Jan Adolf ze Schwarzenberka přebírá panství po svém strýci Ferdinandovi, dochází k rozvoji hospodářství. V témže roce přijíždí stavitel Giacomo Antonio Maggi, aby vyhlédl vhodné místo pro stavbu pivovaru. Nachází jej v jižním

křídle u průjezdu a již v roce 1697 se zde hovoří o prosperujícím pivovaru. Na konci 18. století dochází k pozdně barokní a klasicistní úpravě dvorce dle návrhu pražského stavitele Matěje Hummela. V dalších letech dochází k drobným klasicistním úpravám. V roce 1807 je přistavěn směrem do zahrady okrasný pavilonek. V roce 1850 zaniká pivovar a na jeho místě jsou vybudovány prostory k bydlení. V současné době je dvorec rekonstruován a přestavován na hotel. Vlastníkem je firma Jinonice Property Development, s. r. o. Další významnou památkou je dům v Bublavské ulici č. p. 302, který tvoří společně s č. p. 309 pozůstatek hrozeného středověkého dvorce. Dále se zde nachází usedlost z roku 1791, která je kromě hlavní budovy s tyrkysovou fasádou tvořena 4 hospodářskými budovami, které jsou nyní nově upraveny a slouží jako obytné budovy. Účastníci se také dozvěděli o působení Schwarzenberků v této oblasti. Průvodcovství se ujal Dr. Ladislav Čepička. V únoru proběhla Valná hromada Klubu, po jejímž skončení byla pro veřejnost přichystána přednáška Dr. Ladislava Čepičky na téma Josef Walter a továrna Waltrovka. Bohužel však selhala technika a přednáška musela být přesunuta na březen. Tématem březnové vycházky se stal hřbitov na Malvazinkách. Průvodcem byl opět Dr. Čepička. Hřbitov na Malvazinkách byl založen roku 1876 dle návrhu A. Barvitia. O dvacet let později zde byl postaven kostel zasvěcený sv. Filipovi a Jakubovi, který v březnu procházel rozsáhlou rekonstrukcí, která skončila letos na podzim. Další výraznou dominantou je barokní sloup se slunečními hodinami z roku 1675 přenesený od smíchovského nádraží, resp. od domu č. p. 193 na dřívější Zbraslavské třídě. Sluneční hodiny jsou umístěny na všech stranách čtyřbokého hranolu o rozměrech 42 x 61 cm. Uprostřed každé stěny je obdélníkový výklenek, ve kterém je vytesán jeden člen boží rodiny. Hřbitov je posledním místem odpočinku mnoha slavných osobností, např. Jakuba Arbesa, Jiřího Karáska ze Lvovic, Ondřeje Sekory, Mařenky Zieglerové, prezidenta Novotného či theologa, spisovatele a smíchovského faráře Jana Paulyho. Bez zajímavosti nejsou ani funerální plastiky

vytvořené A. Barvitiem, I. Platzerem, S. Suchardou, J. Štursou či J. V. Myslбекem. V březnu se též uskutečnila přeložená přednáška Dr. Ladislava Čepičky na téma Josef Walter a továrna Waltrovka. Zúčastnilo se jí téměř 50 občanů včetně rodiny J. Waltera, původně nástrojaře ve smíchovské továrně na mlýnské stroje a jízdní kola Jana Kohouta. V roce 1898 si pronajal malou dílnu v dnešní Kořenského ulici, kde opravoval váhy a jízdní kola. Později se přemísťuje na Kinského třídu, kde využívá zavedeného elektrického proudu a rozšiřuje výrobu. Začíná produkovat tehdy populární motorová kola. Před první světovou válkou se stěhuje do Jinonic. V roce 1918 vyrábí motocykly i pro ministerstvo války. V roce 1919 se z firmy stává akciová společnost s akciovým kapitálem dva miliony korun. V roce 1922 Josef Walter po nátlaku odchází ze správní rady společnosti a zakládá v Košířích firmu vyrábějící ozubená kola. Původní továrna začíná ve 20. letech vyrábět automobily (Princ, Lord), ve třicátých letech podle italské licence vozy typu Fiat (Bijou a Junior). Vyráběly se i nákladní vozy. Od dvacátých let jsou zde vyráběny letecké motory. Klub uspořádal i koncerty vážné hudby. V dubnu se Klub přátel starého Smíchova podílel na organizaci koncertu u příležitosti 75. narozenin skladatele Marka Kopelenta, který se uskutečnil v Berlíně pod záštitou starostky Charlottenburgu-Wilmersdorfu a starosty MČ Praha 5. Na koncertu se podílela i Pro arte vivendi. Na prosinec připravil Klub ve spolupráci s Branislav Music Agency a farností sv. Václava dva adventní koncerty v kostele sv. Václava na Smíchově. První se uskutečnil 9. prosince od 15,30 hod. Na programu byly smyčcové kvartety F. X. Richtera, W. A. Mozarta, Ch. de Saint-Georgie a A. Dvořáka v provedení Kvarteta Apollon. O týden později, tj. 16. prosince od 16,00 hod. zde zazněly španělské středověké poutnické písně, písně českého středověku a španělské středověké balady v podání Hany Blochové, Pavla Poláška, Přemysla Vacka a Milana Bílka. Byla započata i publikační činnost. Připravuje se distribuce knihy vydané Klubem přátel starého Smíchova: Vývoj Smíchova - od viničních usedlostí k městskému centru. Čtenáři

se v díle seznámí s pověstmi o vzniku názvu Smíchova, jeho historií až k průmyslovému předměstí, významnými stavbami (Bertramka, Portheimka, kostel sv. Václava, klášter Sacré-Coeur aj.) a osobnostmi. Klub se přihlásil do nabídkového řízení na získání nebytových prostor o výměře cca. 60 m čtverečních na adrese Štefánikova 21, kde by v budoucnu měla být vybudována knihovna. Klíče od prostoru byly předány v říjnu 2007. Nyní se pracuje na vybavení prostor. Klub má v současné době 63 stálých členů a stejný počet sympatizantů, kteří si přejí být o pořádaných akcích informováni. (Vypracovala: Marta Jiroudková, VKPSS)

Městská zeleň a ekologie

V usedlosti Cibulka začala rekonstrukce

Po letech chátrání se dočkala usedlost Cibulka rekonstrukce. Její majitel, akciová společnost Cibulka, začala s vyklízením rozlehlého areálu, od nového roku zde začnou pracovat projektanti a statici. „Musíme prostor připravit tak, aby se tu mohli pohybovat architekti, památkáři, statici a další odborníci. To bychom měli stihnout do konce roku,“ informovala nás zástupkyně společnosti Petra Kuchařová. V současnosti se pracuje na kácení náletových dřevin a další venkovní údržbě. Objekt je hlídán ostrahou. Investora čeká ještě úklid vnitřních prostor, které po tom, co usedlost obsadili bezdomovci, vypadají jako smetiště. „Na jaře začneme zpracovávat projekt. Zatím se držíme původního, což znamená, že část bychom pronajali jako kanceláře, zbytek bude sloužit ubytování,“ doplnila Kuchařová. Zda půjde o pronájem bytů nebo hotel, odmítla upřesnit. Zahrady v okolí by měly zůstat přístupné veřejnosti, v domku hned u vstupu do usedlosti, který dříve sloužil zahradníkům, plánuje společnost provozovat restauraci, uvažuje i o otevření galerie. Přestože majitel už začal s rekonstrukcí, stavební odbor Prahy 5 mu hodlá nadále udělovat pokuty za to, že usedlost nechal tak dlouho chátrat. Podle jeho ředitelky Dany Nacházelové se sice proti stotisícové pokutě úspěšně odvolal, ale úřad mu přidělí další. „Závady z roku 2003 ani 2006 zatím nebyly

odstraněny. Mastí to tu tak, aby to vypadalo, že se něco dělá," řekla na adresu investora Nacházelová. I památkáři majitele stále pokutují. „Vedeme správní řízení a vymáháme pokuty," potvrdila Petra Morávková z odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy. Pokuty pro právnickou osobu se pohybují ve výši statisíců korun. Stavební odbor požaduje po investorovi předložení přesného harmonogramu prací včetně přibližných termínů. Kdy bude rekonstrukce dokončena, zatím není jasné. „Chtěli bychom, aby to bylo co nejdříve, ale cesta od územního rozhodnutí ke stavebnímu povolení bývá až tři roky," řekla Kuchařová. Místním se plán s areálem líbí. „Bude příjemné, když tu bude restaurace, mnoho lidí sem chodí na procházky," zmínila členka občanského sdružení Cibulka Irena Morchová. Právě Morchová stála před rokem za protestem proti vykácení lesoparku v okolí usedlosti Cibulka. Magistrát mu chtěl navrátit původní podobu anglického parku. Projekt byl však krátce nato pozastaven.

Zdravotnictví a sociální politika

Na Barrandově v Praze 5 možná bude nové komunitní středisko

Na Barrandově v Praze 5 možná vznikne podobné komunitní centrum, jaké je v Nových Butovicích a na Jižním Městě. Novostavba by nahradila současné misijní středisko, které rovněž nabízí řadu programů pro mládež. Toto středisko ale bude uzavřeno v červnu příštího roku (2008) z důvodu, že jeho budova je ve špatném stavu a povolení k jejímu dočasnému užívání skončí. O budoucnosti misijního střediska jednali zástupci smíchovské radnice a Pražské arcibiskupství. "Městská část přišla se vstřícnou nabídkou majetkoprávního charakteru, která by umožnila budoucí rozvoj území," řekl radní Michal Šesták (ČSSD). Podrobnosti však zatím sdělit nechtěl. Představitelé arcibiskupství nabídku podle Šestáka předběžně přivítali. Jednání budou pokračovat, výsledek by mohl být znám v prvních měsících příštího roku, dodal radní. Zpráva o uzavření současného misijního

střediska vyvolala kritiku. Činnost centra požadovali zachovat například místní lidovci. Vedení radnice Prahy 5 původně sdělilo, že chce pozemek využít pro projekt sportovního a kulturního zaměření. Programy střediska by se podle představ radnice měly přesunout. Například dětský koutek Anita bude v Centru celoživotního vzdělávání Pegas, které funguje při Základní škole V Remízku. Pro komunitní centrum letos radnice opravila za 8,5 milionu korun budovu v Grafické ulici. Vznikly tam učebny, baletní sál i malá divadelní scéna, uvedla místostarostka Lucie Vávrová. O centrum pro pět desítek dětí se bude starat základní škola Grafická.

Veřejně prospěšná činnost

Informační tabule pro obyvatele Prahy 5

V rámci rozšiřování portfolia informací poskytovaných MČ Praha 5 obyvatelům Prahy 5 je v současné době před dokončením projekt, jehož úkolem je prostřednictvím plazmových obrazovek zajišťovat informace o aktuální úrovni znečištění ovzduší na zdejším území. Obrazovky budou umístěny v pasáži OC Nový Smíchov (2 ks), v Informačních střediscích Prahy 5 Štefánikova 15 a Krškova 807 a také ve vstupním vestibulu budovy městského úřadu na náměstí 14. října č. 4. Data poskytuje Český hydrometeorologický ústav prostřednictvím sítě automatizovaného imisního monitoringu. Jeho stanice se v Praze 5 nacházejí na Smíchově a na Mlynářce. Zobrazovací jednotky budou dále sloužit jako prezentační plochy Prahy 5, kde budou obyvatelé průběžně seznamováni s aktuálním děním v oblasti kulturního a společenského života v podobě animovaných sekvencí či obrazovými a zvukovými vstupy.

Historické varhany po velké obnově

V jednom z nejstarších kostelů na území Prahy 5 – v kostele Nejsvětější Trojice, který stojí u Malostranského hřbitova v blízkosti stanice Bertramka, se dočkaly obnovy varhany z první poloviny 19. století. „Vzácný nástroj byl pracovníky Památkového úřadu magistrátu i Pražského arcibiskupství ohodnocen jako

historicky velmi cenný," uvádí administrátor košířské farnosti Lohel Zdeněk Klindera. Smyslem obnovy nebyla „jen“ generální oprava, ale doslova záchrana nebezpečně chátrajícího nástroje. Na starost si ji vzal zkušený varhanář Jan Otcovský z Blatna u Jesenice. Práce spojené s obnovou varhan si vyžádaly celkem 127 300 korun, z toho padesáti tisíci korunami přispěla městská část. „Košířská farnost touto cestou děkuje za veškerou finanční pomoc pro záchranu tohoto vznešeného hudebního nástroje, který může dále přispívat k obohacení bohoslužebného a koncertního života našeho regionu," uzavřel Lohel Zdeněk Klindera z košířské farnosti.

Praha 5 přispěla na kulturu

Rada MČ Praha 5 v říjnu 2007 schválila příspěvek na úhradu nákladů za teplo a provozní náklady v objektu Plzeňská 76, Praha 5, kde činnost provozuje Krytové divadlo Orfeus. Příspěvek byl ve výši 25.000,- Kč. Praha 5 každoročně činnost populárního divadla v rámci svých dotačních titulů podporuje. Finanční prostředky převzalo občanskému sdružení, které činnost divadla Orfeus zajišťuje.

Talent roku 2007

Soutěž vznikla na základě tradičních koncertů velkých těles, které se těší přízni veřejnosti. MČ Praha 5 chce touto soutěží vyjádřit jednoznačnou podporu vážné hudbě. Tento ročník není soutěž ve standardním pojetí, ale přehlídka talentovaných dětí z Prahy 5 a dětí z našich partnerských měst. Zodpovědnost za kvalitní výkon dětí mají ředitelé hudebních škol. Užší výběr dětí provede dramaturgická rada soutěže „Talent roku 2007“ pod vedením dirigenta Leoše Svárovského. „Hlavní přínos soutěže vidí MČ Praha 5 v nabídce možnosti dětem hrát s profesionálním orchestrem pod vedením světoznámého dirigenta," informoval zástupce starosty MČ Praha 5 Lukáš Herold. Odměnou za účast v soutěži bude vystoupení s Pražskou komorní filharmonií na koncertě v Národním domě na Smíchově. Je to příležitost, která je neopakovatelná a je zážitkem na celý život. Na slavnostní večer budou pozváni rodiče

dětí a jejich rodinní příslušníci a veřejnost. Večer měl slavnostní ráz a mladí hudebníci si odnesli upomínkové předměty, malý dárek. Pro příští rok bude vyhlášena regulérní soutěž, ze které porota vybere vítěze a ten získá titul „Talent roku“.

Malíř a ilustrátor Miloslav Jágr vystavoval v Galerii Portheimka

Semilský rodák Miloslav Jágr (8. 6. 1927-23. 8. 1997) - malíř, ilustrátor, pedagog, scénograf, sochař a spisovatel-vystavoval od 27. listopadu 2007 své malby a kresby pro děti v Galerii Portheimka. Jágr proslul především jako ilustrátor dětských knížek, jeho postavičky a malebné krajinky věrně kopírují život Jizerských hor a Podkrkonoší, přičemž jej trvale posunují do radostného světa smíchu. Svým výrazem autor náleží do řady výtvarníků, jako jsou Mikoláš Aleš, Josef Lada, Antonín Strnadel. Jeho přítel František Nepil jej zcela trefně vystihuje: „Čas od času se narodí malíř, který má dar včarovat na papír náš kraj, naši zem. Člověk otevře knížku a z ní na nás zase dýchnou ty naše palouky a dvory, ty potoky k přeskočení i k nepřeskočení, stráně a návsi, a tátové a dědkové a strejdové, a mámy, tetky a babky našeho života, a nám je chvíli o pár let míň a nadlouho jsme o mnoho bohatší." Miloslav Jágr se narodil 8. června 1927 v Semilech. „Semily jsou moje rodná víska. Jizera ji dělila vpravo na Semily a vlevo na Podmoklice, kde stával domek pana Háby na Olešce, ale ten už vzal za své. Já nemám rodného domku. Mám jen rodnou řeku," vzpomínal tvůrce v jednom rozhovoru. „Pan Hába vycpával drobné zvířectvo, zvláště ptáky, pak je stavěl do takových černých bedýnek, ve kterých bylo zepředu sklo. Ledňáček seděl uvnitř na větvičce nad zrcátkem, což byla voda, okolo ležel sníh udělaný ze sádry a v pozadí svítila obloha malovaná temperou. Byly to takové divadelní makety, formáty filmového okénka, bloky knih. Pak mi neříkejte, že tříleté dítě si nic nepamatuje," pokračoval. Výtvarník náležel ke klíčovým spolupracovníkům nakladatelství Albatros. Získal řadu ocenění, například za ilustrace ke knize Václava Čtvrtka „Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni“ obdržel na

Mezinárodním festivalu dětské knihy v Nice (1980) Stříbrného orla. Napsal i několik knížek: Kluk s křídly, Pan Tužka a slečna Pastelka, Jak zrzci udělali tmou... Narodil se 8. června 1927, v letech 1942-1946 studoval na Státní sklářské a ochodní škole v Železném Brodě, později na Vysoké škole umělecko průmyslové v Praze, kterou absolvoval až po válce v letech 1947-1952. Od roku 1960 zde působil jako vedoucí pedagog ateliéru filmé a televizní grafiky. Zemřel 23. srpna 1997.

Sport a zábava

Anděl je pro cyklisty tabu. Změna se nechystá

Přestože je Anděl každý den plný lidí, někdo se sem nedostane – cyklisté. Ti podle vyhlášky totiž nesmějí na chodník ani na tramvajové koleje.

„Tam se cyklista nijak nedostane,“ potvrdil Pavel Polák, šéf magistrátní komise pro cyklodopravu. „Jednáme s úřadem Prahy 5 o tom, jestli by se na Andělu nějaká cesta pro lidi na kole nenašla,“ dodal. Cyklisté musejí křižovatku objíždět okolními ulicemi, včetně Radlické a Kartouzské, kde se pohybuje velké množství aut a cyklisté se tu necítí v bezpečí. „V tuto chvíli se o žádné změně neuvažuje,“ uvedl mluvčí radnice Prahy 5 Jan Šlajs. „Na Andělu preferujeme pěší provoz, a s tím počítáme i do budoucna.“ Radnice chce pro cyklisty vymyslet bezpečnou náhradní trasu okolními ulicemi. „Variantní trasa pro cyklisty bude navržena po zpracování studie vedení cyklistických tras na území městské části,“ dodal Šlajs.

Řezáč s prknem na hlavě

Herec Švandova divadla Ivan Řezáč si rád vymýšlí lumpárny. V roce 2002 tak založil s kolegy z divadla a dalšími populárními osobnostmi (Hůlka, Čech) recesisticko-sportovní Unii Woodkopf. Sport, jehož název se skládá z anglického slova wood (dřevo) a z německého kopf (hlava), má prostá pravidla: dva hráči stojí proti sobě, s dřevěným dvoumetrovým prknem na hlavě, vyhrává ten, kdo protivníkovi shodí prkno dvakrát.

Jednoduché? Pouze pokud máte plochou hlavu a dobrou rovnováhu. O Woodkopfu se nyní

hodně mluví. Přibližme, jak tento originální sport vznikl. Vznik sportu Woodkopf je opředen mnoha mýty. Jisto je, že Woodkopf existoval vždy a všude, jen o něm nikdo nevěděl. A pravda také je, že to, že si dva kamarádi zničehonic položí na hlavu prkno nedaleko Soumarského mostu a tančí s ním, je těžko vysvětlitelné. Důležitý při této hře je tvar hlavy, jsou i jiné důležité predispozice? Sport klade vysoké nároky na vyrovnanost a vybalancovanost osobnosti hráče, současně tyto osobnostní předpoklady pomáhá vybrousit k naprosté dokonalosti. Vyžaduje též absolutní soustředění a výjimečnou empatii. Nežádoucí je smysl pro humor.

Jak široká je vaše členská základna? Do dnešního dne má občanské sdružení Unie Woodkopf 68 řádných členů. Jak se můžu stát woodkopfistou? Každý, kdo si položí na hlavu dřevěný kvádr (fošnu) o rozměrech 200 x 16 x 2 cm o váze 3 - 4 kg, udrží ho tam nejméně 10 vteřin a vyhledá svého soupeře, se kterým se pustí do džentlmenského klání. (Úryvek z pravidel: Klání probíhá vždy mezi dvěma soupeři. Každý si položí na pokyn rozhodčího svoji fošnu na svůj head-flek /místo, kde se fošna dotýká kebuly-hlavy/. Na další pokyn rozhodčího se oba soutěžící snaží volným dotykem své fošny srazit soupeřovo prkno z jeho hlavy. Povolen je pouze jenom dotyk „fošna na fošnu“, „fošna do fošny“ či „fošna pod fošnu“. Je zakázáno dotknout se soupeřova těla, jak tělem, tak fošnou. /Za nepřípustný je považován i náznak takového útoku./ Hráč nesmí vystoupit z hřiště. /Rozměr hřiště 6 - 8 x 6 - 8 m/ Docílením pádu soupeřovy fošny na zem hráč získává jeden vítězný bod).

Chcete se ucházet o zařazení na program OH 2016, i pokud Praha nebude kandidovat? Pokud Praha neuspěje, Unie Woodkopf se bude snažit rozšířit a popularizovat společenskou hru Woodkopf mezi občany zeměkoule v co nejširším měřítku za použití všech dostupných metod, které nejsou v rozporu s předpisy trestního či přestupkového práva ČR, či jiného relevantního státu nebo obdobného útvaru. Ivan Řezáč je plzeňský rodák, absolvent DAMU. V 90. letech byl v angažmá v Činoherním klubu v

Praze a v Divadle v Celetné. Ve Švandově divadle na Smíchově je od počátku jeho existence a hrál či hraje tu mimo jiné v představeních Tartuffe, Zabiják Joe, Skleněný zvěřinec nebo Sen noci svatojánské. Za roli Arnulfa ve Škole pro ženy získal Cenu Thálie, předtím na ni byl nominován za roli Prospera v Bouři.

Smíchovský festival alpinismu

I letošní Festival alpinismu, který se uskutečnil v Národním domě na Smíchově ve dnech 23.-25. listopadu 2007 a jehož pořadatelem byla společnost ALPY spol. s r.o. a časopis lidé&HORY pokračoval v tradici celorepublikových setkání českých členů Alpenvereinu (1991-2003) i v atmosféře minulých ročníků Festivalu alpinismu. Programová náplň festivalu byla opět zaměřena na velkoplošnou projekci filmů, diashow a přednášky za přímé účasti řady domácích a zahraničních osobností horolezectví. S většinou přednášejících proběhla moderovaná diskuze s publikem. Mezi nejatraktivnější přednášky letošního festivalu patřilo např. společné vystoupení primátora Pavla Béma s Peterem Habelerem, prvním člověkem, který vystoupil na vrchol Everestu bez kyslíkového přístroje nebo unikátní show Kurta Diembergera, za kterou získal na loňském festivalu v Trentu hlavní cenu. Ze zahraničních osobností, které přijely letos na Festival alpinismu do Prahy, je třeba dále jmenovat několik významných špičkových lezců: Hans Kammerlander - I, Carlos Suárez (ESP), Kurt Albert - D, Holger Heuber - D, Boris Lorenčič - SLO, Viki Grošelj - SLO nebo Appa Sherpa - CAN. Významným partnerem festivalu byla společnost Národní park Vysoké Taury, festivalu se zúčastnil ředitel této společnosti Mg. Christian Wörister a další osobnosti z Alp. Účast potvrdilo i několik významných vedoucích představitelů rakouského Alpenvereinu: Klaus Oberhuber, Klaus Springfeld nebo Sepp Jöchler. Festivalu se opět zúčastnil i prezident nepálské himalájské asociace Ang Tshering Sherpa a další významní hosté. Nechyběly ani zvučná jména domácí horolezecké scény, určitě atraktivní byl duel dvou žen, které vystoupily na vrchol Everestu, Kláry Poláčková a Renaty Chlumské, která přiletí na festival ze Švédska. Mezi vrcholy festivalu

patřila show Libora Uhra, který jako druhý český horolezec vystoupil na vrchol K 2. Zajímavé bude také vystoupení nejlepších českých himalájských horolezců posledních let Radka Jaroše a Zdeňka Hrubého nebo i Martina Minaříka. Představil se i mistr světa v lezení na umělých stěnách Tomáš Mrázek, dále naši nejlepší extrémní skialpinisté nebo např. i extrémní lezec a výborný fotograf Pepe Piechowicz. Festivalu se zúčastnilo mnoho dalších dobrých lezců a alpinistů. Od pátečního odpoledne až do nedělního večera návštěvníci mohli shlédnout celkem 24 přednášek, videoprojekcí a panelových diskusí. Příznivci hor a horolezectví, obdivovatelé výjimečných sportovních výkonů i všichni ti, které láká svět horských i skalních vertikál a romantika přátelství na laně by neměli odejít z Národního domu na Smíchově zklamáni. Záštitu nad festivalem převzal primátor hl. m. Prahy Pavel Bém, který v sobotu 24. 11. 2007 byl jedním z aktérů panelové diskuze na téma Osmitisícovky. Festival byl slavnostně zahájen v pátek 23. listopadu 2007 v 17.30 hod za účasti starosty Prahy 5 JUDr. Milana Jančíka a ředitele Národního parku Vysoké Taury Mg. Ch. Wöristera. Součástí festivalu byla výstava 30 vítězných fotografií účastníků fotosoutěže, které vyhlásil v roce 2007 časopis lidé&HORY. Představeno bylo i 41 velkoformátových fotografií Jana Vestáka a Jana Krabce, výstava byla představena jako Ztracený svět v horách Karakoram. Na doprovodné prezentaci, která probíhala v sousedství hlavního přednáškového sálu a na které se presentovali nejvýznamnější tuzemští výrobci horolezeckého a outdoorového vybavení, bylo možné získat informace o zajímavých novinkách i o nových směrech ve výrobě všech druhů outdoorového vybavení.

Horolezci v Košířích

Lezení po umělých horolezeckých stěnách nabízí svým příznivcům ideální trénink v oblasti koordinace pohybů, spolupráce a myšlení s ostatními lezci. V košířském Squash Parku umožňuje horolezecká stěna volbu 23 cest s obtížnostmi ve stupni 3 až 9 UIAA stupnice, které jsou rozlišeny barvou chytů a

pojmenováním. Lezecký park na Cibulce byl založen v roce 2001. Původní sportovní areál s jedním tenisovým kurtem a šesti kurty squashovými byl nákladně upraven a v současnosti je největším squashovým střediskem v republice.

Bezpečnost občanů

Hasiči vyklidili dům v Košířích

Deset nájemníků činžovního domu v Musílkově ulici v Košířích muselo dne 11. listopadu 2007 nedobrovolně opustit své byty. Po půl desáté večer dostali hasiči hlášení, že v domě jsou praskliny a je zde cítit plyn. „Evakovali jsme všechny obyvatele domu, jedné z nájemnic poskytla pomoc záchranná služba,“ uvedl vyšetřovatel hasičů Josef Hyršl. Jak se však později ukázalo, zápach nepocházel z unikajícího plynu, ale z nátěru, který byl použit při opravě domu. Asi po dvou hodinách strávených v přistaveném autobuse se tak lidé do svého domu vrátili.

Porušuje policie na Andělu předpisy každou hodinu?

Druhý nejčastější prohřešek pražských řidičů proti pravidlům silničního provozu – stání v zákazu zastavení – není cizí ani policejním vozům. Dne 24. července 2007 po deváté hodině ráno si jedna z hlídek takto pohodlně „odložila“ vozidlo bezprostředně za značkou zákazu zastavení u obchodního centra Nový Smíchov na Andělu. Auto podle zjištění patřilo do vozového parku policejního obvodu Prahy II. „V Tesku na Smíchově zasahuje policie každou chvíli,“ potvrdila nám náš dotaz ředitelka policejního obvodu Zdeňka Brotánková. Policisté tak musí v Plzeňské ulici porušovat dopravní předpisy několikrát denně. „Policisté přijíždějí v podstatě každou hodinu,“ řekla mluvčí Tesco Stores Jana Matoušková. „Hlídka zaparkovala vůz co nejbližší, aby mohla pachatele dostat snáz do auta a odvézt na služebnu,“ vysvětlila Brotánková. Nakonec to však nebylo potřeba a za ukradené zboží v hodnotě sto korun pachatel od policistů obdržel „jen“ blokovou pokutu za přestupek. Asi by tedy

bylo lepší posunout značku a vymezit pro policii služební místo? „Nebyl by to první případ. Zákon to umožňuje,“ řekl náměstek pražského policejního ředitele Zdeněk Bezoušek. Policisté sice porušili dopravní předpisy, ale na zákazu zastavení parkovali kvůli neodkladnému služebnímu zásahu. To zjistilo šetření obvodního ředitelství Praha II.

Žijí v baráku na odstřel

Tři rodiny, asi deset lidí, skončilo v Praze 5 na ulici. Důvod? Stěny soukromého činžáku v Musílkově ulici, který prochází razantní rekonstrukcí, začaly víc a víc pukat. Z obavy ze zřícení domu lidé zavolali hasiče. A ti celkem pochopitelně rozhodli o evakuaci. Magistrátnímu statikovi Petru Macháňovi se stav baráku příliš nezdál, ale zatím lidem návrat do bytů dovolil. Narušenou statiku způsobily asi práce na rekonstrukci. „Naši maminku odvezli do nemocnice. Praskliny se tady objevily asi před týdnem. „Dělníci buší do baráku, to, co podřízli, zase zabetonovali. Máma už rok žije v jedné místnosti, stěny se asi pohnuly a dveře už nejdou otevřít. Když jsme se ozvali, majitel nám řekl, ať se máma vystěhuje. Syn je stavař a řekl mu, že ten dům je na odstřel. A domácí jen dodal, že teď už to ví taky, ale dal do toho už prý moc peněz,“ popisovala situaci Tadičová. Vlastník domu se sešel s experty ze stavebního odboru radnice v Praze 5. „Majitel se musí rozhodnout, co bude dělat dál. Musí však dům zabezpečit, zvolit asi šetrnější postup rekonstrukce. Zatím se dům vyklízet nemusel. Jeho zabezpečení se ale třeba neobejde bez podpěr v bytech a podobně. Bude-li potom obyvatelný, to se teprve uvidí,“ řekl Lubor Hrbek ze stavebního odboru Prahy 5.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Grafický a umělecký ústav a nakladatelství Václav Neubert a synové (č. p. 1040, Grafická 1)

Tiskárna zahájila provoz v roce 1877 ve dvoře Občanské záložny na Nádražní třídě, poté se přestěhovala do vlastní budovy v ulici Pavla Švandy ze Semčic. V letech 1901–1902 si

majitelé nechali postavit od Josefa Bečky vlastní budovu v Korbově ulici (nyní Grafická). Neubertovi čtyři synové (Oldřich, Miroslav, Václav a Karel) zavedli v třípodlažní stavbě světlotisk a zinkografii. V letech 1920 – 1922 byl přistavěn dvoupatrový objekt pro oddělení ofsetu a hlubotisku. Po znárodnění byla tiskárna přejmenována na národní podnik Orbis a následně na Polygrafii. Po sametové revoluci došlo k částečné restituci objektu. Zbytek byl zprivatizován. Budova i v současnosti slouží průmyslovým účelům. Vlastníkem je firma K - A.L.D. s.r.o.

Tiskárna Melantrich (dříve Koppe – Bellmann, č. p. 557, Drtinova ul. č. 10)

Tiskárna Koppe – Bellmann byla postavena v letech 1922–1925 podnikatelem V. Nekvapilem. Byla tvořena čtyřmi objekty: tiskárnou, kotelnou, obytnou a kancelářskou částí. Roku 1926 koupil tiskárnu a. s. pro grafický průmysl a nakladatelství Melantrich, která podle plánů Jaroslava Vorlíčka v roce 1931 přistavěla čtyřpatrovou budovu ve dvoře. Na Smíchově se nacházela knihtiskařská produkce firmy a reprodukční oddělení. Noviny a časopisy se dále tiskly na Václavském náměstí. Před druhou světovou válkou byla dle podkladů pro kolaudaci z roku 1938 přistavěna dvorní křídla. Vlastníkem je Libertas a. s.

Parostrojní pivovar v Košířích (č. p. 1, Na Popelce)

Pivo se v košířském pivovaru vařilo už na přelomu 18. a 19. století. Současná podoba je dílem přestavby provedené v roce 1880 novým majitelem Alexandrem Lannerem. Novorenesanční fasády se secesními prvky vznikly až v roce 1896. Svou činnost pivovar ukončil v roce 1934, a to především díky tvrdé konkurenci Smíchovského pivovaru. V dalších letech fungoval jako stáčírna lahvového piva Krušovice. V roce 1998 byl přestavěn na kanceláře dle návrhu projekčního ateliéru Aukett + Collingwood architects s. r. o. Nyní je objekt sídlem Národního bezpečnostního úřadu.

Sklárna a rafinerie Josef Inwald (Hlubočepy, č. p. 2587 ulice Ke Sklárně)

Císařskokrálovské výsostné privilegované sklárny a rafinerie na Zlíchově postavené na počátku 20. století nedaleko Smíchovského nádraží patřily k největším sklárnám v Praze. Vyrábělo se zde české křišťálové broušené a lité sklo, kryty osvětlovacích těles např. pro lustry Františka Křižíka. V roce 1914 si firma zaregistrovala značku DURIT. Během hospodářské krize se provoz odstěhoval do Teplic. Majitelem budov se stala firma Škoda. Do dnešních dob se celá sklárna nedochovala, část stavby byla zbořena při rozšiřování Strakonické ulice.

Smíchovská tržnice

(č. p. 83, Preslova ulice č. 15)

Secesní budova tržnice pro drobný prodej potravin byla na Smíchově vystavěna v letech 1906–1908 dle návrhu Architekta Aloise Čenského (též autora nedalekého Národního domu na Smíchově). Trojlodní budova s vyvýšenou střední lodí a bazilikálním osvětlením byla rozdělena do tří částí: tržní hala v přízemí, v čelech administrativní a obytné prostory a ve sklepě byly chladírny (chladicí zařízení vyrobila továrna Ringhoffer) a strojovna. Přestavbu na dnešní knihovnu a prodejnu potravin navrhl ateliér ATREA.

Ing. arch. Eduard Hnilička – autor kolonie Šumava na Smíchově

Narodil se 1. 2. 1887 v Praze, v rodině poštovního úředníka, vystudoval německou reálku. Velmi výtvarně nadaný se rozhodoval mezi studiem na výtvarné škole a na architektuře. Školu architektury na ČVUT studoval u profesorů Kouly, Šulce a Balšánka, absolvoval ji roku 1913. Při studiích projevoval aktivní zájem o historickou architekturu Prahy, vytvořil řadu kreseb, grafických listů a studií staré Prahy. V roce 1912 se oženil s Hedvikou Pacovskou, s níž měl dvě dcery, Hedviku Stelčovskou (†1996) a Květu Radovou, malířku a ilustrátorku, která žila od roku 1948 ve Venezuele (+1996). Podruhé byl ženatý s Alžbětou Karfíkovou, s kterou měl dceru Elišku

Kafkovou, výtvarnici (1931-2005). Spolupracoval s bratrem první ženy Emilem Pacovským, známým grafikem, malířem, výtvarným teoretikem a vydavatelem grafické edice Veraikon (od roku 1912) a výtvarného časopisu Mezipatří. V barevných přílohách se představovali mladí výtvarníci svými grafickými listy, především litografiemi a dřevorytinami (Josef Váchal, 1915, 1917, viz knihovna UPM). Eduard Hnilička se podílel i na grafické úpravě časopisů. S Jiřím Krohou spolupracovali na Veraikonu a na jeho výstavě v Domě umělců v roce 1920. Také Jan Kotěra si tiskl své dřevoryty v Hniličkově dobře vybavené grafické dílně. Po absolvování vojenské služby pracoval v technickém oddělení Kotěrova ateliéru (1915-18). Pak žil v Karlíně, kde měl společný ateliér s Jiřím Krohou až do roku 1938, kdy se rozešli pro rozdílnost osobních i politických názorů. Spolupracovali na soutěžních návrzích staveb, např. v užší soutěži na řešení Náměstí republiky v roce 1922 (spolu s arch. O. Novotným, P. Janákem, J. Kvasničkou) a na mnoha dalších projektech. Oba mladí architekti publikovali své práce a soutěžní návrhy v časopise nové architektury Styl. Mezi Hniličkovy první realizace patří řadové vilky v Praze-Střešovicích čp. 316-321 a 331-336 v ulicích Pod Vyhlídkou 14-24 a Na Ořechovce 44-54, z roku 1920. Jedná se o součást vilové rodinné zástavby Ořechovky, jedné z prvních vilových kolonií finančně podporovaných novým českým státem. Na její realizaci se podíleli architekti Šenkýř, Vondrák aj. Další realizovanou větší stavbou se staly Domovy starodružiníků ve Václavkově ulici 20, v Dejvicích čp. 343 z roku 1923. Hniličkův projekt vilové kolonie Na Šumavě na Smíchově čp. 1446-1453 se rozkládá mezi ulicemi Podbělohorskou 4-28, Na Vršku, Nad Klamovkou a Nad Klikovkou. Byla zadána Družstvem při sociální ochraně státních zaměstnanců v Praze a stavbu vedl v letech 1923-1924 stavitel. ing. J. Štengl. I zde musel architekt řešit velké terénní převýšení a povedlo se mu to znamenitě. Dodnes je tato příjemná lokalita svými majiteli udržována, přestavby a dostavby neruší původní ráz místa, dokonce i detaily stylových oplocení jsou všude zachovány, ovšem kromě jedné moderní

přestavby. V prudkém svahu mezi ulicemi Hoffmannovou a Lopateckou v Praze - Podolí situoval Hnilička pro houslového virtuosa, primária Českého kvarteta profesora Karla Hoffmanna, svou nejhezčí vilu. Tato stavba má v interiéru zachované pouze vchodové dveře, schodiště se zábradlím a pár detailů, vnější vzhled budovy je kromě barvy fasády původní a zachovalý. Vila je osazena pamětní deskou a bydlí v ní vnuk prof. Hoffmanna doc. Jiří Šetlík, historik umění. Lopatecká 7, Praha Podolí čp. 204. Z velkých realizovaných staveb 20. let Hniličkova pozůstalost uvádí skupinu Státních obytných domů v Bubenči a víceúčelové budovy YMCA v Banské Bystrici a Znojmě. Znojemská YMCA, ul. Mládeže 10, byla řešena jako vila obklopená zahradou a po zákazu činnosti sloužila od roku 1951 let jako kojenecký ústav, nyní jako Dětské centrum. Bohužel po necitlivé rekonstrukci v 70. letech byl velmi poškozen vnější ráz budovy. Zmizela stylová okna, velký a pro Hniličkovy stavby velmi typický střešní štít, všechny římsy a dokonce i masivní kovové zábradlí a plot vstupní předzahrádky. Velmi významná svým řešením byla budova České obecné a měšťanské školy v Mariánských Lázních (1923) a její přístavba (1928). Budova je ceněna jejími uživateli především pro kvalitu materiálu a samotné provedení stavby, což je po tolika letech provozu vzácné. Městské muzeum v Mariánských Lázních projevilo velký zájem o veškeré materiály o Eduardu Hniličkově a výměnou nabídlo dokumentaci k této škole. Budova nebyla dotčena žádnými vnějšími neodbornými zásahy. Dalšími realizovanými stavbami jsou Státní obytné domy v Semilech (1926) a Masarykova měšťanská škola v Lubenci (1928-30). Budově Paláce YMCA v Praze-Novém Městě, Na poříčí 12, čp. 1041 (1928). Pro svého oblíbeného stavitele Ing. J. Weignera navrhl velmi moderní vilu ve Strašnicích. Vila byla už v roce 1928 prodána náčelníkovi vinohradského Sokola M. Zachovi, což dosvědčuje výzdoba nábytku (intarzie Sokola). Budova se dochovala v původním provedení, včetně interiéru. Bohužel, její nynější majitelé nechali přestavět v zahradě garáž –na řeznictví, přímo na hlavní třídě, Počernické ulici, povoleno v roce 1992!

K puristickým stavbám se přihlásil vilou pro paní J. Dimmerovou Na Nikolajce na Smíchově (1930). Toto je jediný údaj, doložený 2 fotografiemi realizované stavby v prudkém svahu, stavba bohužel dosud nenalezena. Další puristická stavba, rovněž situovaná v prudkém svahu, tentokrát v lese, je vila lékaře a jeho přítele MUDr. Vladimíra Marka v Hrusicích čp.116 z roku 1933, dodnes v původním stavu. Tyto dvě stavby jsou zcela čisté kubusy, členěné pouze okny a rizality. Z 20. a 30. let se v pozůstalosti nalezlo mnoho dokumentů ze soutěží a nerealizovaných nebo nedoložených staveb. Přehled obsahuje cca 100 návrhů, například soutěžní návrh na budovu Báňské a hutní společnosti na Novém Městě v Praze, návrhy na zastavění Švagerky v Hlubočepích, návrh na obchodní dům v Londýnské ulici na Vinohradech, adaptace sálu a přístavbu domu v Krakovské ulici v Praze 1, adaptace Sekt pavilonu v Rybné ulici na Starém Městě, návrh parcelace a regulace usedlosti Bosna pod Bohdalcem, návrhy ozdravovny v Potštýně, přístavby a adaptace koželužny firmy Traub v Podbabě, přestavby domu s byty pro deputátky ve Skupči u Plzně, návrhy regulace okolí kostela sv. Jindřicha na Novém Městě v Praze, návrh na výškové zastavění území Košínska v Libni, návrh stadionu a parcelace na Václavce v Košířích, návrh obchodního a obytného domu Camerale v Litoměřicích, nájemný dům Dr. Löwyho v Berouně, upravovací a parcelní plány pro obec Nebušice, plán historické budovy Nikolajka a návrh regulace okolí na Smíchově, scénické návrhy pro film Jedenáctiletá, návrhy regulace okolí kláštera a kostela sv. Markéty s úpravou okolí kláštera a úpravy pro umístění ústavu Školních bratří v Praze Břevnově, náčrty k soutěžnímu návrhu na památník padlým hrdinům ve Vlárském průmysku a další. Z realizovaných staveb jsou dokumentovány Česká škola obecná s opatrovnou v Rudolicích (1932) a Masarykova obecná a měšťanská škola v Novém Sedle u Lokte (1933). V původním stavu, včetně interiéru zůstala zachována činžovní budova s autoservisem na Palmovce v Libni, Sokolovská ul. 160, čp.1285, z let 1926-32. Z menších staveb

je zajímavá vilka redaktora Ladislava Syrového v Dolanech u Kralup z roku 1936. Při realizaci přestavby domu MUDr. Koblasý na Betlémském náměstí 4, čp.254 v Praze-Starém Městě, byly nalezeny v suti ve sklepě fragmenty gotických oken. Jedno z nich je díky Eduarda Hniličky osazeno v později realizované Betlémské kapli (podle vzpomínek syna Dr. Koblasý). Z technických staveb realizovaných v té době jsou zajímavé následující tři: Výstavní expozice firmy Bří. Sigmundové – pumpy (Chema) Praha (1936); Hangár letiště Ruzyně I (společně s Ing. Dr. Bohumilem Slámou a arch. Ferdinandem Hruškou a spolupráce na letištní hale s arch. Adolfem Benšem, 1931-37); Usměrnovací stanice Elektrických podniků hl. města Prahy, ulice V Holešovičkách 8, čp.1879 v Praze Libni, která dodnes stojí (přímo u magistrály) a dobře slouží svému účelu. S několika novějšími přístavbami, přesto se od fotografií z roku 1938 moc neliší, snad jen tím novým kabátem od sprejerů. Sporná byla realizace Hniličkovy adaptace bývalého konventu kláštera Šedých Anglických panen pro Ministerstvo financí v Praze, v archivu jsou uloženy pouze nákresy interiérů z let 1937-1938 a plány.

V době druhé světové války vzniklo mnoho jeho plánů a návrhů, např. návrhy řezeb pro výzdobu vinárny U kadetů, náčrty úprav a zařízení místností Moravské banky na Novém Městě v Praze, návrhy klubovny vodních sportů klubu Praga v Braníku, plány a náčrty k soutěžnímu návrhu na budovu finanční a justiční správy na Žižkově, soutěžní návrhy na stavbu měšťanských škol pro Dvůr Králové, návrh budovy ústředního statistického úřadu (užší soutěž) na Smíchově, soutěžní návrh na budovu újezdní měšťanské školy v Týništi nad Orlicí, návrh úprav a zařízení vinárny Violetta na Sokolské ulici v Praze, adaptace bytů, restaurací a hostince. V roce 1938 se Hniličkovi přestěhovali na Vinohrady do Boleslavské ul. č. 12, kde byl i jeho ateliér. Roku 1942 se nešťastnou náhodou postřelil do nohy na mokré oranici v Loučicích u Chlumce nad Cidlinou, nohu mu museli amputovat. Tato okolnost jej zavedla opět více k výtvarné činnosti a fotografování, nadále se věnoval převážně grafice. Jeho doménou byla litografie a

dřevoryty, vytvořil množství půvabných novoročenek a Ex libris, cyklus deseti kreseb a deseti litografií Staropražské dvorky a řadu kreseb zajímavých zákoutí a vedut Prahy a z jižních Čech." Po válce byly vypsané soutěže na návrhy pomníku padlým hrdinům v Bezručových sadech na Vinohradech a Památník národního odboje v Ústí nad Labem na Lidickém náměstí a soutěž na budovu Národního shromáždění na Letné, kterých se architekt také zúčastnil. Od roku 1946 do roku 1952 pracoval převážně na zakázkách pro město Bílinu u Mostu. Ze všech realizovaných staveb a rekonstrukcí v tomto zdevastovaném městě zbyly pouze nájemní domy z roku 1947. Představitelé místní radnice a její stavební úřad prokázali v roce 1997 velký zájem o spolupráci při pátrání po jeho stavbách. Věnoval se dokumentaci mizející Prahy pro Klub za starou Prahu, kde aktivně spolupracoval s Dr. Emanuelem Pochem, Dr. Zdeňkem Wirthem, Cyrilem Merhoutem a svým velkým přítelem arch. Bohumilem Hübschmannem. Jako grafik, ilustrátor a fotograf se podílel na společných knihách o Praze. (C. Merhout : Paláce a zahrady pod Pražským hradem, C. Merhout : O Malé Straně, Alois Kubiček : Stará Praha v nové kráse, Sborníky KSP Ochrana památek a další) . Jeho největší prací pro KSP byl syntetický plán Pražské zahrady, parky a sady (1770-1830) zpracovaný s Dr. Wirthem na podkladě Hergetova plánu (1791), doplněný podle Josefa Jüttnera (1811-15). První řada map v měřítku 1: 2880 vznikala v letech 1954-1955, druhá řada 1:10 000 v letech 1954-1958. Jedno paré je uloženo u vnučky E. H. paní H. Šedivé, druhé vlastní Ing. Jan Svoboda, historik. Jistě jsou i další... V roce 1960 podnikl E. H. s dcerou Eliškou plavbu na pramici po Vltavě, aby zachytil fotograficky krajinu před zatopením Orlickou přehradou. Byla to prý zakázka pro Archiv hl. města Prahy, bohužel se ji nepodařilo najít.

Kromě své lásky k Praze byl E. Hnilička velký milovník přírody, rád rybařil a hojně se věnoval i ve své tvorbě přírodním motivům. V letním domku ve Skochovicích pěstoval květiny a kreslil je. Tak vznikl jeho Skochovicový herbář. V padesátých letech, kdy mnozí renomovaní architekti stěží nacházeli práci ve Stavoprojektu,

odchází na odpočinek. Jeho poslední realizací jsou patrně adaptace a přístavba Paláce Kučerova (Demartini, nebo Hotel Ryšavý) na Hradčanech a rekonstrukce rohového domu Havelské a Melantrichovy ulice 5 čp. 504 z padesátých let. Od roku 1962, po smrti své druhé ženy, žil střídavě u svých dcer Elišky a Hedviky. V roce 1963 odlétá do Caracasu ve Venezuele za svou druhou dcerou z prvního manželství Květou Radovou. Tato malířka a grafička vystudovala VŠUP u prof. Strnadela a od roku 1948 žila s manželem ve Venezuele. Tady vytvořil řadu kreseb exotických rostlin (herbář). Po čtvrt roce se vrátil do nového bydliště na Smíchově, Nám. I.4. října 1. Zde žil se svou dcerou z druhého manželství Eliškou (vystudovala Vyšší školu uměleckého průmyslu, obor řezbářství, pak Pedagogickou fakultu UK, pracovala se sluchově postiženou mládeží). Eliška Kafková byla svému otci velikou oporou, společně pracovali pro KSP svými články, reportážemi, fotografiemi i ilustracemi. O svého otce se starala až do jeho smrti 12. 4. 1967. Nebyl nikdy politicky organizován, byl členem KSP, Svazu architektů, Svazu výtvarných umělců, Spolku sběratelů a přátel Ex Libris v Praze. Architekt Hnilička patřil ke generaci moderního klasicismu. Byl znám svou úctou k historickým a kulturním hodnotám a láskou k Praze. Ctil dokonalou funkčnost staveb a podle možností využíval nejmodernější stavební techniky, materiály a konstrukce.

V Archivu architektury NTM , kde je uložena jeho pozůstalost., se kromě určených a zařazených fotografií realizovaných staveb nacházejí také fotografie staveb, které nejsou ve fondu ani popsány, některé ani vročený. Jsou to : Interiér vinárny Sakura bratří Hlouchů z Roztok, Rondokubistické interiéry Grado baru v Lazarské ulici (1923), Četnická stanice v Pardubicích, Činžovní domy Petrolky Pardubice, Vila paní Maškové, U Pernikářky 12, Praha-Smíchov , Činžovní domy , roh Boleslavská 7, čp. 1905 a 9, čp. 1906 a Slezská ulice 89, čp.1904 v Praze na Vinohradech, Vila Dr. Jančíka ve Višňové ulici 12, čp. 483 v Praze-Krči (1929).

Prosinec

Z radnice

Zastupitelstvo MČ Praha 5 bylo v prosinci

Rada MČ Praha 5 schválila program 9. zasedání Zastupitelstva MČ Praha 5, které se uskutečnilo 6. 12. 2007 od 13. 00 hodin v zasedacím sále ZMČ v budově ÚMČ Praha 5, Štefánikova č. 13 - 15. Zastupitelstvo bylo řádné. „Chtěl bych poděkovat kolegovi Dvořákovi, který se rozhodl podpořit řádné zasedání a vyhnout se v případě mimořádného zastupitelstva zvýšení nákladů na organizaci mimořádné schůze, což bych osobně považoval za nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky,“ uvedl starosta Milan Jančík. ZMČ Praha 5 projednávalo privatizační body, ekonomické a majetkové záležitosti, granty na rok 2008, zhodnocení programového prohlášení Rady městské části Praha 5 rok po volbách, záležitosti školství a kultury atd.

Praha 5 podpořila školství

Radnice Prahy 5 v letošním roce (2007) podpořila zejména oblast školství. Do oprav a dostaveb školských zařízení investovala 115 milionů korun, dalších 22,2 milionu použila na údržbu a vybavení škol výpočetní technikou. Rozpočet městské části v tomto roce představoval v oblasti příjmů částku 795,4

milionu korun a v oblasti výdajů kolem 805,5 milionu korun. Podle starosty Milana Jančíka se radnice stejně jako v minulých letech snažila udržet vyrovnaný rozpočet. Oproti loňskému roku se zvýšily výdaje na místní správu, školství a bytové hospodářství, naopak méně prostředků se vydalo na kulturu. Největší prostředky v oblasti školství půjdou podle starosty na dostavbu areálu Základní a mateřské školy v ulici U Tyršovy školy a na dostavbu bazénu v Základní škole Weberova. Opravovat se budou také tělocvičny a sportovní plochy u škol Barrandov, Radlická, Kořenského nebo Nepomucká. Další výdaje plánuje městská část v oblastech kultury a životního prostředí. Investice ve výši 40 milionů korun pohltní dokončení sportovního centra Barrandov. Upravovat se bude brána na Bertramce a staticky se bude zajišťovat Sala terrena v ulici Na Popelce. Příspěvek dostane i Švandovo divadlo. Nejvíce výdajů v oblasti životního prostředí připadne na údržbu veřejné zeleně. Největší investicí do bytového hospodářství bude podle starosty rekonstrukce 73 bytových domů, které má finančně podpořit také Evropská unie. Příjmy městské části se skládají z vlastních příjmů, z příjmů z nájemného a privatizace a z dotací ze státního rozpočtu a z rozpočtu hlavního města.

Rada Městské části Praha 5 připravuje rozpočet

Rada Městské části Praha 5 připravuje na výjezdním zasedání (11. 12. 2007) rozpočet na rok 2008 tak, aby mohl být představen členům nejvyššího orgánů městské části v pátek 14. prosince 2007 na pracovním vánočním setkání zastupitelů. „Rozpočet připravujeme jako vyrovnaný a plánujeme jej schválit tak, aby rozpočtové provizorium bylo v následujícím roce co nejkratší,“ informoval starosta Milan Jančík. Rozpočet je koncipován jako vyrovnaný s použitím poslední osmi milionové splátky půjčky od MČ Praha 8. Vlastní příjmy jsou plánovány v obdobném rozsahu jako v předchozích letech ve výši mírně přesahující 100 mil. Kč. Účelové dotace ze státního rozpočtu – podle nové rozpočtové skladby definované jako transfery – dosahují částky 36. 384 tisíc Kč.

Transfer od Hlavního města Prahy je zvýšen o 12,5 % a dosahuje částky 248. 989 tisíc Kč. MČ Praha 5 plánuje objem prostředků ze zdaňované činnosti na 360 milionů Kč.

Psychologická poradna bude fungovat i nadále

Radní Prahy 5 v polovině prosince 2007 schválili prodloužení provozu bezplatné psychologické poradny, umístěné na náměstí 14. října. Ta poskytuje diskrétní pomoc v závažných životních situacích. Poradna je zaměřena na psychosociální, rodinné a výchovné poradenství a je provozována každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci. Poradna sídlí v prostorách úřadu na náměstí 14. října č. 4 ve 3.patře, funguje každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci. „Poradna poskytuje služby již několik let a počet návštěvníků potvrzuje její potřebnost. Svoji činností navazuje na činnost bezplatné občanskoprávní poradny a je úzce spojena se sociálním odborem, aby se problémy klientů řešily v co nejkratším termínu,“ informovala nás zástupkyně starosty MČ Praha 5 Lucie Vávrová. Poradna je zaměřena na poskytování služby psychosociálního, rodinného a výchovného poradenství. Mezi nejčastější problémy, s nimiž se klienti na psychologa obrací, patří rozvody a úprava poměrů v rodině po rozvodu, výchovné problémy dětí (poruchy chování a sociálněpatologické jevy u mladistvých), potíže v zaměstnání a pomoc při kontaktu s úřady a jinými institucemi. Zdejší radnice investuje ročně na provoz bezplatné poradny pro občany Prahy 5 celkem 72. 000,- Kč.

Platí si radní průzkum oblíbenosti?

Pokud bydlíte v páté městské části, připravte se na to, že se vás budou zástupci firmy LCM Research každý měsíc ptát, jak se v Praze 5 žije, jak jste spokojeni s bezpečností či dopravou nebo mimo jiné také na to, kdo z radnice je vám sympatický. Radní páté městské části totiž schválili smlouvu společností LCM Research, která pro ně bude každý měsíc dělat průzkumy veřejného mínění. Smlouva je uzavřena na dva roky, přičemž měsíčně radnice za tyto služby zaplatí 80 tisíc. „Jedná se o možnost sebereflexe pro městskou část, abychom věděli, jak jsou

občané spokojeni s opatřeními, která děláme. Výsledky budou k dispozici radě a zástupitelům,“ popsal účel průzkumů radní Michal Šesták (ČSSD). Zatímco koaliční zástupitelé průzkumy vítají, opozice je považuje za zbytečné. „Rada zbytečně vyhazuje peníze. Městské části to nepřinese nic, obdobné výsledky by šly získat za zlomek ceny z jiných průzkumů,“ pronesl zástupitel za KSČM Milan Macek. Podle zástupitele Ondřeje Gála (ODS) navíc vybraná firma nemá v obchodním rejstříku oprávnění k provádění veřejných průzkumů. „Kdyby je dělala kvalifikovaná sociologická agentura, tak by se z nich dalo vycházet, pokud je to ovšem zadáno reklamní agentuře, tak je to pouze bezvýznamný cár papíru.“

Územní rozhodování a stavební aktivity

Další studie kolonie Budánka

Druhá fáze architektonických návrhů studie budoucí podoby kolonie Budánka a také specializované průzkumy území této osady připravuje nyní společnost GEOSAN ALFA s. r. o. Vzhledem k náročnosti příprav a obsažnosti požadované technickoekonomické studie stavby požádala tato společnost Prahu 5 o prodloužení termínu pro její předložení. Rada MČ Praha 5 s posunutím lhůty na 31. 7. 2008 souhlasila. Společnost GEOSAN ALFA hodlá na místě bývalé dělnické kolonie Budánka, která dlouhé roky pouze chátrá, vybudovat bytové domy doplněné parkem. Pozemek i se stávajícími objekty, z nichž většina je v havarijním stavu, získala ve veřejné soutěži vyhlášené městskou částí Prahy 5. V únoru letošního roku (2007) pak byla uzavřena mezi společností GEOSAN ALFA a MČ Praha 5 smlouva o uzavření budoucí smlouvy kupní o převodu vlastnictví pozemků se závazkem k výstavbě budov na převáděném pozemku. Kupní cena za pozemek o celkové výměře 9261 m², včetně stávajících nemovitostí, je stanovena na 31 milionů korun. Společnost GEOSAN ALFA s.r.o. následně zajistila vypracování architektonického návrhu studie stavby a dovedla studii do podoby, se kterou souhlasila MČ Praha 5, tak i po dalších úpravách i zástupci

odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hlavního města Prahy. „Na začátku června jsme na tento odbor podali žádost o schválení studie. Sbor expertů magistrátu, který se věcí zabýval v červenci, nezaujal ke studii jednotný názor a nevydal souhlasné stanovisko. Odbor magistrátu nás požádal o předložení druhé fáze návrhových studií na základě nově zpracovaných průzkumů,“ uvedl jednatel společnosti GEOSAN ALFA Roman Hrubý. Pro přípravu druhé fáze architektonických návrhů studie oslovila společnost GEOSAN ALFA další architektonické kanceláře a vybrala pro tuto spolupráci společnost studio pha s. r. o. Druhá fáze architektonického návrhu studie by měla být podstatně finančně náročnější z důvodů nutnosti větší propracovanosti studie, která má obsahovat urbanistickou hmotovou studii včetně základního konceptu dispozičního řešení jednotlivých objektů. K dosažení kompletní studie bude potřeba dále zpracovat polohopisné a výškopisné zaměření stávajícího stavu, včetně ověření majetkoprávních hranic, stavebně historický průzkum a model území památkové zóny s nejbližším okolím se zachycením stávajícího stavu a s doplněním navržených budov.

Rozsáhlé pozemky v Praze 5 - Motole

Ve čtvrtek 6. prosince 2007 proběhla v Zimní zahradě restaurace U Závoje v Praze 1, v Havelské ulici č. 500/25, dražba pozemků o celkové výměře 106 779 m². Podle platného územního plánu je možné je využít především ke sportovním a rekreačním aktivitám. Dražba byla zahájena 6. 12. 2007 v 11 hodin. Zápis účastníků dražby bude zahájen v 9 hodin 30 minut v sídle dražebníka. Předmětem dražby byly pozemky v atraktivní lokalitě městské části Prahy 5 - Motole. Jsou z části rovinné, z části sklonité, nepravidelného tvaru. Svojí jižní částí zasahují až k údolí Motolského potoka. Centrální částí pozemku je vedeno vysokotlakové plynovodní potrubí a železobetonová opěrná zeď chránící plynovod. Do současné doby nebylo území cíleně a souvisle využíváno s výjimkou provozu autokrosové dráhy, který byl

ale koncem 90. let ukončen. Podle platného územního plánu jsou pozemky zahrnuty mezi plochy sloužící sportu a tělovýchově, rekreaci a sportovním aktivitám, dále jako lesní pozemky, trvalé travní porosty. Přístup k parcele je možný po účelové komunikaci, vyježděné polní cestě od Plzeňské ulice nebo z prostoru sídliště Řepy. Odhadní cena je 32,000.000,- Kč, vyvolávací cena je 29,000.000,- Kč. Dražební jistota byla stanovena na částku 4,000.000,- Kč. Před dražbou je možné si pozemky v doprovodu dražebníka prohlédnout, a to 15. 11. ve 14.00 hodin a 29.11.2007 také ve 14.00 hodin. Sraz účastníků k provedení prohlídky je na parkovišti před budovou Pohřebního ústavu hl.m. Prahy – Krematorium Motol, Plzeňská 30/233,150 00, Praha 5 – Motol. S dražebním je možné si domluvit i jiný termín prohlídky. Veškeré další informace o dražbě, pozemcích a prohlídkách podával dražebník, a to na adrese RAK CZ a.s., Havelská 500/25, 110 00 Praha 1, na telefonu 224 810 045, 226 006 201, 724 121 285, na www.rak.cz nebo e-mailem: info@rak.cz, poschlava@rak.cz.

Usedlost Klimentka (č. p. 129, U Klimentky)

V bezprostřední blízkosti Plzeňské třídy, pod usedlostí Skalka, stávala viniční usedlost Klimentka. Pojmenována byla podle křestního jména majitele místní vinice na konci 17. století Klimenta Ekhearta. Usedlost zde byla postavena nejpozději na konci 18. století. Mnoho informací o ní nemáme. Poslední podoba před jejím zbořením r. 1910 byla klasicistní. Dnes na jejím místě stojí moderní bytový dům. Je však obklopen zelení, která je zřejmě zbytkem původní zahrady a dodnes jsou tu překvapivě k vidění tři antikizující sochařská poprsí. Dvě leží bez ladu opřena o stromy, jedno stojí na novějším sloupku. Zda patřila k původní výzdobě, nebo sem byla přenesena, není k dohledání. Dávno zbořenou usedlost připomínají také názvy ulic U Klimentky a Ke Klimentce a také novostavba Rezidence Klimentka - bytový, terasově řešený pětiposchodový objekt (2005, A-TRIO).

Nové Košíře - urbanistická studie

Snaha revitalizovat frekventovanou lokalitu vymezenou ulicemi Plzeňská, Jinonická, Starokošířská a Vrchlického vedla již počátkem roku 2007 (březen) Městskou část Praha 5 k přijetí urbanistické studie, která by mohla dát impuls k obnově dané oblasti. Stejně jako příliv investic do centrální části Smíchova vytvořil multiplikační efekt obnovy, lze předpokládat, že nové projekty pomohou sehrát podobnou roli i v této lokalitě. Urbanistická studie by měla vtisknout území strukturní charakter. Navržené objekty nejsou finální představou, vyjadřují spíše jen možné objemové poměry. Reálné stavby budou muset respektovat stávající limity dané územním plánem, dopravními normami a hygienickými podmínkami. Projekt se snaží zcelit a sjednotit proluky a volné neefektivně využívané pozemky. Centrem dostavby bude okolí budovy Základní školy Plzeňská čp. 39/117, kde je možné vybudovat prostory pro kulturní využití a odpočinek s návazností na dobudované obytné budovy s obchodními prostory včetně ozelenění. Namísto chaotického a urbanisticky nedotčeného prostředí viz např. Hlaváčkova ulice nabízí urbanistická studie vytvoření prostoru s podobnými instalacemi jako v jiných modernizovaných částech Prahy. MČ Praha 5 na základě zveřejněného záměru pronajala některé své pozemky firmě RS development s.r.o. za účelem využití k investiční výstavbě a k činností s touto výstavbou souvisejícím. O další pozemky pro dobudování plánovaných objektů pořádala Hl. m. Prahu.

Urbanistická studie počítá s pěti fázemi projektu:

- fáze 1 Holečkova Plzeňská
- fáze 2 Holečkova
- fáze 3 Hlaváčkova
- fáze 4 Starokošířská
- fáze 5 Jinonická

Břehy Vltavy spojí tunel pro kabely

Stavařům se ve čtvrtek 13. prosince 2007 podařilo úspěšně a včas prorazit po několikaměsíční náročné ražbě téměř tři metry vysoký tunel pod Vltavou. Z pravého břehu v

blízkosti Palackého mostu vede na Smíchov. Již v srpnu příštího roku (2008) v něm budou uloženy vysokonapěťové kabely, které energeticky posílí tuto pražskou čtvrť. Stavebně jsou dokončené již také části energetického propojení od řeky k rozvodnám na obou březích. „Praha 5 se dynamicky rozvíjí a za posledních sedm let se spotřeba elektrické energie zdvojnásobila. V roce 2009 by tak nestačila kapacita zdejší rozvodny. Proto jsme se rozhodli vyřešit hrozící nedostatek elektrické energie na levém břehu Vltavy výstavbou kabelovodu, který propojí smíchovskou rozvodnu se sítí na pravém břehu Vltavy, s rozvodnou Karlov,“ vysvětlil důvody stavby náměstek pražského primátora Pavel Klega. Více než dva kilometry dlouhé propojení bude stát zhruba 500 mil. Kč. Nejtěžší úsek stavby, podchod pod tokem Vltavy, vede mezi botelem Albatros a Trojickou ulicí. Hlavní důraz kladlo město na nastavení parametrů tak, aby se tunel co nejméně zavodňoval a dodávka elektřiny byla stabilní. Po čtyřech letech skončila výstavba kolektoru pod Vodičkovou ulicí a úsek od Václavského náměstí na Karlovo uveden do provozu. I s odbočkami měří 1,4 km a přišel město na 1,4 miliardy korun. Jeho dokončením se otevřela cesta k budování kolektorové sítě pod Vltavou na Smíchov. Ředitel odboru městského investora Jiří Toman tvrdil, že pokud jde o kolektory, předběhla Praha Evropu tak o 15 až 20 let. Tunel na Smíchov bude ale ještě náročnější. Toman odhaduje, že přijde na 1,8 miliardy korun.

Stížnosti proti výstavbě U Vojanky

Stavební úřad Prahy 5 byl v měsíci prosinci (2007) bombardovaný stížnostmi proti výstavbě bytových domů v Přírodním parku Košíře - Motol. Sdružení U Vojanky se snažilo stavbu zastavit. Investorská firma, která už začala kácet stromy, nemá podle nich platné stavební povolení. Sdružení se proto obrátilo se stížností na Magistrát hl. m. Prahy.

Luděk JÍRA, redaktor ČT 1:

“V ulici U Vojanky na kraji košířsko-motolského parku se měly stavět dvě vilky už před čtyřmi roky. Nestavěly. Letos v létě se projekt investorem změnil na dva obytné domy a před

čtrnácti dny na pozemek vjely bagry.“
Magdaléna ŠEBEŠOVÁ, zástupkyně Sdružení U Vojanky

“Jedná se tedy o černou stavbu. Nebyla započata v zákonné lhůtě dvou let a stavební povolení propadlo“.

Luděk JÍRA, redaktor:

“Vedoucí Stavebního úřadu pro Prahu 5 prý neměla důvod předběžným opatřením stavební činnost pozastavovat.“

Dana NACHÁZELOVÁ, vedoucí Stavebního úřadu MČ Praha 5:

“V pondělí výzvou jsem vyzvala dodavatele a zhotovitele a tedy vlastníka stavby, aby mi doložil, že stavba je zahájena podle původního stavebního povolení, jinak, aby stavbu zastavil, protože není povolena.“

Ředitel společnosti Archikon Miloslav Kolovecký, která zastupuje investora v územním a stavebním řízení se vyjádřil následně: "Námítky obyvatel ulice U Vojanky jsou liché. Investor, firma ICKM nám potvrdila, že stavební povolení nemohlo propadnout, protože pozemek se zasíťovával."

Luděk JÍRA, redaktor ČT 1:

Jenže jednání stavebníka nemůže být podle místních v pořádku i proto, že v ulici chybí řádný stavební zábor. Sdružení čeká, že proti laxnosti Stavebního úřadu Prahy 5 zakročí Magistrát hl. m. Prahy nebo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.

Úřední oznámení

Povinná výměna občanských průkazů

Vyměnit si musí občanský průkaz bez strojově čitelných údajů jeho držitel za předpokladu, že jeho osobní doklad byl vydán do 31. prosince 1998. Žádost o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji musí přitom podat nejpozději do 30. listopadu 2007. Povinnost vyměnit si občanský průkaz se nevztahuje pouze na občany narozené před 1. lednem 1936, kteří mají občanský průkaz vydaný na dobu neomezenou. Přestože mnohá česká masmédia upozorňují na povinnost výměny některých občanských průkazů, průběžná statistika Ministerstva vnitra ČR naznačuje, že si občané,

kterých se to týká, o výměnu tohoto osobního dokladu v odpovídajícím počtu nežadají. Odbor občansko-správní Úřadu městské části Praha 5 proto považuje za vhodné zopakovat, jak je celá problematika upravena. O výměnu občanského průkazu je možno požádat na oddělení osobních dokladů a evidence obyvatel ÚMČ Praha 5, které sídlí v přízemí budovy Štefánikova č. 13-15. Úřední hodiny jsou v pondělí a ve středu od 8. 00 do 18. 00 hodin, v úterý a ve čtvrtek od 8. 00 do 14. 00 hodin. V pátek pak od 8. 00 do 12. 00 hod. Klient se však musí dostavit před ukončením výdeje pořadových čísel, tj. alespoň 15 minut před ukončením výše uvedených úředních hodin. Častým dotazem je ten, co se stane, jestliže si občanský průkaz někdo nevymění včas. Odpověď je jednoduchá. V takovém případě se fyzická osoba dopouští přestupku na úseku občanských průkazů dle příslušných ustanovení zákona č. 328/1999 Sb., O občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů. Za tento přestupek hrozí nemalá sankce - pokuta až do výše 10. 000,-Kč. Úřad městské části určitě nemá zájem, aby se do této nepříjemné situace zbytečně lidé dostávali. Proto si dovoluje vyzvat veřejnost, aby uvedené informaci věnovala patřičnou pozornost a případně na ni upozornila i své blízké a přátele.

Stavba roku 2007

Titul Nejlepší z realit 2007 v kategorii nová administrativní centra si odneslo ústředí Československé obchodní banky (ČSOB) v Praze - Radlicích. Porota ocenila odvahu investora vstoupit do dosud neproověřené mimocentrální pražské lokality s výjimečným architektonickým projektem i důraz kladený na vztah k životnímu prostředí. Stavbu realizovala Skanska CZ. Radlice v minulosti nikdy nepatřily k právě vyhledávaným koutům Prahy. Jejich minulost je zároveň poznamenána dvěma událostmi, které zásadním způsobem ovlivnily dění v této městské části. Tou první bylo bombardování na sklonku druhé světové války a výstavba metra Radlická. Nový a moderní architektonický styl se jen obtížně prosazuje v odlehlém místě, místní starousedlíci si jen s obtížemi zvykají na novinky. Přesto všechno se ČSOB rozhodla postavit svou

novou budovu ústředí právě zde, a pomoci tak zapomenutému místu na jeho cestě 21. stoletím. Sám autor projektu Ing. arch. Josef Pleskot dodává: „Prostor pro 2400 lidí znamená vybudovat takové malé město. Právě proto nám šlo především o to, abychom uchovali historii lokality a ráz radlického údolí.“ Velmi sledovaným parametrem budovy byl již v době výstavby její vztah k životnímu prostředí. Procházela průběžným hodnocením ekologických dopadů, z nichž vždy vyšla na jedničku. Zároveň měla být vstřícná k lidem a dopřát jim i v průběhu pracovní doby kontakt se zelení. I z tohoto důvodu je až 80 % jejích střech skryto pod mohutnou, někde až 1,6 metru silnou vrstvou zeminy a osázeno stromy stejně bohatě jako v jejím okolí. K tomu, aby byla budova ekologická, však nestačí pouze zeleň. Celá je současně mimořádně energeticky úsporná, a to i v mezinárodním měřítku. V průběhu výstavby byly ve zvýšené míře využívány ekologicky šetrné postupy a technologie, které ocenil také americký informační systém LEED. Pro samotnou ČSOB se budova stává symbolem a vyjádřením nové firemní kultury. Zaměstnanci tuto změnu pocítí především díky supermodernímu pracovnímu prostředí, které jim nabízí. Otevřený pracovní prostor označovaný open space či open plan využívá mnoho firem, ČSOB se ho však svým zaměstnancům snaží oživit např. možností instalace vlastního akvária nebo i jinými „vychytávkami“. Kromě samotného pracovního místa však budova nabízí řadu alternativních míst, kam mohou zaměstnanci, kterým nevyhovuje open space, zavítat. Využít je možné například tzv. klidové zóny s křesílky, kavárny, čajovny a v letních měsících i střešní terasy. Za ekologickými a sociálně-personálními „vymoženostmi“ nepokulhá ani samotné technické provedení projektu. Jmenovat můžeme průchod tubusu metra pozemkem budovy a systém Archibus, jenž zabezpečuje správu nové budovy a současně je zde využit ve svém největším rozsahu v ČR.

Otevření CzechPointu v Praze 5

Praha 5 je další městskou částí, která zahájila provoz vládního projektu CzechPoint, stejně

jako v Praze 13, i tady mohou lidé získat například výpis z katastru nemovitostí z obchodního nebo živnostenského rejstříku. Řidiči by tam měli v budoucnu také zjistit, kolik mají trestných bodů. Na Smíchově je to teprve druhý terminál v Praze. Pilotní provoz tohoto projektu byl zahájen 28. března 2007 na radnici Prahy 13. A co to je CzechPoint? CzechPoint by měl ušetřit lidem zbytečné obíhání úřadů. V konečné fázi by tak mohli lidé s úředníky komunikovat například prostřednictvím

Internetu. Řada Pražanů o tom ale stále neví. A jak to tady probíhá? Úředníkovi zadáte požadavky na vyhotovení výpisu. Ten vás seznámí s počtem stran a jeho cenou a vy už jen zaplatíte danou částku a výpis vám bude ihned vydán. Projekt CzechPoint poslouží i řidičům. Od poloviny příštího roku (2008) zřejmě totiž budou moci získat přesný výpis o svých trestných bodech, a to zde přímo na poště.

Část ODS v Praze 5 podala žalobu kvůli oblastnímu sněmu

Některá místní sdružení ODS neuznávají volbu Stanislava Fresla předsedou ODS v Praze 5. Za šéfa považují stále Františka Laudátu, který patří k odpůrcům starosty Milana Jančíka. Vnitrostraniční oponenti starosty Milana Jančíka

z ODS Prahy 5 se žalobou domáhají toho, aby soud zrušil usnesení květnového oblastního sněmu občanských demokratů. Na něm bylo zvoleno nové vedení ODS v páté městské části. Žalobu na stranu podala skupina kritiků starosty k soudu pro Prahu 1 v uplynulých dnech (20. 11. 2007), sdělil předseda barrandovského místního sdružení ODS Jiří Vitha. Volba nového předsedy přitom měla uklidnit při mezi starostovými příznivci a kritiky. Jeho oponenti se tehdy jednání nezúčastnili. Skupina čtyř desítek občanských demokratů v žalobě tvrdí, že sněm byl svolán v rozporu se stanovami. Už dříve podali protest smírčímu výboru ODS, který se prý k tomu dosud nevyjádřil. Podle nového předsedy pražských občanských demokratů Pavla Béma žaloba neprospěje oblastní ani městské organizaci. Situací v ODS Prahy 5 se bude ze své pozice zabývat. "Budu chtít po obou stranách, aby ze svých pozic částečně ustoupily," řekl Bém v rádiu Impuls. Boj o moc na smíchovské radnici vedl k rozkolu ODS v Praze 5. Starosta Milan Jančík hned po sněmu uvedl, že výsledky volby je nutné respektovat jako nezpochybnitelné. Přítomna byla většina členů, řekl.

Rozkol mezi občanskými demokraty v Praze byl v podstatě vyvolán bojem o moc na smíchovské radnici. Kritici Jančíkovi vyčítají například prodej části Ženských domovů údajně pod cenou a plánovaný nákup pozemků Českých drah, které je ale nechtěly prodat. Kvůli dražním pozemkům vyšetřovala starostu Milana Jančíka policie, věc dvakrát odložila. Starosta podle kritiků stál za údajně účelovým přijímáním členů do ODS, aby si vylepšil pozici. Proti tomu se Jančík ostře ohradil. Jeho oponenti nyní tvrdí, že sněm v podstatě členství asi 140 lidí v ODS legitimizoval.

Podniky a podnikatelé

Pivovar Staropramen uvařil 100 milionů hektolitrů piva

Již od roku 1869 náleží pivovar Staropramen k pražskému Smíchovu, kdy na pozemcích poblíž Vltavy začala jeho výstavba. Od začátku patřil k největším a nejmodernějším českým a moravským pivovarům a směle konkuroval

kvalitou a množstvím vystaveného piva i plzeňskému Prazdroji, považovanému za krále našeho pivovarnictví. První várka Staropramene byla uvařena 1. května 1871, o téměř sto let později (1967) zde vystavili 50 milionů hektolitrů opojného moku. A posledních čtyřicet let se množství piva zdvojnásobilo. V říjnu 2007 na Smíchově sládcí uvařili sto miliontý hektolitr piva. Pokud bychom dali deset půllitrů do řady dlouhé jeden metr, tak bychom obtočili Staropramenem padesátkrát zemský rovník, nebo by se dalo po půllitrech pětkrát vyšplhat na Měsíc. Jubilejní hektolitr piva oslavili přípitkem návštěvníci festivalu SmíchOff Summer, který se konal v září 2007.

Město hodlá pronajmout další náplavky

Zatímco náplavky na pravém břehu Vltavy už mají rok svého správce, o ty na druhé straně řeky se zatím stará město. V průběhu příštího roku však příspěvková organizace Technická správa komunikací hl. m. Prahy (TSK), která je má v péči, vypíše výběrové řízení na jejich nového správce. Náplavky na levém břehu nejsou tak rozsáhlé jako ty na pravém. Rozprostírají se pod Hořejším a Janáčkovým nábřežím, na Kampě a na nábřeží Edvarda Beneše. Měly by se stát hlavně oddechovou zónou.

Cyklisté chtějí pro cyklostezky lepší povrch

Než Technická správa komunikací hl. m. Prahy (TSK) vypíše výběrové řízení, chce se radní Prahy 1 Filip Dvořák dohodnout se zástupci první, páté a sedmé městské části na budoucí podobě ploch u řeky. „Budeme se společně zamýšlet, jak místa u Vltavy co nejlépe využít pro obyvatele metropole i turisty,“ prohlásil Dvořák. Právě první městská část iniciovala hledání společné vize poříční náplavky, která by vyhovovala nejen správci komunikací, ale i všem dotčeným radnicím. Podle mluvčího Prahy 5 Jana Šlajse je právě oddechová zóna tím nejlepším řešením.

První nemovitost pro Realitii

Společnost Nationwide Holding a.s., jediný akcionář investiční společnosti Realitia, zajistila pro 1. nemovitostní OPF REALTIA první nemovitostní investici. Dceřiná společnost firmy

Nationwide Holding a.s. koupila 67 % nemovitostí společnosti vlastníci komplex Palác Anděl na pražském Smíchově od jejího developera UBM. Palác Anděl s čistým ročním provozním příjmem převyšujícím 2,8 milionu Eur, více než 14 tisíce metry čtverečními pronajimatelných kancelářských a obchodních ploch a 120 parkovacími místy bude první nemovitostní investicí, která se stane součástí portfolia 1. nemovitostního OPF REALTIA. Palác Anděl se sestává ze čtyř moderních multifunkčních budov mezi ulicemi Stroupežnického, Plzeňská, Radlická a ze čtvrté strany sousedí s moderním náměstím Piazza Domino. V tomto především kancelářském komplexu mají své prostory mnohé významné nadnárodní společnosti, ING Bank, Toyota Tsusho, Scandinavian Tobacco, BPP, PORR, UBM, IVAX a TEVA. V přízemí tohoto komplexu jsou dalšími nájemci provozovány úspěšné restaurace (JetSet, SushiPoint) a obchodní jednotky (A3 Sport). Palác Anděl je součástí nového městského bloku známého jako Anděl City. Ten zahrnuje rovněž další kancelářské a obchodní prostory, luxusní hotely, byty a multikino. Tato oblast Smíchova je jednou z nejdynamičtěji se rozvíjejících oblastí Prahy a je příkladem výjimečně úspěšné přeměny původně průmyslové městské části v prosperující lokalitu. Spolu s centrem Prahy 1 se jedná o jednu z nejlukrativnějších lokalit z hlediska investičního. „Věřím, že jsme jako první investici pro 1. nemovitostní OPF REALTIA zajistili jeden z obchodně nejúspěšnějších a nej kvalitnějších nemovitostních komplexů v Praze. Při výběru investic se vždy primárně soustředujeme na sílu lokality. Oblast Anděl v Praze 5 vnímáme z investičního hlediska jako nejlepší mikrolokalitu Prahy, a to díky její kombinaci špičkového urbanismu, moderní dopravní infrastruktury a do budoucna omezené nabídky nových kancelářských či obchodních prostor. Kritérium síly lokality se zatím ve střední Evropě projevuje jen v omezené míře. V posledních dvou letech ale jasně vidíme, že lokalita v kombinaci s kvalitou produkuje výrazně vyšší zhodnocení než průměr trhu. To, co platí na rozvinutých nemovitostních trzích po

desetiletí, se jasně projevuje i u nás,“ řekl Radim Bajgar, člen představenstva investiční společnosti Realita.

Realtia investiční společnost, a.s. je správcem 1. nemovitostního OPF REALTIA, speciálního fondu nemovitostí. Společnost získala povolení České národní banky k vytvoření fondu dle zákona o kolektivním investování dne 20. srpna 2007. To nabylo právní moci dne 6. září 2007. Investiční společnost Realtia disponuje týmem expertů s dlouholetými zkušenostmi a špičkovými výsledky v oblasti investic do nemovitostí a obhospodařování podílových fondů. Nabízí jak drobným investorům, tak velkým institucím vysoce profesionální přístup a velmi kvalitní správu majetku. Obchodní politiku a provoz Realtie má na starosti Martin Sankot, člen představenstva. Specialisty na transakce s nemovitostmi jsou členové představenstva Radim Bajgar a Sebastien Dejanovski, kteří stojí za úspěchem společnosti Czech and Slovak Investment Advisors s.r.o. Tato společnost je předním asset manažerem nemovitostních aktiv pro institucionální investory v České republice a na Slovensku. Sebastien Dejanovski a Radim Bajgar v minulosti na těchto trzích realizovali nemovitostní transakce v hodnotě kolem 500 milionů EUR.

Oblíbené kavárny Prahy 5

Jet Set - Najdete jej přímo ve dvoraně smíchovského multikina; obří prosklené výlohy vytvářejí vzdušný interiér, kterému dominuje oválný bar s mramorovou deskou. Pozorujte venkovní ruch a vybírejte z pestré palety koktejlů, které stojí kolem stovky. Adresa: Radlická 1 c,d, P-5, tel. 257 327 251, www.jetset.cz. Otevřeno 12.00-02.00 hod., Pá, So 12.00-03.00 hod., Ne 12.00-01.00 hod. Kafárna Švandovo divadlo - Kafárna je součástí Švandova divadla na Smíchově a vskutku se honosí divadelní atmosférou; posezení u kávy, bagety a specialitky, jako slovenská borovička či karpatské brandy.

Adresa: Štefánikova 57/6, P-5, tel. 234 651 271. Otevřeno 10.00-24.00 hod., Ne 14.00-24.00 hod. Wigwam – V květnu 2004 se oblíbený bar přestěhoval z Hroznové ulice přestěhoval do

pátého pražského obvodu. A nutno říci, že to byla dobrá volba. Bar vypadá o poznání lépe. Moderně vyhlížejícímu interiéru vládnou světlé barvy a působí útulně a teple. Začalo se tu také vařit. Adresa: Zborovská 54, P-5, tel. 257 311 707, www.cafebarwigwam.cz. Otevřeno 11.00-01.00hod.

Byty a bytová politika

Radnice nabízí dům za nižší cenu, než je odhad

Radnici Prahy 5 opět hýbou problémy (prosinec 2007) kolem prodeje domů. Opozici se totiž nelíbí, že dva domy v Tomáškově ulici budou zájemcům nabízeny za nižší cenu, než stanovil odhad. U druhého domu navíc vyšlo najevo, že o něj mají stále zájem nájemníci, ale zhruba za polovinu odhadované tržní hodnoty. Za první dům budou muset zájemci nabídnout nejméně 13,6 milionu korun. „Odhadnutá hodnota je 17 milionů korun, měla by to být minimální cena. Dům se nabízí za nižší cenu, než za jakou se předtím nabízel nájemníkům,“ řekl opoziční zastupitel Ondřej Gál (ODS). „V minulosti jsme prodali některé domy několikanásobně draž, než bylo stanoveno v záměru,“ oponoval starosta Milan Jančík (ODS). Opozice však na jednání zastupitelstva se zvýšením ceny neuspěla. Na rozdíl v cenách poukázal Gál i u druhého domu. Radnice ho chce nabídnout za 16,8 milionu, posudek zní na 21 milionů.

Doprava

Mezi Smíchovem a Hlubočepý nejdou tramvaje

Dne 13. prosince 2007 nebudou mezi Smíchovským nádražím a Hlubočepý v Praze 5 jezdit několik dní tramvaje. Výluka začala ve čtvrtek ráno a skončila zhruba o půlnoci z neděle na pondělí (16. 12. 2007). Bude se opravovat trať v Nádražní ulici, která je v havarijním stavu, informoval veřejnost Dopravní podnik hlavního města Prahy. Linky číslo 12, 14, 20 a 54 budou končit na obratišti Smíchovské nádraží, tramvaj číslo 13 nebude jezdit vůbec. Mezi Smíchovem a Hlubočepý jezdily náhradní autobusy X-12. Mezi Hlubočepý a Barrandovem pak zvláštní tramvajová linka číslo 32. Podnik upozornil, že na Smíchovském nádraží budou v souvislosti s

výlukou přemístěny zastávky řady autobusových linek. Změny platily až do pondělního odpoledne (17. 12. 2007).

Radlická: ulice přestupků

Zpravodajství (14. 12. 2007) z městských částí Smíchov, Košíře, Jinonice, Hlubočepy, Malá Chuchle, Velká Chuchle, Lochkov, Řeporyje, Stodůlky, Třebonice, Řepy, Motol, Slivenec potvrdilo, že nejvíce dopravních přestupků bylo zaznamenáno v Radlické ulici na Smíchově. Lidé to zde zažívají každý den. Když se chce např. Jan Látal dostat do práce a projít ulicí Karla Engliše přes Radlickou ulici, musí buď na několik desítek metrů vzdálené přechody na opačných koncích Radlické, anebo ji přeběhnout. „Vždycky si počkám a pak přeběhnu, nebo proklíčuju mezi stojícími auty, je tady totiž takový provoz, že to někdy vypadá jako parkoviště,“ uvedl Látal. Společně s ním mezi ulicemi Plzeňská a Ostrovského tady každý den přebíhají stovky lidí. Na Radlické totiž chybí přechod pro chodce, podchod nebo lávka pro pěší. „Rozšíření přechodů jsme již před časem iniciovali, avšak z provozního hlediska se dopravní policie nevyjádřila kladně,“ uvedl Jan Šlajs, mluvčí páté městské části. Přechod by totiž podle policie vážně narušil plynulost dopravy v daném úseku. Semafor postaví za dva roky. Chodci by se ale přesto mohli dočkat bezpečného přechodu. „Současný stav není sice neudržitelný nebo katastrofální, nicméně ke zlepšení by mohlo do roka nebo do dvou dojít,“ uvedl radní Vojtěch Zapletal, který má řešení dopravní situace v Praze 5 ve svém resortu. Pravděpodobně by na rohu ulic Karla Engliše a Radlické mohla vzniknout světelná křižovatka. Lávka nebo podchod jsou podle Zapletala příliš drahé. „Proto je reálnější varianta se semaforem,“ dodal. Podobný problém už radnice řešila v ulici K Barrandovu. Tady loni vyrostla přes frekventovanou a nebezpečnou křižovatku lávka pro chodce a cyklisty. Ta vyšla městskou část na 37 milionů korun. Přebíhání Radlické chodci ale není jediný dopravní přestupek, ke kterému ulice v té části svádí. Bezohlední řidiči tu například naprosto ignorují dvojitou plnou čáru. Na obou stranách ulice jsou totiž garáže a šoféři

přejíždějí do garáží, které jsou v protisměru. Zejména mimo špičku si pak řidiči často Radlickou pletou se závodní dráhou a překračují nejvyšší povolenou rychlost. „V tomto úseku se rychlost bohužel nedá měřit, není kam zaparkovat auto s radarem a kde zastavovat provinilce,“ vysvětlil ředitel městské policie Prahy 5 Zdeněk Hejna, proč si tu strážníci na řidiče neposvítí. Podle odborníků je za řadou přestupků nedostatečný počet policistů v ulicích. „To, že řidiči přestávají dodržovat pravidla, je trend, který je umocněn neschopností policie efektivně vymáhat pokuty,“ míní dopravní odborník Petr Moos. Dalším přestupkem je pak parkování v odbočovacích pruzích před křižovatkou s ulicí Ostrovského nebo před garážemi u kancelářského komplexu.

Parkovací zóny také v Praze 5 a v Praze 8

Kromě obavy z dopravního kolapsu po zavedení zón v okolních částech vede Prahu 8 k diskusím o podmínkách zavedení zón také výzkum veřejného mínění, který si nechala vyhotovit v říjnu v Karlíně. Většina dotázaných obyvatel byla pro zavedení zón. „Při výběru ze tří možností parkování si 70 procent dotázaných vybralo právě zóny. Pro placené podzemní garáže se vyslovila necelá čtvrtina, sedm procent preferuje hlídaná parkoviště,“ poznamenal místostarosta Prahy 8 Michal Kindl. Vedení této městské části má k systému zón výhrady, zóna je však pro něj nyní více přijatelná, než tomu bylo v počátcích jejího zavádění. Praha 8 věří, že než zóny prodiskutují, tak se částečně změní i podmínky pro návštěvnické stání. „Modré zóny totiž omezují ty, kteří potřebují zaparkovat u domu jen na chvíli,“ dodal Kindl. Ostatní městské části se placenému parkování zatím brání. Praha 6, která sousedí s jedničkou, pětkou i sedmičkou, vyčkává na konec roku, kdy bude mít studii parkování v Dejvicích a Bubenči. Pak začne řešit parkování na svém území. Praha 10 sousedící s Prahou 2 i Prahou 3 zóny stále odmítá. „Ačkoliv je situace na hranicích městských částí kritická, k zónám se nepřipojíme, protože jsou nesystémové,“ potvrdil mluvčí Jan Charvát. Podle náměstka primátora Rudolfa Blažka, který má zavádění zón v Praze na starost, je další

rozšiřování zón během na dlouhou trať. „Vyjednávání je otázkou měsíců, rozšíření zón do dalších částí otázkou let,“ uvedl Blažek s tím, že vedení města se rozšíření bránit nebude, musejí však navazovat na stávající zóny. „Nejde udělat izolovanou zónu, která nebude navazovat na stávající systém,“ myslí si Blažek. Rozšiřování zón je podle Prahy podmíněno také dalšími opatřeními. „Nelze uvažovat o rozšíření zón, aniž bychom hodnotili i další aspekty. Pokud by měly k zónám přistupovat další části Prahy, musíme přemýšlet o tom, jak bude zajištěna možnost parkování na okrajích města,“ uvedl Rudolf Blažek. Podle něj je v zájmu města, aby se postaralo o záchytná parkoviště pro mimopražské obyvatele. Jak budou po svém městě cestovat Pražané, však neřeší.

Placené parkování spustilo domino efekt

Autům vytlačeným z centra se zónami chtějí bránit i další čtvrti. Kromě Prahy 3 a 7, kde jsou zóny již připraveny, ale zablokovány předběžným opatřením antimonopolního úřadu, se ke stejnému opatření chystají i další dvě městské části - Praha 5 a 8. Chtějí tak zabránit „odkládání“ automobilů ve svých ulicích, které ze dne na den spustilo zavedení placeného parkování na Vinohradech a jež se po připojení Žižkova a Prahy 7 ještě zhorší. Radnice Prahy 8 včera oznámila, že po Novém roce začne o parkovacích zónách vyjednávat s magistrátem.

„Až zavede zóny Praha 3 a 7, nezbude nám kvůli vytěsňování řidičů, kteří dojíždějí do práce, nic jiného, než parkování začít urychleně řešit i u nás,“ uvedl starosta Prahy 8 Josef Nosek. O zónách placeného stání v úterý jednala také Praha 5. Obecní rada schválila připravit do dvou měsíců studii placeného stání na Praze 5. „Všude se zóny zavádějí, a abychom se nestali parkovištěm, musíme se přizpůsobit. Zatím je v jednání centrální část Smíchova od Malé Strany po smíchovské nádraží a Radlickou ulici. Jinde se o tom neuvažuje,“ sdělil člen dopravní komise Jiří Metelec.

Reklama a parkování

Pobřežní ulice v Karlíně, brněnská dálnice u Spořilova, Jižní spojka za Barrandovským mostem či Radlická ulice u lávky přes smíchovské nádraží mají strakaté ozdoby. Jsou jimi barevně pomalovaná reklamní auta. U zdejších silnic parkují reklamní auta, která se mohou stát nebezpečnou překážkou dopravy. Takových aut stojí ve městě desítky. Někde u chodníku jako jiná auta, ale jinde parkují v odstavných pruzích, křižovatkách nebo na travnatých pásích u silnice. „Takové odstavené auto může způsobit neštěstí. V případě nehody totiž tvoří nebezpečnou překážku,“ řekl mluvčí Technické správy komunikací Tomáš Mrázek. Podél hlavních silnic je zákonem daný bezpečnostní pás, kde nesmí nic stát. A to nejen proto, aby se lépe udržovalo okolí silnic, ale hlavně proto, aby auta, která v případě nehody sjedou z vozovky, již do ničeho nenarazila a bezpečně se zastavila na travnatém pásu. Nyní stačí dostat na námraze smyk, a místo, aby řidič sjel do příkopu, vrazí do stojícího vozu. Nejnebezpečnější je improvizované „parkoviště“ aut propagujících půjčovnu vozů před sjezdem z brněnské dálnice na Jižní spojku. Tady v odstavném pruhu pravidelně postává i pět reklamních aut. Půjčovna vozů postavila své auto i na nově otevřenou Pobřežní ulici v Karlíně. Tady stojí přímo uprostřed čtyřproudové komunikace na dělicím pásu. „Majiteli vozu hrozí pokuta do dvou tisíc korun za špatné parkování, postihu za nedovolenou reklamu se vyhnul tím, že auto postavil mimo památkovou rezervaci,

kde reklama být nesmí,“ řekl náměstek ředitele městské policie Ludvík Klema. Policie se však domnívá, že u soudu by odtah neobhájili. „Abych ho mohl nechat odtáhnout, musí tvořit překážku provozu. Auto v Pobřežní bych si ale nedovolil označit přímo za překážku. U soudu bychom odtah neobhájili,“ krčí rameny Klema. Pakliže auto netvoří jasnou překážku a majitel se proti odtahu odvolává, správní řízení může trvat i rok. Firma Alimex se včera ke svým reklamním autům nevyjádřila. „Jediný efektivní způsob, jak tento problém řešit, je změna zákona. Na Západě mohou příslušné orgány nepovoleně zaparkovaná reklamní auta okamžitě odstranit. Majiteli se tak nevyplatí do černé reklamy investovat,“ dodal Ludvík Klema.

Školství a dětské aktivity

Vysoká škola Karla Engliše má stejné podmínky

Vysoká škola Karla Engliše v Brně a.s. má stejné finanční podmínky jako ostatní vysoké školy, které působí v Městské části Praha 5 a jsou v nájmu v objektech ve vlastnictví Prahy 5. O žádné zvýhodnění vysoké školy se nejedná. Vysoká škola Karla Engliše v Brně a.s. byla také jediným zájemcem o nabízený prostor. Městská část je ráda, že se vysoká škola zajímá o působení v Praze 5, protože zde máme ulici Karla Engliše, významného ekonoma, a ten také na Smíchově žil. Praha 5 chce, aby podobných vzdělávacích ústavů bylo zde co nejvíce. Radnice by přivítala případný zájem i z řad státních vysokých škol. Nájemné za metr čtvereční za rok u soukromých vysokých škol, které mají v nájmu objekt ve vlastnictví MČ Praha 5:

1) Vysoká škola finanční a správní, o.p.s.,

Vltavská 12/980

350,-- Kč/m2/rok – provozní plochy (1 799,3 m2)

175,-- Kč/m2/rok – obslužné plochy (1 136,7 m2)

2) Vysoká škola manažerské informatiky a ekonomiky, o.p.s.,

Vltavská 14/585

350,-- Kč/m2/rok – provozní plochy (686,23 m2)

175,-- Kč/m2/rok – obslužné plochy (272,63 m2)

3) Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů, o.p.s.,

U Santošky 17/1093

350,-- Kč/m2/rok – provozní plochy (1 375 m2)

175,-- Kč/m2/rok – obslužné plochy (1 298 m2)

**4) Speciální základní škola pro žáky se specifickými vývojovými poruchami chování,
Na Zlíchově 6/206**

350,-- Kč/m2/rok – provozní plochy (417,6 m2)

175,-- Kč/m2/rok – obslužné plochy (571,1 m2)

5) Vysoká škola Karla Engliša v Brně, a.s.,

se sídlem Praha 5, Švédská 39/107

350,-- Kč/m2/rok – provozní plochy (425,95 m2)

175,-- Kč/m2/rok – obslužné plochy (107,15 m2)

Výpověď Osmiletému gymnáziu Budánka

Výpověď, kterou dalo letos vedení radnice Prahy 5 Gymnáziu Budánka ze školního areálu Pod Žvahovem, platí. Uvedlo to (5. 12. 2007) zastupitelstvo páté městské části. Neschválilo původní návrh opozice, podle kterého měli radní vyřešit spor se školou o pronájem budovy smírně, sdělil kronikáři místostarosta Lukáš Herold (ODS). Opozici se zároveň nepodařilo prosadit to, aby vedení městské části zpracovalo studii, která by posoudila možné využití části areálu pro první a druhou třídu základní školy. Pře mezi vedením radnice a gymnáziem trvá řadu měsíců. Poprvé vrcholilo loňskou výpovědí, škola se měla vystěhovat do listopadu (2006). Radní tvrdili, že škola neplatila nájemné. Nová rada prodloužila termín na letošní červenec (2007). Počítalo se s tím, že do té doby budou uzavřeny nové smlouvy. Nakonec ale padla další výpověď, kterou radnice zdůvodnila nutnými investicemi do budovy. Obě strany ale údajně mají jiný názor na to, od kdy se začne roční výpovědní lhůta počítat. Spolu s novou výpovědí podala radnice žalobu proti gymnáziu na vyklizení budovy. Soud prohrál. Soudce uvedl, že výpověď nebyla platná a platby nájemného byly uhrazeny včas. Zastupitelstvo dnes doporučilo vedení radnice, aby se proti soudnímu verdiktu neodvolávalo, uvedl Herold. Potvrdilo tak názor starosty Milana Jančíka (ODS), který chce radním navrhnout totéž. Proti

krokům vedení radnice v minulosti veřejně demonstrovali studenti gymnázia. Do věci se vložil i primátor Pavel Bém (ODS), který přislíbil, že pomůže s nalezením jiné budovy. Soudy mezi radnici a gymnáziem asi budou pokračovat. Škola po letošní výpovědi podala na úřad žalobu kvůli zhodnocení budovy Pod Žahovem. Spor se povede zhruba o čtyři miliony korun.

Stávka učitelů na Praze 5

Pavel Schneider, ředitel Základní školy Kořenského v Praze 5 k celostátní stávce pedagogů, která se uskutečnila ve většině škol republiky (5. 12. 2007), řekl: „Tak my se připojíme. Školské odbory chtějí touto formou protestovat proti snižování výdajů na školství, proti nedostatku finančních prostředků na školní pomůcky a také proti reálnému snižování mezd. Platy učitelů jsou podle mého názoru jaksi na nižší úrovni, než by měly být. Měli bychom si uvědomit, že jsou to všichni vysokoškoláci a že tedy za to, za tu svoji odbornost nejsou dostatečně ohodnoceni. Další věcí je, že některé učitele se nám vůbec nedaří shánět, především angličtináře a dalších jazyků, matematiky a podobně, prostě ta situace na trhu pracovní síly je tak špatná, že jsme mnohdy nuceni brát lidi nekvalifikované, kteří za ten nižší plat tedy učí, ale naopak ty odborníky a ty lidi, kteří by dokázali tedy učit precizně a odborně, tak ty leckdy nemůžeme sehnat a myslím, že tím důvodem, proč tomu tak je, jsou i důvody platové. Naši zaměstnanci mi oznámili, že ve velké většině, to znamená kromě jedné paní kolegyně, vstupují do stávky, a tím pádem nejsme schopni zajistit běžný provoz školy a škola bude zítra zavřená. My se snažíme na provoz školy získat prostředky jinde, to znamená, například formou spolupráce s neziskovými organizacemi, které jsou zapojeny do čerpání grantů z Evropské unie a podobně, hlásíme se do mnoha grantů městských, ministerských i dalších, z nichž je možné tedy získat prostředky na učební pomůcky. Ale vůbec čerpání prostředků z evropských grantů by mělo být nadstandardem, to znamená na nějaké činnosti, které nevyplývají přímo z povinné činnosti školy. A co se týče těch pomůcek, tak

dotvrdili by vám to další ředitelé, že částka na pomůcky zůstává několik let stejná, respektive se má příští rok snižovat a naopak cena těch

pomůcek neustále roste. To znamená, že není to tak, že bychom neměli podle čeho učit, to jistě takto kritická situace tam není, ale samozřejmě existuje mnoho pomůcek, které bychom si rádi koupili, ale nemáme na ně a na druhé straně musím vyzvednout roli našeho tedy zřizovatele, což je Městská část Praha 5, která v této oblasti supluje stát a některé pomůcky právě velmi drahé nám kupuje nebo dává. Já si myslím, že by se to mělo posuzovat případ od případu. Co se týče Prahy 5, tak v tuto chvíli a za tohoto politického vedení města jsme spokojeni a těch pomůcek nebo té podpory školství je poměrně dost, ale myslím si, že školství by nemělo být v žádném případě závislé na vratké tedy politické změně v jednotlivých obcích, to znamená, že si myslím, že školství by mělo zůstat, a to i co se týče platů učitelů a základního zajištění pomůcek na straně státu, a proto nesouhlasím s tím, aby se tedy tyto kompetence předávaly obcím“.

Kultura

V Praze pokračovala přehlídka regionálních scén

Přehlídka regionálních scén České divadlo 2007 pokračovala 2. 12. 2007 na jevišti pražského Divadla pod Palmovkou dalším představením. Byla jí Ayckbournova Postelová fraška, kterou uvedlo liberecké Divadlo F. X. Šaldy. Anglickou komedii jednoho z nejlepších a také

nejúspěšnějších autorů, kteří se věnují tomuto žánru, nastudoval liberecký rodák Ivan Rajmont. Pro inscenaci pořídil nový překlad Jiří Josek, který dal hře i nový název. Dříve se uváděla jako Postel pro hosty či Můj dům, můj hrad. Místem příběhu jsou tři postele ve třech ložnicích tří různých domů. Diváci se v nich setkávají se čtyřmi manželskými páry, které spojuje víc, než se zdá. "Postelová fraška nabízí humor rafinovanější a méně prvoplánově košilatý, než by si leckdo mohl myslet. Účinkující střídají jemnou nadsázku s civilní střídmostí projevu, která svědčí o citu pro vysokou školu anglického humoru, a s hodinářskou přesností pointují komické situace," tvrdí o inscenaci program přehlídky. Dalším jejím účastníkem bude v neděli 9. prosince Slezské divadlo z Opavy, které inscenací Moliérova Lakomce její letošní program zakončí. Pořadatelem festivalu byla umělecká agentura Foibos, která v jeho podzimní části představila osm regionálních scén. Tradiční součástí všech představení byl simultánní překlad do znakové řeči. Spolupořadatelem přehlídky se stalo hlavní město Praha. Finančně ji podpořilo ministerstvo kultury a Praha 5. Záštitu nad ní převzali ministr kultury Václav Jehlička, primátor Pavel Bém a starosta Prahy 5 Milan Jančík.

Altán Klamovka hostil fotografie mentálně postižených

Klasicistní altán Klamovka, položený při Plzeňské a Pobělohorské ulici, nedávno upravený na malou výstavní síň, uspořádal poněkud zvláštní výstavu věnovanou fotografické tvorbě mentálně postižených. Jednalo se již o třetí ročník expozice, který pořádá MČ Praha 5 ve spolupráci se Sdružením pro pomoc mentálně postiženým Praha 5. Výstava byla neobyčejně inspirativní především bezprostředním přístupem tvůrců k zobrazované realitě. Konala se ve dnech 1. až 16. prosince 2007. Návštěva byla možná pouze v sobotu a v neděli od 14. 00 hod. do 18. 00 hod.

Petěrburské divadlo na Smíchově

Pražský primátor Pavel Bém a gubernátorka Sankt Petěrburku Valentina Matvijenková zahájili 5. listopadu 2007 večer ve Švandově

divadle Petěrburskou divadelní sezónu, jež do pátku představí pět reprezentativních inscenací z města, jež s Prahou pojí patnáctileté partnerství i pozice metropolí patřících mezi evropské kulturní skvosty. Festival otevřela vernisáž výstavy Kartinky ve smíchovské Portheimce, kde představuje divadelní fotografie mladý fotograf Vladimír Postnov a špičková osobnost domácích divadelních fotografů Viktor Kronbauer. Snímky zachycují ruské divadlo v širokém výběru inscenací – převážně černobílé, dynamické snímky Postnova kontrastují s výtvarnou vytríbeností Kronbauerových fotografií, dokonale vystihujících atmosféru inscenace. Prvním titulem přehlídky byla inscenace divadla Prijut komediantov (Útulek komediantů) Tramvaj do stanice Touha, kterou režisér Michail Byčkov pojal jako lyrické čechovovské drama zkoumající vztahy postav komorním, psychologickým způsobem. Diváky zaujaly vypracované herecké výkony Natalije Bartlevy (Stella), Mariny Sopčenko (Blanche) a Alexandra Bargmana (Stanley), nicméně lyrická atmosféra a romantický klavír, permanentně podmalovávající dialog, Williamsově vášnivé a zraňující hře příliš nesvědčily. Dnes večer se ve Švandově divadle hraje fantaskní scénická variace na motivy Gogolovy povídky Vij v podání Velkého loutkového divadla, zítra Čechovův Ivanov Nevelkého činoherního divadla Lva Erenburga a v pátek Moliérův Don Juan Státního akademického činoherního divadla V. F. Komissarževské. Na jaře příštího roku se v Sankt Petěrburgu představí česká divadla v Pražské divadelní sezóně.

Bertramka vystavuje pero z 18. století

Zajímavý exponát vystavuje v současné době (listopad 2007) muzeum Wolfganga Amadea Mozarta v letohrádku Bertramka na Smíchově. K vidění je tady pero na linkování notových osnov, takzvaný rastrál, které pochází z osmnáctého století. Muzeu jej zapůjčilo České muzeum hudby, které je součástí Národního muzea v Praze.

Ruské premiéry ve Švandově divadle

Hlavně ruštinu je v těchto dnech slyšet v pražském Švandově divadle. Začala tady Petěrburská divadelní sezóna (6. 11. 2007). Díky ní zde lidé uvidí pět her, které získaly cenu ruských kritiků. Williams, Moliér, Čechov a Gogol a Gibson, pět světově známých dramatiků, zároveň také pět nejúspěšnějších petěrburských inscenací. Týdenní přehlídka začala Vlakem do stanice touha, hrou amerického autora Tennessee Williamse. Tato inscenace hostovala po mnoha městech a byla oceněna i na nejdůležitější ruské divadelní přehlídce Zlatá maska. Ruský divadelní týden se chystal rok a půl a ve výsledku obnáší pět divadelních představení, které sem přivezly čtyři divadla z Petěrburku. Tři, čtyři představení jsou činoherní, jedno je loutkové. Tou se v Praze představilo Gogolovou hororovou povídku Vij. Mezi nejúspěšnější náleží i alternativní nastudování Čechovova Ivanova. Jedinou komedií přehlídky se stal Moliérův Don Juan, představení zakončilo týdenní přehlídku. Všechna představení byla simultánně tlumočena z ruštiny. Stejně tak, jako se tento týden českému publiku představila současná petěrburská divadelní scéna, tak i v Rusku bude uveden výběr pražských divadel.

Smíchov má svého obrazového průvodce

Pražský Smíchov má svého prvního historického průvodce. Vydalo ho Muzeum hlavního města Prahy po úspěšné výstavě Smíchov - město za Újezdskou branou. Kniha obsahuje šest set třicet sedm fotografií, pohlednic, obrazů a dokumentů z historie Smíchova. Mnohé z nich mohou vidět čtenáři poprvé. Kniha ukazuje, jak se pražská čtvrť na levém břehu Vltavy od počátku devatenáctého století měnila. O knize řekl: Jan Jungmann, autor: „Existovala zde řada usedlostí a dodneška existuje, takže se tu zajímavým způsobem právě vmísil ten život venkova a život města. Mimochodem právě název Smíchov nepochází od smíchu, ale od toho, jak se smíchali obyvatelé zdejších vesnic.“ Julie Urbišová, redaktorka: „Jsou tu obrázky smíchovských památek, průmyslových oblastí, ale i momentky.

Třeba koupání na Císařské louce, nebo vychutnávání smíchovského piva. Většina fotografií a dokumentů otištěných v knize pochází ze sbírky Klubu Starosmíchováků, který zanikl v padesátých letech. To, co nadšenci dlouhá léta sbírali, se uchovalo v Muzeu hlavního města Prahy. Zuzana Strnadová, ředitelka Muzea hl. m. Prahy: „Máme teda řadu předmětů, které se právě historie Smíchova týkají, takže jsme je chtěli návštěvníkům ukázat. Zároveň chceme pokračovat i tedy dalšími pražskými čtvrtěmi do budoucna, které bychom chtěli představit.“ Knihu je možné zakoupit v Muzeu hl. m. Prahy na Florenci nebo v Knihkupectví Juditina věž (Mostecká 1, Praha 1). Předpokládaná cena 390,- Kč.

Adventní soboty s beuronským uměním

Společnost přátel beuronského umění pořádala v prosinci (2007) cyklus přednášek Adventní soboty s beuronským uměním a to vždy od 14. 00 hod. v kostele Zvěstování Panně Marii (klášter sv. Gabriela), Holečkova ul. č. 10. Dne 8. 12. 2007 bylo možné shlédnout film Mister von Beuron – němý film o životě Petera Lenze – P. Desideria. Výkladem jej doplnila Mgr. Monica Šebová. Dne 15. 12. 2007 Jakub Mráček představil dosud veřejnosti neznámé beuronské památky v České republice. Cyklus ukončila přednáška o výstavě ke 100. výročí vídeňské výstavy Sezession (1905-2005), kde se poprvé představila beuronská škola. Vstupné bylo 50,- Kč, zlevněné 25,- Kč. Od 15,00 hod. se konaly prohlídky kostela (22. 12. od 15,45 hod.).

Adventní koncerty Klubu přátel starého Smíchova

Klub přátel starého Smíchova v předvánočním období uspořádal serii adventních koncertů. 1. adventní koncert proběhl dne 9. prosince 2007 od 15, 30 hod. v kostele sv. Václava na Smíchově. Na program byly smyčcové kvartety C dur op. 5 od F. X. Richtera, C dur KV 157 od W. A. Mozarta, Es dur op. 14 od Ch. de Saint-Georgie a F dur op. 96 od Antonína Dvořáka. Vše v podání Kvarteta. Apollon. 2. adventní koncert se uskutečnil v neděli 16. 12. 2007 od 16,00 hod. v kostele sv. Václava na Smíchově. Program byl

následující: Španělské středověké poutnické písně: (A virgen de deus madre (CSM, Stella splendens (LV), A que por muy gran (CSM), Como poden (CSM). Písně českého středověku: Resultet gens angelica (anonym Čechy, 14. století), In hoc anni circulo – instr. (anonym Čechy, 14. století), Ecco la primavera (F. Landini, Itálie 14. století), Serena mente (anonym Čechy, 14. století). Španělské středověké balady: Avrix mi galanica, Cuando el rey Nimrod, La rosa enflorece, Aire de muje, Adio querida, Morena me llaman. (CSM – Cantigas de Santa María, Španělsko 13. stol., LV – Llibre Vermell, sborník kláštera v Montserratu, Španělsko 14. století). Účinkovali: Hana Blochová – zpěv, harfa, duochord, psaltérium. Pavel Polášek – zpěv, šalmaj, kornamusa, santur, flétny a píšťaly, zvířecí roh, chalumeaux. Přemysl Vacek – loutny. Milan Bílek – bicí.

Farma v jeskyni

Mezinárodní divadelní studio, zaměřené na tvorbu, vývoj a výzkum lidského výraz, hledá tělesnou artikulaci toho, co se slovem ani jiným médiem nedá vyjádřit. Inspiraci nachází v nepravidelných terénech hudby, torzech kulturních projevů, lidském dotyku, architektuře prostoru a osobní výpovědi.

Představení se konalo 20. listopadu 2007 ve Švandově divadle na Smíchově, Praha 5, Štefánikova 57, tel. 257 318 666, vstupné činilo 150 Kč.

Smíchov se na celý den proměnil v příšerný kout Irska

Švandovo divadlo zvalo v sobotu 3. listopadu 2007 do zapadlého koutu Irska, kde to "je naprosto příšerné a tvor jménem člověk je tam jen tuze těsná a přechodná schránka na velké a nelidské vášně". Během jednoho dne mohli diváci zhlédnout slavnou connemarskou trilogii dramatika Martina McDonagha - tedy hry Kráska z Leenane, Lebka z Connemary a Osiřelý západ. Ke spolupráci na projektu přizvalo smíchovské divadlo českobudějovické Jihočeské divadlo a pražský Činoherní klub. Maraton začne v jedenáct hodin dopoledne Kráskou z Leenane, kterou nastudovali hostující Jihočeši v režii

Michala Langa. Martin McDonagh nebyl zpočátku úspěšný; dnes ho teatrologové považují za jednoho z nejtalentovanějších anglicky píšících dramatiků. Jeho hry byly přeloženy do 29 jazyků. A právě Kráska z Leenane premiérována v roce 1996 mu přinesla první úspěch. Ještě týž rok obdržel tři prestižní ceny: pro nejslibnějšího dramatika, za nejlepší debut a za nejlepší hru roku. Volné pokračování Krásky, Lebku z Connemary, sehrají od půl třetí "domácí". Zabil Mick Dowd před sedmi lety svou ženu, nebo ne? To je otázka, které hodlají svérázní obyvatelé zapadlé irské vesnice a hlavně místní Colombo přijít na kloub. Černou komedii s detektivní zápletkou režíroval Martin Glaser. Minipřehlídku ukončí večerní představení Osiřelého západu v pražském Činoherním klubu. Inscenaci rozvíjí příběh citové nezralosti dvou bratrů, kteří se ničí permanentní agresí, ale nemohou žít jeden bez druhého. Osiřelý západ získal Cenu Alfréda Radoka 2002, byl vyhlášen hrou roku a činoherní inscenací roku. Režisér Ondřej Sokol byl vyhlášen talentem roku a převzal Cenu Thálie určenou umělci do 33 let. Diváci uvidí Jaromíra Dulavu, Marka Taclíka, Ladislavu Něrgešovou a Michala Pavlatu. Švandovo divadlo na celý projekt nabízí permanentku - za všechna představení diváci zaplatí čtyři sta korun. Představení se prodávala i jednotlivě. Chce-li divák na každé zvlášť, za Lebku zaplatil 100 korun, za Krásku a Osiřelý západ pak jednou tolik. McDonaghovi rodiče se narodili v Irsku, otec v Connemarském Lettermullenu v hrabství Galway. On sám trávil pravidelně léto v západním Irsku, kde se seznámil se svérázným místním dialektem, který později použil ve svých hrách. V nich s hodně černým humorem zalidňuje jeviště groteskními postavami rázovitých opilců a nešťastníků, pro které je nejsnazším komunikačním kódem tyranizování nebo rovnou násilí. Výsledkem jsou krutě zábavné příběhy, které jsou pevně zasazené v Irsku, ale zároveň pojednávají o základních otázkách života a smrti společných všem. Autorovo dílo pokračuje tzv. Aranskou trilogií (Mrzák inishmaanský, Poručík z Inishmooru a Smrtky z Inisheeru). Další hrou byl Pan Polštář. V roce 2006 získal McDonagh Oscara

za svůj autorský krátký film Six Shooter. Je kmenovým autorem londýnského Národního divadla a miláčkem tamní kritiky. Stále ho stíhá různými oceněními. Píše už od šestnácti, ne však pro BBC. Tam mu kdysi odmítli dvaadvacet rozhlasových her, a on na to nezapomněl.

Městská zeleň a ekologie

V Praze 5 rostou vzácné rostliny

Na území hlavního města Prahy je jedenáct přírodních parků a zhruba něco málo přes tisíc rostlinných druhů. Pozoruhodnými přírodními komplexy jsou například Klánovický les, Radotínské údolí, kde bylo nalezeno na 600 druhů rostlin, a Šárka, která představuje pravděpodobně nejzachovalejší přírodní oblast Prahy a kde roste na 480 druhů rostlin. Významnou oblastí je i jihovýchod Prahy, kde bylo napočítáno přes 700 druhů. V Radotínském údolí jsou nejcennější kavylové skalní stepi a skály, kde se zachoval lomikámen latnatý. Na jediném skalním hřebeni se pak nachází poslední výskyt včelníku rakouského na území Prahy.

„Zajímavé jsou také Krčský les a Modřanská rokle, kde najdeme vzácný křivatec žlutý, zajímavé jsou rovněž koniklecové louky v Pitkovicích,“ doplnil radní. Bohatá na rostliny je také Praha 8, kde roste na pětaticeti hektarech kolem 350 druhů vyšších rostlin, z nichž je několik desítek zařazených do seznamu ohrožených druhů a šestnáct chráněných zákonem. V Jablonce na stěnách Černé skály mezi Pelc-Tyrolkou a ústím Trojské ulice do údolí Vltavy rostou teplomilné rostliny a keře společně se stepními rostlinami, vyskytuje se tu pelyněk pontický, chráněná tařice skalní, kostřava walliská, kostřava žlábkovitá, kavyly a smělek štíhlý. V Čimickém údolí pak najdeme přísně chráněný křivatec český, koniklec luční nebo kostřavu walliskou a kostřavu přítvrdlou. V Podhoří zase rostou stepní trávy kavyl Ivanův a kavyl vláskovitý, najdeme zde lociku vytrvalou a různé druhy jestřábníků. „Unikátní jsou také Petřínské zahrady, které nebyly nikdy zastavěny,“ dodal Štěpánek. Podle jeho odhadu by tu mohly růst až stovky druhů rostlin.

Nejstarší rostlinu světa však najdeme paradoxně pouze v botanické zahradě v Troji. Je jí dvouseťletá wollemia nobilis.

Rekonstrukcí neprocházejí jen památky, ale i chráněná území. Vesměs na všech chráněných územích dochází k nahrazování akátů a černých borovic původními dřevinami. Náhrada probíhá třeba v Prokopském údolí, kam se vrací namísto uměle vysazeného akátu dub pýřitý. „Patří k původním dřevinám, které tu rostly. Akáty do Prokopského údolí nepatří a toxiny a alkaloidy otravují zem,“ řekl Václav Kroutil, ředitel Lesů hlavního města. V některých místech budou přesto kontrolované výsadby akátu ponechány.

Chráněná území:

Největší: Klánovický les

Nejmenší: Motolský ordovik

Nejstarší: Barrandovské skály

Nejvýše položené: Šance

Nejnižší položené: Zámky

Nejzachovalejší: Radotínské údolí

Nejstarší strom: tis ve Františk. zahradě

Největší chráněný park: Stromovka

Nejvýznamnější skalní útvar: Barrandov

Nejstarší zahrada: Vojanovy sady

Nejstarší park: Chotkovy sady

Největší přírodní park: Šárka

Nejdelší potok: Rokytka

Nejdelší jeskyně: Prokopská

Nejdelší štola: Rudolfova

Nejstarší důl: Svatý Antonín

Jak se v Praze dýchá?

Kvalitu ovzduší v Praze monitoruje každou hodinu 14 stanic Českého hydrometeorologického ústavu, které měří koncentrace oxidu siřičitého, dusičitého, prašný aerosol, oxid uhelnatý, ozon a organické látky benzen, toluen, etylbenzen a xyleny. V tabulce ze dne 13. prosince 2007 uvádíme stupně kvality ovzduší stanovené na základě hodnot koncentrací znečišťujících látek naměřených během 24 hodin. Při meteorologické předpovědi nepříznivých rozptylových podmínek lze očekávat zhoršenou kvalitu ovzduší.

Doporučení při stupni kvality ovzduší: velmi dobrá, dobrá, uspokojivá: žádná omezení;

vyhovující: nemocní s dýchacími a oběhovými chorobami omezit pobyt venku na nezbytnou míru; špatná a velmi špatná: omezit pobyt venku na nezbytnou míru, vyvarovat se zvýšené námahy. Zejména těhotné ženy, děti do tří let, osoby starší, nemocní s dýchacími a oběhovými chorobami.

Čistota ovzduší – 13. 12. 2007:

Střed Prahy: dobrá.

Okraj Prahy: dobrá.

Stanice Karlín: dobrá.

Braník: dobrá.

Legerova: uspokojivá.

Kobylisy: velmi dobrá.

Mlynářka: dobrá.

Libuš: dobrá.

Riegr. sady: dobrá.

Stodůlky: dobrá.

Smíchov: dobrá.

Veleslavín: uspokojivá.

Vršovice: dobrá.

Průmyslová : dobrá.

Vysočany: dobrá.

Suchdol : dobrá.

Přírodní park Radotínské údolí

Celé jméno tohoto přírodního parku o rozloze 877,5 hektaru je Radotínsko-chuchelský háj a naleznete jej na jihozápadním okraji Prahy 5.

Hlavní část tohoto chráněného území tvoří ostrý zářez údolí vytvořený Radotínským potokem a další čtyři boční údolí s přítoky. Samo Radotínské údolí je co do geologické stavby i celkových

přírodních poměrů obdobou údolí Prokopského. Na rozdíl od Prokopského údolí je okolí Radotínského potoka o něco méně narušeno lidskou činností. Velkolomy, kde se dodnes těží vápence a mramor, se nacházejí pouze v dolní části údolí pod osadou Cikánka. Provozem cementárny nad Radotínem a spadem cementového prachu značně utrpěla okolní vegetace, ale po instalaci odlučovačů našťastí flóra rychle regeneruje. Význam Radotínského údolí, které je jedním z nejzachovalejších území v pražské oblasti, spočívá jednak v geologických odkryvech a krasových jevech, ale také ve velkém bohatství živé přírody. V okolí potoka je zachována údolní niva a v lokalitě bylo napočítáno na 600 druhů rostlin. Ze zvířat zde žijí běžní živočichové známí z pražského okolí. Hnízdí zde výr a občas sem zaletí i čáp černý. Větší význam má drobná fauna, především teplomilné druhy hmyzu a plžů. Samotnou kapitolou Radotínského potoka jsou mlýny, které klapávaly na jeho toku. Od obce Úhonice až do Radotína jich zde stálo více než dvacet a mnoho z nich se dochovalo dodnes. Pěkně zachovalý je mlýn Veselých. Mlýn Kalinův má navíc jednu zvláštnost, kterou ocení především návštěvníci Radotínského údolí. Mlýn je totiž volně průchozí. Ostatně celé Radotínské údolí je dobrým tipem na vycházku. V obci Chýnky se můžete napojit na zelenou turistickou značku, která se v Chotči změnila na značku červenou. Obě značky vás provedou nejkrásnějšími částmi údolí a vedou po pěšině, která je až na krátké úseky sjízdná i na horském kole.

Zdravotnictví a sociální politika

Azylový dům v Praze 5 přijímá dary pro bezdomovce

Nepotřebné použitelné oblečení a také vánoční cukroví přijímá až do Štědrého dne azylový Dům Agapé ve Zdíkovské ulici v Praze 5. Dary případnou zhruba stovce bezdomovců, kteří se 25. prosince 2007 zúčastní bohoslužby pro občany bez přístřeší. Informovala o tom vikářka Luterské evangelické církve Eduarda Heczková. Bohoslužbu s dárky a vánočním občerstvením pořádá pražský sbor Luterské evangelické církve.

"Chceme Vás moc poprosit, abyste s trochou ze svého cukroví pamatovali na ty, kteří si ho nemají kde upéci ani nemají peníze na to, aby si ho koupili," vzkázala Heczková. Dodala také, že s radostí přijmou například spací pytel, teplou bundu, šálu, čepici nebo rukavice. Dům Agapé pořádá akce pro bezdomovce pravidelně. Loni na knedlíky se štěpánskou pečením přišlo asi 50 lidí bez přístřeší.

Neziskové organizace na Praze 5

V Praze 5 pracuje kolem 78 organizací, které pomáhají lidem v nouzi nejen v daném regionu, ale v celé České republice a i ve světě. Oblast působení je velmi široká, pomáhají v obtížných sociálních a zdravotních situacích, v případě přírodních katastrof, všude tam, kde je naléhavá potřeba změny k lepšímu. V Praze 5 například sídlí: Informační centrum OSN, které je součástí celosvětové sítě center Organizace spojených národů fungujících ve více než sedmdesáti zemích světa. UNICEF (Dětský fond OSN) již šedesát let zachraňuje dětské životy na celém světě. Společnost Člověk v tísni. Člověk v tísni, o.p.s. vznikla v roce 1992 jako humanitární organizace s cílem pomáhat v krizových oblastech a sledovat dodržování lidských práv ve světě - Progressive. Občanské sdružení vzniklo v roce 2003 s cílem řešit problémy současné společnosti. Zejména se věnuje protidrogové prevenci. Helpes – Centrum výcviku psů pro postižené. Cílem organizace je integrace těžce postižených lidí do společnosti. Český helsinský výbor. Nezisková a nevládní organizace se věnuje lidským právům. Bílý kruh bezpečí. Organizace poskytuje od roku 1991 přímou pomoc obětem trestných činů. Berkat. V čečenském jazyce znamená slovo berkat štěstí nebo milosrdenství. Od roku 2001 poskytuje organizace pomoc v místech zničených válkou. ProFem o. p. s, konzultační středisko pro ženské projekty. Hlavní činností společnosti je řešit otázky násilí páchaných na ženách. Fórum 50 %, usiluje o spravedlivé zastoupení žen ve společnosti. GitA- Generová informační a tisková agentura. Projekt zaměřený na bezplatné poskytování informací novinářské obci. ADRA. Agentura pro pomoc a rozvoj poskytuje pomoc

lidem v nouzi. Romano Dives. Organizace je zaměřena na sociální, právní a výukové poradenství Romů. Anthinganoi. Občanské sdružení se věnuje občanské integraci Romů do české společnosti. Všechny vyjmenované a další organizace se se představily pod záštitou starosty Prahy 5 Milana Jančíka radního HMP Jiřího Janečka v šesti říjnových dnech (od 1. 10. do 6. 10. 2007) na pěší zóně Anděl. Radní MČ Praha 5 Jitka Matoušková, spoluzakladatelka občanského sdružení Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí, o neziskovém sektoru řekla: „...Jsem ráda, že velké procento neziskových organizací slaví svá dvojciferná výročí založení, a všem přeji, aby i nadále pracovaly s tak velkým nasazením jako dosud. Určitě se nám všem podařilo získat důvěru a podporu našich spoluobčanů, a to je pro nás velká čest. Velmi oceňuji, že se nám daří spolupracovat. Poděkování patří všem zastupitelům, mým kolegům, za možnost prezentace projektu nevládních neziskových organizací na pěší zóně Anděl v Praze 5.“

Veřejně prospěšná činnost

Kulturní programy pro letošní Vánoce byly v Praze 5 bohaté

Podle ředitelky Bertramky Lenky Pokorné, připravilo hudební muzeum pro letošní vánoční svátky bohatý hudební program. V Bertramce vystoupil například se šesti Mozartovými variacemi nebo s Patrií J. S. Bacha houslový

virtuóz Ivan Železný s manželkou. Dne 26. prosince 2007 zde zazněla hudba v podání violoncellisty Jiřího Bárty a klavíristy Jana Čecha. Kociánovo kvarteto spolu s Ivo Kahánkem a

basistou Pavlem Nejtkem dne 29. prosince 2007 zde přednesli úpravu Mozartova klavírního koncertu A dur. Arciděkanský kostel sv. Václava na Smíchově hostil celkem čtyři vánoční koncerty. Na organizaci se podílel Klub přátel starého Smíchova, radnice Prahy 5 a Klub Poštovka. Uskutečnily se zde i sváteční bohoslužby, na Štědrý den se v kostele sloužila i „půlnoční mše“. V úterý 25. 12. 2007 byla v kostele slavnost Narození Páně s koncertem J. J. Ryby – Česká mše vánoční. Půlnoční mše se celebroidala i v kostele sv. Gabriela v Holečkově ulici. V kostele sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově bylo možné v adventu navštívit mši s rorátními zpěvy. V kostele sv. Vavřince v Jinonicích měli věřící možnost zajít dne 24. prosince 2007 na mši svatou z vigilie Narození Páně. Domov sv. Karla Boromejského v Řepích (Klášteřínský kostel sv. Rodiny) uspořádal adventní koncerty a ve středu 26. 12. 2007 se ve zdejší kostele konaly Modlitby za nemocné.

Kardinál Miloslav Vlk se setkal se starostou a představiteli městské části Praha 5

Kardinál Miloslav Vlk, primas český, se v předvánoční atmosféře dne 19. prosince 2007 setkal v Arcibiskupském paláci na Hradčanech s představiteli městské části Praha 5 v čele se starostou Milanem Jančíkem (za účasti radního pro PR Michala Šestáka a vedoucího odboru obchodních aktivit Pavla Plichty). Tématem schůzky byla budoucnost Misijního střediska na Barrandově, které v současné době sídlí v tesco objektu v Grussově ulici. V létě příštího roku (2008) zde končí povolení k dočasnému užívání stavby. MČ Praha 5 přišla se vstřícnou nabídkou majetkoprávního charakteru, která by umožnila budoucí rozvoj tohoto území. Kardinál Vlk nabídku uvítal a potvrdil dlouhodobý záměr vybudovat na Barrandově moderní komunitní centrum pro setkávání široké veřejnosti. „Rádi bychom vytvořili obdobný projekt, jaký vznikl v minulých letech např. na Jižním městě nebo v Praze 13, který neslouží jen potřebám církve, ale poskytuje zázemí pro setkávání všech lidí bez ohledu na jejich vyznání, jako jsou například senioři, mladé maminky apod.“ řekl kardinál Vlk. „Bylo velmi potěšující slyšet z kardinálových úst,

že Arcibiskupství pražské i městská část Praha 5 sledují stejný cíl, a to vybudovat na místě dnešního technicky nevyhovujícího objektu moderní komunitní centrum pro širokou veřejnost," uvedl po jednání starosta Milan Jančík. „Jsem přesvědčen, že nabídnuté řešení bude ku prospěchu všech obyvatel Barrandova a napomůže i dlouhodobému záměru městské části Praha 5 dobudovat na tomto sídlišti kvalitní občanskou vybavenost," doplnil radní Michal Šesták. Obě strany se dohodly, že v jednáních budou pokračovat.

Oslava Vánoc s mladými herci

Kde se rodí malí herci? Odpověď na tuto otázku a k tomu si ještě užít netradičním způsobem atmosféru Vánoc, to zájemcům nabídlo Dětské divadelní studio Prahy 5 (DDS). Jde o soubor sdružující děti a mládež, které mají zájem o živé divadlo a odvahu vystupovat na profesionálním jevišti. DDS je součástí Nadace Umění pro zdraví a jeho představení můžete vidět ve Studiu Švandova divadla na Smíchově. Mladí herci vystupující v DDS umějí zahrát nejen pohádku pro nejmenší, ale také představení pro odrostlejší diváky, jako hořkou komedii bratří Čapků Ze života hmyzu. Právě pro děti, ale především pro sváteční vánoční čas bylo připraveno nové přestavení s názvem Naše české Vánoce, kde na pozadí netradičního vánočního příběhu zazněly i známé koledy z Čech a Moravy. Premiéra představení Naše české Vánoce se konala ve Studiu Švandova divadla 8. 12. v 19. 00 hod. Další možnost podívat se na mladé herce pak bylo v neděli 9. a o týden později 16. 12. 2007, pokaždé od 15. 00 a od 17. 00 hodin.

Výstavy v Galerii Futura

Galerie Futura, Holečkova 49, Praha 5 - Smíchov připravila skupinovou výstavu s názvem Neexistuji, když mě nevidíš. Vystavovali zde umělci: Hynek Alt a Aleksandra Vajd, Silvina Arismendi, Jiří David, Guma Guar, Pavel Havrda, Adam Holý, Markéta Kinterová, Alena Kotzmannová, Ládví, Mina (Milan Milukáščík a Jan Nálevka), Matketa Othová, Michal Pěchouček, Matěj Smetana, Václav Stratil, Jan

Šerých. Kurátor: Jiří Ptáček. Na expozici navazovaly další samostatné výstavy: Alexandra Croitoru: Nové práce. Vernisáž se uskutečnila v úterý 11. 12. 2007 od 18:00. Výstava proběhla od 12. 12. 2007 - 10. 2. 2008. Partnerem výstavy byl Alexandry Croitoru a Rumunský kulturní atašé. Celoroční výstavní program Futury byl podpořen / Year-round programme of FUTURA is supported by, Magistrátem hl. města Prahy a Ministerstvem kultury ČR

Páter Petr Bouška je administrátorem římskokatolické farnosti při kostele sv. Václava na Smíchově

Od 1. 7. 2005 byl Petr Bouška (*26. 5. 1966) ustanoven administrátorem římskokatolické farnosti při kostele sv. Václava v Praze na Smíchově, do té doby působil jako farář v Říčanech. Ke kněžskému poslání se dostal oklikou, neboť nejprve, než vstoupil na katolickou teologickou fakultu UK, vystudoval FEL ČVUT (1989). V roce 1999 byl vysvěcen na jáhna a rok působil v Sedlčanech. Smíchovský kostel sv. Václava, který spravuje, byl vysvěcen 27. 9. 1885, od té doby se zde konají pravidelné bohoslužby. K postavení kostela přispěla nejen velikost Smíchova, který již v roce 1881 -jako největší pražské průmyslové předměstí- měl okolo 20 tisíc obyvatel, ale i skutečnost, že původní Filipo-Jakubský kostelík na dnešním Arbesově náměstí byl rozbořen. Myšlenka postavit na Smíchově nový chrám nadchla po prohrané válce s Prusy v roce 1866 kardinála Schwarzenberga a na jeho přání byl již dříve vytvořený kostelní výbor ještě rozšířen. Financování klasicistní stavby bylo zajištěno štědrými mecenáši. Bývalý rakouský císař a poslední korunovaný český král Ferdinand I. Dobrotivý se svojí manželkou na stavbu věnoval 30 tisíc zlatých, rakouský císař František Josef I. 5 tisíc zlatých, arcikníže František Karel 2 tisíce zlatých. Celkem se na darech sešlo 180 730 tisíc zlatých, čímž byla stavba baziliky v římském slohu zajištěna. K realizaci chrámu přispělo i obecní zastupitelstvo, které za 100 tisíc zlatých vykoupilo potřebné pozemky v bývalé zahradě hraběte Buquoye (později majetek továrníků Portheimů), nalézajících se proti radnici.

Sport a zábava

Josef Křížek závodil ještě v devětaosmdesáti letech

Motocyklový závodník Josef Křížek patří k legendám českého motocyklového sportu. Narodil se 11. dubna 1917. Vyrostl v Radlicích, chodil do německé menšinové školy, takže jako kluk mluvil lípe německy než česky. Ve vysočanském Aeru se vyučil leteckým mechanikem. Několikrát byl bez práce, za okupace vyměnil svého milovaného Ogara za kočárek pro miminko, které se mladým manželům narodilo. Po osvobození se jako voják dostal až do Francie, odkud přivážel nákladní auta. Od mládí mu učarovaly motorky. Se svým prvním strojem Jawou 175 s vodním chlazením se postavil na start velké ploché dráhy na Strahově v roce 1937. Ve své třídě skončil na druhém místě. Do února 1939, kdy jel poslední předválečnou Zimní motocyklovou soutěž, startoval třikrát na ploché dráze, ve čtyřech soutěžích a ve dvou silničních závodech – třikrát vyhrál, dvakrát byl druhý a jednou třetí. Po válce začal profesionálně závodit a soustředil se již jen na silniční soutěže, kde sbíral jedno vrcholné ocenění za druhým. „Ještě jako už zcela starý dědek jsem to uměl nandat mnohem mladším chlapům,“ řekl. Ve svých 64 letech se naplno začal věnovat novému sportovnímu odvětví – motocyklovému sprintu. Láska k motocyklům pro něj znamenala nejen závodění, ale také konstruktérské snažení. Motocykly si sám stavěl, vylepšoval a udržoval. Na kontě má desítky zlepšovacích návrhů. Posledním kouskem z jeho dílny je speciál vyzbrojený stojatým plochodrážním jednoválcem Jawa 500, za jehož řídítka usedl ještě ve svých devětaosmdesáti letech. Naposledy seděl na motorce letos v září (2007).

V Praze 5 vzniknou další cyklostezky, slibuje radnice

V Praze 5 vzniknou další stezky pro cyklisty. S budováním nových tras chce smíchovská radnice začít do dvou let. Nejprve vypracuje návrhy, kudy by mohly vést, informoval veřejnost mluvčí radnice páté městské části Jan

Šlajs. Radnice nezapomněla ani na příznivce kolečkových bruslí. Část stezek chce vybudovat tak, aby je mohli využívat i lidé s in-line bruslemi, řekla předsedkyně výboru pro životní prostředí Jitka Matoušková. Radnice také klade důraz na to, aby nebyly narušeny trasy, které využívají chodci. Jízda na kole se pro mnoho lidí stala oblíbeným způsobem trávení volného času. Podle mluvčího také stále více lidí jezdí na kole do práce. V Praze 5 je v současnosti asi 13 kilometrů tras a stezek. Nejdelší vede v této části Prahy z Újezdu a dále podél Strakonické ulice. Cyklisté po ní mohou urazit necelých šest kilometrů. Stezek a tras pro cyklisty je nyní v metropoli přes 260 kilometrů, více než 110 kilometrů představují stezky. Do roku 2010 má být 450 kilometrů stezek a tras, z toho 150 kilometrů stezek.

Nudisté v Praze 5

Barrandovský Akvapark patřil dne 30. 11. 2007 od 19. do 22. hodin vyznavačům nahoty - nudistům. Zatímco v libereckém Babylon se nudistické akce konají pravidelně, v Praze se uskutečnily poprvé.

Peníze z heren půjdou na fotbal

Finance, které radnice Prahy 5 vybrala v roce 2006 na výherních automatech na území páté městské části, by měly být použity na program Fotbal ano, drogy ne, který bude pořádat SK Motorlet Praha. Celkem by měla radnice klubu dát přibližně čtyři sta padesát tisíc korun.

Bezpečnost občanů

Nejvíce drogomani je v centru města na Smíchově

V metropoli je kolem stovky čtvrtí a některé skrývají lékařské záhady. Třeba v jedné je nejvíce sebevražd za celý rok, a hned v té sousední není téměř ani jedna. Statistika záchranářů toho ale odhalila ještě mnohem víc. Sanitky najezdily v loňském roce po městě 2,65 milionu kilometrů. Do některých čtvrtí však zajížděly mnohem častěji. Celkem logické je, že kvůli lidem předávkovaným drogou nejčastěji vyjížděly na Nové Město. Kolabujícími feťáky se to také

hemžilo na Smíchově, Vinohradech, Žižkově, Holešovicích a Libni. Překvapivě Karlín, který leží uprostřed narkomanské oblasti, na tom byl výrazně lépe. Naopak úplně bezdrogové oblasti jsou třeba v Šeberově, Lysolajích nebo Holyni. Podobně na tom je i statistika vážných úrazů. „Nejvíce jich bylo opět v centru města a na Smíchově,“ uváděla záchranářská ročenka z roku 2006. Zajímavý je pohled na sebevraždy. Nejhorší bilanci má překvapivě Krč společně s Nuslemi. Za rok 2006 tam sanitky vyjízděly k více než 24 sebevraždám. V ostrém kontrastu je dění v sousední Lhotce nebo Kunraticích, kde za celý rok podobný výjezd nezaznamenali. Mezi další významné „výrobce“ sebevražd patří Vršovice, Chodov, Újezd nad Lesy nebo Černý Most. Centrum města je v tomto ohledu hodně pozadu. K největšímu počtu infarktů vyjízděly záchranky opět do Nového Města, Vinohrad, Žižkova, Libně a Břevnova. Naopak ani jeden nebyl v Radlicích nebo Ďáblicích.

Vraždil ze žárlivosti

Osmatřicátou letošní vraždu začali dne 19. prosince 2007 vyšetřovat pražští policisté. Její obětí se stala 25letá žena, která byla minulý pátek brutálně zavražděna v bytě ve Starokošířské ulici v Praze 5. Vrah visel oběšený na prádelní šňůře z okna bytu, jen několik metrů od své oběti. Podle mluvčí policie Ivy Knolové byly motivem vraždy žárlivost a fakt, že se žena chtěla se svým vrahem, s nímž udržovala intimní poměr, rozejít. To se 34letého cizince tak dotklo, že svou partnerku po předchozí divoké hádce napadl nožem. „Zasadil jí několik desítek bodnořezných ran, v jejichž důsledku vykrvácela. Pak zanechal dopis na rozloučenou, upevnil prádelní šňůru na radiátor topení v kuchyni, druhý konec si uvázal kolem krku a otevřeným oknem vyskočil ven,“ sdělila Knolová. Oznámení o vraždě přijala policie od vrahova známého, který telefonicky upozornil na to, že se mu svěřil s myšlenkou, že zabije svoji známou, protože ta se s ním chce rozejít. „Svědék uvedl i místo, kde se jeho známý zdržuje,“ popsala policejní postup Knolová. Právě na tomto místě v Praze 5 pak policisté objevili po předchozím vyražení dveří

jak mrtvolu ženy v tratolišti krve, tak oběšeného vraha. „Ve vedlejší místnosti se našel na kuchyňském stole zakrvácený nůž a vedle něj dopis napsaný arabštinou,“ dodala mluvčí.

Smrtelná nehoda na Radlické: na ženu se převrátil automobil Nissan

Tragická nehoda se stala v Praze 5 ve čtvrtek 27. prosince 2007 ráno. Při střetu dvou aut na Radlické ulici zemřela 55letá spolujezdkyně. Ve druhém voze utrpěl 42letý muž pohmožděniný páteře. Nehoda byla na policii ohlášena v 8:16 hod. Poblíž stanice metra Jinonice se dostalo vozidlo do smyku, narazilo do protijedoucího Volkswagenu a následně do betonového ostrůvku.

Nehoda omezila dopravu na místě asi na 90 minut.

Osobnosti, výročí, zajímavosti

Fotografka Sára Saudková našla v Hlubočepch divočinu

Do Hlubočep se známá fotografka Klára Saudková přistěhovala sice loni v létě (2005), ale do místního života prý zapadla jako do dobře vyšlápnutých bot. Léta žila na opačné straně řeky a jejím domovem byl Žižkov a Vinohrady. „Bála jsem se, jaké to bude skočit z města do skoro venkova. Rychle mě ale strach přešel. Je to polozapomenutý svět, všude kolem divočina, skalnaté útesy, horské stráně, kde se pasou ovce, a občas nám nad hlavou projede parní lokomotiva,“ popisuje Sára Saudková. Když chce být sama, vydá se do Prokopského údolí. „Vyškrábu se na skálu a tam mi všechno připadá rozkošně malicherné a pomíjivé.“ Fotografka se však živě zajímá i o místní dění. „Praha 5 si z Hlubočep víc bere, než dává. Nedávno například vzala dětem základní školu a rodiče teď musí vozit děti na barrandovské sídliště,“ říká. Praha 5 si podle Sary Saudkové udělala výkladní skříň ze Smíchova, který rozkvétá, a z Barrandova, kterým se naparuje, kolik tu vybudovala hřišť a ještě akvapark. „Na Hlubočepy se zapomíná. Ale my se tu za ně hodláme bít. Věřím cynicky, že na to politici budou slyšet...“

Voda z Malostranské vodárenské věže

Nejmalebnější a zároveň nejnižší (34 m) pražskou vodárenskou věží byla Malostranská neboli Petržilkovská vodárna, tyčící se na smíchovském břehu Vltavy v blízkosti Jiráskova mostu a Dětského ostrova. Původně se jednalo o ostrovy dva, které nesly různá jména (Jesuitský, Petržilkovský). Jednalo se o nejmenší vltavský ostrůvek o rozměrech 60 x 10 metrů. Při výstavbě plavební komory Smíchov v letech 1911–1922 byla část Petržilkovského ostrova přičleněna k Židovskému ostrovu (dnes Dětskému). Ještě před tím, než ostrov vlastnili příslušníci pražské židovské obce, patřil malostranskému maltézskému klášteru Panny Marie pod řetězem – a nazýval se Maltézským. V dávné minulosti zde stávaly mlýny, za husitských válek byly vypáleny při zničení kartouzského kláštera. V roce 1483 dostal na vybudování nových mlýnů povolení podnikavý malostranský měšťan Jan Petržílek, mlynář a pekař v jedné osobě. Po dohodě s malostranskou obcí zde zkonstruoval také dřevěnou vodárenskou věž (1502), odkud se pitnou vodou čerpanou z řeky samospádem zásobovaly malostranské kašny. Po požáru věž v roce 1650 upravil italský architekt Carlo Lurago. Uvnitř stavby se nalézalo čerpací zařízení, v roce 1629 za přispění Albrechta z Valdštejna zde začala fungovat nová pumpa. Vévoda Valdštejn si vymínil, že vodárna bude zdarma zásobovat vévodův malostranský palác. Dohoda přečkala staletí, a voda pro Valdštejnský palác byla zdarma dodávána až do 20. let 20. století. V roce 1686 věž napájela 57 městských kašen. Na počátku 19. století vodárna vytlačovala speciálními písty vodu až do výše 29 metrů, v nejvyšším sedmém patře byla umístěna nádrž o obsahu 1,05 metru krychlového, odtud samospádem životodárná kapalina odtékala do rozvodné sítě. V roce 1840 zkonstruovala firma Romualda Božka pro vodárnu v pořadí již třetí čerpací stroj, o čtyřicet let později byla z vrcholu stavby retenční pánev snesena a v roce 1886 přestala vodárna pracovat. Distribuční systém byl přepojen na městský vodovodní řád a na Malou Stranu proudila pitná voda z Parní pražské vodárny v Podolí.

Jak vidí Prahu 5 Zdeněk Schwarz

Považuji se za Smíchováka, protože jsem se v této čtvrti narodil a prožil zde dětství. Pamatuji si jeho starou podobu, postupný rozvoj i přestavbu a mohu srovnávat. Po pádu totality jsem se sem částečně vrátil a pracoval v Nemocnici Malvazinky, kam jsem dojížděl právě přes Smíchov. Nyní zde máme i naše jediné „vlastní“ stanoviště a technické zázemí provozu, takže musím do této části Prahy stále zajíždět. Jsem potěšen, jak se tato dříve zašedlá tovární a dělnická čtvrť změnila v krásnou barevnou moderní část města s řadou pěších zón, parků a bulvárů, plnou obchodů, restaurací i kaváren. Nejen já, ale i moji známí říkají, že sem chodí mnohem častěji a rádi než do centra Prahy, třeba na Václavské náměstí nebo Národní třídu, které jsou nyní zaplněny obchody s laciným zbožím z Číny a různými tretkami, ale i špínou, zápachem a lidskými individui. Tlupy

pochybných existencí, které potkáte třeba za Teskem na Národní, na současném Smíchově už nepotkáte. Dokonce v této lokalitě narazíte na policisty a strážníky mnohem častěji, takže i pocit bezpečí vnímáte spíše než kdekoli jinde, přestože i zde jsou problémy. A i komplikovanou a náročnou pražskou dopravu se tady podařilo docela zvládnout, jen pár drobných chyb zůstalo. Smíchov je už prestižní čtvrť.

Něco z historie Barrandovského filmového studia

Genius loci, tedy duch vládoucí na určitém místě, provází vznik i následný život jednoho z

největších studií v Evropě, které od roku 1931 přitahuje filmaře z celého světa. Filmová studia vznikala ruku v ruce s geniálním nápadem ing. Václava Havla na stavbu moderně architektonicky řešeného zahradního města. "Mou inspirací byla Amerika," přiznal v jednom z rozhovorů otec bývalého prezidenta České republiky. "Byl jsem po první světové válce předsedou Svazu československého studentstva a na své útraty jsem odjel na studijní cestu po univerzitách Spojených států. Při návštěvě Kalifornské univerzity v Berkeley jsem se ocitl v nádherné čtvrti kalifornských boháčů. A tam mě – bylo to ve čtyřicátém roce – napadl Barrandov." K názvu ho inspirovala bronzová deska, která byla umístěna ve skále náhorní planiny nad Prahou a turistům připomínala pobyt francouzského vědce a přítele českého národa Joachima Barrandeho, kterého proslavily nálezy trilobitů. A právě na této náhorní planině s neporušeným horizontem vyrůstá kolem zahradní restaurace nejen vilová čtvrť filmových hvězd a podnikatelů, ale především v té době nejmodernější ateliéry pro vznik zvukového filmu. Vede je bratr ing. Havla, Miloš. Podrobné plány celého území vypracoval špičkový architekt, urbanista, ale i filmový režisér Max Urban. Kareálu Teras přibyl bazén, z Václavského náměstí v samém centru Prahy tam jezdil zdarma autobus, který přivážel hosty. Mezi celebritami navštívil Teras nad řekou Vltavou i první československý prezident T. G. Masaryk. Výstavba vil na barrandovských parcelách byla ponechána individuálnímu vkusu svých majitelů, ale přesto si ing. Havel ve smlouvě při prodeji parcel vymínil právo k nahlédnutí do plánů a konzultace s arch. Urbanem. Rychlost výstavby ateliérů byla tradičně havlovsky závratná – slavnostní výkop základů byl proveden 23. listopadu 1931 a první filmovací den připadl už na 25. leden 1933, kdy se ve zbrusu nových ateliérech začal točit snímek režiséra Innemana "Vražda v Ostrovní ulici". Hlavním projektantem studia se stal již osvědčený a ve filmové branži sběhlý Max Urban, s nímž na interiérech a ateliérových prostorách spolupracoval architekt Rittersheim. V projektu využili nejnovějších zkušeností zahraničních filmových výroben a

podařilo se jim tak vytvořit ve své době nejmodernější filmové ateliéry v Evropě. Přestože spláceli vysoké dlužné částky za výstavbu a vybavení ateliérů, stali se mecenáši českého filmu a v jejich ateliérech po celá třicátá léta vznikla řada snímků patřících dnes do zlatého fondu české kinematografie. Osudný rok 1939 a okupace českých zemí s sebou přinesly také konfiskaci barrandovských ateliérů, které se pro Němce staly vítanou válečnou kořistí. Jejich vlastní filmová produkce podřízena Goebbelsově systematické propagandě mohla skvěle vybavené ateliéry dokonale využít pro výrobu filmů podřízených nacionálně sociálnímu vkusu. Barrandov musel být co nejdříve odebrán českým podnikatelům a dán k dispozici vítězům. To se nakonec bez souhlasu Miloše Havla i správní rady společnosti skutečně stalo. Němci postupně navýšili svůj podíl ve společnosti tak, že původní česká společnost AB zcela zanikla a na její místo nastoupil nově založený německý Pragfilm. Ten říšským propagandistům a tvůrcům poskytl žádané kapacity zejména ve chvílích, kdy byla výroba filmů v Německu ohrožována nálety spojeneckých letadel. V barrandovských ateliérech vybudovali Němci k původním „havlovským“ Starým halám ještě další tři ateliéry, takzvané Nové haly. Za války v nich bylo vyrobeno 82 filmů. Během pražského povstání v květnu 1945 se bojovalo i o ateliéry. Došlo při tom ke škodám a požáru několika dřevěných budov. Výrobu to nenarušilo, ale po osvobození se už ateliéry původním vlastníkům nevrátily. Podle návrhu levicově orientovaných českých filmařů byl už v roce 1944 odeslán exilové vládě do Londýna dopis se žádostí o znárodnění a prezident svým dekretem č. 50 těmto požadavkům vyhověl. Bývalý filmový magnát a podnikatel Miloš Havel se usadil v Mnichově a do vlasti se už nevrátil. Po roce 1948, kdy byl vládním nařízením zřízen znárodněný Československý státní film, se dobře vybavený a válkou téměř nepoznamenaný Barrandov stal nejdůležitější základnou obnovené národní kinematografie. Z ohromné plejády filmů, které v něm v období čtyřiceti let komunistické nadvlády vznikly, můžeme jmenovat propagandistická díla, která upadla v

zapomnění, ale i skvosty poválečné kinematografie vrcholící v šedesátých letech nástupem takzvané „nové vlny“. Podobně jako ve Francii se i v barrandovských ateliérech dostává k tvorbě mladá generace, která významně zasahuje do evropské a dokonce světové kinematografie - režiséři Forman, Chytilová, Menzel, Juráček, Němec, Schorm. Jsou tu ale i další významná jména, i když se k nové vlně programově nehlásí – Kachyňa, Vlácil, Jasný nebo Jireš. Barrandovské filmy „Obchod na korze“ (1965, režie Ján Kadár a Elmar Klos) a „Ostře sledované vlaky“ (1966, režie Jiří Menzel) si přivážejí Oscara za nejlepší neanglicky mluvící film, Formanovy „Lásky jedné plavovlásky“ (1965) a „Hoří, má panenko“ (1967) byly na Oscara nominovány. Americké ceny Akademie i řada evropských cen zviditelnily barrandovské ateliéry a začaly lákat do Prahy i zahraniční štáby - za všechny jmenujme tým Miloše Formana při vzniku filmu „Amadeus“. Natáčí zde i Barbra Streissand svůj režijní film „Yentl“ a držitel Oscara za film „Vojna a mír“ Sergej Bondarčuk realizuje na Barrandově velkořím „Boris Godunov“. V domácí tvorbě se ve Filmovém studiu Barrandov uplatňoval americký model, kdy bylo vytvořeno několik žánrově odlišných dramaturgicko-výrobních skupin. Studio zaměstnávalo své scenáristy, v hereckém oddělení nejlepší české herce a registrovalo stovky komparzistů. V osmdesátých letech vyrábělo kolem třiceti celovečerních filmů ročně a zajišťovalo převážnou část seriálové tvorby Československé televize. V té době zaměstnávalo v realizačních štábech až 2 tisíce lidí různých profesí. Kinematografie byla plně dotovaná státem. Po okupaci Československé republiky vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968 nevzniká mnoho významných děl, někteří režiséři jako Ivan Passer, Miloš Forman nebo Jan Němec si vybrali raději život v emigraci a velice těžce, ale nakonec významně se prosazují i tam. Tvorbu na Barrandově zachraňují filmy pro děti a mládež, kterým se daří uniknout z okovů ideologie. Hanibalův film „Dědeček, Kylián a já“ získává Velkou cenu na festivalu v Benátkách, prepis románu Marka Twaina „Dobrodružství Toma Sawyera“ přenesené do reálií dvacátých

let v Čechách pod názvem „Páni kluci“ přináší ceny z mnoha festivalů a německy mluvící země zcela ovládnou filmy režiséra J. Poláka „Pan Tau“. Každý rok na Vánoce je v německy mluvících zemích také reprízovaná pohádka V. Vorlíčka „Tři oříšky pro Popelku“. Tvorba hraných pohádek pro kinodistribuce se stává ojedinělou evropskou raritou. V době z Moskvy vládnoucího Gorbačova a pod vlivem jeho perestrojky se uvolňují poměry také na báječném kopci snů nad Prahou a genius loci opět začíná působit. Na Oscara jsou v USA nominovány filmy režiséra J. Menzla „Vesničko má středisková“ (1987) a snímek debutanta a pozdějšího držitele Oscara za film „Kolja“ J. Svěráka „Obecná škola“ (1991). Rovněž film debutující režisérky I. Pavláskové „Čas sluhů“ (1990) si přiváží tři ocenění z festivalů kategorie „A“ a dalších deset cen z přehlídek celého světa. S pádem komunismu v roce 1989 nastávají dramatické změny ve fungování studia. Státní dotace už do filmu neplynou, ateliéry na Barrandově jsou postupně zprivatizovány a tím nastává jejich nová éra ve znovu obnovené demokracii. Studio však nadále zůstává místem, které láká domácí i zahraniční filmaře. Vždyť se do ateliérů navracejí, ať jsou odkudkoli, již více než sedmdesát let.

Kostel sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově

Kostel sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově stojí na místě původní gotické stavby ze 13. století. Nejstarší dochovanou zprávou o této památce je darovací listina českého krále Otakara II., kterou byl kostelík připsán faráři Bartoloměji a jeho nástupcům. Roku 1669 začali na Zlíchově působit jezuité. Ti dali v roce 1713 starý, patrně již velmi zchátralý kostel zbořit a na jeho místě postavit nový, nynější. Stavba byla dokončena roku 1714, 5. května byl kostel posvěcen ke cti sv. apoštolů Filipa a Jakuba. Součástí areálu je kamenný sloup se sochou P. Marie Svatohorské, který sem byl přenesen ze středu obce při rozšiřování komunikace a barokní socha sv. Jana Nepomuckého z doby po polovině 18. století stojící před kostelem v ose presbytáře na východní straně.

Kostel sv. Filipa a Jakuba na Malvazinkách (U Smíchovského hřbitova)

Roku 1891 byl původní kostel sv. Filipa a Jakuba na dnešním Arbesově náměstí zbořen, proto ho nahradil kostel sv. Václava. Materiál ze zbořeného kostela byl převezen na Malvazinka a upotřeben při stavbě nového kostela. Na místě dnešního hřbitova stála v 17. století hospodářská usedlost Malvazinka, kterou postavil (někdy kolem roku 1628, kdy pozemky získal) Tomáš Malvazy – odtud její jméno. Tyto pozemky zakoupila v roce 1875 obec Smíchov, aby na nich postavila nový hřbitov. Hřbitov byl v následujícím roce založen a na sklonku roku 1876 vysvěcen a začal sloužit svému účelu. Později byl několikrát rozšiřován, až dosáhl dnešní rozlohy a stal se čtvrtým nejrozsáhlejším pražským hřbitovem. Návrh hřbitova je dílem Antonína Barvitia. Základní kámen ke stavbě hřbitovního kostela byl položen 13. 9. 1894 a za necelé dva roky poté 28. 5. 1896 byl chrám vysvěcen. Z původní výzdoby starého kostelíka na Arbesově náměstí dodnes zdobí chrám socha Spasitele v jeho průčelí a sochy sv. Filip a Jakub a na arkádách po stranách kostela. Do nového kostela byly také přeneseny staré zvony z lucemburské či jagellonské doby. Bohoslužby se zde konaly, mimo pohřbů, pouze 3x do roka – v neděli po svátku patronů kostela, o dušičkách a v květnu při májových slavnostech. Pravidelné nedělní bohoslužby zde byly zavedeny teprve na podzim roku 1928. Bohužel byly několikrát na kratší či delší dobu zrušeny. Od nástupu P. Jana Paulyho (pozdějšího prvního smíchovského arciděkana a papežského preláta) na místo faráře chrámu sv. Václava se začala výrazně měnit podoba interiéru baziliky. Dnešní podoba chrámu pochází z této doby. V roce 1913 byla vymalována apside. Nástěnné malby jsou od Josefa Scheiwla, Zikmunda Rudla a Bohumila Paši, socha sv. Václava od Ludvíka Šimka.

Zapsal kronikář MČ Praha 5 PhDr. Hugo Schreiber.
Zpracovala Progres s.r.o., Bubenská 47, Praha 7
Fotografie a texty KMČ ÚMČ Praha 5
Vydala © MČ Praha 5
2008

*Lapsal kronikář Městské Části
Praha 5 PhDr. Hugo Schreiber*

*Fotografie a texty
Kancelář městské části praha 5*

Vydala © MČ Praha 5 2010